

ИЗВОД ИЗ КРИВИЧИХ ПРИЈАВА
ОПТУЖЕНИХ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
У БиХ 1992-1995.

- 1 -

ИЗВОД ИЗ КРИВИЧИХ ПРИЈАВА ОПТУЖЕНИХ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ У БиХ 1992-1995. - 1

Издавач:

Документациони центар Републике Српске за истраживање ратних злочина

За издавача:

Др Пејо Ђурашиновић, директор

Припрема за штаму:

Јанко Велимировић

Штампарија:

"Графид" Бања Лука

Документациони центар је основан у циљу прикупљања података о вршењу злочина против човјечности и међународног ратног права за вријеме унутрашњих оружаних сукоба и грађанског рата на подручју Републике српске и Федерације Босне и Херцеговине

Web page: <http://www.dcrs.org>

e-mail: dcrs@blic.net

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
В Л А Д А
ДОКУМЕНТАЦИОНИ ЦЕНТАР
БАЊА ЛУКА**

**ИЗВОД
ИЗ КРИВИЧИХ ПРИЈАВА
ПРОТИВ ОПТУЖЕНИХ
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ У БиХ
1992-1995.**

- 1 -

Бања Лука, јануар 2002.

Садржај:

Предговор.....	7
Азбучни списак лица оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. (изводи из кривичних пријава).....	37
ПРИЛОГ	
Закон о сарадњи Републике Српске са Међународним кривичним судом у Хагу	482
Образложење Закона.....	486

ПРЕДГОВОР

На први поглед се чини да књизи која носи наслов "Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у Босни и Херцеговини 1992-1995" и није потребан никакав предговор. Ради се о изводима из заиста великог броја кривичних пријава за ове злочине¹, које су наши органи поднијели опет нашим органима, у складу са нашим процесним законом. Наиме, изнесена је сукцесивно главна садржина сваке од тих пријава, а свака се односи на (конкретно) одређеног учиниоца и одређено кривично дјело. Све је то систематизовано искључиво по азбучном "мјесту" презимена учиниоца кривичног дјела. Други могући, и смије се рећи плодотворнији критеријуми (природа кривичног дјела, особено мјесто извршења или особени историјски поддогађај коме припада и сл.) нису овдје употријебљени. У ствари, ови други критеријуми подразумевају даљње и виртуелно разноврсне синтетичке захвате и обраде различитих нивоа и усмјерења. Све то показује да књига означава примарну фазу у "прикупљању података" о овим злочинима - фазу

¹ Модерне криминално политичке концепције узимају да постоје двије основне претпоставке за успјешну борбу против криминалитета, што *mutatis mutandis* вриједи и за међународни криминалитет и то: ова борба мора имати и превентивни и репресивни карактер и, друго, ова борба мора бити организована на широкој друштвеној основи. Једна од консеквенци ових општих ставова на кривичнопроцесном праву јесте установљење једне, можемо рећи, опште дужности да се надлежним органима пријави кривично дјело (и учинилац), без обзира како се сазнало за дјело и кога погађају посљедице дјела. Овакву дужност имају не само државни органи и уопште друштвене асоцијације било ког типа признатог правним поретком, већ и грађани (уз неке, ипак, јако уске ограде). Ово рјешење је такорећи општеприхваћено, а разумије се усвојила га је и наша кривична процедура. По нашем процесном закону кривична пријава се *in fine* мора поднијети надлежном јавном тужиоцу који поводом ње може донијети четири врсте "одлука": одбацити пријаву; тражити њену бољу провјеру; ставити захтјев за спровођење истраге истражном судији надлежног суда; подигнути тзв. непосредну оптужницу. Шта значе термини "основи сумње", "основана сумња" и "потпуна извјесност" да је кривично дјело учињено који заправо "описују" вриједносне темеље и ових тужилачких одлука и одговарајућих одлука суда кад долазе у обзир, говориће се касније - кад буде ријечи о значењу термина "постојање предмета *prima facie*", што је потребно за потврду оптужнице који подиже тужилац Хашког кривичног трибунала (по члану 19. став 1. Статута Трибунала).

која се не може прескочити и чиме Документациони центар мора понајприје да се бави. Тој чисто фактографско-скупљачкој преокупацији и одговарајућем домету књиге, лако се могу упутити још и приговори непотпуности и особене једностраности, али ту и јесте Документациони центар - да се даље бави овим послом². Треба се при том подсјетити да је ова примарна фаза прикупљања података у правилу најтежа. Јер чињенице, ти дјелићи стварности и њихове узрочно-последичне везе, готово се увијек утврђују "у зноју лица свог", а тек иза тога долази мучни посао њиховог слагања у мозаик већих и све већих цјелина, тражење њиховог "поријекла" и смисла у оквиру ових цјелина и тд. Потреба за овим, по логици ствари, каснијим обрадама и вишим спознајама истог материјала, никако не поткопава тезу да баш ова примарна фаза "прикупљања" подразумејива веома обиман ангажман. Због тога су и Документациони центар и они који су прије њега радили, заслужили све похвале што су овај важни посао обавили.

Сам садржај књиге је, дакле, такав да ту непосредно и, с једне тачке гледишта, савршено јасно "говоре" саме чињенице које структурирају предметне злочине, али то никако не искључује потребу даљих тумачења, будући да се увиди у исту ову материју овиме не могу окончати. Ријеч је ипак о малом чињеничном дијелу који припада једном спектакуларно обимном материјалу, разнородном (историјском, потиличком, правном и тд), али уско повезаном, с тим да и тај материјал вапи за објашњењем. Ни један дио, а тако је и са овим "дијелом", не може се сасвим разумијети без разјашњења цјелине којој припада. То значи да је за поријеклом и смислом чињеница, изнијетих у књизи, могуће трагати и у овом широком проблематском кругу, који подразумејива њихов најшири друштвеноисторијски контекст, и у ужим круговима, замисливим унутар њега - уз ризике које носи у себи свако парцијално и некомплексно гледање, што је ствар избора онога који трага.

Предговор приступа чињеничном материјалу изнијетом у књизи баш овим ризичним путем - парцијалим или некомплексним. Намијењен је да отвори чисто правне увиде у овај материјал, гдје год је могуће одвојити право од друштвене стварности из које долази и којој се потом поново враћа својим особеним апликативним трасама. Али и овај јако редуковани предмет (аспект) разматрања мора даље да се редукује на елементарне правне увиде, јер детаљне и потпуне правне анализе могле би да надмаше обим саме књиге. Упркос свим тим редукацијама потребан је ипак приличан простор, можда непримјерен предговорима - да се удовољи овој основној намјени. То условљавају слиједеће констатације.

Прво, књига износи податке о великом броју злочина без икакве правне артикулације. Друго, књига говори о злочинима за које су поднешене кривичне пријаве, што имплицира вјероватност кривичних процедура пред надлежним судовима. Треће, књига не може бити намијењена само тзв. историјском памћењу, већ треба да служи једној актуелној сврси, коју може да изрази питање на који начин и под којим условима се виновници ових злочина могу извести

² Судаћи по нацрту нове "Уредбе о дјелатности Документационог центра..." постоји намјера да се прецизирају, прије свега "статус", а потом и дјелатности овог Центра - са јасном тенденцијом да Центар истражује и правна питања. Није овдје ријеч о томе да се Центар бави правом као таквим. То је специфично бављење правом, које се састоји у томе да се отворе правни увиди у свеколики чињенички материјал који он прикупља, при чему се правна питања само постављају и анализирају, а не рјешавају (може их "ријешити" само суд или неко друго компетентно тијело).

пред лице правде и уопште шта се у овом погледу може учинити. У овом посљедњем и јесте тежиште овог предговора. У опсегу који му је могућ он даје елементарна, у првом реду, материјалноправна, а и процесно правна објашњења ових злочина - онолико колико за ова посљедња преостане простора. Систем овог излагања изграђен је на овим поставкама. Прво, овдје је ријеч о тзв. злочинима међународног права, а не само о тзв. ратним злочинима, који су само једна од њихових подрвсти³. Друго, у садашњој ситуацији, о једној групи ових злочина паралелно су надлежни да суде и домаћи судови и међународни кривични суд, основан Резолуцијом Савјета безбједности УН број 827 (1993) од 25. маја 1993. године, чији пуни службени назив гласи "Међународни трибунал за прогон особа које су одговорне за тешке повреде међународног хуманитарног права на подручју претходне Југославије између 1. јануара 1991, године и дана који ће Савјет безбједности одредити након поновне успоставе мира". Овај међународни суд се популарно зове "Хашки кривични трибунал", он ће даље бити тако означаван или још краће "Трибунал"⁴. Због разлога који су јасни од изузетног је значаја баш ова група злочина, о којима може да суди Трибунал (и гдје се његова надлежност укршта са надлежношћу домаћих судова). Сада би намјена овог предговора могла даље да се прецизира тиме да ће се главна објашњења односити на ову групу злочина. Овдје се не ради само о укрштању Трибунала и домаћих судова, већ се укрштају и међународно кривично право, које примјењује Трибунал и домаће кривично право, што изискује упоредно правне анализе ова два кривично правна система. Све, дакле, говори да даљње анализе треба да се усмјере, што је могуће више, на феномен Трибунала. Анализе се ту могу и окончати, ако се овај феномен размотри у свом тотууму. Ова разматрања могу бити од користи за будући рад Документационог центра, баш у

³ Традиционална тродеоба кажњивих дијела на злочине преступе и иступе (прекршаје) припада ипак националним кривичним законима и није од значаја за било какву диобу тзв. међународних кривичних дијела. Према критеријима, на којима се темељи поменута тродеоба, сва међународна кривична дјела припадају категорији злочина. Али овим међународним кривичним дјелима, како се касније бити јасно показано, никако не одговара општи наслов "ратни злочини". На примјер, Шериф Басијуни, признати стручњак за међународно кривично право на једном мјесту набраја 22 кривична дјела која имају карактер међународних. Хашки кривични трибунал је надлежан да суди само за 4 врсте ових кривичних дијела, а једно од њих *eo ipso* не спада у ратне злочине (геноцид). Ратни злочини су очигледно само једна врста међународних кривичних дјела. У преамбули Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида из 1948. године, геноцид се види као један од "злочина међународног права". заправо тако је геноцид правилно квалификовала Резолуција Генералне скупштине УН 96 (I) од 11. децембра 1946. године. У самом службеном називу Хашког кривичног трибунала, нуди се један нови: "тешка кршења хуманитарног права". Мада може све ово да се сведе на термилошки спор, чини се да међународним кривичним дјелима најбоље одговара општи назив "Злочини међународног права"

⁴ Већ у резолуцији Савјета безбједности бр. 827 (1993) уоптријебљен је назив "Internacional Tribunal", а затим у Статуту Трибунала и свим даљим актима. Због тога овај суд треба звати "Трибунал" а не "суд". Његова унутрашња организација је таква (судска вијећа, тужилац и регистар - који опслужује и судска вијећа и уред тужиоца) да он не суди само, већ се у једном његовом саставном дијелу воде истраге и подижу оптужнице, што значи да му и не одговара назив "суд". Назив Трибунал је, изгледа, узет из француске правне традиције по којој су судска тијела у кривичним стварима лоцирана у истом објекту и обухватају како судећа тијела (цоур), тако и уред јавног тужиоца (*procureur de la Repubilque*). У старом Риму трибуналом се првобитно називало узвишено мјесто на римском Форуму на коме је сједио претор и судио, а касније ова ријеч означава, не само "судску столицу", већ и судски колегијум.

послу прикупљања чињеница⁵. У складу са изнијетим даља објашњења биће стављена под неколико наслова и поднаслова. Ближа објашњења неког појма, узгредне сугестије и слично, биће бачене у фусноте.

ИДЕЈА МЕЂУНАРОДНОГ КРИВИЧНОГ СУДА

(а) Два смисла појма "међународно кривично право"

Нема сумње да је Хашки кривични Трибунал настао у оквиру идеје о образовању међународног кривичног суда и напора да се она реализује. Та идеја нема ни тако дугу, ни тако успјешну историју. Ни настанак, ни развој ни покушај ефектуирања ове идеје, не могу се одвојити од настанка и развоја тзв. међународног кривичног права. Разумије се ни развој међународног кривичног права није могуће разумјети без увида у "историјске" моделе односа између држава. Оно што је обликовало и преобликовало ове односе, који у првом реду имају политички карактер - обликовало је и преобликовало и то што подразумевамо под појмаом међународно кривично право. О свему томе па нажалост и о развоју међународног кривичног права овдје могу да се дају најкраћи искази⁶. И при томе треба тежити наоко поједнастављеним исказима, способним да покажу окоснице проблема. Сада већ прилично опсежна литература⁷, појам међународног кривичног права узима у два основна, међусобно различита смисла. Први је и историјски "први" (и много шири): овдје је ријеч о кривичном праву које је само по карактеру првобитног извора "међународно" (у првом реду ови извори су међународни уговори), јер се затим мора прењети у националне кривичне законе и примјенити *in fine* као национално кривично право, што значи, да овдје и није у питању међународно кривично право, у правом смислу те ријечи, већ специфично настало национално кривично право. Други смисао овог појма конституише кривично право као међународно у пуном смислу те ријечи. Ту је заиста ријеч о наднационалном кривичном праву и по

⁵ Ова разматранаја могу имати намјеру да буду чисто правна, али не може им поћи за руком да никад не напусте подручје права, што диктира нераскидива веза између права и чињеница. Староримска сентенција "реци ми чињенице, па ћу ти рећи право" лијепо објашњава карактер те везе. Осим овог експлицитног значења, лако је открити и њено имплицитно, једнако јасно, значење: онај који тражи да му се кажу чињенице треба истовремено треба истовремено да назначи која га врста чинењице интересује са становишта права. То ће увијек бити тзв. правнорелевантне чињенице (код нас се зову "одлучне", негдје другдје "главне" и тд.), а то су чињенице на које се непосредно примјењује право. Затим се отвара интерес за често читавим "шумама" чињеница других категорија, које су у функцији доказивања правнорелевантних, као што су "чињенице индиције" "контролне чињенице" и сл. Познавање права треба дакле да претходи пословима прикупљања чињеница од значаја за његову примјену. С овим у вези, Документационом цетру би била од користи једна посебна, компаративна студија о томе које се чињенице утврђују и како се утврђују (у каквим процесним формама) у процедурама које води Хашки кривични трибунал, и с друге стране, у процедурама које воде домаћи судови.

⁶ "Најкраћи искази" нису примјерени материји од овако крупног значаја. И овдје би била неопходна једна посебна и много опсежнија студија.

⁷ Требало би направити попис најважније литературе која се бави овим питањем (на разне начине и у различите сврхе) и њом би требало, зависно од могућности, попуњавати библиотеку Документационог центра.

изворима и по свеукупним апликативним механизмима, укључујући и међународни суд који би примјењивао то право и био способан да обезбједи извршење својих одлука. Данас су се такорећи пренапрегнула настојања да се створи једно такво право и то на универзалној основи⁸. У ствари овај други модел међународног кривичног права има потребу да се изнутра систематизује и одреди предмете своје регулативе. Због суштинске подударности материје, на овај модел начелно се могу (у ствари морају) "пресликати" национални кривично-прави системи. А то би налагало овом моделу да створи "кодексе" међународног материјалног, процесног и извршног кривичног права и да одговарајућим актом, установи међународни кривични суд и уреди његово унутрашње устројство и начин рада и слично.⁹ Сваки приказ етапа у развоју међународног кривичног права, нужно приказује главне одлике ова два његова "историјска" модела.

⁸ До недавно су теоретичари кривичног права (вјероватно загледи у вишедеценијске безуспјешне покушаје или чак тотална апстинирања кодификације међународног кривичног права и установљења међународног кривичног суда) много веће шансе давали кривичном праву које би важило за неке уже заједнице држава, неголи универзалном (међународном) кривичном праву. Треба сачекати да се оконча овај "универзалистички" продор и видјети како ће се окончати. Јер изгледи за "регионално" кривично право, поготово "регионалне" кривичне судове, који би имали такође међународно значење, мада уже, нису престали. Зависиће то од даљег развоја међународних политичких односа, али *ratio* "регионалног" кривичног права налази потврду не само у логици ствари, већ и у чињеници да су послје другог свјетског рата настала бројна регионална повезивања држава на политичкој, војној, економској итд. основи, и да је, паралелно настало, додуше у другим правним областима, једно регионално - међународно право и све то са одговарајућом институционалном структуром.

⁹ Није ријеч ни о каквом формалном, па ни садржајном пресликавању (у стриктном смислу, ово посљедње није ни могуће) У традицији европског кривичног законодавства (гдје спада и наше) да има посебне законе којима уређује тзв. материјално кривично право и процесно кривично право. Кривични закони (кодекси), који утврђују материјално кривично право, дијеле се на "општи" и на "посебни дио". И ова подјела има дугу традицију: први пут је извршена у кривичном кодексу Француске од 1791. године (њу је уважио затим Наполеонов Code penal из 1810. године, па Баварски кривични законик из 1813. године, а ова два кривична кодекса извршила су велики утицај на кривични закон других европских земаља, који су касније донесени), а постоји и сада. Због различите функције, норме општег и посебног су битно различитог карактера. Општи дио уређује основне опште институте кривичног права (ту су два централна института: кривично дјело и кривична санкција) и рјешава материјалноправна питања која се постављају поводом извршења сваког кривичног дјела. Посебни дио садржи пак описе појединих кривичних дјела, која су систематизована у више група по одређеним критеријумима (углавном по тзв. групном заштитном објекту) и прописује казне за свако од тих дјела. У једној историјској ретроспективи види се чињеница да су прописи о извршењу кривичних санкција доскора били саставни дијелови материјалног и процесног кривичног права. Тек у новије вријеме ови се прописи кодификују у посебном закону и тако настаје посебно кривично извршно право. (ова подјела на материјално, процесно и извршно кривично право ни до данас није нигдје консеквентно спроведена, јер и сада постоје "мијешања" ове три правне области мањег обима, али само у формалном смислу ријечи - јер помијешати сам карактер норми, који је означен терминима "материјални", "процесни" и "извршни", ипак није могуће). На ово се надовезује четврта правна област гдје се установљују судови, рјешавају питања њихове организације, унутрашњег функционисања, статуса у свеколикој организацији власти у држави и слично, јер њихов основни задатак је да важеће кривично право примјењују на конкретне случајеве. Ову "слику" националног кривичног права не може да избјегне ни међународно кривично право другог модела, ма колико да му је "предмет регулативе" ужи - оно не мора да прихвати ову "слику" у формалном смислу, али њену суштину неизбјежно мора да слиједи. Треба овдје констатовати једну чињеницу од изузетног значаја: два принципа су без сумње то тзв. национално кривично право извели на ниво цивилизованог права и то принцип

Принципи, такођећи интактне суверености држава и њиховог једнаког статуса и третмана у овом смислу - основе су на којима почива свеколико међународно право (поготово кривично) од свог настанка, негдје половином XVII вијека¹⁰, па може се рећи најмање бар до завршетка Другог свјетског рата. Полазило се од максиме "краљевство краљевству не може прописивати законе" (*regnum regni non prescribit leges*). Тако схваћена апсолутна сувереност држава¹¹ подразумијевала је, разумије се, "право" сваке државе на употребу силе у међународним односима, што је зависило искључиво од њене оцјене властитих интереса. То заправо концептуално и моделира свеукупне међународне односе у читавом овом периоду и на крају диктира онај први модел међународног кривичног права (можемо га назвати и квази "међународно") који паралелно егзистира.

Да би ова објашњења даље прегледно текла, вријеме је да се постави питање ко су тзв. "први покретачи" настанка и даљег развоја међународног кривичног права. Може се на ово питање лако, кратко и савршено одговорити: жаришни *primum movens* овог права и стални покретач његовог даљег развоја и богаћења јесу ратови, као готово перманентна (а, што се већ добро зна и ужасавајуће деструктивна) појава и одлика међународних односа у читавом овом периоду. Али, ако се мора потврдити да су ратови карактеристика и периода послје Другог свјетског рата када се најављује и покушава да се дефинише и учврсти други модел међународног кривичног права, онда треба закључити да су ратови битни узрок и преокупација и овог модела. То је тачно, али то не уклања битно другачији карактер овог модела. Његова диферентна разлика је већ изнесена. Али ако оно, пролазећи кроз разноврзне правнополитичке перипетије, намјерава да се конституише као истинско, цивилизовано и ефикасно међународно

законитости (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) и принцип индивидуалне и субјективне одговорности. Једно истински цивилизовано међународно кривично право морало би да усвоји оба ова принципа.

¹⁰ Као почеци међународног права узима се серија уговора којима је окончан тридесетогодишњи рат тзв. Вестфалским миром 1648. године

¹¹ Говоримо о "сувереном" праву државе, о недодиривом "суверенитету" па би требало објаснити шта овај појам значи. Тим појмом се бави уставно право, као најполитичкија грана права, а он је је веома присутан и у политичким комуникацијама и реторици. Сам термин потиче од новолатинске ријечи "суперанус", која значи "највиши", ("врховни"). Преглед правног теоријског разумијевања овог појма, показује двије ствари. Прво, та разумијевања су скоро увијек снажно инспирисана актуалном политиком и уопште политичким стањем у друштву. Друго, сва та схватања иду путемима од схватања овог појма као *сумма потестас* тј. највише, неограничене и недјелјиве државне власти, које је још 1576. године образложио Боден ("Шест књига о Републици"), преко разних реализовања до његовог потпуног одбацивања (Л. Диги, Ж. Бирдо, Ж.Ф. Обер и др.) Обрћу се ту питања ко је носилац ове власти ако је апсолутна: монарх, народ (нација), грађанин, а ако није апсолутна, између кога се дијели и слично. Ове "битке" су нарочито заострене у новије вријеме у теоријама о федерализму (о сложеној држави). Тачно је да пребогата литература о овом проблему свједочи о његовој многостраности и великим унутрашњим компликацијама. Али сва та схватања заправо одсликавају мучни историјски ход од апсолутних монархија до савремених демократских држава и њиховог укључивања у регионалне организације (Уједињени Народи), што по себи подразумијева мања или већа ограничења националног суверенитета. Овјде треба имати у виду гледиште о јачој снази (супремацији) међународног права у односу на право националне државе, које се масовно и изричито потврђује у уставима самих тих држава. Али треба се присјетити и политичких гледишта о суверенитету која су пропагирале двије суперсиле. У вријеме тзв. хладног рата, СССР је форсирао тезу о "ограниченом суверенитету држава Варшавског Пакта. Данас Сјеверноатланска алијанса, предвођена САД-ом, понесена идејом "ширења на Исток" нападно пропагира тезу о "превазиђености" концепција о националном суверенитету, што би требало да има планетарно важење.

право, морало би да испуни бар ове услове. Прво, оно мора “извирати” из међународних уговора и међународних обичаја и ту ставити тачку. Друго, оно мора поштовати два кључна принципа кривичног права уопште и то принцип законитости и принцип индивидулане и субјективне одговорности. Треће, мора постојати међународни кривични суд који би примјењивао ово право и располагао инструментима за извршење својих одлука. Да ли се ово право држи ових кључних “траса” и ако се држи - у којој мјери и како, говориће се још, али на другом мјесту.

На неки начин, је већ речено да између ова два модела (двје развојне етапе) међународног кривичног права нема суштинске разлке у телеолошкој интерпретацији тј. интерпертацији по општој сврси. Међутим, главни концептуални моделатори ове прве развојне етапе јесу схватања о такорећи интактној суверености држава и “праву” сваке државе на употребу силе у међународним односима.¹² Други, пак, модел настаје под окриљем забране употребе силе у међународним односима, коју је изрекла Повеља Уједињених народа и опште под окриљем најважнијих принципа уређенај међународних односа које је изрекла та Повеља.¹³

Узме ли се све ово у обзир, нимало не изненађује чињеница што је међународно кривично право настало и даље се дуго развијало као међународно ратно право. Због тога што се подручје регулативе међународног кривичног права касније проширило и на злочине, који имају такође међународни карактер, али по себи немају никакве везе са ратом, међународно ратно право постаће његов дио- широко познат као “хуматирно ратно право”.

Прије појаве првих међународних конвенција које садрже правила ратовања, у овом или оном опсегу, питања отпочињања рата и његовог вођења били су препуштени обичајима¹⁴.

¹² Колико је у то доба било увријежено схватање да свака држава има неограничено право на употребу силе у међународним односима лијепо показује изјава њемачког цара Вилема II, јавно дата приликом потписивања Хашких конвенција 1907. године, која гласи: “За све што од сада будем радио уздаћу се у Бога и свој оштри мач”. Показују и саме ове Конвенције - њима није ни у примисли да забране рат, а камоли да га прогласе злочином. Оне само предвиђају неке формалности које држава мора испунити прије него ли нападне другу државу и доноси низ правила како треба ратовати на копну и сл. Аустроугарска је поступила сасвим у складу са овим Конвенцијама кад је 1914. године напала Краљевину Србију (упутила је ултиматум Србији, Србија је одбила да изврши, рат је објављен и могао је да почне по овом тзв. Хашком праву).

¹³ Повеља Уједињених Народа, која је ступила на снагу 24. октобра 1945. године, већ у члану 2. став 4. прописује: “Сви чланови (државе чланице УН) ће се уздржавати у својим међународним односима од примјене или употребе силе против територијалног интегритета и политичке независности било које државе или било ког понашања несагласног циљевима Уједињених Народа”. А ти циљеви (члан 1. Повеље) су: одржавање мира и сигурности одговарајућим начинима, развијање пријатељских односа међу државама на основима поштивања начела равноправности и самоопредјељења народа итд. Повеља је при томе, што је за нашу тему од значаја, правно уредила и институционализовала колективни систем безбиједности. Право на агресорски рат је, дакле, очигледно укинута. Међутим, ратови су до наших дана настављени. Тиме је над УН, као Демаклов мач, висила потреба да се виновници агресорског рата и других злочина међународног права који се нужно врши у току рата, изведу пред лице правде. Уједињени Народи су заиста учинили велике напоре да се постигне овај циљ.

¹⁴ Према теорији међународног права, да би настало обичајно правило мора се испунити један објективни услов тј. да се ради о понављаном понашању држава или других међународних субјеката и један субјективни - који се састоји у свијести онога који се овако понаша да управо такво понашање представља општу праксу прихваћену као право. Овдје се термин “општа пракса” не тумачи као универзална - довољно је да се овако понаша један број заинтересованих држава, а да се друге томе дјелотворно не противе. Слаба страна међународног обичајног права

Обичаји су и сада важан извор међународног права, поготову ако имају форму код нас позната под именом “правних обичаја тј. ако њихово важење потврђује тзв. конвенционално право. Први, пак, корак у стварању конвенционалног права представља Париска декларација из 1856. године која садржи правила о забрани блокаде и заплени на мору. Долазе затим много важнији и опсежнији извори као што су Женевска Конвенција о побољшању судбине војних рањеника у рату¹⁵, Петроградска декларација из 1868. године и тако даље до неке врсте кодификација међународног ратног права, које су познате под именом “Хашко право” (Хашке конвенције из 1899 и 1907) и “Женевско право” (четири Женевске конвенције из 1949. године и два њихова Протокола из 1977. године). Садржај ових Конвенција мораће се укратко приказати касније, кад се дође до обајшњења битних елемената злочина за које је сада надлежан да суди Хашки кривични трибунал.

Могла би се сада направити нека врста есхатолошке “скице” ове двије развојне фазе међународног кривичног права. Хашким конвенцијама из 1907. године (тзв. “хашким правом”) заокружен је један период настајања на међународном плану, која имају три кључне оријентације: (1) да се ратови (кад се већ не могу избјећи) хуманизују и да се, у ту сврху подвргну неким правилима; (2) да се повреде тих правила инкриминишу у националним кривичним законима као кажњива дјела са искључивом јурисдикцијом националних судова и (3) да се створе извјесни механизми за мирно рјешавање спорова, при чему је прихваћен модел арбитраже. На установљење неког међународног кривичног суда тада нико није могао ни да помисли. Тада се (како је исправно уочио Басиуни) није ни сматрало да постоји неко међународно кривично право. Јер, то је, како смо већ рекли, онај тип права који је само *аб иницио* међународни.

Први свјетски рат, та, ако су рекли, прва “планетарна кланица”, морао је корјенито да измијени ова схватања. У кратком раздобљу између овог и слиједећег који је за разлику од првог, заиста био “свјетски и ужаснији, избило је на видјело пет нових идеја: (1) да агресорски рат треба забранити и означити га као међународни злочин; (2) да кршење правила рата треба дефинисати као ратне злочине наднационалног карактера; (3) да искључива јурисдикција националних судова није “свети” принцип и да се може, за неке посебне случајеве, образovati и међунаодни кривични суд; (4) да злочине у рату треба кажњавати; (5) да треба израдити кодекс међународних кривичних дјела, за које би судио међународни суд. Ово су нажалост остале саме неостварене идеје¹⁶.

је у томе што је често спорно (и тешко) одредиво да ли је неки обичај прерастао у право овог типа. Ово истовремено објашњава зашто се међународно кривично право, с обзиром на врсту његовог тзв. формалног извора, дијели на конвенционално (“извире” из међународних конвенција или споразума) и обичајно. Касније ћемо показати гдје све Хашки кривични трибунал налази изворе права које примјењује на случајеве о којима суди.

¹⁵ Ова Конвенција је донесена послје битке код Солферина гдје су пале многе жртве. Ратни ужас и патње рањених на бојишту које је видио овдје и посвједочио Анри Дунан у књизи “Сјећање на Солферино”. даљим његовим дјеловањем и дјеловањем још неких ентузијаста, 1863. године основан је “Међународни комитет за помоћ рањеницима”, који је касније препрастао у Комитет Црвеног Крста. Огромне заслуге Међународног Црвеног Крста (укључујући и његове претходнике) за развој хуманитарног ратног права не може нико да оспори.

¹⁶ Уосталом тзв. “Версајски систем” уговора о миру, којим је окончан Први свјетски (закључен понаособ са сваком пораженом силом у Версају, Сенжермену, Тријанону, Севру и Неју) ни на једном мјесту не означава агресорски рат

Из најважнијих докумената који су пратили Други свјетски рат (од Атланске повеље из 1941. године до Лондонског споразума из 1945. године) јасно се уочавају три главна циља Савезничких сила: (1) поразити војно непријатељске силе осовине; (2) гонити “до на крај свијета” хитлеровске Хуне” (цитат из московске декларације из 1943. године) и (3) створити једну много чвршћу, универзалнију и ефикаснију међународну организацију чији ће главни задатак бити чување међународног мира и безбједности, “како би се будућа покољења спасила од ужаса рата” (прва реченица у преамбули Повеље УН). Први циљ је постигнут у пуној мјери. Мјера у којој су постигнута друга два врло је дискутабилна, али сигурно је да “будућа покољења” нису “спашена од ужаса рата” и да је због тога најважнији циљ тотално промашен. Изградња међународног кривичног права у овом периоду ишла је традиционалним путем¹⁷ али и једним новим (као “идеја” од раније добро познатим) путем. Тај “нови” пут означавају напори да се изгради истинско међународно кривично право. Такво право, већ смо о томе говорили, може настати само из међународног кодекса кривичног права (материјалног и процесног) и акта о обарзовању међународног кривичног суда који би ефикасно примјењивао то право. Напори који су чињени на овом плану апсолутно слиједе овај концепт. Најприје је Повеља УН изричито забранила употребу силе, па чак и пријетњу силом у међународним односима (не дирајући, наравно, у право на индивидулану и колективну самоодбрану), успоставила и друга велика начела међународних односа (једнакост држава, сарадња, забрана уплитања у унутрашње ствари држава и тд.) која су требала да обезбиједе свеопшти напредак човјечанства. Као што је познато створена је нова свјетска организација названа Уједињени Народи, са својим органима (Генерална скупштина, Савјет безбједности, Економско-социјално вијеће, Старатељско вијеће, Међународни суд и Генерални секретар -таксативно набројени у члану 7. Повеље), који су требали, сваки у оквиру својих компетенција требали да раде на оставрењу ових великих циљева. Рекло би се да је створена идеална ситуација за настанак међународног кривичног права - али, она стварно није била таква. Није било препрека (мада то затијева огромне “стручне” напоре и знање) да се ово право, као такво формулише, што показују бројни нацрти “свјетских кривичних кодекса сачињених у току овог периода (али један и раније -1935. године), али препреке су постављане на плану њиховог усвајања и образовања међународног суда. Нема простора да се иоле ближе прикаже ово свјетско “стање ствари”, али може се нешто рећи кроз, у ствари, кроки скицу

као злочин. Пакт Друштва народа (он је један од Анекса Версајског уговора закључен са Њемачком 28. фебруара 1919. године) као “устав” прве свјетске организације под овим именом, има исту празнину. Створен је, додуше “Стални суд међународне правде”, као њен једини судски орган, али он није био надлежан да суди у кривичним стварима. Колико је пак Друштво Народа било неспособно да оствари овакве циљеве, добро показује и чињеница да су САД, које су ушле у овај рат 1917. године, одбиле да буду његов члан. Идејни творац међународног поретка, установљеног поменутиим правним актима, заснованим на идејама права народа на самоопредјељење (ово је изазвало прекрајање географске карте нарочито у Европи) и колективне безбједности, био је без сумње Вудро Вилсон, тадашњи предсједник САД, са својим добро познатим “четрнаест тачака”. Он је успио само да добије Нобелову награду за мир, али није успио да САД ратификују Пакт Друштва народа.

¹⁷ На примјер, Женевске конвенције из 1949. године и њена два Протокола из 1977. године, кодификовале су и прошириле међународно право. Конвенција о спречавању злочина геноцида формулисала је један нови злочин међународног права итд. Међутим, изричитом смислу ових Конвенција оне су намијењене рецептури од стране домаћег права држава - потписница. Додуше, ова посљедња отвара могућност образовања једног међународног суда само о злочину геноцида, о чему ће убрзо бити говора у основном тексту.

међунаордних судова, који су требали или који су стварно судили о злочинима међународног права.

(б) *Међународни кривични судови,
Претходници трибунала*

Не треба говорили о тотално неуспјешним међунаордним судовима као што су на примјер, суд који је требао да суди високим турским званичницима, одговорним за страшне покоље Јермена, систематски вршене од 1915. године до краја рата. Поклано је, иначе, око два милиона Јермена, најприје под руководством партије Итихад (у име вјере), а потом под руководством Кемала Ататурка у име нације). Уговор у Лозани од 1923. године покопао је наде да ће овим злочинцима бити суђено. или "специјални" Међународни кривични суд, превиђен Конвенцијом о тероризму из 1937. године инспирисана је убиством краља Александра Карађорђевића и др. у Марсеју три године раније), јер је на дјелу већ била Хитлерова "ера" и ни једна држава потписница није ратификовала ову Конвенцију (сем Индије). Само ће један од ових "неуспјелих" судова бити приказан, колико да репрезентује један општи разлог ове неуспјешности. Иначе, јако је важно говорити о овим судовима, нарочито о оним који су стварно судили или имају озбиљне шансе да суде. Јер то је "разјашњавајући" контекст Хашког кривичног трибунала.

(1) *"Версајски међународни кривични суд"*

Установљују га одредбе члана 227. и 228. Версајског мировног уговора (ступио на снагу 10. јануара 1920. године), са надлежношћу да суди њемачком цару Вилхему ИИ. Због "повреда међународног права и светог ауторитета уговора", при чему би му била обезбијеђена суштинска права на одбрану, а суд је могао "изрећи казну коју буде сматрао примјереном". Види се да ни сам злочин није дефинисан, ни уређена процедура, нити је одређена могућа казна. Ријечју, ово значи потпуни крах начела законитости, општепознатог под називом *nullum crimen, nulla poena sine lege*.¹⁸

¹⁸ Садржај овог начела је у томе да нико не може бити осуђен за дјело које, прије него ли је учињено, није у закону било предвиђено као кривично дјело и за њега прописана казна. Зове се "начелом законитости" и сматра се да кривично право може да изведе на највиши ниво цивилизованости, због тога што оно може чак да укине сваку произвољност у вршењу тзв. државног права на кажњавање, са даљим крупним импликацијама тог "укидања" за статус (и егзистенцију) човјека и грађанина у држави и спрам државе. Одавно је познато и не само као идејни пројект, већ и као уставом потрђено начело. Први пут је унесено у уставе сјеверноамеричких држава (Устав Мериленда из 1787), па онда у: Француску Декларацију о правима човјека и грађанина из 1789. године; кривични Законик Француске 1791. године; Наполеонов *Цоде пенал* из 1810. године; Баварски кривични законик из 1813. године; па у све европске кривичне законе који су донесени иза тога, укључујући и наше (Казнатељни законик за Књажевство Србију из 1860. године и даљи), па је потом доживјело такорећи планетарно расијање. Садрже га и универзална декларација о правима човјека УН итд. Али, ни један од ових аката, не садржи тако жестоку, али заиста сјајну формулацију овог начела као тзв. Јакобински Устав из 1793. године: "Нико не смије бити суђен ни кажњен осим на основу закона који је проглашен прије извршења кривичног дјела - закон који би кажњавао кривична дјела, учињена прије него што је постојао, био би тиранија, ретроактивно дјеловање дано таквом закону

Међутим, овај суд није стварно основан, јер је Холандија одбила да екстадира оптуженог цара. а ни силе Антанте се нису много трудиле да га "добију". Суђење осталим злочинцима ишло је другим путем. На основу података које је прикупила Антантина Комисија за истраживање ратних злочина, састављена је листа од 896 злочинаца, а суђење је препуштено њемачким судовима. Пред суд у Лајпцигу изведено је само 12 злочинаца, а осуђено само 6. Опсежни подаци, које је прикупила поменута Комисија, нису послужили главној сврси.

Али да је стварно образован овај суд, које би међународно кривичноправо могао да примијени? Постојало је тзв. "Хашко право" и међународно ратно право у приличном броју Конвенција прије њега, био је у циркулацији и термин "ратни злочин", али све је то било намијењено домаћем кривичном праву и *in fine* националним судовима. Рекли само да тзв. "Версајски систем" није *lege artis* прогласио агресорски рат злочином, упркос томе што су идеје о мирном рјешавању спорова и о колективној безбједности имале правну формулацију и институционалну структуру. Бријан-Келогов пакт, кога су потписале многе земље је дошао касније и уосталом и он је само на посредан начин означио агресорски рат као злочин. Јер, 63 државе, које су га потписале су се у ствари "одрекле рата, као инструмента националне политике". Јесте, прије тога Друштво народа предложило нацрт Уговора о међусобној помоћи, у коме стоји да је "агресорски рат међународни злочин", при чеми се сугерише да је појам "агресорског рата" проблематичан и да га треба ближе одредити. Исто, углавном, стоји и у тзв. Женевском протоколу из 1924. године, али ни њега није ратификовала ни једна држава. Треба споменути још два подухвата из овог периода која имају исто усмјерење, али оба су такође била без ефекта. Прво, Комисија, којој је било стављено у задатак да изради нацрт Статута Сталног суда међународне правде, унијела је у овај Нацрт одредбу по којој би овај суд био надлежан да суди и за међународне злочине, али то рјешење је резолутно одбачено. Вођама држава изгледа није "улазило у главу" да неко може сувереној држави забранити да поведе рат, нарочито, ако оцијени да га може добити. Друго, невладине организације, посебно двије: Међународно удружење за кривично право и Удружење за међународно право прихватиле су се великог посла да израде нацрт "Свјетског кривичног закона". Тај пројект је окончан и објелодањен 1935. године, у редакцији румунског професора В.В. Пеле (учествовао је у томе и наш познати професор права Т. Живановић). И он је заувјек завршио као "нацрт"

(2) Међународни војни суд ("нирнбершки")

Малочас изнесено стање међународног кривичног права, затекао је углавном недирнуто и Међународни војни суд, установљен тзв. Лондонским споразумом од 8. августа 1945. године

био би злочин". Француски јакобинци би дали, дакле, без икаквог оклијевања поразне тешке квалификације и тзв. Нирнбершком суду и Хашком кривичном трибуналу. Уз пуно разумијевање тешкоћа пред којима стоји међународно кривично право, ипак треба рећи да би и ово право морало да афирмише овај принцип, чак и у његовој радикалној форми "*nullum crimen...sine lege certa*". Све док то не постигне ово право ће бити у доброј мјери арбитрерно и политички манипулативно.

(дакле, прије Повеље УН и њеног "система", што значи да се ради о два одвојена процеса). Лондонски споразум су првобитно закључиле четири велике силе (САД, СССР, Британија и Француска) и он је ступио на снагу даном стављања њиховог потписа (члан 7.), али остао је отворен за приступ и других држава, под условом да су чланице Уједињених народа - и многе од њих су и искористиле ову могућност. Саставни дио овог Споразума је Статут Међународног војног суда. Првобитно је било одређено да овај суд засиједа у Берлину, али то је било измењено и он је засиједао у Нирнбергу (готово годину дана) и 1. октобра 1946. године донио своју пресуду. Због тога се овај суд и зове "Нирнбершки", а његова чувена, значајна и широко респектована пресуда - "нирнбершка пресуда", па се и у овом предговору користе ти кратки називи. Правни принципи, које је поставила ова пресуда, такође се зову "нирнбершки принципи" (или начела) и у међународном кривичном праву се сматрају неком врстом светиња. Генерална Скупштина УН је на 55. пленарној сједници од 11. дцембра 1946. године донијела Резолуцију, којом између осталог, "потврђује начела међународног права призната Статутом Нирнбершког суда и пресудом тог суда" и позвала своју "Комисију за кодофикацију међународног права да као питање од прворазредне важности размотри планове за формулисање начела, признатих Статутом Нирнбершког суда и пресудом тог суда, било у оквиру опште кодификације злочина против мира и безбједности, било у оквиру Међународног кривичног кодекса".¹⁹ Комисија је формулисала ова начела. Из ових напора је произишла Конвенција о спречавању и кажњавању злочина геноцида итд., али Међународни кривични кодекс ће морати дуго да чека неке погодније прилике. Овдје лежи први разлог да се Нирнбершком суду и његовој пресуди посвети мало више пажње. Други разлог је у томе што је цјелокупни правни оквир Хашког кривичног трибунала у много чему покушао да копира овај суд. Нажалост, ту се покушао копирати и шири контекст²⁰.

Осим Споразума и Стаута Међународног војног суда, постоји још један правни акт који уређује његов рад, а то су ближа "правила поступка", која је донио сам Суд (и на то га овлашћује члан 13. Статута). Ова тријада правних аката карактеристична је и за некривичне међународне судове (Стални суд међународне правде, Међународни суд правде, основан Повељом УН, а како ћемо видјети, овај модел је примијењен и на Хашки кривични трибунал. Разлике постоје (и нису мале) само у количини и врсти "материје регулисања", која се дијели између ова три акта.

Лондонски споразум установљава овај Суд и одређује му општу надлежност да суди ратним злочинцима "Европске осовине" (не другима! И то је специфично ограничење ндалежности *ratione personae*) "чија кривична дјела немају никакву посебну географску определијељеност и то без обзира да ли ће они бити оптужени појединачно, или као чланови организације или група, или у оба

¹⁹ Ова Резолуција само "прима к знању" и Статут Међународног војног суда за суђење тешким ратним злочинцима на Далеком истоку, који је објављен у Токију 19. јануара 1946. године. Али не "потврђује" (у ствари, игнорише их) начела и тог Статута и његове пресуде, која је донесена 1948. године у Токију. Токијска пресуда није одиста стекла никакву славу-

²⁰ Одлучност велике енергије да се "хитлеровски Хуни" гоне, која избија из читавог текста Московске декларације (1943) избија и из њеног аутентичног наслова: "Декларација о зверствима". Правно-политички материјал, који одсликава непосредну историју Хашког кривичног трибунала, оставља јак утисак да су многи "аутори" тог материјала мислили (или жељели да други тако мисле) како су и у ратним сукобима на територији бивше Југославије, посебно у Босни и Херцеговини, били на дјелу неки нови "Хитлерови Хуни".

својства" (Члан 1.). То су тзв. главни ратни злочинци и све државе потписнице биле су дужне да их "ставе на располагање" овом суду. Потврђује се, затим, један став из Московске декларације да се остале категорије злочинаца врате у државе (ако нису већ у њима) на чијој су се територији починили злочини, како би их судили тамошњи судови.²¹ Све остало, што би могло бити важно, препуштено је Статуту суда.

Судећи према његовом садржају, Статут има функцију кодекса и међународног материјалног и међународног процесног права (осим што уређује састав и функционисање Суда). Суд се састоји од четири судије, са по једним замјеником, које именују четири велике силе, "исконске" потписнице Споразума. Предсједника бирају између себе - судије. На исти начин се именују и четири "главна тужиоца", који чине тзв. "комисију за истрагу и гоњење главних ратних злочинаца". Комисија тужилаца је ту да води истраге у правом смислу те ријечи од прикупљања података, претходних саслушања оптужених свједока итд., до подизања оптужнице и њеног заступања на претресу. Право жалбе против пресуде је, додуше, искључено - само је Контролни савјет за Њемачку "у свако доба" могао "смањити казну" (не и повисити) и на други начин измијенити пресуду.²²

Статут иступа као кодекс материјалног кривичног права, кад одређује врсте злочина о којима је надлежан да суди овај суд. Предвиђене су три врсте злочина:

²¹ Поред Међународног војног суда и националних судова, постојала је и трећа врста судова за суђење истим злочинцима. Законом број 10. од 20. децембра 1945. године, који је донио Контролни савјет за Њемачку, за сваку од четири окупационе зоне (руску, америчку, енглеску и француску) имао се образовати посебан војни суд. Судије је именовао командант окупационе зоне, а иначе опис злочина, за за који су могли да суде ови судови, приципе одговорности, па и казне које су се могле изрежђи. Закон бр.10. је преузео из Статута Нирнбершког суда. Међутим, начин на који су поступали ови судови битно је различит. Пред Руским окупационим судом и убрзо пред судом Источне Њемачке, изведено је више од 30.000 злочинаца, изречено је више стотина смртних казни и много више "доживотних робија". Судови три преостале окупационе зоне "прославили" су се релативно малим бројем смртних казни (око 12 смртних казни у све три зоне), благим казнама итд. У америчкој окупационој зони суђење је убрзо препуштено њемачким судовима, који су масовно изрицали ослобађајуће пресуде оптуженима за ове злочине. Треба овдје поменути једну по злу чувену пресуду Америчког окупационог суда, донесену 1948. године, такође у Нирнбергу (суђено је фелдмаршалу Листу, команданту за југоисток и његовим сарадницима за злочине почињене на територијама Југославије, Грчке, Албаније и Норвешке), јер пресуда отворено крши "Нирнбершке принципе". Усијани антикомунизам очигледно је овдје дириговао ствари, а не међународна правда.

²² Након Московске декларације, образован је велики број националних комисија за прикупљање података о злочинима, које су у правилу имале читав низ поткомисија. Тако је било и код нас. Предсједништво АВНОЈ-а је 30. новембра 1943. године донијело Одлуку о образовању Државне комисије... у ову сврху. Затим су образоване тзв. "земаљске" комисије Словеније, Хрватске, Србије, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Македоније. Наша Државана комисија је имала делегацију која ју је представљала у Комисији УН, као централној. Прикупљен је огроман "доказни материјал" који је потом дистрибуиран у складу са надлежностима већ споменуте три врсте судова. Материјал, гдје је претпостављена надлежност Међународног војног суда, достављен је Комисији главних тужилаца и она га је даље допуњавала. Ова Комисија је иначе потпуно одвојена од Суда - суд јој је само одобравао "правила рада" и имао право да интервенише у случају несагласности у Комисији која доводи до блокаде рада. Кад је већ ријеч о "прикупљачкој дјелатности", треба споменути да је и сам Суд могао да "именује службенике за обављање саког задатка..., укључујући и овлашћење да могу сакупљати доказе" (члан 17. став 1 тачка е. статута). Исти овај механизам за "прикупљање података" начелно је примијењен и у случају Хашког кривичног трибунала.

(а) злочини против мира тј. планирање, припремање, започињање и вођење агресорског рата или рата којим се крше међународни уговори, споразуми или гаранција или учествовање у неком заједничком плану или завјери за извршење ових дјела;

(б) ратни злочини тј. повреде ратних закона и ратних обичаја (примјерице су описане неке од најтежих повреда ове врсте);

(ц) злочини против човјечности тј. убиства, истребљење, поробљавање, депортација и остала нечовјечна дјела, извршена против било ког цивилног становништва прије (сиц!) или за вријеме, или прогањање на политичкој, расној или вјерској основи у извршењу било којег злочина који спада у надлежност Суда, без обзира да ли се тим врше или не врше повреде закона оне земље гдје су ти злочини извршени.

Треба опазити главне разлике између ових злочина и злочина за које је надлежан да суди Хашки кривични трибунал - према свом Статуту. Из надлежности Хашког кривичног трибунала искључени су злочини против мира, премда су то, по општем увјерењу, "злочини над злочинима из којих проистичу сви остали злочини". Овдје се не спомиње злочин геноцида, а у Статуту Хашког кривичног трибунала злочин геноцида је формулисан као посебан злочин. Тачно је да је пољски правни теоретичар Рафаел Лемкин, инспирисан јеврејским "холокаустом" и сличним злочинима, још 1944. год. сковао термин "геноцид". Комисија главних тужилаца је изричито употребила термин "геноцид" у оптужници коју је подигла пред Нирнбершким судом, али у Статуту овог суда није, под овим називом предвиђен посебан злочин. Међутим, овај злочин је природно интегрисан у злочине против човјечности - што се јасно види из образложења Нирнбершке пресуде. Може се чак рећи да је подручје овог злочина шире (прогони на политичкој основи нису ништа друго до тзв. "политички геноцид"), неголи подручје, сада много прецизније дефинисано у Конвенцији о спрјечавању и кажњавању злочина геноцида из 1948. године²³.

²³ Одиграла се читава драма при формулисању Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, нарочито око два питања. Прво, да ли у криминалну зону овог злочина треба унијети и тзв. политички (идеолошки) геноцид. Земље социјалистичког лагера, па дакле и СФРЈ, одлучно су се томе супротставиле. Нарочито се жестоко противила наша делегација, јер је тада почео прогон тзв. информбироваца, конципирани су за њих злогласни логори и стратишта. Други, да ли за овај злочин треба да суди међународни суд или суђење треба препустити националним судовима. Постигнут је компромис какав се види из саме Конвенције: предвиђена је могућност оснивања међународног суда који би био надлежан да суди за сва дјела геноцида из којих је избачен "идеолошки" геноцид, и то за оне стране уговорнице које по томе (предмету!) буду признале његову судску надлежност, а иначе остају надлежни национални судови земаља на чијој територији је злочин учињен. И још једно необично компромисно рјешење: Међународни суд правде који је основан Повељом УН и чији Статут представља саствни дио Повеље, добио је неке надлежности у овој *лер* се кривичној материји. Према члану IX Конвенције, овај суд је надлежан да суди и "спорове које се односе на одговорност неке државе по предмету геноцида или било којег другог дјела побројаног у члану III... на тражење једне од страна у спору". Иначе, ова "друга дјела, осим геноцида као таквог, су: споразум о извршењу геноцида; непосредно и јавно подстицање на извршење геноцида; покушај геноцида и саучесништва у геноциду. Сва ова друга дјела геноцида могу да се подведу под појмове припремних радњи и саучесништва у ужем смислу (помагање, подстрекавање на

Најзад, с обзиром да је послије Нирнбершке пресуде настало тзв. "Женевско право", које је заправо кодификовало (уз измјене и допуне значајног обима) међународно ратно право, Статут Хашког кривичног трибунала могао је да далеко прецизније формулише ратне злочине и да их раздвоји у двије одвојене групе: "тешке повреде Женевских конвенција из 1949. год." и "кршење закона и обичаја рата". О овим злочинима могуће је прецизније говорити касније кад буде ријечи о надлежности Хашког трибунала - баш због овог разлога.

Међутим, од многобројних материјалноправних питања о којима се може говорити у вези са Нирнбершким судом треба изабрати два и расправити их нешто ближе. Прво се односи на проблем одређења појма "агресорског рата", а друго на карактер и основе кривичне одговорности како их узимају "нирнбершки акти".

Појам "агресорског рата", како смо видјели мучио је правнике и политичаре између два рата, али он тада није ријешен *lege artis*. Овај појам је мучио и правнике и политичаре и послије другог свјетског рата.²⁴ Али, ако је то био главни проблем који је успоравао и пријечио настанак истинског кривичног права, он је био ријешен Резолуцијом Генералне скупштине УН од 14. децембра 1974. године. Та дефиниција гласи: "Агресија је употреба оружане силе од стране једне државе против суверенитета, територијалне цјелине или политичке независности друге државе

организовање злочиначких удружења), како их разумије наше кривично право. Све те облике саучесништва суштински познаје и Статут Нирнбершког суда, а Статут Хашког кривичног суда их је дословно преписао из члана III Конвенције.

²⁴ Комисија за међународно право УН, затим многе невладине организације и фондације као што су Међународно удружење за кривично право, Удружење за међународно кривично право итд., уложили су велики труд на кодификацију међународног кривичног права и установљењу једног међународног кривичног суда који би то право ефикасно примјењивао. У оквиру тих напора сачињени су бројни нацрти правних аката, који уређују ову материју, али ни један од њих није могао бити усвојен због лоших политичких прилика у свијету. У периоду заостравања тзв. хладног рата, овај рад је био готово замрзнут скоро двије деценије. С обзиром да ја послије Другог свјетског рата све до данас вођен велики број "локалних ратова" и на очигледну умјешаност двије супер силе у те ратове, вјероватно је лако одредити ко се противио остварењу идеје установљења једног сталног међународног кривичног суда. По пројектима међународног кривичног кодекса (по свеукупном "стручном" дискурсу који их је пратио) тај суд и није морао бити "стални", он је могао бити и повремено, а већ су споменути концепти и специјалног карактера овог суда, који би судио само за одређене злочине (тероризам, геноцид, касније за апартхејд итд.). Противљење установљењу сталног суда мотивишу нарочито ова два момента: тај суд би морао да суди и злочине против мира, који подразумијева перманентни и кључни проблем с којим се суочава човјечанство и не може да га ријеша и, друго, 1968. године закључена је Конвенција по којој злочини међународног права не застаријевају. Ипак, неуспјех идеје о образовању сталног међународног суда оправдан је другим разлозима: првобитно тиме да се не може постићи сагласност о дефиницији "агресорског рата", затим проблем међународне кривичне одговорности држава и њен однос са принципом индивидуалне кривичне одговорности - широко прихваћеним у националним кривичним правима цивилизованог свијета. Ови "други" разлози могу бити углавном сведени на правне "рационализације" поменутих политичких мотива. Тек пред избијање рата на тлу претходне Југославије, УН су одлучно позвале своју Комисију да убрза рад нарочито на актима који би установили међународни кривични суд. 1991. године су у француском Граду Таллоиресу, под патронатом Међународне комисије за кривично право и Фондације за оснивање Међународног кривичног права, промовисана три пројекта међународног кривичног права (материјалног, кривичног и акт којим се оснива суд). Ни ти пројекти нису усвојени. На сцену је, својим заиста особеним путем и начином такорећи бануо Хашки кривични трибунал.

или употреба ове силе на ма који други начин који није у сагласности са Повељом УН". Према тексту Повеље УН свака прва употреба оружане силе од стране једне државе противно Повељи представља *prima facie* доказ агресије, с тим да је Савјет безбједности УН може одредити, с обзиром на конкретни стицај околности, да овакви акти ипак не представљају агресију. Одређени су поближи елементи, који чине јанијом наведену дефиницију агресорског рата²⁵ Може се на први поглед учинити да и није било потребно расправљати о појму агресије, с обзиром на главне преокупације овог предговора и на чињеницу да Хашки кривични трибунал, за разлику од Нирнбершког суда, није уопште надлежан да суди о злочинима против мира. Таква потреба ипак постоји, јер још се није стишала "грмљавина" тезе да су *in fine* Срби (кадкад скривени из другачијих назива) изазвали рат на тлу бивше Југославије као агресори. Са гледишта међународног права то је једноставно нетачно. Треба примијетити уз ово још три ствари. Прво, појам агресорског рата употребљив је само за међународне (међудржавне сукобе, а не и за унутрашње сукобе у држави. Друго, треба у пуној оштрини имати у виду да је принцип суверености држава и њихове једнакости, један од темељних принципа на којима је изграђен систем Уједињених Народа. Повеља УН је забранила само употребу силе у међународним односима, изградивши при томе инструментаријум колективне безбједности, какав је изградила, и само је у томе кључна промјена у даљем развоју међународног кривичног права о којој смо напријед говорили.²⁶ Треће, питање да ли је "југословенски сукоб", посебно онај у БиХ, имао карактер

²⁵ Каже се на примјер, сваки од ових аката представља акт агресије: (1) инвазија или напад оружаних снага једне државе на територију друге државе; (2) бомбардовање или употреба какавог другог оружја од стране једне државе против територије друге државе; (3) блокада лука или обала од стране оружаних снага једне државе против друге државе; (4) напад оружаних снага једне државе на било који род оружаних снага друге државе - ма гдје овај био; (5) употреба оружаних снага једне државе, које се налазе на територији друге државе са њеним пристанком (држава пријема) противно условима предвиђеним у Споразуму о пријему или њихово задржавање на територији државе пријема послје истека рока предвиђеног у Споразуму; (6) акти једне државе, која стави на располагање своју територију другој држави ради коришћења за извршење агресије против треће државе; (7) упућивање од стране или у име једне државе оружаних банди, група, нерегуларних војника или најамника, који против друге државе акте оружане силе тако озбиљно да се могу изједначити са актима агресије; (8) сваки други акт кога, због посебних околности у којима се врши Савјет безбједности УН оквалификује као акт агресије итд. То би, поред осталог значило да је и Босна и Херцеговина извршила акт агресије на СР Југославију приликом недавне НАТО- кампање против СР Југославије, јер су НАТО- бомбардери полијетали и са аеродрома Босне и Херцеговине. Још једно занимљиво питање за наша недавна ратовања проистиче из форме агресије малочас описане под тачком 7. Али ту је потребна дистинкција према категорији тзв. плаћеника, чији је појам дефинисан у члану 46. Протокола И из Женевске конвенције из 1949. године. Плаћеници су у ствари професионалне убице и нису ни под каквом заштитом међународног ратног права.

²⁶ Да није јаким политичких острашћености, са гледишта међународног права било би лако ријешити питање да ли су ратови (или рат - у једнини) на тлу претходне Југославије имали међународни или унутрашњи карактер. Право на самоопредељење народа, прокламовано у Вилсоновима "четрнаест тачака", потврдила је и Повеља УН већ у свом првом члану, али на "дефектан начин" јер није речено на који начин и под којим условима се оно остварује. Једна "Резолуција" (од 12.12.1973.године) и једна Декларација (од 24.10.1970. године) Генералне скупштине покушавају да то поближе одреде. У првој, између осталог, стоји да народи "имају наслијеђено право да се боре против колонијалних сила свим средствима, укључујући и оружану борбу..." У другој, поред осталог, постоје ове двије одредбе: (а) да "сваки народ има право да одреди, без мијешања споља, свој политички статус и да слиједи свој економски, социјални и културни развој" и (б) "ништа у претходним параграфима не смије бити тумачено тако

међународног или унутрашњег сукоба има великог значаја за опсег примјене Женевских конвенција из 1949. године, помоћу којих је дефинисан један од злочина о коме је надлежан да суди Хашки кривични трибунал.

Нирнбершки суд је резолутно потврдио начело индивидуалне - личне одговорности за злочине. Ако се брижљиво анализира Нирнбершка пресуда, закључиће се да је овдје супстанцијално ријеч о тзв. субјективној одговорности, како је узимају наши кривични закони, пракса и теорија. Све се овдје обрће око наших појмова урачунљивости и виности (умишљај, нехат) и основа који искључују кривичну одговорност или је умањују (стварна заблуда, правна заблуда) итд. И све се то примјењује не само на извршиоце злочина него и на све облике саучесништва у њима. У Статуту суда ови појмови нису истина изричито дефинисани, све је то покривено експлицитаном синтагмом "лична одговорност", а да је то, заиста, покривено, види се из образложења пресуде гдје се масовно користе ријечи "био свјестан", "знао" "хтио" и сл. Поред многобројних доказа које је извео, радећи скоро годину дана (од 20.11.1945. до 1.10.1946. године), овај суд је све оптужене који су му били при руци (Роберт Лај је извршио самоубиство у затвору, за Густава Крупа поступак је издвојен, а Мартину Борману је суђено у одсуству) подвргао психијатријском посматрању и прегледу, како би утврдио њихову урачунљивост. Ту се афирмише и један, правно-теоријски сасвим прихватљив модел тзв. командне одговорности²⁷. Суд је био, истина, овлашћен да, у вези било којег дјела, о коме је имао надлежност да суди, прогласи злочинначком неку групу или организацију којој је оптужени припадао.²⁸ Међутим, ово је имало функцију убрзања процеса лицима која су припадала овим организацијама и то због саме припадности. Јер у овим процесима доказивала се само чињеница да је оптужени припадао организацији која је проглашена злочиначком, а злочиначки карактер те организације "сматрао се доказаним и није се могао оспоравати" (члан 10. Статута).

да дозвољава или охрабрује на било какву акцију која би разорила или нарушила, потпуно или дјелимично, територијални интегритет и политичко јединство суверених држава". Бивша СФРЈ сигурно није колонијална сила и, с друге стране, она је тзв. исконски члан Уједињених Народа. Оно што се догодило у њој није ништа друго до насилне сецесије, чији је успех омогућен незаконитим међународним ангажманом. Право на самоопредјељење народа не може аутоматски подразумевати право на сецесију. Међународно право нигдје није формулисало "право" на сецесију. У обимној литератури која је о њему написана, питање сецесије је (преко квалификатива "политичко", па "морално" срозано до фактичког питања. Тзв. Бандинтерова Комисија, која је правно савјетовала Конференцију о Југославији - на челу са лордом Карингтоном, изнијела је мишљење: "питање пропасти и настанка држава није правно него фактичко питање". Међутим, тзв. међународна заједница, која се жестоко умијешала у читав овај процес - слиједила је овај став само у погледу сецесиониста који нису били Срби.

²⁷ У Закону број 10. Контролног савјета за Њемачку, који је важио само за окупационе војне судове, али не и за Нирнбершки суд, види се тенденција проширења командне одговорности. Под њен удар долазили су не само војни команданти већ и лица која су имала "висок политички и грађански положај" (члан II став 2. овог Закона).

²⁸ Нирнбершком пресудом оглашене су злочиначким ове организације: "Вођство нацистичке партије"; Гестапо (тајна државна полиција); СД (обавјештајна организација) и СС (независне војне јединице нацистичке партије), а неке од њих су имале огромно чланство. У хијерархијској структури Вођства нацистичке партије било је око 600.000 људи, СС састав (у 40 дивизија на крају рата) улазило је око 580.000 војника итд. Баш овдје треба напоменути да тужилац Хашког кривичног трибунала изводи одговорност неких оптужених, који иначе нису вршили никакве војне дужности, из чињенице да су припадали "вођству босански Срба", а овај термин је, по мојој ојени, злонамјерно произвољно конструисао.

Уведена су два специфична принципа одговорности (у негативној формулацији), која такође улазе у тзв. "нирнбершка начела". Први гласи: "Службени положај оптужених, било као шефова држава или као одговорних службеника у државним надлештвима, неће се сматрати као разлог за ослобођење од одговорности или за ублажавање казне". Други: "Чињеница да је оптужени радио по наређењу своје владе или свог претпостављеног, неће га ослободити од одговорности, али се може сматрати као разлог за ослобођење од казне, ако Суд нађе да тако захтијева правичност".

Статут Хашког кривичног тибунала је такорећи "преписао" све ове принципе одговорности и додао им један нови, који се тиче одговорности претпостављеног за злочине које изврши његов потчињени, па ће се о том новом облику кривичне одговорности на одговарајућем мјесту једино и говорити. Треба уз ово примјетити да Трибунал није добио надлежност да поједине групе и организације прогласи злочиначким. Нирнбершки суд је међународни суд *ад хоц* модела (исти модел има и Хашки кривични трибунал). "Нирнбершка начела" међународног кривичног права, у првом реду због тога, не припадају конвенционалном типу овог права, већ обичајном. Тако их, на доста мјеста, третирају и судећа вијећа Хашког кривичног трибунала.

Процедуре пред Нирнбершким судом су другачије од оних које води Хашки кривични трибунал. Мада овдје припадају тзв. "мијешаном" типу²⁹ у "нинбершкој процедури" има много мање

²⁹ И кад се упоређују ове процедуре и кад буде посебно анализирана процедура коју примјењује Хашки кривични трибунал, врло је корисно имати у виду историјске типове кривичних процедура уопште. Тај ретроспективни поглед не открива само поријекло неког савршеног типа процедура, већ такорећи слика саму његову бит и то ону бит која задовољава кључне сазнајне преокупације анализе. Нпр. анализа процедуре коју примјењује Хашки кривични трибунал није у првом реду усмјерена на то да се одреди њен тип у овој историјској ретроспективи као такав, већ прије свега, на питања карактера суда који води те процедуре (сам појам "суд" има три главна дефиненса: мора бити законито успостављен, мора бити непристрасан и објективан и, најзад, мора посједовати висок ниво знања права) и да ли начела на којима стоји "зграда" те процедуре омогућују суду да утврди истину о предмету о коме суди. Историјски типови процедуре, нарочито два њена екстрема који су, у својим чистим облицима, дијаметрално супротне, могу да баце јако гносеолошко свјетло на ова питања. Речено је да процедуре Нирнбершког суда и Хашког кривичног трибунала припадају тзв. мјешовитом типу, а то значи да су израђена на "мијешању" и сувислом синхронизовању два споменута екстремна типа. Ови "екстреми" су: акузаторска ("оптужна"), која је историјски прва настала, и инквизиторска (истражна) процедура, која је "погодила" првобитно Западну Европу (изузимајући Велику Британију). Оно што почетно и битно разликује ова два типа процедуре јесте положај суда у тим процедурама. У акузаторској процедури суд не може покренути процедуру по иницијативи. Оптужбу мора да подигне једна странка (тужилац) против друге стране (оптужени) да је учинила одређено кривично дјело и тако настаје "кривични" спор који суд треба да ријеши. У почетку тужилац је лице оштећено кривичним дјелом, али јако се развио систем тзв. популарне тужбе према коме је "тужилац" могао бити сваки грађанин (уз неке ограде овај систем постоји и сада у Енглеској процедури). Како је држава у свом развоју све више преузимала функцију кривичног гоњења, појавио се државни тужилац. У овом типу процедуре у правилу од момента кад се оптуженом саопшти оптужба заснива се процесни однос који има карактер правног односа, странке у спору добијају својство процесних субјеката у правом смислу ријечи (носиоцу су права и обавеза). Суд је ту да ријеши спор и нарочито у почетку своју објективност с вана показује великом пасивношћу - нарочито у процесу доказивања. Свака странка подноси суду своје доказе, саслушава своје свједоке, вјештаке исп., предаје их оној другој страни ради тзв. "унакрсног испитивања", а суд ову "битку" странака" треба само да процијени и пресуди спор, а додуше управља самом процедуром одређујући ред и пазећи на правила доказивања која су се временом умножавала. Ову процедуру карактеришу начела јавности, усмености, контрадикторности, слободног

елемената англосаксонских процедура. Она гарантује у пуној мјери права одбране (члан 16. Статута). Уосталом, сви оптужени, на челу са Герингом, имали су браниоце, предати су им сви "оптужни" материјали, саслушано је близу хиљаду свједока које је предложила одбрана итд. Али главну улогу, не само при управљању процедуром, већ и при извођењу доказа, играо је суд. Суд, наиме, позива свједока, испитује и њих и окривљене, тражи документе и врши увид у њих, на све је то овлашћен мимо и независно од приједлога странака итд. (члан 17. и 18. Статута). Наравно и странке (тужилац и окривљени, са браниоцем или без браниоца) имају право, не само да предлажу доказе, већ и да активно учествују у извођењу доказа на претресу пред судом (коментари, постављање питања и сл.) Посебно је оптуженом дато изричито право да "поставља унакрсна питања сваком свједоку предложеном од оптужбе" (члан 16. тачка е. Статута). Али, све у свему, види се велика жеђ за ефикасношћу и "војничком" строгошћу. То свједоче задаци суда да: "ограниче суђења само на потребна саслушања по питањима која је истакла оптужба", "предузме строге мјере..." против свих врста одуговлачења поступка; "поступа одлучно према свакој непослушности...", итд (члан 18. Статута). Затим долазе правила да суд није везан никаквим формалним правилима доказивања, напротив обезбјеђује "...у највећој могућој мјери експедитивно и неформално поступање..." (члан 19. Статута). Упркос ризичности оваквих процедуралних правила, Нирнбершки суд ипак није имао великих тешкоћа да утврди истину о злочинима о којима је судио, поготову о злочинима против мира и о ратним злочинима, јер су нацистичке вође о томе оставили бројне и јасне доказе- увјерени у војну побједу они те злочине углавном нису ни крили. Што се овога тиче, Хашки крувучни суд је у непоредиво тежој ситуацији,

судског увјерења, затим претпоставка невиности итд. У инквизиторском поступку владају супротна начела. Овдје нема странака, нема спора, нема јавности, контрадикторности итд. Суд држи све у рукама, покреће поступак по свом нахођењу, води га тајно, окривљени је пуки објект тог поступка итд. Заправо овдје тзв. истражитељ (*incivrent*) *ex officio* исражује да ли је неко лице учинило кривично дјело, кад заврши истрагу предаје списе суду (*collegium jurisperitorum*) који доноси пресуду на основу списка предмета (*акта*), а да и не види окривљеног (*инквизит-а*), а камо ли да му да шансу да се брани. Пошто је владала тзв. фомална теорија доказа, са тешким условима за осуду (пожелио би је као такву и данас сваки окривљени), признање окривљеног се сматрало "краљицом доказа" и ово је у правилу исходовано злогласном процедуром (тешким мучењима). Додуше у Енглеској, мада је ту настала и данданас се одржала акузаторска процедура, све до 1772. године, примјењивана је процедура, али не због тога да се оптужени присили ба признање, већ да се изјасни о оптужби тј. да ли је крив или није, јер без тог изјашњења процедура није могла да почне. Одмах послвије Француске револуције настају мјешовите или тзв. акузаторско-инквизиторске процедуре у овом или оном моделу, а такве су све данашње националне процедуре континенталне Европе па и наша. У ствари, овдје је дошло до мијешања елемената англосаксонске (енглеске) процедуре и реформисаних инквизиторских западноевропских процедура. Цјелина која је настала овим мијешањем битно је акузаторска, а инквизиторски елементи се нарочито јасно огледају у истражној фази која претходи фази у којој се суди и у чињеници да суд овдје има много активнију улогу него ли у чистом акузаторском поступку (нпр. странке имају право да предлажу доказе, али, ако оцијени да их треба извести, суд их изводи, при чему важи често и начело процесне аквизиције), а осим тога овдје је пожељна ефикасност у таквом опсегу да подсећа на инквизицију. Како смо већ напоменули, процедура коју примјењује Хашки кривични трибунал, има мало инквизиторских елемената и ту су широм отворена врата англосаксонском (битно "оптужном") типу процедуре.

без обзира што (у односу на Нирнбершки суд) суди о злочинима учињеним у историјском догађају много мањег опсега и значаја³⁰.

Показани су извори међународног кривичног материјалног и процесног кривичног права које је примјењивао Нирнбершки суд и које сада примјењује Хашки кривични трибунал. Види се да је за обје врсте права главни извор Статут суда. Али што се процесног права тиче, Статути ових судова углавном уређују начела процедуре, док су многа друга важна питања препуштена правилима која доноси сам суд, односно Трибунал. Међутим, Статуте оба ова судска форума карактерише велика краткоћа. Статут Нирнбершког суда има само 30. чланова. Статут Хашког кривичног трибунала има мало више - 34. члана, али су зато правила процедуре које је он сам донио тако многобројна и опсежна (има 127. основних правила дугих текстова) да представљају праве кодексе. Упоредбе ради, Статут Међународног суда (основаног Повељом УН, а рекли смо да је овај Статут саставни дио Повеље) има 70. чланова - овдје правилима које доноси сам суд је остављен много мањи простор. Овим исправним путем још даље је отишао тзв. "римски" Статут сталног међународног кривичног суда, који је отворен за потпис 1998. године и још није ступио на снагу (али има наде да ће се то релативно брзо догодити).

(3) Припреме за оснивање Хашког кривичног трибунала

Овдје ће бит укратко ријечи о правним актима, који су непосредно припремили установљење Трибунала. У фондусу тих аката је трагична жива историја коју смо управо преживјели и коју још нисмо ваљано објаснили, али у којој доминирају два кључна историјска процеса: распад бивше СФРЈ и распад бивше СРБиХ, као њене федералне јединице, и њено поновно састављање као посебне државе под загонетним именом "Босна и Херцеговина", које јој је дато Анексом 4. Општег оквирног споразума за мир у БиХ, закљученог у Паризу у децембру 1995. године. Како је тзв. међунаордна заједница гледала на ове догађаје, и како се, као успут, умјешала у њих и битно их каналисала,³¹ види се из многобројних правних аката, које су доносили њени органи (нарочито Резолуције органа УН, Европске заједнице, КЕБС-а итд.). Документациони центар би требао да сачини једну посебну анализу ових аката (а претходно да их прикупи и чува као "грађу"). Иначе се из ових аката јасно види како је настала и идеја да се

³⁰ Најслабије мјесто у, иначе крајње убједљивом и у сваком погледу изванредном образложењу Нирнбершке пресуде, је оно - гдје се тврди да она респектује начело *nullum crimen sine lege*, о коме је говорено напријед. Главни приговори одбране оптужених односили су се управо на консеквенце овог начела. Такоје било и у "Токијском" процесу - али тамо је француски Судија Бернард одбио да гласа за осуду "токијских" злочинаца. Он је тврдио да ово начело мора да важи и за међународно кривично право, а нашао је да "сам Статут суда није заснован ни на једном правном правилу које је постојало када су дјела извршена" и "да је толико принципа потврђено да би пресуда несумњиво била поништена из правних ралога у већини цивилизованих држава". Хашки кривични трибунал мисли да са примјеном овог принципа нема проблема, бар што се његових одлука тиче - али "разлога за забринутост" у погледу овог његовог, ипак ноншалантног правног становишта, има премного.

³¹ И сам овај термин "међународна заједница" итекако тражи објашњење, а камо ли њено уплитање и каналисање трагичних догађаја о којима је ријеч. Ту би била од изузетног значаја објашњења ових догађаја са гледишта међународног јавног права.

установи међународни кривични суд оваквог типа као што је Трибунал, ко су били протагонисти те идеје и у којој је мјери та идеја била, бар у почетку, тенденциозна (неподношљиво дискриминаторска) у односу на стране у "југословенском" сукобу. Види се, наравно, и како је дошло до првог акта који је водио установљењу Трибунала. То је свакако била Резолуција Савјета безбједности УН, број 780 од 6. октобра 1992. године, којом је наложено Генералном секретару УН да образује Непристрасну Комисију експерата, која би "анализирала информације о тешком кршењу Женевских конвенција и хуманитарног права". Генерални секретар УН је то учинио - образовао је петочлану Комисију експерата, познату као "Калсхофен - Басиунијеву" комисију, која је такође извршила свој задатак. Генерални секретар је, на бази рада ове Комисије, поднио 10. фебруара 1993. године извјештај Савјету безбједности, у коме је протезирао идеју оснивања једног *ad hoc* међународног кривичног суда. Савјет безбједности прихватио ову сугестију и Резолуцијом број 808. од 22. фебруара 1993. године начелно оснива Трибунал (даје му већ речени службени назив) и позива Генералног секретара, да у року од 60 дана поднесе извјештај "о свим аспектима овог питања укључујући и конкретне приједлоге", а у ствари мислио је на могући нацрт Статута Трибунала. Одазвавши се позиву Генералног секретара, многе државе су сачиниле нацрте овог Статута и доставиле их Генералном секретару³². генерални секретар је 3. маја 1993. године поднио тражени извјештај (завршни), који садржи и нацрт Статута Трибунала. Савјет безбједности је окончао овај процес Резолуцијом број 827. од 25. маја 1993. године, чији је саставни дио и Статут Трибунала. У читавом овом процесу, огорман значај има рад Комисије експерата, на чијем челу је углавном био Шериф Басиуни, чије име смо већ споменули. На овом раду су засновани и извјештаји Генералног секретара Савјету безбједности, укључујући и "завршни", који је био пресудан за споменуте акте који су установили Трибунал и профилисали право које је он имао да примјењује.

Због тога што ће се, у оквиру овог поднаслови, укратко анализирати само рад ове Комисије, јер то може бити од велике користи за даљу изградњу метода рада Документационог центра.³³ Комисија је одржала укупно дванаест сједница у раздобљу од 4. новембра 1992. године до 15. априла 1994. године, а на посљедњем је усвојила коначни извјештај (прије тога сачинила је два прелиминарна извјештаја). Овај коначни извјештај има низ анекса са извјештајима о спроведеним истрагама и анализама који су саставни дио извјештаја, а опсег ових анекса прелази 3.000. страница (ови анекси, изгледа нису преведени на наш језик). Овим извјештајима извршена је анализа једног огромног доказног материјала који је предат Комисији (документи о злочинима на преко 65.000 страница и други докази) или материјала који је прикупила само Комисија властитим "истражним мисијама". Види се, податке о злочинима Комисији је слао свако, од државе до појединца, укључујући и медије.

³² Анализе ових нацрта Статута показују велике разлике у гледиштима појединих држава у погледу многих важних питања из овог круга. Документациони центар би требао у својој "грађи" да има све ове нацрте, јер њихова анализа може да открије многе интересантне и важне ствари.

³³ Из анализе самог завршног текста извјештаја ове Комисије могу се извући многе корисне методолошке поуке како се "савлађује" један огромни чињенични материјал и како се правно артикулише. Међутим, анализа његових Анекса, који имају много већи волумен, а поготово анализа материјала на који упућују Анекси, који је за сада недоступан, јер није лако прибавити ништа од тога, веома би обогатили "грађу" Документационог центра.

Интерне методе рада Комисија је утврдила својим пословником, кога је донијела у јануару 1993. године. Како је речено, радила је у сједницама на којима је разматрала разна питања од значаја за извршење њеног мандата. Али, у складу са својим пословником сваки од пет чланова Комисије именован је за "извјестиоца" за одређен круг послова.. Такоје Басиуни био задужен за прикупљање и анализу чињеница; В. Фенрик (Канада) за истраге на лицу мјеста и за анализу правних питања; С. Греб (Норвешка) за посебни пројект "Приједор"; К. Баи (Сенегал) за уништавање културних споменика и К.Клериен (Холандија) за "правне" форме сексуалног злостављања. Очигледно је да су извјестиоци имали велики број помагача. Тако је на примјер под руководством Басиунија, база података, у коју је унесен огроман број информација, сачињена на Међународном институту за права човјека Универзитета Де Гол у Чикагу. Наравно, кад је Комисија завршила рад, ова база података је, уз остали материјал предата Уреду тужиоца Трибунала.

Комисија је користила три истражне методе: (1) прикупљање и анализа инфомација које су достављене Комисији, као и оних информација које је Комисија затражила; (2) предузимање истражних мисија на подручју *ex* Југославије или другдје (то су земље које су примиле избјеглице) ради прикупљања додатних информација, саслушања свједока и, "колико је могуће, ради верификације чињеница" и (3) прикупљање инфомација за Комисију од стране влада неких земаља. Због великог обима посла и прекратког времена у коме се имао обавити, Комисија "није увијек могла верификовати информације..."; "није могла исцрпно истражити све случајеве..."; "морала је прибјећи селективном приступу"³⁴ - како је констатовано у њеном извјештају.

У плану рада Комисија је (поред перманентног ажурирања базе података) формулисала четири главна подручја, својих "ближих истрага" и то: (1) масовна убиства и уништавање имовине; (2) поступци (злочиначки) према затвореницима - у широком значењу ове ријечи; (3) "системски" сексуални напади и (4) "етничко чишћење". Ову начелну *themu probandi* одобрио је Генерални секретар, а мимо тога, сама је Комисија утврдила посебни истаживачки пројекат: "случај "Приједор". Ови начелни "предмети доказивања" су даље разуђени на низ конкретнијих "предмета" (питање устројства, стратегије и тактике војних снага зараћених страна, опсада Сарајева, поједини логори итд.). Упоредо са овим чињеничним истраживањима ратног сукоба у претходној Југославији, Комисија је посветила велику пажњу анализи, како је она назвала, "мјеродавног" међународног права, примјењиваног на ове сукобе и овим правним разматрањима, која имају очигледну апликативну преокупацију, дала је доста простора у свом завршном извјештају. То свједоче сами наслови овог дијела извјештаја: "међународни/немеђународни карактер сукоба" (у Југославији); тешка кршења Женевских конвенција из 1949. и Протокола I и II"; "обичајно међународно право које се примјењује на оружане Сукобе" итд. Ове обраде имале су очигледно великог утицаја на дефинитивно правно профилисање Трибунала.

(4) Феномен Хашког кривичног трибунала

³⁴ Могло би се овдје поставили питање колики дио у овом опсервационом објекту Комисије заузима материјал који се односи на злочине извшене над Србима. Вјероватно би се потврдила претпоставка да је тај дио сићушан.

Приговарало се Нирнбершком суду, као тобоже "међународном" кривичном суду, нарочито због ограничења његове надлежности *ратоне персонае* (судило се само пораженима у рату, што вриједи и за војне судове за окупационе зоне). Због тога је и добио назив "Суда побједника". Међутим, појава Хашког кривичног трибунала изазвала је велике и правне и политичке полемике и то не само на територији бивше Југославије. Све те полемике крећу се око три различита гледишта на кључно питање које се овдје постављало: да ли је Трибунал основан у складу са Повељом УН или његово оснивање представља тешко кршење Повеље. Прво гледиште је резолутно одрицало легалност Трибунала, друго је исто тако категорички потврђивало легалност Трибунала, а треће је било прагматично: Трибунал је чињеница или стварност, која је имала моћ да се наметне, па се треба понашати у складу с њом³⁵. Што се нас тиче, на овај проблем је стављена тачка тзв. Дејтонских споразума: Устав БиХ, четврти Анекс тих споразума, у ствари је признао Трибунал и прихватио "сарадњу" с њим (члан II, параграф 8.). Република Српска је недавно донијела Закон о сарадњи са Трибуналом (Федерација БиХ је то учинила много раније).

Тројство правних аката који установљују Трибунал и уређују његов рад (резолуција СБУН број 827. од 25. маја 1993. године, статут Трибунала и Правила о поступку и доказивању, која је донио сам Трибунал), (У складу са "терминолошком" традицијом) треба заправо назвати "Хашко кривично право". Овome треба придодати још и тзв. Римске споразуме, које су закључиле 1996. године потписнице Дејтонских споразума, а који се искључиво односе на проблем ефектуирања надлежности домаћих судова да суде о злочинима за које је паралелно надлежан да суди и Трибунал (то је, такође скроз парцијално питање). То би представљало цјелину коју подразумијева назив "Хашко кривично право"³⁶

По свом карактеру Хашки кривични трибунал је суд *ad hoc* модела. Његова надлежност је вишеструко ограничена и то по врсти злочина и по мјесту и времену њиховог извршења, што се већ види из његовог службеног назива.

³⁵ Умножиле су се нихилистичке концепције о међународном праву уопште. Упечатљиво је то образложио Солжењицин у својим размишљањима о тзв. "новом хуманизму" (неки су га већ назвали "милитаристички хуманизам"): "Агресори су шутнули у страну Уједињене народе, отварајући нову еру гдје је моћ оно што једино има право...Морамо препознати чињеницу да свијетом данас влада сила, а не право. Морамо бити веома храбри и приступити компромису."

³⁶ Онда се може, као предмет будућих истраживања, поставити питање да ли је Хашко кривично право сагласно међународном кривичном праву, у свим могућим аспектима. То обухвата и опсежне проблеме суштинске сагласности и никако није ограничено на питање да ли се Резолуцијом Савјета безбједности може уопште основати међународни кривични суд. Ово посљење питање ће, додуше, као Демаклов мач висити над главом Трибунала, без обзира што је у односу на нас ријешено. Но, највише од тога како буде судио зависиће његово историјско дјеловање и судбина. Замисливо је да се попне и на трон Нирнбершког суда, али његове одлуке лако могу доживјети судбину заборављене "токијске" пресуде. Због тога би Документациони центар требао да скупља, нарочито правоснажне пресуде Трибунала и да их подвргава анализама. Наше становиште да извори међународног кривичног права могу бити само међународни уговори и међународни обичаји и да, у складу с тим, међународни кривични суд може бити установљен само међународним уговором у потпуној колизији са чињеницом да је Трибунал установљен Резолуцијом Савјета безбједности УН. Међутим потврђује га у пуној мјери "Римски статут међународног кривичног суда", чије је потписивање у току. Овај суд види велике наде, поред осталог и због тога што инкриминише злочин агресије, који без икакве сумње представља "родно мјесто" најтежих злочина међународног права.

(4) Четири врсте злочина о којима суди Трибунал

Сасвим сумарни "преглед" ових злочина прати редослијед који им је дат у Статуту Трибунала. Треба изложити битна обилгежја ових злочина - њихову објективну и субјективну страну, али то може бити учињено, такорећи само овлашно, с обзиром на велики број проблематичних питања која се баш овдје појављују³⁷.

У члану 2. Статут инкриминише злочин под називом "тешке повреде Женевских конвенција из 1949. године". Постоје четири конвенције, које за вријеме међународног оружаног сукоба, штите различите категорије лица (и имовину). Прва конвенција ("Конвенција I") "побољшава положај рањеника и болесника за вријеме рата. Друга Конвенција ("Конвенција II") штити рањенике, болеснике и бродоломнике оружаних снага на мору. Трећа конвенција ("Конвенција III") штити ратне заробљенике. Четврта Конвенција ("Конвенција IV") штити грађанска лица (цивилно становништво) за вријеме ратног сукоба. Постоје два општа начина на који се овај злочин може извршити: наређење да се изврши које од дјела која представљају тешка кршења ових Конвенција и непосредно извршење тих дјела. Наредбодавац може бити само лице које, с обзиром на своју функцију, овлашћено да изда такво наређење (*de iure*) или које, опет с обзиром на своју званичну функцију и с обзиром на стицај конкретних околности стварно може да изда такво наређење (моћ наређивања *de facto*).

Злочин наредбодавца је довршен самим издавањем наређења - није потребно да лице, коме је наређено да злочин изврши, то стварно и учини. Овај општи *modus operandi* вриједи и за преостале злочине о којима суди Трибунал, без обзира да ли је то експлицитано у његовом "законском" опису или није. Опис овог злочина у Статуту, намеће неколико проблема. Овдје се спомињу само четири Женевске конвенције из 1949. године. Нису споменута два допунска Протокола уз ове Конвенције из 1977. године. Ради се о Протоколу I "о заштити жртава међународних оружаних сукоба" и о Протоколу II "о заштити жртава немеђународних (унутрашњих) сукоба". Протокол I је проширио појам међународног оружаног сукоба, прецизније одредио статус бораца и појам оружаних снага и, што је особито важно, проширио је и употпунио заштиту рањеника, болесника, бродоломника и цивилног становништва (дао је чак и дефиницију ратног злочина) итд. Протокол II прецизира обавезе о поступању са жртвама грађанског рата, које су првобитно уређене тзв. "заједничким" 3. Конвенција из 1949. године (није тај члан "заједнички", већ је истовијетан, и по намјени и по садржају, у све четири Конвенције) Овиме је отворено питање да ли овако формулисана одредба члана 2. Статута искључује примјену ова два Протокола., који такође спадају у "Женевско право". Наравно опсег примјене свих ових

³⁷ Било би корисно да се сачини посебна и детаљна анализа ових злочина. Она би требала да има компаративни карактер тј. да упореди ове злочине тако како их уређује Статут Трибунала и, што је особито важно, како их схватају пресуде Трибунала и на другој страни - како их уређује наш Кривични закон.

међународних споразума од почетка зависи од тога како ће се квалификовати "југословенски" ратови: као међународни или грађански.³⁸

Проблем се, даље завршава тиме, што Статут у овој одредби спомиње "тешке повреде" наведених Конвенција, оне му затим служе за прецизирање нападног објекта злочина ("лица и имовина заштићене овим Конвенцијама"), али даље таксативно набраја осма врста аката које сматра тешким повредама (од намјерног убијања до узимања талаца). Нема ту клаузуле:.. "повреде ће укључивати, али неће бити лимитиране", која је унијета у опис слиједећег "повреде закона и обичаја рата" (члан 3. Статута). Ствар је у томе што све четири Конвенције и Протокол I дефинишу властите "тешке повреде", које су много шире - нарочито у Протоколу I од осам таксативно побројаних повреда у члану 2. Статута³⁹. Ако Статут има функцију материјалног кривичног кодекса и ако у тој функцији треба да слиједи начело *nullum crimen sine lege*, онда треба закључити, да се инкриминисане дјелатности не смију проширивати изван њиховог таксативног "каталога" датог у Члану 2. овог акта. Међутим, има мало наде да ће Трибунал, примјеном начела *expressio unius est exclusio alterus*, остати код овог каталога тј. да га неће проширити. Наравно, најтежи проблем који ће Трибунал имати да ријешу у читавом овом контексту јесте да одреди које обичајно ратно право може да се примијени на унутрашње оружане сукобе (сем Протокола II и "заједничког" члана 3. Конвенција из 1949. године, који ће морати бити третиран као "обичајно право") и гдје то право дефинише појам "ратног злочина". Треба, с овим у вези, споменути подробне правне анализе овог проблема у Завршном извјештају Комисије експерата (нарочито параграфа 52, 53 и 54). Нема простора за даље и ближе догматскоправне анализе овог, заиста сложеног, злочина међународног права. Треба указати само још на двије ствари. Прво, наш Кривични законик инкриминише овај злочин, али га је "разбио" у најмање три посебна кривична дјела (члан 433.- "ратни злочини против цивилног становништва", члан 434. - "ратни злочини против рањеника и болесника, члан 435. - "рани злочини против ратних заробљеника"), са заиста пребогатим каталозима забрањених понашања (нарочито у члану 433.), који далеко надмашује каталог дат у члану 2. Статута Трибунала. Диспозиције свих ових кривичних дјела су бланкетног карактера, јер упућују на "правила међународног права". Друго, "Римски Статут", чије је потписивање у току, познаје у овом кругу само "ратне злочине" (члан 5., параграф 1., тачка ц). Али он је ове злочине дефинисао тако, да они спајају, обухватају злочине из члана 2. и 3. Статута

³⁸ У завршном извјештају (параграф 45) Комисија Експерата је препоручила да се на југословенске сукобе примијени право које важи за међународне оружане сукобе. Главни аргумент за ово становиште састоји се у чињеници да су стране у овим сукобима закључиле многобројне споразуме о "хуманитарном праву" између себе. Истиче се, затим, чињеница да су на Лондонској конференцији од 27. августа 1992. године Женевске конвенције и њене Протоколе "потписали" Караџић, Изетбеговић и Бобан, при чему треба имати у виду особени начин ступања на снагу ових споразума. У процедури јавног испитивања оптужнице против Караџића, спроведеног у смислу његовог "правила" бр. 61, Хашки Трибунал је закључио да је оружани сукоб у БиХ имао карактер међународног, јер се радило о томе да су: "Србија и Црна Гора нападе Босну и Херцеговину". Али ово није *res indicata* Трибунала

³⁹ Конвенција I описује "своја" тешка кршења у члану 50.; Конвенција II у члану 51.; Конвенција III у члану 130.; Конвенција IV у члану 147.; Протокол I у члану 85. (у члану 11. став 4.) . Протокол II, који вриједи за унутрашње оружане сукобе, нема одредбе о властитим тешким кршењима. Нема ове квалификације ни у "заједничком" члану 3. Женевских конвенција, који такође вриједи за унутрашње сукобе, али су сва овдје забрањена понашања ео *ипсо* "тешка". Заправо овдје је ријеч о минималним стандардима хуманитарног права.

Трибунала. Треба, узгред изразити дивљење начину на који је "Римски Статут" дефинисао ратне злочине, у свом члану 8. Заиста је овдје, у пуној мјери, поштовано начело законитости, чак и у стројој формули "*nullum crimen sine lege certa*"

Другом злочину, о коме је надлежан да суди Трибунал, Статут (члан 3) је дао назив "кршење Закона и обичаја рата". Ови "закони" и "обичаји" нису ближе именовани, али јесу њихове "повреде" које представљају радње извршења овог злочина (по нашој терминологији, али у широкој је употреби, нарочито у англосаксонском праву, латински термин *actus reus*). Оне су сврстане у четири групе: (а) употребу отровних или других оружја срачунату на проузроковање напотребних патњи; (б) безобзирно рушење мјеста, градова и села, или уништавање неоправдано војним потребама⁴⁰; (ц) напад, уништење или намјерно чињење штете институцијама посвећеним религији, добротинству и образовању, умјетности и науци, историјским споменицима и умјетничким и научним установама и (д) пљачку јавне или приватне имовине. Али, како смо рекли, овдје побројане забрањене дјелатности су дате примјерице, злочин није лимитиран њима, с тим да ове друге могуће треба тражити у такође изричито неименованим "законима и обичајима рата". Али овдје је, у првом реду ријеч о тзв. "Хашком праву", које заједно са "Женевским правом" чине *ius in bello* тј. корпус правних норми које вриједе за ратне сукобе и чије се повреде (наравно, оне најтеже) квалификују као ратни злочини. Бит злочина, који се овдје разматра, своди се углавном на употребу: (а) забрањених средстава борбе и (б) забрањених начина борбе. А да би дефинисали поближе ова забрањена средства и забрањени начини ратовања, требао би заиста велики простор. Јер било би нужна анализа велокг броја међународних аката од Петроградске декларације 1868. године (која забрањује употребу експлозивних зрна испод 400 грама), преко двије хашке декларације од 1899. године (забрана употребе метака за загушљивим и отровним гасом и "дум-дум" метака; затим Хашког правилника из 1907. године (уз IV Конвенцију), који садржи низ забрана и у погледу средстава и у погледу начина ратовања, па све до додатних протокола уз Женевске конвенције из 1977. године.⁴¹ Пошто за ово простора нема, треба још рећи да наш кривични закон ову "материју" инкриминише као низ посебних кривичних дјела и то: "ратни злочини употребом недозвољених средстава борбе" (члан 436); "противправно убијање и рањавање непријатеља" (члан 438); "противправно одузимање ствари од убијених и рањених на бојишту (439) и "уништавање културних и историјских споменика" итд. Наш кривични законик,

⁴⁰ Међународно ратно право је, изгледа, најбоље окарактерисао Пол Фошил (у свом уџбенику међунаордног јавног права из 1921. године). Он каже: "у читавом ратном праву доминирају два принципа: (1) начело нужде војне употребе које, према општем правилу оправдава употребу насиља и лукавства...који су неизбежни да би се постигао циљ рата, а тај је да се противник учини немоћним и неспособним за даље пружање отпора; но чак и у тим границама ово начело бива усмјеравано хуманитарним обзирима. (2) начело хуманости, према коме рат, који се води између држава не треба да се прошири на мирољубиво, мирно становништво, на појединце и да их угрози...Хуманост у рату не може постављати веће захтјеве од оних које допушта циљ рата..." Међутим, развој међународног ратног права који је касније дошао давао је у балансу ова два сукобљена принципа, све већу предност принципу хуманости.

⁴¹ У складу са обавезама из Женевских конвенција и њених Додатних протокола, бивша ЈНА је 1988. године донијела Упутство, намијењено војним старјешинама о примјени правила међународног права (морали су га носити у "торбицама"). Ово Упутство, у скоро 500 тачака, изузетно јасно и прецизно "рецептира" међународно ратно право (објављено је у "Сл. листу СФРЈ", број 10. од 10. јуна 1988. године)

иначе, "уређује" сва ова кривична дјела у глави тридесетчетвртој, која носи наслов "кривична дјела против човјечности и међународног права". Неке инкриминације су инспирисане "Хашким правом само *ab initio*, ако на примјер, посљедња која је малочас споменута (члан 443 КЗРС). Хашки правилник из 1907 забрањује уништавање културних и историјских споменика за вријеме рата. Касније је у Хагу (1954. године) закључена Конвенција о заштити културних добара у случају оружаног сукоба, па би и она могла да припада "хашком праву". Па, ипак, основ за ову инкриминацију је у Допунском протоколу I из 1977. године, који припада "женевском праву". Добри познаваоци ове материје тврде да је "женевско право" у доброј мјери усисало "хашко право", тако да је од њега остала готово празна љуска. Наш Кривични закон у овој глави има и савим специфичне инкриминације, као што је "подстицање на агресивни рат" (члан 444), која је инспирисана свим оним међународним актима (споменутим и неспоменутим) који су ишли за тим да забране употребу силе у међународним односима. Додуше, овдје се инкриминише само "позивање" и "подстицање" на агресивни рат, што је ипак предалеко од "пуне" инкриминације злочина против мира како ју је описао Статут Нирнбершког суда.⁴²

О злочину геноцида, кога Статут Трибунала инкриминише у члану 4., говорено је напријед, али са једног особеног аспекта и, разумије се, недовољно. Опис овог злочина Статут је, такорећи, потпуно преписао из Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида из 1948. године, само што је на једном мјесту испустио ријечи "као таквих".⁴³ Кривично дјело геноцида из члана 141. нашег Кривичног законика је такође углавном потпуни "препис" текста Конвенције. Учиниоца дјела може бити свако (то излази из термина "ко" којим је означен субјект злочина), али то не мијења суштину овог злочина тј. да је он увијек "смишљен", "плански", "организован", реализација одређене злочиначке политике према заштићеним групама у циљу њиховог дјелимичног или потпуног уништења. Сви су историјски "геноциди" били такви: то су злочини "државне" политике, политике неке партије, институционализоване религије итд. Појединац који врши овај злочин (и може да га изврши само једним актом, нпр. убиством само једног припадника заштићене групе) увијек дјелује у оквиру тог ширег "злочиначког плана" потпуно свјестан тога и дјелује са истим циљем. Како се види из дефиниције злочина, заштићене групе (заштићени објекти) су: националане, етничке, расне или вјерске. Злочин се може учинити овим актима: убијањем чланова (заштићене) групе; проузроковањем озбиљних повреда физичког и менталног интегритета чланова групе; намјерним подрвгавањем групе животним опасностима који треба да доведу до њеног потпуног или дјелимичног физичког уништења; увођењем мјера уперених на спречавање рађања у оквиру групе, и најзад принудним премјештањем дјеце из једне у другу групу. Овдје је ријеч о извршењу оваквих аката, а једнако су кажњиви и други видови учешћа у овом злочину (завјера и тд.), који су напријед изложени. Сви ови акти, да би представљали злочин геноцида, морају бити извршени у намјери да се заштићена група потпуно и дјелимично уништи. У нашем кривичном праву (теорија, пракса - као интерпретативни видови законских појмова) намјера се

⁴² Кривични закони неких европских земаља имају знатно пунију инкриминацију злочина против мира (КЗ Њемачке - у чл. 80; КЗ Холандије - у чл. 100. ст.1. итд).

⁴³ У дефиницији заштићених група (националних итд.) Конвенција има и одредбу "као таквих", коју је Статут испустио. Међутим, то не може да измијени суштину ствари: злочин геноцида и по Статуту Трибунала усмјерен је на нове групе "као такве" тј. на сам колективитет групе, а не на појединца.

дефинише као свијест о циљу, који се кани постићи извршењем дјела, а која дјелује као мотив извршења дјела. Спрам самих обиљежја дјела она увијек препоставља директни умишљај (*dolus directus*, чија је супстанца у свјесном и хотимичном односу према дјелу). Исто то значи и "намјера" у дефиницији субјективне подлоге овог злочина, дата у Статуту Трибунала. Може бити проблематично шта значи "дјелимично" уништење групе (као психолошка пројекција садржана у описаној намјери). "Дјелимично имплицира довољно велики број, у односу на величину групе као цјелине или значајни дио као што је вођство групе...разматрање обје скале у овој сразмјери и укупних бројева су "релевантни"⁴⁴. Прецизне дефиниције појма "дјелимичног" уништења групе нису могуће, али ове дескриптивне дефиниције могу бити од користи за апликацију овог појма на конкретне случајеве. Треба споменути још једну важну особеност овог злочина: он се може извршити и у рату и у миру.

Како је већ речено, геноцид - тај "злочин који је загадио сва историјска раздобља" (а изгледа најкасније добио право име и посебни "статус"), у Статуту Нирнбершког суда био је интегрисан у "злочине против човјечности" и заиста нечовјечнијег злочина и нема, уз невјероватни парадокс да га човјечанство перманентно и најчешће практикује. А види се да га је Статут Трибунала издвојио у посебан злочин. На другој страни, Статут (члан 5.) предвиђа "злочин против човјечности", као четврти и посљедњи злочин о коме је надлежан да суди. Тако је изазван јако сложен проблем, по чему по чему се овај злочин разликује од злочина геноцида, па и од ратних злочина; кад већ имају доста тога помијешаног. Злочин против човјечности, како га дефинише Статут може да изврши такође свако, ако за вријеме оружаних сукоба - међунаорндих или унутрашњих, усмјерених против цивилног становништва учини један од ових аката: (а) убитво; (б) искорјењивање, (ц) ропство; (д) депортација; (е) хапшење; (ф) тортура; (г) силовање; (х) прогањање на политичкој, расној или вјерској основи (и) други нехумани акти (ово је расплињујућа "генерална клаузула"). Они се од геноцида разликују што код њих не постоји "геноцидна" намјера, што се не могу извршити за вријеме мира и што су искључиво усмјерени на припаднике цивилног становништва, као објекте народа. Одредити, међутим, њихову специфичну разлику према једној групи ратних злочина (оних против цивилног становништва) је сложеније. Комисија експерата у свом завршном извјештају је уложила доста труда да одреди диферентну разлику овог злочина (параграфи 72 - 86). Те интерпретације су очигледно утицале на Трибунал, јер он у једној својој одлуци овако дефинише ову разлику: "кад је ријеч о злочину против човјечности, Вијеће узима да ...за разлику од обичних злочина, овдје објект напада није само физички интегритет жртве, већ човјечанство у цјелини... Злочини против човјечности надилазе човјека појединца, јер је нападом на човјека нападнуто и негирано само човјечанство. Управо идентитет жртве и човјечанства даје посебан карактер злочину против човјечности". У једном другом свом "акту" интерпретације ове разлике се "описују" у истом смјеру: "Злочини против човјечности су нарочито гнусни облици противзаконитог понашања и уз то чине дио

⁴⁴ Завршни извјештај Комисије експерата, параграф 93. У извјештају се даље наставља: "вођство укључује политичке, управне, пословне прваке, универзитетске интелектуалце - укупност може пер се бити јака назнака геноцида, независно од броја убијених". Затим ту долази уништење војног и полицијског особља, што уноси уништавајући неред и лишава групу одбране, "увијек у вези са судбином обичних чланова групе...". Али све "што уништава друштвену структуру групе" итд.

распрострањене и систематске праксе и политике. Због своје гнусности и распрострањености, они представљају флагрантне нападе на људско достојанство, на сам појам људскости... они погађају или би требало дапогађају сваког припадника човјечанства".⁴⁵ Иначе, Трибунал злочине против човјечности сматра тежим од ратних злочина, што је савим у складу са управо приказаним гледиштем. Постоји једно другачије гледиште о диферентној разлици злочина против човјечности. По свом схватању криминалну зому овог злочина одређује позната Де Мартенсова клаузула. Четврта Хашка конвенција, која има облик "Правилника" о рату на копну, како је већ речено, садржи врло детаљан кодекс понашања зарађених страна, али већ једна њена начелна (уводна) констатација, која гласи: "...намјера високих страна уговорница није да случајеви који нису предвиђени (Правилником) буду препуштени самовољној оцјени војних заповједника", показује да су високе стране уговорнице биле свјесне да су акти, које су донијели, непотпуни - да није превиђено све што је требало да се оствари овдје прокламовани главни циљ: "да се ублаже зла рата колико год то војна потреба дозвољава...". Иза тога слиједи текст, познат као Де Мартенсова клаузула, која гласи: "високе стране уговорнице потврђују да у случајевима, који нису превиђени прописима од њих усвојеним, становништво и учесници у рату остају под заштитом и влашћу начела међунаордног права како она произилазе из обичаја установљених међу просвећеним народима, из захтјева човјечности и захтјева јавне свијести". У Протоколу I уз Женевске конвенције из 1949. године, који је донесен 1977. године, упркос великих употпуњавања међународног ратног права које се збило у међувремену и које је и сам донио - садржи (углавном) истовјетну одредбу, у члану 1. параграф 2. Ова одредба, наиме, гласи: "У случајевима који нису предвиђени овим Протоколом или другим међународним споразумима, грађанска лица и борци остају под заштитом и дјеловањем принципа међународног права, који произилазе из установљених обичаја, из принципа човјечности и захтјева јавне свијести". Ово друго становиште много повлачи много јаснију границу између злочина против човјечности и ратних злочина. Међутим, Трибунал ће, изгледа, на крају одбацити ово гледиште. Говорећи терминима наше кривичне правне теорије, трибунал ће на злочин протв човјечности гледати у ствари као на квалификовани облик ратног злочина. А изгледа да ће се ту догађати и друге, нашем кривичном праву неприхватљиве ствари, које је већ најавио тужилац Трибунала својим оптужницама: једна апсолутно иста реална дјелатност биће двоструко правно квалификована тј. као ратни злочин и

⁴⁵ Аутори овог гледишта се изричито позивају на једну реченицу из дјела И. Канта: "Универзални мир", која гласи: "кршење закона и права на једном мјесту у свијету, осјећа се на свим другим мјестима" (предмет: "тужилац Трибунала против Дражена Ердемовића"). Кажу, то је то што је Кант овдје рекао, само га је међународно право "превело" на свој језик. Чини се да је сам појам "људскости", који се узима као одлучујући дефиненс диферентне разлике злочина против човјечности, ипак несигуран критериј, јер његов опсег може бити помјеран, зависно од гледишта сваког његовог тумача. Ова Кантова мисао припада систему његове моралне филозофије, која је по својој суштини у ствари гносеологија морала. Како би се у оквиру централног појма те филозофије "категоричког императива", могло одговорити на питање: зар убиство једног јединог човјека, извшено без икаквог "спољњег" оправдања, које у оптици Трибунала представља обично убиство? Појам људскости, дакле, може постати неухватљив и може му приличити позната гносеолошка теза "ако ме не питаш знам о чему се ради, а ако ме питаш - не умијем ти одговорити". Кад се већ цитирају филозофи било би умјесно баш овдје цитирати Вајцзекер: "Језгро проблема је свакако у томе што наше доба, чије је централно морално настојање исправно формулисано под људскости, ипак не може да одговори на питање, **шта је човјек?**" (Јединство природе, Сарајево, 1988, стр.22). Начело законитости у кривичном праву, већ смо рекли, не трпи флотантне појмове.

злочин против човјечности, што ће имати за посљедицу изрицање двије казне, са могућношћу да се обје изврше али и само једна од њих. У ствари, ради се о томе да је Статут Трибунала, као материјалноправни кривични кодекс, са гледишта националних кодекса ове врсте у Европи - такорећи неподношљиво непотпун. Нема у њему установа које искључују постојање злочина, о стицају злочина, о одмјеравању казне за злочине у стицају итд., који постоје у националним кривичним кодексима (па и у нашем) и који битно доприносе учвршћењу начела *nullum crimen sine lege*. А начело *nulla poena sine lege* Статут (члан 24.) уређује нешто мало боље него ли Версајски мировни уговор. Тачно је да Римски Статут међународног кривичног суда, злочин против човјечности дефинише (члан 7.) слично схватањима изнијетим у цитираним одлукама Трибунала. Али то је дефиниција дата у самом Статуту, то је узгред дефиниција са детаљним објашњењима сваког дефиненса итд. Осим тога, овом Статуту се не могу упутити приговори који су малочас упућени Статуту Трибунала.

Из свега изложеног се види да упркос разликама које су назначене или нису назначене, наш Кривични законик садржи углавном све злочине о којима је надлежан да суди и Трибунал. Наши би судови, дакле могли да суде о овим злочинима, разумије се у "својој" процедури, која је битно другачија од оне које примјењује Трибунал. Статут Трибунала (за разлику од Статута Нирнбершког суда) принципијелно установљује у члану 9. "равноправну надлежност" домаћих судова, уз оградe (треба видјети и јако модификовано начело *ne bis in idem*) које у ствари ниште ову равноправност, али ипак оствљају могућност суђења пред домаћим судовима. Већ је препоручена једна подробна упоредноправна (компаративна) студија ових материјалноправних и процесно правних разлика. Таква студија би истовремено показала шта стоји на путу да оптужени за ове злочине пред Трибуналом и домаћим судовима имају једнак третман - у најширем смислу ове ријечи (и шта треба учинити да се тај третман бар приближи). Та студија би, поред осталог, захватила и проблеме кривичне одговорности, посебно један вид ове одговорности кога ћемо назвати "посредном командном одговорношћу", који је за нас јако актуелан. Напријед је обећано да ће се бар овај посљедњи вид одговорности размотрити, али нажалост то није могуће - овај предговор је већ исцрпио свој простор.

Марко Арсовић*

* судија Врховног суда Републике Српске

**АЗБУЧНИ СПИСАК ЛИЦА
ОПТУЖЕНИХ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
У БиХ 1992-1995.
(ИЗВОДИ ИЗ КРИВИЧНИХ ПРИЈАВА)**

Абдић Фарук, припадник МОС, старјешина логора у Музичкој школи Зеница; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја 1992. год. до почетка 1993. год. у логору за Србе у Музичкој школи на подручју општине Зеница.

Абдули Рамо, - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским улицама августа 1992. до октобра 1993. год, одвођење на пећину Казани над којом је убио Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносењу им тешке повреде и патње.

Абид (Абу) Сафијахаи, држављанин Јордана; - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана у БиХ и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год.

Абидовић (Ибрахим) Бахрија, рођ. 23. 03. 1961. год. у Ограђеновцу, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанска Посавина; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Џерик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Абу Амин, држављанин Египта; - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год.

Абу Фалах, држављанин Египта; - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год.

Абу Исак, командант групе, родом из Меке; - **одговоран** је као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српских цивила и војника између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год.

Абу Џериб, замјеник команданта, из Меке **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за

злочине почињене против српских цивила и војника између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год.

Авдагић (Химзо) Заим, рођ. 28. 05. 1946. год. у Туралићима, општина Власеница, са пребивалиштем у Невачкој, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Авдагић (Химзо) Зијад, рођ. 1962. год. у Туралићима, општина Власеница, са пребивалиштем у Невачкој, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Авдић (Алија) Кадрија, рођ. 23. 09. 1959. год. у Ратковићима, општина Лопаре, са последњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. М. Пијаде бр. 38, бивши милиционар у СУП Брчко, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине, управник логора у Горњен Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве,

Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. у логору за Србе у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко, за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи, гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивних мина, од логораша многи су (имена садржана у КП VI-028) задобили теже повреде тијела, као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Авдић (Сулејман) Едхем, рођ. 08. 02. 1939. год., Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем

тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засецима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Авдић (Галиб) Јасмин, рођ. 25. 04. 1972. год. у Брчком, био је настањен у Брчком, Улица Ице Воловског 9, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; почетком рата био снајпериста у Брчком - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Авдић (Идриз) Сенахид, рођ. 1963. год., Глогова, општина Братунац, учествовао у нападу на село Магашиви (20. 07. 1992.) и у пљачкању и спаљивању засеок Божићи.

Авдић (Сулејман) Галиб, рођ. 27. 08. 1944. год. у Брчком, био је настањен у Брчком, Улица Ице Воловског 9, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске

Посавине, Муслиман, ожењен, отац једног дјетета, пензионер, прије рата радио на радном мјесту милиционара у Станици милиције Брчко када је и пензионисан а почетком рата био снајпериста,; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеви, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Авдић Бесим зв. "Беско", рођ. 1960. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена

и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Авдић Едим, из Осатице, општина Сребреница, командир одјељења, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеокима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих 5 од чега је једно лице подлегло задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Авдић Мујо, на дужности члана Штаба 373. моторизоване бригаде; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини у 1995-ој. години, гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.

Авдић Мурат, командир чете муслиманског одреда из Церске, општина Зворник, рођен и са пребивалиштем у Стублићу, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општина Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су

пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Авдић Рефик, командант Стуларског батаљона тзв. Армије БиХ, резервни поручник бивше ЈНА из Тарева, општина Кладањ; - **одговоран** је што је вршећи дужности команданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ, наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српске положаје дана 25. 05. 1992. год. на подручју општине Калесије, 29. 04. 1994. год. на подручју општине Хан Пијесак и 04. 06. 1994. год. на подручју општине Кладањ, те наредио да у овим нападима врше убиства, мучења, масакрирања и наносење великих патњи цивилном становништву и заробљеним припадницима ВРС. Дана 23. 07. 1994. год. извршена је размјена лешева цивилног становништва и припадника ВРС-е, који су се водили нестали приликом наведених напада, а записник о идентификацији са именима налази се у КП бр. КУ, 136/94, ЦЈБ, Зворник; - **одговоран** је што је вршећи дужности команданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ, наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српск села Пелемиши-Кладањ дана 20. 03. 1993. год. када је убијен Гајић Радислав, а српско становништво протјерано, уз пљачку цјелокупне имовине, а село је спаљено. Дана 14. 01. 1994. год. нападнуто је српско село Јелачићи-Кладан, при чему је нестало-заробљено 9 лица- цивила српске националности и осам бораца РС чија тијела су преда, сва измасакирана српској страни, 22. 02. 1994. год., а село је опљачкано и уништено. Истог датума, тј. 14. 01. 1994. год. нападнуто је у село Мајдан тада је погинуо српски војник

Лакић Владо, а село опљачкано и куће уништене, спаљене, дана 30. 03. 1994. год. нападнуто је поново село Пелемиши-Кладањ, када су убијена четири припадника ВРС-е, а три су нестала, дана 20. 04. 1994. год., по трећи пут, нападнуто је српско село Пелемиши, приликом чега је побијено седам лица српске националности. Имена страдалих налазе се у кл бр. Ку-109/94.ЦЈБ Зворник.

Авдић Суљо, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Авдић Вахид (Вехид?); - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Авдичевић (Џемил) Џевад зв. "Бабак", рођ. 01. 06. 1964. год. у Судијежници,

општина Угљевик, командант бригаде "Хајрудин Меших" у Теочаку; - **одговоран** је за наређивање гранатирања и напада на село Мезграја, засеок Гајићи, извршење пјешадијског напада изван зоне ратних дејстава којом приликом су убили три цивила у општини Угљевик септембра 1994. год. Том приликом рањено је неколико цивила после чега су им спаљене куће и помоћни објекти; - **одговоран** је, заједно са осталим припадницима МОС-а, за почињене ратне злочине против цивилног становништва. У периоду од 20. 03. 1993. год. до 05. 08. 1994. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а извршио више злочиња. Гранатирани су насељена мјеста, приликом гранатирања убијен је један цивил, а рањено троје. Нанесена је велика материјална штета. 08. 10. 1995. год. из снајпера су убили радника Електропривреде; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао 20. и 22. 03. 1993. год. у гранатирању цивилних објеката чиме је нањета велика материјална штета, а један цивил је теже рањен.

Августиновић (Мате) Иво; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Адемовић (Адем) Осман, рођ. 16. 05. 1937. год. у Ђилама, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Адемовић (Бег) Хасан, рођ. 08. 06. 1937. у Ђилама, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Адемовић (Хасан) Неџад, рођ. 15. 04. 1970. год. у Ђилама, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Адемовић (Зејнил) Муниб, рођ. 01. 02. 1949. год. у селу Остојићи, општина Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново,

непосредно учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Адемовић Ибрахим зв. "Цакура", из Ђила, општина Власеница, члан ујег руководства СДА Власеница, командовао јединицама из Ђила; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач"; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Адровић Реџо, из Живиница, управник затвора у Тузли; - **одговоран** је као припадник војске ХВО -108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992.

год. у логору за Србе у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине - ударање гуменим палицама и кундацима, ношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина, као и за одвођење већег броја становника у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, ношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Ађуловић (Мехмед) Ахмат зв. "Рата" или "Рака", рођ. 24. 11. 1970. год. у Сијевцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те ношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Аган Незир, са Илиће, припадник МОС и ТО, - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево. Учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима у Храсници код Сарајева,

логор у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у току 1992. год. гдје су их мучили, тукли а од задобијених повреда приликом батињања умрло је шест затвореника и то: Милутиновић Достимир, Милутиновић Радомир, Стефановић Гојко, Стрампушта Алекса, Гузина Радован, Говедарица Радослав;

Аганчетовић (Мехмед) Зијад зв. "Зијо" и "Беџа", рођ. 1965. год., из Орашја, војни полицајац у логору Д. Махала, припадник штаба команде 108. бригаде ХВО-а Бос. Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору

Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Агановић (Изет) Фарук, рођ. 26. 11. 1968. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Копарска бр. 5/19, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Агемовић Адем, пребивалиште Илиџа, мјесто Соколовић Колонија, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију

Агић (Ахмет) Бајро, рођ. 24. 05. 1961. год. у Лендићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Лендићи бр. 107, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ

"Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Агић (Хусеин) Аднан, рођ. 17. 05. 1971. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Копарска бр. 6/11; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Агић (Исмет) Самир зв. "Миш", рођ. 30. 10. 1967. год. у Сарајеву, мјесто боравка Сарајево, општина Илиџа, Храсница, Јахоринска бр. 26. Именовани је руководио војном полицијом ХОС и операцијама хапшења и злостављања.; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, nanoшења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због

чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Аготић Мирко; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спорта и гдје су логорашки индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ахмечковић (Гане) Сакиб, рођ. 01. 01. 1965. год. у мјесту Љавићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Љавићи бр. 25, Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Ахмедовић Мехо, Борковац, општина Сребреница, пљачкао имовину Маре Јеремић, Бора Јеремића, Босиљке Стојановић, Милоша Вујадиновића, Славојке Лазаревић, Драгиче Благојевић, Михајла Вујадиновића, Цвијете Јеремић, Цвијетина Ристановића и Момира Лазаревића из Осредка те Милоша Драгичевића из Ораховице и Лепосаве Ђокић из Гостиља.

Ахметбашић (Хајрулах) Самир, рођ. 07. 06. 1979. у Паланци, општина Брчко, био настањен у Паланци кбр. 189; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за почињени ратни злочин масакрирања, мучења а затим убиства 11 заробљених припадника ВРС.

Ахметбашић (Мехо) Мирсад зв. "Жуђо", рођ. 04. 07. 1955. год. у Паланци, општина Брчко са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. Јусуфа Кобића бр. 2; , прије рата радио као курир у Општинском суду за прекршај Брчко, - **одговоран** је као припадник војске ХВО - 108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеви, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липавац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Ахметовић (Шабан) Сафет, рођ. 24. 06. 1945. год. у селу Рашево, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Ахметовић (Охран) Јусуф зв. "Јука", рођ. 02. 10. 1960. год. у Власеници, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у у оружаном нападу на камион власништво Петковић Млађена који се кретао на путу Милићи - Сребреница у мјесту жутица, дана 21. 05. 1992. год. и у којем су се налазили цивили углавном жене и дјеца од којих је 11 лица изгубило живот.

Ахметовић (Турко) Мерсудин, рођ. 20. 10. 1965. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Чапића 66; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09.

1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеви, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за почињени ратни злочин масакрирања, мучења а затим убиства 11 заробљених припадника ВРС; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеви, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липавац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Ахметовић (Хилме) Бахрија, рођ. 02. 09. 1952 у Оџаку - **одговоран** је за учествовање у вршењу злочина против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјенивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјештивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из

трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Ахметовић Харис зв. "Хари", учествовао у нападу на село Бјеловац 14. 12. 1992. год. и убиству неколико десетина мјештана те пљачкању и спаљивању села.

Ахметовић (Есада) Хариз зв. "Бело", рођ. 04. 09. 1066. год. са пребивалиштем у Сребреници, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном

нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Ахметовић (Хилме) Ибрахим зв. "Ибе", рођ. 08. 08. 1958. у Оџаку - **одговоран** је за учествовање у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на

сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Ахметовић Ибро, рођ. у Церској, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Ахметовић Кемал зв. "Кемол", Власеница, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у Сребреници у периоду септембар-октобар 1992. год., када је са још четири саучесника звјерски мучио и сакатио тучом цјепаницама и на други начин затвореног Кукућ Драгољуба док га нису убили, а тијело бачили на депонију код Подравања. Другом затворенику, чије се име не наводи, поломили су зубе, 14 ребара, гасили цигарете по тијелу, мокрили у уста, вјешали за ноге о плафон, због чега је уз слабу исхрану изгубио 21 килограм тежине са трајним посљедицама по здравље; - **одговоран** је за злочин почињен над заробљеницима у Сребреници септембра, октобра 1992. год. који су подвргавани разним мучењима и

зостављањима од чијих посљедица је издахнуо Кукић Драгољуб.

Ахметовић (Меџо) Мухидин; рођ. 08. 05. 1965. у Церској, општина Власеница - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Ахметовић Сеад, из Сарајева; - **одговоран** је за ратни злочин уништавање имовине праћено огромном материјалном штетом и људским жртвама. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у злодјелима почињеним на подручју Вишеграда. Рушење бране ХЕ Зворник, штета 633.140 ДМ и губитак енергије 618.150 ДМ, друга штета на брани 4.581.441 ДМ, бројна убиства, уцјене, таоци и штит.

Ахметспахић Авдо, - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ћаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Ахмић (Алија) Сулејман зв. "Пинџо", рођ. 27. 12. 1943. год. у Шаторовићима, општина Брчко, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. Гоје Васиљевић бр. 5; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење

већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Ахмић (Сулејман) Аднан зв. "Пинџо", рођ. 06. 06. 1972. год. у Брчком, с посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. Гоје Васиљевић бр. 5; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Ахмић (Сулејман) Алија зв. "Пинџо", рођ. 01. 06. 1966. год. у Брчком, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. Гоје Васиљевић бр. 5; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ахмић Абдулах, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.,

Ахмић Алмир, из Годуша у општини Високо, припадник ТО у Високом, стражар у логору; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у логору у бившој касарни ЈНА, августа 1992. год. на подручју Високо којом приликом је затвореног Србина, Парађина Рајка, претукао уз доношење тешких тјелесних повреда, од којих је умро у затвореничкој соби, такође је претукао и Дунџић Рајка и његову супругу Мару који су ухапшени приликом покушаја бјекства из Високог када су и одведени у наведени логор. Од задобијених повреда Дунџић је умро у затворској соби.

Ахмић Елмедин зв. "Алме", стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавањем, ломљењем дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Ајшић Сабит, из Кутузера, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Ајшић Сабрија, из Кутузера, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и

- механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.
- Ајановић (Хусо) Але**, рођ. 10. 12. 1964. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Србобрану, Старо Село бб, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.
- Ајкунић (Ислам) Месуд**, рођ. 1953. год. у Бугојну, припадник 305-е Јајачке јединице, тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за ширење и нечовјечно поступање са заробљеницима, Томић Станком и Даниловић Зораном који су смјештени у згради војне полиције у Бугојну гдје је Даниловић Зорану нанео тешке тјелесне повреде од којих је исти преминуо дана 05. 06. 1994. год.
- Ајнаџић Неџад**, рођ. 1955. год. у Рогатици, активни официр ЈНА у чину капетана 1 класе, након трансформације ОГ, 7 ЈУГ у 37. дивизији армије БиХ, постављен је за команданта 37. дивизије са сједиштем у Тешњу, командант И сарајевског корпуса, бригадир у Армији БиХ; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселективне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини у 1995-ој. години, гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој. - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварани су логорашаи у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глауу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама. Старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); Посјетио логор "Силос" 25. 01. 1994. год., када је посебно био у ћелији 6, а поново цијели логор посјетио 13. 03. 1994. год.
- Акаловић (Јосип) Иван**, рођ. 28. 09. 1956. год. у Доњем Рахићу, општина Брчко, био настањен у Доњем Рахићу кбр. 9; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липавац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;
- Алађуз (Омер) Вахид**, рођ. 03. 05. 1958. год. Мокрине, општина Хаџићи, мјесто сталног боравка Омладинска 7, Хаџићи, замјеник командира бивше станице милиције Хаџићи; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што је заједно с другима организовао концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)
- Алагић (Хусо) Неџиб**, рођ. 08. 12. 1954. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07. 1992. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је

пет цивила заробљено у затвор у Вечићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.

Алагић (Ибрахим) Миралем, рођ. 15. 05. 1969. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаног сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07. 1992. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Вечићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.

Алагић (Рамадан) Раиф, рођ. 06. 07. 1966. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаног сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07. 1992. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Вечићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.

Алагић Мехмед, командант VII корпуса Армије Босне и Херцеговине; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју

општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цијелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Алагић Сафија, припадник ХОС и ХВО, - **одговорна** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима 21. 05. 1992. год. у приватној кући у селу Бјеловшчина на подручју општине Коњиц гдје је учествовала у физичком злостављању, понижавању и мучењу.

Алета (Шафир) Авдо, рођ. 09. 11. 1955. год. у селу Ифсар, општина Чајниче, гдје је био и стално настањен, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Алета (Шафир) Расим, рођ. 06. 07. 1963. год. у мјесту Ифсар, општина Чајниче, гдје је био и настањен, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у

учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Алета (Шафир) Салих, рођ. 27. 10. 1963. у селу Ифсар, општина Чајниче, гдје је био и стално настањен, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Алета (Суљо) Мухамед, рођ. 19. 08. 1969. год. у Чајничу, гдје је био и настањен, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на

друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малолетног Машић Жељка (13 година), Крнџељца Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности наканадно је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Алишпаго Зулфикар зв. "Зука", припадник МОС и ТО, муслимански командант, родом из Санџака; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду фебруар-август 1993. год. логор у атомском склоништу хотела "Игман" на Игману гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу на разне начине, гашење цигарета по тијелу, гурањем у чмар шила, једење опушака и сапуна, премлаћивање жељезним шипкама а од тих посљедица умрло је једно лице српске националности - Јадранко Главаш.

Алић (Адем) Муниб, рођ. 19. 04. 1963. год. у селу Маћеси, општина Власеница,

припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила и возач, док је један камион паљењем уништен.

Алић (Бехамдер) Расим, рођ. 24. 01. 1964. год. у Рашљанима, општина Брчко, био настањен у Рашљанима бр. 167; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за почињени ратни злочин масакрирања, мучења а затим убиства 11 заробљених припадника ВРС; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Алић (Ибрахим) Кадир, рођ. 1972. год., Тегаре, општина Братунац, учествовао у

нападима на села Ратковиће и Брежане и у убиствима српских цивила у тим селима (30. јуни 1992.).

Алић (Мушан) Мехо, рођ. 22. 04. 1960. год. у селу Маћеси, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила и возач, док је један камион паљењем уништен.

Алић (Салка) Абдулах зв. "Дуле", рођ. 26. 09. 1968. год. у селу Брезовице, општина Сребреница, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 01. 06. 1992. год. у Опарцима, засеок села Брезовица, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин убијања мјештана српске националности, спаљивања 22 српске куће колико их је и било у овом селу. Том приликом је убијено шест мјештана. Лично пререзао грло Дикосаве Петровић.

Алић (Суљо) Азем, рођ. 17. 08. 1970. год. у мјесту Маћеси, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Алић Фахрудин зв. "Пуковник", општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за

насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логор-затвора; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Алић Фахрудин, стражар у централном затвору у Сарајеву; - **одговоран** је за мучење, злостављање и нехумано поступање према заробљеном војнику ВРС у централном затвору у Сарајеву у периоду септембар-октобар 1992. год.

Алић (Хусе) Хасан, рођ. 1953. год. из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављено је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих 5 од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучења у Сребреничком затвору.

Алић Касим, командант полицијске станице Немила, општина Зеница; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. гдје

је током напада убијено 7, а теже рањено 17 Срба. У обновљеним нападима током 1992. год., убијено је више стотина људи, силовано више српских жена, опљачкана сва покретна имовина, сточни фонд, драгоцјености и новац, а 1.200 Срба спроведено у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложено стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спроведено у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до конца 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детаљни подаци - књига "Голгота Срба из Средње Босне")

Алић Сабахудин зв. "Мико", из Осатица, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучења у Сребреничком затвору.

Алић (Фазлија) Салих ("Циле"), из Тегара, општина Братунац; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према цивилном становништву 18. 07. 1992. год., - убиство

из засјезде три младића који су се возили на трактору у селу Тегаре - Илић Цвијетина, Илић Радојка и Вучериновић Милојка; - **одговоран** је за убиство Раде Јовановића из Тегара 20. 06. 1992. године

Алић (Суљо) Мирсад, из Мисурића, општина Маглај, припадник ТО Маглај; - **одговоран** је за хапшење цивилног становништва у српском селу Радојчићи, општина Маглај крајем јуна 1992. год., одвођење у логор у мјесту Бранковићи, општина Завидовићи, гдје су затворени мучени, злостављани и убијани. Директно је **одговоран** као учесник у убиству Кршић Неђе од оца Симе, рођ. 1960. год.

Алић Зијад, општина Зеница, командант војне полиције Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. гдје је током напада убијено седам, а теже рањено 17 Срба. У обновљеним нападима током 1992. год., убијено је више стотина људи, силовано више српских жена, опљачкана сва покретна имовина, сточни фонд, драгоцјености и новац, а 1.200 Срба спроведено у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложено стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спроведено у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до конца 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (1 оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детаљни подаци - књига "Голгота Срба из Средње Босне")

Алибашић Асиф, Сарајево; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским улицама августа 1992. до октобра 1993. год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносењу им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. почињу више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Алибабић Мунир, начелник Службе државне безбједности у Сарајево-Центар; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора - затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Алихоџић (Рашид) Изет, рођ. 25. 05. 1963. год., припадник муслиманске војске из Горажда; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљево-Чајниче у мјесту Миљево. Истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ 364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Алихоџић (Ћамил) Смајо, из Моћевећа, општина Сребреница; - **одговоран** је као

припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Алихоџић (Абдулаха) Амир, рођ. 15. 07. 1970. у Власеници; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Алихоџић (Ћамил) Смајо, из Моћевећа, општина Сребреница; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Алија, презиме непознато; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила

Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Алијагић Адем; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Алиловић Ћазим, из Тузле, Ул. Вјекослава Тањића бр. 62., - постоји основана сумња да је почињено кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. године у Скојевској улици у Тузли -

одговоран је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. ком приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082 - Београд.

Алиспахић (Хамед) Хамдија, рођ. 1947. год., Јаглићи, општина Сребреница, учествовао у нападу на село Јежестицу (08. 08. 1992.) и убиствима цивила, пљачкању и спаљивању села.

Алиспахић Бакир, начелник Центра служби безбједности града Сарајева; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Алиспахић Енвер, Јаглићи, општина Сребреница, учествовао у нападу на село Јежестицу 08. 08. 1992. год. и убиствима једног броја мјештана. Село је опљачкано и спаљено.

Алукић (Јусуф) Хамдија, рођ. 29. 09. 1955. год. у Козарцу, са пребивалиштем у Козарцу, Бараковачка бр. 3, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених

беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Алукић (Јусуф) Семир, рођ. 23. 04. 1967. год. у Козарцу, са пребивалиштем у Козарцу, Омладинска бб, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Аљић Сабахудин; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Аљкановић Бехаји, рођ. у селу Сулицама, бивша, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Аљукић (Бего) Бекир, рођ 14. 07. 1960. год. из Неђилишта, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Аљукић (Сулејман) Ибро, рођ. 18. 02. 1954. год. у Неђилиштима, општина Власеница,

припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ванчиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено.

Анђелић (Јуре) Звонко, зв. "Кента", рођ. 29. 03. 1971. у Горњем Свилају, општина Оџак, припадник војне полиције 102. Оџачке бригаде ХВО-а; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за злочин почињен 13. 06. 1992. год. у Горњем Свилају, општине Оџак, зато што је, уз награду од 30.000 швајцарских франака, обећао илегално, преко Републике Хрватске, пребацити у Швајцарску Радована Ковачевића, Босиљку Ковачевић и Марију Милетић, сви из Новог града, општина Оџак, одвезао их је путничким аутомобилом само до брда Кадар у Горњем Свилају и ту их убио.

Анђић (Мате) Пиља зв. "Ирац", рођ. 26. 05. 1957. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 207, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Анђић (Јуре) Ватрослав, рођ. 11. 10. 1958. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Козлуку бр. 39, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Анчић Мате, рођ. 1958. год.; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присилан рад.

Андабак Зденко, заповједник војне полиције у Ливну; - **одговоран** је за организовање тзв. радног вода и привођење Срба, цивила који су одвођени на разне физичке радове и приморавани да се међусобно туку у Ливну крајем 1992. год. и почетком 1993. год.

Андрић (Драгутин) Драго, рођ. 24. 03. 1969. год. у Мркоњић Граду, са пребивалиштем у Мркоњић Граду, Мајден бр. 50, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина

Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Андрић Филип зв. "Ирац", из Бијеле; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Андрић (Драгутин) Томо, рођ. 29. 04. 1960. год. у мјесту Мајдан, општина Мркоњић Град, са пребивалиштем у Мркоњић Граду, Мајдан бр. 50, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Андријанић (Иван) Миро, рођ. 29. 05. 1962. год. у мјесту Станић, општина Дервента, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем.

Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Андријевић Анте, ветеринарски техничар из Врбовца, општина Оџак; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 20. 04. 1992. у селу Доња Дубица на подручју општине Оџак. Именовани је са осталим припадницима ХВО-а учествовао у засједи и том приликом су убили српског цивила Ђурић Рајка, а још три цивила ранили. (наведено у КП Комитета бр. I-193.)

Андријић Јоко, из Горње Дубице, општина Оџак, припадник ХВО; - **одговоран** је за злочин почињен у логору у времену од јануара до маја 1993. год. у Нешћаку, због нехуманог поступања са рањеницима и болесницима.

Анђић (Мате) Пиљо, зв. "Ирац", рођ. 26. 05. 1957. год. у Бијелој, општина Брчко гдје је и настањен кбр. 207. Хрват, прије рата обављао је дужности возача камиона у РО "Транс-сервис" Тузла, члан ХДЗ - **одговоран** је за напад на село Буквик, општина Брчко, којом приликом је извршено масакрирање и убиство већег броја цивилних лица српске националности када је опљачкано, а затим запаљено 130 кућа и исто толико пратећих објеката; - **одговоран** је за напад на село Церик, општина Брчко, којом приликом је извршено убиство више цивилних лица, а поред идентификованих убијених лица и већег броја несталих злочини су почињени пљачкањем и паљењем око 105 кућа и исто толико пратећих објеката између осталих и вјерских објеката;

Анић (Анте) Мијо, рођ. 29. 05. 1949. год. у Крепшићу, општина Брчко, био настањен у Крепшићу кбр. 114, Хрват, ожењен, отац двоје дјеце, професор, прије рата посједовао је приватну обртничарску радњу за производњу бетонских блокова, предсједник странке ХДЗ, члан штаба 108. бригаде ХВО бивше БиХ; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маочче, Поља, Рашљани, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи

Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139), **одговоран** је за напад на српско село Буквик, убиство српских цивилних лица и одвођење појединаца у логор Горњи Рахић; - **одговоран** је за напад на село Витановиће, Буквик Доњи, Буквик Горњи, општина Брчко којом приликом су убијана цивилна лица српске националности. Поред убијања запаљено је 190 кућа и исто толико пратећих објеката; - **одговоран** је за напад на село Церик, општина Брчко, којом приликом је извршено убиство више цивилних лица, а поред идентификованих убијених лица и већег броја несталих злочини су почињени пљачкањем и паљењем око 105 кућа и исто толико пратећих објеката између осталих и вјерских објеката; - **одговоран** је за напад на село Буковац, општина Брчко, убијање цивила српске националности испред њихових кућа, затим пљачка и паљење већег броја кућа и пратећих објеката; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убиства српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа; **одговоран** је због ликвидирања уз претходно мучење, nanoшење већих патњи и повреда тјелесног интегритета заробљених бораца ВРС; - **одговоран** је за напад на село Буквик, општина Брчко, којом приликом је извршено масакрирање и убиство већег броја цивилних лица српске националности када је опљачкано, а затим запаљено 130 кућа и исто толико пратећих објеката; - **одговоран** је за напад на село Церик, општина Брчко, којом приликом је извршено убиство више цивилних лица, а

поред идентификованих убијених лица и већег броја несталих злочини су почињени пљачкањем и паљењем око 105 кућа и исто толико пратећих објеката између осталих и вјерских објеката;

Анић Харо, припадник МОС-а; - **одговоран** је за хапшење жена српске националности из Међеђе у периоду август - новембар 1992. год. Затворане су у задржни дом гдје су их у нехигијенским условима држали затворене више од 100 дана гдје је вршено мучење тучом, кундаком по тијелу, гажење ногама на којима су биле чизме све до онесвјешћивања. Мучење је вршено убадањем ножем иза врата, хватање за косу, бацањем на под и гурањем цијеви оружја у уста.

Анић Петар, парох у селу Пољаци, општина Брчко, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за напад на село Буквик, општина Брчко, којом приликом је извршено масакрирање и убиство већег броја цивилних лица српске националности када је опљачкано,

а затим запаљено 130 кућа и исто толико пратећих објеката.

Антић (Марко) Мате, општина Брчко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Антић (Пејо) Мате, рођ. 21. 05. 1934. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој кбр. 33-6, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села:

Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за напад на село Буквик, општина Брчко, којом приликом је извршено масакрирање и убиство већег броја цивилних лица српске националности када је опљачкано, а затим запаљено 130 кућа и исто толико пратећих објеката, **одговоран** је за напад на село Церик, општина Брчко, којом приликом је извршено убиство више цивилних лица, а поред идентификованих убијених лица и већег броја несталих злочини су почињени пљачкањем и паљењем око 105 кућа и исто толико пратећих објеката између осталих и вјерских објеката; - **одговоран** је за напад на село Церик, општина Брчко, којом приликом је извршено убиство више цивилних лица, а поред идентификованих убијених лица и већег броја несталих злочини су почињени пљачкањем и паљењем око 105 кућа и исто толико пратећих објеката између осталих и вјерских објеката;

Антић Божо, из Орловог Поља, општина Градачац, бивши милиционер, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у општини Градачац и Босански Шамац у љето 1992. год. и хапшење свих лица српске националности и одвођење у импровизовани затвор смјештен у селу Горња Трамошњица у којем су малтретирани, одвођени на

радове, а неки од њих одведени у непознатом правцу од кад им се губи сваки траг.

Антић Перо, припадник ХОС, полицајац; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до конца 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу кокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора")

Антић Ранко, припадник МУП-а у Мостару, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за организацију и намјерно убијање цивила у периоду од маја 1992. до августа 1992. год. на подручју општине Мостар и том приликом су смртно страдала три лица српске

националности - Јовановић Милан рођ. 1925., Чворо Милан и Скочајић Ранко.

Антоловић (Лука) Адам, рођ. 28. 07. 1962. год. у Босанском Броду, са последњим пребивалиштем у Броду, припадник ХВО; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене

на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање прстију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ, брата, небројено силовање жена те одвођење из логора на прве линије ради силовања, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију.

Антоловић (Лука) Јаков зв. "Луна" ("Лука"), рођ. 10. 07. 1961. год. у Бос. Броду, са последњим пребивалиштем у Бос. Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено

становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Антуновић Хрвоје зв. "Морнар", припадник ХОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Дервенти, логор у Дому ЈНА крајем априла и прва половина маја 1992. год., при чему су хапшени Срби из насеља Чардак у Дервенти, смјештени у неусловне просторије, у логору су логораше тукли, мучили од чега су многи губили свијест, полијевани водом и настављали тучу, урезивали ножем грудни кош.

Арапчић Исмет, рођ. 1953. год. у селу Бокавић, општина Лукавац. Један од главних муслиманских екстремиста прије и током рата. Као резервни официр ЈНА организовао борбене саставе из редова СДА и упадао у српска села на источном

дијелу Озрена. Био командант Лукавичке муслиманске бригаде са којом је починио бројне злочине над српским народом у Милину Селу, Доњој Бријесници, Ораховици, Под његовим руководством муслимански војници употребљавали су гранате са хемијским пуњењем од којих је настрадало више цивила у Сижју, Милину Селу и Доњој Бријесници.

Араповић (Ибрахим) Мухарем, рођ. 19. 07. 1942. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 34, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Арифовић (Хусеин) Реџо, рођ. 1951. год, Хранча, општина Братунац, учествовао у нападу на српски дио села Хранче и у убиствима мјештана, пљачкању и спаљивању српских кућа.

Арифовић (Хусеин) Изет зв. "Ћиза", рођ. 1960. год. у Хранчи, општина Братунац гдје је и живио, по занимању возач, био запослен у ТП "Вихор", Братунац; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Храча. Дана 25. 07. 1992. припадници МОС-а извршили су напад на поменуто село и том приликом убили седам српских цивила, притом су извршили пљачку и спаљивање њихових кућа.

Арнаутовић Екрем зв. "Еко", из Орашја, члан штаба команде 106. бригаде ХВО

Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Арнаутовић (Бајро) Рамиз, из Околишта, општина Вишеград, рођ. 26. 06. 1950. год. у селу Јелачићи; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Именовани је, са осталим припадницима МОС-а 26. 07. 1992. год. у селу Доња Лијеска код Вишеграда учествовао у убиству једне жене српске националности Радојке Рајак, рођ. 1928. год.

Арнаутовић Рефик, полицајац МОС-а; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца у јуну 1992. год. и стварању логора за Србе у Сарајеву у које су ухапшене Србе спроводили у централни затвор у којем су их мучили, пребијали кабловима, присиљавали на лажна признања о силовању, убијању муслиманки, исцрпљивали глађу, жеђу, а многе жене које су биле затворене су силоване у овом затвору.

Арнаутовић Сенад; општина Брчко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске

Брке, Стјепановица, Улица Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за почињени ратни злочин масакрирања, мучења а затим убиства 11 заробљених припадника ВРС; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеви, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липавац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Аруковић (Осман) Шемсо, рођ. 09. 05. 1967. год. у Рогатици, ауто-превозник, војник Рогатичке муслиманске бригаде. Настањен у Горажду; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву, у селу Округло код Рогатице, 28. 08. 1992. год., пресретање на друму цивилних возила и ликвидирање путника Срба: Ђелаковић Раденка и његове кћерке Соње.

Ацић Џемал, из Брезе, издао наређење, руководио са јединицама Територијалне одбране за Брезу; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Азгановић Јасмин, припадник МОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са цивилима српске националности на

подручју Сарајева 1992. год. под командом Празине Јуке, упадање у станове Срба у Сарајеву и њихово претресање те одузимање вреднијих ствари, прислино одвођење на копање ровова гдје су неки од њих тешко рањени, одвођење у затворе, и логоре којом приликом је одведен и Јеличић Ђуро, пензионисани милиционер за кога се касније ништа није сазнало, отварање јавних кућа у којима су биле српске жене и дјевојке приведене и принуђене на проституцију.

Азиновић Ивица, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Ажлић (Абдулах) Рамиз; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Бабајић (Омер) Рамо, рођ. 1936. год., Глогова, општина Братунац, екстремиста СДА. Учествовао у нападима на села Загони (05. 07. 1992.), Магашаћи (20. 07. 1992.) и Хранча (27. 07. 1992.), као и у убиствима мјештана. Пљачкао имовину мјештана.

Бабајић (Рамо) Рефик, из села Глогова, општина Братунац **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са

још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магашаћа, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку. Опљачкао имовину Илије Млађеновића из Магашаћа.

Бабајић (Мехмед) Сабрија, рођ. 13. 01. 1971. год. у Глоговој са пребивалиштем у селу Глогова, општина Братунац, по занимању пољопривредни техничар по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву почињен у селу Бљечева, 06. 05. 1993. год. Том приликом именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а извршио напад на село Бљечева у ком су живјели Срби. Приликом напада убијена су три српска цивила, а од једног убијеног цивила запалили су кућу и викендицу; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магашаћа, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку.

Бабајић (Омер) Рамо, рођ. 1936. год. у селу Глогова, општина Братунац гдје је и живио, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Храча. Дана 25. 07. 1992. припадници МОС-а извршили су напад на поменуто село и том приликом убили седам српских цивила, притом су извршили пљачку и спаљивање њихових кућа.

Бабић (Иво) Филип, рођ. 01. 03. 1941. год. у мјесту Брусница Велика, општина Брод, са последњим пребивалиштем Брусница Велика; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на

подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Бабић (Хазима) Хазим рођ. 11. 01. 1972. год. у селу Роваши; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју

Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бабић Ивица, из Родоча, општина Мостар, припадник војне полиције ХВО; - **одговоран** је за злочин почињен над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Мостара у логору војне полиције ХВО на машинском факултету 20. 06. 1992. год. када је учествовао са више војника ХВО у тучи, злостављању заробљеника међу којима припадника Војске Републике Српске Ковач Дарка су претученог одвели из логора, наводно у болницу, с тим што му се даље сваки траг губи. Након мучења премјештени су у логор "Чеховина" у Мостару гдје је настављено мучење.

Бабић Јосип; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени,

стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Бабић Зијад, управник затвора у Храсници, прије рата био стражар у Централном затвору у Сарајеву, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника ратних заробљеника у логору Храсница. Именовани је 20. 04. 1993. год. извео тројицу затвореника и из пиштоља убио и то: Крстић Милана, Вајагић Ранка и Капетина Славољуба и наредио двојици затвореника да их закопају.

Бачвић (Фадил) Хусеин, рођ. 15. 12. 1961. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 99, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на

прислан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Бахор (Бехбија) Сафет, рођ. 03. 04. 1950. год. у Пећи, био настањен у Брчком, Мевлудина Ђапића бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Бахтић Фикрет зв. "Фица"; - одговоран је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Бајић (Богољуб) Горан, рођ. 11. 06. 1958. год. у Дервенти, стално настањен у мјесту рођења, Улица Занатска број 8; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду мјесеца маја и априла 1992. год. учествовао у хапшењу и масовном противправном затварању лица српске националности на подручју општине

Дервенте међу којима и Ножица Мирка из Дервенте. У истом периоду неутврђено дана у логору Рабић тукао је Николић Предрага, сина Неде, разним предметима по свим дијеловима тијела и том приликом му нанио тешке тјелесне повреде.

Бајић (Асим) Хамдо, из Велике Гостиње, општина Вишеград, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. 09. 06. 1992. на ливади званој Кучевина у селу Влаховићи на подручју општине Вишеград. Учествовао је у убиству три српска цивила, клањем, Шимшић Драгомира рођеног 1949., Шимшић Перке рођ. 1941. и Шимшић Боже рођеног 1932.

Бајић Осман, бивши потпуковник ЈНА саобраћајне службе; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Бајрамовић (Ахмет) Нермин зв. "Баки", рођ. 05. 02. 1962. год. у Сарајеву, општина Центар, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Јахијела Финџија бр. 26. Именовани је руководио војном полицијом ХОС и операцијама; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно

уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Бајрамовић Дервиш зв. "Бисни", рођ. 05. 05. 1951. год. у Черказовићима, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Черказовићи бр. 33; - **одговоран** је као припадника муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 06. 09. 1992. год. до 25. 09. 1992. год. у мјесту Крезник на подручју општине Јајце, тако што је три лица затворио у просторије Електродистрибуције: Кркљаш Војко рођ. 1923. год, Кркљаш Славко рођ. 1953. год, Ромац Мирко рођ. 1926. год., гдје су вршили злостављање и мучење при чему је један умро од последица мучења.

Бајрамовић Исмет зв. "Ђело", рођ. 26. 04. 1966. год. у Сарајеву, управник логора, припадник ТО Армије БиХ; - **одговоран** је што је у периоду од априла-маја 1992. год. у Пофалићима, Сарајево учествовао у привођењу у приватну кућу, шупу жена међу којима и дјевојчицу од 13. година старости, и у тој просторији вршили силовања цијели мјесец дана у чему је учествовало 7 муслимана. Послије овог малтретирања и мучења дјевојчица је од туче изгубила вид за 90 %, а рођ. о је у београдској душевној болници дијете недоношче; - **одговоран** је за организацију, напад, заробљавање и нехумано поступање са припадницима ЈНА који је извршен 03. 05. 1992. год. у ул.

Добровољачкој у Сарајеву; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца у јуну 1992. год. и стварању логора за Србе у Сарајеву у које су ухапшене Србе спроводили у централни затвор у којем су их мучили, пребијали кабловима, присиљавали на лажна признања о силовању, убијању муслиманки, исцрпљивали глађу, жеђу, а многе жене које су биле затворене су силоване у овом затвору; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Сарајева у логору "Рамиз Салчин" у бившој касарни "Виктор Бубањ" у периоду од јула 1992. год. до октобар 1993. год. гдје су заробљеници за вријеме боравка у овом логору били изложени страховитој тортури. Свакодневно су тучени пендерцима, гажени чизмама и ударани по свим дијеловима тијела од којих је 18 заробљеника убијено или подлегло од задобијених рана (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II09); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период фебруар 1993.-новембар 1994. год. у централном затвору за Србе на подручју општине Сарајево гдје је вршио малтретирање злостављање, пржење руке усијаном жицом, избијање ока бајонетом, одвођење пред ТВ камере уз принуду давања лажних података, а због сталног малтретирања једно лице српске националности ове тортуре није могло издржати, Зебић Драга и извршио је самоубиство.

Бајрамовић Мујо, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.

Бајрић (Бајро) Шемсудин, рођ. 23. 08. 1967. год. у Церској, општина Власеница; -

одговоран је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено,

Бајрић (Хамид) Ибрахим, рођ. 15. 11. 1954. год. у Брговачи, општина Брчко, био настањен у Беговачи кбр. 85; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа; **одговоран** је за почињени ратни злочин масакрирања, мучења а затим убиства 11 заробљених припадника ВРС.

Бајрић (Хасим) Хамро, из Велике Гостиље; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 09. 06. 1992. год. у селу Влаховићи код Вишеграда лишио живота три српска цивила: Шимшић Божу и брачни пар Шимшић Драгомира, рођ. 1945. год. и његову супругу Перку, рођ. 1941. год.

Бајрић Асим, рођ. 1964. год., из Нециљишта, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено. Том приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Бајрић Авдо; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Бајрић Хасан, рођ. 1954. год. у Доњој Ораховици (бивша, општина Лукавац). Завршио политичке науке у Сарајеву. Радио на одговорним дужностима у општини Лукавац и један од ужег руководства СДА у Лукавцу; **одговоран** је за прогон Срба из села Габице и Српске Ораховице. Организовао убиство породице Милана Бабића у Габицама. Троје Бабића убијено и измасакрирано у властитој кући, а само један преживио.

Бајрић Мехмед-Меша, начелник Центра безбједности Тузла; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у

Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд. - **одговоран** је за опште хапшење Срба способних за војску који су присилно тјерани у униформе и на ратиште на подручју Тузле у периоду 1992-1994. год.,

Бајрић Сенад, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила у периоду крајем маја до почетка јуна 1992. год. у селу Поточани на подручју општине Бугојно при чему је убијено седам српских цивила, (наведено у КП Комитета бр. I-251).

Бајрић (Омер) Џемал, рођ. 15. 05. 1971. год. у мјесту Церска, општина Власеница, припадник Церског муслиманског одреда; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Бајрица Садија, општина Тузла, снајпериста Априје БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у

звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Бајро, презиме непознато, зв. "Миш", командант велике војне формације, предводио нападе на један број села у општини Скелани и учествовао у разарању свега што је српско. Поред тога, командовао спаљивањем села Бјеловац 14. 12. 1992. год. и Језеро, на крају истог мјесеца.

Бајровић (Паша) Салем, наводно из Сијековца; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Бајровић Хајдар; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће

опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Бајровић Џевад; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна

имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарала и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Баковић (Наход) Фајко, рођ. 27. 12. 1958. год. у Буковику, општина Пријепоље, био настањен у Омербегорачи, општина Брчко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља,

Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139). - **одговоран** је за почињени ратни злочин масакрирања, мучења а затим убиства 11 заробљених припадника ВРС; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Балчин (Касим) Рашид, рођ. 01. 03. 1946. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Балагић Ферид; - **одговоран** је као припадник муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у

периоду од 06. 09. 1992. год. до 25. 09. 1992. год. у мјесту Крезник на подручју општине Јајце, тако што је три лица затворио у просторије Електродистрибуције: Кркљаш Војко рођ. 1923. год, Кркљаш Славко рођ. 1953. год, Ромац Мирко рођ. 1926. год., гдје су вршили злостављање и мучење при чему је један умро од последица мучења.

Балић (Дервиш) Адмир, рођ. 19. 04. 1969. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Фране Дасовића 10, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липовац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убистава српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Балић (Хасан) Хуснија, рођ. 01. 02. 1946. год. у селу Војновићи, општина Србиње, командир минерског одјељења у оквиру муслиманске војске; - **одговоран** је за постављање нагазних мина локалним путевима: мјесту Балићи Србиње, 02. 08. 1992. год. на који је нагазио возач Радовић Новица и погинуо дана 03-04. 09. 1992. год. у мјесту Балићи, Србиње, од које су погинули: Вучковић Гавро, Вујиновић Дубравко и Паприца Радоје, дана 28. 09. 1992. на путу Србиње, Тјентиште, од чије експлозије је погинуо Ђукић Витомир, затим дана 04. 10. 1992. год. на путу Србиње, Тјентиште од чије експлозије је погинуо Радовић Боривоје.

Балић (Кемал) Емир, рођ. 30. 03. 1963. год. у Козарцу, са пребивалиштем у Козарцу, Омладинска бб, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока у смртили су четири цивила.

Балић Мехо, физички радник из Козарца, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока у смртили су четири цивила.

Балић Рецо, из Бала код Брадине, припадник хрватско-муслиманских оружаних снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на Доње Село у општини Коњиц 20. 5. 1992. год. којег је извела хрватско-муслиманска војска и у дане 21. 05. и 22. 05. те год. гранатирани село, а затим је учествовао у хапшењу цјелокупног мушког становништва и доста жена из села и

одвојени у логор "Челебићи", 7 км од Доњег Села, а потом су опљачкали и запалили девет српских кућа, одведене жене у логор су силоване више пута уз примјену тортуре које многе нису издржале. У логору је убијено 13 Срба у периоду од 15. 06. до јула 1992. год., у јулу 1992. год. убијено је 17 мушкараца и пет жена из села Зукица уз покушај силовања 13-то годишње дјевојчице из Бала код Брадине, а лично је убио Ђорђевић Јелку и Ђорђевић Анђу.

Балтић (Алија) Ибрахим; рођ. 29. 05. 1966. год. у Церској, општина Власеница - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Балтић (Радмо) Мевлудин "Мевло"; рођ. 25. 09. 1968. год. из Церске, општина Власеница - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Балтић (Хашим) Рашид, рођ. 06. 01. 1974. год. у Церској, општина Власеница, припадник Церског муслиманског одреда; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Балуковић (Ибрахим) Бехрудин, рођ. 06. 03. 1961. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Вука Караџића 2-б, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљани, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Вујичићи, Гајеве, Лукавац, Буквик, Бодуриште, Липавац и друга српска села у општини Брчко, при чему је извршен већи број убиства српског цивилног становништва и припадника ВРС који су били заробљени уз претходно мучење и масакрирање, пљачкање покретне имовине, паљење и уништење око 330 кућа;

Банчић Јосип зв. "Јоцо", из Доњег Рахића, општина Брчко, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је

протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Банда (Реџа) Авдија, рођ. 02. 01. 1965. год. у мјесту Кукуље, општина Бијело Поље, био настањен у Брчком, Мевлудина Ћалића бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Банда (Реџа) Екрем, рођ. 25. 09. 1972. год. у мјесту Поткрајци, општина Бијело Поље, био настањен у Брчком, Мевлудина Ћалића бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Банда (Реџа) Есад, рођ. 20. 07. 1960. год. у мјесту Кукуље, општина Бијело Поље, био настањен у Брчком, Мевлудина Ћалића бб, прије рата радио као милиционар у Станици милиције Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља,

Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Банда (Драгуљуб) Анто, рођ. 12. 04. 1974. год. у Баштина, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је, као припадник хрватско-муслиманских војних формација, за вријеме оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош у селу Врбањаци, засеок Ташићи у времену од 10. до 30. 07. 1992. год. учествовао у лишавању живота из ватреног оружја, заробљеника Чупић Ратка, цивила српске националности.

Баотић Мато зв. "Чикин", из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, први замјеник шефа војне полиције, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности, Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је

још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Барбарић Драган, управник затвора у Мостару, правник у сједишту ХВО-а, вршио злочин над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присиљан рад.

Бардак Осман, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Галиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Бардак Узеир, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Галиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Бардак Џевад, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Галиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице,

Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Баришић (Анте) Жељко, рођ. 10. 08. 1958. год. у Кораћу, општина Брод, са последњим мјестом пребивалишта у Кораћу; - **одговоран** је што је дана 04. 04. 1992. год., у својству заповједника самосталне бојне у Кораћу у јутарњим часовима, на магистралном путу Брод, Дервента у мјесту Поље, на бензинској пумпи "Код Веира" руководио самовољно од стране ХВО, постављеном барикадом, контролним пунктом, када су из правца Брода, у путничком возилу наишли Шкворц Ивица, Југовић Недељко, Југовић Драган и Милошевић Душко, који су од стране пријављеног, или по његовој наредби од стране НН неидентификованих припадника који су се налазили на контролном пункту, били заустављени и противправно лишени слободе. Потом су четворица именованих по наређењу пријављеног Баришића возилом којим су се и кретали уз пратњу припадника ХВО враћени у Брод и одведени уз насип Саве, иза зграде "Електродистрибуције" у Броду, гдје су од стране конкретног неутврђеног починиоца под неразјашњеним околностима, а вјероватно по наређењу пријављеног Баришића убијени неутврђеном врстом ватреног оружја, тако да је Југовић Драгану пуцано у десни сљепоочни дио главе више ка тјеменом предјелу, те је на овај начин задобивши устрелину у наведеном предјелу главе лишен живота, Југовић Недељку пуцано са више хитаца у предњу страну трбуха, од којих је устрелина лишен живота, Милошевић Душку је из ватреног оружја више пута пуцано у предјелу предње стране грудног коша тако да је од

задобивених устрелина на лицу мјеста лишен живота, и Шкворц Ивица је из ватреног оружја пуцано у предјелу предње стране грудног коша, чиме су му нанесене устрелне ране од којих је подлегао на лицу мјеста. Сва четворица именованих су потом недалеко од мјеста убиства, закопани без сандука и обиљежја уз сам насип ријеке Саве, а на локацији број 1 ископавања масовних гробница да би неутврђеног дана лешеве све четворице са поменуте локације били ексхумирани, стављени у лимене сандуке, и покопани на локалитету масовне гробнице на градском гробљу у Броду, одакле су ексхумирани и идентификовани током обављања истражне радње ексхумације обављене од стране истражног судије на подручју општине Брод; - **одговоран** је као припадник ХВО, што је у логору "Тулек" (складиште робне куће Београд) у Босанском Броду, физички злостављао затворена лица која су пребачена из логора "Рабић", "Пољари" и "Поље" из Дервенте. У том својству средином августа 1992. год. тукао је Марић Чеду из Осинје заједно са осталим лицима која су вршила физичко обезбјеђење логора; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик",

Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Баришић (Иво) Шимо, рођ. 14. 08. 1949. год. у Новом Селу, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Новом Селу; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку,

Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Баришић Илија, из Поља, општина Дервента; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је почетком јуна 1992. год. у подрумским просторијама куће у Живинацама, општина Дервента, заједно са осталим садржаним и кривичној пријави, учествовао у психичком и физичком малтретирању Стајчић др Жељка и Кнежевић Драге. Том приликом Баришић и Сипић су ударили по глави у предјелу слепоочница, због чега је Стајчић др Жељко привремено изгубио вид. Истог дана у исто вријеме именовани је ударао аутоматом којег је држао за цијев по леђима Стојчић др Жељка, због чега је овај 4-5 дана повраћао крв; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и

108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Баришић (Стипан) Паво зв. "Лациан", рођ. 21. 02. 1973. год. у мјесту Дорибаба, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дорибаба бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар

1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Баришић Вјекослав зв. "Вјeko", припадник МОС-а; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортура у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Барић Брацо зв. "Галава", Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Барић Данко зв. "Синђе", Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год); - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.

Барић Карло, из села Насићи, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Барић Пeпо, Хрват по националности, власник СУР "Грил", стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Барић Стјепан, из села Солаковићи, општина Бреза, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности

(наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Барић Џафер, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Барић (Винко) Зоран, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Барлов (Едхем) Елвeдин, рођ. 12. 09. 1964. год. у Миљевини, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барлов (Едхем) Фахрудин, рођ. 20. 05. 1961. год. у Миљевини, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барлов (Мујо) Касим, рођ. 29. 01. 1950. год. у селу Пољица, општина Србиње, командант муслиманске војске; -

одговоран је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барлов (Сад) Зајко, рођ. 28. 03. 1973. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барлов (Смаил) Сеад, рођ. 03. 11. 1960. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барлов (Зајко) Сабит, рођ. 18. 02. 1954. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барлов (Зајко) Зулфо, рођ. 18. 02. 1954. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09.

1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Барукчић (Марко) Илија; рођ. 21. 07. 1954. год. у Посавској Махали, општина Оџак - **одговоран** је што је као припадник хрватско-муслиманских оружаних снага маја 1992. год. вршио напад на српске куће у Босанском Броду, пљачкали имовину, палили куће и одводили становништво у логоре и затворе гдје су их мучили, убијали, злостављали, међу којима и старце, изнемогле и болесне, жене па и дјецу, у логору Орашје су поред туче, убијања вршили силовање (детални подаци по именима ДЦ- 4/2 лист "Жељезничар")

Барукчић (Мартин) Јозо, звани "Бобан", рођ. 01. 03. 1961. год. у Посавској Махали, општина Оџак, припадник групе "Ватрени Коњ" при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је што је као припадник хрватско-муслиманских оружаних снага маја 1992. год. вршио напад на српске куће у Босанском Броду, пљачкали имовину, палили куће и одводили становништво у логоре и затворе гдје су их мучили, убијали, злостављали, међу којима и старце, изнемогле и болесне, жене па и дјецу, у логору Орашје су поред туче, убијања вршили силовање (детални подаци по именима ДЦ- 4/2 лист "Жељезничар"); - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у упаду у кућу Нинковић Драге, дана 05. и 06. 06. 1992. год. у Новом Граду, општина Оџак, гдје је вршено малтретирање и туча становника уз употребу оружја, а 3 жене су издвојене и одведене у Посавску Махалу, гдје је вршено силовање и противприродни блуд, а затим им је наређено да наге трче ка Новом Граду; - **одговоран** је за упад у кућу у Новом Граду, дана 03. 07. 1992. год., гдје је уз пријетњу ватреним оружјем, тучу и

малтретирање, издвојена малољетна дјевојчица, одведена у правцу Посавске Махале и уз тучу рукама и кундацима оружја, силована.

Барукчић Маријан; - **одговоран** је што је као припадник хрватско-муслиманских оружаних снага маја 1992. год. вршио напад на српске куће у Босанском Броду, пљачкали имовину, палили куће и одводили становништво у логоре и затворе гдје су их мучили, убијали, злостављали, међу којима и старце, изнемогле и болесне, жене па и дјецу, у логору Орашје су поред туче, убијања вршили силовање (детални подаци по именима ДЦ- 4/2 лист "Жељезничар").

Барукчић (Марка) Мато, рођ. 13. 08. 1966. год. у Пећнику, општина Модрича; - **одговоран** је што је као припадник ХВО групе "Ватрени коњи", учествовао 08. 05. 1992. год. у оружаном нападу на цивилно српско становништво у Новом Граду и околини града, пљачкали и запалили куће, становништво похалили и одвели у логоре "Тулек", средњу школу у Бос. Броду, тровину чарапа у Бос. Броду, међу којима и већи број жена (само у Тулеку било 30 жена), те нехумано поступали и тукли, а жене силовали, међу њима и дјецу од 9 до 13 година, уз примјену монструозних поступака. Тортури је било изложено од маја до септембра 1992. год. преко 4.500 цивила српске националности (детални подаци са именима ДЦ, 4/2, лист "Жељезничар").

Барукчић Паво; - **одговоран** је што је као припадник хрватско-муслиманских оружаних снага маја 1992. год. вршио напад на српске куће у Босанском Броду, пљачкали имовину, палили куће и одводили становништво у логоре и затворе гдје су их мучили, убијали, злостављали, међу којима и старце, изнемогле и болесне, жене па и дјецу, у логору Орашје су поред туче, убијања вршили силовање (детални

подаци по именима ДЦ- 4/2 лист "Жељезничар").

Барунчић Перо, командир полиције у Коњицу, припадник ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњици и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је бујено 13, а рањено осам затворених Срба а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II126)

Басић (Фрањо) Марко, рођ. 02. 01. 1957. год. у Горњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Горњој Скакави, кбр. 132, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Башалић (Сафет) Мирсад зв. "Цинцо", рођ. 03. 04. 1954. год. у Храсници, општина Илиџа, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Храсничка цеста бр. 51. Именовани је руководио војном полицијом ХОС и операцијама, хапшењу и злостављању; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Башић (Хусо) Муниб, рођ. 16. 09. 1957. год. у мјесту Грамусовићи, општина Чајниче, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Соколовић Колонија, Ђердапска бр. 118; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на

Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Башић (Осман) Хусо, припадник муслиманске војске из Горажда; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајниче у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Башић Ахмо, припадник муслиманске војске из Горажда; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајниче у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Башић (Авдо) Ениз, рођ. 10. 09. 1949. год. у Козарцу, општина Приједор, са пребивалиштем у Козарцу бб, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злоступа у више села и засеока усмртили су четири цивила

Башић Галиб, активни милиционер у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено

200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Башић (Хусеин) Сенад, рођ. 28. 07. 1970. год. у Дери, општина Приједор, са пребивалиштем у Козарцу, М. Стајановића 51, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила

Башић Идриз, са последњим пребивалиштем у Дери, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора. 003. 11. 1992. год. Именовани је био у групи муслимана која је у засједи сачекала трактор са цивилима, те из ватреног оружја усмртила два цивила српске националности.

Башић (Идриз) Мехо, земљорадник из Козарца, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Башић (Идриз) Рефик, са пребивалиштем у Дери бб, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год.

до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Башић (Мехмед) Јасмин, рођ. 06. 04. 1958. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Козлуку бр. 90, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватског муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Башић Мирсад, муслимански војни истражни судија у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због

изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Башић Мујо, командант Х-М војске; - **одговоран** је за почињен ратни злочин над српским становништвом гдје је вршено одвођење у логоре и том приликом рађено је засјецање ножем на челу усташки симбол "У", ножем урезивани крстови на леђима, туча и дављење у базенима са водом у селу Брезје код Лопара друга оловина 1992. год.

Башић Нурија, рођ. 1954. год. у Завидовићима. Пред рат био у резервном саставу милиције, а потом у Патриотској лиги. Организовао постављања пунктова, пресретање и злостављање Срба. Познат је по хапшењу Срба и његовом вољом многи Срби су нестали у муслиманским казаматима у Завидовићима и Бановићима.

Башкаило Фикрет, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила у периоду 1992. и 1993. год. на подручју општине Чапљина и том приликом је убијено 32 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-266.

Бавчић Џемо, рођ. у општини Пљевља, припадао муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајничке учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крвојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан

заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности наканадно је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) ку-4/93-дц 1/19.

Баца Ђорђе, општина Тузла, бивши поручник ЈНА, техничке службе, начелник, техничке службе 2. корпуса Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд

Бази Екрем, припадник МОС, Шиптар; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима од краја маја до почетка јуна 1992. год. у затвору у просторијама Аеро клуба на подручју општине Бихаћ гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу храном.

Базлер (Јосип) Драган, рођ. у Славонском Броду, Република Хрватска, 24. 04. 1963. год., са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва

покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Базлер (Јосип) Миљенко, рођ. 25. 08. 1966. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања

српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Базлер (Мартин) Ђуро, рођ. 21. 04. 1949. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на

српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Бећировић (Суљо) Авдо, рођ. 13. 04. 1940. год.; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бећировић (Ибрахим) Саћко, рођ. 05. 10. 1964. год. у Помолу, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бећировић (Хасан) Рахман, рођ. 01. 01. 1968. год., Бећирево Брдо, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бећирбашић Фикрет, припадник МОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима, ратним заробљеницима у периоду од 03.-13. 05. 1992. год. у централном затвору у проторијама Центра службе бејжзбједности ул А. Цесарца на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у малтретирању, испитивању које је праћено пријетњама ликвидацијом клањем, ликвидацијом његове породице. Он је, приликом саслушавања, посебно мучио пуковника Славољуба Белошевића. Њега је више дана и ноћи, поред осталог, присиљавао да гледа јаку електричну сијалицу због чега је Белошевић осљепо. (документ IV-011)

Бећировић (Мустафа) Ахим, рођ. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног

оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Бећировић (Мустафа) Џафер, рођ. 25. 02. 1968. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Бећировић (Мустафа) Џемо, рођ. 25. 02. 1968. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Бећировић (Авдо) Абдулкадир, рођ. 10. 09. 1968. год., Недељешта, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бећировић (Хусеин) Хусеин, рођ. 01. 03. 1966. год., Дервента, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџиревић Сеад; - одговоран је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Беџиревић (Азем) Смајил зв. "Смајо", рођ. 28. 08. 1951. год., у Помолу, СО Власеница; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџиревић (Бешир) Џемаил, рођ. 1960. год. у Братунцу, секретар СДА у Братунцу; - одговоран је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Кољевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Беџирхоџић Рамиз, полицајац МУП Немапа, лично одговоран за свирепо убиство Јове Савића из Гојковца, општина Зеница; - одговоран је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице:

Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до краја 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне")

Беџиревић (Хабиб) Халих, рођ. 02. 01. 1964. год. у Неђилиштима, општина Власеница; - одговоран је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Беџиревић (Мешан) Алага, рођ. 14. 08. 1966. год. у Помолу, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - одговоран је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Беџиревић (Мехо) Мехмедалија, рођ. 03. 10. 1970. год. у Неђилиштима, општина Власеница, припадник муслиманских

снага; - одговоран је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџиревић (Незир) Сафет, рођ. 26. 01. 1966. год. у Неђилиштима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - одговоран је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено.

Беџиревић (Осман) Рамиз, рођ. 11. 05. 1956. год. у селу Опетци, општина Сребреница, командант дивизије муслиманске војске у Сребреници; - одговоран је за припремање, командовање и извршење засједе на комби у мјесту Подосмаше, општина Скелани, дана 23. 06. 1995. год. у вријеме када је подручје Сребренице третирано као демилитаризована зона, којом приликом је убијено 4 лица српске националности; - одговоран је за организацију и наредбу припадницима тзв. Армије БиХ да изврше напад из засједе на камион 27. 05. 1995. на путу Рупово брдо-Купусно на подручју општине Милићи и том приликом и том приликом је смртно страдало пет лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-263.

Беџировић (Рахман) Шахбаз, рођ. 07. 01. 1966. год. у Неђилиштима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџировић (Расим) Мевлудин, рођ. 05. 01. 1971. год. у Неђилиштима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Беџировић Бајро, из села Дурићи, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџировић (Фехим) Фадил, рођ. 06. 09. 1961. год., из села Дурићи, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина

опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџировић (Беџир) Муниб, рођ. 13. 02. 1938. год. у селу Помол, настањен у селу Дурићи, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Беџировић (Назир) Мустафа, рођ. 17. 04. 1974. год. у мјесту Недељшта. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Бечевић (Зулфага) Самир зв. "Шуке", из Орашја, војни полицајац, припадник штаба команде 108. бригаде ХВО-а Бос. Посавине; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, опљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Бечић Амир; - одговоран је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. учествовао у јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљене (затворене, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.")

Бебић (Иво) Јуре, рођ. 31. 03. 1929. год. у Доњој Скакви, општина Брчко, бико настањен у Доњој Скакави кбр. 198, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Бегановић Мустафа, бивши капетан II класе ЈНА; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд

Бегановић Вехад, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Бегих (Фехим) Бесим, рођ. 10. 04. 1949. год. у Дервенти, општина Дервента, стално настањен у мјесту рођења, Улица Васе Мискина број 51; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је у периоду маја и јула мјесеца 1992. год. учествовао у масовним противзако-

нитим затварањима и одвођењима лица српске националности у логор на подручју општине Дервента.

Бегих Шљиво, бивши предсједник општине у Дервенти, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору СТЦ "Фриц Давлек" у Броду (Бос. Брод) 13. 08. 1992. год., када је са још три саучесника убио тучом и мучењем Пајић Мирка, проф. музике из Дервенте, а тијело је касније размијењено; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је учествовао заједно са осталим припадницима ХВО-а у спаљивању кућа угледних Срба на подручју Дервенте у насељу Чардак крајем априла 1992. год.

Бегих Амир, из Коњица, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 02. до 09. 05. 1992. год. у затвору за Србе у СУП-у на подручју општине Коњиц гдје је учествовао у физичком злостављању, избијању зуба, ломљењу носне кости, извођење на лажно стрељање логораша; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и сстравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, жељезбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Бегих др Сабит, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању

напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Бегих Хазир, бивши милиционер из Зворника, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Бегих Мате, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима од средине маја до друге половине октобра 1992. год. у логору за Србе у Љубушком гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу разним средствима, тако што су заробљенике тјерали да бесконачно раде склекове, пуштали су им касете са усташким пјесмама и тјерали их да их науче и пјевају, спавали су на поду без ћебади у хладним и тамним просторијама, ударали по полним органима, палили лет лампом по тијелу, ударале палицама по свим дијеловима тијела, а од тих последица умрла су два лица српске националности; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до краја 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио

стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу чокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвишељачки начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора")

Бегић Медо, из Славовића, општина Сребреница.; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи., опљачкао имовину Сретена Милановића из Виогора.

Бегић Мухарем, начелник безбједности у Бихаћу; - **одговоран** је за лажно оптуживање, привођење и доношење тешких тјелесних повреда српском цивили Гаћеша Душану 20. 06. 1992. год. у Бихаћу.

Бегић Садик, посланик у Скупштини БиХ и члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунаца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год.

извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, поплаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Бегић Севдалија, из Пирића, општина Братунац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 01. 06. 1992. год. у Опарцима, засеок села Брезовица, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин убијања мјештана српске националности, спаљивања 22 српске куће колико их је и било у овом селу. Том приликом је убијено шест мјештана.,

Беговић Хусо; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом августа мјесеца 1992. год. у Мостару, привођење на саслушање и потом убиство употребом ножа Иванишевић Слободана на Бијелом Бријегу.

Беговић Селим, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујакovina на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакрирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.

Беговић Џевад, из Горажда, начелник ЦЈБ у Горажду, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убиства чинили невиђена стравична звјерства над цивилима.

Бегзидић (Алија) Хајрудин, рођ. 1969. год., Пирићи, општина Братунац, учествовао у нападима на српска села Бјеловац, Сикирић и Лозницу 14. 12. 1992. год., када је један број људи убијен. Опљачкао имовину породица Петровић, Ранкић и Стојановић.

Бегзидић (Шахман) Мехмедалија зв. "Мешо", рођ. 03. 02. 1955. год. у Пирићима, са пребивалиштем у Пирићима, општина Братунац, по занимању рудар, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилима почињен 20. 06. 1992. год. у селу Лозница. Он је са осталим припадницима МОС-а насилно ушао у кућу српских цивила. Том приликом су физички малтретирали и злостављали брачни пар, нађевши им теже тјелесне повреде, а кућу су им опљачкали.

Бехман Омер - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Бејтић (Рамо) Самир, рођ. 14. 01. 1969. год. у мјесту Грачаница, општина Грачаница, а пребивалиште Сарајево, муслиман, замјеник команданта 10. бригаде Мушана Топаловића зв. Цањо; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Бека Енвер, из Брезе, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на

српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Бекић Ђусо, из Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Бекић Ивица зв. "Леле"; - **одговоран** је као припадник ХВО што је почетком маја 1992. год. учествовао у масовном хапшењу лица српске националности на подручју општине Дервента. Тако је дана 07. 05. 1992. год. незаконито лишио слободе Благојевић Недељка а Миленка и том приликом од овога изнуђивао признање, пријетећи му клањем.

Бекић Јуре; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је крајем априла 1992. год. у Дому ЈНА, општина Дервента, ударио шаком у лице ухапшеног Петковић Луку, а након тога кундаком пушке у главу и том приликом му нанео тешке тјелесне повреде.

Бековић Ивица, из Угљаве; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Бековић Марко зв. "Балкан", припадник ХВО-а; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Бектић (Есад) Неџад, рођ. 05. 08. 1967. год. у селу Караџићи, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница, борави на подручју МХ Федерације, на непознатој адреси а највероватније у Тузли, прије рата 1992. год. је био поручник ЈНА по националности муслиман, налази се на слободи; - **одговоран** је за учешће у нападу на село Међе, општина Сребреница, дана 15. 05. 1992. год. када је убијена Андрић Петрија, а тешко рањен Суботић Видоје, а дана 20. 05. 1992. одведен је Суботић Радивоје, а убијен из ватреног оружја, касније 25. 05. 1992. год. ухапшен је и одведен Гагић Милојко, који је тучен, мучен и исти дан убијен, а сутрадан му је кућа опљачкана и запаљена; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Склани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Склани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Бектић Бехаија; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и

пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год

Бектић (Хасиба) Шабан, рођ. 13. 06. 1951. год. у Братунцу, са пребивалиштем у Братунцу ул. 25. Маја бр. 59; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бектић Идриз, из Моћевића, општина Сребреница., општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год

Бектић (Мустафа) Јусуф, рођ. 1945. у с. Караџићи, општина Сребреница, секретар Општинског комитета СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкана, попаљена или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Бектић Мујо, из села Подгај, општина Сребреница, командант муслиманских

снага за Подгај; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач"; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Бектић Неџад, старјешина Органа безбједности; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима тзв. Армије БиХ да изврше напад из засједе на камион 27. 05. 1995. на путу Рупово брдо-Купусно на подручју општине Милићи и том приликом и том приликом је смртно страдало пет лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-263, злостављао један број ухваћених цивила из села Међе, засеок Карно.

Белша Звонимир, припадник хрватско-муслиманских оружаних снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на Доње Село у општини Коњиц 20. 5. 1992. год. којег је извела хрватско-муслиманска војска и у дане 21. 05. и 22. 05. те год. гранатирани село, а затим је учествовао у хапшењу цјелокупног мушког становништва и доста жена из села и одвођени у логор "Челебићи", 7 км од Доњег Села, а потом су опљачкали и запалили девет српских кућа, одведене жене у логор су силоване више пута уз примјену тортуре које многе нису издржале. У логору је убијено 13 Срба у

периоду од 15. 06. до јула 1992. год., у јулу 1992. год. убијено је 17 мушкараца и пет жена из села Зукица уз покушај силовања 13-о годишње дјевојчице из Бала код Брадине.

Белићи (Ћамила) Ђазим, рођ. 1971. год., из Церске, Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Метаљка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Белко (Бајро) Фехим, рођ. 11. 06. 1940. год. у Кијеву, општина Трново, пријавио се 08. 03. 1987. год. у СУП Илиџа, на адреси Храсница, Стари Друм бр. 86. Именовани је руководио војном полицијом ХОС и операцијама хапшења и злостављања; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Белко Мирсад, инспектор у СЈБ Нови Град, припадник ТО БиХ; - **одговоран** је за учешће у хапшењу Срба у Сарајеву 23. 06. 1992. год., одвођење у прихватне и друге

затворе (у згради "Привредне банке", складишту радње "Сунце", Ресторану "Борсалино", Касарни "Виктор Бубањ" и др.) у којем су мучени и спровођена тортуре, репресалије и др; - **одговоран** је за учешће у хапшењу и злостављању (Илија) Каладе у Сарајеву 23. 06. 1992. год., који је натјеран да баца експлозив на српски дио града и при покушају бјекства тешко је рањен.

Беловић Сергеј, припадник ХОС-а, командовао и учествовао у злочину над сивилним српским становништвом на подручју Мостара 1992. год., затварање у затворе "Мала Србија", одузимање покретне имовине, злостављање и мучење у којима су биле и жене; - **одговоран** је за организацију и намјерно убијање цивила у периоду од маја 1992. до августа 1992. год. на подручју општине Мостар и том приликом су смртно страдала три лица српске националности Јовановић Милан рођ. 1925., Чворо Милан и Скочајић Ранко.

Белоња Мирза; - **одговоран** је што је као припадник МОС-а почетком августа 1992. год. учествовао у узимању талаца и стварао логор у Годињским брдима у селу Дејчићима, општина Трново, при чему је затваран већи број Срба, у логору су мучени, злостављани и батинани.

Бенковић (Маријан) Марко зв. "Линдра" и "Балкан", рођ. 1948. год., из Угљаре, Општина Орашје, замјеник команданта 106. бригаде ХВО Босанске Посавине и командант 4. чете 106. бригаде; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио

- куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.
- Бенковић Бранко зв. "Линдра"**, из Угљаре, Орашје; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.
- Бенковић Илија зв. "Чаја"**, из Угљаре, општина Орашје, члан Штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.
- Бенковић (Марош) Јосо**, из Угљаре, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.
- Беља Ферид**; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом августа мјесеца 1992. год. у Мостару, привођење на саслушање и потом убиство употребом ножа Иванишевић Слободана на Бијелом Бријегу.
- Бељан Мате**, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Дувну (Томиславград) јуни, октобар 1992. год., при чему су хрватске полицијске снаге похапсиле све мушкарце из села Рашчани код Дувна и привели у зграду гимназије у Дувну. Преко дана тјерали на разне тешке физичке послове, преко ноћи мучили уз употребу посебних метода: везивање електричних проводника за уши и прсте на руци, те пуштање струје.
- Берберовић Сеад зв. "Сејо"**, стражар у логору за Србе Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерају на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")
- Бербић (Алија) Сулејман**, рођ. 21. 05. 1967. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.
- Бербић (Неџиб) Нурија**, рођ. 05. 09. 1963. год. у Вечићима, општина Котор Варош, одговорна је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовала у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.
- Бербић (Деџо) Мирсад**, рођ. 16. 01. 1959. год., Градина, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Бербић Мурадин**, полицајац из Бановића, припадник муслиманско-хрватске формације; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима у Бановићима у логору у згради Дирекције жељезничког саобраћаја, средином 1992. год. гдје су били тучени до несвијести од чега је Ђазић Драго подлегао од последица пребијања у логору.

Беримац Анел, из Вишеграда; - одговоран је као припадник МОС-а за напад на српске станове и куће у Горажду у периоду од 26. 03. 1992. год. до краја августа 1992. год. у Улици 1. мај бр. 15М хапшење и одвођење 109 цивила у импровизовано сабиралиште а затим у логор а њихове станове опљачкали при чему су у логору мучени глађу.

Беџић Хасан; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бешић (Мехмед) Хајрудин, рођ. 1960. год., Подчауш, општина Братунац, убио Ратка Цвијановића из Обада (04. 06. 1992.) . Убио Драгомира Митровића из Пајића после звјерског мучења. Учествовао у нападу на село Залазје (12. 07. 1992.). Прије рата осуђен због силовања. Опљачкао имовину Миленка, Обрена и Михајла Вујадиновића из Осредка.

Бешић (Мехмед) Ризах, рођ. 14. 07. 1950. год. у Брчанима, општина Сребреник, био настањен у Броду кбр. 4, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Бешић (Муниб) Вахид, рођ. 12. 03. 1963. год. у Козарцу, са пребивалиштем у Козарцу, Омладинска бб, општина Приједор; - одговоран је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Бешић (Мустафа) Исмет, рођ. 24. 01. 1954. год. у Дери, са пребивалиштем у Козарцу, Дера бб, општина Приједор; - одговоран је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Бешић (Осман) Зилхад зв. "Зилхо", рођ. 14. 06. 1958. год. у Брђанима, општина Приједор, са пребивалиштем у Брђанима кбр. 103, општина Приједор; - одговоран је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора. 3. 11. 1992. год. Именовани је био у групи муслимана која је у засједи сачекала трактор са цивилима, те из ватреног оружја усмртила два цивила српске националности.

Беширевић Салих; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према

цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Бешировић (Абид) Адем, рођ. 12. 05. 1942. год. у Јелашу, општина Србиње, настањен у Сијековцу, општина Брод; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Бешировић (Абид) Хакија, рођ. 10. 11. 1951. год. у Јелашу, општина Србиње, настањен у Мочилима Доњим; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Бешлагић (Ћамил) Хамдија, рођ. 04. 07. 1955. год. у Козаруши, општина Приједор, са пребивалиштем у Козаруши бр. 2, општина Приједор, завршио ШУП, КВ столар, ожењен, отац двоје дјеце, по националности муслиман. Лишен слободе и налази се у ВИЗ-у Б. Лука; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злочиња у више села и засеока усмртили су четири цивила.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 29/30. 08. 1992. у селу Подграђе на подручју општине Приједор именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству два српска цивила која су након убиства запалили. Убијени цивили су Инђић Божо и Балтић Остоја., Пркача Марко, из Славонског Брода, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 26. 03. 1992. у мјесту Сијековац на подручју општине Брод и том приликом је убијено девет мушкараца, наведени у КП Комитета I-196.

Бешлагић Селим, градоначелник Тузле; - **одговоран** је за опште хапшење Срба способних за војску који су присилно тјерани у униформе и на ратиште на подручју Тузле у периоду 1992-1994. год.; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у

КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Бешлић (Анте) Мирослав, рођ. 05. 04. 1963. год. у Дервенти, гдје је и настањен, Улица Хасана Бркића број 140; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је крајем маја 1992. год. учествовао у претресу куће у Дервенти Василић Лазе, Ђорђа, вршио противзаконито хапшење лица српске националности, лишавања слободе Комљеновић Недељка.

Бешлић Бранислав зв. "Крњо"; - **одговоран** је што је као припадник ХВО дана 26. 04. 1992. год. заједно са Мартић Стипицом учествовао у масовном хапшењу, односно противправном затварању лица српске националности, том приликом између осталих, слободе је лишио :Кузмановић Милу, Старчевић Остоју, Трифуновић Радомира, Видовић Здравка, Стајчић др Жељка и Благојевић Неђу, а Паво, а у логору Рабић поскидао до појаса голе групу лица из насеља Чардак у Дервенти и том приликом тукао их палицама по прстима, рукама, глави и леђима.; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Бешлић др Ешреф, доктор на Клиници за абдоменалну хирургију у Сарајеву; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у муче-

њу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Бешлић Хајро, из Братунца, управник затвора у Горњем Поточару, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магашећа, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку.

Бешлић Хамдија, муслиман из Козаруше код Приједора; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је са групом припадника МОС-а 29. 08. 1992. год. упао у село Подграђе, општина Приједор и том приликом запалили су више кућа српских цивила нанијевши тиме велику материјалну штету.

Бешлија Ферид, из Брезе, село Корита, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Бешлија Муса, из села Корита-Бреза, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Бешлија Осман, пензионисани милиционер СЈБ Илијаш, настањен у Коритима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова,

при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год.); - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко

Бешо Халид, од средине мјесеца новембра 1994. год. обавља дужност начелника артиљерије у 37. дивизији армије БиХ; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини у 1995-ој. години, гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.

Бичо (Мустафа) Бајро, рођ. 04. 05. 1957. год. у селу Травник, општина Србиње, био настањен у селу Јабланица, општина Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Бибер Кемал зв. Кразо, рођ. 1970. год. пребивалиште Сарајево, Стари Град, ул. Велика Беркуша 15, муслиман, припадник јуришне чете 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишени живота клањем и бацили у провалију

Биберовић Химзо Неџиб, рођ. 20. 09. 1946. год. у Новом Пазару, Република Србија, пријавио се у СУП Илица 17. 09. 1990. год. на адресу Храсница, Алексе Бојовића Брке бр 33; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застраивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батинања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Бибовић Самир; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у

извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21), дговоран је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик.

Бијелић (Божо) Тихомир, рођ. 19. 12. 1963. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Андрије Грахолског кбр. 12, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Бијелић (Мујо) Вејз, рођ. 12. 09. 1949. год. у Тетиви, општина Власеница; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Бијелић (Вејз) Зоран, из Каменице, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села

Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Билал др Берзад, анестезиолог, шеф Центра за анестезију у Сарајеву на почетку рата; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Биланџија Славко, активно војно лице Хрватске војске, заповједник 3. сатније војне полиције, 68. бојне војне полиције, при оперативној зони Осијек, по чину бојник, налазио се на дужности координатора војне полиције ХВО, у зони одговорности ОГ Источна Посавина; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе

складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатно индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Билић (Јозо) Винко зв. "Били", рођ. 29. 10. 1965. год. у Дубравама, општина Брчко, био настањен у Брчком, Бановићка бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139), што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у логору Маочу 1992. год., малтретирање и мучење ухапшеника; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша

сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Билић (Адем) Мухамед, рођ. 30. 09. 1964. год. у Дабовцима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Билић (Анте) Бруно, рођ. 12. 12. 1956. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Браће Кркељаша бр. 70, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Билић Хамдија; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ћаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Билић Јасенка; - **одговорна** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починила у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог

садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именована је учествовала у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Билић Јосип, налазио се на дужности заповједника 101. босанско-бродске бригаде ХВО; - **одговоран** је шт је наредио дијеловима јединице бригаде заузимање српског насеља Лужани, општина Дервента, када је 09. 05. 1992. год. од стране припадника наведене јединице лишен живота Плавшић Симеун уз претходно физичко злостављање више лица је нестало, материјално добра разорено, а српско цивилно становништво је расељено.

Билић (Бранко) Младен, рођ. 07. 05. 1957. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Пролетерских бригада број 2, Хрват професор физичког васпитања у Средњој техничкој школи у Јајцу; - **одговоран** је за малтретирање преосталог српског становништва у Јајцу који су остали под блокадом њих између 900 и 1.000. Вршени су разни начини малтретирања, забрана кретања, привођење на саслушање, провозирање и вријеђање по националној основи. Све у периоду мај-август 1992. год.; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да

лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Билић (Мухарем) Ђемил, рођ. 01. 11. 1948. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Билић (Мухарем) Ђамил, рођ. 06. 03. 1961. год. Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Билић (Мухарем) Мехмед, рођ. 25. 06. 1964. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима

гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Биоградлија Назиф, стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је почињено заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Биљеци Бруно; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је почетком јуна 1992. год. у подрумским просторијама куће у Живинацама, општина Дервента, заједно са осталим садржаним и кривичној пријави, учествовао у психичком и физичком малтретирању Стајчић др Жељка и Кнежевић Драге.

Билић Рашид; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео

ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Бисић Муниб, помоћник министра одбране БиХ, један од оснивача Патриотске Лиге; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Бједић Махмут, капетан I класе у резерви; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Бјелиш (Звонимир) Звонко зв. "Црвенкапа", из Опузена, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе "Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним

моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, забадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретел" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе свијећом, гашење опушача по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно слиовање жена.

Бјеловић Сергеј, руководилац војне полиције ХОС-а из Мостара; - **одговоран** је за хапшење цивила Вучјак Светозара и његове супруге у Мостару 09. 07. 1992. год. у стану, који су након мучења и малтретирања у затвору пребачени на Мађарску границу уз кауцију од 30.000 ДМ коју су платили њихови синови; - **одговоран** је за учешће у хапшењу цивила Брботић Томислава и његове супруге у прољеће 1992. год. у Мостару и пљачку имовине, новца и златног накита кога су предали управнику затвора у Мостару.

Бјелоња Мирза; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Блажевић Анто, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Маја 1992. год. у селу Врдоље и Блаце на подручју општине Коњиц он је са осталим припадницима МОС-а и ХОС-а учествовао у одвођењу цивилног становништва у логоре, брачни пар Нинковић Жарка и Нинковић Зорку су убили куће у селу попалили.

Блажевић (Пејо) Марин, рођ. 30. 11. 1964. год. у Горњем Зовику, општина Брчко, био настањен у Горњем Зовику кбр. 7; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Блажевић (Шимо) Илија, рођ. 25. 06. 1957. год. у мјесту Мочила Горња, општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске

Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Блажевић Драго; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19

лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирале. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Блажевић Хемаш, без занимања и запослења из Козарца, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злочиња у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Блажевић Ивица зв. "Чедо", из Новог Села, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за

питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становнишвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са удрамом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију.

Блажевић Петар, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Маја 1992. год. у селу Врдоље и Блаце на подручју општине Коњиц он је са осталим припадницима МОС-а и ХОС-а учествовао у одвођењу цивилног становништва у логоре, брачни пар Нинковић Жарка и Нинковић Зорку су убили куће у селу попалили.

Блажевић (Стипе) Андрија, рођ. 11. 10. 1960. год. у Славонском Броду, Република Хрватска са последњим пребивалиштем у Новом Селу, општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске

националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Блажевић (Стипе) Пејо, рођ. 05. 09. 1957. год. у Новом Селу, општина Брод, настањен у Кричанову; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Блажевић (Фрањо) Стјепан, рођ. 08. 04. 1964. год. у Царево Поље, општина Јајце, са пребивалиштем у Царево Поље, к. број 226, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да

ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Блажевић Томо зв. "Томас"; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене

силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Блашкић Тихомир, начелник Главног стожера Хрватског вијећа обране Хрватске Републике "Херцег Босна", из Загреба; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Благојевић Зоран, из Јасеница, са пребивалиштем у Тузли, ул. Махмута Бушатлије; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Блатанчић (Андрија) Ивица, рођ. 04. 04. 1961. год. у Дервенти, са последњим

пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Блатанчић Перо зв. "Бекан"; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Божих (Иво) Нико, рођ. 12. 06. 1940. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој кбр. 124-б, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Божих Јурица, рођ. 18. 04. 1970. год., Врбовац (Поточани), општина Оџак, командант смјене стражара, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено

становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Пошет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор, као управник смјене у логору у Оџаку **одговоран** је као учесник у вршењу злочина против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трака ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да

развију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше сисовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима крајем маја 1992. год., логор за Србе у фискултурној сали у Оџаку гдје је учествовао у злостављању преко 700 затворених Срба, међу којима је било жена које су свакодневно силоване.

Божих (Јурица) Маринко, рођ. 27. 04. 1954. год. у Поточанима, СО Оџак, руководилац Органа безбједности ХВО-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора Нови Град код Шамца 09. 05. 1992. год. при чему је учествовао у оружаним нападима Хрвата и муслимана на српска села Доње Дубице, Трњак-Нови Град, а становништво протјерали у Нови Град, а потом похалили и спровели у основну школу у Оџаку коју су претворили у логор за Србе. При том су им одузели сву имовину, па чак

и личне ствари које су понијели са собом. У школи су одвојили мушкарце у физкултурну салу, малтретирали и тукли, а жене и дјецу распоредили у учионице.

Божих Милан, замјеник командира Станице јавне безбедности Сарајево, Центар, ислеђивао Србе у логору Тарчин и при томе их пребијао; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казих Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Божих (Иво) Нико, рођ. 22. 06. 1940. год. у Бијелој припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Бошкаило Рамо, командант логора, припадник ХВО; - **одговоран** је за злочин и нехумано поступање са ратним заробљеницима 06. 1992. год. у логору за

Србе у предioniци "Буро Салај" у Свињарини на подручју општине Мостар гдје је вршио злостављање, мучење глађу и жеђи, ударање логораша међу којима и дјеце кундацима

Бошковић Мартин; - **одговоран** је за почињене ратне злочине разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је, са осталим припадницима ХВО-а МОС-а, у периду од априла 1992., почетка 1994 год., без војне потребе, учествовао у паљењу српских кућа по селима око Мостара.

Бошњак (Мате) Маријан, рођ. 20. 10. 1959. год. у Доњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Доњој Скакави, кбр. бб. припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Бошњак (Веселко) Винко, рођ. 28. 05. 1955. год. у Брчком, био настањен у Доњем Рахићу, кбр. 1, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање

логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Бобетко Јанко, официр Хрватске војске, начелник Главног стажера, са сједиштем у Загребу; - **одговоран** је што је: наредио употребу артиљерије на незаштићен, насељено цивилним становништвом, подручје града Шамца, дана 01. 06. 1992., 02. 08. 1992. и 31. 08. 1992. год. гдје су од посљедица гранатирања смртно страдала три лица и причињена је огромна материјална штета., наредио употребу артиљерије на насељено подручје града Шамца дана 14. 05. 1992. год. гдје је од парчадног дејства гранате, тешко рањен, са смртним исходом Омеровић Фикрет, такође је на истом мјесту задобиле тешке повреде његова супруга Омеровић Фикрета, а на објектима је наступила материјална штета., наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 19. 09. 1992. год., гдје је услед парчадног дејства гранате рањено пет цивила, а на цивилним објектима је наступила огромна материјална штета.,

наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 10. 1992. год., од чијег дејства су смртно страдале три особе, двије је задобило теже, а једна лакше тјелесне повреде. На објектима друштвеног власништва је почињене огромна материјална штета.

Болсек (Антун) Жељко; - одговоран је, као припадник ХВО-а и МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год. У том периоду именовани је учествовао у хапшењу око 400 Срба по кућама и становима, одводио у станицу милиције, а потом у логор "Ћеловина" у Шантићевој улици бр. 27 у Мостару. У логору су нехумано поступали са затвореним Србима све до размјене.

Болсек (Антун) Златко; - одговоран је, као припадник ХВО-а и МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год. У том периоду именовани је учествовао у хапшењу око 400 Срба по кућама и становима, одводио у станицу милиције, а потом у логор "Ћеловина" у Шантићевој улици бр. 27 у Мостару. У логору су нехумано поступали са затвореним Србима све до размјене.

Бончина Бранко, Словенац, командант, ТО Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до конца

1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјенене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне"); - **одговоран** је организовање и наредбу напада ТО тзв. Армије БиХ на приградско насеље Мутрица код Зенице 05. 06. 1992. год. и том приликом су убијени Лакић Славко и Карач Богдан, обојици запаљене штале.

Борчак Нузур, милиционар СУП-а Горажде; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Горажду јули-октобар 1992. год., при чему је присиљено 75 Срба да напусте своје станове и смјештени су у зграду преко пута зграде СУП-а Ул. М. Пијаде у Горажду гдје су држани три мјесеца у веома тешким хигијенским условима, паћени глађу, а под овом тортуром у логору су умрле двије особе: мушкарац Јовановић Чедо и једна жена. Њихове куће и становни су запосједнути од муслима те стога се нису имали гдје да врате; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекојерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору.

Борчак (Осман) Салик, рођ. 05. 02. 1958. год. у селу Шуљци, општина Србиње, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоћиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакрирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Борац (Филип) Маријан, рођ. 20. 07. 1965. год. у Доњој Скакави, пштина Брчко, био настањен у Доњој Скакави кбр. 216, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићице, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Борац (Нико) Петар зв. "Пепа", рођ. 22. 03. 1968. год. у Доњој Скакави, био настањен у Доњој Скакави, кбр. 66, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање

логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајева, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Боровина Борис, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за злочин над цивилним српским становништвом, вршио сексуално злостављање, одузимање лична имовине, вршио убиства, силовања у Мостару 1992. год.

Боровина Енвер, из Горажда, рођ. у Устиколини, члан Ратног предсједништва; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвојење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекомјерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору; - **одговоран** је за

учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима.

Боровина Реџо, командир вода, припадник МОС, муслимански командант из Санџака; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду фебруар-август 1993. год. логор у атомском склоништу хотела "Игман" на Игману гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу на разне начине, гашење цигарета по тијелу, гурањем у чмар шила, једење опушача и сапуна, премлаћивање жељезним шипкама а од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Јадранко Главаш.

Босанкић (Марко) Петар, рођ. 25. 05. 1965. год. у Брчком, био настањен у Витановићима, кбр. 31, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајева, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Бостанџија (Салко) Хамид, рођ. 09. 06. 1947. год. у Љубича, општина Коњиц, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Берте Кучере 7/12, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 06. до 24.09. 1992. год. у логору за Србе у управној згради "Електро Врбаса" на подручју општине Јајце, гдје је учествовао у злостављању и мучењу логораша и нарочито у избијању зуба и понижавању; - **одговоран** је као припадника муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 06. 09. 1992. год. до 25. 09. 1992. год. у мјесту Крезник на подручју општине Јајце, тако што је три лица затворио у просторије Електродистрибуције: Кркљаш Војко рођ. 1923. год, Кркљаш Славко рођ. 1953. год, Ромац Мирко рођ. 1926. год., гдје су вршили злостављање и мучење при чему је један умро од последица мучења.

Ботић (Реџа)п Мирзет, рођ. 06. 05. 1970. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено

- кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.
- Брчвановић Јуре**, из Крижана код Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд
- Брачаниновић (Суљо) Нитхад**, из Живинице; - **одговоран** је за напад на село Врнојевићи, општина Живинице 21. и 22. 06. 1992. год. и директно учешће у убиству Бошковић Томислава, Ришић Даше, Јовановић Чеде, Стевановић Љепојуку и њеног сина Стевановић Здравка, прије ликвидациј ова лица су мучена вађењем очију и клањем.
- Бранић Илија**, Оцак; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у пљачкању, паљењу и минирау српског села Горњи Свилај, 23. 04. 1992. год., као и за минирање српске цркве.
- Бранић Стјепо**, Оцак; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у пљачкању, паљењу и минирау српског села Горњи Свилај, 23. 04. 1992. год., као и за минирање српске цркве.
- Бранић Звонко**, Оцак; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у пљачкању, паљењу и минирау српског села Горњи Свилај, 23. 04. 1992. год., као и за минирање српске цркве.
- Братић Мерим**, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-K4/94 ДЦ 1(21), као непосредни извршиоци; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, у периоду јун- јул 1992. год. у мјесту Годињске Баре на подручју општине Трново именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у злостављању затим у убиству свештеника храма Светог великомученика Георгија, Недељка Поповића.
- Брец (Мартин) Бруно**, рођ. 22. 10. 1950. год. у Сомбору, Република Србија, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораш индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.
- Брекало Горан**, из Бос. Брода; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на

српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Брица (Перо) Иван, рођ. 18. 07. 1964. год. у Посавској Махали, СО Оџак, био припадник војне полиције ХВО-а у Новом Граду; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора Нови Град код Шамца 09. 05. 1992. год. при чему је учествовао у оружаним нападима Хрвата и муслимана на српска села Доње Дубице, Трњак-Нови Град, а становништво протјерали у Нови Град, а потом похалисили и спровели у основну школу у Оџаку коју су претворили

у логор за Србе. При том су им одузели сву имовину, па чак и личне ствари које су понијели са собом. У школи су одвојили мушкарце у фискултурну салу, малтретирани и тукли, а жене и дјецу распоредили у учионице.

Брицо (Тадија) Јозо, рођ. 03. 03. 1968. год. у Дервенти, гдје је и настањен, припадник ХВО-а; - **одговоран** је што је у периоду мај-јун 1992. год. у својству заповједника логора Пољари, издавао наређења, а и лично мучио поједине затворенике. Лично је тукао Патковић Луку кундаком од пушке, пржио га цигаретом по тијелу, наређивао да се затвореници муче глађу и жеђу, те да се воде на ватрену линију као живи штит. У логору "Тулук" у Бос. Броду, након што је логор Пољари био измјештен, тукао је Марковић Владу, те тјерао затворенике Видовић Здравка и Миодрагић Борислава да се међусобно шамарају.

Бризич (Илија) Иван, рођ. 15. 11. 1949. год. у Вукићевићима, општина Јајце; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Бркић (Милан) Мићо, Србин, рођ. у Грачаници, - **одговоран** је за злостављање и мучење заробљених српских бораца.

Бркић (Абдулах) Менсур, рођ. 03. 04. 1954. год. у Добоју, налази се на дужности члана

штаба 373. моторизоване бригаде; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини у 1995-ој. години, гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.

Бркић (Јоз) Иван, рођ. 10. 08. 1972. год., општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Бркић Мухамед, члан Кризног штаба СЈБ у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-

177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Бркић (Анте) Зоран, рођ. 05. 06. 1969. год. у мјесту Карићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Карићи бр. 19, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Брнић (Паво) Марјан, рођ. 09. 10. 1967. год. у Врбовцу, СО Оџак; - **одговоран** је што је као припадник хрватско-муслиманских оружаних снага маја 1992. год. вршио напад на српске куће у Босанском Броду, пљачкали имовину, палили куће и одводили становништво у логоре и затворе гдје су их мучили, убијали, злостављали, међу којима и старце, изнемогле и болесне, жене па и дјецу, у логору Орашје су поред туче, убијања вршили силовање (деталне подаци по именима ДЦ- 4/2 лист "Жељезничар"), као припадник групе "Ватрени Коњ" при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном дана 03. 07. 1992. год. у селу Нови Град, општина Оџак, над српским цивилним становништвом гдје је око 15 Срба жена и дјеце затворено у кућу која је закључана, потпаљена, а који су се спасили искакањем кроз прозор. Двије малољетнице су усвојене и силоване.

Брнић Мартин, из Новог Поља; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Брнић Мато, припадник групе "Ватрени Коњ" при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је за упад у кућу у Новом Граду, дана 03. 07. 1992. год., гдје је уз пријетњу ватреним оружјем, тучу и малтретирање, издвојена малољетна дјевојчица, одведена у правцу Посавске Махале и уз тучу рукама и кундацима оружја, силована.

Бродарић Менсудин, замјеник шефа заробљеничког логора, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Бродлић (Бахрија) Енис, рођ. 12. 05. 1964. год. у Омербеговачи, општина Брчко, био настањен у Омербеговачи бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани

напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Бродлић (Зухдо) Амер, рођ. 19. 02. 1970. год. у Омербеговачи, општина Брчко, био настањен у Омербеговачи кбр. 66; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Брњић (Томо) Нико зв. "Зека", рођ. 16. 09. 1964. год. у Горњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Горњој Скакави,

кбр. 66, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Брзина Халил, дипл. инг, командант МОС-а Зеница; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточе, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцјености и

новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до конца 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне")

Бушић др Факица, општина Сарајево, оториноларинголог, - **одговорна** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именована је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Будалица др Мехмедалија; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Будеш (Бранко) Томо зв. "Кенон", рођ. 02. 12. 1970. год. у мјесту Горњи Бешпељ, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Горњи Бешпељ број 63, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне

потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерају затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Буховац Анте, из Крушева, стражар, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Феловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присиљан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Букета (Савко) Иван, рођ. 19. 08. 1958. год. у Сл. Броду, настањен у Сијекову бб, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно

становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Буковић Јакуб, из с. Славинићи код Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд

Буквић (Узеир) Узеир, рођ. 10. 08. 1946. год. у мјесту Кукуље, општина Брчко у ул. Радомира Цвјетковића 2, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке,

Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаљене и разорене (К-IX-139).

Булатовић (Шефик) Мирсад, из Влаховића, припадник МОС-а **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 09. 06. 1992. год. у селу Влаховићи код Вишеграда лишио живота три српска цивила: Шимшић Божу и брачни пар Шимшић Драгомира, рођ. 1945. год. и његову супругу Перку, рођ. 1941. год.

Бундало (Стипе) Дамир, рођ. 19. 07. 1974. год. у Дервенти гдје је стално и настањен; - **одговоран** је што је априла 1992. год. као припадник ХВО-а за Дервенту, учествовао у масовним хапшењима лица српске националности, а након њиховог привођења у просторије Дома ЈНА тукао и физички мучио затворенике: Рашић Веселка, а Душана, Ковачевић Чеду, сина Неде, те им је том приликом нанео и тешке тјелесне повреде.

Бундавица (Ахмет) Хидајет, рођ. 20. 07. 1958. год. у Дервенти, настањен у Лужанима број 64, Дервента; - **одговоран** је што је као припадник ТО и ХВОу периоду априла и маја 1992. год. вршио противзаконито затварање лица српске националности на подручју општине Дервента и том приликом учествовао у претресању кућа лица српске националности.

Бунгур (Ибро) Ешреф, рођ. 10. 10. 1964. год. у мјесту Дужице, општина Пљевља, био настањен у Чајничу, Улица Брвно бр.

16, налазио се у муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Бунгур (Заим) Самир, рођ. у Крушевици, општина Пљевља, налазио се у јединицама муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Бунгур (Заим) Џафер, рођ. у селу Крушевици, општина Пљевља, налазио се у јединицама муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко

територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Буљубашић (Шафир) Јунуз, рођ. 16. 08. 1926. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским цивилима, дана 03. 05. 1992. год. у Зебиној шуми, Србиње, које су из ватреног оружја код својих кућа

Буљубашић (Авдо) Авдо, рођ. 08. 08. 1941. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у убиству цивила Фуштер Владе, Фуштер Јеле и Фуштер Миле, који су убијени из ватреног оружја, код својих кућа, дана 03. 05. 1992. год. у Зебиној шуми, општина Србиње.

Буљубашић (Бефир) Бего, рођ. 01. 07. 1955. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном дана 03. 05. 1992. год. у Зебиној шуми, Србиње, када су из ватреног оружја код своје куће убијени цивили Срби :Фуштер Владо, Фуштер Јела и Фуштер Миле.

Буљубашић Един, из Стоца, рођ. 1971. год. у Зеници, био поручник бивше ЈНА, један од заповједника у логору, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе

"Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, забадање игле под нокте; - **одговоран** је за учешће у свирепом убуству Балабан Боже, инструктора аероклуба Мостар, 02. 08. 1992. год., којег је у логору "Дретел" тукао и са још двојицом саучесника објесио га и извадио очи, одсјекао оба уха, нос, језик, тако унакаженог тукао лопатом, а објешено тијело разрезао, а потом одсјекао главу, а остатак тијела оставио да виси о прозору до 5 часова ујутро. При извођењу овог монструозног чина, натјерао је његову супругу да то гледа, уз пријетњу да ће и она тако проћи. Његово мртво тијело запалио је бензином; - **одговоран** је за организацију насиља и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду јули-август 1992. год. у Логору "Дретел", тако што је учествовао у мучењу, злостављању и понижавању затвореника на разне начине: да чупају траву а затим да пасу траву и да је прогутају, да око 15 минута држе широм отворена уста а зато вријеме стражар му је завлачио нож уста.

Буљубашић Ферид, потпуковник тзв. Армије БиХ, командант Источно-босанске оперативне групе у Горажду; - **одговоран** је што је наредио постављање противтенковске mine на путу Србиње-Цвлин у мјесту Рибари, општина Србиње, на коју су, дана 24. 03. 1993. год. нагазили и од експлозије изгинули цивили Мејовић Новица, Кунарац Видоје, Аврам Драгољуб и Дракул Миливоје, а док је четворо цивила лакше повријеђено.

Бурегчић Таиб; - одговоран је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Бургић Нихад, рођ. 1948. год. у селу Турија, општина Лукавац. Радио као наставник и директор ОШ у Турији. Као резервни капетан био је један од најекстремнијих организатора и команданата муслиманске војске на подручју бивше општине Лукавац. Као такав предводио је неколико напада на српска насеља на југоисточном дијелу Озрена, ком приликом је страдало цивилно становништво.

Бурић Јусуф, пљачкао имовину Милоша Симића, Бранка Вујадиновића, Данила Обрадовића, Маре и Бора Јеремића, Милоша Вујадиновића, Славојке Лазаревић, Миланке Вујадиновић, Цвијете и Милоша Јеремића и Цвијетина Ристановића из Осредка, затим Стевана Спајића, Данила Обрадовића, Васа Симића, Цвијетина Обрадовића и Обрена Спајића из Студенца те Драгомира Спајића из Поточара.

Бурић (Салих) Сафет, рођ. 10. 09. 1960. год. у Осмачама, општина Сребреница; - одговоран је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Бурко Шафир, рођ. 1956. год. из Ступарића, општина Високо, припадник ТО у Високом, стражар у логору; - одговоран је што је

учествовао у злочину против српског цивилног становништва у августу 1992. год. у логору "Мајевица" на подручју општине Високо и том приликом су смртно страдале две особе од последица злостављања: Параћина Рајко и Дунчић Рајко; - одговоран је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у логору у бивошј касарни ЈНА, августа 1992. год. на подручју Високог којом приликом је затвореног Србина, Параћина Рајка, претукао уз наношење тешких тјелесних повреда, од којих је умро у затвореничкој соби, такође је претукао и Дунчић Рајка и његову супругу Мару који су ухапшени приликом покушаја бјекства из Високо када су и одведени у наведени логор. Од задобијених повреда Дунчић је умро у затворској соби; - одговоран је за кривична дјела која је почињено заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим последицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Бурко Суљо, командир смјене страже у логору Високо; - одговоран је за кривична дјела која је почињено заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у

периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим последицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Буза Туфо, командир 2. вода 2. чете, војник ТО; - одговоран је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Валента Анто, припадник ХОС; - одговоран је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Ванзхов Зхејанг, Кинез, држављанин Француске; - одговоран је као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, муџахедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су

учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретел".

Вевер (Илија) Јозо, у вријеме злочина стар око 30 година, прије рата је био конобар, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за учешће у убиству, средином 1992. год., брачног пара љекара Кузман Николу и Душанку из Тасовића, општина Чапљина.

Вевер (Илија) Златко, рођ. 1965. год. у Чапљини, Хрват, који је прије рата радио као физички радник у фабрици кекса у Чапљини, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за учешће у убиству, средином 1992. год., брачног пара љекара Кузман Николу и Душанку из Тасовића, општина Чапљина.

Вево Миле, из Чапљине, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од маја до августа 1992. год. у логору за Србе у "Дретелу", гдје је учествовао у мучењу, понижавању и силовању жена српске националности.

Веизовић Кахро, командант војне полиције, припадник Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-заробљеницима у селу Ступари код Кладња, одвођење у логор у школи у периоду јуни 1992. год. до марта 1993. год. У том логору је било и по 100 затворених Срба, гдје су били подвргнути физичком злостављању, тучама и малтретирању, приморани да непрекидно гледају у сунце од чега су падали у несвијест, поједини одвођени у СУП Кладањ одакле су враћани испребијани. Од ових тортура је умро Куцаловић Владимир из Обрћевца, општина Кладањ.

Веизовић Зијад, командант логора, који је прије рата био водник у ЈНА, припадник Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-заробљеницима у селу Ступари код Кладња, одвођење у логор у

школи у периоду јуни 1992. год. до марта 1993. год. У том логору је било и по 100 затворених Срба, гдје су били подвргнути физичком злостављању, тучама и малтретирању, приморани да непрекидно гледају у сунце од чега су падали у несвијест, поједини одвођени у СУП Кладањ одакле су враћани испребијани. Од ових тортура је умро Куцаловић Владимир из Обрћевца, општина Кладањ.

Вејзовић (Суљо) Сулејман, непосредни извршиоц, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 21. 05. 1992. у селу Жутица на подручју општине Сребреница, гдје је из засједе убијено осам лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-159.

Вејзовић (Суљо) Сулејман, рођ. 20. 07. 1969. год. у Јоховачи, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач"; - **одговоран** је за учешће у у оружаном нападу на камион власништво Петковић Млађена који се кретао на путу Милићи, Сребреница у мјесту жутица, дана 21. 05. 1992. год. и у којем су се налазили цивили углавном жене и дјеца од којих је осам лица изгубило живот.

Велетовац Хасан, из Вишеграда, рођ. 26. 01. 1957. у мјесту Ченгићи, од оца Химза; - **одговоран** је за прогон Срба цивила у Горажду и Вишеграду у периоду од априла 1992. до априла 1994. год., упад у њихове станове, пљачку, пријетњу убиствима и одвођење у логоре гдје је вршено мучење **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 24. 07. 1992. год. у Вишеграду

из ватреног оружја убио српског цивила Ранка Самарџића из Вишеграда.

Велић Алмедин, из Брезе, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Велић (Ћамил) Азим, рођ. 05. 01. 1971. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Велић Ћазим; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Велић (Адем) Ејуб, рођ. 02. 10. 1954. год. у селу Ракитница, општина Трново, **Одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Велић (Адем) Исмет, рођ. 15. 05. 1962. год. у селу Ракитница, општина Трново, гдје био и настањен, **Одговоран** је као припад-

- ник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).
- Велић (Адам) Изет**, рођ. 10. 09. 1966. год. у селу Рацитница, општина Трново, Одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).
- Велић (Сарија) Химзо**, рођ. 15. 11. 1958. у селу Хамзићи, општина Вишеград; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивиланог становништва. Именовани је, са осталим припадницима МОС-а 26. 07. 1992. год. у селу Доња Лијеска код Вишеграда учествовао у убиству једне жене српске националности Радојке Рајак, рођ. 1928. год.
- Велић (Бећо) Мухамед** рођ. 20. 08. 1961. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Велић Сенад**; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).
- Вентила Јулијан**, командир у логору, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењу глађу логораша, извођењу на снијег ради мучења хладноћом преко 140 лица српске националности.
- Веселић Јуре**, рођ. 22. 05. 1939. год. у Шпионици, општина Сребреник, био настањен у Бијелој бб, припадник ХВО-а, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).
- Веселић (Рахман) Елфета**, рођ. 04. 06. 1960. у Дремљак, општина Урошевац, стално настањена у Власеници; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентифицирати.

тификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Видаковић Вело, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Видић Младен, бивши поручник ЈНА, командир специјалне маневарске бригаде МУП-а за напад на колону, припадник 115 ХВО, Зрињски у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Видовић Жељко, из Љубиње-Илијаш, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Викић Драган, командант Специјалних снага МУП-а БиХ, који су учествовали у нападу; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани гено-

цид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора- затвора; - **одговоран** је за организацију, напад и заробљавање и нехумано поступање са припадницима ЈНА који је извршен 03. 05. 1992. год. у ул. Добравољачкој у Сарајеву.

Виктор Петар, из Доње Махале-Орашје, припадник штаба 108. бригаде ХВО-а Бос. Посавине; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Вила (Драгун) Марко, рођ. 22. 01. 1954. год. у Купресу, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Вила (Марко) Бариша зв. "Баре", рођ. 18. 10. 1962. год. у Вилиним кућама, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Вила (Марко) Миленко зв. "Никола", рођ.

11. 09. 1946. год. у Купресу, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Вила (Марко) Мирко, рођ. 12. 08. 1960. год. у Купресу, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Вила Марко, Купрес; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Вила (Матко) Мијо, рођ. 27. 11. 1953. год. у Купресу, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова

цивилног становништва.

Вила Матко; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а, 06. 04. 1992. год., учествовао у нападу на Купрес. Том приликом су убили 28 цивила српске националности наведено у КП Комитета бр. I-029.

Вила (Мијо) Игор, рођ. 06. 10. 1972. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Вила Миленко; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Вила (Недјељко) Зоран, рођ. 20. 06. 1964. год. у Купресу, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Вила Зоран; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Вилић (Рамиз) Мехмед зв. "Мехо", рођ. 05. 06. 1969. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Ћапића 19; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин почињен у селу Боће на подручју општине Брчко у просторијама школе и Мјесне заједнице током 1992. год. у логору у ком су биле смјештене углавном жене припаднице српске националности са дјецом. Именовани је учесник у сексуалном злостављању, силовању жена логорашица, претњу убиством.

Вилић Мустафа, припадник МОС-а. Одговоран је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а у прољеће

1992. год. на подручју Вишрада-село Штитарево учествовао у убиству српског цивила Неђе Линда из Тршевине, а једног цивила су теже ранили.

Винцентић Иво зв. "Коњ", припадник ХВО-а **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Вучиловац, општина Брчко, дана 12. 12. 1992. год. гдје је убијено 17 цивила, Срба, а српске куће су спаљене; - **одговоран** је за организовање и директно учешће у убиству 20 Срба у мјесту Вучиловац код Брчког 12. 12. 1992. год., пљачкање и паљевина кућа, имена погинулих садржана у КП I-272.

Винцетић Илија зв. "Иља", из Доње Махале, општина Орашје, начелник главног стожера зборног подручја Орашје, шеф безбједности и члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је: наредио употребу артиљерије на насељено подручје града Шамца дана 14. 05. 1992. год гдје је од парчадног дејства гранате, тешко рањен,

са смртним исходом Омерагић Фикрет, такође ја на истом мјесту задобила тешке повреде његова супруга Омерагић Фикрета, а на објектима је наступила материјална штета., наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 26. 11. 1992. год. гдје је од експлозије гранате погинуо Мустафић Хусеин и Капетановић Зејнета, двоје је рањено, а причињена је материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 19. 09. 1992. год. гдје је услед парчадног дејства гранате рањено пет цивила, а на цивилним објектима је наступила огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 05. 1994. год. гдје су услед гранатирања и дејства парчади граната смртно страдале двије особе, а четири особе су задобиле тешке тјелесне повреде. На приватним и друштвеним објектима је начињена велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 07. 06. 1995. год. услед чега је наступила велика материјална штета на објектима друштвеног власништва; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 12. 1992. год. гдје је смртно страдао малољетник Златко Табановић, а тешке тјелесне повреде задобило је четворо цивила, док је у унутрашњости станава причињена велика материјална штета; наредио је употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 10. 1992. год. од чијег дејства су смртно страдале 3 особе, 2 је зададобило теже, а 1 лакше тјелесне повреде. На објектима друштвеног власништва је причињена огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 08. 1995. год., гдје је од посљедица гранатирања, на објектима друштвеног власништва причињена огромна материјална штета; наредио

употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 06. 05. 1995. год. гдје је на друштвеним објектима, од посљедица наступила велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 10. 05. 1995. год. гдје је од посљедица гранатирања на приватним и друштвеним објектима причињена огромна материјална штета; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Винцетић Мате зв. "Матко", из Угљаре, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Винцетић Мирко зв. "Соре", из Угљаре, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гим-

назије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Винцетић Перо зв. "Коњ", и "Виктор Петер" рођ. 1968. год. из Доње Махале, општина Орашје, припадник Легије странаца, шеф војне полиције у логору Доња Махала, заповједник војне полиције Орашке бригаде ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду октобар-новембар 1992. год. логор за Србе у Средњешколском центру на подручју општине Орашје, гдје је учествовао у физичком злостављању затвореника и понижавању на разне начине, везивање ногу, избијање зуба, стављање цијевни пиштоља у уста, тјерање на гутање мокраће; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених

цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности, одговоран је за организовање и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од октобра до децембра 1992. год. у затвору у Орашју тако што је смртно страдала једна особа, Грујо Ђајић, од последица мучења, гасили цигарете по тијелу, ножем пробадали ноге и руке, ударали тупим предметом по глави; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша...**одговоран** је за злочин почињен у октобру 1992. год. и јуну 1993. год. у логору у Орашју за застрашивање, мучење и малтретирање српских цивила.

Влашић Дамјан, адвокат, предсједник ХДЗ Мостар; - **одговоран** је за намјерно убиство, 19. и 20. 06. 1992. год. у мјесту Хумилишани код Мостара, српских цивила: Вуковић Дуку, убијен у свом возилу марке "Опел-рекорд", Вуковић Славка убијен 19. 06. 1992. год., Бојанић Велимир, Бојанић Милана и Вукосав Жарка власника кафића Дигин"; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду мај-август 1992. год. у затвору за Србе Человина (бивши Окружни затвор) на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању и мучењу преко 500 лица српске националности међи којима је било

и око 200 жена, ломљење руку, ребара, одвођење на принудни рад; - **одговоран** је за учешће у хапшење, тучи и пљачки стана свиједока којему је у времену док је био у затвору мај-август 1992. год. у Мостару, опљачкана имовина и вриједности од 250.000 ДМ.

Врабац (Реџо) Исмет зв., син Ђубага, рођ. 01. 09. 1963. год. у Невачкој, општина Хан Пијесак са пребивалиштем у Невачкој; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Врабац (Мујо) Мухамед, рођ. 10. 02. 1939. год. у Невачкој, општина Хан Пијесак, са пребивалиштем у Невачкој; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Врабац (Рифет) Ђулбега зв. "Бекан", син, рођ. 01. 12. 1961. год. у мјесту Невачка, општина Хан Пијесак, са пребивалиштем у Невачкој, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Врабац (Шахбаз) Ризво, рођ. 10. 11. 1953. год. у Невачкој, општина Хан Пијесак, са пребивалиштем у Невачкој; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима

МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Врабац (Асим) Зијад, рођ. 09. 08. 1965. год. у селу Невачка, припадник Кладањског муслиманског одреда; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Врања Сулејман; - одговоран је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логор-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Врбат (Шимо) Жељко, рођ. 09. 07. 1963. год. у Беглуцима, општина Дервента, настањен у Беглуцима-Дервента; - **одговоран** је као припадник полиције ХВО што је у периоду априла и маја 1992. год. вршио масовна противзаконита затварања и вршио претресе кућа лицима српске националности на подручју општине Дервента учествовао је у хапшењу Дероњић Мирослава, а Сретена, Попара Милорада, а Благоја и Ђурић Живка, а Јеленка и физичком малтретирању Новаковић (Перо) а Михајла и Патковић (Лука) а Васе; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у

бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Врбат Лука; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјела у логорима гдје су жене силоване,

физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Врбањац (Муниб) Индира, рођ. 22. 11. 1962. год. у Бос. Броду, са задњим пребивалиштем у Српском Броду; - одговорна је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именована је учествовала у формирању женских одјела у логорима гдје су жене силоване,

физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - одговорна је као управник логора за жене за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. у логору за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовала у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четири "С", небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију; - одговорна је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу на јлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послје мокрења.

Врдољак Перо, припадник ХОС и ХВО; - одговоран је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од маја до јуна 1992. год., логор у војном магацину у Рахићу и логор за Србе у "Силос" у селу Поље на подручју општине Дервента гдје је учествовао у злостављању, исцрпљивање глађу, одбијање бубрега, ломљење ребара.

Врдољак (Петар) Ивица зв. "Геза", рођ. 10. 04. 1959. год. у Врбањи, општина Винковци, настањен у Дервенти, Сајмиште бб; - одговоран је што је у својству при-

падника ХВО у функцији стражара у логору Рабић, Поље и Тулек, обезбјеђивање логора и том приликом физички малтретирао и злостављао затворена лица. Тако је у другој половини маја 1992. год. у просторијама Дома ЈНА тукао Рашић Драгу, Милошевић Милана, а Марић Чеду тукао је гуменом палицом, а једном приликом тукао је Патковић Ристу из Осијека и Топаловић Свету. Том приликом Топаловић Свети је поломио ребра. Крајем јула 1992. год. Врдољак је заједно са Иванковић Зораном зв. "Мачак" одводио затворенике из ћелија и тукао их тако да по повратку нису могли стојати на ногама од задобијених повреда. На тај начин су батине добили Лазић Миро из Цврткаваца, Патковић Лука, Станић Зоран, Видовић Здравко, Пјерановић Драго. У току ових тортура над логорашима именовани је дана 10. 07. 1992. год. око 4 сата ујутро извео је из ћелије Марковић Бору и тукао га палицом у предјелу прса и главе, а 15. 07. 1992. год. непосредно пред размјену поново је извео Марковић Бору и том приликом га ударао ногом и рукама, а када би пао на земљу једноставно би газили по његовом тијелу. У истом периоду дана 21. 05. 1992. год. из подрума Дома ЈНА извео Милошевић Милана у сусједну просторију и ту га ударио неколико пута са палицом у предјелу грудног коша и главе. Пребаченог логораша из логора Рабић у логор Поље, поново је тукао палицом, ногама и рукама Милошевић Милана. У логору у Тулеку са палицом тукао је Мрковић Владу сина Неде и при томе му нанео тешке тјелесне повреде. У логору Рабић је заједно са групом лица која су вршила обезбјеђење логора тукао палицом, ногама и рукама Чук Илију по свим дијеловима тијела. Такође је свакодневно у затвору "Тулек" у Бос. Броду тукао Патковић Луку, а Васе и Чук Илију и Аџић Милована. Након што су затвореници пребачени у складиште РК у Босанском Броду, наставаљено је малтретирање затвореника. Тако је почетком ав-

густа ушао у затворску просторију и извео Благојевић Неђу и Миоданић Драгомира у једну мању просторију у којој је било пет-шест припадника ХВО-а и ту их је заједно са осталим пријављеним тукао кундаком од пушке, дрвеном палицом, гуменом палицом, газио их ногама и том приликом Благојевић Неђу поломљено је пет ребара са лијеве и два са десне стране. Такође у логору Тулек, натјерао је затворенике Рашић Веселка, а Душана и Попара Милорада да се међусобно шамарају, а када то нису учинили довољно јако по његовом мишљењу, он их је обадвојицу претукао, такође је 5. јула 1992. год. учествовао је у физичком малтретирању и ударању Рашић Веселка којом приликом су истом нанешене тјелесне повреде; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулек" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању преко 150 лица српске националности који су доведени из логора у селу Паље тако што су их тукли бејзбол палицама, кундацима и довошење на лажно стрељање.

Вргоч (Иван) Мирослав, рођ. 20. 04. 1945. год. у Валпову, РХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Вук Горан зв. "Гром", из Вараждина, РХ, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним зароб-

љеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе "Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, забадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо.

Вунић (Ахмет) Мухарем, рођ. 11. 07. 1961. год., у Котор Варошу; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Гаши (Алија) Дамир, бивши старији водник прве класе ЈНА, рођ. 1956. год. у Србици. Током рата командир минобачачке јединице у Другом корпусу Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалги-вањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у

КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Гашпаревић (Јанко) Алојзије, рођ. у Тујници, општина Маглај, гдје је и настањен, официр ЈНА, до рата живио и радио у Задру, је командант ХВО у Новом Шехеру, остали подаци непознати.

Габељић Шевко; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Гагић (Рукија) Зијад зв. "Зијо", рођ. 30. 08. 1944. год. у Бањој Луци, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Соколовић Колонија, Ул. Коњичка бр. 94; - одговоран је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Гагула (Хуска) Сафет, рођ. 23. 04. 1967. год. у селу Кумјеновићи, општина Србиње, био милиционер у Трнову; - одговоран је што је као припадник МОС-а почетком августа

1992. год. учествовао у узимању талаца и стварао логор у. годињским брдима у селу Дејчићима, општина Трново, при чему је затваран већи број Срба, у логору су мучени, злостављани и батинани; - одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Гагулић (Мехмед) Мустафа, рођ. 26. 05. 1962. год. Бећирово Брдо; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Гагулић Таиб; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Гагулућ Фрањо, чувар логора, припадник ХОС-а; - одговоран је за узимање талаца и стварање логора у општини Градачац и Босански Шамац у љето 1992. год. и хапшење свих лица српске националности и одвођење у импровизовани затвор смјештен у селу Горња Трамошњица у којем су малтретирани, одвођени на радове, а неки од њих одведени у

непознатом правцу од кад им се губи сваки траг.

Гајић (Мијат) Жарко, рођ. 1959. год. у Орашју, припадник ХВО у Оштрој Луци; - одговоран је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Гак Ђазим, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - одговоран је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патристорске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломиле ребра а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Гакић Есад, припадник МОС, управник; - одговоран је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.

Гаковић Рамиз; - одговоран је за ратни злочин убијање цивила. У прољеће 1993. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу

на мјесто Штитарево код Вишеграда. Том приликом су убили српског цивила Миливоја Ристића.

Галић Ејуб, из села Глогова; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магаша, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку.

Галвар Сенад, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у кафићу "Борсалино", Алипашино насеље 2, крајем јуна 1992. год., када је у затвор Јуке Празине "Борсалино" претукао Новицу Драшковића из Сарајева, који је од задобијених повреда умро.

Ганић Ејуп, као члан Председништва тзв. БиХ, супротно раније постигнутом споразуму о мирној евакуацији Команде II армијске области ЈНА, организовао је и путем радио-веза, и на други начин, руководио, односно наредио, заједно с Стјепаном Кљујићем, командантима на терену Мустафи Хајрулаховићу, Јусуфу Пушини и др. да 03. 05. 1992. год. нападну колону ЈНА у Добровољачкој улици, чији припадници нису пружали отпор, и на тај начин непосредно учествовао у убијању и рањавању више десетина официра, млађих официра, војника и грађанских лица на служби ЈНА; - **одговоран** је као координатор и организатор ратног злочина намјерно убијање цивила. Од експлозије постављених минско-експлозивних средстава, у улици Васе Мискина у Сарајеву, погинуло је 14 до 16, а рањено 14 грађана који су чекали у реду да купе хљеб. То је слика коју су муслиманске власти предочиле очима свијета, а као наводни докази су слике са ТВ БиХ. Међутим то се касније доказало

као превара од стране муслиманских власти како би свјетску јавност окренули против Срба и српског народа., као један од оснивача ПЛ; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логорозатвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Гарић (Анте) Горан, рођ. 04. 05. 1964. год. у Славонском Броду, РХ, са задњим пребивалиштем у Броду, налазио се на дужности заповједника сабирног центра-логора за цивилна лица, лоцираног у складишту РК "Београд" у Тулеку; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем,

колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор, заповједник логора Брод, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од 24. јуна до 06. октобра 1992. год. логор за Србе у складишту робне куће "Београд" у насељу "Тулек" на поручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је вршио физичко злостављање, понижавање логораша и њихово одвођење на прве борбене редове на копање ровова, силовање жена српске националности.

Гарић Иво, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Гарић Зоран, заповједник логора "Тулек" у Бос. Броду, припадник муслиманске јединице "Змајеви од Босне"; - **одговоран** је за намјерно убијање ратног војног заробљеника у логору "Тулек", Бос. Брод. Именовани је 9. јула 1992. год. у затвору прозвао доктора Марчету Душка (родом

из Дрвара) и пред затвореницима заклао, а онда испалио читав рафал из аутоматске пушке у њега.

Гавранкапетановић др Фариз, трауматолог; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Гавранкапетановић др Мухамед, неуролог; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Гаврановић (Милан) Јасмин, рођ. 24. 11. 1968. год. у Славонском Броду, настањен у Босанском Броду, Улица Ериц Павлика број 18; - **одговоран** је што је септембра 1992. год. улогору "Тулек" у својству припадника ХВО-а управника затвора са безбол-палицом тукао Марић Чеду по свим дијеловима тијела. Том приликом Гаврановић је ударио ногом у предно лице и том приликом поломио му носну кост.

Гаврић (Марко) Никола, рођ. 09. 11. 1961. год. у мјесту Кричаново, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Кричанову; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим

изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су коришћени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Гаџо (Хусо) Сенад, рођ. 05. 03. 1964. год. у Лончари, општина Гаџко, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, насеље Храсница, Ул. Храсничка цеста бр. 109; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су

злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирипијем мучењу, батињања, nanoшења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима на подручју Храснице код Сарајева у логору у подруму незавршене стамбене зграде у периоду 1992.-1994. год. у којем је било затворено до 100 Срба гдје су били изложени страховитим тортурама. Од последица задобијених повреда умрло је седам затвореника (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II110)

Гаџо (Касим) Рамиз, рођ. 31. 01. 1965. год. у Храсници, општина Илиџа, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Бунички поток бр. 211; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у

Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Газић (Хасан) Мусафер, рођ. 22. 02. 1969. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Подмилачје 123, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Газић (Рагиб) Мехо, рођ. 05. 09. 1972. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Копарска бр. 8/11; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце,

тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Газић (Реџа) Смајо, рођ. 03. 08. 1961. год. у Лупници, општина Јајце, са пребивалиштем у Лупници број 23, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Гежо (Мустафа) Осман, рођ. 13. 12. 1959. год. у Сарајеву, настањен у Сарајеву, ул. Бостаричи бр. 26; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Гегај (Ахмет) Мустафа, рођ. 27. 05. 1957. год. у Сарајеву, општина Центар, стално

настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Блажуј; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Гегало Јуре, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Гегич Алија, из Међеђе, општина Вишеград, припадник МОС-а; - **одговоран** је за хапшење жена српске националности из Међеђе у периоду август - новембар 1992. год. Затваране су у задружни дом гдје су их у нехигијенским условима држали затворене више од 100 дана гдје је вршено мучење тучом, кундаком по тијелу, гажење ногама на којима су биле чизме све до онесвјешћивања. Мучење је вршено убадањем ножем иза врата, хватање за косу, бацањем на под и гурањем цијеви оружја у уста.

Гегић (Јусо) Халил, из Међеђе, општина Вишеград, рођ. у Фочи 22. 04. 1973. год., припадник МОС-а, - **одговоран** је за ратни злочин почињен према цивилном становништву. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, 08. 08. 1992. у селу Брусићи, општина Вишеград, учествовао у нападу на поменуто село и том приликом заробили три жене српске националности које су након заробљавања мучене и злостављане, учествовао у нападу на села Клисуре, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Гегић (Јаков) Пиља, рођ. 28. 07. 1957. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој бб, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год.

гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Гегић Фрањо зв. "Ирац"; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Герковић Хасан, из Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на околна српска села у општини Братунац и убиства из засједе (15. мај. 1992.). Пљачкали имовину Момчила Момчиловића из Оправдића.

Герковић Рамо, из Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на околна српска села у општини Братунац и убиства из засједе (15. мај. 1992.). Пљачкали имовину Момчила Момчиловића из Оправдића.

Герковић Алија, из Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на околна српска села у општини Братунац и убиства из засједе (15. мај. 1992.).

Пљачкали имовину Момчила Момчиловића из Оправдића.

Геровић Мевлудин, из Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на околна српска села у општини Братунац и убиства из засједе (15. мај. 1992.). Пљачкали имовину Момчила Момчиловића из Оправдића.

Геровић Муса, из Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на околна српска села у општини Братунац и убиства из засједе (15. мај. 1992.). Пљачкали имовину Момчила Момчиловића из Оправдића.

Геровић Рамиз, из Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на околна српска села у општини Братунац и убиства из засједе (15. мај. 1992.). Пљачкали имовину Момчила Момчиловића из Оправдића.

Герзић Адем зв. "Жути"; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Гетош Андрија зв. "Миро"; - **одговоран** је, као припадник муслиманске "Патриотске

лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а потом пребацивани у затвор у Тузли. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле.

Гењац Несо, стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Геџо (Мустафа) Осман, рођ. 13. 12. 1959. год., у Сарајеву, мјесто пребивалишта ул. Бостарићи бр. 6, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Гламочић (Шефко) Јасмин, рођ. 29. 04. 1968. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Дивчани бр. 94, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Гласић (Беган) Хајрудин, рођ. 05. 01. 1953. год. у Рубинићима, општина Хан Пијесак, са пребивалиштем у Рубинићима; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Гласновић Жељко, заповједник И гардијске бригаде "Анте Бруно Бушић" Хрватског вијећа обране; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Гласновић Давор, добровољац из Канаде, припадник ХВО-а и ХОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима крајем априла 1992. год. затвор бише станице милиције у Рами на подручју општине Горњи Вакуф, гдје је учествовао у физичком злостављању мучењу на разне начине, чупање клиштима ноката са руку, вјешање као вид престрашивања затвореника; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у првој половини априла 1992. год. затвор подстанца за гријање у Дувну (Томсилаваград) гдје је вршио злостављање и понижавање логораша, засјецање уха и носа, да пасе траву а затим да једе, тјерање да прогута со са длакама и да попије литар коњака.

Главаш (Иво) Илија рођ. 01. 05. 1968. год. у Посавској Махали, општина Оџак; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у упаду у кућу Нинковић Драге, дана 05. и 06. 06. 1992. год. у Новом Граду, општина Оџак, гдје је вршено малтретирање и туча становника уз употребу оружја а 3 жене су издвојене и одведене у Посавску Махалу, гдје је вршено силовање и противприродни блуд, а затим им је наређено да наге трче ка Новом Граду.

Главаш (Пејо) Марко, рођ. 03. 03. 1950. год. у мјесту Горњи Бешпељ, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Г.Бешпељ бр. 59, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању

затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Главаш Паво рођ. 07. 12. 1962. год. у Посавској Махали, општина Оџак; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у упаду у кућу Нинковић Драге, дана 05. и 06. 06. 1992. год. у Новом Граду, општина Оџак, гдје је вршено малтретирање и туча становника уз употребу оружја а 3 жене су издвојене и одведене у Посавску Махалу, гдје је вршено силовање и противприродни блуд, а затим им је наређено да наге трче ка Новом Граду.

Главић Ивица, из Сијевковца, општина Српски Брод, припадник ХВО; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу

најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послеје мокрења.

Главић (Маријан) Илија, рођ. 17. 05. 1971. год. у мјесту Ново Село, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Новом Селу; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелјења у логорима гдје су жене силване, физички и психички

малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Главогуз Сенад, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у времену од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у подруму кафића "Орсалино" у улици Алипашно насеље бр. 2 на подручју општине Сарајево гдје је вршио свакодневно силовање жена и девојака српске националности; - **одговоран** је за злочин над затвореним Србима почињен крајем јуна 1992. год. у затвору "Јуке Празине" у Сарајеву гдје ј од задобијених повреда умро Новица Драшковић.

Главовић Алија, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Глигорић (Симо) Славко, бивши потпуковник ЈНА, рођ. 08. 02. 1942. год. у Српцу, у ЈНА од 25.08.1966. год., замјеник команданта логистичке базе у Тузли, Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силвали и вршили друга звјерска

мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Глоговац Дамир, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од 01. маја до 17. августа у затвору у "Дретел", тако што је учествовао у физичком злостављању логораша тјерањем да међусобно боксију, један другог да шамарају, забијали ексере и шпенадле испод ноктију, пробадали су им језик ножем.

Глушић (Мехмед) Бекто, рођ. 1957. год. у Плани, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи возила марке ТАМ-110, који се кретао путем Штоборани-Гођење и том приликом учествовао у убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио.

Глухаковић (Бартол) Филип, рођ. 27. 03. 1967. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој кбр. 77, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Глухаковић (Мате) Бартол, рођ. 22.02.1927. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој кбр. 77, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Гмитровић (Младен) Велимир, рођ. 05.07.1972. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Самида Џебе 25; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992.

год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Гобелић (Абдулах) Шевал, рођ. 20. 02. 1971. год. у с. Годаље, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Гобелић (Ахмет) Изет, рођ. 20. 10. 1970. год. у с. Годаље, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Гобелић (Мевлудин) Мевло, рођ. 13. 09. 1966. год. у с. Годаље, општина

- Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Гобелић (Махмут) Шевко**, рођ 10. 01. 1972. год. у Гобељама, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Гобелић (Смајил) Месуд**, рођ 01. 01. 1974. год. у с. Годаље, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Годињак (Ибрахим) Едхем зв. "Едо"**, рођ 20. 11. 1951. год. у Сарајеву, прије рата је био начелник СЈБ Трново; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за организовање, командовање и учешће у злочину који је почињен над цивилним српским становништвом у јуну 1992. год., којом приликом је вршено одсијецање глава пет Срба на мјесту званом Ледичка кривина. Пронађени лешеве свих пет Срба су: Мијовчић Танкосаве (70 година), Васић Милке (56. година), Васић Љубице (84. год.), Васић Иконије (92. год.), била одвојена од осталог дијела тијела као и Васић Савка (78. година) која је заклана на свом кућном прагу, тијело такође пронађено без главе; - **одговоран** је за заробљавање и убиство рањеног припадника ВРС Витковић (Перо), дана 12. 11. 1992. год. у мјесту Рајски До, општина Трново.
- Голић (Мустафа) Ејуб**, рођ. 1958., Глогова, општина Братунац, предводио нападе на један број села у општини Братунац када је почињено слједеће злочине: пререзао грло рањеном и ухваћеном Марку Мићићу из Слапашнице (25. јули 1992.), опљачкао имовину (Илија) Млађеновића из Магашаћа.
- Голић Адис зв. "Дога"**; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)
- Голић Авдо**, Глогова, општина Братунац, - **одговоран** је за плјачку имовине Раје Лујића из Оправдића, Богдана Бојића, Марка Дероњића и Гроздане Живковић из Магашаћа и Ђорђа Давидовића из Полома.
- Голић Јозо**, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у другој половини августа 1992. год. логор за Србе у "Дретелу", гдје је вршио свакодневно силовање жена српске националности.
- Голић (Латиф) Ејуб**, рођ. 17. 05. 1958. год. у селу Глогова, са пребивалиштем у Глоговој, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва почињен на подручју Братунца, село Глогова. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на путничко возило и том приликом су убили три српска цивила; - **одговоран** је за злочин почињен јуна 1992. год. у селу Горњи Поточари у Братунцу над заробљеним српским цивилном Митровић Драганом, који је мучен док није преминуо.
- Голић (Махмута) Харис**, рођ. 23. 10. 1971. год. у Бањој Луци, са пребивалиштем у Јајцу, Б. Кучере бр. 22/16; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у

периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Голубовић Илија, из Оџака, заповједник логора, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору СТЦ "Фриц Давлек" у Броду (Бос. Брод) 13. 08. 1992. год., када је са још три саучесника убио тучом и мучењем Пајић Мирка, проф. музике из Дервенте, а тијело је касније размијењено.

Голубовић (Марко) Анте, рођ. 04. 10. 1969. год. у Градачцу, са задњим пребивалиштем у Оџаку, припадник ХОС; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Поле", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним мето-

дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора Нови Град код Шамца 09. 05. 1992. год. при чему је учествовао у оружаним нападима Хрвата и муслимана на српска села Доње Дубице, Трњак-Нови Град, а становништво протјерали у Нови Град, а потом похапсили и спровели у основну школу у Оџаку коју су претворили у логор за Србе. При том су им одузели сву имовину, па чак и личне ствари које су понијели са собом. У школи су одвојили мушкарце у фискултурну салу, малтретирани и тукли, а жене и дјецу распоредили у учионице; - **одговоран** је као организатор и непосредни извршилац злочина против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће,

присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима крајем маја 1992. год., логор за Србе у фискултурној сали у Оџаку гдје је учествовао у злостављању преко 700 затворених Срба, међу којима је било жена које су свакодневно силоване; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у логору у Оџаку од 08. 05. до 09. 07. 1992. год. када је као припадник ХВО-а у логору до смрти претукао са још два саучесника Дервенић Радета Србина из Доње Дубице. Умро је у логору 2-3 часа послије мучења; - **одговоран** је што је као припадник ХВО групе "Ватрени коњи", учествовао 08. 05. 1992. год. у оружаном нападу на цивилно српско становништво у Новом Граду и околини града, пљачкали и

- запалили куће, становништво похалили и одвели у логоре "Тулек", средњу школу у Бос. Броду, тровину чарапа у Бос. Броду, међу којима и већи број жена (само у Тулеку било 30 жена), те нехумано поступали и тукли, а жене силовали, међу њима и дјецу од 9 до 13 година, уз примјену монструозних поступака. Тортури је било изложено од маја до септембра 1992. год. преко 4.500 цивила српске националности (детаљни подаци са именима ДЦ, 4/2, лист "Жељезничар").
- Госто Салко**, из Смукње, припадник МОС, иследник у логору у Тарчину који се истицао у пребијању затвореника; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паћењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 З 1)
- Готовина Анте**, командант ХВО у Ливну, генерал ХВ; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 13/14 04. 1992. на подручју општине Ливно при чему су убијена два цивила Митровић Владимир рођ. 1938. год. и Пашалић Катица, и тада су им из стана однијели вриједне ствари као и два аутомобила.
- Говрић Илија**, припадник ХВО-а из Јајца; - **одговоран** је за вршење систематског претреса кућа, гаража и других објеката у Јајцу, за хапшење цивила, привођење у команду ХВО-а у згради полиције нс тзв "информативни разговор" гдје је вршена туча и свједоку је од удараца кожа на леђима пуцала и био је сав у модрицама. Вршено је застрашивање подношењем ножа под грло, пријетња клањем. У првој половини септембра 1992. год. ухапшен је већи број Срба цивила који су довођени на прву борбену линију гдје су били малтретирани, тучени и вријеђани да би последице тога били натјерани да копају ровове на првој борбеној линији како би били зложени ватри са српске стране.
- Грачанлић (Сенахид) Ђамил зв. "Сатник"**, рођ. 29. 04. 1969. год. у Дервенти, по избијању ратних сукоба ступио у редове хрватско-муџахединских снага и у том својству у периоду април-јул је у функцији чувара логора Рабић, гдје се истакао у ударању лица српске националности: Патковић Луку, Стајчић др Жељка и Шаран др. Мирка тјерао да пасу трабу и том приликом тукао, Попара Милорада коме је стављао нож под грло, пријетећи да ће му одсјећи ухо, а затим га тукао ногама по тијелу. Грачанлић је познат по томе што је од затворених лица одузимао златне предмете, девизни, хрватски новац. тако је од Тепић Драгољуба одузео ручни сат, а од осталих затвореника златне предмете, а од Ђурић Живка девизни и хрватски новац, а од Ковачевић Миленка такође девизни новац, а затим га тукао кундаком пушке по глави. Новић Нову из Церна ставио у сандук од летава, а затим га пробадао ножем кроз шупљине од сандука.
- Грахо Џевад**, припадник МОС-а, обезбјеђење логора; - **одговоран** је за најтеже облике мучења, тротуре и злостављања затвореника у логору за Србе у Високом у периоду мај-децембар 1992. год.
- Грбић Фехим**; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Грбић (Незир) Хасан** рођ. 15. 04. 1962. год. у с. Роваши, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Грбо Пашага**, припадник ТО тзв Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини маја 1992. год. логор у старом руднику код стадиона "Слободе" на подручју општине Тузла тако што је учествовао у физичком злостављању и мучењу око 140 лица српске националности међу којима је било и војника ЈНА, свакодневна туча, иживљавање кроз тјерање да се између себе туку логораша, тјерања на међусобне сексуалне односе, присиљавање да једу

измет и да пасу траву а том приликом је убијено 10 војника.

Гребић Ахмет, бивши милиционер из Зворника, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Гргић Един; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У

току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Гргић Илија; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учест-

вовао у формирању женских одјелења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Гргић (Тадија) Илија, рођ. 24. 05. 1967. год. у Кричићи, општина Скендер Вакуф, са пребивалиштем у Кричићи бр. 36, општина Кнежево, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Гргић Марјан; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је у периоду априла и маја 1992. год. вршио масовна хапшења лица српске националности на подручју општине Дервента.

Гргић (Пејо) Шимо, рођ. 28. 08. 1950. год. у Сл. Броду, настањен у Броду; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво

батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Грубаш Анте, заповједник 126. домобранске пуковније Хрватске војске; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Грубишић Јуре зв. "Гегало" и "Змија", припадник ХОС и ХВО, по избијању ратних сукоба активно се укључио у редове хрватско-муслиманске војске, а као припадник ХВО-а у априлу 1992. год. учествовао је у масовном хапшењу лица српске националности. У том својству, неутврђеног дана у Дому ЈНА у Дервнети заједно са осталим пријављенима и "Текилом" тукао је челичном опругом Марковић Владу и Стајић др Жељка. У истом периоду пријављени је извршио обезбјеђење логора Рабић и у том периоду је учествовао у тучи затвореника Тепић Драге и Стојаковић Милована којима су том приликом нанесене тешке тјелесне повреде; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од маја до јуна 1992. год., логор у војном магацину у Рахићу и логор за Србе

у "Силосу" у селу Поље на подручју општине Дервента гдје је учествовао у злостављању, исцрпљивање глађу, одбијање бубрега, ломљење ребара.

Гушиш (Мухамед) Бекто, рођ. 20. 03. 1957. год. у мјесту Плана, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Гушић (Мухамед) Авдија, рођ. 1953. год. у селу Плана, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Гушић Изет, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевих Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Гушић (Сарија) Мехо, рођ. 1949. год, у селу Ријеке, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Гушић Мемеш, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевих Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Гушић (Сарија) Омер зв. "Сремац", рођ. 1946. год. у селу Ријеке, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Гушић (Ибрахим) Туфо, рођ. 1954. год. у Олову; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи возила марке ТАМ-110, који се кретао

путем Штоборани-Гођење и том приликом учествовао у убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио.

Гушић Џевад, предсједник СДА по одласку Кавазбашаића; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Гушо (Алија) Рашид, рођ. 02. 11. 1961., год. у Брчком био настањен у Брчком, Мевлудина Чапића 40; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139), као командант 3.

батаљона 108. бригаде ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у селу Боделиште и Липовац, општина Брчко, март-април 1993. год., када је као припадник муслиманско-хрватских оружаних формација из мјеста Горњи Рахићи, по навођењу штаба 108. бригаде ХВО-а Босанке Посавине, учествовао у нападу са том јединицом 08. 03. 1993. год. на село Бодалиште, а 27. 04. 1993. год. на село Липовац, а затим укупно заробили, мучили и убили 15 припадника ВРС чије су лешеве предали 11. 03. и 07. 05. 1993. год., а специјалисти судске медицине ВМА-Београд на челу са Станковић др Зораном приликом обдукције констатовали да су убијени из непосредне близине ватреним оружјем, ломљењем дијелова тијела, лобање, одсијецање глава и на други звјерски начин (имена су навођена у КП са фотодокументацијом II, 097 ДЦ, II, 2).

Гушо Рашид, из села Дринско, гдје је и рођ. 02. 01. 1950. год. од оца Шерфана; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ћаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Гуште (Ибран) Хусо рођ. 18. 06. 1958. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Губерац, налазио се на дужности повјереника ратног директора Градског

Гробља у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Гудељ Мустафа, војни полицајац, припадник муслиманских војних формација; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за Србе у насељу Храсница 23. априла до 12. октобра 1993. год., у који су спровели 50 мушкараца и више жена, углавном старица, мучили глађу, стално вршили ислеђивање, а један је убијен Шојић Максим из Храснице.

Гурдић (Атиф) Нурија, рођ. 1952. год. у селу Радовчићима бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стокe.

Гуска Јасмин, начелник Станице јавне безбједности у Коњицу; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новаца, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар"); - **одговоран** је за мучење и смрт цивила-инвалида Митрић Славка из Коњица у децембру 1992. год.; - **одговоран** је за

намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Гуње Весна, из Гуње, општина Брчко, припадник муслиманско хрватских формација и Зелених Беретки, - **одговорна** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовала у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање, одговорна за злочин почињен над цивилним српским становништвом у 1992. години у логору Маоч, малтретирање и мучење ухапшених, која лично је заклала ножем рањеног Србина.

Дајић Хаџо, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од 29. 12. 1992. год. до 30. 09. 1993. год. у логору за Србе Крупа код Пазарића гдје је учествовао у физичком злостављању 137 лица српске националности, одвођење на принудне радове, копање траншеа и обављање пољопривредних послова.

Данкић Славко; - **одговоран** је као припадник ХВО-а у Дервенти што је у периоду ратних дејстава учествовао у масовним хапшењима лица српске

националности. Почетком 06. 1992. год. именовани је заједно са још два саучесника Сипић Маидом и Баришић Илијом тукао Стајчић др Жељка и том приликом нанио му велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Даутбашић (Рамо) Јусо, Тегаре, општина Братунац, убио Живорада Зарића.

Даутбашић Исмет, активиста и идеолог СДА и предсједник Уставног суда БиХ; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевећ Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, запаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Даутовић Кемо, из Сарајева, стражар у логору, припадник ТО Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Сарајева у логору "Рамиз Салчин" у бившој касарни "Виктор Бубањ" у периоду од јула 1992. год. до октобар 1993. год. гдје су заробљеници за вријеме боравка у овом логору били изложени страховитој тортуре. Свакодневно су тучени пендерцима, гажени чизмама и ударани по свим дијеловима тијела од којих је 18 заробљеника убијено или подлегло од задобијених рана (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 I/109); - **одговоран** је за учешће у узимању талаца и стварање логора за Србе, затвор бивше касарне ЈНА "Виктор Бубањ" јуни, август 1992. год.

у који је спроведено 200 српских цивила смјештених у 12 ћелија за мушкарце и седам за жене. У логору су мучени и злостављани, исцрпљивани глађу.

Даџик Мирза, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 05. 06. 1992. на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању, малтретирању и убиству 1 цивила српске националности Бошковић Радивоја рођеног 1953 год.

Дечак Ђуро, припадник ХВО из Осјечке бригаде; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла- мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чулање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање

Дедаковић Миле зв. "Јастреб", рођ. 04. 07. 1951. год., бивши пуковник ЈНА, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима почетком маја 1992. год. у логору за Србе у згради школе у Липином селу на подручју општине Љубушко гдје је учествовао у злостављању и понижавању затвореника, туча гвозедним шипкама, бодeње ножем, гашење цигарета на тијелу, тјерање да пију мокраћу, присилу давање лажних изјава пред ТВ.

Дедић (Хамдија) Кемал, рођ. 1969. год., из Скугрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Дедић (Хамдија) Неџад, рођ. 1961. год., из Скугрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Дедић (Хусеин) Фадил, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Дедић (Хусо) Азиз, рођ. 01. 01. 1964. год. у селу Дејчићи, општина Трново, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размјене.

Дедић (Незир) Нијаз, рођ. 1972. год., из Скугрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Дедић (Рамиз) Ејуп, рођ. 1957. год., из Скугрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања

цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи, Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Дедић (Аган) Авдија зв. "Авдо", рођ. 03. 03. 1973. год. у селу Дејчићи, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размјене.

Дедић (Аган) Суљо, из села Дејчића; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за намјерно убијање

ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и стараца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирану полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размијене.

Дедић (Бајро) Суно, рођ. 19. 01. 1965. год. у селу Дајчићи, општина Трново, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и стараца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирану полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размијене; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Дедић Един, стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем

са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим последицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Дедић Хајрудин зв. "Цацо", из Махале, општина Бреза, активни милиционер СЈБ Бреза, муслиман по националности; - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама службе јавне безбједности Брезе над ухапшеним Србима из Горње Брезе кроз малтретирање, тучу и доношење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.) а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара.

Дедић (Хамдија) Кемал, рођ. 25. 05. 1969. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Дедић (Хамдија) Неџад, рођ. 09. 01. 1961. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Дедић (Хусо) Азиз, рођ. 01. 01. 1964. год. у селу Дејчићи, општина Трново, био настањен у мјесту рођења; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Дедић (Хусеин) Фадил, рођ. 22. 01. 1961. год. у Побуђу, општина Братунац, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Дедић Мухамед, из Тузле, командир одјељења станице милиције у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Дедић Мухамед зв. "Гундо", стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у

Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Дедић Мустафа зв. "Мусте", возач хитне помоћи Армије БиХ; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Дедић (Незир) Нијаз, рођ. 02. 01. 1972. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Метаљка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних

споменика, а покретна имовина опљачкана.

Дедић Осман, стражар у логору "Челебићи"; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар")

Дедић (Рамиз) Ејуб, рођ. 01. 03. 1957. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Метаљка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Дедић Сенад, стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно

страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Дедовић Фахро, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намијерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске बारे" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновић; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству 59 цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Дедовић Мирзо, муслимански војник, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична зјверства над цивилима; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске

полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Дедовић (Садија) Суад зв. "Цико", рођ. 24. 04. 1970. год. у мј. Батковићи, општина Прибој н/Л, Република Србија, мјесто сталног боравка Сарајево, општина Илиџа, Храсница, Стари Друм бр. 63; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвириепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Дејановић Филип, из Бијеле, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Делаић Зејнел, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Делалић Мехо, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.

Делалић Рамиз зв. "Ђело", командант 9. брдске бригаде АБИХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењу глађу логораша, извођење на снијег ради мучења хладноћом преко 140 лица српске националности; - **одговоран** је за нехумано поступање са цивилима српске националности на подручју Сарајева 1992.

год. под командом Празине Јуке, упадање у станове Срба у Сарајево и њихово претресање те одузимање вредних ствари, прислино одвођење на копање ровова гдје су неки од њих тешко рањени, одвођење у затворе, и логоре којом приликом је одведен и Јеличић Ђуро, пензионисани милиционер за кога се касније ништа није сазнало, отварање јавних кућа у којима су биле српске жене и дјевојке приведене и принуђене на проституцију.

Делалић Рамиз зв. "Ђело 2", један од вођа Зелених Беретки, замјеник Мушана Топаловића, пуцао у Николу Гардовића и убио га и пуцао у свештеника Раденка Мирковића; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајево. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора- затвора; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наношењу им тешке повреде и патње.

Делић (Алија) Смајо, рођ. 1960. год., Глогове, општина Братунац, учествовао у убиству из засједe Радомира Милошевића, Милована Милановића и Милорада Јокића из Кравице (01. 06. 1992.).

Делић (Мустафа) Садик, рођ. 10. 04. 1962. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи кбр. 357; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење

српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Делић (Селма) Сеад, рођ. 1966., Глогова, општина Братунац; - **одговоран** је за неколико убистава из засједе, спаљивање и пљачкање српских села. Учествовао у убиствима Радомира Милошевића, Милована Милановића и Милорада Јокића из Кравице (01. 06. 1992.).

Делић Азем, шеф стражара у логору "Челебићи"; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког

мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар") **одговоран** је за учешће у нападу на Доње Село у општини Коњиц 20. 5. 1992. год. којег је извела хрватско-муслиманска војска и у дане 21. 05. и 22. 05. те год. гранатирани село, а затим је учествовао у хапшењу цијелокупног мушког становништ-ва и доста жена из села и одвођени у логор "Челебићи", 7 км од Доњег Села, а потом су опљачкали и запалили девет српских кућа, одведене жене у логор су силоване више пута уз примјену тортуре које многе нису издржале. У логору је убијено 13 Срба у периоду од 15. 06. до јула 1992. год., у јулу 1992. год. убијено је 17 мушкараца и пет жена из села Зукица уз покушај силовања 13-о годишње дјевојчице из Бала код Брадине.

Делић (Хамид) Шећо, рођ. 29. 01. 1954. год. у Глоговој, општина Братунац, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Кравице. Он је заједно са осталим припадницима МОС-а пресрео возило регистрације БГ 196-042 и том приликом су убијена три цивила која су потом заједно са возилом запаљена.

Делић (Ибро) Хазим, рођ. 1960. год. у Ораховцима, општина Коњиц, замјеник управника логора, припадник ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На дан 15. јули 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13 а рањено осам затворених Срба а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему

убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II26); - **одговоран** је за организацију насиља и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од 26. маја до децембра 1992. год. у логору за Србе Челебић на подручју општине Коњиц, тако што је учествовао и физичком злостављању преко 280 логораша; - **одговоран** је за мучење 350 Срба затворених у логору Челебић код Коњица средином 1992. год.; - **одговоран** је за убијање ухапшеника у логору Челебић код Коњица 27. 05. 1992. год., када је у саставу хрватско-муслиманских јединица убио у логору Вујичић Мирослава, рођеног 1962. год. у Загинцима, оца Јове. Прије убиства, исти је вршио мучење затворених Срба и њихово пребијање жељезним цијевима, заједно са другим стражарима.

Делић Мехо, из Фоче, прије рата налазио се на радном мјесту помоћника командира Станице милиције Орашје, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине и командир чете специјалне полиције, јединице полиције.; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Делић Мерсудин зв. "Зука", рођ. 03. 01. 1992. год. у селу Добраку, општина

Скелани, организатор засједе; - **одговоран** је за учешће у засједи на путу Пећи, Скелани на мјесту звано Миланова воденица, дана 28. 08. 1992. год. гдје је на свиреп и подмукао начин извршено убиство живковић Станка, Милановић Драгана и Аџимовић Крстине, мјештане цивиле, који су се налазили у путничком возилу.

Делић Љубан, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Делић (Рашид) Расим, рођ. 04. 02. 1949. год. у Лопарама, са пребивалиштем у Сарајеву, муслиман, на дужности команданта Армије Републике Босне и Херцеговине, по чину генерал, писмен, завршио војну академију, КОВ-смјер артиљерија, против њега у току истражни поступак по захтјеву за спровођење истраге овог Тужилаштва КТ 172/96, због крив. дјела из чл. 142, 143 и 144 КЗ РС, општи дио; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Делић Рамиз, из Бијелог Поља, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Делић Сеад, бивши мајор ЈНА; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Делић Сенад; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Делић (Суљо) Велид, са пребивалиштем у Сребреници, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Делић Зејнел, командант ТО у Коњицу; - **одговоран** је за мучење и смрт цивила-инвалида Митрић Славка из Коњица у децембру 1992. год.

Делибашић Исмет; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. У прољеће 1993. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на мјесто Штитарево код Вишеграда. Том приликом су убили српског цивила Миљивоја Ристића.

Делибеговић Енвер, командант опш. ТО Тузла; - **одговоран** је за опште хапшење Срба способних за војску који су присилно тјерани у униформе и на ратиште на подручју Тузле у периоду 1992-1994. год.; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено

200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Делибеговић Мирсад, старији водник у резерви; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Делимустафић Алија, министар унутрашњих послова у Влади РБиХ, - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора- затвора; - **одговоран** је за организовање јединица МУП-а (специјалних и других), које су, са јединицама тзв. Армије БиХ и другим паравојним формацијама, по његовом одобрењу на подмукао начин нападе Команду II армијске области ЈНА, 03. 05. 1992. год. у Добровољачкој улици у Сарајеву, чији припадници нису пружили отпор нападачима, чиме је одговоран за

убијање, рањавање и злостављања заробљених официра, млађих официра, војника и грађанских лица у ЈНА;

Демовић Сергеј, припадник ХОС-а, Мостар; - **одговоран** је за учешће у хапшење, тучи и пљачки стана свиједока којему је у времену док је био у затвору мај-август 1992. год. у Мостару, опљачкана имовина и вриједности од 250.000 ДМ.

Дероњић (Јусуф) Хамид, рођ. 14. 11. 1960. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Хусе Бурсића 22, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Дервишевић (Ахмет) Асим, рођ. 05. 01. 1939. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Б. Суљагића 8, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно

учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Дервишевић (Рахман) ?, милиционер, радио у станичном одјељењу Скелани бивша, општина Сребреница; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Дервишевић (Шабан) Самир, рођ. 17. 06. 1972. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Дервишевић (Расим) Асим, рођ. 14. 03. 1963. год., Међеђа, општина Вишеград, - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуре, Ардовиће и Брусиће код

Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Дервишевић (Расим) Халил, из Међеђе; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуре, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Дервишевић (Хамид) Хамдија, рођ. 03. 08. 1952. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Дервишевић Хамза, из Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Дервишевић (Махмут) Рахмадан, из села Мођевићи, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Дервишевић Мирсад, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Дервишевић Нино, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.

Дервишевић Осман, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.

Дервишевић (Сабрија) Сафет, рођ. 22. 08. 1970. год., Церска, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-

оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Дервишевић (Ћамил) Сејфудин, рођ. 15. 01. 1971. год. у мјесту Скругић, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Дервишевић (Сабрија) Суљо, рођ. 04. 10. 1960. год. у мјесту Церска, општина Власеница, припадник Церског муслиманског одреда; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Дервишевић Зијад, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.

Дервишић (Хабан) Самир, рођ. 1972. год., из Скугрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Дервишић (Хамид) Хамдија, рођ. 1952. год., из Скугрића, општина Власеница; -

- одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.
- Дервишић (Ђулага) Касим**, рођ. 02. 10. 1953. год. у Кокићима, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Кокићи бр. 17, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.
- Дервишић (Хрустан) Сеад**, рођ. 25. 04. 1956. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Раде Маријанца бр. 17; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.
- Девеџић (Ахмет) Хусеин**, геометар, припадник резервног састава милиције. Био организатор пљачкања Срба у Горњој Лохињи, која се преко Дураћа веже за озренско насеље Какмуж и чини чисто српску везу са Грачаницом. За вријеме рата испитивао и брутално злостављао заробљене српске борце, нарочито из бањалучких јединица.
- Дилберовић (Петар) Марко**, рођ. 07. 08. 1958. год. у Боћу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 73, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).
- Динаревић Халид**, рођ. 1954. год. у мјесту Жупча, општина Бреза, обављао дужност команданта ПП- Бреза; - **одговоран** је за ратни злочин почињен против цивилног становништва, именовани је са осталим припадницима Патриотске лиге, у мјесту Дабравина, општина Вареш, учествовао у убиству брачног пара Бузација Милутина и Руже.
- Дирикт Назиф**; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)
- Дивики Андрија**, рођ. 1948. год., организовао и учествовао у хапшењу и физичком злостављању Срба у Лукавцу, од којих су многи остали са трајним и тешким посљедицама.
- Дивјак Јован**, бригадни генерал Армије БиХ у пензији, помоћник начелника ГШ ТО РБиХ; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора- затвора; - **одговоран** је за организацију, напад и заробљавање и нехумано поступање са припадницима ЈНА који је извршен 03. 05. 1992. год. у ул. Добровољачкој у Сарајеву.
- Дивовић Идриз**, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујаквина на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.
- Диздар Дино**; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Диздар (Решид) Џевад, рођ. 27. 07. 1946. год. у мјесту Винац, општина Јајце, са пребивалиштем у Шипову, Ђуре Пуцара бр. 7-А/III, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Диздаревић (Ибрахим) Неџиб, рођ. 06. 08. 1957. год. у Чајничу, гдје дје био и настањен припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. учествовао у оружаном нападу од стране муслиманске војске на више села општине Чајниче гдје је у селу Млакве и убили Војевић Милана, Ласицу Мирка, Крезовић Ратка и Станичић Радован, а теже ранили Јаншић Тодора од Кејшлије преминуо и Шубара Момира који је теже рањен, истог дана нападнуто је село Брезовац и Старонићи у том селу запаљене куће и убијен Танасковић Алекса стар 80 година.

Диздаревић (Ибро) Џевад зв. "Чепа", рођ. 11. 04. 1956. год. у мјесту Дубац, општина Чајниче, настањен у Чајничу, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. учествовао у оружаном нападу од стране муслиманске војске на више села општине Чајниче гдје је у селу Млакве и убили Војевић Милана, Ласицу Мирка, Крезовић

Ратка и Станичић Радован, а теже ранили Јаншић Тодора од Кејшлије преминуо и Шубара Момира који је теже рањен, истог дана нападнуто је село Брезовац и Старонићи у том селу запаљене куће и убијене Танасковић Алекса стар 80 година; - **одговоран** је за учешће у нападу на мјесто Млакве, општина Чајниче, дана 14. 02. 1993. год. гдје је погинуло пет припадника ВРС који су бранили село, а тијело убијеног Вујовић Милана је масакрирано гдје му је одсјечено лијево ухо, извађено лијево око и заклан је ножем који је остао у тијелу, у селима су паљене куће, а Танасковић Алекса стар 80 година је убијен и запаљен у кући.

Диздаревић (Вахид) Ферид, рођ. 05. 06. 1958. год. у мјесту Батово, општина Чајниче, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је за: учешће у нападу на положаје у ВРС, дана 14. 02. 1993. год. у мјесту Млакве, општине Чајниче, гдје је страдало више лица, а заробљеном Вујовић Миланом извршено је масакрирање тијела гдје му је одсјечено лијево ухо, и извађено лијево око, и заклан ножем који је остао у тијелу, у селима су спаљене куће Срба, а Танасковић Алекса, стар 80. година, убијен и запаљен у кући, учешће у нападу на теретно возило у селу Гламчовићи, општина Чајниче, дана 19. 09. 1993. год. у којем се налазило 16 цивила Срба, од којих је четири погинуло, а 12 рањено, за организацију засједе у мјесту Умчари, општина Чајниче, дана 17. 10. 1993. год. гдје су убијени браћа Савић Милан и Мило, а затим њихова тијела масакрирана, такође 17. 10. 1993. год. у мјесту Умчари на путу наредио постављање експлозивне направе на коју је наишло теренско возило ВРС-е гдје је на лицу мјеста погинуло шест припадника ВРС-е, један преминуо у болници, а шест рањено, учешће у убиству из засједе цивила, возача Кувелџа Владимира, дана

17. 01. 1994. год., на путу Миљено, Чајниче, у мјесту Миљено, општина Чајниче.

Диздаревић (Шефкија) Нусрет, рођ. 02. 03. 1950. год. у селу Батово, општина Чајниче, био настањен у Чајничу, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 17. 10. 1993. год. у мјесту Умчари, општина Чајниче, учествовао у наредби и извршењу ратног злочина против рањеника и болесника, вршећи убијање, нечовјечно поступање, мучење. Овај злочин починио је у мјесту Преврзе на шумском путу гдје су из засједе убијени браћа Савић Милан и Миле, а у мјесту Умчи истог дана подметнули експлозивну направу од које је након експлозије испод возила "Гинцаугер" смртно страдало б. војника на локалном путу (Лука)-Умчеви, а један преминуо у болници (имена садржана у КУ-14-14/02-230-15/93). Именовани је дана 19. 09. 1993. радне исто тако учествовао у засједи на теренско возило које је превозило цивилно становништво из села Гламчовићи у Чајниче и том приликом убили Лаловић Милорада, Влашкићи Александра, Живковић Војина, а тешко ранили још шест особа српске националности (од тога три жене), а лакше повређено седам цивила.

Диздаревић (Мушан) Аго, рођ. 01. 12. 1954. год. у селу Боровац, општина Рогатица; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Диздаревић Деџат; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од

оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заровљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Диздаревић (Вехид) Ферид, рођ. 05. 06. 1958. год. у мјесту Батово, општина Чајниче, био настањен у Чајничу, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 17. 10. 1993. год. у мјесту Умчари, општина Чајниче учествовао у наредби и извршењу ратног злочина против рањеника и болесника, вршећи убијање, нечовјечно поступање, мучење. Овај злочин почино је у мјесту Преврзе на шумском путу гдје су из засјезде убијени браћа Савић Милан и Миле, а у мјесту Умчи истог дана подметнули експлозивну направу од које је након експлозије испод возила "Пинц-аугер" смртно страдало шест војника на локалном путу (Лука)-Умчеви, а један преминуо у болници (имена садржана у КУ-14-14/02-230-15/93). Именовани је дана 19. 09. 1993. радне исто тако учествовао у засједи на теренско возило које је превозило цивилно становништво из села Гламочовићи у Чајниче и том приликом убили Лаловић Милорада, Влашкићи Александра, Живковић Војина, а тешко ранили још шест особа српске националности (од тога три жене), а лакше повређено седам цивила; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год.

око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајниче у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Дјуг Кемал, из Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевој улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Добојчић (Рефик) Бењамин, рођ. 15. 11. 1966. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Добојчић (Рефик) Дино, настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно

становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Доган (Мехмед) Енвер, рођ. 03. 01. 1970. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Догана бр. 33. припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништем Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Доган (Алија) Фајим, рођ. 08. 05. 1949. год. у Догани, општина Јајце, са пребивалиштем у Крезлук бр. 32, Јајце, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништем Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и

уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Доган (Мехмед) Галиб, рођ. 10. 10. 1965. год. у Догани, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крезлук бр. 33, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Доган (Салко) Јакуб, рођ. 30. 01. 1956. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Раде Маријанца бр. 21; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Доган (Алија) Мехмед, рођ. 05. 04. 1946. год. у Дубраве, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Догана бр. 33, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и

села: Грдова, Крезлука, Бавра и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Доган (Мухамед) Мевлудин, рођ. 26. 04. 1971. год. у с.Поље, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Царево Поље бр. 9, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Доган (Суада) Сафет, рођ. 09. 11. 1970. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Пролетерских бригада бр. 30, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица

(садржани у КП бр. 62/93); - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Долан Химзо, бивши заставник ЈНА, управник логора, припадник ТО Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Сарајева у логору "Рамиз Салчин" у бившој касарни "Виктор Бубањ" у периоду од јула 1992. год. до октобар 1993. год. гдје су заробљеници за вријеме боравка у овом логору били изложени страховитој тортури. Свакодневно су тучени пендерцима, гажени чизмама и ударани по свим дијеловима тијела од којих је 18 заробљеника убијено или подлегло од задобијених рана (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II-109), као управник затвора у касарни "Виктор Бубањ", припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом, хапшење, одвођење у логор у бившој касарни "Виктор Бубањ" у периоду од јула 1992. до фебруара 1993. год. у Сарајеву гдје су затвореници били изложени честим тучама и малтретирањима. У овом периоду у логору су убијени или умрли од последица батина или глади или су нестали и о којима се ништа не зна, па се основано сумња (са такође усмрћени затворени Срби (списак имена се налази у КП ДЦ I-2 II100); - **одговоран** је за организацију и нехумано

поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењењу глађу логораша, извођење на снијег ради мучењеа хладноћом преко 140 лица српске националности.

Доминковић Марко зв. "Мики", из Толисе, општина Орашје. Прије рата налазио се на радном мјесту командира Станице милиције општине Орашје, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Дорић Екрем, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у

противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Дражета (Мате) Жељко, рођ. 30. 04. 1968. год. у Рика, општина Јајце, са пребивалиштем у Рика бр. 23, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Драгаш Саша, милиционар СУП-а Горажде; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекомјерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору.

Драганивић Драган зв. "Кум"; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству

са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Драгиновић Расим, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја 1992. год. до почетка 1993. год. у логору за Србе у Музичкој школи на подручју општине Зеница.

Драмац (Марко) Драган, рођ. 10. 02. 1966. год. у мјесту Подмилачје, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Подмилачје бр. 67, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Драмац (Јуре) Лука, рођ. 20. 06. 1954. год. у мјесту Подмилачје, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Симе Шолаје бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Дрино др Есад, са Клинике за абдоминалну хирургију у Сарајеву; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од

почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Дрињаковић Самир; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Дронда др Кемал, грудни хирург из Сарајева; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Дрљевић Енвер, из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом 20. 08. 1992. год. у релеју "Троврх" код Горажда, заробљавање осам припадника српских оружаних снага, употребу недозвољених средстава, бојних отрова. Одвођење заробљеника у "Силос" у Копачима недалеко од Горажда, гдје су заробљеници били тучени, мучени, од којих је Рато Клачар, да би прекинуо муке, извршио самоубиство вјешањем. Осталих седам заробљеника је изведено поред Дрине и стрељано, а њихова су тијела бачена на сметлиште у близини жељезничке пруге; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у насељу Копачи, општина Горажде у августу 1992. год., када је

учествовао у свирепом убиству осам заробљених српских војника и то: Клачар Ратко, Ласица Бошко, Ласица Ђоко, Чехо Његош, Вуковић Која, Тодоровић Будо, Тодоровић Бране и Радовић Тадија (Клачар Ратко извршио самоубиство). Наведене борце послје заробљавања на релеју Врх одвели су у логор "Силос", након мучења одвели их поред ријеке Дрине и стријељали, а њихова тијела бацили на ђубриште у близини жељезничке пруге.

Дрљевић (Изет) Мидхат, рођ. 19. 02. 1951. год., са станом у Горажду, Ул. Миливоја Вујовића 19, припадник МОС-а, помоћник команданта муслиманске војне јединице; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у насељу Копачи, општина Горажде у августу 1992. год., када је учествовао у свирепом убиству осам заробљених српских војника и то: Клачар Ратко, Ласица Бошко, Ласица Ђоко, Чехо Његош, Вуковић Која, Тодоровић Будо, Тодоровић Бране и Радовић Тадија (Клачар Ратко извршио самоубиство). Наведене борце послје заробљавања на релеју Врх одвели су у логор "Силос", након мучења одвели их поред ријеке Дрине и стријељали, а њихова тијела бацили на ђубриште у близини жељезничке пруге; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом 24. 08. 1992. год. у релеју "Троврх" код Горажда, заробљавање осам припадника српских оружаних снага, употребу недозвољених средстава, бојних отрова. Одвођење заробљеника у "Силос" у Копачима недалеко од Горажда, гдје су заробљеници били тучени, мучени, од којих је Рато Клачар, да би прекинуо муке, извршио самоубиство вјешањем. Осталих седам заробљеника је изведено поред Дрине и стрељано, а њихова су тијела бачена на сметлиште у близини жељезничке пруге.

Дрљевић Јусо, из Горажда, насеље Копачи, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом 20. 08. 1992. год. у релјеу "Троврх" код Горажда, заробљавање осам припадника српских оружаних снага, употребу недозвољених средстава, бојних отрова. Одвођење заробљеника у "Силос" у Копачима недалеко од Горажда, где су заробљеници били тучени, мучени, од којих је Рато Клачар, да би прекинуо муке, извршио самоубиство вјешањем. Осталих седам заробљеника је изведено поред Дрине и стрељано, а њихова су тијела бачена на сметлиште у близини жељезничке пруге; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у насељу Копачи, општина Горажде у августу 1992. год., када је учествовао у свирепом убиству осам заробљених српских војника и то: Клачар Ратко, Ласица Бошко, Ласица Ђоко, Чехо Његош, Вуковић Која, Тодоровић Будо, Тодоровић Бране и Радовић Тадија (Клачар Ратко извршио самоубиство). Наведене борце послје заробљавања на релјеу Врх одвели су у логор "Силос", након мучења одвели их поред ријеке Дрине и стријелићали, а њихова тијела бацили на ђубриште у близини жељезничке пруге.

Дрљевић Мехо, из села Копача, заселак Зидине, општина Горажде, командант батаљона у Горажданској муслиманској бригади; - **одговоран** је за командовање, организовање и учешће у нападу средином 1992. год. на српска села на територији општине Горажде, пљачкање кућа и других објеката, као и убиство 29 људи, жена и дјеце међу којима је било болесних, старих и изнемоглих лица, а млађе су силовали. (Доказ о кривичној пријави документ 3.695 ДЦ Београд). Нападом на српска села Борак Брдо и Грабовицу убили шесторо Срба од којих су

старца Илију Гладанца исјекли ножем на комаде пред његовом кућом у селу Борак Брдо па су прије сахране дијелови његовог тијела сакупљани у шаторско крило. Међу убијенима је и Анђелка Терзић из Грабовице.

Дрљо (Ахмет) Ахмо, рођ. 26. 10. 1965. год. у селу Безујно, општина Чајниче, где је био и настањен, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је 14. 02. 1993. год. учествовао са већом војном формацијом, припадник муслиманске националности из Горажда у нападима на Село Бучковиће и Безујно при томе извршили паљевину куће Пљечковић Николе, а истог у кући убили, а потом запалили су 15 српских кућа и друге објекте (штале, гараже), а у Црницама запалили кућу Зечевић Рајка и Маших Глигора, убили Чук Владу (ово убиство је извршио Крехо Изудин) а у то вријеме пронађен је у селу Дракула Младан.

Дрњаковић Самир, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и стараца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размјене.

Дубичић (Салчин) Нијаз, рођ. 1948. год., Братунац, предсједник муслиманске општине Братунац; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду

мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Дудаковић Атиф, генерал Армије БиХ, на дужности команданта Петог корпуса Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Дудић (Шукрија) Мирсад, рођ. 1960. год. у Осмачеву, општина Сребреница, командир јединице за село Осмачо; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засецима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених

удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Дугалић (Рашид) Фикрет, рођ. 24. 04. 1957. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица 16, муслиманске НОУБ 136, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Дугалић (Ејуб) Амир, рођ. 05. 03. 1975. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у

убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Дугалић Хакија; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У

току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Дугалић (Ибрахим) Ејуб, рођ. 16. 04. 1945. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој, као припадник "интервентног вода" у Славонском Броду када је почињен злочин на Петровдан, 12. 07. 1992. год. одвео је од куће Ђерић Мирка из села Доња Мочила код Брода, након малтретирања и мучења вратио га у његову кућу гдје га је убио у купатилу. Послије тога му је одсјекао главу и оставио је на тавану.

Дугалић (Ибрахим) Идриз зв. "Гиго", рођ. 09. 05. 1939. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те

наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Дујак (Лука) Алојзије, рођ. 06. 06. 1958. год. у мјесту Колибе Доње, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Колибама Доњим; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У

току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Дујак (Мијо) Мирослав, рођ. 01. 01. 1968. год. у Срнави, СО Оџак, који је у критично вријеме радио у војном штабу у Оџаку; - **одговоран** је за силовање српских жена у Оџаку средином маја 1992. год.

Дујмовић Драган, припадник ХОС, Хрват; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од маја до августа 1992. год. у логору за Србе у "Дретељу", гдје је учествовао у мучењу, понижавању и силовању жена српске националности.

Дулић др Амира, анестезиолог; - **одговорна** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именована је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовала у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Думанчић (Илија) Драгун зв. "Јунац", рођ. 31. 10. 1958. год. у селу Злосела, општина Купрес са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Думанчић (Твртко) Перо, рођ. 09. 04. 1943. год. у Бугојну, општина Бугојно, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Дуповац Енвер, рођ. 1951. год. у Дуповцима код Хаџића, главни инспектор МУП у БиХ, организовао масовну тучу логораша 04. 06. 1992. год. и учествовао у оснивању логора и хапшењу Срба; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим

борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паћењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1)

Дуповац (Хусеин) Енвер, рођ. 30. 11. 1950. год. Дуповци, општина Хаџићи, стално настањен СПС бб, Хаџићи; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Дурачић Миралем, челник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је бујено 13, а рањено осам затворених Срба а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II126)

Дурак Енес, бивши милиционер СЈБ Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Дураковић (Хајрудин) Рамиз, рођ. 11. 09. 1961. год. у Брезовом Пољу, општина Брчко, био настањен у Брезовом Пољу кбр. 258; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чистићење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Дураковић Амел, командант 770. бригаде ВII корпуса Армије БиХ, Доњи Вакуф; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града,

Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Дураковић (Осман) Галиб, рођ. 12. 08. 1945. год. у Шешевцима, општина Олово, са пребивалиштем у Пијеновцу, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Дурановић (Јусуф) Ђазим, рођ. 02. 06. 1960. год. у Дивчанима, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дивчани бб; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, врши претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Дурић (Нурија) Мурат, рођ. 10. 10. 1938. год., село Дурићи, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина

опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Дурић (Дамиз) Вехид, рођ. 02. 03. 1973. год., село Дурићи, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Дурмо Сафет, командант логора, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретиран и полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје разијене.

Дуроња (Чедомир) Велимир зв. "Вељко", рођ. 09. 03. 1969. год. у Броду, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва

покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Дуспада Иван, начелник Службе јавне безбједности у Дервенти; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 25. и 26. 04. 1992. у насељу Чардак на подручју општине Дервента учествовао је у убијању 19 цивила српске националности наведени у КП Комитета бр. I-190., Станић Ико, председник ХДЗ за Дервенту; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 25. и 26. 04. 1992. у насељу Чардак на подручју општине Дервента учествовао је у убијању 19 цивила српске националности наведени у КП Комитета бр. I-190; - **одговоран** је за убиство инвалида-цивила Петковић Ва-

силије, на кућном прагу дана 20. 04. 1992. год. у селу Кулине код Дервенте.

Дувњак (Јосип) Франо зв. "Тача", рођ. 04. 02. 1971. год. у мјесту Горњи Бешпељ, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Г.Бешпељ бр. 41, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Бареве, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводи психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Бакић (Салко) Менсур, рођ. 25. 08. 1949. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Османа Ђихића бр. 16, командант батаљона у саставу 108. брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за заробљавање и убиство три рањена цивила из села Буквик, општина Брчко, дана 14. 05. 1992. год.; - **одговоран** је за злочин почињен 15. 09. 1992. год. у селу Буквик, Брчко, гдје је убио три заробљена српска рањеника која су претходно доведена у амбуланту; - **одговоран** је као припадник ХВО-а за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем су убијена 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови оскрнављени; - **одговоран** је за формирање логора и етничко

чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђаковић (Блажо) Манда, рођ. 21. 07. 1967. год. у Новом Селу, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Новом Селу, одговорна је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починила у саставу 101. и 108. бригаде ХВО-а Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе у складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала,

зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама, кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је на стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ђаковић Драган зв. "Боксер"; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ђаковић Менсур, полицијски инспектор из Горажда, члан муслиманског Ратног предсједништва, припадник муслиманске војске; - одговоран је за малтретирање приликом ислеђивања; - одговоран је за

учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звијерства над цивилима; - одговоран је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Ђаковић Мирко, предсједник општине у Ливну; - одговоран је за организовање тзв. радног вода и привођење Срба, цивила који су одвођени на разне физичке радове и приморавани да се међусобно туку у Ливну крајем 1992. год. и почетком 1993. год.

Ђапо (Халид) Мирсад, рођ. 02. 11. 1953. у Брчком, био настањен у Брчком, Зије Диздаревића бр. 40/2, прије рата био предсједник Општинског суда за прекршаје, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Бебо Самир, полицијски инспектор из Горажда, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за малтретирање приликом ислеђивања.

Бекнић Кемо; - **одговоран** је, као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Белић (Рамо) Екрем, рођ. 18. 08. 1966. год. у селу Бљечева, са пребивалиштем у Бљечевој, општина Братунац, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву почињен у селу Бљечева, 06. 05. 1993. год. Том приликом именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а извршио напад на село Бљечева у ком су живјели Срби. Приликом напада убијена су три српска цивила, а од једног убијеног цивила запалили су кућу и викендицу.

Белиловић (Салих) Мустафа, рођ. 13. 11. 1955. год. у Кућицама, општина Хаџићи, стално настањен у Кућицама, општина Хаџићи, предсједник СДА у бившој, општина Хаџићи, предсједник, општина Хаџићи, учесник у организовању МОС-а; - **одговоран** је, као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су

организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својом пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно је страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Бинић Јозо; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чистишење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђогаш (Драго) Иво, рођ. 15. 06. 1966. год. у Великој Брусници, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Великој Брусници; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са

циљем етничког чистишења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграде бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама, кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је на стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретирани, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ђого Ибро, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакрирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те су спаљени сви објекти у селима.

Ђојић (Стипо) Анто зв. "Келин", рођ. 06. 07. 1960. год. у Новом Селу, СО Оџак; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које им се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Ђојић Паво зв. "Фактор", из Доње Махале, Орашје; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Ђојић Томо, припадник групе "Ватрени коњи" у оквиру формације састава 2. бојне 102. Оџачке бригаде; - **одговоран** је као саучесник у вршењу злочина.

Ђорђић (Јуре) Звонимир зв. "Ђоне", рођ. 15. 06. 1947. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 215, командир чете у 108. Брчанској бригади; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље, домаћинства су опљачкана, а куће и друге просторије запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у

логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђорђић (Мате) Андрија, из Бијеле, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђорђић (Мате) Иво зв. "Супетло", из Бијеле, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење

српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.56 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђорђевић (Мате) Петар зв. "Мачак", рођ. 24. 03. 1944. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 144, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђорђевић (Јуре) Звонимир, рођ. 15. 06. 1947. год. у Бијелој, командир чете у Бијелој, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у мјесту Буквик Горњи на подручју општине Брчко и том приликом убијено је 12 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-238; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Ђозић (Абид) Мустафа, рођ. 1929. год., Братунац, посланик СДА у Скупштини БиХ; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Ђозић Абид, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању

напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја., пљачкао имовину Стевана Спајића из Студенца и Светозара Зекића из Ковачице.

Ђозић Незир, предводио напад на село Осредак 15. 05. 1992. год.; - **одговоран** је за убиства Секуле Јовановића (82), Драга Јовановића (66), Стоје Васић (73) и Радојке Петровић (62). Учествовао у разарању и пљачкању истог села, опљачкао имовину Милана Илића и Бранка Стевановића из Ораховица.

Ђозић Турабија, Бајрамовићи, пљачкао имовину Благоја Зекића из Виогора, Душана Васића из Осредка, Стевана Спајића из Студенца, Светозара Зекића из Ковачице и Божане Мијатовић из Ораховице.

Ђозо Исмет, управник логора у КПД-Зеница, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима-ратним заробљеницима у периоду јун-октобар 1993. год. у затвору у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, изнуривању глађу, понижавању.

Ђуг Кемал, Тузла; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год.

којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Ђукић (Маријан) Нико, из Уловића, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Ђукић Хусо; - **одговоран** је за напад, пљачкање и спаљивање села Јежестица 08. 08. 1992. год..

Ђукић Мустафа; - **одговоран** је за напад, пљачкање и спаљивање села Јежестица 08. 08. 1992. год..

Ђулиман (Јашар) Џемал, рођ. 01. 03. 1941. год. у мјесту Плужине, општина Невесиње, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Партизанска 42; - **одговоран** је као припадник муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвишепирем мучењу, батињању, наношењу великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Ђуран Томица; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и раселјавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште

РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СЦЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ђурић (Едхем) Екрем, рођ. 17. 01. 1968. год. у мјесту Котези, општина Бугојно, са пребивалиштем у Јајцу, Скела број 10, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру,

вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Ђурић (Паво) Стијепо зв. "Стиле", рођ. 1966. год. из Бока (Доња Махала), општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у физкултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша, а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оцак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ 1-2 /098).

Ђуро Ибрахим, припадник хрватско-муслиманских оружаних снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на Доње Село у општини Коњиц 20. 05. 1992. год. којег је извела хрватско-муслиманска војска и у дане 21. 05. и 22. 05. те год. гранатирани село, а затим је учествовао у

хапшењу цијелокупног мушког становништва и доста жена из села и одвођењу у логор "Челебићи", 7 км од Доњег Села, а потом су опљачкали и запалили девет српских кућа, одведене жене у логор су силоване више пута уз примјену тортуре које многе нису издржале. У логору је убијено 13 Срба у периоду од 15. 06. до јула 1992. год., у јулу 1992. год. убијено је 17 мушкараца и пет жена из села Зукица уз покушај силовања 13-о годишње дјевојчице из Бала код Брадине.

Ефендић (Бесим) Мурат, Сребреница, пљачкао имовину Секула Ковачевића из Бјеловца, Петронија Ђокановића, (Илија) Миладиновића, Милорада Стевановића, Андрије Зекића, Васа Петровића, Томислава Јелисавчића, Драгана Зекића, Милке (Лука)тић, Глигора Михајловића, Стева Јовановића, Мирка Нушића, Живојина Јовановића, Мирка Драгичевића, Вукашина и Радоја Стјепановића, Милоша Гердића, Цвијетина Маринковића, Горана Стојановића, Млађа Шурлана, Драгице Петровић и Станије Цвјетиновић, сви из Сребренице, те Живана Ђукановића из Обада.

Ефендић Хамед, предсједник СДА и члан Главног одбора; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Ефендић Хасан, командант ТО БиХ, један од команданата војних јединица које су извршиле напад на ЈНА; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 29. 04. 1992. на подручју општине Сарајево и том приликом је убијен српски цивил Дивовић Горан., по овлаштењу А. Изетбеговића, потписник наредбе за напад на гарнизоне ЈНА; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Ефендић Хаџо, из Горажда, предсједник Странке СДА, предсједник општина, а затим предсједник Ратног предсједништва у Горажду, главни организатор и **одговоран** за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекоmjерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре

и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Шалиће, општина Чајниче, 14. 02. 1993. гдје је запаљена кућа Пиљевић Рајка и Пиљевић Милоша и убијена Пиљевић Даринка стара око 70 година, а затим је нападнуто село Трпиња, општина Чајниче, 19. 02. 1993. год. и у мјесту Пријемет убијена је Мишић Душанка, стара 50 година, на истом мјесту убијен је малољетник Машаић Жељко стар 13 година, који је након рањавања масакриран. У непосредној близини је убијен возач хитне помоћи Крњојевац Мирослав. У мјесту Тројан - Чајниче, заклан је Дачевић Трифко, а из ватреног оружја убијен и масакриран Чокорило Душан, Катана Душко, Дачевић Божо и Дачевић Станојка, а у близини су такође убијени Ковачевић Стево и Ковачевић Вучко; - **одговоран** је за претресање станова и њихово пљачкање, хапшење српских цивила, њихово мучење тучом и стављање цијеви од оружја и ножева под грло уз упућивање разних пријетњи у периоду од маја 1992. до маја 1994. год.; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Горажду јули-октобар 1992. год., при чему је присиљено 75 Срба да напусте своје станове и смјештени су у зграду преко пута СУП-а Ул. М. Пијаде у Горажду гдје су држани три мјесеца у веома тешким хигијенским условима, паћени глађу, а под овом тортуром у логору су умрле двије особе: мушкарац Јовановић Чедо и једна жена. Њихове куће и станови су запосједнути од муслима те стога се нису имали гдје да врате; - **одговоран**, као припадник МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Горажду април-јул 1994. год., при чему је као припадник муслиманске полиције

вршио хапшење Срба у подручју Горажда, а такав логор формиран је у кући Недимовића гдје је само у једну собу смјештано 50 Срба. Затворени Срби су у логору били изложени малтретирању, увредама и пријетњама. У том периоду сви Срби у Горажду били су блокирани на том простору па се сматра да је цијело Горажде било логор за Србе; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за злочин почињен јуна 1992. год. у Горажду над заробљеним и убијеним српским војником Бојаном Радуловићем, којег су два дан држали на улици и око њега играли и пјевали.

Ефендић Мурат, идеолог и организатор муслиманских активности; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Елезовић Хајрудин; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засека) бивше општине

Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Елезовић Сабина, руководила групом за ликвидацију Срба, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага, - **одговоран** је за организацију и намјерно убијање цивила у периоду од маја 1992. до августа 1992. год. на подручју општине Мостар и том приликом су смртно страдала три лица српске националности Јовановић Милан рођ. 1925. год., Чворо Милан и Скочајић Ранко.

Елезовић Сабрин, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретел" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе свијећом, гашење опушака по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно слиовање жена.

Емкић (Аљо) Хајро, рођ. 15. 09. 1965. год., из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен

чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Емкић Мидхат; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Емкић Најро, други подаци непознати; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Емкић Рамиз; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан,

власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Емкић Џевад; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год; -

одговоран је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Емушић Хамид; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их

у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Емушић Мухарем; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Емушић Нусрет; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Емушић Рифет; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Ереш Бранко, припадник ХОС-а, полицајац; - **одговоран** је за директно учешће у

нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до конца 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу цокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне разијене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора"); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана.

Ереш (Златко) Дамир, рођ. 10. 12. 1970. год. у Сл. Броду, настањен у Броду; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда,

незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарала и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране

више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ереш (Златко) Драган, рођ. 16. 11. 1966. год. у Ориовцу, општина Сл. Брод, настањен у Броду; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ереиз (Ђуро) Илија, рођ. 23. 03. 1957. год. у мјесту Сијековац, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Мочилима Горњим, општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда

творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ереиз (Илија) Мато, рођ. 04. 07. 1955. год. у мјесту Сијековац, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион

"Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ереиз (Илија) Стипе, рођ. 15. 12. 1957. год. у мјесту Сијековцу, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне

полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Жепчан (Ибро) Рефик зв. "Рефо", рођ. 09. 08. 1937. год. у Колибама Горњим, општина Брод, настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Жига (Нурко) Ислам, рођ. 29. 01. 1956. год. у мјесту Караула, општина Градац, био настањен у Брчком, Б. Симкића 52, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за фор-

мирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Жига Беган, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујаковина на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакурирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.

Жига Дамир, припадник ТО БиХ; - **одговоран** је за малтретирање и физичко злостављање припадника ЈНА, пријетња пиштољем, ударање по глави при чему је свједока облила крв и када је дошао себи отет му је новац у износу (30\$ УСА и 50 ДМ) у Вишеграду крајем новембра 1991. год.

Жига Сабахудин, рођ. 1966. год., пребивалиште Сарајево-Стари Град, у насељу Џека, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у

периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Жилић Едо, управник логора "Мусала"; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Коњицу, логор Мусала 1993. год. при чему су ухапшени и провођени цивили старе особе, мушкарци и жене, гдје су мучени и злостављани.

Жилић Мехмед зв. "Жила"; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Жива Сабахудин; - **одговоран** је за учешће и директно извршење злочина почињеног над цивилним српским становништвом средином октобра 1993. год. у Сарајеву, хапшење српских цивила у стану у ул. Бориса Кидрича бр. 3, одвођење у штаб 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ,

одвођење на мјесто звано "Казани", којом приликом је именовани убио Шалипур Предрага, а потом тијело бацио у провалију "Казани".

Живковић Анто зв. "Жика", рођ. 1970. год. из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник штаба команде 108. бригаде ХВО-а Бос. Посавине; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша, а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, паљило куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Живковић Илија зв. "Бого", из Доње Ма-

хале, општина Орашје; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Живковић Иво зв. "Бого", рођ. 1965. год., из Доње Махале, општина Орашје, сада војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Живковић (Илија) Мато зв. "Ракијица", из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Живојевић Мурис, из Горажда, припадник муслиманске војске Зелене беретке; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским

становништвом, дана 22. 05. 1992. год. у Горажду, насеље Обарак, упад у кућу Милана и Миле Спајић, вршење претреса, одузимање вреднијих ствари, а затим из ватреног оружја убили Милу Спаић и потом кућу, са тијелом жртве, запалили.

Жнидарић Маријан, настањен у Храсници, општина Илиџа, по националности Хрват, командир артиљеријске јединице 4. моторизоване бригаде Армије БиХ у рејону планине Игман зв. Бијела коса; - **одговоран** је за наредбу својој јединици да дана 28. 08. 1995. год. плански и систематски изврши гранатирање стамбеног насеља Пламдиште, општина Илиџа, у порти објекта Српске православне цркве "Св. Сава" испред које је био скуп од 150 до 200 вјерника православаца. Гранатирање је извршено са 20 артиљеријских пројектила калибра 120 и 82 мм услед чега је смртно страдао Витор Јадранко, рођ. 1965. год., а теже и лакше рањено 51 лице.

Жужић (Захид) Идриз, рођ. 19. 06. 1969. год. у Пшенику, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Пшеник бр. 46; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Жужић Галиб зв. "Гашо", из Јајца, припадник ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год., за мучење стављањем аутомата под врат и претње убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну сље-

поочницу када је остао без ока, протјеран је из своје куће која је касније била запаљена као и већина српских кућа.

Жужић (Хусо) Шериф, рођ. 17. 09. 1955. год. у Пшеник, општина Јајце, са пребивалиштем у Пшенику бр. 38, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Жуљ (Анте) Божо зв. "Пајзин" и "Бошко", рођ. 03. 08. 1947. год. у Злоселу, општина Купрес; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Жуљ (Дане) Божо, рођ. 19. 09. 1951. год. у Злоселу, општина Купрес; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва у нападу

на село Оцак код Купреса. 01. 05. 1992. год.

Жуљ (Фране) Ивица зв. "Ико", рођ. 17. 10. 1960. год. у Злоселу, општина Купрес; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04.1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном постравању, мучењу и наносењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Жуљ Бранко; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а, 06. 04. 1992. год., учествовао у нападу на Купрес. Том приликом су убили 28 цивила српске националности наведено у КП Комитета бр. I-029.

Жуљ Перо, припадник паравојне јединице; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 1992. год. на подручју општине Бугојно и том приликом је убијено осам лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-250.

Заимовић Шефик, руководилац "Патриотске лиге" Тузле и организатор приватних затвора за Србе из Тузле и околине; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска

мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Заимовић Шери, руководилац "Патриотске лиге" у Тузли и организатор приватних затвора за Србе,

Заимовић Ахмед зв. "Шевија", припадник МОС, високи функционер полиције Тузла; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од 31. 09. до 10. 10. 1992. год. логор за Србе у Рударском институту на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу, физичком злостављању, тјерању у минска поља, рођ. у Тузли, гдје је и стално настањен, припадник тзв. ОС РБиХ, на функцији командира Војне полиције, муслиман; - **одговоран** је као припадник војске тзв. Армије БиХ што је организовао и учествовао у злочину против српског цивилног становништва и формирању затвора у просторијама Рударског института маја 1992. год. на подручју општине Тузла, гдје је вршио привођење грађана српске националности који су били подвргнути разним видовима психофизичког злостављања и другим видовима најбруталније малтретирања.

Зајић (Идриз) Фахрудин, рођ. 09. 03. 1974. год. у Брчком, био настањен у Ограде-новцу кбр. 130, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Зарић Живана, снајпериста Армије БиХ, из Пожарнице, постоји основана сумња да је починила кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина

Зечевић-Тодић (Мирко) Марин, рођ. 02. 02. 1944. год. у Горњем Зовику, општина Брчко, био настањен у Горњем Зовику, кбр. 185, један од команданата батаљона 108. Брчанске бригаде тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за не-

хумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељане.

Зечевић (Илија) Миленко, рођ. 11. 01. 1960. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Милорада Петровића 18, прије рата радио као судија Општинског суда за прекршаје у Брчком, члан Кризног штаба и Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и

разорене (К-IX-139).

Зечевић Нико, из Горњег Зовика, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељане; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Зебић Динко, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Зец (Мухарем) Ђевад, рођ. 24. 09. 1968. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Зехер (Мухарем) Рамо, рођ. 02. 01. 1967. год. у Котору, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Вечићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Земковић Исмо, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 07. 1992. у улици "Колинска" на подручју општине Нови Травник гдје је силована Сена Свитлица рођ. 1943. након тога је заклана и изрешетана мецима.

Зејнилагич (Авдо) Амир зв. "Шињо", рођ. 1954. год. у Грачаницама. Професор у

Средњошколском центру. Организатор је прогона ученика озренског краја. Дјевојке Озрена (Српкиње) подводио по њему одабране младе муслимане-ученике Центра. Вршио обуку младих муслимана у кабинету предвојничке обуке у Центру, а практичну обуку у Соколу (познато усташко мјесто Хасана Пјанића) и муслиманској Зелени код Градачца. Припадао Патриотској лиги. Организовао пописивање и шиканирање Срба. Од маја 1992. год. организује ударну војну формацију "Кобре" која је починила бројне злочине над Србима, а нарочито над заробљеним српским борцима.

Зејниловић Реџеп; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Зекан (Мехмед) Сакиб, рођ. 25. 01. 1972. год. у Власињу, општина Мркоњић Град, са пребивалиштем у Власињу бб, општина Мркоњић Град, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу

напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Зеленика Иван, припадник ХОС, командант логора, затвора у бившој амбуланти Мостара; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима јула 1992. год. у затвору у бившој војној амбуланти на подручју општине Мостар гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине; - **одговоран** је за одузимање златних драгоцености и новца у износу од 20.000 ДМ без издавања потврде. Свједокиња је била у логору физички малтретирана а ноћу силована од стране Зеленике у периоду јул-август 1992. год.; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима средином августа 1992. год. у логору за Србе у Мостару гдје је вршио физичко злостављање, застрашивање, понижавања затвореника кроз присилу једења фекалија; - **одговоран** је за тучу, малтретирање и одузимање злата и новца ухапшеним цивилима Балабан Софији и њеном супругу у затвору у Мостару у августу 1992. год., сматран за најокорелијег злочинца који је мучио Србе у логору у војној болници у Мостару у периоду од јуна 1992. год.; - **одговоран** је за провођење физичке тортуре, туча палицама све док не потече крв из главе, одузимање новца, проводио саслушање у циљу одузимања

имовине уз претњу убиством сабљом приносећи сјечиво уз грло, туча ногама и рукама, металним предметима који су били остаци експлодираних граната минобачаца са великим бројем оштрих дијелова; - **одговоран** је за учешће у хапшењу цивила Брботић Томислава и његове супруге у прољеће 1992. год. у Мостару и пљачку имовине, новца и златног накита кога су предали управнику затвора у Мостару.

Зеленика Младен, стражар, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27, бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Зеленика Перо, прије рата пензионер СУП-а, замјеник генерала бојника, припадник ХВО у Мостару, припадник ХВО; - **одговоран** је за учешће у хапшењу, тучи и пљачки стана свиједока којему је у времену док је био у затвору мај-август 1992. год. у Мостару, опљачкана имовина и вриједности од 250.000 ДМ.

Згонић Мујо, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 06. до 24.09. 1992. год. у логору за Србе у управној згради "Електро Врбаса" на подручју општине Јајце, гдје је учествовао у злостављању и мучењу логораша и нарочито у избијању зуба и понижавању.

Згонић Мурадиф, припадник ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за мучење стављањем аутомата под врат и претњи убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну сљепоочницу када је остао без ока, протјеран је из своје

куће која је касније била запаљена као и већина српских кућа.

Зилић (Мустафа) Екрем, рођ. 01. 03. 1950. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Васе Пелагића 20, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће погаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Зјајц (Мехмед) Мухарем зв. "Хамо", рођ. 17. 05. 1953. год. у Царево Поље, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, ул. П. бригада број 32, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и

друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 06. до 24.09. 1992. год. у логору за Србе у управној згради "Електро Врбаса" на подручју општине Јајце, гдје је учествовао у злостављању и мучењу логораша и нарочито у избијању зуба и понижавању.

Зјајо Мујо, муслиман, припадник ХВО са станом у Мостару у ул. Јусовина; - **одговоран** је за хапшење цивила српске националности и њихово физичко малтретирање у Мостару 13. 06. 1992. год.

Зјајо Сабахудин зв. "Будо", припадник МОС-а; - **одговоран** је за протјеривање Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за хапшење цивила, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији у селу Горња Врбика гдје је свједок био изложен гранатама, митраљеском палбом са српске стране којом приликом му је повријеђен грудни кош.

Зјајо (Салих) Хидајет, рођ. 01. 02. 1940. год. у Царево Поље, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Шерифа Мачка бр. 51; - **одговоран** је као припадника муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 06. 09. 1992. год. до 25. 09. 1992. год. у мјесту Крезник на подручју општине Јајце, тако што је три лица затворио у просторије Електродистрибуције: Кркљаш Војко рођ.

1923. год, Кркљаш Славко рођ. 1953. год, Ромац Мирко рођ. 1926. год., гдје су вршили злостављање и мучење при чему је један умро од последица мучења, репортер радио-Јајца; - **одговоран** је за малтретирање преосталог српског становништва у Јајцу који су остали под блокадом њих између 900 и 1.000. Вршени су разни начини малтретирања, забрана кретања, привођење на саслушање, провоцирање и вријеђање по националној основи. Све у периоду мај-август 1992. год.

Зјакић Ризман, припадник МОС, Шиптар; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима од краја маја до почетка јуна 1992. год. у затвору у просторијама Аеро клуба на подручју општине Бихаћ гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу храном.

Златановић Јасмин, замијеник начелника СУП-а Тузла, шеф крим. службе; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Златић Мехо; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна погаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Златић Мустафа, из Горажда, командант муслиманске војне јединице; - **одговоран** је за нехумано поступање са заробљеницима у логору у Мравињуцу, општина Горажде, средином 1992. год., од којих је убијено најмање двадесет, међу којима су: Драган Делић, Угљеша и Никола Жмукић, Милутин Пејовић, Љубо Матовић, сви из Црквине, и други. Када су одведени из логора у Мравињуцу код Горажда у Витковићима по којима је вршена пуцњава којом приликом је убијен Радивоје Делић, а рањен Новица Делић.

Злоја Мустафа, рођ. 1950. год. у Мостару; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у јуну 1992. у селу Ходбине на подручју општине Мостар силоване су двије жене српске националности, а затим убијене, наведено у КП Комитета бр. I-176.

Злојо Мујо, припадник војне полиције ХВО; - **одговоран** је за злочин почињен над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Мостара у логору војне полиције ХВО на машинском факултету 20.06. 1992. год. када је учествовао са више војника ХВО у тучи, злостављању заробљеника међу којима припадника Војске Републике Српске Ковач Дарка су претученог одвели из логора, наводно у болницу, с тим што му се даље сваки траг губи. Након мучења премјештени су у логор "Чеховина" у Мостару гдје је настављено мучење.

Зока (Перо) Звонко, из села Подорашца, општина Коњиц, припадник оружаних снага БиХ, - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, са осталим припадницима ХОС-а, учествовао у нападу на село Џепи код Коњица. Том приликом су убили жену српске националности. Убиство је извршено противавионским митраљезом; - **одговоран** је за злочин почињен 25. 05. 1992. год. у селу брадина, Коњиц, када је заробљеном српском војнику Куљанин Сретку одсјекао

главу, однио је у Коњиц, шутирао је, а затим набио на колац.

Золота (Суљо) Мехмед, рођ. 31. 07. 1960. год. у селу Батићи, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјецe и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размјене.

Зорнић Енвер; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Зовко Звонко, припадник хрватско-муслиманских оружаних формација из Подорашца код Коњица; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом којом приликом је 26. маја 1992. год. одсјекао главу Србину Сретку Куљанину из Брадине код Коњица, заробљеном у Брадини, однио је у Коњиц као трофеј, шутирао по Улицама и на крају

набио на колац, стожерник ХВО у Коњицу; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II-126)

Зримић (Јаков) Мато, рођ. 24. 07. 1963. год. у Ђакову, Хрват, старији водник, у ЈНА од 17. 07. 1982. год.; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Зрно (Анте) Марио, рођ. 24. 01. 1971. год. у селу Шујића, општина Томиславград; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес

- панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.
- Зрно (Фране) Јуре**, рођ. 20. 11. 1944. год. у Валпову, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.
- Зрно Иво**, рођ. 01. 01. 1955. год. у селу Шујице, општина Томиславград; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.
- Зрно (Миле) Ивица**, рођ. 10. 09. 1971. год. у селу Шујица, општина Томиславград; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.
- Зрно (Недељко) Јосип зв. "Нуно"**, рођ. 13. 03. 1954. год. у Рилићу, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном поспатрању, мучењу и доношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.
- Зрно (Недиљко) Борислав зв. "Боре"**, рођ. 14. 11. 1951. год. у селу Рилић, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.
- Зукановић (Рашид) Хасан**, рођ. 02. 04. 1954. год. у мјесту Хрипавци, општина Кључ, са пребивалиштем у Мркоњић Граду, Зборички вијенац бр. 17, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшење и затварање у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Зукановић Касим**, припадник војне полиције ХВО-из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.
- Зукановић (Сулејман) Енес**, рођ. 20. 01. 1958. год. у селу Боровско, општина Рога-тица, Именовани је руководио војном полицијом и операцијама хапшења и злостављања; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, доношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).
- Зукић (Мухарем) Мустафа**, Шушњари (Брезова Њива), учествовао у нападу на село Јежестица 08. 08. 1992. год. Учествовао у мучењу и убиству Милорада Драгичевића 28. 06. 1992. год.
- Зукић (Салих) Садик**, рођ. 1955. год., Биљача, општина Братунац, командује једном муслиманском формацијом. Предводио напад на село Лозницу 28. 06. 1992. год., када је осам особа убијено. Мучио и убио Милорада Драгичевића из

Лозничке Ријеке 28. 06. 1992. год..

Предводио напад на села Сикирићи, Бјеловац и Лозницу 14. 12. 1992. год., када је неколико десетина мјештана убијено, а села опљачкана и спаљена. Опљачкао имовину Наде Стојановић из Бјеловца.

Зукић Хусо, из општине Братунац, учествовао у нападу и убиствима цивила из села Жежестица 08. 08. 1992. год., опљачкао имовину Драгана Ђокановића из Обада.

Зукић Мухамед, стражар у логору за Србе Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тиле, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Зукић Мулија, активно учествовала у нападима и пљачкању српских села Бјелова, Сикирић и Лозница 14. 12. 1992. год..

Зукић Осман, Биљача, општина Братунац, учествовао у нападу и убиству Срба из села Брежани и Ратковићи 30. 06. 1992. год.

Зукић Сабит, Биљача, општина Братунац, мучио затворене и ухаћене српске цивиле.

Зулић Салих, поручник у резерви; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Зулић зв. "Шеста"; - **одговоран** је за злочин над цивилним српским становништвом, вршио сексуално злостављање, одузимање лична имовине, вршио убиства, силовања у Мостару 1992. год.

Звонко Младен зв. "Кухар", Хрват; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Ибрахимбашић (Мевлудин) Михидин, рођ. 20. 03. 1962. год. у Омербеговачи, општина Брчко, био настањен у Омербеговачи кбр. 84; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992.

год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ибрахимовић (Нуриф) Идриз, рођ. 1947., Тегаре, општина Братунац, учествовао у убиству Рада Јовановића и Милована Мићића из Тегара 20. 06. 1992. год. Командир чете у Тегарама.

Ибрахимовић (Абдурахман) Харис, рођ. 01. 07. 1968. год. у Сарајеву, општина Центар, стално настањен у Сарајеву, општина Илица, Храсница, Стари друм бр. 28. Именовани је руководио војним операцијама; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илићанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло

неколико стотина људи гдје су подвравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Ибрахимовић (Адем) Нуфко зв. "Нуфко", рођ. 20. 10. 1964. год. у мјесту Прибидоли, општина Сребреница, настањен у Брчком Ул. Браћа Баслића 56 припадник 108. брчанске бригаде ХВО, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење главу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгићевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као

припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ибрахимовић Халим; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Ибрахимовић Мухамед, бивши официр ЈНА, управник логора Ливно; - **одговоран** је за извођење из логора у школи "Иван Горан Ковачић" у Ливну, у којем је било 300 Срба, 13 људи међу којима је и Бајало Милан, те исте ликвидирао 15. 09. 1992. год. и бацио у јаму на брду Коричани.

Ибрахимовић Нуик; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела

стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Ибрахимовић Рамиз; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Ибрахимовић (Суљо) Мујо, из села Глогова; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магаша, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку; - **одговоран** је за злочин почињен јуна 1992. год. у селу Горњи Поточари у Братунцу над заробљеним српским цивилном Митровић Драганом, који је мучен док није преминуо.

Ибришевић Бесим, предсједник Скупштине општине Сребреница; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без

војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Ибрић (Мујо) Алија зв. "Курта", рођ. 1947. год., Пирићи, општина Братунац, предводио напад на село Лозница 28. 06. 1992. год.; - **одговоран** је за убиство осморо мјештана. Такође предводио напад на село Бјеловац 14. 12. 1992. год.. Истога дана учествовао у нападима на сусједна села Лозница и Сикирићи; - **одговоран** је за убиства једног броја мјештана из ових села. Опљачкао имовину Петка Мановића из Сикирића; - **одговоран** је за почињен ратни злочин од 28. 06. 1992. год који је извршен на подручју Братунца, село Лозница. Том приликом је именовани, са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Лозница и по упаду упоменуто село убијено је осам цивила српске националности који су претходно мучени а након убиства измасакирани.

Ибрић (Адем) Зијад, рођ. 27. 06. 1955. год. у мјесту Бешњево, општина Шипово, са пребивалиштем у Шипову, Хасана Бркића бр. 11, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС; - **одговоран** је за

злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Ибрица (Мехмед) Мурис, рођ. 07. 08. 1960. год. Врбања, Тарчин, општина Хаџићи, гдје је био стално настањен, секретар општине Хаџићи; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Ибу Раха, држављанин Саудијске Арабије; - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, муџахедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретел".

Игњатовић Небојша, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од јуна до августа 1992. год. затвор у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у мучењу храном и понижавању затвореника.

Икановић Амир, са подручја општине Власеница. Припадник муслиманског

одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Илић Анто, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.

Илијас Медини, држављанин Саудијске Арабије и др. (видјети спис у Мали бр. 12 овог Центра); - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, муџахедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретел".

Илиновић (Фране) Стипе, рођ. 06. 01. 1949. год. у Бунар, општина Скендер Вакуф, са пребивалиштем у Бунар бб, Општина Кнежево, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне

центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Имшировић Ибрашим, из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у првој половини маја 1992. год. у Горажду када је са групом муслиманских војника упао у кућу Миша Јевђевића у ул. Ксеније Танасковић бр. 1, из куће одузели све вредније ствари. Кућу запалили, а власника и његовог сина Миленка одвели у насење Махала у Горажде и ту их лишили живота, стрељањем.

Имшировић Мехо, рођ. 1943. год., био учитељ, а потом дуго година директор ОШ у Добошници код Лукавца. Као резервни официр бивше ЈНА организовао нападе на војну колону ЈНА у Тузли 15. 05. 1992. год. Један је од војних савјетника у муслиманским војним формацијама на подручју Лукавца.

Имамовић (Мустафа) Јуниз, рођ. 03. 10. 1931. год. у Брки, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 76, прије рата радио као возач у "Босанки", припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села:

Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Имамовић Емин, шеф војне полиције и заробљеничког логора у Горажду, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Имамовић (Мухарем) Бекир, рођ. 23. 09. 1947. год. у Котор Варошу; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош,

у времену од 24. 07. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Имамовић Омер, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од јуна до августа 1992. год. затвор у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у мучењу храном и понижавању затвореника.

Имамовић Осман зв. "Осмо"; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано

извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Имамовић (Назиф) Сафет, рођ. 28. 02. 1952. год. у Скендер Вакуфу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Пролетерских бригада број 3217, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Имамић (Суљо) Џемоов, рођ. 22. 01. 1964. год. у селу Делијаши, општина Трново; - **одговоран** је што је као припадник МОС-а почетком августа 1992. год. учествовао у узимању талаца и стварао логор у годињским брдима у селу Дејчићима, општина Трново, при чему је затваран већи број Срба, у логору су мучени, злостављани и батинани; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју

села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Имамовић Заим, командант муслиманске јединице "Лабуд"; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др., убили Машић Душанку, малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) ку-4/93-дц 1/19; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоћиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима, као замјеник команданта Источно-босанске оперативне групе у Горажду; - **одговоран** је што је наредио постављање противтенковске mine на тргу Србиње-Цивилин у мјесту Рибари, општина Србиње, на коју су, дана 24. 03. 1993. год. нагазили и од експлозије изгинули цивили Мојовић Новица, Кунарац Видоје, Аврам Драгољуб и Дракула Миливоје, а док је

четворо лакше повријеђено, као командант ЦИВ дивизије Армије БиХ, под чијом непосредном командом је био логор Тарчин од 1995. год.; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени главу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ 1-6/1)

Имановић (Бајро) Решид, рођ. 13. 07. 1955. год. у Невачкој, општина Хан Пијесак, са пребивалиштем у Невачкој; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. год. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. 1-248).

Исаковић Хајрудин; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03.

1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батњањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Исановић (Назиф) Шефик, рођ. 11. 06. 1954. год. у Рапљанима, општина Брчко, био настањен у Брчком, Бановићка бб, прије рата радио као милиционар у Станици милиције у Брчком, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко

у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маоча, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након плачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Исић (Шабан) Фадил, рођ. 24. 09. 1950. год. у Бињежеву, Хаџићи, вођа сектора муслиманске полиције Пазарић; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Исић (Шемсо) Кемал, рођ. 04. 10. 1957. год. у Добруну, општина Вишеград, ; - **одговоран** је за ратни злочин у убијања цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 24. 07. 1992. год. у Вишеграду из ватреног оружја убио српског цивила Ранка Самарџића из Вишеграда., Шушко Ибрахим, из Вишеграда, гдје је и рођ. 08. 05. 1959. год., од оца Смаила; - **одговоран** је за ратни

злочин убијања цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 24. 07. 1992. год. у Вишеграду из ватреног оружја убио српског цивила Ранка Самарџића из Вишеграда; - **одговоран** је за прогон Срба цивила у Горажду и Вишеграду у периоду од априла 1992. до априла 1994. год., упад у њихове станове, плачку, пријетњу убиства и одвођење у логоре гдје је вршено мучење

Исламагић Сакиб зв. "Киме", из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен на цивилним српским становништвом у првој половини маја 1992. год. у Горажду када је са групом муслиманских војника упао у кућу Миша Јевђевића у ул. Ксеније Танасковић бр. 1, из куће одузели све вредније ствари. Кућу запалили, а власника и његовог сина Миленка одвели у насење Махала у Горажде и ту их лишили живота, стрељањем.

Исламовић (Шемсудин) Мирсад, рођ. 12. 04. 1961. год. у Корају, општина Лопаре, био настањен у Брчком, Улица Јосипа Шибера 21, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Исламовић (Ремзо) Мујо, рођ. 25. 09. 1959. год. у Сомбору, био настањен у Брчком, М. Маринковића 23; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чистићење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Исламовић (Исмет) Шемсудин зв. "Шемсо", рођ. 18. 05. 1954. год. у Броду, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починао у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чистићења и расељавања српског становништва при

чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Исламовић (Исмет) Алминко зв. "Стаљо", рођ. 18. 08. 1960. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са задњим пребивалиштем у Броду, дана 04. 03. 1992. год., прије окупације града Брода од стране хрватске војске, тј. 108. славонско-бродске бригаде, што се догодило 13. 03. 1992. год., заједно са Кљајић Блажаном, Блажевић Пером, Слабић Феридом и Хрчач Златком, учествовао у неовлаштену претресању стана Зеленовић Душана, тражећи наводне снајперисте и наоружање, нанијели Душановој супрузи Милки психичке патње,

тако да је ова покушала да изврши самоубиство. Заједно са Кљајић Блажаном учествовао у противправном хапшењу Дуроњић Здравка, који од стране наведених пријављених одведен у непознатом правцу, тако да се не располаже подацима о његовој даљој судбини. Именовани је, заједно са својим братом Исламовић Шемсудином учествовао у минирању више објеката на подручју Брода, извршених током периода окупације, као и православне цркве у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починао у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чистићења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна

индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Исмајилефендић (Ахмет) Јаско, рођ. 13. 05. 1957. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Буре Салаја 5, прије рата радио као милиционар у Станици милиције у Брчком, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Исовић Сафет, припадник "Зелених беретки", иследник; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Сарајеву у школи "Слободан Вуковић" (Ул. Благоје Паровић) у периоду мај-јун 1992. год., у коју су припадници "Зелених

беретки" смјештали ухапшене жене међу којима и старије, а млађе су одвођене у непознатом правцу и више се нису виђале у затвору.

Истић Нијаз; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логорашки индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене

на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Иванић Марцел, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Иванић Мијо, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Иванић Паво, бивши милиционер МУП-а СР БиХ, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Иванић Стипе, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Иванковић Дане, припадник ХВО, заповједник логора; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-јул 1992. год. логор за Србе у бившој касарни ЈНА "Мирко Попара" у Граховини на подручју општине Чапљина гдје је учествовао у злостављању логораша, мучењем, обављањем физичких послова за потребе ХВО, спавање на дрвеном поду без ћебади.

Иванковић (Милан) Зоран зв. "Мачак", рођ. 23. 10. 1958. год. у Тетими, општина Дервента, гдје је и настањен, припадник хрватско-муслиманских формација; - **одговоран** је што је учествовао у масовном хапшењу лица српске националности на подручју општине Дервента те пљачкању њихове имовине. У току априла и јуна 1992. год. у логорима Рабић и Пољари тукао је затворенике међу којима Комљеновић Недељка, а Јерке и Милошевић Милана, а Гроздана и ту им нанео тешке тјелесне повреде. Благојевић Недељка и Милошевић Милана натјерао је да се међусобно шамарају, а када то нису урадили довољно добро, сам их је тукао. Средином маја 1992. год. у Дому ЈНА у Дервенти, пријављени је у својству заповједника полицијца ХВО дочекао Н. З., које је била приведена из Сл. Брода, те је ту скинуо до гола. Истог дана у ноћним сатима извео ју је из просторије која је била затворена, довео је у сусједну и ту је силовао. Име силоване налази се у КДУ, 13/93 ЦСБ Добој; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Ивановић Драгутин, из Букове Греде, СО Орашје, начелник Службе за општу

управу и друштвене дјелатности, припадник ХВО-а; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Ивељић (Серафин) Антун зв. "Анто" и "Посавац", рођ. 03. 05. 1965. год. у Горицама, општина Брчко, био настањен у Горицама, кбр. 30; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом 1992. год. У логору у селу Улице, општина Брчко, вршио батињање даском, столицама, електричним кабловима, палицама, ногама од стола, исцрпљивање логораша глађу, жеђу, ограничавањем вршења физиолошких потреба, хладноћом.

Ивић Гојко, рођ. 1960. год., село Насићи, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина

Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Ивић (Перо) Марко, рођ. 28. 09. 1959. год. у селу Злоселу, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Ивић Зринко; - одговоран је као припадник ХВО-а што је почетком јуна 1992. год. у подрумским просторијама куће у Живиницама, општина Дервента, заједно са осталим садржаним у КП, учествовао у психичком и физичком малтретирању Стајчић др Жељка и Кнежевић Драге.

Ивица зв. "Манган", из Кораћа; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној

дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованих садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ивојевић (Емин) Абдулах зв. "Дуло", рођ. 1967. год. у селу Поджепље, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско, терористичке групе тзв. Армије БиХ из Жепе за учешће у засједи, маја 1992. год. на путу у село Ријека, на мјесту званом Мајдан, путничког возило марке "Застава" и убиство возача Крсмановић Гојка и Јелкић Мирка у засједи у јуну 1992. год. на путу село Црна Ријека општине Хан Пијесак путничког возила марке Голф и убиство возача Зечевић Илије, оба возила опљачкао и запалио.

Ицановић (Тадија) Фрањо, рођ. 04. 02. 1962. год. у Брњићи, општина Скендер Вакуф, са пребивалиштем у Брњићи бр. 9, општина Кнежево, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-

октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Изетбеговић (Мустафа) Алија, рођ. 08. 08. 1925. год. у Босанском Шамцу, муслиман, дипломирани правник у пензији, ожењен, отац 3 пунољетне дјеце, прије рата био настањен у Сарајеву, ул. Хасана Кикића 14, Предсједник Предсједништва БиХ. те врховни командант Војске Босне и Херцеговине, осуђиван због крив. дјела контрареволуционарно угрожавање друштвеног уређења из чл. 114 у вези са чл. 136/1 КЗ СФРЈ, пресудом Окружног суда у Сарајеву, бр. К-212/83 од 20.8.1983. год. на казну затвора у трајању од 14. година, против њега у току кривични поступак по оптужници Тужилаштва КТ 172/96 од 11. 09. 1996. год., због крив. дјела из чл. 142, 143 и 144 КЗ РС, општи дио, а рјешењем Основног суда Бања Лука одређен му притвор почев од 19. 08. 1996. год., те одређено издавање потјернице (рјешење бр. К1-238/96 од 19. 08. 1996. год.), јер није доступан државним органима РС; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и опљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју

општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора; - **одговоран** је, као организатор ратних злочина разарања цивилних објеката без војне потребе на подручју Вишеграда. 13. 04. 1992. год. извршено је гранатирање стамбених насеља, села, бране ХЕ Зворник, пуштањем воде из бране изазване су велике поплаве насеља, фабрика и др., а штета се процјењује на 10 милиона ДМ, а из ријеке је извађено 200 лешева Срба страдалих у овим нападима.

Изудин ?; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем

формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, коле-ктивно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јашаревић (Абдулах) Златко, рођ. 10. 10. 1960. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Посавско-требавског партизанског одреда 11-а, прије рата био командир Станице милиције Брчко, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске

Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јашаревић (Енес) Арман, рођ. 23. 11. 1971. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Вука Караџића 3, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јашаревић (Фејзо) Хусеин, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом

убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Јашаревић (Хасан) Ернест, рођ. 02. 01. 1961. год. у Брчком, био настањен у Брчком, ВИ Пролетерска бр. 35; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јашаревић (Теуфик) Сенад, рођ. 21. 09. 1960. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Браће Фелнер 20, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јашаревић Амир, капетан, заповједник Војне полиције у Ливну; - **одговоран** је за затварање Срба у логоре у Ливну у периоду од 1992.-1993. год. Принуђавање на рад најтежих физичких послова као што је копање ровова у селу Рујане и Чапразлије на првој борбеној линији, копање разних канала а све под стражом фрватских и муслиманских војника. У марту 1993. год. свједок је натјеран да српску заставу трчећи пренесе кроз Ливно како би био тучен од 20 припадник војне полиције.

Јашаревић Јусуф; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логор-затвора.

Јашаревић (Касим) Аго, рођ. 11. 09. 1968. год. у Сл. Броду настањен у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда,

незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Јачаревић (Фејзо) Хусеин, рођ. 29. 02. 1964. у селу Маћеси, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевих Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Јахић (Салкица) Вехбија, учествовао у нападу на српска села, опљачкао имовину Срећка Андрића из Прибићеваца; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 30. 06. 1992. год. у селу Брежани, општина Сребреница у којом приликом је убијено 22 мјештана српске националности, који су мучени на разне начине одсијецањем главе, разаципањем на крст и спаљивањем. Село је опљачкано, запаљено и уништено. Опљачкано је 200 крава и сва друга стока.

Јахић Адил, из Лепенице, општина Кисељак, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казих Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине

250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Јахић (Хусо) Мехмед, рођ. 10. 10. 1938. год. у селу Бљечева, општина Братунац, по националности муслиман, тренутна адреса непозната; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву почињен у селу Бљечева, 06. 05. 1993. год. Том приликом именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а извршио напад на село Бљечева у ком су живјели Срби. Приликом напада убијена су три српска цивила, а од једног убијеног цивила запалили су кућу и викендицу.

Јахић (Анте) Лука, рођ. 29. 04. 1955. год. у Доњој Скакави, припадник 108. брчанске бригаде; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у селима Витановић, Буквик Доњи и Буквик Горњи на подручју општине Брчко и том приликом убијено 16 лица српске националности, опљачкано, запаљено више кућа, срушена православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-239.

Јахић (Џафо) Расим, рођ. 24. 04. 1953. год. у селу Кукавице, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Јахија (Фатиме Калић) Самир, рођ. 06. 02. 1964. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Моше Пијаде 40/4; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Јакешевић (Бранко) Звонко, рођ. 02. 05. 1957. год. у Царево Поље, општина Јајце, са пребивалиштем у Царево Поље бр. 55, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Јакешевић (Ивица) Илија, рођ. 12. 06. 1951. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул.Ваљевска бр. 2, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских

војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јакић (Анте) Лука, рођ. 29. 04. 1955. год. у Доњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Брчком, Трг А. Кобића 8, прије рата радио као милиционар у Брчком, члан Кризног штаба у Улицама, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и

разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Јакић Зденко зв. "Пипа", припадник ХОС-а; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила у периоду 1992. и 1993. год. на подручју општине Чапљина и том приликом је убијено 32 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-266; - **одговоран** је за учешће у убиству, средином 1992. год., брачног пара љекара Кузман Николу и Душанку из Тасовића, општина Чапљина.

Јакубовић (Шехман) Ибро, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Јакубовић (Мујо) Фикрет, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Јакубовић (Мујо) Мујчин, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Јакуповић Хусо, из Горњих Јакуповића, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у

периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злочиња у више села и засеока усмртили су четири цивила,.

Јамак (Авдо) Есад, из Косова Поља; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Јамак (Хусо) Закир, из Косова Поља, 04. 05. 1969., од; - **одговоран** је за ратни злочин убијање ратних заробљеника. Именовани је са осталим припадницима МОС-а 16. 10. 1992. год., приликом заузимања коте Меремилшје код Вишеграда, учествовао у заробљавању, мучењу и убијању девет српских војника, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце.

Јамаковић (Ибро) Ибрахим, рођ. 22. 05. 1949. год. у Жуновници, општина Хаџићи гдје је и стално настањен, полицајац-чувар у затворима Пазарић и Тарчин; - **одговоран** је за организацију и извршење злочина у периоду од маја 1992. год. до 1993. год. над српским становништвом у логору "Силос"-Тарчин, ОШ "Крупа" гдје су вршили злостављање, малтретирање и убијање.

Јамаковић Лутво, погинуо у борби на Трнову, општина Рогатица у августу 1992. год, припадник тзв. Армије БиХ Горажде; -

одговоран је за напад на српско село Водице на подручју Рогатице, гдје је 17. 03. 1993. год. убијено и масакрирано шест Срба.

Јанковић (Душан) Горан, рођ. 1959. год. у Брези, гдје је и стално настањен, Србин по националности, припадник резервног састава милиције СЈБ Бреза; - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама Службе јавне безбједности Брезе над ухапшеним Србима из Горње Брезе кроз малтретирање, тучу и наносење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.) а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара.

Јаношевић Жељко, из Нове Градишке, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду април-мај 1991. год., у затвору у баракама у кругу војне касарне на подручју општине Нова Градишка, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, понижавању и сексуалном злостављању.

Јапалак (Расим) Изудин зв. "Гумени", рођ. 19. 03. 1963. год. у Јапалацима, Хаџићи гдје је стално и настањен; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена

у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар"); - **одговоран** је за организацију и извршење злочина у периоду од маја 1992. год. до 1993. год. над српским становништвом у логору "Силос"-Тарчин, ОШ "Крупа" гдје су вршили злостављање, малтретирање и убијање.

Јасика (Салих) Мехјудин, рођ. 17. 05. 1941. год. у Босанском Броду, био настањен у Брчком, Јусуфа Чампаре бр. 22-а, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јаушер Алојз, возач из Јајца, припадник ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за мучење стављањем аутомата под врат и претњи убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну спаљачницу када је остао без ока, протјеран је из своје куће која је касније била запаљена као и већина српских кућа.

Јазвић (Јосип) Маринко, рођ. 17. 07. 1957. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са задњим пребивалиштем у мјесту Брусница Велика, општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог сад-ржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јазвић (Јосип) Марко, рођ. 03. 07. 1963. год. у Славонском Броду, Република Хрватска са последњим пребивалиштем у Брусници Великој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно

силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Једвај Бранко, стражар; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Ђеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Јелачић Фајо; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ђаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Јелачић (Хусо) Медо, из села Јелачићи, гдје је и рођ. 07. 08. 1951. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање ратних заробљеника. Именовани је са осталим припадницима МОС-а 16. 10. 1992. год., приликом заузимања коте Меремислге код Вишеграда, учествовао у заробљавању, мучењу и убијању девет српских војника, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Јелешковић Един зв. "Едо", стражар у логору у Коњицу, припадник муслиманско-хрватских снага; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при

чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II126)

Јелић (Јозо) Анте зв. "Антић", рођ. 14. 09. 1939. год. у мјесту Јурићи, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и доношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Јелић Мато; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће

опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним мето-дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелјења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јелица (Мате) Мирко, рођ. 14. 09. 1971. год. у мјесту Подмилачје, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Подмилачје бр. 62, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортуре, тучи кундацима,

вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуре, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јелица Славко зв. "Швабо", из Јајца, припадник ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за мучење стављањем аутомата под врат и претњи убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну сљепоочницу када је остао без ока, протјеран је из своје куће која је касније била запаљена као и већина српских кућа.

Јеменичић (Шевко) Галиб, рођ. 02. 12. 1945. год. у Брчком, био настањен у Брчком, 16. муслиманска Улица 101, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јерковић (Суљо) Хамед, рођ. 15. 08. 1937. год. у мјесту Луковци, општина Србиње, био настањен у Брчком, Јована Скерлића 6, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Језерчић (Иво) Драго, рођ. 08. 07. 1962. год. у мјесту Бистрица, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Купрешани број 99, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника,

да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Језерчић (Иво) Драго, рођ. 26. 01. 1969. год. у мјесту Купрешани, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Купрешани бр. 35, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Језицић (Божо) Иван, рођ. 23. 10. 1967. год. у селу Млаква, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Јоха (Рашид) Мустафа, рођ. 14. 02. 1965. год. у Пљевљима, био настањен у Брчком, Улица Бошка Бухе 35, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање

логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Јохић Мухамед, из села Дурићи, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Јохић (Суљо) Мухамед зв. "Мухара", рођ. 08. 11. 1966. год. у Ровашима, општина Власеница, командир интервентног вода; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози

наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осмирице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Јолдић Етхем зв. "Едо", управник логора у Жељезничком саобраћају; - **одговоран** је, као припадник муслиманске "Патриотске лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а потом пребацивани у затвор у Тузли. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле.

Јолдић (Осмо) Мујо, рођ. 20. 09. 1946. год. у мјесту Лендићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. М.Џубе бр. 1, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и

затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јосиповић (Анте) Фрањо, рођ. 21. 09. 1954. год. у Доњим Хрговима, општина Градачац, био настањен у Брчком, Улица Младих ударника бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јовановић (Џвијетин) Михаило зв. "Шилџак", рођ. 1964. год., из Копаница, војни полицајац у ХВО у Д. Махали, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању

логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Јовић Мато, припадник војне полиције; - **одговоран** је за силовање српских жена у Оџаку средином маја 1992. год.

Јозић (Владимир) Јерко, рођ. 06. 02. 1967. год. у Боћу, општина Брчко, био настањен у Боћу, кбр. 28, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јозић (Илија) Лука зв. "Лукица", рођ. 22. 08. 1968. год. у мјесту Кораће, општина Брод, припадник ХВО-а, припадник 101. Босанско-бродске бригаде ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору

"Градски стадион" Врод (Бос. Брод) јуни-јули 1992. год. када је учествовао, са још шест саучесника, у стравичном мучењу између 80-150 затворених Срба које су тукли до изнемоглости, нарочито у ноћним часовима, а од задобијених удараца у затвору су умрли: Черек Славко, рођ. у Лијешју, Радовановић Милан из села Зборишта и још један возач аутобуса из Брода; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Градски стадион", Бос. Брод 12. 06. 1992. год. када је, са још два саучесника, хрватска војника, извео пет Срба и цијелу ноћ их тукли док нису подлегли повредама; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послеје мокрења; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем

формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију.

Јозић Ивица, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19.

07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.

Јозић (Нико) Лука зв. "Гарин", рођ. 03. 09. 1966. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Доња Катина бр. 15, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јозић (Нико) Мато зв. "Гарин", рођ. 11. 03. 1962. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Доња Катина бр. 15, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио

цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јозић Мато, из Бока, општина Орашје, шеф криминалистичке службе у секретаријату за унутрашње послове, Прије рата налазио се на функцији начелника СЈБ Орашје, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Јозић (Нико) Анто зв. "Драго" и "Брада", рођ. 23. 05. 1952. год. у мјесту Кораће, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Кораћу; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем

формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јозић (Нико) Умрислав зв. "Мика", рођ. 18. 12. 1963. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Скела број 5, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и

понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јушић Алем, командант страже, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1995. год. логор у подруму хотела "Парк" на подручју општине Бихаћ вршио је злостављање и мучење војника ВРС.

Југић Шефик, из Зенице, припадник мус.-хрв. формација; - **одговоран** је за пљачку куће у улици Захида Букирујића бр. 19 у Зеници у периоду јул 1992. год. уз пријетњу ће извршити убиство породице власника куће (жене, снахе и двоје малолетне унучади), уз пријетњу пиштољем, силовао кћи власника; - **одговоран** је за насилно упадање у куће у селу Дривуша, општина Зеница 27. 07. 1992. год. Упадом у куће вршено је силовање под пријетњом убиства ножем; - **одговоран** је за пљачку куће у улици Захида Букиревића уз пријетњу да ће извршити убиство породице власника куће (жене, снахе и двоје малолетне унучади), присвојио све вредније покретне ствари из куће и у уз пријетњу пиштољем силовао кћи власника.

Јукановић (Пејо) Драго, рођ. 24. 01. 1953. год. у мјесту Рика, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Ул.Браће Кркељаша бр. 122, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и

крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јукановић (Бранко) Илија, рођ. 22. 04. 1969. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Браће Кркељаша бр. 77, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јукановић (Пејо) Невен, рођ. 28. 08. 1970. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Рика бр. 120, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и

понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јукић (Ибрахим) Миралем, рођ. 13. 05. 1965. год. у Бановићима, био настањен у Брчком, Улица (Илија) Мајданчевића 40; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јукић (Иван) Перо; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага на подручју Дервенте што је 21. 05. 1992. год. у подрумским просторијама Дома ЈНА приликом саслушања незаконито приведеног Милошевић Милана тукао истог, том приликом нанио му тешке тјелесне повреде, односно повреде тјелесног интегритета.

Јукић Ивица, по избијању ратних сукоба на подручју Дервенте, активно се укључио у хрватско-муслиманске формације те дана 25. 04. 1992. год. у Дому ЈНА кундаком од пушке ударио је у леђа Ђукић Перу који је био противправно лишен слободе.

Јукић (Мате) Стипе, рођ. 07. 01. 1957. год. у Дервенти, гдје је и настањен, припадник

хрватско-муслиманских формација; - **одговоран** је што је од маја до августа 1992. год. вршио физичко обезбјеђивање логора Пољари код Дервенте и том приликом тукао Поповић Ристу из Дервенте. Пријављени је такође након измјештања логора Пољари вршио функцију чувара логора "Тулек" у Бос. Броду, гдје је тукао затвореника Патковић Луку и том приликом нанио тешке тјелесне повреде, велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Јукић Џемка, из Брке, одговорна је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовала као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јурчевић Владо, заповједник 92. домобранске пуковније Хрватског вијећа обране Витез; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју

општина Миркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Јуракић Јозо, припадник ХВО-а, - **одговоран** је што је у периоду мај-јули 1992. год. учествовао на страни непријатељских снага, а у својству чувара логора Рабић, тукао је затворена лица српске националности.

Јуракић (Петар) Иван зв. "Шето", рођ. 14. 03. 1957. год. у Дервенти, гдје је и настањен, припадник ХВО-а; - **одговоран** је што је по избијању ратних сукоба на подручју Дервенте априла 1992. год. у логору Рабић вршио физичко обезбјеђење логора и том приликом тукао лица српске националности: Марковић Владу и Ацић Милована.

Јуришић (Туње) Мате, рођ. 04. 09. 1950. год. у Горидама, општина Брчко, био настањен у Брчком, Алексе Шантића бр. 1, прије рата био потпредседник, општина Брчко, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог

ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Јуришић Илија, члан Кризног штаба СЈБ у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Јуришић Илија зв. "Котаче"; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше

станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јуришић (Лука) Зоран зв. "Парага", рођ. 03. 08. 1973. год. у мјесту Шибеница, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Шибеница бр. 46, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јуришић (Звонимир) Мато, рођ. 26. 07. 1961. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарала и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јурић-Катушић (Јозо) Иво, рођ. 26. 05. 1966. год. у Горњој Скакави, био настањен у Горњој Скакави бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Јурић (Фрањо) Мате зв. "Квочка", рођ. 19. 09. 1939. год. у Горњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Горњој Скакави бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Јурић (Иво) Лука, из Церника, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Јурић (Јуре) Иво, из Церника, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде

ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Јурић (Фрањо) Звонимир зв. "Звонко", из Дринча, општина Лопаре (до рата живио у Загребу); - **одговоран** је што је дана 19. 06. 1992. год. као командант минобацача ХВО, извршио гранатирање српског села Брезје ком приликом је погинуо Ђукић Стојан и Ђукић Стокан.

Јурић (Паво) Илија зв. "Бекрија", рођ. 20. 07. 1963. год. у Посавској Махали, СО Оџак, припадник ХОС-а из села Свилај; - **одговоран** је за упад у домаћинство брачног пара из Доњег Свилаја, општина Оџак, дана 03. 06. 1992. год., гдје им је запаљена штала, а над брачним паром је

уз употребу силе извршен против-природни блуд и силовање над домаћицом.

Јурић (Јуре) Ива, стар око 48 година, из Церика; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Јурић (Иво) Мијо, рођ. 10. 04. 1948. год. у мјесту Брусница Велика, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Брусници Великој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116

идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Јурић (Иво) Лука, стар 21 годину, из Церика; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Јурић (Стјепан) Лука зв. "Бабин", рођ. 10. 12. 1959. год. у Горњем Свилају, СО Оџак, један од организатора ХДЗ-а у Горњем Свилају; - **одговоран** је за организацију и учешће у окупацији, етничком чишћењу и страдању Срба из Горњег Свилаја, општина Оџак, која је почела да се спроводи 08. 05. 1992. год., водио акције набавке и транспорта оружја за потребе усташких паравојних формација, застрашивао Србе пуцајући кроз село, био један од најгрлатијих подстрекача оружаних сукоба и обрачуна са српским становништвом

Јурић Мирко зв. "Кеми", рођ. 1970. год. из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао,

силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у физкултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изглађивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II098); - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Јурић Марко зв. "Јурка", из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина

почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Јуркић (Фрањо) Божо, рођ. 27. 12. 1964. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Дивичани бр. 166, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Јурковић (Филип) Игњације, рођ. 30. 07. 1938. год. у Бијелој, био настањен у Брчком, Ахмета Кобића 10, прије рата радио у Станици јавне безбједности у Брчком, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Јурковић (Игњацијо) Анђелко зв. "Гаго", рођ. 21. 07. 1963. год. у Тузли, био настањен у Брчком, Ахмета Кобића 10, замјеник командира Војне полиције у Улицама, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима из

логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Јурковић (Крешимир) Стјепан зв. "Пепа", рођ. 07. 03. 1966. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 61, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Јурковић (Павле) Иво зв. "Аке", рођ. 29. 05. 1971. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 6-б, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Јурковић зв. Мангаш, из Босанског Брода, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи,

одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање прстију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чаралу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења.

Јусановић (Мустафа) Ангијад зв. "Ханго" и "Талијан", рођ. 09. 10. 1945. год. у Дервенти, настањен у улици Браће Поробића број 41; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ што је у периоду маја и јуна 1992. год. вршио физичко обезбјеђење формираног логора "Рабић" у Дервенти и ту се нарочито истакао у физичком злостављању лица српске националности у виду ношења великих патњи и повреда тјелесног интегритета. У току ове тортуре поскидао је више затвореника до паса голе, натјерао их да се ослоне на сто са три прста, а затим их тукао по прстима, глави и леђима. На овај начин тукао је: Марић Чеду, Благојевић Неђу, Марковић Илију, Ножица Мирка, Бјелић Мирка и др. Дана 05. 05. 1992. год. са металном шипком и разним другим предметима тукао је Стајчић др Жељка и том приликом нанио му повреде у виду фрактуре лобање, а дана 30. 05. 1992. год. са гуменом палицом поново је тукао Стајчић др Жељка и том приликом сломио му виличну кост лијеве руке, **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са

циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за хапшење цивила из села Поље код Дервенте 25. 04. 1992. год. и његово мучење, ударан је ножем, пробадање десне руке тако да је врх ножа изашао кроз длан при чем је свједок остао тешки инвалид.

Јусић Јаско, из Хубиједа код Горажда, члан муслиманског Ратног предсједништва, био пратилац муслиманског команданта Ђураковић Рмиза; - **одговоран**, као припадник МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Горажду април-јул

1994. год., при чему је као припадник муслиманске полиције вршио хапшење Срба у подручју Горажда, а такав логор формиран је у кући Недимовића гдје је само у једну собу смјештано 50 Срба. Затворени Срби су у логору били изложени малтретирању, увредама и пријетњама. У том периоду сви Срби у Горажду били су блокирани на том простору па се сматра да је цијело Горажде било логор за Србе, - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у априлу 1994. год. у Горажду, формирање логора за Србе у кући породице Недимовић гдје је било смјештено око 50 приведених Срба, који су били изложени разним малтретирањима, претњама и мучени глађу. Називали су их четницима, а кућу у којој су били смјештени "зоолошким вртом за Србе"; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична зјверства над цивилима; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаног напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Јусић (Мехмед) Веказ, из Моћевца, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и опљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год

Јусић (Нурија) Шемсо, из Познановића, засеок Дедићи, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за

почињене ратне злочине :убиства, мучење, гранатирање и опљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год

Јусић (Сејфо) Кадрија, рођ. 01. 01. 1960. год. у Вољаници, СО Братунац; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Јусмани (Берсим) Мухамед, рођ. 08. 01. 1951. год. у селу Војновићи, општина Србиње, члан минерског одјељења; - **одговоран** је за постављање нагазних мина локалним путевима: мјесту Балићи Србиње, 02. 08. 1992. од чије експлозије је погинуо Радовић Новица, затим дана 03. и 04. 09. 1992. год. у мјесту Балићи од које су погинули Вучковић Гавро, Вујиновић Дубравко и Паприца Радоје, затим дана 28. 09. 1992. на путу Србиње, Тјентиште, од чије експлозије је погинуо Ђукић Витомир, и дана 04. 10. 1992. год. на путу Србиње, Тјентиште од чије експлозије је погинуо Радовић Боривоје.

Јусмани (Берсим) Нусрет, рођ. 18. 02. 1957. год. у селу Војновићи, општина Србиње, члан минерског одјељења у оквиру муслиманске војске; - **одговоран** је за постављање нагазних мина локалним путевима: мјесту Балићи Србиње, 02. 08. 1992. год. од чије експлозије је погинуо Радовић Новица, затим дана 09. 1992. год. у мјесту Балићи од које су погинули Вучковић Гавро, Вујиновић Дубравко и Паприца Радоје, затим дана 28. 09. 1992. год. на путу Србиње, Тјентиште, од чије експлозије је погинуо Ђукић Витомир, и дана 04. 10. 1992. год. на путу Србиње,

Тјентиште од чије експлозије је погинуо Радовић Боривоје.

Јусуфбашић Кенан, предсједник општине Високо; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 06. 1992. год. организовао јединице муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљене (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.")

Јусуфовић (Мујо) Муниб, рођ. 17. 02. 1948. год. у Селишту, општина Пљевља, био настањен у Брчком, Улица Херцеговачка бр. 11, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Јусуфовић Нурија, командир милиције у Сребреници, злостављао и мучио затворенике.

Јусуфовић (Омер) Џемаил, рођ. 09. 04. 1966. год. у Нурићима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. усљед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Јусуповић (Мухарем) Џемаил, рођ. 1970. год., Коњевић Поље, општина Братунац, командир чете и вођа напада на српска села Братунца и Коњевић Поља.

Јусуповић (Мујо) Решид, рођ. 10. 05. 1940. год. у селу Почепље, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Качанко Игор, поручник, командант полиције, чувар у КПД Зеница; - **одговоран** је за нехумано поступање са затвореним Србима у логору КПД Зеница у периоду од 05. 06. до краја августа 1992. год. при чему је већи број логораша одвођено у подруме затвора, тучено са трајним посљедицама, одузимао новац и друге драгоцености; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду јун-октобар 1993. год. у затвору у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у физичком

злостављању, мучењу, изнуривању глађу, понижавању.

Качевић (Сејдалија) Едхем, рођ. 20. 11. 1970. год. у селу Пуртићи, општина Рогатица; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Кабаша Рамо, родом из Гњилана, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од 31. 09. до 10. 10. 1992. год. логор за Србе у Рударском институту на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу, физичком злостављању, тјерању у минска поља.

Кабаклић (Захир) Ахмет зв. "Грга", рођ. 1960. год. из Орашја, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискалтурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискалтурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изглађивали су их и

силovali женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 11098).

Кабаклија (Салко) Бакир, из Вишеграда, рођ. 02. 04. 1962. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11; - **одговоран** је за ратни злочин убијање ратних заробљеника. Именовани је са осталим припадницима МОС-а 16. 10. 1992. год., приликом заузимања коте Меремилге код Вишеграда, учествовао у заробљавању, мучењу и убијању девет српских војника, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Кабаклија (Ахмет) Ибро, из Вишеграда, рођ. 25. 11. 1967. год. у мјесту Косово Поље; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 04. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству и масакрирању српског цивила Милана Кнежевића рођеног 1914. год. . Злочин су починили у селу Заграђе код Вишеграда; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима

МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ђаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Кабаклија (Ахмет) Нермин, из Вишеграда, гдје је и рођ. 14. 01. 1966. год., - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Кавазбаших Мирсад, Братунац, предсједник СДА (Странка демократске акције) у Братунцу; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунац, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, зостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Кадих (Хамо) Сеад зв. "Сејо" и "Гуз", рођ. 1963. год. у Сарајеву, са пребивалиштем у Ул. Самарџије бр. 9, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у

периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Кадих (Недим) Един, рођ. 31. 01. 1970. год. у Брчком био настањен у Броду, прије рата радио као милиционар у Станици милиције у Брчком, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скааве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Кадих (Осман) Зијад, рођ. 05. 02. 1963. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Херцеговачка 22, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани

напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Кадих (Салих) Зијад, рођ. 03. 02. 1948. год. у Брчком, био настањен у Броду кбр. 53, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Кадих (Зулфер) Зијад, рођ. 27. 03. 1962. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Филипа Глигоревећа 12, припадник 108.

Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Кадих др Наим, неурохирург, сада муслимански амбасадор у Кувајту; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Кадих (Дуран) Хасиб, рођ. 15. 06. 1963. год. у селу Ракитница, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и

убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Кадих (Дуран) Мехмед, рођ. 22. 06. 1955. год. у селу Ракитница, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Кадих (Дуран) Салем, рођ. 18. 10. 1960. год. у селу Ракитница, општина Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Кадих Сејо; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Кадих Зијад, управник логора Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ

у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, безусловном становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Кадрић Акиф, начелник СУП у Бановићима, припадник муслиманско-хрватске формације; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима у Бановићима у логору у згради Дирекције жељезничког саобраћаја, средином 1992. год. гдје су били тучени до несвијести од чега је хаџић Драго подлегао од последица пребијања у логору.

Кадрић Фахрудин зв. "Ватра"; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Кадрић Салко, из Брчког; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из

које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Кадрић Сенад зв. "Шицко", командир смјене страже у логору Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, безусловном становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Кахрим Фахрија; - **одговоран** је за припрему муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима

учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Кахриман Абдулах, припадник ТО БиХ; - **одговоран** је за разбојништво на друму у цнетру села Душће са 15 наоружаних муслимана нападом на камион са цивилима српске националности, извођење из камиона, туча, пријетње и злостављање путника средином марта 1992. год.

Кахриман Бећа, из Зенице, припадник мус.-хрв. формација; - **одговоран** је за пљачку куће у улици Захида Букиревића бр. 19 у Зеници у периоду јул 1992. год. уз пријетњу ће извршити убиство породице власника куће (жене, снахе и двоје малолетне унучади), уз пријетњу пиштољем, силовао кћи власника; - **одговоран** је за насилно упадање у куће у селу Дривуша, општина Зеница 27. 07. 1992. год. Упадом у куће вршено је силовање под пријетњом убиства ножем.

Кахримановић (Хилмија) Алмир зв. "Зуја", рођ. 15. 08. 1967. год. у Дерви, општина Приједор, са пребивалиштем у Козарцу, ул. М. Тита 173, Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злудјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Кахвеџић (Мехмедлија) Дино, рођ. 20. 09. 1967. год. у Рогатици, прије рата настањен у Рогатици у Ул. Рагиба Малбанџића бр. 4, припадник тзв. Армије БиХ у Горажду; - **одговоран** је за напад на српско село Водице на подручју Рогатице, гдје је 17. 03. 1993. год. убијено и масакрирано шест Срба.

Кахвеџић Самир зв. "Крушко", рођ. 1967. год., замјеник команданта муслиманске војне јединице Јусуфа Празине; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора; - **одговоран** је за нехумано поступање са цивилима српске националности на подручју Сарајева 1992. год. под командом Празине Јуке, упадање у станове Срба у Сарајеву и њихово претресање те одузимање вреднијих ствари, присилно одвођење на копање ровова гдје су неки од њих тешко рањени, одвођење у затворе, и логоре којом приликом је одведен и Јеличић Ђуро, пензионисани милиционер за кога се касније ништа није сазнало, отварање јавних кућа у којима су биле српске жене и дјевојке приведене и принуђене на проституцију; - **одговоран** је што је у својству припадника јединица ТО тзв. Армије БиХ, не утврђеног датума друге половине 1992. год., довезао два камиона цивила српске националности у свој приватни затвор у ресторану "Нови град" у ул. Трг ЗАВНОБиХ-а, које је на најсвирепији начин усмртио, а у том затвору основао јавну кућу гдје су жене међу њима и дјевојчице српске националности силоване и понижаване и присилно извођене блудне радње; - **одговоран** је што је у својству "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" извршио 22. 04. 1992. год. на Илици, Сарајево, масакрирање, а затим убиство из ватреног оружја осам заробљених резервиста припадника ЈНА: Вукомановић Милана, Вујчић Недељка, Голубовић Вељка, Ђокмановић Стевана, Лаловић Миливоја, Бјелица Ђорђа, Марковић Зорана и Ђерић Радомира (КУ-01-605/93. од 29. 01. 1993. год.).

Кајић Бруно, професор математике из Јајца, командант стожера ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за мучење стављањем аутомата под врат и претњи убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну сљепоочницу када је остао без ока, протјеран је из своје куће која је касније била запаљена као и већина српских кућа.

Кајић (Осман) Руведј, из Глоди, општина Зворник, добровољац у мучењу и убијању српских заробљеник; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Кајић (Осман) Вехид, из Глоди, снимао камером "Насерове подвиге у мучењу и ликвидацији српских заробљеника"; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник,

гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Кактић Мустафа, стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паљењу главу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих последица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1)

Калабић Харис, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 05. 1992. на подручју општине Нови Травник при чему је мучки убијен цивил српске националности Мирковић Млађо рођ. 1971 год.

Калем (Алија) Адмир, рођ. 02. 08. 1970. год. у Касатићима бр. 78, општина Хаџићи гдје је био стално и настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавање ратног злочина, над војницима нападом на касарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на

околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Калембер (Салих) Нермин зв. "Буба", рођ. 10. 10. 1969. год., из села Корча, општина Хаџићи, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, пађењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1)

Календаровић (Наим) Драго зв. "Калц", рођ. 08. 08. 1963. год. у Сл. Броду, настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што

је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Календаровић (Наим) Јасмин зв. "Калц", рођ. 21. 02. 1966. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Калић Нијаз зв. "Бего", из Брчког, стражар у логору у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цигога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по

тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Калинић Драган, из Славонске Пожеге, члан ХОС; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашило, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изглађивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 1098).

Калнић Наил зв. "Шпица", члан команде Источно-босанске оперативне групе у Горажду, одговоран је што је наредио

постављање противтенковске мине на путу Србиње, на коју су дана 24. 03. 1993. год. нагазили и од експлозије изгинули цивили Мојовић Новица, Кунарац Видоје, Аврам Драгољуб и Дракула Миливоје, а док је четворо лакше повријеђено.

Калопер (Бајро) Шефко, рођ. 05. 07. 1954. год. у мјесту Јабука, општина Србиње, био настањен у Брчком, Јусуфа Кобића 52, прије рата радио у Детаשמану Службе државне безбједности, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Камберовић Мирсад, из Орашја. члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашило, присиљавао на принудни

рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Камберовић Вахид, из Шерића, командант муслиманске јединице; - **одговоран** је за напад на село Врнојевићи, општина Живинице 21. и 22. 06. 1992. год. и директно учешће у убиству Бошковић Томислава, Ришић Даше, Јовановић Чеде, Стевановић Љепојку и њеног сина Стевановић Здравка, прије ликвидацији ова лица су мучена вађењем очију и клањем.

Каменица (Идриз) Муниб, учествовао у протјеривању и злочинима над Србима из села Јежестике 08. 08. 1992. год., Лознице 28. 06. 1992. год., Бјеловца те Сикирића и Лознице 14. 12. 1992. год.. Опљачкао имовину Рајка Јовановића.

Каменица (Идриз) Рамиз, Јаглићи, општина Сребреница, учествовао у протјеривању и злочинима над Србима из села Јежестике 08. 08. 1992. год., Лознице 28. 06. 1992. год., Бјеловца те Сикирића и Лознице 14. 12. 1992. год. Опљачкао имовину Рајка Јовановића.

Каменица (Идриз) Џемаил, Јаглићи, општина Сребреница, учествовао у нападу на село Јежестичу 08. 08. 1992. год. и убиству једног броја цивила. Такође учествовао у нападу на село Бјеловац 14. 12. 1992. год. и масакру над цивилним становништвом; - **одговоран** је за мучење и убиство цивила Рајка Јовановића из Јежестике.

Каменица (Муниб) Авдо, Јаглићи, општина Сребреница, учествовао у нападима на околна српска села, протјеривању и убиствима становништва. Опљачкао имовину и учествовао у убиству Рајка Јовановића из Јежестике 08. 08. 1992. год..

Каменица Бекто, Јаглићи, општина Сребреница, усташа из Другог свјетског

рата, учествовао у нападу на село Јежестицу 08. 08. 1992. год. и убиству једног броја цивила. Учествовао у масакрима над српским цивилима као извршилац.

Камењашевић (Ибрахим) Омер, рођ. 18. 05. 1941. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи, кбр. 420, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Каминић Семир, рођ. 1969. год. у селу Жуља, општина Невесиње, од оца Халила, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 11. 11. 1994. год. у селу Жуберин на подручју општине Невесиње и том приликом су убијена три српска цивила Чабрило Мара рођ. 1911. год, Чабрило Даринка рођ. 1929. и Чабрило Милосав рођ. 1940., два лица рањена, опљачкано и запаљено већи број кућа.

Камински (Маријан) Мирослав, рођ. 07. 07. 1947. год. у Бугојну, општина Бугојно, СР

БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и доношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Ојак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Канлић Сејо, из Горажда, инспектор у општини; - **одговоран** је за упад у станове Срба из Горажда у периоду мај-јуни 1992. год., њихово пљачкање и потом заробљавање Срба, под пријетњама да ће би и стријељани.

Кантић (Нурага) Армин, рођ. 01. 05. 1969. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Бановићка 66, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Капетановић Емир; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Капетановић Гавро, из Мостара, командир смјене страже; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Ђеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирани, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункра, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Капетановић Самир; - одговоран је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Капетановић Сеад, шеф полиције ХОС; - одговоран је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини августа 1992. год. у затвору у бившој војној амбуланти на подручју општине Мостара тако што је учествовао у физичком злостављању, мучењу и силовању жена.

Капетановић Сенад зв. "Сенче", из Зенице, припадник МОС-а; - одговоран је за насилно упадање у куће у селу Дривуша, општина Зеница 27. 07. 1992. год. Упадом у куће вршено је силовање под пријетњом убиства ножем; - одговоран је за пљачку куће у улици Захида Букиријуића бр. 19 у Зеници у периоду јул 1992. год. уз пријетњу ће извршити убиство породице власника куће (жене, снахе и двоје малолетне унучади), уз пријетњу пиштољем, силовао кћи власника.

Капетановић (Зијад) Един зв. "Кина", рођ. 01. 06. 1965. год. у Сарајеву, општина Центар, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Партизанска бр. 15-А; - одговоран је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину,

заstraшивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Капић (Мехмед) Јусуф, рођ. 1944. год. у Новом Шехеру, општина Маглај, настањен у Маглају, по занимању дипл. политолог (до рата био запослен у ДП-Малекс-Маглај) муслиман, ожењен, отац двоје дјете, резервни мајор ЈНА, командант ТО Нови Шехер, остали подаци непознати.

Капићић Суљо, припадник МОС-а; - одговоран за нехумано поступање са цивилима српске националности на подручју Сарајева 1992. год. под командом Празине Јуке, упадање у станове Срба у Сарајеву и њихово претресање те одузимање вреднијих ствари, присилно одвођење на копање ровова гдје су неки од њих тешко рањени, одвођење у затворе, и логоре којом приликом је одведен и Јеличић Ђуро, пензионисани милиционер за кога се касније ништа није сазнало, отварање јавних кућа у којима су биле српске жене и дјевојке приведене и принуђене на проституцију.

Карачић (Хасан) Енес, рођ. 22. 01. 1962. год. у селу Голубићи, општина Калиновик, био милиционер; - одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест

припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - одговоран је што је као припадник МОС-а почетком августа 1992. год. учествовао у узимању талаца и стварао логор у. годињским брдима у селу Дејчићима, општина Трново, при чему је затваран већи број Срба, у логору су мучени, злостављани и батинани; - одговоран је за намијерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик.

Карачић (Сејман) Сабахудин, рођ. 24. 08. 1964. год. Трново, гдје био и настањен, завршио средњу медицинску школу; - одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Карабашић Але, из Козарца, општина Приједор; - одговоран је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених

беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Каравелић Вахид, бригадни генерал, раније командант И сарајевског корпуса Армије БиХ, у генералштабу Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Каришик Исмет; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим

су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Карић Ђамил, припадник МОС-а. - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а у прољеће 1992. год. на подручју Вишрада-село Штитарево учествовао у убиству српског цивила Неђе Линда из Тршевине, а једног цивила су теже ранили.

Карић Абдулах, стражар у логору; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")

Карић (Есад) Шефик зв. "Шашко", рођ. 26. 04. 1963. год. у Кијеву, општина Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника

резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-K4/94 ДЦ 1(21).

Карић (Мустафа) Хамдо зв. "Хамо", рођ. 22. 07. 1960. год. у Кијеву, општина Трново, гдје је био и настањен, завршио факултет политичких наука, одсјек за ОНО и ДСЗ, до рата био начелник штаба ТО и секретар секретаријата за НО општине Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-K4/94 ДЦ 1(21).

Карић (Расим) Ејуб, рођ. 05. 02. 1959. год. у Храсници, општина Илиџа, мјесто сталног боравка, Сарајево, општина Илиџа, Храсница, Ласичка бр. 44; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Карић Вехбија, начелник ТО БиХ, бивши луковник ЈНА; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 02. и 03. 05. 1992. год. у просторији Штаба ТО БиХ гдје је вршио пребијање, мучење, понижавање, присиљавање да дају лажне изјаве пред ТВ камерама, преко Јусуфа Празине доводио затворенике из Тарчина на принудне радове на Игману; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логорашаи у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Каруповић (Ахмет) Захир, рођ. 25. 05. 1960. год. у Царкову, општина Приједор гдје је био и настањен; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора. 03. 11. 1992. год. Именовани је био у групи муслимана која је у засједи сачекала трактор са цивилима, те из ватреног оружја усмртила два цивила српске националности.

Касаповић Мехо, из околине Вишеграда; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним

заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Катић Анте; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем,

гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логорашаи индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Катинић Јосип; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду априла и маја 1992. год. тукао затворена лица српске националности на подручју општине Дервента.

Катинић (Лука) Шимо, рођ. 10. 01. 1937. год. у Кричанову, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем,

мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Катинић (Лука) Мирко, рођ. 28. 04. 1934. год. у Кричанову, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Катинић Тадија; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше

станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Каткић Мустафа, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силос" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казивић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23

погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Кауриновић (Анте) Марко зв. "Патак", рођ. 29. 10. 1959. год. у Посавској Махали, СО Оџак, припадник групе "Ватрени Коњ" при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је за упад у кућу у Новом Граду, дана 03. 07. 1992. год., гдје је уз пријтњу ватреним оружјем, тучу и малтретирање, издвојена малолетна дјевојчица, одведена у правцу Посавске Махале и уз тучу рукама и кундацима оружја, силована.

Казивић Јоја, из Мостара, припадник ХВО; - **одговоран** је за злочин и нехумано поступање са ратним заробљеницима 06. 1992. год. у логору за Србе у предоници "Ђуро Салај" у Свињарини на подручју општине Мостар гдје је вршио злостављање, мучење глађу и жеђу, ударање логораша међу којима и дјеце кундацима

Казивић Сенад, командир страже у логору Коњиц - Мусала, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима средином 1992. год., у логору спротска дворана "Мусала" на подручју општине Коњиц гдје је учествовао у злостављању и понижавању логораша.

Казивић Ахмед, бивши предсједник општине Сребреница; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и

затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Казиф Емир, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Казиф Мухамед, из села Трзањ код Тарчина, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала

се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Казиф Немир, командант 109. Брдске бригаде (раније 9. бригаде), под чијом је непосредном командом био логор Тарчин до 1995. год., за чију бригаду су затвореници из Тарчина изводили радове на првој борбеној линији, није дозвољавао посете МЦК; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Кешина (Фрањо) Анте, рођ. 25. 05. 1954. год. и Дријенчи, општина Лопаре; - **одговоран** је што је као припадник ХВО августа 1992. год. са још тројицом војника ХВО упао у кућу Михајловић (Илија), Паје, у селу Бразје, општина Лопаре, везао га, тукао и на крају убио. Истог дана упао је у истом селу у кућу Ђукић Василија, Микана, претукао га и нањео тешке тјелесне повреде.

Кећа Асим, стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 30. 12. 1992. год. до 18. 08. 1994. год. у логору за Србе у Крупи код Пазарића гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, принудни рад за сјечу дрва, утоваривање истоваривање муниције и хране.

Кечо Јунуз, командир чете војне полиције у логору, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортуре и др.

Кечо Музафер, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намијерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновић; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Кецерин Јосип, официр ХВ Републике Хрватске, командант логистичке базе за артиљеријску подршку за подручје Босанске Посавине, смјештен у општини Славонски Брод; - **одговоран** је што је, наредио употребу артиљерије на незаштићено, насељено цивилиним становништвом, подручје града Шамца, дана 01. 06. 1992., 02. 08. 1992. и 31. 08. 1992. год. гдје су од посљедица гранатирања смртно страдала три лица и причињена је огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 27. 06. и 28. 06. 1992. год. услед чега је погинуо Симендић Раде, а три лица су рањена, на објектима друштвеног власништва је наступила велика материјална штета.

Кецман Јусуф, стражар, припадник МОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у Централном затвору на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у физичком злостављању заробљеника.

Келава Фабијан, из Брчког; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Келава Илија, из Гуње; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема

шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање.

Келава зв. "Мића", из Радојчића, засеок Галовац, општина Маглај, гдје је и настањен, Хрват, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за хапшење цивилног становништва у српском селу Радојчићи, општина Маглај крајем јуна 1992. год., одвођење у логор у мјесту Бранковићи, општина Завидовићи, гдје су затворени мучени, злостављани и убијани. Директно

- је **одговоран** као учесник у убиству Кршић Неђе од оца Симе, рођ. 1960. год.
- Келебић Ибрахим**, из Коњица, замјеник управника логора, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.
- Кесић (Мијо) Фрањо**, рођ. 14. 09. 1970. год. у мјесту Орахова, општина Котор Варош, са пребивалиштем у Котор Варошу, Орахова бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Кин (Петар) Звонимир**, рођ. 01. 03. 1943. год. у Славонској Пожеги, био настањен у Брчком, Трг ОРБ бр. 2/4/4, прије рата налази се на фукцији секретара Територијалне одбране, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).
- Кисаћ (Мијат) Драго**, рођ. 18. 05. 1960. год. у Дервенти, гдје је и настањен, Улица 5. козарачке број 51; - **одговоран** је што је као припадник ХВО-а у мају мјесецу 1992. год. вршио физичко обезбјеђење логора Рабић код Дервенте и у логору тукао затворена лица српске националности: Стајчић др Жељка, Шарчевић Остојо и Пелић Драгу и том приликом им нанео велике патње и повреде тјелесног интегритета.
- Кисић (Иван) Дражен**, рођ. 30. 03. 1967. год. у Сл. Броду, настањен у Горњој Бишњи, Дервента, у периоду маја и јуна 1992. год. у својству припадника ХВО-а вршио физичко обезбјеђење логора Рабић код Дервенте. У својству стражара тукао је затворена лица српске националности: Ђалић (Петар) и др.
- Киверић (Ибиш) Есма**, рођ. 1951. год., Прохићи, општина Сребреница, бивши просвјетни радник. Активно учествовала у бројним нападима на српска села Бјеловац, Сикирићи и Лозницу. У току напада изведеног 14. 12. 1992. пљачкала имовину једног броја породица (Петровић, Филиповић, Матић, Стојановић и Ранкић).
- Клајић (Анто) Дамир зв. "Дама"**, рођ. 1972. год. из Д. Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашило, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.
- Клајић (Иво) Ивица**, рођ. 1968. год. из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашило, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при

томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Клајић Мато зв. "Банцо": - одговоран је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Кларић (Анте) Илија зв. "Илек", рођ. 31. 01. 1962. год. у мјесту Г.Бешпељ, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Г. Бешпељ бб, Хрват; - одговоран је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне

центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Кларић Паво Пејо зв. "Ђело", рођ. 19. 02. 1962. год. у мјесту Бистрица, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Бистрица бр. 30, Хрват; - одговоран је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Кларић (Илија) Стипе зв. "Мини усташа", рођ. 30. 12. 1970. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Г.Бешпељ бр. 36, Хрват; - одговоран је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год.

учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Кленић (Хусеин) зв. "Хусо", из Орашја. члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - одговоран је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Кленовшек (Роман) Златко, рођ. 04. 02. 1958. год., Словенац; - одговоран је за убиство Горана Стоканића, Велимира Панића и Душана Стоканића, у путничком возилу које је лично зауставио и из аутоматског оружја убио.

Клепуч Хајрудин, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - одговоран је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - одговоран је и за учешће у заробљавању

још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Клић Нијаз зв. "Бего", стражар у логору, припадник ХВО; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, доношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина.

Клинац (Хилмо) Сафет, рођ. 26. 07. 1948. год., општина Србиње, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Галиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадџиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Клопић Хасан зв. "Клопо", из Орашја, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том

приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Клово (Сулејман) Адмир зв. "Тајсон", из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен нац цивилним српским становништвом у првој половини маја 1992. год. у Горажду када је са групом муслиманских војника упао у кућу Миша Јевђевића у ул. Ксеније Танасковић бр. 1, из куће одузели све вредније ствари. Кућу запалили, а власника и његовог а Миленка одвели у насење Махала у Горажде и ту их лишили живота, стрељањем.

Клово Изет, милиционар СУП-а Горажде; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истрјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекоmjерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Горажду јули-октобар 1992. год., при чему је присиљено 75 Срба да напусте своје станове и смјештени су у зграду преко пута зграде СУП-а Ул. М. Пијаде у Горажду гдје су држани три мјесеца у веома тешким хигијенским условима, паћени глађу, а под овом тортуром у логору су умрле двије особе: мушкарац Јовановић Чедо и једна жена. Њихове куће и станови су запосједнути од муслима те стога се нису имали гдје да врате.

Кљајић Анто зв. "Брзица"; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на

подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кљајић Блаженко, војник ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 20. 06. 1992. год. у Улици Свети Саво на подручју општине Бос. Брод, именовани је

као припадник ХОС-а учествовао у убиству трочлане породице Мачинка Бранко, Мачинко Милева и њихов син; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 24. 06. 1992. у насељу Скела на подручју општине Бос. Брод убијен је Србин Стојаковић Слободан.

Кљајић Дамир, из Доње Махале, општина Орашје, рођ. 1972. год., војни полицајац; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 /Ю98); - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду октобар-новембар 1992. год. логор за Србе у Средњешколском центру на подручју општине Орашје, гдје је учествовао у физичком злостављању затвореника и понижавању на разне начине, везивање ногу, избијање зуба, стављање цијеви пиштоља у уста, тјерање на гутање мокраће.

Кљајић (Анте) Драган, рођ. 24. 06. 1963. год. у Броду, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и

насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кљајић (Фердо) Давор, рођ. 08. 10. 1963. год. у Броду, гдје је и настањен; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и

околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кљајић Илија, из Кричанова; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац,

општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Кљајић Иван зв. "Шундро", из Бунара; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је у периоду постојања логора Рабић код Дервенте тукао затворена лица српске националности, а посебно Марковић Владу коме је нанио повреде тјелесног интегритета и велике патње.

Кљајић (Иван) Блажан, у почетку ратних дејстава на подручју општине Брод на дужности заповједника 101. Босанскобродске бригаде ХВО, а од средине јуна 1992. год. на дужности заповједника града Босанског Брода; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне

полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Градски стадион" Врод (Бос. Брод) јуни-јули 1992. год. када је учествовао, са још шест саучесника, у стравичном мучењу између 80-150 затворених Срба које су тукли до изнемоглости, нарочито у ноћним часовима, а од задобијених удараца у затвору су умрли: Черек Славко, рођ. у Лијешју, Радовановић Милан из села Зборишта и још један возач аутобуса из Брода; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У",

ломљење костију; - **одговоран** је за хапшење становништва српске националности, одређивање кућног притвора у периоду од 03. 03. 1992. до 10. 07. 1992. год. кад је вршено хапшење и спровођење у логор на градском стадиону у Броду. У логору је вршено мучење тучом, гашење цигарета по грудима и по врату код чега су остајали ожигљици. Свједок је тјеран да једе запаљене цигарете а на подлактици десне руке направљен му је рез ножем. Вршено је мучење глађу; - **одговоран** је за учешће у упаду у кућу Србина Стојановић Слободана у насељу Скела у Б.Броду, дана 24.06.1992. год. гдје је над истим извршио масакр који је завршен клањем, а супруга са малолетним дјететом протјерана из мјеста.

Кљајић (Иво) Ивица, из Угљара, рођ. 1968. год., војни полицајац; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становнишвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 Ю98).

Кљајић Ивица, из Кричанова; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Градски стадион", Бос. Брод 12. 06. 1992. год. када је, са још

два саучесника, хрватска војника, изведе пет Срба и цијелу ноћ их тукли док нису подлегли повредама.

Кљајић Иво; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно

силлована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор, дана 25. 03. 1992. год., као припадник групе коју су сачињавалићума Стјепан, Кљајић Блажан, ћума Дамир, Кожул Јозо, Кљајић Иво, ћума Влатко, ћума Станко и Маринић Миро учествовао у својству извршиоца у критичном догађају, тј. минарању куће Мартић Андрије те убиству Мартић Андрије, Мартић Момира и Дујанић Душка.

Кљајић Јозо зв. "Кобилица"; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште

грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кљајић (Мате) Антун зв. "Анто" и "Скутра", рођ. 18. 12. 1959. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште

РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кљајић Мато зв. "Банџо", из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Кљајић Ранко, из Кричанова; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац,

општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Кљако Сенад, из Невесиња, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27. бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Кључанин Ибро, командант муслиманског штаба у Ул. Авенија у Мостару; - **одговоран** је за организацију и намерно убијање цивила у периоду од маја 1992. до августа 1992. год. на подручју општине Мостар и том приликом су смртно страдала три лица српске националности Јовановић Милан рођ. 1925., Чворо Милан и Скочајић Ранко.

Кључевић (Јаков) Фрањо; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких

тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Кључевић (Јаков) Јозо; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Кључевић Миро; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и

гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршеће нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кључевић Стојко, припадник ХОС, заповједник логора за Србе у Броду; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у првој половини јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулук" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у злостављању, мучењу и одвођењу на копање ровова на прве борбене линије и том приликом је једно лице рањено; - **одговоран** је што је издавао наређења за тортуре над затвореницима у логору Поље код Дервенте у периоду мај-јули 1992. год., а и сам је са бејзбол палицом тукао затворенике, тјерао их да стоје у ставу мирно са рукама на потиљку више сати, а потом да клекну и главу наслоне на бетон. Кључевић је издавао наређење да се затвореници међусобно туку, изводио је затворенике на прву борбену линију, гдје су коришћени као живи штит.

Кљујић Ивица, управник логора у Оџаку; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у логору у Оџаку од 08. 05. до

09. 07. 1992. год. када је као припадник ХВО-а у логору до смрти претукао са још два саучесника Дервенић Радета Србина из Доње Дубице. Умро је у логору 2-3 часа послје мучења.

Кљујић Стјепан, као члан Предсједништва тзв. БиХ, супротно раније постигнутом споразуму о мирној евакуацији Команде II армијске области ЈНА, организовао је и путем радио-веза, и на други начин, руководио, односно наредио заједно са Ејупом Ганићем, командантима на терену Мустафи Хајрулаховићу, Јусуфу Пушини и др. да 03. 05. 1992. год. нападну колону ЈНА у Добровољачкој улици, чији припадници нису пружали отпор, и на тај начин непосредно учествовао у убијању и рањавању више десетина официра, млађих официра, војника и грађанских лица на служби ЈНА.

Кнежевић Марко зв. "Лола", Туња из Угљаре, општина Орашје, други замјеник шефа војне полиције у логору Доња Махала, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Кнежевић Мато зв. "Лана", Туња из Угљаре, општина Орашје, замјеник шеф војне полиције у логору Доња Махала; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и

основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 1098).

Кнежевић (Перо) Јосип, рођ. 25. 03. 1962. год. у Дринчи, општина Лопаре; - **одговоран** је што је као припадник ХВО августа 1992. год. са још тројицом војника ХВО упао у кућу Михајловић (Илија), Паје, у селу Бразје, општина Лопаре, везао га, тукао и на крају убио. Истог дана упао је у истом селу у кућу Ђукић Василија, Микана, претукао га и нањео тешке тјелесне повреде.

Кнежевић Томо, из Видовице, општина Орашје, стар око 34 год. Прије рата радио на пословима ТО у Општини Орашје, члан штаба команде тзв. 106 бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Кнез Жељко, бивши потпуковник ЈНА, ској улици у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у

звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Кожул (Перо) Јосип зв. "Јозо", рођ. 09. 03. 1936. год. у мјесту Сијековац, општина Брод, настањен у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У

току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кочић (Ферид) Мирсад, рођ. 09. 04. 1953. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица М. Цвијановића 1, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Кобаш Паво, из Видовица, општина Орашје. Прије рата налазио се на функцији предсједника Општине Орашје, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до

24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Кобајица (Сулејман) Екрем, рођ. 05. 12. 1951. год. у Дервенти, општина Дервента, настањен у Дервенти у улици Хасана Бркића број 56, што је као припадник ТО БиХ учествовао у хапшењу лица српске националности: Кучинар Момчила и Поповић Ристе, а учествовао је и у претресима српских кућа између којих: Ђебић Живка док је дана 29. 05. 1992. год. у Дому ЈНА тукао је лишеног слободе Новаковић Перу, а Михајла, запосленог у СЈБ Дервента. У том периоду из просторија логора Рабић извео је Кнежевић Драгу, а Милована и Стајчић др Жељка те их и одвео у непознатом правцу да би их са још једним припадником непријатељске војске тукао кундацима, палицама, рукама и ногама при чему си им обадвојици наношене тешке тјелесне повреде. У Дому ЈНА учествовао је у ударању Ђураш Благоја којег је претученог оборио на полупано стакло које се налазило на поду, а затим га ногом гурао по стаклу. Ту је такође са групом припадником ХВО тукао Панзаловић Ненада. У логору Рабић поскидао је групу лица голе, а затим их тукао. Ту су тучени Марковић Владо, Благојевић Неђо, Кузмановић Миле, Шаран др. Мирко, Патковић Лука, Патковић Ристо, Ђукић Перо, Милана и др.

Кобилица Кемал, родом из Брњића код Какња, управник истражног војног затвора у КПД Зеница; - одговоран је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду јун-октобар 1993. год. у затвору у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, изнуривању глађу,

понижавању; - **одговоран** је што је у периоду јуни 1992. год. до конца 1994. год. спроводио физичку и психичку тортуру над преко 400 Срба, организовао и спроводио стравичне методе исцрпљивања, затварање у затворске самце због чега је већи број логораша по извршеној размјени умрло или су остали трајни инвалиди.

Којић Амир, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Којић Василије, из Тузле, Србин; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Кокић Хидајет, из Јајца, остали подаци непознати; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Кокић Кемал, припадник МОС-а, Бихаћ; - **одговоран** је за злочин почињен од 08. 02. до 26. 04. 1994. год. у бихаћком затвору, за

мучење, малтретирање и нехумано поступање са рањеницима и болесницима.

Кокић (Асим) Мустафа зв. "Бег", рођ. 01. 01. 1968. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Кокићи бр. 6, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Колак (Златко) Синиша, рођ. 29. 08. 1964. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Јусуфа Чампаре 20-а, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Колар (Бајро) Исмета звана "Невенка", рођ. 05. 03. 1962. год. у селу Јабланица, општина Трново; - **одговорна** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовала у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21), одговорна је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовала у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице, умро два дана послје размјене.

Колар (Мухамед) Дамир, рођ. 24. 09. 1974. год. у селу Јабланица, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Колар (Хамид) Реџо, рођ. 01. 01. 1967. год. у Јабланици, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник

"Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Колар Иван, бивши подофицир ЈНА; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Колар (Зејнил) Заим, био командант "Кијевског одреда"; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Комбић (Алосман) Мехмедалија, рођ. 23. 04. 1950. год. у Горњем Рахићу, општина Брчко, био настањен у Брчком, Младих ударника 47, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва

на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Конак (Мехо) Мујо, рођ. 03. 02. 1966. год. у селу Јабланица, општина Трново, гдје био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново,

непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Концул Миња, из Тузле; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Копић Хасан зв. "Копо", из Орашја; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Копљар (Антун) Мирослав зв. "Бало", рођ. 24. 04. 1967. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште

РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кољевић Мирзет, начелник СУП-а, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у Сребреници у периоду септембар-октобар 1992. год., када је са још четири саучесника звјерски мучио и сакатио тучом цјепаницама и на други начин затвореног Кукућ Драгољуба док га нису убили, а тијело бацили на депонију код Подравања. Другом затворенику, чије се име не наводи, поломили су зубе, 14 ребара, гасили цигарете по тијелу, мокрили у уста, вјешали за ноге о плафон, због чега је уз слабу исхрану изгубио 21 килограм тежине са трајним посљедицама по здравље.

Кордић Марио, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду мај-септембар 1992. на подручју

општине Травник и том приликом усљед злостављања и малтретирања смртно страдала два лица српске националности један од погинулих је идентификован Павић Сениша.

Корић Ибрахим, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, јула 1992. у мјесту Подорашац на подручју општине Коњиц именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству српског цивила Живак Драгана рођеног 1963. год.

Корјеновић (Бег) Расим, рођ. 01. 06. 1950. год. у селу Хусциновићи, општина Србиње, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Корјеновић (Ибро) Есеф, рођ. 25. 03. 1965. год. у селу Слатина, општина Србиње, командант хрв. муслим. јединице око 600 бораца; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Коркутовић (Мурат) Лутво, рођ. 17. 06. 1966. год у Неђељишту, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16.

03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Коровић Рифат, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 06. 05. 1992. год. у Гниони, засеок села Гостиле, општина Сребреница, убијања и спаљивања живих цивила, спаљивање села и до темеља разарање села у сребреничкој општини. При томе су убијена два цивила, Симић Миливоја Лазар и Милошевић Рајка Радојко. Злочин је почињен под командом Орић Насера

Коровија Никола, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Кос (Сулејман) Адем, из Косова Поља, гдје је и рођ. 26. 11. 1958. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малољетне дјеце наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Кос (Сулејман) Салко, из Косова Поља, гдје је и рођ. 04. 02. 1951. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малољетне

дјеце наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Коскутовић Ибрахим зв. "Тајо", из Церске, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба.

Косо Рамиз, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у априлу 1994. год. у Горажду, формирање логора за Србе у кући породице Недимовић гдје је било смјештено око 50 приведених Срба, који су били изложени разним малтретирањима, претњама и мучени глађу. Називали су их четницима, а кућу у којој су били смјештени "зоолошким вртом за Србе"; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Горажду, гдје је вршен упад у станове, истјеривање, покушај паљења, уз претњу убиством априла 1994. год.; - **одговоран** је за заробљавање 50 Срба из Горажда у периоду између 20. и 21. 04. 1994. год. те покушај паљења логора у којем су били смјештени уз пријетње да ће их све побити.

Костадиновић (Алекса) Свјетлан, рођ. 15. 09. 1967. год. у мјесту Врела Доња, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Врелим Доњима; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама

регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Косто Ибро, из Мостара; - **одговоран** је за почињене ратне злочине разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је, са осталим припадницима ХВО-а МОС-а, у периоду од априла 1992., почетка 1994 год., без војне потребе, учествовао у паљењу српских кућа по селима око Мостара.

Ковач Хасан, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патристорске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломиле ребра а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Ковач Кемал, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патристорске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломиле ребра а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Ковач Мирсад, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патристорске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су

одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломили ребра а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Ковач Мухарем, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслиманских "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патриотске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломили ребра а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Ковач Рахман, из Какња, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Ковач Захид, судија у истражном војном затвору Зеница; - **одговоран** је за злоупотребу положаја судије у КПД Зеница, јер је од ухапшеног Србина логораша одузео два путничка возила и једно теретно и 25.000 ДМ, до 9. октобра, када је свједок размјењен, ова имовина и новац нису враћени.

Ковач Зијад, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у

основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патриотске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломили ребра а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Ковачевић (Нико) Туња зв. "Кунди", рођ. 28. 09. 1965. год. у Марковић Пољу, кбр. 56-а, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ковачевић (Хамдија Башић) Мирзет, рођ. 30. 05. 1969. год. у Рашљанима, општина Брчко, био настањен у Рашљанима, кбр. 108; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког

2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ковачевић (Анте) Јакв; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће

опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ковачевић (Асиб) Земир, из Сијековца, припадник МОС-а и ХОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 26. 03. 1992. год. у Сијековцу, општина Брод, гдје је заробљено и убијено девет цивила.

Ковачевић Азра, из Дервенте, припадник МОС-а, одговорна је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору, Дома ЈНА у Дервенти крајем априла 1992. год., када је након мучења лично заклала ножем Ђураш Благоја из насеља Чардак у Дервенти, а након тога натјерала је затворенен Србе да лижу крв

са Ђураша, а за тај чин посебно је прозвала Шаровић Остоју и Гаврић Радојицу, је за узимање талаца и стварање логора у Дервенти, логор у Дому ЈНА крајем априла и прва половина маја 1992. год., при чему су хапшени Срби из насеља Чардак у Дервенти, смјештени у неусловне просторије, у логору су логораше тукли, мучили од чега су многи губили свијест, полијевани водом и настављали тучу, урезивали ножем грудни кош.

Ковачевић (Хасиб) Селвер зв. "Суљо", настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ковачевић (Хасиб) Семир; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ковачевић (Хасим) Земир, рођ. 08. 08. 1966. год. у Сл. Броду, настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у нападу на српско село Сијековац, код Брода, дана 26. 03. 1992. год., којом приликом је убијено више мушкараца Срба (њих 12), и запаљено више стамбених зграда, власништво Срба, као и убиство Седлић Новака, 08.04.1992. год. у Сијековцу; - **одговоран** је за учешће у упаду у српске куће у селу Сијековац код Б. Брода, дана 26. 03. 1992. год. Мушкарци су издвојени од жена од којих је девет Срба на лицу мјета убијено, а остало српско становништво протјерано из села. Такође је **одговоран** за учешће у упаду у кућу Србина Седлић Новака из Сијековца, дана 08. 04. 1992. год., гдје је убијен Седлић Новак и Брновић Милорад, а затим поливен бензином и запаљен.

Ковачевић (Лука) Блажан зв. "Мурјак", рођ. 20. 11. 1950. год. у Новом селу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19

лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те nanoшењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ковачевић Миро, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 05. 1992. год. на подручју општине Нови Травник при чему је мучки убијен цивил српске националности Мирковић Млађо рођ. 1971. год.

Ковачевић (Мујо) Суад зв. "Меле"; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те nanoшењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ковачевић Салко зв. "Бугош", из Сијековца; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те nanoшењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове

куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ковачевић Туња зв. "Кунди"; - одговоран је за злочин почињен над цивилним српским становништвом 1992. год. У логору у селу Улице, општина Брчко, вршио батињање даском, столицама, електричним кабловима, палицама, ногама од стола, исцрпљивање логораша глађу, жеђу, ограничавањем вршења физиолошких потреба, хладноћом.

Ковачић (Никола) Роберт, рођ. 07. 04. 1953. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Башчелуци бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Ковић Омер, из Градишта, прије рата активан капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручје Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патриотске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су

одвели у Тетово у основној школи "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломиле ребра, а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Коњхоџић Фарук, лекар неурохирург у Сарајеву; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Козар Латиф, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.

Крашчић Насуф, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакрирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Крашчић Осман, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакрирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена,

а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Крајишник (Ахмет) Елведин зв. "Брацо", рођ. 19. 04. 1969. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Винац бр. 106, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Крајиновић Анте; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од маја до јуна 1992. год., логор у војном магацину у Рахићу и логор за Србе у "Силосу" у селу Поље на подручју општине Дервента гдје је учествовао у злостављању, исцрпљивање глађу, одбијање бубрега, ломљење ребара; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду април-јуни 1992. год. у логору Рабић код Дервенте учествовао у тучи заробљених цивила, а једном приликом је са усијаном жицом мучио Благојевић Раду, а Душана тако што му је са истом палио руку, леђа и раме, и том приликом му нанио тешке тјелесне повреде.

Крајиновић Перо; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских формација што је у логору Рабић, општина Дервента, крајем јуна 1992. год. тукао затворена лица српске националности, а посебно Марковић Владу, коме је нанио велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Краљевић Блаж, командант ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима почетком маја 1992. год. у логору за Србе у згради школе у Липином селу на подручју општине Љубушко гдје је учествовао у злостављању и понижавању затвореника, туча гвозедним шипкама, бодјење ножем, гашење цигарета на тијелу, тјерање да пију мокраћу, присилу давање лажних изјава пред ТВ; - **одговоран** је за организацију насиља и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду јули-август 1992. год. у Логору "Дретељ", тако што је учествовао у мучењу, злостављању и понижавању затвореника на разне начине: да чупају траву а затим да пасу траву и да је прогутају, да око 15 минута држе широм отворена уста а зато вријеме стражар му је завлачио нож уста; - **одговоран** је за учешће у свирепом убубству Балабан Боже, инструктора аероклуба Мостар, 02. 08. 1992. год., којег је у логору "Дратељ" тукао и са још двојицом саучесника објесио га и извадио очи, одсјекао оба уха, нос, језик, тако унакаженог тукао лопатом, а објешено тијело разрезао, а потом одсјекао главу, а остатак тијела оставио да виси о прозору до 5 часова ујутро. При извођењу овог монструозног чина, натјерао је његову супругу да то гледа, уз пријетњу да ће и она тако проћи. Његово мртво тијело запалио је бензином.

Краљевић Дарко, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Краснићи (Халил) Агим, бивши капетан I класе ЈНА, рођ. 24. 03. 1956. год. у Пећи, у

ЈНА од 03.07.1981. год., завршио Војну академију КОВ, пјешадија, 2. корпус Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Крешо Иван зв. "Дугоња", припадник ХОС-а, полицајац; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до краја 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу цокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зubi и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепји начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора")

Крешталица (Мујо) Алија, рођ. 1938. год. год. у селу Ријеке, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Крешталица (Салих) Хамдија, рођ. 1940. год. у селу Ријеке, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Крехо (Хајрудин) Изудин, рођ. 20. 02. 1965. год. у селу Безујно, општина Чајниче, припадник муслиманске војске у Горажду, командовао нападом на села; - **одговоран** је за учешће у нападу на села Буковиће и Безујно, општина Чајниче, дана 14. 02. 1993. год. гдје је вршено паљење српских кућа, 15 кућа, као и других објеката, запаљена је кућа Пљеваљчић Николе који је претходно у кући убијен, убијен је Чук Владо- цивил, а тијело убијеног војника РС-е је масакрирано; - **одговоран** је што је 14. 02. 1993. год. учествовао са већом војном формацијом, припадник муслиманске националности из Горажда у нападима на Село Бучковиће и Безујно при томе извршили паљевину куће Пљечковић Николе, а истог у кући убили, а потом запалили су 15 српских кућа и друге објекте (штале, гараже), а у Црницама запалили кућу Зечевић Рајка и Маших Глигора, убили Чук Владу (ово убиство је

извршио Крехо Изудин) а у то вријеме пронађен је у селу Дракула Младан.

Крехо (Хајрудин) Филдуз, рођ. 09. 05. 1957. год. у селу Безујно, општина Чајниче, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је за учешће у нападу на села Буковиће и Безујно, општина Чајниче, дана 14. 02. 1993. год. гдје је вршено паљење српских кућа, 15 кућа, као и других објеката, запаљена је кућа Пљеваљчић Николе који је претходно у кући убијен, убијен је чук Владо- цивил, а тијело убијеног војника РС-е је масакрирано; - **одговоран** је што је 14. 02. 1993. год. учествовао са већом војном формацијом, припадник муслиманске националности из Горажда у нападима на Село Бучковиће и Безујно при томе извршили паљевину куће Пљечковић Николе и убили, а потом запалили су 15 српских кућа и друге објекте (штале, гараже), а у Црницама запалили кућу Зечевић Рајка и Маших Глигора, убили Чук Владу (ово убиство је извршио Крехо Изудин) а у то вријеме пронађен је у селу Дракула Младан.

Кресић Мирослав, помоћник директора "Хелок-а" у Мостару, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за претрес стана и хапшење Бошковић Милене у Мостару, мај-јуни 1992. год., којом приликом јој је одузета већа количина златног накита и 3.000 ДМ за које није издата никаква потврда.

Кришто Иван, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима ВРС крајем маја 1992. год., приватни затвор за Србе на подручју општине Дувно (Томиславград) гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу логораша електро шоковима; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини маја 1992. год. затвор у МУП-у у Дувну (Томиславград) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу електрошоковима а од тих посљедица

умрла су два лица српске националности Андријашевић Миле и Важић Перо док је Павловић Саво полудио; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Дувну (Томиславград) јуни-октобар 1992. год., при чему су хрватске полицијске снаге похапсиле све мушкарце из села Рашчани код Дувна и привели у зграду гимназије у Дувну. Преко дана тјерали на разне тешке физичке послове, преко ноћи мучили уз употребу посебних метода: везивање електричних проводника за уши и прсте на руци, те пуштање струје.

Кријан (Бариша) Љубомир, рођ. 06. 04. 1957. год. у мјесту Кораће, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напади на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз

стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кријан (Иван) Ивица, рођ. 12. 04. 1968. год. у Кораћу, општина Брод, са задњим мјестом пребивалишта у Кораћу; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логорашки индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као

живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Кривић Малик, службеник полиције, станао је у улици ЈНА бр. 40, до средине 1992. год. био командир Станице милиције на Палама, а затим на истој дужности у Новом Граду, од априла 1992. год. начелник СЈБ Нови Град; - **одговоран** је што је у својству "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" извршио 22. 04. 1992. год. на Илици, Сарајево, масакрирање, а затим убиство из ватреног оружја осам заробљених резервиста припадника ЈНА: Вукомановић Милана, Вујић Недељка, Голубовић Велка, Ђокмановић Стевана, Лаловић Миљивоја, Бјелица Ђорђа, Марковић Зорана и Ђерић Радомира (КУ-01-605/93. од 29. 01. 1993. год.).

Кривић (Томо) Жељко; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је у току 1992. год. као стражар у логору Рабић код Дервенте учествовао у тучи Стајчић др Жељка а (Петар) којем су том приликом нанешене тешке тјелесне повреде.

Крндељ (Нико) Иво, рођ. 17. 01. 1959. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица (Петар) Кауриновића бб, прије рата радио као командир Станице милиције, креатор ХДЗ политике, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење

српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоч, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Крпан Томислав зв. "Тоц", припадник војне полиције ХВО; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда

творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Крстичевић Дамир, заповједник IV гардијске бригаде Хрватске војске "Пауци" из Сплита; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општине Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Крулац Младен, заповједник јединице за специјалне намјене у 108. бригади; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у Дервенти, у насељу Чардак, 16. априла

1992. год., када је организовао и учествовао у саставу полиције ХО-а у убиству Поповић Милојка, оца Драге, рођеног 1955. год. у Церанима, Дервента, при томе су изводили још 11 заробљеника припадника ВРС, мучили и изводили симултано (лажно) стрељање; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је за злочин почињен 26. 04. 1992. год. у селу Чардак у Дервенти, гдје су заробљени и мучени мјештани-Срби од којих су смртно страдали Поповић Милојко и Петковић Гавро.

Крњић (Анте) Пејо, рођ. 02. 01. 1966. год. у Горњем Зовику, општина Брчко, био настањен у Горњем Зовику, кбр. 205; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских

домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Крчић Атиф, из Осмача, прије рата био милиционер, командант Војне полиције у Сребреници; - **одговоран** је због нехуманог поступања са цивилима; малтретирање и пљачкање српских цивила на подручју Сребренице, доказ: III-062

Крчић Сакиб, рођ. у селу Осмаче, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Крзнарић Мато, из Обровца, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискалтурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима

звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Кубац Зијо, рођ. 1966. год.; - **одговоран** за злочин почињен над цивилним српским становништвом када је средином октобра 1993. год. у Сарајеву на локацији званој "Казани" заклао Србина Лабљив Василија, а послје тога му ножем одсјекао главу, а потом тијело бацио у провалију; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. почињено више злочина као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Кубат Енвер, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, поплаћено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Кубат Зијо; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Кудра Мирза, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила у периоду 1992. и 1993. год. на подручју општине Чапљина и том приликом је убијено 32 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-266.

Кукавица (Ибро) Мујо, рођ. 19. 06. 1952. год. у Штовићу, општина Србиње, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у злочину над српским цивилима Ковач Сава и његовој кћери Ковач Бранки, који су убијени из засједе из ватреног оружја у мјесту Бјелиш, општина Србиње, дана 20. 07. 1992. год.

Кукавица (Фехим) Фикрет, рођ. 22. 07. 1962. год. у Штовићу, општина Србиње, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у злочину над српским цивилима почињен дана 20. 07. 1992. год. у мјесту Бјелиш, Србиње гдје су из засједе убијени Ковач Сава и његова ћерка Ковач Бранка.

Кукић Мирсад, предсједник Извршног одбора, општина у Бановићима; - **одговоран** је, као припадник муслиманске "Патриотске лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а

потом пребацивани у затвор у Тузли. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле, - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима средином 1992. год. у логору за Србе у Дирекцији жељезничког саобраћаја на подручју општине Бановићи, вршио је злостављање, понижавање и мучење око 180 лица српске националности.

Куленовић Харис; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Куловац (Шабан) Бењамин зв. "Бено", рођ. 01. 11. 1963. год. у Рогатици, по занимању лекар; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Жеље гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Куловић Бесим, командир смјене страже у логору Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је почињено заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање

- ророва на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо")
- Кумић Иван**, из села Мале код Нове, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду април-мај 1991. год., у затвору у баракама у кругу војне касарне на подручју општине Нова Градишка, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, понижавању и сексуалном злостављању.
- Кунић Фикретб** припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 05. 1992. на подручју општине Нови Травник при чему је мучки убијен цивил српске националности Мирковић Млађо рођ. 1971 год.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 07. 1992. у улици "Колинска" на подручју општине Нови Травник гдје је силована Сена Свитлица рођ. 1943. након тога је заклана и изрешетана меџима.
- Куновац (Реџа) Азиз**, рођ. 08. 06. 1935. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за злочин почињен над српским цивилима: Фуштер Владом, Фуштер Јелом и Фуштер Милом, који су убијени из ватреног оружја дана 03. 05. 1992. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, код својих кућа.
- Куновац (Азиз) Салем**, рођ. 11. 12. 1962. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским цивилима у Зебиној шуми, општина Србиње, дана 03. 05. 1992. год. тада је из ватреног оружја убијен Фуштар Владо, а сам је убио Фуштар Јелу и Фуштар Милу
- Куновац Ешеф**, Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у злочину над српским цивилима Фуштер Владом, Фуштер Јелом и Фуштер Милом, почињен дана 03. 05. 1992. год. у Зебиној шуми, општина Србиње, који су убијени из ватреног оружја код своје куће.
- Купусић Хусо**, који је прије рата био активни милиционер у Вишеграду; - **одговоран** је што је учествовао у прогањању Срба априла 1992. год. из Вишеграда и лично убио Инђић Мићу од оца Радована, секретара ОШ "Вук Караџић".
- Куљанчић Хасудин**; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Куљанчић Сафет**; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Куљух Хаша**, из Горажда, економиста, начелник за привреду општине Горажде, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здравље попуштало, прекомјерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору.
- Курдија Илија**; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни

рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Курдија (Илија) Анто зв. "Боксер", рођ. 20. 09. 1953. год. у мјесту Ново Село, општина Брод, са задњим пребивалиштем у мјесту Мочила Горња; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде,

одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Курдија (Рудолф) Младен, рођ. 19. 05. 1958. год. у Славонском Броду, Република Хрватска са задњим пребивалиштем у Броду, заповједник војне полиције ХВО за подручје Посавине; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени,

стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Курјак (Мујо) Асим, рођ. 20. 06. 1975. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Курјак (Мујо) Касим, рођ. 08. 02. 1972. год. у Церској, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а

непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Куртагић (Амир) Аднан, рођ. 09. 02. 1958. год. у Дервенти, гдје је и настањен, по избијању ратних сукоба активно ступио у редове хрватско-муслиманских снага. Неутврђеног дана именован је за заповједника ИВ чете И Дервентске бригаде и надаље у том својству издавао наређења за масовна хапшења лица српске националности на подручју Дервенте. У том својству је неутврђеног дана у Дому ЈНА у Дервенти тукао Патковић (Васо) Луку.

Куртић Абид; - одговоран је, као припадник муслиманске "Патриотске лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а потом пребацивани у затвор у Тузли. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле.

Куртић (Авдо) Адил, рођ. 27. 04. 1961. год. у Поточарима, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Куртић Наир; - одговоран је, као припадник муслиманске "Патриотске лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а потом

пребацивани у затвор у Тузли. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле.

Куртић (Алија) Рахим, рођ. 25. 08. 1973. год. у Ровашима, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Куртић (Ибро) Ибрахим, рођ. 26. 04. 1974. год., Роваши; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Куртовић Сеад; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи

Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаљене и разорене (К-IX-139).

Кусић Алмир зв. "Кинез", руководилац Службе безбједности у Универзитетском медицинском центру; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Куспахић Хусо, прије рата милиционер у Вишеграду, припадник МОС-а. Одговоран је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а у прољеће 1992. год. на подручју Вишрада-село Штитарево учествовао у убиству српског цивила Неђе Линда из Тршевине, а једног цивила су теже ранили.

Кустура (Хамид) Алија, из мјеста Доњи Дубовик, гдје је и рођ. 24. 10. 1927. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Кустура Алија, из села Округла, општина Вишеград; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. 08. 08. 1992. год. именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Клисурса, Брусићи, Андравићи, Доња Лијеска код Вишеграда, иако је становништво избјегло, приликом упада у село нанијета је велика материјална штета јер су запалили све куће и остале помоћне објекте; - **одговоран** је за

- намјерно убијање цивила . 25. 10. 1992. у селу Доња Лијеска на подручју општине Вишеград. Учествовао је у убиству 1 жене српске националности Зечевић Милке, а куће у селу су попалили.
- Кустура (Хусеин) Бахрет**, рођ. 1950. год. у Братунцу, професионални званичник СДА, дошао у Братунац по партијској инструкцији; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.
- Кустура (Ислам) Заим**, из Вишеграда, рођ. 25. 04. 1963. год. у мјесту Бабин Поток; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. 08. 08. 1992. год. именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Клисурса, Брусићи, Андравићи, Доња Лијеска код Вишеграда, иако је становништво избјегло, приликом упада у село нанијета је велика материјална штета јер су запалили све куће и остале помоћне објекте; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 25. 10. 1992. год. у селу Доња Лијеска на подручју општине Вишеград. Учествовао је у убиству једне жене српске националности Зечевић Милке, а куће у селу су попалили; - **одговоран** је за ратни злочин убијање ратних заробљеника. Именовани је са осталим припадницима МОС-а 16. 10. 1992. год., приликом заузимања коте Меремшлге код Вишеграда, учествовао у заробљавању, мучењу и убијању девет српских војника, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.
- Кустура Заим зв. "Хоџа"; - одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ћаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.
- Кустурица (Адем) Сулејман**, рођ. 14. 09. 1938. год. у мјесту Плана, општина Билећа, био настањен у Брчком, Фадила Јахића Шпанца бр. 4, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).
- Кусуран (Мехо) Хамед**, по занимању месар, из Козарца, општина Приједор **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.
- Лагунџија Џемо; - одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.
- Лаличић (Хако) Заим**, рођ. 20. 09. 1959. год. у мјесту Савино Село, општина Врбас, Република Србија, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Пијачна бр. 2; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, опљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, ношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)
- Ламешић (Мате) Маријан**, рођ. 12. 03. 1945. год. у Горњој Скакави, општина

Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 6-а, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ланцо Есад, полицајац у затвору; - **одговоран** је за мучење 350 Срба затворених у логору "Челебић" код Коњица средином 1992. год.

Ланцо Зио зв. "Зенги", стражар у логору "Челебићи"; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а

касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар")

Лалан Андрија; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Ласић Мирко, командант ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду мај-септембар 1992. на подручју општине Травник и том приликом усљед злостављања и малтретирања смртно страдала два лица српске националности један од погинулих је идентификован Павић Сениша.

Ласић (Иво) Маријан, рођ. 22. 08. 1957. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 125, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана, а куће и друге просторије запаљене.

Латифовић Сабир; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Леци Ивица, Вендела, рођ. 21. 02. 1942. год. у Новом Селу, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Новом Селу; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског

становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ледић (Драган) Манијел, рођ. 05. 04. 1943. год. у Купресу, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и

ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и доношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Ледић (Емануел) Драгун, рођ. 13. 06. 1965. год. у Купресу, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и доношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Лехић (Салих) Зејнил, рођ. 02. 01. 1958. год. у селу Богатић, општина Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21), **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и стараца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње

Арасјенице умро два дана послеје размјене.

Леко Марко, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима крајем маја 1992. год., просторије ХВО на правном факултету на подручју општине Мостар гдје је учествовао у физичком злостављању логораша.

Лекић (Иво) Златан, рођ. 18. 09. 1970. год. у Брчком, био настањен у Горњој Скакави, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139), - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење

великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Лелић (Јозо) Илија, рођ. 02. 11. 1964. год. у Буквику, општина Брчко, био настањен у Буквику бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лелић (Јозо) Јосип, рођ. 01. 03. 1971. год. у Горњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Горњој Скакави, кбр. 48, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лемеша Марјан, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Лемезан (Расим) Енес, из Међеђе, општина Вишеград, рођ. 06. 09. 1955. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуру, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Ленђел Давор, из Живиница, припадник ХОС; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета, - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период друга половина 1992. год. и 1993. год. у

Централни војни затвор за Србе на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу глађу, одвођење логораша на коапње ровова на прве борбене редове и том приликом је једно лице рањено, присиљавање на давање лажних изјава, - **одговоран** је за злочин почињен у централном затвору у Тузли у току 1992, 1993. год. над затвореницима који су били изложени најстрашнијем мучењу и мучком убијању.

Лендо Шефик, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 05. 1992. на подручју општине Нови Травник при чему је мучки убијен цивил српске националности Мирковић Млађо рођ. 1971 год.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 07. 1992. у улици "Колинска" на подручју општине Нови Травник гдје је силована Сена Свитлица рођ. 1943. након тога је заклана и изрешетана мецима.

Лендо Јусуф, пребивалиште Сарајево, Ул. Подбистрик 15, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Лепан Шимо; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са

циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепан (Тадија) Винко, рођ. 03. 02. 1955. год. у Новом Селу, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим

изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепан (Тадија) Драго, рођ. 26. 08. 1960. год. у Новом Селу, општина Бос. Брод, из Бос. Брода, припадник војне полиције ХВО-а у Броду; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становнишвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање прстију на ногама и рукама, стављање летве-

колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења, **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четири С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учрптавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за хапшење становништва српске националности, одређивање кућног притвора у периоду од 03. 03. 1992. до 10. 07. 1992. год. кад је вршено хапшење и спровођење у логор на градском стадиону у Броду. У логору је вршено мучење тучом, гашење цигарета по грудима и по врату код чега су остајали ожигљци. Свједок је тјеран да једе запаљене цигарете а на подлактици десне руке направљен му је рез ножем. Вршено је мучење главу; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем.

Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепан Иво, у то вријеме новинар Радио Брода; - **одговоран** је за злочин почињен у јуну-јулу 1992. год. у логору "Тулек" у Броду због туче, малтретирања и мучења заробљених Срба.

Лепан (Јозо) Андрија, рођ. 04. 06. 1962. год. у Бос. Броду, са задњим пребивалиштем у мјесту Мочила Доња; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на

српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепан Марко; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са

циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепан Пејо, налазио се на дужности заповједника радне бригадете управника складишта реквизицијом сакупљене робе из српских насеља, а при 101. бригади ХВО у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03.

1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепан Петар, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-

колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послеји мокрења.

Лепан (Петар) Тадија, рођ. 01. 08. 1939. год. у Сл. Броду, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послеји мокрења.; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четири С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03.

1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Лепен Ђуро, припадник ХОС-а Бос. Брод; - **одговоран** је за злочин систематског и групног пребијања и силовања жена српске националности у логору на Стадиону у Бос. Броду у јулу 1992. год.

Лепен Драган, припадник ХОС-а и ХВО-а Бос. Брод; - **одговоран** је за злочин систематског и групног пребијања и силовања жена српске националности у

логору на Стадиону у Бос. Брду у јулу 1992. год.; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Градски стадион" Врод (Бос. Брод) јуни-јули 1992. год. када је учествовао, са још шест саучесника, у стравичном мучењу између 80-150 затворених Срба које су тукли до изнемоглости, нарочито у ноћним часовима, а од задобијених удараца у затвору су умрли: Черек Славко, рођ. у Лијешју, Радвановић Милан из села Зборишта и још један возач аутобуса из Брода, одговоран је за намјерно убијање ухапшеника у логору у Оџаку од 08. 05. до 09. 07. 1992. год. када је као припадник ХВО-а у логору до смрти претукао са још два саучесника Дервенић Радета Србина из Доње Дубице. Умро је у логору 2-3 часа после мучења.

Летик Фадил, из Мостара; - **одговоран** је за почињене ратне злочине разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је, са осталим припадницима ХВО-а МОС-а, у периду од априла 1992., почетка 1994 год., без војне потребе, учествовао у паљењу српских кућа по селима око Мостара.

Летука Фадил, рођ. 1950. год. у Доњој Махали, Мостар, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у јуну 1992. у селу Ходбине на подручју општине Мостар силоване су двије жене српске националности, а затим убијене, наведено у КП Комитета бр. I-176.

Левих (Абдулах) Есад, рођ. 27. 05. 1963. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а

потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лишић (Мексуд) Мирсад, рођ. 02. 04. 1966. год. у Брчком, био настањен у Брчком, М. Тешића бр. 5; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому,

логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Лишић (Сеад) Самир, рођ. 28. 09. 1973. год. у Брчком, био настањен у Горњем Рахићу кбр. 5, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи

број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељане, - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано

извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Лишић Сенад, из Г. Рахића; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Џерик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео

ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељане.

Лишко Лука, из села Доњи Шушњеви, општина Дервента, припадник ХОС; - **одговоран** је за организовање и нехумано поступање са ратним заробљеницима од краја мја до краја 06. 1992. год., логор за Србе у ОШ у селу Пољаве на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању на разне начине, везивање бодљикавом жицом, пржење угријаном жицом по тијелу, примјена електро шокова путем полних органа, мучење глађу.

Лиховац Саид, из Пазарића, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год.

именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Лилић Хајрудин, рођ. 1960. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Лилић (Незир) Наско, рођ. 16. 01. 1952. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених

рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Лилић Нецад, рођ. 1955. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Лилић (Абид) Нијаз, рођ. 1962. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Лилић (Абид) Сејђалија, рођ. 03. 12. 1959. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Лилић (Хамид) Селим зв. "Скуцо", рођ. 28. 01. 1954. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв.

Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Липовача Кемал, припадник МОС, Бихаћ; - **одговоран** је за злочин почињен од 08. 02. до 26. 04. 1994. год. у бихаћком затвору, за мучење, малтретирање и нехумано поступање са рањеницима и болсеницима.

Липовац (Иван) Јосип, рођ. 05. 06. 1944. год. у Дервенти; - **одговоран** је као припадник 103. бојне из Загреба, што је септембра 1992. год. малтретирао заробљена лица у логору "Тулек" код Бос. Брода, тукао Марић Чеду, из Осине, те наређивао затвореним лицима да стоје у ставу мирно са рукама на потиљку, а затим је тукао безбол-палицом, рукама и ногама између осталих, на тај начин батине су добили Патковић Лука и Стојић Јово. У истом периоду Липовац је тукао лица из насеља Чардак у Дервенти, а која је претходно одабирао Врдољак Ивица зв. "Геза".

Липовац (Анте) Дамир, рођ. 05. 10. 1970. год. у Дервенти, припадник хрватске војске; - **одговоран** је што је између 08. и 13. 06. 1992. год. у својству заповједника логора у Пољарима код Дервенте, извео Стјепановић Бориса и изнуђивао податке, а пошто није био задовољан одговором усмртио па је пуцањем из аутоматске пушке, затим је извео Марковић Бору, наредио му да зине, ставио цијев од пушке извео је из логора три логорашак Србина и физички из мучио. Именовани је у истој својству, поред мучења и убиства заробљеника, одузимао сатове, златни накит и девизни новац; - **одговоран** је за организовање и нехумано поступање са ратним заробљеницима од краја мја до

краја 06. 1992. год., логор за Србе у ОШ у селу Пољаве на подручју оштине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању на разне начине, везивање бодљикавом жицом, пржење угријаном жицом по тијелу, примјена електро шокова путем полних органа, мучење глађу, - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 16-18 06. 1992. год. у логору за Србе у Ш "Вук Караџић" Пељаче код Дервенте гдје је вршио злостављање, мучење, одвођење на лажно стрељање преко 100 лица српске националности.

Липовац (Анте) Ивица зв. "Дамир", рођ. 1969. год. у селу Пољу, Дервента; - **одговоран** је за наміјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору, основној школи у Пољанима код Дервенте 12. и 13. 06. 1992. год., када је лично убио Стјепановић Бориса из Сребреника, рођеног 1932. год., у којег је испалио рафал, а Марковић Бору убио испаливши му метак у уста. То је извео пред 60-80 затворених Срба.

Липовац (Пејо) Лукица, рођ. 22. 11. 1966. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, пребивалиште у Босанском Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем

формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним мето-дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог сад-ржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Липовац Пејо; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној

дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Липовац Предраг зв. "Цане"; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште

грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ливадић (Ахмет) Исмет зв. "Цица", рођ. 29. 06. 1956. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Н.Шехића 5; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских фор-мација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ливадић Нихад, бивши поручник ЈНА, начелник безбиједности у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Лизало (Мехмед) Михрет зв. "Шпика", рођ. 09. 05. 1966. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Винац бр. 136, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Локванчић (Наил) Хамо зв. "Бриле", рођ. 30. 08. 1954. год. у Храсници, општина Илиџа, мјесто сталног боравка Сарајево, општина Илиџа, Храсница, Јахоринска бр 20; - **одговоран** је као припадник

муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, доношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Локванчић (Рашид) Шефик зв. "Кедо", рођ. 17. 10. 1951. год. у Храсници, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Школска бр. 5; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, доношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Локванчић (Вејсил) Албин зв. "Доне", рођ. 09. 05. 1956. год. у Храсници, општина Илиџа, настањен у мјесту рођења, Ковачи бр. 30; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирипљивим мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Лопа Незир, управник логора Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Ловреновић (Бранко) Јозо зв. "Цоле", рођ. 03. 11. 1969. год. у Сеоци, општина Јајце, са пребивалиштем у Сеоци к. број 56, општина Јајце, Хрват, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опухе од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Ловрић (Вид) Блашко, рођ. 24. 10. 1964. год. у Горњем Зовику, општина Брчко, био настањен у Горњем Зовику, кбр. 11; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скавае, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Ловрић Ивица; - одговоран је као припадник ХВО-а крајем маја 1992. год. учествовао у масовном хапшењу цивила српске националности на подручју општине Дервента, а у Дому ЈНА почетком маја 1992. год. тукао палицом по глави Ђукић Перу, тјерао га да прави склекове, а ако то није чинио довољно брзо, тукао га је ногама по свим дијеловима тијела, те му је на тај начин нанео велике патње.

Ловрић (Ивица) Марко; - одговоран је као припадник ХВО-а што је 25. 04. 1992. год. са још двојцом непознатих припадника ХВО-а или ХОС-а у чуми недалеко од насеља Чардак, општина Дервента, силовао Н. З. (име садржано у КП бр. 13/93)

Ловрић Мирс; - одговоран је као припадник ХВО-а што је заједно са осталим садржаним у КП, такође припадницима ХВО-а почетком априла 1992. год. учествовао у претресима и пљачкању имовине лица српске националности на подручју општине Дервента. Након извршеног претреса куће Благојевић Недељка заједно са Матковићем учествовао је у ударању Благојевића, којом приликом су овоме нанешене тешке тјелесне повреде.

Ловрић (Нико) Марко, рођ. 02. 01. 1955. год. у селу Османлије, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова

имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Лозић (Томо) Марко, рођ. 27. 06. 1938. год. у месту Растичево, општина Купрес, био настањен у Брчком Фадила Јахића Шпанца бр. 5, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лозић Исмет; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лозић (Наил) Шекиб, рођ. 23. 03. 1971. год. у Гарићи, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Лучаревић Керим, руководилац добровољачких јединица, намјенских јединица Муџахебина, војне организације "Босна" и др.; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Лучић (Илија) Иво, рођ. 11. 07. 1953. год. у Витановићима, општина Брчко, био настањен у Витановићима бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно

учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лучић (Илија) Маријан, рођ. 02. 10. 1958. год. у Церiku, општина Брчко, био настањен у Витановићима кбр. 15, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лучић (Илија) Стјепан, рођ. 18. 11. 1966. год. у Витановићима, општина Брчко, био настањен у Витановићима, кбр. 15, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лучић (Јаков) Нико, рођ. 30. 05. 1938. год. у Витановићима, општина Брчко, био настањен у Витановићима, кбр. 22, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лучић (Марко) Лука, рођ. 08. 02. 1938. год. у Рачиновцима, општина Жупања, био настањен у Брчком, Фадила Јахића Шпанца бр. 6, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лучић (Илија) Марко, рођ. 27. 09. 1967. год. у Сеоци, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Сеоци бр. 57; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против

српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Лучић (Марија) Јозо, рођ. 03. 11. 1966. год. у Сеоци, општина Јајце, са пребивалиштем у Сеоци, кбр. 63, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Лучић (Илија) Марко, рођ. 27. 09. 1967. год. у Сеоци, општина Јајце, са пребивалиштем у Сеоци број 57, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању

затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Лучић (Томо) Мијо зв. "Специјалац", рођ. 22. 10. 1969. год. у мјесту Сеоци, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Сеоци бр. 70, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Лубиновић (Јусуф) Шефкет зв. "Лубина", рођ. 11. 01. 1953. год. у Брки, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 176, пре рата радио као ауто-превозник, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за учешће у нападу на село Буквик, општина Брчко и убиство Секулић Спасоја, дана 14.09.1992; - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени; - **одговоран** је за заробљавање и убиство три рањена цивила из села Буквик, општина Брчко, дана 14. 05. 1992. год.

Лукавица Омер, из Витковића, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом 05. 05. 1992. год., одвођење из станова Рајка Кушића, Мирка Лабуса и Јованке Лабус, сви из Витковића, потом извршио стрељање и тијела бацио у Дрину; - **одговоран** је и за убиство Петра Стојановића из Витковића, а и силовање његове снахе.

Лукић (Иво) Маријан зв. "Мато", рођ. 10. 05. 1945. год. у Улицама, општина Брчко, био настањен у Улицама кбр. 63; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце,

Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лукић (Томо) Петар, рођ. 05. 07. 1964. год. у Улицама, општина Брчко, био настањен у Улицама кбр. 55/а; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Лукић Иво, припадник војне полиције ХВО-из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Лукић (Винко) Иво, рођ. 28. 01. 1967. год. у мјесту Миле, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Миле бр. 52, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Лукић (Марко) Тадија, рођ. 01. 10. 1928. год. у Кричанову, општина Брод, гдје је и настањен; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Лукић (Тадија) Недељко зв. "Недо", рођ. 04. 03. 1951. год. у Крчанову, општина Брод, гдје је и настањен; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац,

општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Љубановић (Јусуф) Шефкет зв. "Љубина", рођ. 11. 01. 1953. год. у мјесту Брка, општина Брчко, мјесто пребивалишта Брка 176, општина Брчко, припадник 108. брчанске бригаде ХОС-а; - **одговоран** је за злочин почињен 15. 09. 1992. год. у селу Буквик, Брчко, гдје је убио три заробљена српска рањеника која су претходно доведена у амбуланту.

Љубичић Марин, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за учешће у свирепом убуству Балабан Боже, инструктора аероклуба Мостар, 02. 08. 1992. год., којег је у логору Дратељ тукао и са још двојицом саучесника објесио га и извадио очи, одсјекао оба уха, нос, језик, тако унакаженог тукао лопатом, а објешено тијело разрезао, а потом одсјекао главу, а остатак тијела оставио да виси о прозору до 5 часова ујутро. При извођењу овог монструозног чина, натјерао је његову супругу да то гледа, уз пријетњу да ће и она тако проћи. Његово мртво тијело запалио је бензином.

Љубовић Самир зв. "Мићо", муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12

Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је за учешће у злочину над цивилним српским становништвом средином септембра 1993. год. у Сарајеву када је вршено привођење Срба Јовановић Душка и Николић Ервина у просторије Штаба 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ на Бистрику гдје су били тучени затим одведени у правцу Богушевца на локацију звану "Казани" гдје су уведени у земуницу снајперског вода, поново били тучени када је именовани усмртио ножем Јовановић Душка.

Љумић Кећо, шеф полиције, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.

Машић (Паво) Мујо зв. "Миш", рођ. 19. 08. 1954. год. у Босанском Шамцу, командант сатније-чете са сједиштем у Босанском Шамцу **одговоран** је што је, наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 27. 06. и 28. 06. 1992. год. усљед чега је погинуо Симендић Раде, а три лица су рањена на објектима друштвеног власништва је наступила велика материјална штета.

Машић Бехадил, из Горње Орлице-Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Машић Јунуз; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству

са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним мето-дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Машић (Мате) Јошко, из Бока, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је

заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, плъачакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Машић (Мехо) Бахир, рођ. 02. 09. 1964. год. у Средњој Трнови, замјеник команданта бригаде "Хајрудин Меших" у Теочаку; - **одговоран** је за наређивање гранатирања и напада на село Мезграја, засеок Гајићи, извршење пјешадијског напада изван зоне ратних дејстава којом приликом су убили три цивила у општини Угљевик септембра 1994. год. Том приликом рањено је неколико цивила после чега су им спаљене куће и помоћни објекти.

Машић (Мишо) Анте, из Бока, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, плъачакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Машић Мухидин, из Горажда, насеље Копачи, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом 20. 08. 1992. год. у релееу "Троврх" код Горажда, заробљавање осам припадника српских оружаних снага, употребу недозвољених средстава, бојних отрова. Одвођење заровњеника у "Силос" у Копачима недалеко од Горажда, гдје су

заробљеници били тучени, мучени, од којих је Рато Клачар, да би прекирати муче, извршио самоубиство вјешањем. Осталих седам заробљеника је изведено поред Дрине и стрељано, а њихова су тијела бачена на сметлиште у близини жељезничке пруге; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у насељу Копачи, општина Горажде у августу 1992. год., када је учествовао у свирепом убиству осам заробљених српских војника и то: Клачар Ратко, Ласица Бошко, Ласица Ђоко, Чехо Његош, Вуковић Која, Тодоровић Будо, Тодоровић Бране и Радовић Тадија (Клачар Ратко извршио самоубиство). Наведене борце послије заробљавања на релееу Врх одвели су у логор "Силос", након мучења одвели их поред ријеке Дрине и стријељали, а њихова тијела бацили на ђубриште у близини жељезничке пруге.

Машић (Незир) Ибрахим зв. "Млаћо", са пребивалиштем у селу Брезовица, општина Сребреница, муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према цивилном становништву на подручју Братунца, село Сикирић. Он је заједно са осталим припадницима МОС-а убио земљорадника на њиви.

Машић Ибро, командир смјене у логору "Мусала"; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Коњицу, логор "Мусала" 1993. год. при чему су ухапшени и провођени цивили старе особе, мушкарци и жене, гдје су мучени и злостављани.

Машић Миралем зв. "Макарон", стражар у логору "Челебићи"; - **одговоран** је за убиство 10. 07. 1992. год. у мјесту Ђајићи Голубовић Ђуре (1953.), професор географије, Голубовић Власте (1955.), Голубовић (Ђуре) Петра (1985.) год. и Голубовић (Ђуре) Павла (1987.); - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992.

год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Маџић Неђо, стражар, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана; - **одговоран** је злочине почињене према затвореним Србима у логору у згради бившег затвора на подручју општине Љубушко у периоду 10. и 11. 06. 1992. год. када су убијени Ђорђе Вуковић и Шерлез Анђелко, а затим су тијела спаљена

Маџић Вахид, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Махмуљин (Асим) Асмир, рођ. 04. 11. 1971. год. у СР Њемачкој, са пребивалиштем у Козарцу, Омладинска бб, општина Приједор., у бјекству; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са

осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, почињено злочиња у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Махмутчехајић Русмир; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логорозатвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Махмутбеговић Мевлудин, командант Специјалне јединице тзв. Армије БиХ "Осе" из Живнице, активно војно лице бивше ЈНА; - **одговоран** је што је у својству команданта непријатељске војске, тзв. Армије БиХ, у дане: 25. 05. 1992. год. на подручју општине Калесије, 29. 04. 1994. год. на подручју општине Хан Пијесак и 04. 06. 1994. год. на подручју општине Кладањ наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српске положаје на наведеним подручјима, те да у овим нападима врше убиства, мучења, масакрирања и наносење великих патњи цивилном становништву и заробљеним припадницима ВРС. Дана 23. 07. 1994. год. извршена је размјена лешева цивилног становништва и припадника ВРС-е, који су се водили нестали приликом наведених напада, а записник о идентификацији са именима налази се у КП бр. КУ, 136/94, ЦЈБ, Зворник; - **одговоран** је што је вршећи дужности команданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ, наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српска села Пелемиши-Кладањ дана 20. 03. 1993. год. када је убијен Гајић Радислав, а српско становништво протјерано, уз пљачку целокупне имовине, а село је спаљено. Дана 14. 01. 1994. год. нападнуто је српско село Јелачићи-Кладањ, при чему је нестало-заробљено 9

лица- цивила српске националности и 8 бораца РС-е чија тијела су преда, сва измасакрирана српској страни, 22. 02. 1994. год., а село је опљачкано и уништено. Истог датума, тј. 14. 01. 1994. год. нападнуто је у село Мајдан тада је погинуо српски војник Лакић Владо, а село опљачкано и куће уништене, спаљене, дана 30. 03. 1994. год. нападнуто је поново село Пелемиши-Кладањ, када су убијена четири припадника ВРС, а три су нестала, дана 20. 04. 1994. год., по трећи пут, нападнуто је српско село Пелемиши, приликом чега је побијено седам лица српске националности. Имена страдалих налазе се у КП бр. КУ-109/94. ЦЈБ Зворник.

Махмутовић Едем; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, у периоду септембар-октобар 1992. год. уселу Дивовићи на подручју општине Братунац именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у масакру два цивила српске националности Ђокић Сретена и његовог сина Ђокић Светозара.

Махмутовић (Ибрахим) Фејзо, из Жањева, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница.

Махмутовић Хусеин зв. "Цвиго", из Орашја, предсједник СДА Орашје, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни

рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Храсници мај-август 1992. год. те пребијање, мучење затвореника од који су многи умрли.

Махмутовић Месуд, командир милиције, а у току рата пљачкао имовину Видоја Нешовића из Стаматовића; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевих Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, поплаћено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Махмутовић (Бехаија) Насир, рођ. 01. 09. 1956. год., из Жањева, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Мајић Анто; - **одговоран** је што је у својству стражара ХВО у логору у Пољари код Дервенте средином јуна 1992. год. вршио физичко обезбјеђење логора у просторијама из аутоматске пушке испалио два метка у плафон, а затим пришао Стјепановић Борису из Загеба кога је касније убио Липовац Дамир, ударио га два пута песницом једном у главу, а други пут у предно прса.

Мајић (Стјепан) Златко зв. "Словенац", рођ. 31. 03. 1956. год. у Славонском Броду, настањен у Дервенти, у улици Хасана Кикића број 75; - **одговоран** је као припадник ХВО што је половином 1992. година у својству заповједника полиције издавао наређења за масовна противзаконита затварања лица српске националности на подручју општине Дервента су физички малтретирани и ударани поједини затвореници међу којима Патковић Лука, Васе, Стајић др Жељка и Кнежевић Драго, Милована, као и др.

Мајић Ивица; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 20. 06. 1992. год. у Улици Свети Саво на подручју општине Бос. Брод, именовани је као припадник ХОС-а учествовао у убиству трочлане породице Мачинка Бранко,

Мачинко Милева и њихов син; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 24. 06. 1992. у насељу Скела на подручју општине Бос. Брод убијен је Србин Стојаковић Слободан.

Мајковић (Наил) Јусуф, рођ. 25. 07. 1967. год. у Приједору, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. С. Маслића бр. 40, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", где је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Маканић (Јакуб) Бећир, рођ. 15. 04. 1957. год. у Бешићима, општина Власеница, по занимању маш. тех., са пребивалиштем у Власеници, командант 1. Церског муслиманског одреда; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Макић (Абид) Халид, рођ. 05. 09. 1956. год. у Бучићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Бучићи, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне

- имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Макић (Бећир) Фахрија**, рођ. 01. 11. 1953. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 80, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Макић (Ејуб) Шекиб**, рођ. 02. 01. 1949. год. у Бучићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Бучићи бб, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Макић (Садик) Халид**, рођ. 27. 01. 1959. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица 87; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Макитан (или Махитан) Ахмет зв. "Макс"**, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе "Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, загадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретел" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе свијећом, гашење опушка по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно слиовање жена.
- Максимовић Мирза**; - **одговоран** је за убиство 10. 07. 1992. год. у мјесту Ђајићи Голубовић Ђуре (1953.), професора географије, Голубовић Власте (1955.), Голубовић (Ђуро) Петра (1985.) и Голубовић (Ђуро) Павла (1987.).
- Малагић (Хилмо) Хајрудин**, рођ. 1945. год., Осмаче, Сребреница, убио један број цивила, опљачкао имовину и спалио села Сикирић, Бјеловац и Лозницу 14. 12. 1992. год..
- Малајхоџић Самир**, из Сарајева, припадник МОС, "Патриотска лига"; - **одговоран** је што је као припадник МОС-а вршио силовање затворених српских жена у логору "Виктор Бубањ" у Сарајеву, заједно са већим бројем припадника "Зелених беретки" у периоду од 22. 05. до децембра 1992. год. Силовање је вршено на врло монструозан начин иу трајне посљедице по ментално и физичко здравље, а један број силованих жена је убијен.
- Малеш (Мијо) Иво**, рођ. 25. 03. 1936. год. у Купресу, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.
- Малић Недо**, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у логору у Љубушком тако што је учествовао у злостављању, тјерали су их да бесконачно раде склекове, пуштали су им касете са усташким пјесмама и тјерали их да их науче и пјевају, спавали су на поду без ћебади у хладним и тамним просторијама.
- Малкић (Осман) Џевад**, рођ. 11. 08. 1958. год. у Познановићима, општина Сребреница, припадник муслиманских снага, командир чете; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ратковиће, општина Сребреница, дана 21.

06. 1992. год. када је убијено 22 лица, цивила, а село је запаљено; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Малкић (Рушид) Абдурахман, рођ. 11. 06. 1954. год., у селу Познановићи, општина Сребреница, припадник муслиманских снага, командир вода; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ратковићи, општина Сребреница, дана 21. 06. 1992. год. када је убијено 22 лица, цивила, а село је запаљено.

Малкић (Осман) Џевад, из Познановића, општина Сребреница, по занимању учитељ; - **одговоран** је за почињени ратни зло чин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Малнић Мевлудин; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Маловић (Емин) Ифет, рођ. 22. 09. 1967. год. у Ђилама, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало.

Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Мамутовић Насир, учествовао у нападу на село Бољевићи 05. 10. 1992. год., убиству једног броја мјештана, пљачкању имовине и спаљивању села. Опљачкао имовину Видоја Нешковића из Станатовића.

Мандалинић (Милош) Драган, рођ. 1960. год. у Лукавцу, Србин. Од почетка рата активни учесник у муслиманским војним формацијама. Као снајпериста - **одговоран** за смрт три цивилне особе у Сижју и Милину Селу. Једно вријеме био инструктор муслиманских снајпериста. Јавно је хваљен од његових сабораца из редова муслиманске војске на локалној телевизији и радију за нападе на Србе.

Мандеш (Фрањо) Матија, рођ. 25. 06. 1961. год. у Бијелој; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992. год., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Мандић Анкица, из Грка, општина Српски Брод; - **одговорна** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починила у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште

РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Манот (Антун) Андрија, рођ. 09. 05. 1956. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирале. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Манић Иво; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним метода-ма кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Манџић Смајо, командант 1. Подравске маневарске бригаде; - **одговоран** је за

организацију и наредбу припадницима тзв. Армије БиХ да изврше напад из засједе на камион 27. 05. 1995. на путу Рупово брдо-Купусно на подручју општине Милићи и том приликом и том приликом је смртно страдало пет лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-263.

Манџука (Ахмет) Смаил зв. "Смајо", рођ. 25. 01. 1959. год. у Купресу, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и ношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Манџука Зијад зв. "Зијо", Илијаса рођ. 01. 05. 1945. год. у Купресу, општина Купрес, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и ношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код

Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Маљишевић (Суљо) Сакиб, рођ. 16. 01. 1971. год. у Градини, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Марчинко Јосип, који је прије рата радио у СУП-у у Мостару, а у критично вријеме у Западном логору је био припадник Војне полиције ХВО-а; - **одговоран** је за организацију и намјерно убијање цивила у периоду од маја 1992. до августа 1992. год. на подручју општине Мостар и том приликом су смртно страдала три лица српске националности Јовановић Милан рођ. 1925. год., Чворо Милан и Скочајић Ранко.

Марчинковић (Анте) Стипе зв. "Сокољкин", рођ. 15. 11. 1969. год. у Билицама, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је, као припадник хрватско-муслиманских војних формација, за вријеме оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош у селу Врбањаци, засеок Ташићи у времену од 10. до 30. 07. 1992. год. учествовао у лишавању живота из ватреног оружја, заробљеника Чупић Ратка, цивила српске националности.

Марчинковић (Марко) Перо, рођ. 05. 07. 1962. год. у Билицама, општине Котор Варош; - **одговоран** је што је, као припадник хрватско-муслиманских војних формација, за вријеме оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош у селу Врбањаци, засеок Ташићи у времену од 10. до 30. 07. 1992. год. учествовао у лишавању живота из ватреног оружја,

заробљеника Чупић Ратка, цивила српске националности.

Марас Јозо зв. "Јошко", припадник ХОС и ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од маја до јуна 1992. год., логор у војном магацину у Рахићу и логор за Србе у "Силосу" у селу Поље на подручју општине Дервента гдје је учествовао у злостављању, исцрпљи-вању глађу, одбијање бубрега, ломљење ребара, - по избијању ратних сукоба на подручју Дервенте, крај априла 1992. год. ступио у редове непријатељских снага. У том својству у истом периоду, у логору Рабић код Дервенте тукао је Патковић (Васе) Луку и Тепић (Алексе) Драгољуба због тога што му се није вратио са размјене, Марковић (Неде) Милу и Благојевић (Паве) Неђу и др.

Марас Маринко, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла-мај 1992. год. у логору за Србе "Рахић", на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је у априлу 1992. год. учествовао у масовним хапшењима лица српске националности као и пљачкању њихове имовине на подручју општине Дервента.

Марас (Мате) Златко, рођ. 02. 02. 1954. год. у Дервенти, настањен у Живницама бб, општина Дервента; - **одговоран** је што је у периоду априла и маја 1992. год. у својству заповједника полиције ХВО у Дервенти вршио колективна застрашивања лица српске националности. По његовом наређењу на лажно стрељање изведени су Радишковић Зоран, Бураш Благоје,

Пијетловић Станимир и Кузмановић Миле, а у истом периоду учествовао је у тучи Рашић Веселка, а Душана и нападу на насеље Чардак у Дервенти. Поред наведеног у логору у Рабићу тукао је и Петковић Луку, а Васе; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла- мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање

Мареља Ђозга, Ливно; - **одговоран** је за привођење у СУП Кисо Недељка гдје је немилосрдно тучен цијелу ноћ, у којему је одсјекао три прста да би скинуо прстење са њих дана 06. 04. 1992. год. у Ливно.

Мареља Маринко, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Мареља Зоран, заповједник 80. домобранске пуковније Хрватског вијећа обране Ливно; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица,

од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цијелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Маргетић Анто; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарала и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним мето-дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата

одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Марић (Марјан) Аугустин, рођ. 03. 02. 1943. год. у Горњем Вукшићу, општина Брчко, био настањен у Горњем Вукшићу бб, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маоча, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Марић (Анте) Матија, рођ. 07. 05. 1962. год. у Новом Селу, општина Оџак, припадник групе "Ватрени Коњ" при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је, за учешће у силовању малољетнице у Новом Граду, дана 03. 07. 1992. год. и учешће у силовању двије девојке у Новом Граду, дана 12. 07. 1992. год.

Марић Фрањо, рођ. 01. 01. 1971. год. у селу Зидина, општина Томисловград; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у

убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Марић (Хусо) Осман, из Бабин (Бабића) Потока; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. 08. 08. 1992. год. именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Клисура, Брусићи, Андровићи, Доња Лијеска код Вишеграда, иако је становништво избјегло, приликом упада у село нанијета је велика материјална штета јер су запалили све куће и остале помоћне објекте; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Палевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Марић Предраг, рођ. 1957. год. у Мостару; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присилан рад.

Марић (Бајро) Рамо, рођ. 1970. или 1971. год. у селу Жуља, општина Невесиње, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 11. 11. 1994. год. у селу Жуберин на подручју општине Невесиње и том приликом су убијена три српска цивила Чабрило Мара рођ. 1911. год., Чабрило Даринка рођ. 1929. и Чабрило Милосав рођ. 1940. год., два лица рањена, опљачкано и запаљено већи број кућа.

Марић Зехро, из села Будимוליћи, општина Хаџићи, командант ТО у Хаџићима,

иницијатор хапшења Срба и одвођења у логор Тарчин; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Маријановић Марко, чувар логора, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у општини Градачац и Босански Шамац у љето 1992. год. и хапшење свих лица српске националности и одвођење у импровизовани затвор смјештен у селу Горња Трамошњица у којем су малтретирани, одвођени на радове, а неки од њих одведени у непознатом правцу од кад им се губи сваки траг.

Маријановић Перо, чувар логора, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у општини Градачац и Босански Шамац у љето 1992. год. и хапшење свих лица српске националности и одвођење у импровизовани затвор смјештен у селу Горња Трамошњица у којем су малтретирани, одвођени на радове, а неки од њих одведени у непознатом правцу од кад им се губи сваки траг.

Маријановић Тадија, из Горње Трамошњице, главни активиста ХДЗ, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у општини Градачац и Босански Шамац у љето 1992. год. и хапшење свих лица српске националности и одвођење у импровизовани затвор смјештен у селу Горња Трамошњица у којем су малтретирани, одвођени на радове, а неки од њих одведени у непознатом правцу од кад им се губи сваки траг.

Маринчић Иван, рођ. 1959. год. у Мостару; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присиљан рад.

Маринић (Мијо) Драго, рођ. 13. 09. 1957. год. у мјесту Шушњари, општина Дервента, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним мето-

дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретирани, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Маринић (Мијо) Миро, рођ. 29. 09. 1958. год. у Шушњарима, општина Дервента, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним мето-

дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретирани, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; -

Маринић (Мијо) Перо, рођ. 09. 04. 1956. год. у мјесту Шушњари, општина Дервента, са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим

изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логорашки индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Маринић (Перо) Здравко, рођ. 01. 08. 1959. год. у Броду; - **одговоран** је што је дана 09. 04. 1992. год. око 21.30 часова, у својству вође групе у којој се поред њега налазило још шест неидентификованих полицајаца ХВО, дошао у стан Вуковић Милорада, који је лоциран у Броду у улици Маршала Тита бр. 114, те је након бесправног уласка у стан, заједно са припадницима групе предузео неовлаштено претресање истог стана, под

изговором да траже наводно снајперисту, тражећи пушку и одузевши бесправно Вуковићу пиштољ који је имао на одобрење, наредили да се обуче те да пође са њима. Након Вуковићевог одвођења, исти је од стране пријављеног Маринића, или неког другог припадника групе, на неутврђеном мјесту и под неутврђеним околностима, неидентификованим ватреним оружјем једним хицем у предјелу груди, нанијевши му устрелну рану на предњој страни грудног коша, лишио живота, након чега је Вуковић заједно са још једним неидентификованим лицем које је такође лишено живота, везан жицом око руку, прекрштених на леђа, те су међусобно везани и обојица бачени у ријеку Саву, тако да су на страни Саве Републике Хрватске пронађени, извађени и допремљени на патолошко одјељење болнице у Славонском Броду, након чега је Вуковићев леш на неутврђен начин закопан на локацији масовне гробнице на градском гробљу у Броду, одакле је ексхумиран и идентификован; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда

творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логорашки индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Маринковић Шимо, заповједник логора у "Дретелу"; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима маја 1992. год. у логору за Србе у "Дретелу", гдје је вршио злостављање и мучење затвореника разним средствима, забијање ексера под нокте руку и ногу, стављање каблова у чамр, полно општење са животињама, да пасу траву, да једу инсекте и пију детерџент за суђе.

Марио (Фрањо) Милош, рођ. у Дервенти, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од 26. априла до 10. маја 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању на разне начине, свакодневно су били тучени уз лажне пријетње да ће бити заклани, чупање гркљања, мучење глађу.

Марјановић (Иван) Винко, рођ. 11. 12. 1939. год. у Доњем Рахићу, био настањен у

Брчком Улица Бере Босића 7, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских форма-ција у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Марјановић Анте; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Марјановић Марко, рођ. 1948. год., по националности Хрват; - **одговоран** је за руковођење акцијом пресретања а потом и убиства тројице Срба: Горана Стоканића, Велимира Панића и Душана Стоканића.

Маркић Ивица, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор

у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање.

Маркић Пејо; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним метода-ма кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и

друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог сад-ржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Марковић, Поробић Драгослав зв. "Макс" и "Таре", из Угљаре, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Марковић, Поробић Мирослав зв. "Шикан", рођ. 1960. год. из Угљара, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног

становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша, а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II098); - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Марковић (Анте) Иво, рођ. 09. 07. 1969. год. у Котор Варош; - **одговоран** је што је, као припадник хрватско-муслиманских војних формација, за вријеме оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош у селу Врбањаца, засеок Ташићи у времену од 10. до 30. 07. 1992. год. учествовао у лишавању живота из ватреног оружја, заробљеника Чупић Ратка, цивила српске националности.

Марковић Анте, до избијања рата инспектор милиције, припадник муслиманско-хрватских оружаних формација; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном у логору у магацину рудника "Бреза" у Брези у првој половини јуна 1992. год. гдје је вршено хапшење и затварање 30 Срба који су мучени и малтретирани, ударани ногама, песницама, палицама, кундацима од оружја и др. Послије сваке туче остављали су их да леже на поду модри и крвави, а од задобијених повреда умрли су Суботић Момчило из Горње Брезе и Суботић Здравко зв. "Баја" из

Брезе.

Марковић Анте, из Брезе, припадник ТО, са групом војника извршио убиство у породичној кући Новаковић Бранка из ватреног оружја а супругу Обренију и сестру Рајку, свирепом оштрим предметом избо и усмртио.

Марковић Фабијан, из Копаонице; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Марковић Тони, из Тузле; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, nanoшење великих патњи, повреде тјелесног интегритета, чувар из околине Тузле, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период друга

половина 1992. год. и 1993. год. у Централни војни затвор за Србе на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу глађу, одвођење логораша на коалне ровова на прве борбене редове и том приликом је једно лице рањено, присиљаване на давање лажних изјава.

Маријевић (Илија) Паво, рођ. 17. 01. 1948. год. у Дубравама, општина Брчко, био настањен у Дубравама, кбр. 66-а; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Мартић Беаја, учествовао у нападу на српско село Ратковиће 16. 06. 1992. год. и убиство 15 особа.

Мартић Горан; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага

што је почетком јуна 1992. год. у селу Живинице код Дервенте заједно са осталим садржаним у КП у јендој просторији у подруму куће, дочекао Стајчић др Жељко и том приликом учествовао у малтретирању противправно затвореног Стајчића, чиме је нанио велике психичке патње.

Мартић Ивица, из Зеленике; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је крајем априла и почетком маја 1992. год. учествовао у масовним хапшењима лица српске националности на подручју општине Дервента, између осталих Кузмановић Милета.

Мартић Јозо; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним мето-дама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и

друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог сад-ржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Мартић (Пејо) Стипица, рођ. 19. 08. 1955. год. у Добоју, настањен у Комарици, општина Дервента, запослен у ТТТ Бос. Брод; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских оружаних снага што је дана 13. 05. 1992. год. учествовао у хапшењу Дероњић Мирослава, а Сретена, Аничичи Цвије, а Светка, Комљеновић Недељка, а Јерке, Милошевић Милана, а Гроздана, коме је након привођења у просторије Дома ЈНА наредио да се скине го до паса, а затим да легне са испруженим рукама, након чега га је почетио тући извјесни "Мачак". Осим тога, у просторијама Дома ЈНА издао је наредбу да се сва противправно затворена лица српске националности, међу којима је био и Патковић Лука, Васе, скине до паса голи, а потом их пребијали. Лично је учествовао у хапшењу Марковић Владе, а Владимира, а након тога учествовао је и у ударању, односно физичком малтретирању Марковић Боре и Марковић Владимира, из логора Рабић извезо Стајчић др Жељка, а затим га одвео у село Живинице гдје га је заједно са осталим пријављеним тукао, физички и психички злостављао, нанио му велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Мартић ?, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 20. 06. 1992. год. у селу Ратковићи, општина Сребреница, у којем је извршен ратни

злочин над мјештанима српске националности и том приликом убијено 18 цивила.

Мартиновић (Мате) Нико, рођ. 12. 06. 1956. год. у Доњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Брчком, Улица Смедеревске Паланке бр. 14, члан Кризног штаба у Улицама и Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Мартиновић (Мурат) Абид, рођ. 27. 06. 1969. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Јерковића 164; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мартиновић (Нико) Лука, рођ. 17. 08. 1955. год. у Бановићима, био настањен у Брчком, Улица Б. Симикића бр. 5/2, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139), **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Мартиновић (Нушин) Мехо, рођ. 10. 04. 1945. год. у Вишеграду, био настањен у Брчком, М. Николића бр. 14, прије рата радио као милиционар у Станици милиције у Брчком, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мартиновић (Зухдија) Расим зв. "Цар", рођ. 10. 07. 1959. год. у Брчком, био настањен у Брчком, А. Дервишевића бр. 3; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мартиновић Жељко зв. "Џо" и "Вирџо", из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Мартиновић Берто, припадник војне полиције ХВО; - **одговоран** је за злочин почињен над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Мостара у логору војне полиције ХВО на машинском факултету 20.06. 1992. год. када је учествовао са више војника ХВО у тучи, злостављању заробљеника међу којима припадника Војске Републике Српске Ковач Дарка су претученог одвели из логора, наводно у болницу, с тим што му се даље сваки траг губи. Након мучења премјештени су у логор "Чеховина" у Мостару гдје је настављено мучење.

Мартиновић Давор, из Мостара, стражар; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор "Геловина", Шантићева улица број

27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Мартиновић (Мате) Нико, рођ. 12. 06. 1956. год. у Доњој Скакави, општина Брчко, припадник 108. брчанске бригаде; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у селима Витановић, Буквик Доњи и Буквик Горњи на подручју општине Брчко и том приликом убијено 16 лица српске националности, опљачкано, запаљено више кућа, срушена православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-239.

Мартиновић Винко зв. "Штела", припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини августа 1992. год. у затвору у бившој војној амбуланти на подручју општине Мостара тако што је учествовао у физичком злостављању, мучењу и силовању жена.

Мартиновић Зоран, припадник ХВО-а, као радник обезбјеђења у затвору; - **одговоран** за физичко злостављање становништва српске националности у Мостару 1992. год. и одузимање покретне имовине.

Мартиновић (Зухдија) Расим зв. "Цар", рођ. 10. 07. 1959. год. у Брчком, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. А. Дервишевића бр. 3; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење

великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Маруница (Марјан) Елвис; - одговоран је што је у својству припадника ТО БиХ у периоду маја и јуна 1992. год. у Дервенти учествовао у силовању В. М. и М. С. имена садржна у КП бр. 13/93, дц, 1/49, а затим су убили Миру Субић, леш запалили у фотељи у њеној породичној кући, која је у цијелости изгорјела. Због психичког стреса којег је за вријеме силовања доживјела В.М. је извршила самоубиство на тај начин што се бацила у бунар.

Маруница (Драго) Феликс; - одговоран је што је у својству припадника ТО БиХ у периоду маја и јуна 1992. год. у Дервенти учествовао у силовању В. М. и М. С. имена садржна у КП бр. 13/93, дц, 1/49, а затим су убили Миру Субић, леш запалили у фотељи у њеној породичној кући, која је у цијелости изгорјела. Због психичког стреса којег је за вријеме силовања доживјела В.М. је извршила самоубиство на тај начин што се бацила у бунар. Средином мјесеца маја 1992. год. у логору Рабић тукли су Ножицу Мирка из Дервенте.

Маскаљевић (Ђуро) Марко зв. "Дуло", из Д. Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, плъачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Маслић (Мухарем) Хари, рођ. 28. 07. 1963. год. у Мркоњић Граду, са пребивалиштем у Мркоњић Граду, Крајишких бригада бр. 85, муслиман; - **одговоран** је као

припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Бареве, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Мастрић Марјан, командир чете у 108. бригади Брчко, припадник муслиманско-хрватских оружаних формација; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене.

Матановић (Јозо) Ивица, рођ. 22. 05. 1956. год. у Доњем Свилају, општина Оџак, командант 102. Оџачке бригаде ХВ, а потом командант зборног подручја Оџак, активни официр бивше ЈНА; - **одговоран** је што је; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 27. 06. и 28. 06. 1992. год. усљед чега је погинуо Симендић Раде, а три лица су рањена на објектима друштвеног власништва је наступила велика материјална штета.

Матановић (Јозо) Иво, рођ. 17. 03. 1959. год. у мјесту Колибе Доње, општина Брод, са посљедњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је

починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Матановић Паво; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству

са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Матеш Иво; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а, 06. 04. 1992. год. учествовао у нападу на Купрес. Том приликом су убили 28 цивила српске националности.

Матенда Зоран, заповједник 6. домобранске пуковније Хрватске војске

Сплит; - одговоран је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, целокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Матић Шекиб, командант Штаба М-Х оружаних снага у селу Крушчица; - одговоран је за упад у, засеок Брђари села Крушчица код Јајца при чему је вршено застрашивање становништва и претрес српских кућа, пљачком и одузимањем новца, злата и других драгоцености. Један број грађана посебно је злостављан гдје је вршено убадање врата и надкољенице једном од домаћина села у периоду април-септембар 1992. год.

Матић Дамир, из Љубушког, припадник ХОС; - одговоран је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у логору у Љубушком тако што је учествовао у злостављању, тјерали су их да бесконачно раде склекове, пуштали су им касете са усташким пјесмама и тјерали их да их науче и пјевају, спавали су на поду без ћебади у хладним и тамним просторијама; - одговоран је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од средине маја до друге половине октобра 1992. год., логор за Србе у Љубушком гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу разним средствима и ударање по полним органима, паљење лет-лампом по

тијелу, ударање палицама по свим дијеловима тијела, а од тих последица умрла су два лица српске националности.

Матић Давор зв. "Мишо" и "Жмиро", становао у Ул. Првомајска бр. 96 Ново Сарајево; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбо-давцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора- затвора; - **одговоран** је што је у својству "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" извршио 22. 04. 1992. год. на Илици "сарајево масакрирање", а затим убиство из ватреног оружја осам заробљених резервиста припадника ЈНА: Вукомановић Милана, Вујчић Недељка, Голубовић Вељка, Ђокмановић Стевана, Лаловић Миливоја, Бјелица Ђорђа, Марковић Зорана и Ђерић Радомира, помоћник командира, полицајац МОС-а; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца и стварање логора за Србе, затвор бивше касарне ЈНА "Виктор Бубањ" јун, август 1992. год. у који је спроведено 200 српских цивила смјештених у 12 ћелија за мушкарце и седам за жене. У логору су мучени и злостављани, исцрпљивани глађу.

Матић Драган, припадник ХОС-а, управник логора "Лора"; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до конца 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу цокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење

жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитијама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора").

Матић Јозо, из села Доловићи, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Матић Неђо, припадник МОС; - **одговоран** је за поступање са ратним заробљеницима у периоду април-октобар 1992. год. затвор за Србе у Љубушком гдје је учествовао у физичком злостављању, понижавању, пребијању, вађењу зуба, тјерање да једу фекалије; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до конца 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу цокулама, кабловима за струју, палицама,

пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитијама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора").

Матић Тони (син генерала Матића), припадник полиције ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-јул 1992. год. логор за Србе у бившој касарни ЈНА "Мирко Попара" у Граховини на подручју општине Чапљина гдје је учествовао у злостављању логораша, мучењем, обављањем физичких послова за потребе ХВО, спавање на дрвеном поду без ћебади.

Матићанин (Алија) Армин, рођ. 20. 01. 1961. год. и Броду са последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште

РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Матковић (Марко) Мато, родом из Живница; - **одговоран** је што је као припадник ХВО почетком маја 1992. год. у логору Рабић код Дервенте у својству стражара у више наврата тукао Кнежевић (Милован) Драгу из Дервенте и том приликом нанио му тешке тјелесне повреде.

Матковић Младен; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је, заједно са Ловрић Миром, такође припадником ХВО-а, почетком априла 1992. год. учествовао у претресима и пљачкању имовине лица српске националности на подручју општине Дервента. Након извршеног претреса куће Благојевић Недељка, именовани је заједно са Ловрић Миром учествовао у ударању Благојевића, којом приликом су овоме нанешене тешке тјелесне повреде.

Матус Аднан, припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Матузовић Ђуро зв. "Туса", из Оштре Луке, општина Орашје, заповједник 106. бригаде ХВО ИВ оперативне зоне Босанске Посавине у Орашју; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изглађивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оцак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098), одговоран је за организовање и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од октобра до децембра 1992. год. у затвору у Орашју тако што је смртно страдала једна особа, Грујо Ђајић, од последица мучења, гасили цигарете по тијелу, ножем пробадали ноге и руке, ударали тупим предметом по глави; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04.

1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности, генерал-бојник, командант 4. зборног подручја ХВ РХБ са сједиштем у Орашју, резервни капетан бивше ЈНА, рођ. у Оштрој Луци, општина Орашје; - **одговоран** је што је: наредио употребу артиљерије на насељено подручје града дана 14. 05. 1995. год. гдје је од парчадног дејства гранате, тешко рањен са смртним исходом Омерагић Фикрет, такође је на истом мјесту задобиле тешке повреде његова супруга Омерагић Фикрета, а на објектима је наступила материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 26. 11. 1992. год. гдје је од експлозије гранате погинуо Муастфић Хусеин и Капетановић Зејнета, двоје рањено, а причињена је материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 19. 09. 1992. год., гдје је усљед парчадног дејства гранате рањено пет цивила, а на цивилним објектима је наступила огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 05. 1994. год. гдје су усљед гранатирања и дејства парчади граната смртно страдале двије особе, а четири особе су задобиле штетске тјелесне повреде. На приватним и друштвеним објектима је начињена велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 07. 06. 1995. год. усљед чега је наступила велика материјална штета на објектима друштвеног власништва; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 12. 1992. год., гдје је смртно страдао малољетник Златко Табановић, а тешке тјелесне повреде задобило је четворо цивила, док је у унутрашњости станова причињена велика

материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 10. 1992. год. од чијег дејства су смртно страдале три особе, двије је задобило теже, а једна лакше тјелесне повреде. На објектима друштвеног власништва је причињена огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 08. 1995. год. гдје је од посљедица гранатирања на објектима друштвеног власништва, причињена огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 06. 05. 1995. год., гдје је на друштвеним објектима од посљедица гранатирања, наступила велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 10. 05. 1995. год. гдје је од посљедица гранатирања на пиватним и друштвеним објектима, причињена огромна материјална штета; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Маутузић Владо, стар око 25 година, из Живиница, пре рата био запослен у затвору у Тузли, заменик управника логора у год. Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Мацаревић (Мирослав) Драшко, рођ. 30. 06. 1966. год. у Бањалуци, са пребивалиштем у Кнежеву, Ул. Д. Комљеновића бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и

крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Мешановић Шериф, управник логора у Крупи, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 30. 12. 1992. год. до 18. 08. 1994. год. у логору за Србе у Крупи код Пазарића гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, принудни рад за сјечу дрва, утоваривање истоваривање муниције и хране; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од 29. 12. 1992. год. до 30. 09. 1993. год. у логору за Србе Крупа код Пазарића гдје је учествовао у физичком злостављању 137 лица српске националности, одвођење на принудне радове, копање траншеа и обављање пољопривредних послова; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казивић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Мешановић Алија, замјеник команданта логора, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини маја 1992. год. логор у старом руднику код стадиона "Слободе" на подручју општине Тузла тако што је учествовао у физичком злостављању и мучењу око 140 лица српске националности међу којима је било и војника ЈНА, свакодневна туча, иживљавање кроз тјерање да се између себе туку логораши, тјерања на међусобне сексуалне односе, присиљавање да једу измет и да пасу траву, а том приликом је убијено 10 војника.

Мешетовић (Шафир) Мехо, рођ. 09. 11. 1957. год. у Илијашу, муслиман по националности; - **одговоран** је за убиство 06. 11. 1992. год. из ватреног оружја Вановац Далибора, Вановац Слободана, Радосављевић Лазара и Радосављевић Мирка, а тешко ранио Мирић Емиру, у мјесту Млини код Илијаша.

Мешетовић (Атиф) Осман зв. "Оса", рођ. 27. 08. 1961. год. у мјесту Млини-Илијаш; - **одговоран** је за убиство 06. 11. 1992. год. из аутоматског оружја Вановац Велибора, а тешко ранио Савић Ранка испред њихове куће у мјесту Млини.

Меших (Мехо) Бакир, рођ. 02. 09. 1964. год. у селу Трнова, општина Угљевик, становао у Теочаку, муслиман по националности, исламске вјероисповјести; - **одговоран** је, заједно са осталим припадницима МОС-а, за почињене ратне злочине против цивилног становништва. У периоду од 20. 03. 1993. год. до 05. 08. 1994. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а извршио више злочиња. Гранатирани су насељена мјеста, приликом гранатирања убијен је један цивил, а рањено троје. Нанесена је велика материјална штета. 08. 10. 1995. год. из

снајпера су убили радника Електропривреде.

Меших (Узеир) Алем, рођ. 29. 09. 1975. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Црногорских бригада бр. 68, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Меших (Мехо) Бакир, рођ. 02. 09. 1964. год. у Средњој Трнови, замјеник команданта бригаде Хајрудин Меших у Теочаку; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. У августу 1994. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Мазграја. Том приликом је извршено гранатирање један цивил је теже рањен; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Он је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао 20. и 22. 03. 1993. год. у гранатирању цивилних објеката чиме је нањета велика материјална штета, а један цивил је теже рањен.

Мешковић (Алија) Мухамед, рођ. 15. 08. 1948. год. у Челићу, општина Лопаре, био настањен у Брчком, Улица Зије Диздаревића 40/2, пре рата радио као милиционар у Станици милиције у Брчко,

припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мешковић (Фадил) Нијаз, рођ. 10. 06. 1950. год. у месту Брка, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 73, пре рата био приватни ауто-превозник, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мешковић Јасмин, рођ. 1970. год. у Челићу, општина Лопаре, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Медар Авда зв. "Жуби", рођ. 1934. год. у селу Дубица, општина Соколац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намерно убијање цивила 11. 11. 1994. год. у селу Жуберин на подручју општине Невесиње и том приликом су убијена три српска цивила Чабрило Мара рођ. 1911. год., Чабрило Даринка рођ. 1929. год. и Чабрило Милосав рођ. 1940. год., два лица рањена, опљачкано и запаљено већи број кућа.

Медић Иван, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретел" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе свијећом, гашење опушака по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно слиовање жена.

Медић ?, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 20. 06. 1992. год. у селу Ратковићи, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин над мјештанима српске националности и том приликом убијено 18 цивила.

Медошевић (Хамдија) Сафет, рођ. 25. 05. 1953. год. у селу Батотићи, општина Чајниче, гдје је био и настањен, налази се у муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава, возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Механија (Ахмед) Суад, из Храснице; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског

цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Механовић (Ахмо) Захид, рођ. 15. 04. 1969. год. у Даљегошти, општина Сребреница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за лишавање слободе учитеља цивила Ковачевић Бошка, Србина, запосленог у ОШ Тегоре, општина Братунац, који је спроведен у Сребренички затвор, дана 09. 06. 1992. год. гдје је и убијен у току јуна 1992. год.

Механовић (Хаџо) Бајро, из Косова Поља, рођ. у Сарајеву 01. 10. 1949. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малољетне дјеце наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Мехењић Хасан; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из

које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мехић (Ибрахим) Амир, рођ. 01. 11. 1970. год. у Рашљанима, општина Брчко, био настањен у Рашљанима кбр. 230; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мехић (Осман) Јунуз, рођ. 05. 03. 1958. год. у Јагодњи, општина Братунац, са пребивалиштем у мјесту рођења; -

одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунаца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мехић Врба, припадник паравојне јединице; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 1992. на подручју општине Бугојно и том приликом је убијено осам лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-250.

Мехић (Авдо) Зајим, рођ. 01. 01. 1972. год., Церско, Со Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунаца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мехмед, ? из села Дедићи, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Мехмедбашић Мирсад зв. "Жућо", припадник муслиманско-хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и

малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или

између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Мехмедих (Бајро) Сеид, рођ. 07. 01. 1938. год. у Јелечу а настањен Дуб бб Пазарић, општина Хаџићи, по занимању бравар, запослен у "Енергоинвесту", ожењен, отац четворо дјеце, припадник ТО, починио кривично дјело силовања, мучења, затварања Срба и Српкиња. Кривична пријава од ЦСБ Хаџићи под бројем: 15-7/02 КУ-27/93 од 19. 04. 1993. год. и упућена ВТ Сарајево.

Мехмедовић (Мурадиф) Рамиз, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Мехмедовић (Мустафа) Кемал зв. "Кемо", рођ. 1962. год., Пале, Сребреница, озлоглашени криминалац познат по свирепостима и масакрима. Одсјекао главу Анђелку Млађеновићу из Јежестице и одно је у Сребреницу 08. 08. 1992. год.. брутално убио једног члана породице Кукић у затвору у Сребреници (октобар 1992.).

Мехмедовић (Мустафа) Алија, рођ. 1968. год. у Уртићима, општина Рогатица; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи возила марке ТАМ-110, који се кретао путем Штоторани-Гођење и том приликом учествовао у убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио.

Мехмедовић Амир зв. "Геза", припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазе и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је

запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазе и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Мехмедовић Есад зв. "Беван", из Орашја. члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Мехмедовић (Хакија) Рамиз, рођ. 07. 01. 1971. год. у Ровашима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено.

Мехмедовић (Нусрет) Исет, рођ. 01. 07. 1961. год. у Маћеси, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је

почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мехмедовић (Мустафа) Кемал зв. "Кемо", рођ. 18. 05. 1962. год., из села Пале, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Склани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Мехмедовић Мухарем; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских форма-ција у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мехмедовић (Мурадиф) Рамиз, рођ. 17. 10. 1967. год. у селу Маћеси, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу

Зворник-Милићи у Коњевих Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен; -

одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мехмедовић Рамо зв. "Хљебара", рођ. у селу Гладовићима, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мехмедовић (Салчин) Есад, рођ. 15. 03. 1967. год. у Бешићима, општина Милићи; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и

локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Мехмедовић (Салко) Заим, рођ. 15. 03. 1972. год. у мјесту Скругић, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Мехмедспахић Шукрет, командир војне полиције у Горажду, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Мехољић (Хусеин) Хакија, рођ. 07. 04. 1949. год. у Сребреници, са пребивалиштем у мјесту рођења, у насељу Петрића, садашња адреса боравка на подручју МХ Федерације, непозната, по занимању милиционер СЈБ Сребреница, а од 28. 04. 1993. год., и начелник СЈБ Сребреница - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ђосићи, Жабаковицу са засецима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за учешће у нападу на село Међе, општина Сребреница, дана 15. 05. 1992. год. када је убијена Андрић Петрија, а тешко рањен Суботић Видоје, а дана 20. 05. 1992. одведен је Суботић Радивоје, а убијен из ватреног оружја, касније 25. 05. 1992. год. ухапшен је и одведен Гагић Милојко, који је тучен, мучен и исти дан убијен, а сутрадан му је кућа опљачкана и запаљена; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Склани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и

уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца., учествовао у нападу на село Осредак 14. 05. 1992. год. и у убиству четворо старијих цивила. Организовао убиство Горана (Драга) Зекића, посланика у Скупштини БиХ 08. 05. 1992. год. Убио Војислава и Нова Ђурића, Крста Петровића и Раца Јевтића са Црног Врха. Учествовао у нападу на село Брежине 30. 06. 1992. год и убиству 19 мјештана. Опљачкао имовину (Илија) Миладиновића, Милорада Стевановића, Андрије Зекића, Василија Петровића и Бошка Миловановића из Сребренице; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 12. 07. 1992. год. у селу Залазје, општина Сребреница у којем је извршен ратни злочин над српским становништвом и том приликом убијено 38 лица. Злочин је урађен под командом Орић Насера.

Меховић Макија, командант Војне полиције у Сребреници; - **одговоран** је због нехуманог поступања са цивилима; малтретирање и плјачкање српских цивила на подручју Сребренице, доказ: III-062

Меканић (Јукуб) Бећир, рођ. 15. 04. 1957. год. у селу Бешићи, општина Власеница, члан ужег руководства СДА Власеница, командант 1 Церанског одреда; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у у оружаном нападу на камион власништво Петковић Млађена који се кретао на путу Милићи, Сребреница у мјесту жутица, дана 21. 05. 1992. год. и у којем су се налазили цивили углавном жене и дјеца од којих је осам лица изгубило живот; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач"; - **одговоран** је зато што је, дана 10. 09. 1992. год., наредио напад и непосредно у њему учествовао, на колону моторних возила са цивилима која се

кретала магистралним путем Шековићи, Зворник испод превоја Црни Врх, у селу Планица. Приликом поменутог напада, на најсвирепији начин, убијено је, а затим спаљено седам лица српске националности и уништено осам моторних возила; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник; - **одговоран** је за оружани напад 21. 05. 1992. год. у мјесту Жутица, општина Сребреница на регионалном путу Милићи, Сребреница и намјерно убијање цивила. Издао наређење у постављање засјезде. Том приликом у нападу из засјезде на камион убијено је 11 цивила српске националности.

Мекољић Хакија, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 30. 06. 1992. год. у селу Брежани, општина Сребреница у којом приликом је убијено 22 мјештана српске националности, који су мучени на разне начине одсијецањем главе, разапљањем на крст и спаљи-

вањем. Село је опљачкано, запаљено и уништено. Опљачкано је 200 крава и сва друга стока. Злочин су починили, а и то:

Мемешевић (Хајдар) Нурија, рођ. 1966. год., Сасе, општина Сребреница, активиста СДА, организатор напада и протеривања Срба у сребреничком крају, бивши члан Туђмановог Збора националне гарде у Хрватској.

Мемешевић (Махмут) Азем зв. "Фаца", рођ. 05. 05. 1957. год. у Бешићима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Мемешевић (Мехмед) Зулфо, рођ. 25. 07. 1968. год. у Бешићима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Мемешевић (Салко) Салко зв. "Ђогуша", рођ. 04. 03. 1959. год. у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Мемиић Аднан зв. "Кефа"; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застраши-вали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирипелим мучењу, батињања, доношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Мемиић (Осман) Хасан, рођ. 12. 01. 1934. год. из Горње Орлице, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Мемиић Сејдо, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Мендеш (Анте) Мато, рођ. 28. 09. 1954. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој кбр. 95, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко

у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Мендеш (Фрањо) Матија, рођ. 25. 06. 1961. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 116, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Мендеш (Пејо) Лука, рођ. 20. 01. 1944. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 170, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Мендеш Драган, припадник муслиманско-хрватских оружаних формација; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене.

Мендеш Фрањо, из Бијеле; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а

потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139), припадник муслиманско-хрватских оружаних формација; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене.

Мендеш Мате, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Мензил (Але) Сувад, рођ. 22. 10. 1965. год. у Хрваћанима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Мензилцић (Менсур) Неримин зв. "Двица", рођ. 27. 05. 1958. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Н. Томичића 4, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских форма-ција у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Мерђановић (Рамиз) Исмет, рођ. 22. 11. 1947. год. у Жуновници, Хаџићи гдје је стално и настањен, командир резервне станице милиције из Жуновнице; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93).

Мердић (Исмет) Незир, рођ. 17. 04. 1963. год. у Глоговој, општина Братунац, гдје је и

становоа; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Меркез (Бекто) Азем, рођ. 01. 08. 1948. год. у селу Рибари, општина Србиње, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Галиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Меркез Ибро, начелник СУП-а Горажде; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Горажду јули-октобар 1992. год., при чему је присиљено 75 Срба да напусте своје станове и смјештени су у зграду преко пута зграде СУП-а Ул. М. Пијаде у Горажду гдје су држани три мјесеца у веома тешким хигијенским условима, паћени глађу, а под овом тортуром у логору су умрле двије особе: мушкарац Јовановић Чедо и једна жена. Њихове куће и станове су запосједнути од муслима те стога се нису имали гдје да врате; - **одговоран**, као припадник МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Горажду април-јул 1994. год., при чему је као припадник муслиманске полиције вршио хапшење Срба у подручју Горажда, а такав логор формиран је у кући Недимовића гдје је само у једну собу смјештано 50 Срба. Затворени Срби су у логору били изложени малтретирању, увредама и пријетњама. У том периоду сви Срби у Горажду били су блокирани на том

простору па се сматра да је цијело Горажде било логор за Србе; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекомјерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за прогон Срба цивила у Горажду и Вишеграду у периоду од априла 1992. до априла 1994. год., упад у њихове станове, пљачку, пријетњу убиствима и одвођење у логоре гдје је вршено мучење; - **одговоран** је за упад у станове Срба из Горажда у периоду мај-јуни 1992. год., њихово пљачкање и потом заробљавање Срба, под пријетњама да ће бити стријељани; - **одговоран** је за злочин почињен јуна 1992. год. у Горажду над заробљеним и убијеним српским војником Бојаном Радуловићем, којег су два дан држали на улици и око њега играли и пјевали.

Мерџић (Шефко) Мустафа, рођ. 1957. год., Коњевић Поље, општина Братунац, командир чете и вођа бројних напада на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Мерџић (Исмет) Назир зв. "Кезо", рођ. 17. 04. 1953. год. у мјесту Глогова, општина Братунац, са пребивалиштем у Глоговој бр. 110; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва почињен на подручју Братунца, село Глогова. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на путничко возило и том приликом су убили три српска цивила.

Месић Незир; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Именовани је, са осталим припадницима МОС-а 26. 07. 1992. год. у селу Доња Лијеска код Вишеграда учествовао у убиству једне жене српске националности Радојке Рајак, рођ. 1928. год.

Мишић (Ибрахим) Смајо, рођ. 21. 04. 1967. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво бацањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Мишић Мирсад, припадник "Зелених беретки", логор у Маочу; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у логору Маочу 1992. год., малтретирање и мучење ухапшеника.

Мишковић (Анте) Иво, рођ. 17. 04. 1944. год. у Крепшићу, општина Брчко, био настањен у Бијелој бб, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског

становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана, а куће и друге просторије запаљене.

Мишковић (Антун) Мирко, рођ. 26. 02. 1961. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 67, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља,

Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Мишковић (Мате) Звонко, рођ. 04. 01. 1960. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 58, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село

Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Мићановић (Матеј) Ивица, рођ. 24. 10. 1962. год. у Брезнику, општина Брчко, био настањен у Брчком, Улица Савска 70; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мићић (Мијо) Томислав, рођ. 20. 02. 1946. год. у Доњој Скакави, био настањен у Ја. годњаку бб, општина Брчко, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мићивод Рамиз, замјеник команданта заробљеничког логора у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Михаљевић Крешо зв. "Чупо", из околине Чапљине, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у логору у Љубушком тако што је учествовао у злостављању, тјерали су их да бесконачно раде склекове, пуштали су им касете са усташким пјесмама и тјерали их да их науче и пјевају, спавали су на поду без

ћebaди у хладним и тамним просторијама; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од средине маја до друге половине октобра 1992. год., логор за Србе у Љубушком гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу разним средствима и ударање по полним органима, паљење лет-лампом по тијелу, ударање палицама по свим дијеловима тијела, а од тих последица умрла су два лица српске националности; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до краја 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу коцулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепји начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора").

Михољчић (Хусеин) Хакија, из Сребренице, ранији командир милиције; - **одговоран** је за ратни злочин, убијање српског посланика у тадашњој Скупштини БиХ, Горана Зекића и протјеривање преосталих Срба на подручје Сребренице,

Мијатовић (Иво) Драго, рођ. 15. 05. 1971. год. у Зубовићи, општина Скендер Вакуф, са пребивалиштем у Зубовићи бб, општина

Кнежево, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Мијатовић (Петар) Марјан, рођ. 06. 07. 1972. год. у Бијелој, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 10. 04. 1993. уселу Бијела на подручју општине Брчко и том приликом убијен је српски цивил Мићић Јевдокија.

Мијић Драго; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште

грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Микелин (Јохан) Ивица, рођ. 25. 09. 1962. год. у Сомбору, био настањен у Брчком, Улица Јерковића 23; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи

Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Микић (Томо) Здравко зв. "Бела", рођ. 18. 04. 1962. год. у Брчком, настањен у Уловићу, кбр. 71, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Микић Мирко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћин-става. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мил Мијо; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Ојак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Милајхоџић Самир, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у току 1992. год. у логору бивше касарне ЈНА "Виктор Бубањ" тако што је учествовао у физичком злостављању, силовању већег броја жена, извођењу на лажно стрељање логораша.

Милановић Мијо, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Милас (Анте) Иван, рођ. 24. 06. 1945. год. у Грудима, настањен у Дервенти, припадник ХВО-а, заповједник логора Пољар у Дервенти; - **одговоран** је што је у периоду мај-август 1992. год. у својству заповједника логора наређивао чуварима логора да примјењују силу и физичко мучење према затвореницима, као и то да је исте слао на прве ватрене линије, гдје су кориштени као живи штит.

Милас (Иван) Тони, рођ. 05. 11. 1965. год. у Дервенти, гдје је и настањен, по избијању ратних дејстава заједно са својим оцем и братом укључио се у редове ХВО-а и вршио физичко обезбеђење логора Бабић и Поље. У том својству тукао је лица српске националности које су против-правно лишена слободе на подручју општине Дервента.

Милас Ивица, из Дервенте, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулек" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању преко 150 лица српске националности који су доведени из логора у селу Паље тако што су их тукли бејзбол палицама, кундацима и довошење на лажно стрељање.

Милић Горан, новинар Јутела; - **одговоран** је што је, као шеф телевизијске екипе, која је уз уцјене и пријетње, присиљавала ухапшеног Јовановић Душана да да лажну изјаву на коју није пристао, а његова изјава је монтирана неистинито у Сарајеву 07. 04. 1992. год.

Милић Суад зв. "Сова", мјесто рођења Сарајево, гдје је и настањен Стари Град, Ул. Мала Беркуша 23, муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишени живота клањем и бацили у провалију

Милићевић Марио, стар између 30-35 година, који је до рата држао кафану у Мостару, а у критична времена вршио је високу функцију у ХОС-у у Мостару; -

одговоран је за хапшење цивила Вучјак Светозара и његове супруге у Мостару 09. 07. 1992. год. у стану, који су након мучења и малтретирања у затвору пребачени на Мађарску границу уз кауцију од 30.000 ДМ коју су платили њихови синови.

Милићевић Миро зв. "Баја", власник кафане из Лима код Мостара, стар 30-35 година, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за претрес стана и хапшење Бошковић Милене у Мостару, мај-јуни 1992. год. којом приликом јој је одузета већа количина златног накита и 3.000 ДМ за које није издата никаква потврда.

Милићевић Недељко зв. "Шапа", из Габеле, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе "Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, загадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо.

Миличевић Марио, рођ. у Џиму поред Мостара, вођа диверзантске групе "група за тиху ликвидацију"; - **одговоран** је за вршење сексуалног злостављања, одузимање личне имовине, вршење убиства, силовања у Мостару 1992. год.

Миличевић Недо, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању,

вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана.

Миливић Кадрија, родом из Сјековца, припадник 101. Босанско-бродске бригаде ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у логору "Градски стадион" Брод октобра 1992. год., када је са још једним саучесником силовао Благојевић Десанку из Тешња, а затим је мучио усижаним решоом на који је морала сједати, пекали је по свим дијеловима тијела, а Милибрић Кадрија је потом убио.

Милош Марко, рођ. 1948. год., из Буковца, општина Брчко; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентифик-

ованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор, **одговоран** је као припадник полиције ХВО што је 17. 09. 1992. год. у логору "Тулук" у Босанском Броду физички злостављао и малтретирао заробљена лица. У том својству истукао је Николић Недељка, техничког директора ТИ "Укрин", Чук Илију, коме је наредио да сједне, рашири ноге, а затим га ударио ногом у предјелу тестиса, а пред сваку размијену по свом личном избору тукао и малтретирао лица која су била предвиђена за размејену. Крајем јуна 1992. год. у славонском Броду у кући извјесног Бардака Милош Марко тукао је Кузмановић Милета, Стајчић др Жељка, Дујаковић Милета и његовог сина Мирослава. Том приликом од удараца нанишеним безбол-палицом и столицом Кузмановић Мили оштећен је кичмени пршљен, помјерен десни бубрег, о чему постоји медицинска документација у прилогу кривичне пријаве. Поред тога што је лично тукао он је издавао и наређења млађим полицијцима да туку Стајчић др Жељка. Исти је такође био у групи лица која су натјерали Дујаковић Милета да Стајчић др Жељку "пуши пенис". Обзиром да је Стајчић др Жељко одбио да то исто уради Дујаковићу, истом су поломили ребра о чему постоји медицинска документација у прилогу пријаве.

Милош (Мате) Марио; - **одговоран** је као припадник полиције ХВО што је априла мјесеца 1992. год. све до ослобођења Дервенте саслушавао цивилна лица и том приликом издавао наређења за физичка

мучења и изнуђивање лажних исказа и свједочења којима су се лажно третирани затворена лица српске националности; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла- мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање

Милошевић (Илија) Јадранка, рођ. 21. 02. 1961. год. Сарајево, Центар, стално настањена Бјелашничка 48, Пазарић, шеф информативне дјелатности муслиманских органа у Пазарићу; - **одговорна** је као припадник МОС-а, што је учествовала у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Минковић Марко, из Телисе, Орашје; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјенивао стравичне методе мучења логораша..

Миљак Зденко; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27.

10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батинањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 идентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становнишвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два ње-

гова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења.

Миљковић (Ратко) Динко, рођ. 25. 10. 1946. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Браће Кркељаша број 27, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Мирас Зденко, припадник ХВО-а у функцији стражара у логору Поље, код Дервенте у периоду маја или јуна 1992. год. тучао је Николић Предрага и том приликом нанио му велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Мирзет ?, начелник СЈБ Сребреница, бивши резервни милиционер СЈБ Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Мливић Фахир; - **одговоран** је за учешће у

почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Мливић (Фахир) Хидајет, год. у Дервенти, с последњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном рат-

ном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Мливић Кадрија, припадник ХВО-а, из Сијековца, СО Бос. Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на

подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсије-

цање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послјије мокрења; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију.

Мливић (Салем) Мустафа, рођ. 1964. год. у Брези, гдје је и стало настањен, активни милиционер СЈБ Бреза, муслиман по националности; - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама службе јавне безбједности Брезе над ухапшеним Србима из Горње Брезе кроз малтретирање, тучу и наношење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.), а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном у логору у магацину рудника "Бреза" у Брези у првој половини јуна 1992. год. гдје је вршено хапшење и затварање 30 Срба који су мучени и малтретирани, ударани ногама, песницама, палицама, кундацима од оружја и др. Послије сваке туче остављали су их да леже на поду модри и крвави, а од задобијених повреда умрли су Суботић Момчило из Горње Брезе и Суботић Здравко зв. "Баја" из Брезе.

Мливић (Сафет) Смајо, настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Моћковић (Салко) Јусуф, рођ. 17. 07. 1952. год. у Пљевљима, био настањен у Чајничу, ул. С. Мемисевића број 20, налази се у муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надалје у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности наредно је пронађено мртвих на овим подручјима и то: Чокорило Душан, Катана Душко, Дачевић Божо и Дачевић Станојка, а у близини су такође убијени Ковачевић Стево и Ковачевић Вучко КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Моћковић (Салко) Суад, рођ. 19. 06. 1955. год. у Пљевљима, настањен у Чајничу, Улица Смаје Мемисевића бб, налазио се у муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са

припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малолетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности након што је пронађено мртвих на овим подручјима и то: Чокорило Душан, Катана Душко, Дачевић Божо и Дачевић Станојка, а у близини су такође убијени Ковачевић Стево и Ковачевић Вучко КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Моранкић Рефик, рођ. 1946. год; - **одговоран** је за организовање и учешће у привођењу и мучењу Срба који су остали у Лукавцу. Као члан резервног састава муслиманске милиције одбио послушност неким својим наредбодавцима и формирао, заједно са Амиром Хукићем, приватну полицију, која је пљачкала и вршила тортуре над српским живљем. Организовао је и приватни затвор у селу Модрац недалеко од Лукавца, гдје су поред Срба мушкараца, одвођене и жене Српкиње.

Мостарац Фуад, полицајац МОС-а; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца у јуну 1992. год. и стварању логора за Србе у Сарајеву у које су ухапшене Србе спроводили у централни затвор у којем су их мучили, пребијали кабловима, присиљавали на лажна признања о силовању, убијању муслиманки, исцрпљивали глађу, жеђу, а многе жене које су биле затворене су силоване у овом затвору.

Мот Неда, снајпериста Армије БиХ, **одговорна** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске

лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилашству при ВП 2082, Београд: - постоји основана сумња да је починила кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ,

Мраковић (Шефик) Мустафа; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Ахмет) Ахмет, рођ. 01. 04. 1947. год. у Крушци, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушци бб, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство",

гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Ахмет) Мирсад, рођ. 13. 09. 1964. год. у Крушци, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушци бр. 131, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Ахмет) Мухамед, рођ. 01. 05. 1957. год. у Крушци, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушци бр. 131, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Ахмет) Незир, рођ. 24. 10. 1947. год. у Крушци, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушци бб, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њи-

ховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Ахмет) Суад, рођ. 26. 11. 1966. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица бр. 124; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Бећир) Ема, рођ. 04. 01. 1950. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, општина Крушчица бр. 117, - **одговорна** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовала у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцала из ватреног оружја по њиховим кућама, вршила претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић Фахрија; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа,

ховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Хасан) Џехва, рођ. 26. 03. 1961. год. у Шибеници, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица бр. 131, - **одговорна** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовала у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцала из ватреног оружја по њиховим кућама, вршила претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводила их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Ибрахим) Џемил, рођ. 12. 06. 1974. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица бр. 120; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Јусуф) Мухарем, рођ. 25. 06. 1965. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици 115; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју

општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Мехмед) Хусеин, рођ. 20. 05. 1951. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 143, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић Рамиз; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Реџиф) Емир, рођ. 31. 08. 1966. год. у Крушчици, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица бб; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако

што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић Реџо; - одговоран је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић Валих; - одговоран је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић (Валих) Рифет; - одговоран је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица

(садржани у КП бр. 62/93).

Мраковић Џевад; - одговоран је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Мркак (Бариша) Златко, рођ. 06. 10. 1952. год. у Броду, са задњим пребивалиштем у Броду, налазио се на дужности зајеника заповједника 101. бригаде ХВО; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фриџпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као

живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Мркаљевић (Јусуф) Асиф, рођ. 18. 06. 1962. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 4; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковице, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Мркаљевић (Мухарем) Ферид, рођ. 21. 09. 1953. год. у месту Црвено Брдо, општина Сребреник, био настањен у Брчком, Улица Мустафе Глинца бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење

српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљина, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мркоња Фикрет, полицајац из Бановића, припадник муслиманско-хрватске формације; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима у Бановићима у логору у згради Дирекције жељезничког саобраћаја, средином 1992. год. гдје су били тучени до несвијести од чега је Ђазић Драго подлегао од последица пребијања у логору.

Мркоњић Едхем, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулук" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању преко 150 лица српске националности који су доведени из логора у селу Паље тако што су их тукли бејзбол палицама, кундацима и довошење на лажно стрељање.

Мркоњић (Реџа) Един, рођ. 08. 09. 1969.

год. у Дервенти, гдје је и настањен, Улица Радничког броја 5; - **одговоран** је што је у својству стражара у логору Рабић, а касније у логорима "Тулук" и Пољу нарочито се истакао у физичком малтретирању физичких лица, нанијевши им велике повреде тјелесног интегритета, а у мају 1992. год. заједно са Јусановић Ангијадом палицама, ногама и рукама тучао Милошевић Милана, због чега је овај пао у несвијест. Том приликом су на исти начин тукли Стајчић др Жељка, Кнежевић Драгу када је убо ножем у руку. Дана 20. 06. 1992. год. у просторијама "Хангара" у логору Рабић из њега су извели све затворенике, а онда их редом тукли песницама и палицама по читавом тијелу, а 11. 05. 1992. год. ушао је у просторије логора и из аутомата марке "Шокац" испалио неколико метака у плафон, а један од тих метака погодио је десну руку Марковић Боре, сина Неде. Крајем маја 1992. год. Мркоњић је заједно са осталим лицима која су обезбјеђивала логор поскидао групу од 30 лица потпуно голе, а затим их тучао палицама, кундацима од пушака, шакама и ногама по свим дијеловима тијела. На овај начин тукли су Буњевић Милорада који је касније погинуо на копању ровова, Кузмановић Милу, Патковић Луку, Стајчић др Жељка, Видовић Здравка, Аџић Милована и др. Дана 28. априла 1992. год. Мркоњић је из аутобуса "Црвеног крста" који се кретао у правцу Добоја извео Анчић Светка, а Цвије и спровео га до подрумских просторија Дома ЈНА. Том приликом да је више пута пљунуо у лице почетком априла или маја 1992. год. исти је тучао Аџић Милована, Стајчић др Жељка коме је металном шипком разбио главу, односно нанио повреду у облику фрактуре лобање, Видовић Здравка, који је услјед задобијених батина три дана био у коми, Благојевић Недељка зв. "Неђо", а Милана, којег је први дан боравка на Рабића, извео из "Хангара" ударао ногама и шамарима, Чук

Илију који је био у групи поскиданих лица до гола, којег је ударао палицама по прстима и по глави, Николић Лука кога је изводио изван просторија "Хангара" и тучао палицама све док не би пао на земљу.

Мрмо Омер, муслиман из Мостара; - **одговоран** је за злочин над цивилним српским становништвом, вршио злостављање, силовање у Мостару 1992. год.; - **одговоран** је за силовање у бившој војној амбуланти у Мостару у периоду јул-август 1992. год.

Мрнцић Кемал, стражар у логору "Челебићи"; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортура у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Мрвель (Лука) Илија, из Живница; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду мај-октобар 1992. год. за вријеме привремене окупације Дервенте, активно учествујући на страни хрватско-муслиманских снага, вршио је физичко обезбјеђење заробљених лица, након што су ухапшени од стране припадника ТО и ријечке бригаде. Међу ухапшеним били су Вукичевић Слободан, Вијешаћ Миливоје, Панзаловић Ненад, Лазић Момир, Мајсторовић Љубинко и др. гдје је у логору Рабић учествовао у физичком малтретирању заробљених лица, а између осталих и Патковић (Лука) коме су нанешене тешке

тјелесне повреде. На исти начин тукао је Милошевић Милана те му нанео тешке тјелесне повреде, Марковић Владу, Петковић Луку, а Кузмановић Милета тјерао је да лиже чизме и брише прашину са истих, а након тога га тукао кондаком од пушке и гуменом палицом и на тај начин му нанео тешке тјелесне повреде у виду прелома осам ребара и повреду кичме. Такође је тукао са палицом Аџић Милована, Видовић Здравка, Благојевић Недељка, Благојевић Неђу и Рашић Веселка.

Мрњавац (Марко) Анђелко, рођ. 28. 05. 1971. год. Хаџићи, стално настањен Суходолска 52, Тарчин, Хаџићи; - **одговоран** је за организацију и извршење злочина у периоду од маја 1992. год. до 1993. год. над српским становништвом у логору "Силос"-Тарчин, ОШ "Крупа" гдје су вршили злостављање, малтретирање и убијање.

Мушић (Авдија) Авдија, рођ. 1941. год. у мјесту Кошаре, општина Брежа, припадник ТО у Брези; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва, изведено дана 11. 06. 1992. год. када је именовани извршио убиство Суботић Неђе, рођ. 1914. год. у Горњој Брези, ударцем крампом у предно главе приликом чега му је нанео тешку тјелесну повреду због чега је наступила смрт. (ДЦ 1/12 крив. пр. 103/92 од 05. 11. 1992. год.)

Мушић Шабо, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника 01. 06. 1992. год. у мјесту Паприце код Коњица. Тога дана именовани је са још два саучесника убио Бабић Бранка, оца Блаже, уз претходно извођење из логора у Челебићу и мучења.

Мушић Салко, из Бјеловштине код Коњица, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника 01. 06. 1992. год. у мјесту Паприце код Коњица. Тога дана именовани је са још два саучесника убио Бабић Бранка, оца

Блаже, уз претходно извођење из логора у Челебићу и мучења.

Мушинбеговић Хасан; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. учествовао у јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљене (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.").

Мушинбеговић Хасиб, прије рата потпуковник ЈНА, члан Кризног штаба Доње Моштре; - **одговоран** је за напад на село Колошићи, општина Високо 20. 06. 1992. год. и том приликом ликвидирао, са групом од 20 муслиманских војника, цјелокупну породицу Вуковић, натоварили их на камион и након пет дана закопали на српском гробљу, а да нису дозволили присуство сахрани. Том приликом убили су: Вуковић Бошка, Вуковић Драгана, Вуковић Миодрага, Вуковић Рајка, Вуковић Миодрага, Вуковић Јеленка; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. учествовао у јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на

радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљене (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.").

Мушинбеговић Изет; - **одговоран** је за напад на село Колошићи, општина Високо 20. 06. 1992. год. и том приликом ликвидирао, са групом од 20 муслиманских војника, цјелокупну породицу Вуковић, натоварили их на камион и након пет дана закопали на српском гробљу, а да нису дозволили присуство сахрани. Том приликом убили су: Вуковић Бошка, Вуковић Драгана, Вуковић Рајка, Вуковић Миодрага, Вуковић Здравка и Вуковић Јеленка.

Мушинбеговић Јусуф, прије рата мајор ЈНА, командант ТО у Какњу; - **одговоран** је за напад на село Колошићи, општина Високо 20. 06. 1992. год. и том приликом ликвидирао, са групом од 20 муслиманских војника, цјелокупну породицу Вуковић, натоварили их на камион и након пет дана закопали на српском гробљу, а да нису дозволили присуство сахрани. Том приликом убили су: Вуковић Бошка, Вуковић Драгана, Вуковић Рајка, Вуковић Миодрага, Вуковић Здравка и Вуковић Јеленка.

Мушиновић Миралем зв. "Расим" или "Рале", припадник ХВО; - **одговоран** је за намерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да

- ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II-126).
- Мушкић Бериз**, рођ. на подручју општине Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).
- Мушкић (Адил) Фадил**, рођ. 02. 08. 1965. у Церској, општина Власеница - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Мушкић (Хусо) Муниб**, рођ. 28. 04. 1954. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Метаљка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.
- Мушкић (Рамо) Рамиз**, рођ. 32. 03. 1959. год. у Церској, Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Мушкић (Рагиб) Џемаил**, рођ. 02. 07. 1964. год. у Церској, општина Власеница, припадник Церског муслиманског одреда; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).
- Мучић (Пајазит) Ђазим**, рођ. 11. 03. 1962. год. у мјесту Ресник, општина Бијело Поље, Република Црна Гора, пријавио се у СУП Илица, 09. 11. 1984. год., стално настањен у Сарајеву, општина Илица, Соколовић Колонија, Ђердалска бб; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илићанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, плљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, ношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).
- Мучиновић (Ибро) Сулејман**, рођ. 02. 03. 1957. год. у селу Побуђе, општина Братунац, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.
- Муџић Жубор**, из Љутог код Коњица, стражар, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор "Ђеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.
- Муџић (Јанко) Здравко зв. "Паво" или "Павао"**, рођ. 1956. год. у Спиљанима, општина Коњиц, Хрват, управник логора, припадник ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирали су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему уби-

јања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II-126); - **одговоран** је за организацију насила и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од 26. маја до децембра 1992. год. у логору за Србе Челебић на подручју општине Коњиц, тако што је учествовао и физичком злостављању преко 280 логораша; - **одговоран** је за убијање ухапшеника у логору Челебићи код Коњица 27. 05. 1992. год., када је у саставу хрватско-муслиманских јединица убио у логору Вујићић Мирослава, рођеног 1962. год. у Загинцима, оца Јове. Прије убиства, исти је вршио мучење затворених Срба и њихово пребијање жељезним цијевицама, заједно са другим стражарима; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар"); - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Мухаремовић (Хусеин) Хасан, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена

засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Мухаремовић Авдо, из Међеђе припадник МОС-а; - **одговоран** је за хапшење жена српске националности из Међеђе у периоду август - новембар 1992. год. Затваране су у задружни дом гдје су их у нехигијенским условима држали затворене више од 100 дана гдје је вршено мучење тучом, кундаком по тијелу, гажење ногама на којима су биле чизме све до онесвјешћивања. Мучење је вршено убадањем ножем иза врата, хватање за косу, бацањем на под и гурањем цијеви оружја у уста.

Мухаремовић Екрем, командант логора у Међеђи; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према цивилном становништву. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, 08. 08. 1992. у селу Брусићи, општина Вишеград, учествовао у нападу на поменуто село и том приликом заробили три жене српске националности које су након заробљавања мучене и злостављане; - **одговоран** је за хапшење жена српске националности из Међеђе у периоду август - новембар 1992. год. Затваране су у задружни дом гдје су их у нехигијенским условима држали затворене више од 100 дана гдје је вршено мучење тучом, кундаком по тијелу, гажење ногама на којима су биле чизме све до онесвјешћивања. Мучење је вршено убадањем ножем иза врата, хватање за косу, бацањем на под и гурањем цијеви оружја у уста.

Мухаремовић (Авдија) Хамдо, рођ. 04. 01. 1953. год., из Међеђе, општина Вишеград, припадник МОС-а; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према цивилном становништву. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, 08. 08. 1992. у селу Брусићи, општина Вишеград, учествовао у нападу на поменуто село и том приликом

заробили три жене српске националности које су након заробљавања мучене и злостављане; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисура, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Мухаремовић (Хусеин) Хасан, рођ. 07. 03. 1967. год. у селу Побуђе, општина Братунац, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Мухаремовић ("Побро") Џевад, из Међеђе код Вишеграда, рођ. 1961. год., припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. 08. 08. 1992. припадници МОС-а су напали села Клисура и Брусићина подручју општине Вишеград и том приликом су убили осам лица српске националности, села су опљачкали и попалили, наведено у КП Комитета.

Мухибић Шабан, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране

тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноги су одвођни на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Мухкић (Хусо) Муниб, рођ. 1954. год., из Церске, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Мујчин Сеад; - **одговоран** је ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Костреш код Бос. Брода. 03. 04. 1992. год. извршили су напад на село и том приликом су лишили живота 66 цивила, клањем. Прије убиства силовали су више жена међу којим је било дјевојчица старости 12 и 14 година, наведено у КП Комитета бр. I-028.

Мујчиновић (Ибро) Сулејман, рођ. 02. 03. 1957. год. у Побуђу, општина Братунац, гдје је и становао; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Мујаковић (Бего) Осман зв. "Омо", рођ. 30. 06. 1948. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са последњим пребивалиштем у Броду, налазио се на дужности начелника војног санитета 101. Босанско-бродске бригаде; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране

више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Мујан (Салко) Авдо, рођ. 1959. год., командир војне полиције у Пазарићу, учествовао у хапшењу Срба у Пазарићу и њиховом одвођењу у Тарчин; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казих Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноги су одвођни на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Мујановић (Рефик) Неџад, рођ. 20. 12. 1970. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Ф. Мујановића 7; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог

ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мујановић Хамид; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мујановић (Салих) Хусеин зв. "Хусо", рођ. 21. 09. 1959. год. у селу Костићи, општина Бијело Поље, Република Црна Гора, пријавио се у СУП Илиџа 12. 11. 1991. год. са сталним мјестом боравка у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Стари друм бр. 63; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску

имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвише мучењу, батињања, доношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Мујдановић (Хасан) Ведад, рођ. 05. 10. 1972. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Ђапића 33; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мујезиновић Салем, командант тзв. ТО БиХ; - **одговоран** је за организовање и командовање хапшењем Срба у Сарајеву 23. 06. 1992. год., одвођење у прихватне и друге затворе (у згради "Привредне банке", складишту радње "Сунце", Ресторану "Борсалино", Касарни "Виктор Бубањ"

и др.) у којем су мучени и спровођена тортура, репресалије и др.

Мујић Сафет, припадник МОС-а; - **одговоран** је за ратни злочин, убијање српског посланика у тадашњој Скупштини БиХ, Горана Зекића и протјеривање преосталих Срба на подручје Сребренице,

Мујић (Џевад) Нихад, рођ. 13. 02. 1971. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Бановићка 92; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мујић Армин, са последњим пребивалиштем у Козарцу, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора. 03. 11. 1992. год. Именовани је био у групи муслимана која је у засједи сачекала трактор са цивилима, те из ватреног оружја усмртила два цивила српске националности.

Мујић Фадил, стражар, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским

ухапшеницима-заорбљеницима у Бихаћу у другој половини 1992. год., одвођење у логор у Окружном затвору гдје је вршено мучење, малтретирање од којих је последица је умро Радаковић Јово, рођ. 1934. год. и још један младић којем у то вријеме није утврђен идентитет.

Мујић Рамиз, полицајац из Фоче, заменик управника логора, припадник ТО Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Сарајева у логору "Рамиз Салчин" у бившој касарни "Виктор Бубањ" у периоду од јула 1992. год. до октобар 1993. год. гдје су заробљеници за вријеме боравка у овом логору били изложени страховитој тортури. Свакодневно су тучени пендерцима, гажени чизмама и ударани по свим дијеловима тијела од којих је 18 заробљеника убијено или подлегло од задобијених рана (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II-109).

Мујић Зуријет зв. "Злоћо", из Скендеровића, општина Сребреница; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према српском цивилном становништву на подручју Сребренице, село Тегаре, гдје је у јулу 1992. год. заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад из засједе на српске цивиле и том приликом су убијена три младића - Илић Цвијетина, Илић Радојка и Вучериновић Милојка.

Мујић (Нурија) Ибрахим, из села Абдулићи, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Мујкановић (Хамдија) Ферид, рођ. 01. 07. 1963. год. у Маочи, општина Брчко, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одго-**

воран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин почињен у селу Боће на подручју општине Брчко у просторијама школе, Мјесне заједнице током 1992. год. у логору у ком су биле смјештене углавном жене припаднице српске националности са дјецом. Учесник је у сексуалног злостављању, силовању жена логорашница, претњи убиством.

Мујкановић (Салих) Самир, рођ. 14. 02. 1972. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке,

Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Мујкановић Бехадин, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 06. 05. 1992. год. у Гниони, засеок села Гостиљ, општина Сребреница, убијања и спаљивања живих цивила, спаљивање села и до темеља разарање села у сребреничкој општини. При томе су убијена два цивила, Симић Миливоја Лазар и Милошевић Рајка Радојко. Злочин је почињен под командом Орић Насера.

Мујкановић (Фикрет) Месуд зв. "Маски", рођ. 15. 06. 1969. год. у Козаруши, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, почињено злостављање у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Мујкановић Хајрудин, из Јање; - **одговоран** је за масакрирање Јовић Јулијане, од оца Ђуре из Тузле које је извео 06. 10. 1993 год. у њеном стану, при чему је одсјецао дијелове тијела (дојке, уши) са траговима силовања, а од посљедица умрла у тузланској болници 22. 10. 1993 год. Њеног супруга је претукао рачунајући да је подлегао, а потом опљачкао кућу однијевши све вриједне ствари и драгоцености. Супруг је послје доласка свијести свједочио о овом злочину.

Мујкановић Ибро, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин

06. 05. 1992. год. у Гниони, засеок села Гостиљ, општина Сребреница, убијања и спаљивања живих цивила, спаљивање села и до темеља разарање села у сребреничкој општини. При томе су убијена два цивила, Симић Миливоја Лазар и Милошевић Рајка Радојко. Злочин је почињен под командом Орић Насера
- Мујкић (Мехдин) Един**, рођ. 25. 05. 1967. год. у Брчком, био настањен у Брчком, М. Тешита 14-б; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.
- Мујкић (Салко) Алија зв. "Алица"**, рођ. 26. 01. 1952. год. у Абдулићима, гдје и живи, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,
- Мујкић (Авдо) Хамед**, рођ. 25. 07. 1937. год., у селу Брложник, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Жепе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.
- Мујкић (Нурија) Ибрахим**, - **одговоран** је јер је учествовао у нападима на један број српских села, међу којима и на село Бољевине 05. 10. 1992. год.
- Мујкић Мухидин зв. "Нула"**; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских формација што је у својству команданта крајем априла 1992. год. издавао наређења, а и сам учествовао у масовном хапшењу цивила српске националности, те пљачкао њихову имовину на подручју општине Дервента. Такође је учествовао у физичком малтретирању ухапшених лица, па је тако у Дому ЈНА у наведеном периоду тукао пиштољем Томић Милета и Брадашевић Перу.
- Мујкић Сабит**, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.
- Мујкић (Салко) Алија зв. "Алица"**, рођ. 26. 01. 1952. год. у Абдулићима, гдје и живи, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.
- Мукић Сафет**, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 06. до 24.09. 1992. год. у логору за Србе у управној згради "Електро Врбаса" на подручју општине Јајце, гдје је учествовао у злостављању и мучењу логораша и нарочито у избијању зуба и понижавању.
- Мулалић (Мехмед) Шевал зв. "Шева"**, рођ. 23. 05. 1957. год. у Бијелој Плучи код Маглаја; - **одговоран** је за организовање и директно учествовање у подмуклом убиству Горана Стоканића, Велимира Панића и Душана Стоканића у Маглају. Злочин почиње 8. маја 1992. год., прије почетка сукоба на овом простору; - **одговоран** је за прогањање и физичко злостављање Срба који су остали у Маглају.
- Мулалић Азем зв. "Бено"**, из села Бајрамовићи, општина Сребреница, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су

убијени након нечовјечног поступања над њима.

Мулалић Недим зв. "Црни", из Сребренице, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период друга половина 1992. год. и 1993. год. у Централни војни затвор за Србе на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу главу, одвођење логораша на коалпне ровова на прве борбене редове и том приликом је једно лице рањено, присиљавање на давање лажних изјава; - **одговоран** је за злочин почињен у централном затвору у Тузли у току 1992, 1993 год. над затвореницима који су били изложени најстрашнијем мучењу и мучком убијању.

Мулалић Сарија, из села Бајрамовићи, општина Сребреница, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Мулаловић Неђим зв. "Брацо", из Сребренице; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, ношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Муласалиховић Нерим, из Бијељине; - **одговоран** је за масакрирање Јовић Јулијане, од оца Ђуре из Тузле које је извео 06. 10. 1993. год. у њеном стану, при чему је одсјецао дијелове тијела (дојке, уши) са траговима силовања, а од посљедица умрла у тузланској болници 22. 10. 1993 год. Њеног супруга је претукао рачунајући да је подлегао, а потом опљачкао кућу одњевши све вриједне ствари и драгоцености. Супруг је послјије доласка свијести свједочио о овом злочину.

Мулић Абид, истражни судија у логору; - **одговоран** је, као припадник муслиманске "Патриотске лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а потом пребацивани у затвор у Тузли. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле.

Мулић (Мустафа) Сафет, рођ. 28. 03. 1967. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Догана бр. 3, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дијело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Муминагић или Муминовић (Наил) Мирсад, из села Струга код Чапљине, шеф полиције ХОС-а за цивилна питања; -

одговоран је за организовање и наміјерно убијање цивила у периоду 1992. и 1993. год. на подручју општине Чапљина и том приликом је убијено 32 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-266.

Муминовић Шемсудин, командант бригаде тзв. Армије БиХ, рођ. у селу Ковачевићи, општина Зворник; - **одговоран** је што је дана 17. 04. 1995. год. у својству команданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ наредио гранатирање цивилних објеката у мјесту Осмаци, српска, општина Калесија, при чему је смртно страдала, цивил, Лазић Љубојка, а њен отац Лазић Тодор је задобио лакше тјелесне повреде.

Муминовић (Авдо) Хасиб, рођ. 1968. год., Урковићи, општина Братунац, - **одговоран** је што је као командир чете и вођа нападао на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Муминовић (Фахро) Велид, рођ. 1969. год., Коњевић Поље, општина Братунац, - **одговоран** је што је као командир чете и вођа нападао на српска села Братунца и Коњевић Поља.

Муминовић (Мумин) Мустафа, рођ. 1970. год., Пирићи, Лозничка Ријека, - **одговоран** је што је као командир чете и вођа нападао на села Лозничка Ријека и околне српске, засеоке.

Муминовић (Суљо) Хашид, рођ. 1963. год., Урковићи, општина Братунац, - **одговоран** је што је као командир чете и вођа нападао на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Муминовић (Суљо) Хашим, Урковићи, општина Братунац, - **одговоран** је што је као командир чете и вођа нападао на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Муминовић Шабан, командир чете из

Каменице; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Муминовић (Шабан) Шахбаз, рођ. 1945. год. у Церској општини Власеница, припадник Церанског одреда тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсврелији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-

Срба.

Муминовић (Шахбаз) Шабан, рођ. 1960. год. у Церској, општина Власеница, командант 1. Церског диверзантског одреда у Церској тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за руковођење и командовање акцијом масакра над 11 цивила Срба у Цикотској Ријеци Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је масакрирано 11 цивила Срба које су клали, убијали тупим предметима вадили очи, осјећали поједине дијелове тијела, живе палили, разбијали главе тупим предметима, пробадали ножевима и вршили друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила.

Муминовић (Абдулах) Шахман, рођ. 07. 01. 1972. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Муминовић Шемсо, из Ковачевића; - **одговоран** је за напад на село Витница, засеок Оџак, општина Зворник 09. 06. 1992. год., а приликом другог напада 20. 06. 1992. год. у раним јутарњим часовима убио је, близу њихових кућа: Танасковић Васу, Костић Косту и Костић Цвитка сви из села Витница а из засједе убио, са осталим муслиманским војницима, путнике који су у возилу покушали да побјегну из села: Танасковић Смиља, Танацковић Јованку и двојицу.

Муминовић Шемсудин, командант бригаде тзв. Армије БиХ, рођ. у селу Ковачевићи, општина Зворник; - **одговоран** је што је у својству команданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ, наредио гранатирање цивилних објеката у селу Козлук, општина Зворник, 21. 04. 1995. год., гдје је једно

лице задобило тешке тјелесне повреде, а двоје лакше тјелесне повреде, дана 25. 05. 1995. год. извршено гранатирање села Кисељак, општина Зворник, гдје је погинула Спасојевић Вајка, а једно лице је задобило лакше тјелесне повреде, а на објектима је причињена велика материјална штета, затим дана 21. 07. 1995. год. гранатиран је сам град Зворник када су погинули Лацковић Биљана, Лазаревић Борка и Банковић Зоран, док је 12 лица повријеђено, а на објектима је причињена велика материјална штета; - **одговоран** је што је у својству команданта тзв. Армије БиХ, дана 12. 09. 1994. год. наредио гранатирања цивилних објеката у граду Зворнику, бирајући објекте по значају у вријеме када је на тим објектима велика фреквенција људи, услед чега су лакше повријеђена два лица, а на објектима је наступила већа материјална штета; - **одговоран** је што је у својству команданта непријатељске војске, тзв. Армије БиХ, наредио гранатирања цивилних објеката, у граду Зворнику, дана 15. 09. 1994. год., чиме је на објектима причињена већа материјална штета, а док је за велики број грађана наступила потенцијална опасност по њихове животе.

Мурак Хидајет, члан штаба 37. дивизије армије БиХ, налази се на дужности помоћника команданта дивизије за морал; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини 1995. год., гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.

Муратчехајић (Сафет) Мурис, рођ. 26. 04. 1960. год. у Приједору, са пребивалиштем у Козарцу, Бараковачка 8, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Муратовић (Ђулага) Хилмо, рођ. 14. 09. 1960. год. у Грачаници, био настањен у Брчком, Улица Стојана Милошевића бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Муратовић (Нурија) ? зв. "Шпицо", из Пљечеве, општина Братунац, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почиње према српском цивилном становништву на подручју Братунца, село Загони. Дана 05. 07. 1992. год. припадници МОС-а су извршили напад на поменуто село. Том приликом су убили шест цивила и пет припадника

српске ТО Братунац, притом су пљачкали и палили српске куће.

Муратовић (Рашид) Есад, непосредни извршиоц, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 21. 05. 1992. уселу Жутица на подручју општине Сребреница, гдје је из засједе убијено осам лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-159.

Муратовић Ђамил, припадник МОС-а, из Чизмића; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магашаћа, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку.

Муратовић Есад; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјецаа.

Муратовић (Хасиб) Хамед, рођ. 14. 11. 1931. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалил; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе

гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Муратовић (Ибро) Хамед, рођ. 13. 08. 1946. год. у селу Бљечева, општина Братунац, гдје је и живио, тренутна адреса непозната; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву почињен у селу Бљечева, 06. 05. 1993. год. Том приликом именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а извршио напад на село Бљечева у ком су живјели Срби. Приликом напада убијена су три српска цивила, а од једног убијеног цивила запалили су кућу и викендицу.

Муратовић (Мурадиф) Исмет зв. "Исмо", рођ. 01. 05. 1962. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Муратовић Муриз, из Биљешева, засеок Чизмићи, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почиње према српском цивилном становништву на подручју Братунца, село Загони. Дана 05. 07. 1992. год. припадници МОС-а су извршили напад на поменуто село. Том приликом су убили шест цивила и пет припадника српске ТО Братунац, притом су пљачкали и палили српске куће.

Муратовић Мустафа, рођ. у Церској, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани по-

- једини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба.
- Муратовић Нуриф**, рођ. у Церској, општина Власеница, припадник Церанског одреда тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба.
- Муратовић (Омер) Џемо**, из Нурића, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.
- Муратовић Рашид Есад**, рођ. 01. 01. 1961. год. у Нурићима, општина Милићи, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у у оружаном нападу на камион власништво Петковић Млађена који се кретао на путу Милићи, Сребреница у мјесту жутица, дана 21. 05. 1992. год. и у којем су се налазили цивили углавном жене и дјеца од којих је осам лица изгубило живот.
- Муратовић Расим**, рођ. у Церској, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба.
- Муратовић (Сарија) Џевад зв. "Ђиро"**, рођ. 02. 01. 1963. год. у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.
- Мурица (Зухдија) Фарко**, рођ. 04. 08. 1966. год. у Баљвине, општина Мркоњић Град, са пребивалиштем у Баљвине бб, општина Мркоњић Град, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Мурица (Зухдија) Ферид**, рођ. 03. 03. 1964. год. у Баљвине, општина Мркоњић Град, са пребивалиштем у Баљвине бб, општина Мркоњић Град, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Муртић Шевал**, начелник СУП-а у Вишеграду; - **одговоран** је за разбојништво на друму у цнетру села Душће са 15 наоружаних муслимана нападом на камион са цивилима српске националности, извођење из камиона, туча, пријетње и злостављање путника средином марта 1992. год.; - **одговоран** је заједно са осталим припадницима МОС-а, за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе на подручју Вишеграда. 13. 04. 1992. год. учествовао је угрантирању стамбених насеља, села, бране ХЕ Зворник, пуштањем воде из бране изазване су велике поплаве насеља, фабрика и др., а штета се процјењује на 10 милиона ДМ, а из ријеке је извађено 200 лешева Срба страдалих у овим нападима.
- Муртић Амир**, из мјеста Врела, СО Високо, припадник МОС-а, обезбјеђење логора; - **одговоран** је за најтеже облике мучења, тротуре и злостављања затвореника у логору за Србе у Високом у периоду мај-децембар 1992. год.

Муртић Хакија; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мусалиновић Јосип, Хрват, при председнику ХДЗ-а у Мостару, припадник ХВО; - **одговоран** је за учешће у хапшење, тучи и пљачки стана свиједока којему је у времену док је био у затвору мај-август 1992. год. у Мостару, опљачкана имовина и вриједности од 250.000 ДМ, Одговоран је за организовање тзв. радног вода и привођење Срба, цивила који су одвођени на разне физичке радове и приморавани да се међусобно туку у Ливну крајем 1992. год. и почетком 1993. год.

Мусић (Мухарем) Хазим, рођ. 04. 05. 1954. год. у Брки, општина Брчко, био настањен у Брчком, Бановићка 126, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Мусић (Мујо) Решид, настањен у Горњем Рахићу, општина Брчко, пре рата налазио се на функцији подсекретара Министра за државну безбједност, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Муслић (Авдо) Мустафа, рођ. 16. 01. 1951. год. у селу Војводићи, општина Фоча, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Фоча дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Муслић (Авдо) Селим, рођ. 27. 10. 1956.

год. у селу Војводићи, општина Фоча, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Фоча дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Муслић Хари, припадник војне полиције ХВО-из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Муслић (Селим) Авдо, рођ. 10. 06. 1923. год. у селу Војводићи, општина Фоча, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Фоча дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Муслим Мурат, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујаковина на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.

Муслимовић (Суљо) Хајрудин, рођ. 10. 06. 1964. год. у Беговачи, општина Брчко, био настањен у Беговачи, кбр. 4; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у

нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Муслимовић Фикрет, један од команданата војних јединица које су извршиле напад на ЈНА; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Мустабашић Бего; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мустабашић Хамо; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а

непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мустафић (Салко) Салим, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Мустафић (Салик) Алија, рођ. 01. 11. 1962. год. у Скругићу. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Мустафић (Бекто) Нурија зв. "Фендо", рођ. 1942. год. у селу Радовчићи, бивша Општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мустафић Фикрет, рођ. у Стубићу, СО Власеница, гдје је и живио, командир чете; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили,

нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаји тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мустафић Хасан, рођ. у Церској, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба.

Мустафић Хидајет, из околине Скелана, припадник Војне полиције; - **одговоран** је због нехуманог поступања са цивилима; малтретирање и пљачкање српских цивила на подручју Сребренице, доказ: III-062.

Мустафић Ибран, посланик у Скупштини БиХ и члан Главног одбора СДА; -

одговоран је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Мустафић Кемо, из Пала, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Мустафић (Мехмедлија) Таиб, рођ. 1951. год. у селу Радовчићима, засеок Катанићи, бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мустафић (Незир) Хусеин, из Глоди, добровољац у мучењу или убијању српских

бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Мустафић (Нурија) Вахид, рођ. 1966. год. у селу Радовчићима, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мустафић (Рамо) Ибро, рођ. 1960. год. у селу Радовчићима, бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12

лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мустафић (Рамо) Мујо, рођ. 1957. год. у Токољацима, бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мустафић (Рамо) Мурат, рођ. 1955. год. у Токољацима бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Мустафић (Салко) Салим, са подручја општине Власеница, рођ. 02. 01. 1961. год. у Церској, припадник Церског одреда **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и

запаљено више кућа (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Мустафић (Салко) Салим, рођ. 03. 01. 1971. год. у селу Скургрићи, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Мутапчић Алија, рођ. 1957. год. у Власеници, са пребивалиштем у Власеници, насеље Баћином Брдо; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Мутапчић (Ћамил) Хазим, рођ. 02. 01. 1971. год. у Баћином Брду, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мутапчић Сакиб; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Мутапчић Салко зв. "Салкен"; - **одговоран**

је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Мутавчић Ивица, припадник ХОС-а из села Свилаја; - **одговоран** је за упад у домаћинство брачног пара из Доњег Свилаја, општина Оџак, дана 03. 06. 1992. год., гдје им је запаљена штала, а над брачним паром је уз употребу силе извршен противприродни блуд и силовање над домаћицом.

Нахић Фазил, шурјак Бешлије Османа, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.

Нахић Сејдо, шурјак Бешлије Османа, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992.

год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.

Најатовић Џемал, бивши капетан, активно војно лице ЈНА, командант 17. бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцјености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до краја 1994. год. вршена психофизичка злостављања, паљење главу (један оброк дневно са кулагом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детаљни подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне").

Накић Илија, заповједник III гардијске бригаде "Јастребови" Хрватског вијећа обране; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града,

Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Насер Али; - одговоран је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, муџахедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретел".

Наутовић Екрем зв. "Еко", из Орашја; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Наџак Јакуб, полицајац "Зелених беретки"; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом

спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до конца 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, пађење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне").

Нешуст (Абдулах) Мехо, рођ. 05. 04. 1972. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица 105, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Нешуст (Алија) Мујо, рођ. 01. 01. 1970. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица 160; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Нешуст (Мехмед) Седин, рођ. 05. 02. 1967. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 46, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Нешуст (Назиф) Есад, рођ. 18. 01. 1963. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 60, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Недић Јосо, из Толисе, општина Орашје, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посаvine; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, плачакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Нерадин Адем, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на казарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноге су одвођни на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Незир (Машо) Аган, рођ. 28. 05. 1951. год. у мјесту Игоче, општина Фоча, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Партизанска бр. 9, начелник 4. Корпуса муслиманске војске; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирипијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због

чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96); - **одговоран** је за злочин почињен над заробљеним и рањеним војником ВРС који је подвргаван најстрашнијем мучењу и понижавању у логору у Музеју револуције у Јабланици у периоду од новембра 1994. до марта 1995. год.

Незировић (Галиб) Алмаз, рођ. 14. 08. 1959. год. у Дервенти, гдје је настањен, Улица Шехерска број 3, припадник ХОС; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду од априла до јун 1992. год. у Дервенти вршио масовна противзаконита хапшења и затварања лица српске националности. Посебно се истакао у физичким мучењима, па је тако маја мјесеца 1992. год. у логору Рабић у више наврата тјерао затворенике да ставе три прста на сто, а потом би заједно са другим пријављеним тукао палицом по прстима и по свим дијеловима тијела, а том приликом нанијео је тешке тјелесне повреде Марковић Бори, Неде, Гуђевић Милораду, Кузмановић Мили, Патковић Луки, Стајчић др. Жељки, Видовић Здравки, Аџић Миловану, те Ђук Илији, а дана 30. 05. 1992. год. заједно са Јусановић Ангијадом на Рабићу тукао Стајчић др Жељка палицом по тијелу, којом приликом су му нанијели тешке тјелесне повреде у виду прелома кључне кости лијеве руке; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулек" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању преко 150 лица српске националности који су доведени из логора у селу Паље тако што су их тукли бејзбол палицама, кундацима и довошење на лажно стрељање.

Нишић Емир, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника,

ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бађњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик.

Нишић Енвер; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Нихад,? који је рођ. у Санџаку, замјеник управника логора; - **одговоран** је за злочин почињен над заробљеним и рањеним војником ВРС који је подвргаван најстрашнијем мучењу и понижавању у логору у Музеју револуције у Јабланици у периоду од новембра 1994. до марта 1995. год.

Никшић (Алија) Атиф, рођ. 01. 12. 1960. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић Шефко, командир милиције у Коњицу; - **одговоран** је за учешће у нападу

на Доње Село у општини Коњиц 20. 05. 1992. год. којег је извела хрватско-муслиманска војска и у дане 21. и 22. 05. 1992. год. гранатирани село, а затим је учествовао у хапшењу цјелокупног мушког становништва и доста жена из села и одвођени у логор "Челебићи", 7 км од Доњег Села, а потом су опљачкали и запалили девет српских кућа, одведене жене у логор су силоване више пута уз примјену тортуре које многе нису издржале. У логору је убијено 13 Срба у периоду од 15. 06. до јула 1992. год., у јулу 1992. год. убијено је 17 мушкараца и пет жена из села Зукица уз покушај силовања 13-огодишње дјевојчице из Бала код Брадине.

Никшић (Адил) Зијад, рођ. 25. 03. 1965. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић (Алија) Митхат, рођ. 09. 05. 1968. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић (Алија) Сафет, рођ. 18. 11. 1962. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног

села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић (Ејуб) Дим, рођ. 16. 05. 1956. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић (Ејуб) Фадил, рођ. 17. 07. 1959. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић (Ејуб) Џевад, рођ. 16. 05. 1956. год. у селу Пољица, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Никшић (Мухарем) Хамдија, рођ. 15. 05. 1930. год. у засеоку Ратине, општина Србиње, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Николић Будимир, члан кризног штаба СЈБ у Тузли; - **одговоран** је за организовање и

учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Николић Перо, припадник ХВО и ХОС, управник логора "Ћеловина"; - **одговоран** је као припадник ХОС-а за узимање талаца и стварање логора за Србе у Мостару, Ћеловине, током 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу и затварању 420 Срба међу којима 70-80 жена, у логору су многи мучени, пребијани, желе силоване уз примјер да мораш пред публиком силује Сркињу; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору, као управник логора Родоч код Мостара; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду септембар, октобар 1992. год. у логору за Србе Родач на подручју општине Мостар гдје је вршио злостављање, логораша су одвођени на прве борбене линије гдје су морали да копају ровове, праве бункере и да довлаче пијесак у врећама за грудобране, да са српских кућа скидају цријепове, грађу и друго што је било вриједно; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и

ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Ћеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Николић Зденко, припадник војне полиције ХВО-а при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете

у уста, присиљавање жене и мушкараца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Нинић (Маре) Мика, рођ. 02. 06. 1950. год. у Дринчи, општина Лопаре; - **одговоран** је што је као припадник ХВО августа 1992. год. са још тројицом војника ХВО упао у кућу Михајловић (Илија), Паје, у селу Бразје, општина Лопаре, везао га, тукао и на крају убио. Истог дана упао је у истом селу у кућу Ђукић Василија, Микана, претукао га и нањео тешке тјелесне повреде.

Ноголица Миле, из Чапљине, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за учешће у убиству, средином 1992. год., брачног пара љекара Кузман Николу и Душанку из Тасовића, општина Чапљина.

Новалић Емир; - **одговоран** је за убиство 10. 07. 1992. год. у мјесту Ђајићи Голубовић Ђуре (1953.), професора географије, Голубовић Власте (1955.), Голубовић (Ђуро) Петра (1985.) и Голубовић (Ђуро) Павла (1987.).

Новалић (Џафо) Осман, из Врдоља, командант ТО Врдоље; - **одговоран** је за намијерно убијање цивила. Маја 1992. год. у селу Врдоље и Блаце на подручју општине Коњиц он је са осталим припадницима МОС-а и ХОС-а учествовао у одвођењу цивилног становништва у логоре, брачни пар Нинковић Жарка и Нинковић Зорку су убили куће у селу попалили.

Нушкић Фадил; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према

цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Нухановић (Сабрија) Јусуф, рођ. 1942. год. у Брложнику, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи возила марке ТАМ-110, који се кретао путем Штоборани-Гођење и том приликом учествовао у убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио.

Нухановић Јусуф зв. "Зеле", стар око 25 година, рођ. у селу СУлицама, Општина Скелани, остали подаци непознати, привремено настањен у Сребреници; - **одговоран** је за учешће у засједи на путу Пећи, Скелани на мјесту звано Миланова воденица, дана 28. 08. 1992. год. гдје је на свиреп и подмукао начин извршено убиство живковић Станка, Милановић Драгана и Аћимовић Крстине, мјештане цивиле, који су се налазили у путничком возилу.

Нухановић (Рахман) Мустафа, рођ. 05. 01. 1970. год. у селу Брложник, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Нухановић (Хашим) Несиб, из Горње Црнче, рођ. 12. 02. 1958. год. у селу Хамзићи; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Именовани је, са осталим припадницима

МОС-а 26. 07. 1992. год. у селу Доња Лијеска код Вишеграда учествовао у убиству једне жене српске националности Радојке Рајак, рођ. 1928. год.

Нухановић (Рам) Рамиз, из села Туста Међ, гдје је и рођ. 19. 01. 1964. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивиланог становништва. Именовани је, са осталим припадницима МОС-а 26. 07. 1992. год. у селу Доња Лијеска код Вишеграда учествовао у убиству једне жене српске националности Радојке Рајак, рођ. 1928. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ђаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. 08. 08. 1992. год. именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Клисурса, Брусићи, Андоровићи, Доња Лијеска код Вишеграда, иако је становништво избјегло, приликом упада у село нанијета је велика материјална штета јер су запалили све куће и остале помоћне објекте.

Нухановић (Сабрија) Смаил, рођ. 1963. год. у Приложнику; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи возила марке ТАМ-110, који се кретао путем Штоборани-Гођење и том приликом учествовао у убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио.

Нујић (Мате) Илија, рођ. 26. 05. 1971. год. у Славонском Броду, Република Хрватска са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном рат-

ном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Нукић (Саде) Алија, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине

Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Нукић (Суљо) Адис, рођ. 10. 06. 1972. год. у Церској, општина Власеница, припадник војне полиције ХВО-а из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Нукић (Хамид) Решо, рођ. 1938. год., у селу Радовчићима бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Склани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а раније 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Нукић (Мустафа) Шабан, рођ. 10. 01. 1965. год. у Брчком, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком, Ул. Б. Ђокића бр. 40; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Нукић (Садо) Алија, рођ. 15. 03. 1968. год. у селу Скугрићи, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом

приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Нукић Садија; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Нукић Џемал, са подручја општине Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Нумановић (Наход) Мумин, рођ. 31. 03. 1952. год. у Орашцу, општина Пријепоље, био настањен у Беговачи, општина Брчко, кбр. 40; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Нумић (Неџад) Харис, рођ. 12. 08. 1964. год. у Сарајеву, са сталним боравком у Сарајеву, ул. 6-та пролетерска За, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносењу им тешке повреде и патње.

Обарчанин Ђазим, из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Горажду, гдје је вршен упад у станове, истјеривање, покушај паљења, уз претњу убиством априла 1994. год.

Обарчанин Азем зв. "Ћаза", из Горажда, Врањска Махала, припадник МОС-а; - **одговоран** је за упад у станове Срба из Горажда у периоду мај-јуни 1992. год., њихово пљачкање и потом заробљавање Срба, под пријетњама да ће бии стријељани; - **одговоран** је за злочин почињен у Горажду 18. 07. 1992. год., што је вршио

упаде у станове, куће, злостављање и застрашивање српских цивила уз употребу оружја; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у априлу 1994. год. у Горажду, формирање логора за Србе у кући породице Нединовић гдје је било смјештено око 50 приведених Срба, који су били изложени разним малтретирањима, претњама и мучени глађу. Називали су их четницима, а кућу у којој су били смјештени "зоолошким вртом за Србе"; - **одговоран**, као припадник МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Горажду април-јул 1994. год., при чему је као припадник муслиманске полиције вршио хапшење Срба у подручју Горажда, а такав логор формиран је у кући Недимовића гдје је само у једну собу смјештано 50 Срба. Затворени Срби су у логору били изложени малтретирању, увредама и пријетњама. У том периоду сви Срби у Горажду били су блокирани на том простору па се сматра да је цијело Горажде било логор за Србе, вршио истјеривање из стана, изазивање пожара априла 1994. год.

Обрадовић Раде, из Сл. Брода; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Обровац Миле, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду април-мај 1991. год., у затвору у баракама

у кругу војне касарне на подручју општине Нова Градишка, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, понижавању и сексуалном злостављању.

Окановић Исмет, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Окановић Суљо, бивши возач ГСП у Тузли, из Тузле, ул. Дојчица Лукића; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Окерић (Хасан) Расим, рођ. 01. 12. 1948. год. у мјесту Мједеник, општина Гацко,

стално настањен у Гацку, М. Тита бр. 75; - **одговоран** је као припадник муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвиrepијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и телесних тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копањеворова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима на подручју Храснице код Сарајева у логору у подруму незавршене стамбене зграде у периоду 1992.-1994. год. у којем је било затворено до 100 Срба гдје су били изложени страховитим тортурама. Од последица задобијених повреда умрло је седам затвореника (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II-110).

Одобашић (Мохо) Дедо зв. "Квака", рођ. 31. 03. 1951. год. у Сл. Броду, Република Хрватска, припадник ХВО; - **одговоран** је

за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чаралу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења.

Одобашић (Паво) Перица, рођ. 23. 06. 1962. год. у Славонском Броду, Република Хрватска; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 20. 06. 1992. год. у Улици Свети Саво на подручју општине Бос. Брод, именовани је као припадник ХОС-а учествовао у убиству трочлане породице Мачинка Бранко, Мачинко Милева и њихов син; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 24. 06. 1992. у насељу Скела на подручју општине Бос. Брод убијен је Србин Стојаковић Слободан.

Олујић (Мијо) Анто зв. "Динар", рођ. 15. 08. 1956. год. у Дервенти, настањен у Куљановцима број 72, општина Дервента; - **одговоран** је што је, као припадник ХВО-а од априла до августа 1992. год. издавао наређење, а и сам учествовао у масовном

противзаконитом хапшењу лица српске националности на подручју општине Дервента, њиховом испитивању, којом приликом је према истима примјењивана сила у циљу изнуђивања лажних исказа.

Омановић (Осман) Суад, муслиман, припадник јуришне чете 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Омановић (Асим) Хасиб, рођ. 08. 08. 1941. год. у Жепи, општина Рогатица; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Жепе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Омановић Мустафа, из Врбовика, општина Бреза, муслиман по националности, припадник ТО Бреза; - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама службе јавне безбједности Брезе над ухапшеним Србима из Горње Брезе кроз малтретирање, тучу и доношење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.) а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара.

Омазић (Абид) Ибрахим, рођ. 02. 07. 1959. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Бановићка 69; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које

је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Омазић (Неџиб) Армин, рођ. 28. 01. 1967. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Јусуфа Кобића бр. 10, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бри-

гаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Омерагић (Нурка) Селим, рођ. 30. 01. 1959. год. у селу Шљивно, општина Рогатица гдје је био настањен прије рата, припадник тзв. Армије БиХ Горажде; - **одговоран** је за напад на српско село Водице на подручју Рогатице, гдје је 17. 03. 1993. год. убијено и масакрирано шест Срба.

Омербашић Аско, раније радио у МУП-у; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Омербеговић Адем; - **одговоран** је за напад на село Колошићи, општина Високо 20. 06. 1992. год. и том приликом ликвидирао, са групом од 20 муслиманских војника, целокупну породицу Вуковић, натоварили их на камион и након пет дана закопали на српском гробљу, а да нису дозволили присуство сахрани. Том приликом убили су: Вуковић Бошка, Вуковић Драгана, Вуковић Рајка, Вуковић Миодрага, Вуковић Здравка и Вуковић Јеленка.

Омербеговић (Вејсил) Јунуз зв. "Јука", рођ. 01. 05. 1952. год. у Пресјеници, општина Трново, Одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске на-

ционалности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Омербеговић Захид; - одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Омеровић (Дервиш) Хамед, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Омеровић Шафир, Каменица, опљачкао имовину Ђорђа Долијановића, Милутина Живановића и Зорана Долијановића из Кравице. Учествовао у нападу на то село.

Омеровић Шефик, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком

затвору.

Омеровић Бехајиј, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Омеровић (Дервиш) Хамед, рођ. 14. 06. 1961. год. у селу Побуђе, општина Братунац, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Омеровић (Хакија) Салих, рођ. 17. 06. 1944. год. у Глоговој са пребивалиштем у селу Глогова, општина Братунац, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву почињен у селу Бљечева, 06. 05. 1993. год. Том приликом именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а извршио напад на село Бљечева у ком су живјели Срби. Приликом напада убијена су три српска цивила, а од једног убијеног цивила запалили су кућу и викендицу.

Омеровић (Исмет) Шафир, рођ. 26. 02. 1957. год. у Побуђу, општина Братунац, са

пребивалиштем у мјесту рођења, по занимању моториста-сјекач; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунац који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Омеровић (Јашар) Сафет зв. "Миш", рођ. 08. 04. 1971. год. у мјесту Вољевица, општина Братунац, пратилац Орић Несера; - **одговоран** је за учешће у прогону Срба из Сребренице у мају 1992 год., а Марковић Мирко зв. "Милко" из Сребренице ухваћен је у свом стану који је подвргнут страховитом мучењу од чијих посљедица је смртно страдао; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људии тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп

Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Омеровић Мевлудин зв. "Пики", Одговоран је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Омеровић (Мурат) Ариф, рођ. 28. 05. 1956. год. у селу Мркојевићи, општина Чајниче, сада се налази у Горажду, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајниче у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Омеровић (Мустафа) Неџад, рођ. 18. 02. 1972. год. у мјесту Сијековац, општина

Брод, са задњим пребивалиштем у Сијевцу, дана 30. 03. 1992. год., након противправног лишавања слободе Грабовца Славка из Брода, од стране Штуц Анте и његовог довођења у зграду полицијске управе у Броду у канцеларију број 31, заједно са Штуц Антоном, Кљајић Блажаном, Одобашић Дедом, Бабић Јосипом и другим припадницима војне полиције ХВО учествовао у физичком батинању и мучењу као и психичком малтретирању Грабовца, што је у прекидима, у истој канцеларији гдје је Грабовца, што је у прекидима, у истој канцеларији гдје је Грабовца противправно задржаван, трајало од 30. 03. до 05. 04. 1992. год. Пријављени је заједно са другим именованим употребљавајући шаке, ноге и различите тупе предмете тукао Грабовца, те је уз остале својим радњама допринио наношењу Грабовцу тешких тјелесних повреда тако што су му била поломљена ребра са лијеве и десне стране грудног коша, сломљена десна потколеница, нанешен му је потрес мозга, оштећено му је лијево око и горњи дио кичменог стуба, а поред тога у склопу мучења Грабовца наведени су га пржили запаљеном цигаретом по сљепоочници, сјекли му ножем кожу лијеве руке у предјелу длана и подлактице, а машицом за спајање папира пробадани су му прсти руку, сјечени су му бркови и био је тјеран да их једе. Грабовца је такође током тортуре након мучења тјеран да прави склекове, а након што је скинут го тучен је по глави и тијелу војничким опасачем; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког

чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батинањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију.

Омеровић Нијаз, професор у Средњошколском центру у Грачаници; - **одговоран** је што је на својим секцијама искључиво окупљао муслимане гдје се вршила обука за идеје и циљеве ислама и СДА. За вријеме рата испитивао и брутално злостављао заробљене српске борце, нарочито из бањалучких јединица.

Омеровић (Омер) Рамо, рођ. 20. 10. 1946. год. у Сикирићу, са пребивалиштем у Сикирићу, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Омеровић Рамиз, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Омеровић (Салко) Медо, рођ. 07. 12. 1952. год. у Урковићима, општина Братунац, гдје је и живио; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-

оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца., учествовао у нападу на село Кравицу (15. мај 1992.). Опљачкао имовину Милутина Живановића из Кравице.

Омеровић (Алија) Смајил зв. "Фердо", рођ. 27. 04. 1939. год. у Побуђу, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно

учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Омеровић Заим, командант полицијске патроле која је извршила хапшење; - **одговоран** је за напад на цивиле српске националности и њихово заробљавање и одвожење у насеље Добриња у команду 5. моторизоване бригаде муслиманске војске гдје их је 15 полицајаца тукло, ударало ногама, палицама, пиштољима и кундацима од пушака. Злочин је вршен октобра 1993. год.

Омерспахић (Ага) Агоња, рођ. 24. 05. 1954 год у мјесту Гођење, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско-терористичке групе у саставу Желског одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао августа 1992. год. у нападу на село Јеловице у општини Хан Пијесак и том приликом убио цивиле српске националности Згоњанин Млађена и Косорић Бобана, умро од задобијених рана, село опљачкали, а потом већину кућа и других објеката запалили.

Омић (Шемсудин) Индири, рођ. 30. 06. 1967. год. у Брчком, био настањен у

Брчком, А. Дервишевића 2; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајево, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Опачак (Марко) Анто, рођ. 31. 05. 1961. год. у мјесту Врела Доња, општина Брод, са задњим пребивалиштем у Врелима Доњим, припадник ХВО; - **одговоран** је за хапшење становништва српске националности, одређивање кућног притвора у периоду од 03. 03. 1992. до 10. 07. 1992. год. кад је вршено хапшење и спровођење у логор на градском стадиону у Броду. У логору је вршено мучење тучом, гашење цигарета по грудима и по врату код чега су остајали ожигљци. Свједок је тјеран да једе запалене цигарете а на подлактици десне

руке направљен му је рез ножем. Вршено је мучење глађу; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Градски стадион", Бос. Брод 12. 06. 1992. год. када је, са још два саучесника, хрватска војника, извео пет Срба и цијелу ноћ их тукли док нису подлегли повредама; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођење на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 идентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички мал-

третиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Опуга Емир зв. "Емро", из Смукце, општина Хаџићи, рођ. 1970. год., учествовао у хапшењу Срба 1992. год. и одвођењу у логор у Тарчину и њиховој тучи, касније стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноги су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Опуга Осман; - одговоран је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени

глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а нога су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Оршолић Иво зв. "Ившо", из Толисе, општина Орашје. Прије рата радио на пословима ТО, општина Орашје, начелник Штаба ТО у Орашју, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посаvine; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Оршолић Тадо, из Оштре Луке, општина Орашје, бивши начелник СЈБ Орашје, сада члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посаvine; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почи-

њеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Орешовић Марко; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Орхановић Есад; - **одговоран** је заједно са осталим припадницима МОС-а, за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе на подручју Вишеграда. 13. 04. 1992. год. учествовао је угранатирању стамбених насеља, села, бране ХЕ Зворник, пуштањем воде из бране изазване су велике поплаве насеља, фабрика и др., а штета се процјењује на 10 милиона ДМ, а из ријеке је извађено 200 лешева Срба страдалих у овим нападима.

Орић Мехо, Бљечева, општина Братунац, учествовао у нападу на село Загоне (5. јула 1992.) и учешће у убиству једног броја цивила.

Орић (Џемал) Насер, рођ. 03. 03. 1967. год. у Поточарима, општина Сребреница, командант 28 дивизије Армије тзв. БиХ у Сребреници припадник МОС-а; - **одговоран** је за организовање и извршења четири засједе на путу код мјеста Глогова, општина Братунац у периоду од 15. 05. 1992. до 24. 12. 1992. и том приликом убијено 14 цивила, наведени у КП Комитета бр. I-162; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима тзв. Армије БиХ да изврше напад из засједе на камион 27. 05. 1995. на путу Рупово Брдо-Купусно на подручју општине Милићи и том приликом је смртно страдало пет лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-263; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи,

дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у Сребреници у периоду септембар-октобар 1992. год., када је са још четири саучесника звјерски мучио и сакатио тучом џепаницама и на други начин затвореног Кукућ Драгољуба одк га нису убили, а тијело бацили на депонију код Подравања. Другом затворенику, чије се име не наводи, поломили су зубе, 14

ребара, гасили цигарете по тијелу, мокрили у уста, вјешали за ноге о плафон, због чега је уз слабу исхрану изгубио 21 килограм тежине са трајним посљедицама по здравље; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину; - **одговоран** је за злочине почињене у 1992. и 1993. години над српским цивилним становништвом у Сребреници, јер је у то вријеме био командант муслиманске војске и могао је и морао знати шта се догађа у Сребреници гдје је у другој половини 1992. год. убијена Милановић Рада, Српкиња која је радила као медицинска сестра, у јединици муслиманске војске, у љетном периоду 1993. год. убијен је Зекић Слободан, и његова мајка Зага у свом стану у Сребреници, у исто вријеме ликвидирани су Михаљевић Анђа и њен "Бато", у исто вријеме, на дијелу рудника "Казани" заклан је Србин Димитровски Крсто, а његова супруга Велинка је нађена мртва на градском сметлишту, затим је 12. 07. 1992. год. нападнуто и уништено српско село Запазје, а девет цивила Срба заробљено и вјероватно убијено, у јануару 1993. год. заробљени су Живановић Богдан и Поповић Костадин и одведени у сребренички затвор гдје су подлегли од удараца, око 14. 12. 1992. год. заробљен је и одведен у затвор старац Миловановић Мићо, гдје је подлегао од посљедица мучења; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест

становна, демолирана црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Запазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа; - **одговоран** је за учешће у прогону Срба из Сребренице у мају 1992 год., а Марковић Мирко зв. "Милко" из Сребренице ухаћен је у свом стану који је подвргнут страховитом мучењу од чијих посљедица је смртно страдао; - **одговоран** је за учешће у нападу на село Међе, општина Сребреница, дана 15. 05. 1992. год. када је убијена Андрић Петрија, а тешко рањен Суботић Видоје, а дана 20. 05. 1992. одведен је Суботић Радивоје, а убијен из ватреног оружја, касније 25. 05. 1992. год. ухапшен је и одведен Гагић Милојко, који је тучен, мучен и исти дан убијен, а

сутрадан му је кућа опљачкана и запаљена.

Оруч (Јусо) Хусеин, рођ. 21. 06. 1966. год. у селу Шамлићи, општина Чајниче, припадник муслиманске војске из Горажда; - **одговоран** је за учешће у нападу на мјесто Млакве, општина Чајниче, дана 14. 02. 1993. год. гдје је погинуло пет припадника ВРС који су бранили село, а тијело убијеног Вујовић Милана је масакрирано гдје му је одсјечено лијево ухо, извађено лијево око и заклан је ножем који је остао у тијелу, у селима су паљене куће, а Танасковић Алекса стар 80 година је убијен и запаљен у кући.

Оручевић др Сафет, љекар, предсједник СДА у Мостару; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду мај-август 1992. год. у затвору за Србе Человина (бивши Окружни затвор) на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању и мучењу преко 500 лица српске националности међи којима је било и око 200 жена, ломљење руку, ребара, одвођење на принудни рад; - **одговоран** је за учешће у хапшење, тучи и пљачки стана свиједока којему је у времену док је био у затвору мај-август 1992. год. у Мостару, опљачкана имовина и вриједности од 250.000 ДМ.

Оручевић Хамид зв. "Хенда", из Дајчића, Одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992.

год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретираны полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размијене.

Османчевић (Хамдо) Елвир, рођ. 08. 05. 1961. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Козлук бр. 114; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Османагић (Рахим) Јасминка, рођ. 26. 08. 1956. год. у Брчком, прије рата радила у Служби јавне безбједности у Брчком, припадник 108. бригаде ХВО, одговорна је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992., у селима Вујичићи, Гајево и Лукавац на подручју општине Брчко и том приликом је убијено 11 лица српске националности, опљачкано и запаљено 330 кућа и пратећих објеката, наведено у КП Комитета бр. I-240.

Османбашић (Мехмед) Шемсудин, рођ. 29. 10. 1960. год. у Ограђеновцу, општина Брчко, био настањен у Ограђеновцу кбр. 106, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему

је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Османбашић (Садик) Мухарем, рођ. 03. 04. 1973. год. у Ограђеновцу, општина Брчко, био настањен у Ограђеновцу, кбр. 94, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Османбашић (Таиб) Сабрија, рођ. 03. 06. 1967. год. у Ограђеновцу, општина Брчко, био настањен у Ограђеновцу, кбр. 96, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Османбеговић Есад, који је наслиједио Соба на дужности управника Централног затвора, припадник ТО и Армије БиХ; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логоразтвора, оворан је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период септембар-октобар 1992. год. пети спрат Централног затвора за Србе на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању

и слиовању жена српске националности.

Османгић Шефко, рођ. у општини Пљевља, припадао муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности наканадно је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Османгић Сејфо, рођ. у општини Пљевља, припадао у муслиманској војсци у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. год. са припадницима муслиманске војске из Горажда преко територије СРЈ (Пљевља, Црна Гора) ушао у територију РС, општина Чајниче у учествовао у овим формацијама у нападу на село Шапиће и том приликом запалили кућу Пијевић Рајка и Милоша Пјекић и убили Пијевић Даринку стару 70 година, а надаље у нападима на друга села: Поникве, Тројан и др. убили Машић Душанку малољетног Машић Жељка (13 година), Крнојелац Мирослава возача хитне помоћи, а у мјесту Тројан заклани Дачевић Трифка и још шест цивила српске националности наканадно је пронађено мртвих на овим подручјима (имена садржана у КП) КУ-4/93-ДЦ 1/19.

Османовић (Хакија) Јасмин зв. "Цврко", рођ. 05. 03. 1975. год., Горњи Магошић, СО Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање

српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жбаковицу са засецима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог

ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Османовић (Шемсо) Ферхат, рођ. 16. 04. 1954. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Ул. Х. Јерковића 160, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Османовић (Адем) Адил, рођ. 1960. год., Коњевић Поље, општина Братунац, организатор и активиста СДА, муслимански екстремиста и вођа побуне против легалних власти у Братунцу у вези са конфискацијом војних података. Активни учесник побуне. Опљачкао имовину Ђорђа Милошевића из Оченовића, Јована Ивановића из Мратињца, Радојка Долијановића и Рада Лазића из Липеновића.

- Османовић (Ибрахим) Хајро**, из Сребренице, учествовао у нападу на српски дио села Магашаћи 20. 07. 1992. год. и пљачкању и спаљивању српског, засеока Божићи. Опљачкао имовину Гојка Лазивића из Кравице.
- Османовић (Ибрахим) Хајрудин**, рођ. 1962., Магашаћи, Братунац; - **одговоран** је за напад и убиство мјештана у српском дијелу Магашаћи 20. 07. 1992. год..
- Османовић (Ибрахим) Џемал**, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.
- Османовић (Јунуз) Шабан**, рођ. 1956. год., Машагићи, општина Братунац, учесник напада на село Машагићи. Опљачкао имовину Љуба Петровића из истог села.
- Османовић (Јунуз) Мехоб** рођ. 1960. год., Магашаћи, општина Братунац, учествовао у нападу на село Магашаће и спаљивању, засеока Божићи. Опљачкао имовину Гојка Лазивића и Џвијете Дероњић из Кравице.
- Османовић (Муниба) Неџиб**, рођ. 1969. год., Магашаћи, Братунац, учествовао у нападу, протјеривању и убиству Срба у селу Магашаћи 20. 07. 1992. год.
- Османовић (Осман) Мехудин**; - **одговоран** је за оружани напад 21. 05. 1992. год. у мјесту Жутица, општина Сребреница на регионалном путу Милићи, Сребреница и намјерно убијање цивила. Том приликом у нападу из засједe на камион убијено је 11 цивила српске националности.
- Османовић (Рахман) Јасминка**, рођ. 26. 08. 1956. год. у Брчком, била настањена у Брчком, Улица Милака Тешића 13, прије рата радила у СЈБ у Брчком, - **одговорна** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовала као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).
- Османовић (Шемсо) Ферхат**, рођ. 16. 04. 1954. год. у Брчком, члан Кризног штаба у Г. Рахићу, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивних мина; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.
- Османовић (Шемсо) Осман зв. "Осмо"**, рођ. 14. 03. 1960. год. у Брчком, бивши инспектор СУП Брчко, члан Кризног штаба у Г. Рахићу, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем

Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивних мина; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела сто-

пала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Османовић Бевад, припадник МОС-а; - **одговоран** је за ратни злочин, убијање српског посланика у тадашњој Скупштини БиХ, Горана Зекића и протјеривање преосталих Срба на подручје Сребренице,

Османовић Адем зв. "Кобра", из Коњевић Поља, општина Братунац, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Османовић Хајрудин, из Поткорјена, општина Сребреница, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 20. 06. 1992. год. у селу Ратковићи, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин над мјештанима српске националности и том приликом убијено 18 цивила.

Османовић Хамдија, учествовао у нападу на село Ратковиће, пљачкању имовине у њему и убиство мјештана 16. 06. 1992. год.

Османовић (Ибрахим) Џемал, рођ. 11. 09. 1965. год. у селу Скугрићи, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је

један камион паљењем уништен.

Османовић Ибро, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 06. 05. 1992. год. у Гниони, засеок села Гостиљ, општина Сребреница, убијања и спаљивања живих цивила, спаљивање села и до темеља разарање села у сребреничкој општини. При томе су убијена два цивила, Симић Миливоја Лазар и Милошевић Рајка Радојко. Злочин је почињен под командом Орић Насера.

Османовић Исмет зв. "Звјерка", рођ. 1958. год. у Пурачићу код Лукавца. Завршио орјенталистику и био један од главних идеолога исламског фундаментализма на ширем лукавачком простору. Пред рат, као кандидат СДА вршио функцију секретара, општина Лукавац. Радио на формирању Зелених беретки, њиховом наоружавању и упућивању на оближња српска насеља. Сачинио списак угледнијих Срба у Пурачићу и Лукавцу за ликвидацију.

Османовић (Мехо) Мушан зв. "Тајо", рођ. 01. 09. 1967. год. у селу Маћеси, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Османовић Осман, припадник МОС-а; - **одговоран** је за ратни злочин, убијање српског посланика у тадашњој Скупштини

БиХ, Горана Зекића и протјеривање преосталих Срба на подручје Сребренице,

Османовић (Осман) Мухидин зв. "Брацо", рођ. 20. 07. 1963. год. у Штедрићу, општина Милићи, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у у оружаном нападу на камион власништво Петковић Млађена који се кретао на путу Милићи, Сребреница у мјесту жутица, дана 21. 05. 1992. год. и у којем су се налазили цивили углавном жене и дјеца од којих је осам лица изгубило живот; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараче запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Османовић Суад; - одговоран је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Османовић (Ибрахим) Џемил, рођ. 10. 01. 1972. год., Гобелја, Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина

опљачкана, а непокретна запаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Осмерхоџић Хусо, из Мостара, командир смјене страже; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор "Ђеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Осмић (Мевлудин) Зекеријах, рођ. 02. 08. 1956. год. у Броду, општина Брчко, био настањен у Брчком, Олгице Гојковић 1, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће запаљене и

разорене (К-IX-139).

Осмић (Сакиб) Фахрудин зв. "Чарли", рођ. 16. 01. 1964. год. у Брчком, био настањен у Броду кбр. 10, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће запаљене и разорене (К-IX-139).

Осојић (Мустафа) Хусеин, рођ. 24. 01. 1970. год. у Брчком, био настањен у Маочи, општина Брчко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог

ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Остојић Здравко; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских од-

јељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору СТЦ "Фриц Давлек" у Броду (Бос. Брод) 13. 08. 1992. год., када је са још три саучесника убио тучом и мучењем Пајић Мирка, проф. музике из Дервенте, а тијело је касније размијењено.

Острук Махмут, држављанин Турске; - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, мухамедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретел".

Отановић зв. "Були", са пребивалиштем у Сребреници, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Отановић (Бахрија) Мидхат зв. "Мијач",

рођ. 25. 05. 1961. год. у Сребреници, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Отановић Мидхат зв. "Мијач", Сребреница, учествовао у нападу на село Бјеловац 14. 12. 1992. год. када је један број српских цивила убијен.

Оџаковић (Мустафа) Хусеин, рођ. 24. 01. 1970. год. у Брчком, био настањен у Маочи, општина Брчко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Оцаковић (Салко) Фахрудин, рођ. 12. 04. 1956. год. у Међуречју, општина Чајниче, био настањен у Брчком, Јусуфа Кобића 38, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Оцић Мурат, село Трешњица код Горажда; - **одговоран** је што је као припадник наоружаних муслимана 25. 05. 1992. год. учествовао у нападу на село Буквица, општина Горажде и убиству осам Срба мјештана Вукашиновића: Грозда, Божана, Вукашин, Вељко, Даница, Милош, Јованка и Милорад.

Пашагић Мурадиф, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјецe, старих особа, болесних и

изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Пашић (Ешреф) Амир, рођ. 26. 05. 1966. год. у Фочи, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајниче у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелју Владимира.

Пашић Сејо; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год. У том периоду именовани је учествовао у хапшењу око 400 Срба по кућама и становима, одводио у станицу милиције, а потом у логор "Ћеловина" у Шантићевој улици бр. 27 у Мостару. У логору су нехумано поступали са затвореним Србима све до размјене.

Пајић (Мијо) Ивица, рођ. 09. 03. 1971. год. у Дервенти са последњим пребивалиштем у мјесту Врела Доња, општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем.

Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Палдум Ханка, припадник "Зелених беретки", иследник, одговорна је за узимање талаца и стварање логора у Сарајеву у школи "Слободан Вуковић" (Ул. Благоје Паровић) у периоду мај-јун 1992. год., у коју су припадници "Зелених беретки" смјештали ухапшене жене међу којима и старије, а млађе су одвођене у непознатом правцу и више се нису виђале у затвору.

Палић (Шабан) Адем, рођ. 03. 03. 1958. год. из Кривача, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је

село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Палић (Мурат) Авдо, рођ. 04. 04. 1958. год. у селу Кривача, општина Хан Пијесак, командант диверзантско-терористичке групе одреда, "4 јули" Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Жепе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Жепе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине-Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковилка мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Памукчић (Алмахир) Шефик, рођ. 12. 09. 1952. год. у Брки, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи

Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Памукчић (Авдо) Енвер, рођ. 15. 04. 1952. год. у месту Брка, општина Брчко, био настањен у Брки бб, члан Кризног штаба Горњи Рахић; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992., у селима Вујичићи, Гајево и Лукавац на подручју општине Брчко и том приликом је убијено 11 лица српске националности, опљачкано и запаљено 330 кућа и пратећих објеката, наведено у КП Комитета бр. I-240.

Памукчић (Елмахир) Фарук, рођ. 15. 03. 1950. год. у Брки, општина Брчко, био настањен у Брки бб, пре рата милиционар у СЈБ у Брчком, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при

чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Памукчић (Мустафа) Бакир, рођ. 1959. год. из Орашја, војни полицајац; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у физкултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша, а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Ма-

хали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Панџо Омер; - одговоран је за учешће и директно извршење злочина почињеног над цивилним српским становништвом средином октобра 1993. год. у Сарајеву, хапшење српских цивила у стану у ул. Бориса Кидрича бр. 3, одвођење у штаб 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, одвођење на мјесто звано "Казани", којом приликом је именовани убио Шалипур Предрага, а потом тијело бацио у провалију "Казани".

Папић Бошко, заповједник 79. домобранске пуковније "Краљ Томислав" Хрватског вијећа обране; - одговоран је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Паљета Авдо, као један од старјешина полиције МУП-а града Сарајева, посебно се истицао у мучењу и злостављању појединих заробљених припадника ЈНА након напада на колону 03. 05. 1992. год. у Централном затвору.

Парага Доброслав, припадник ХОС; - одговоран је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима

почетком маја 1992. год. у логору за Србе у згради школе у Липином селу на подручју општине Љубушко гдје је учествовао у злостављању и понижавању затвореника, туча гвозедним шипкама, бодење ножем, гашење цигарета на тијелу, тјерање да пију мокраћу, присилу давање лажних изјава пред ТВ.

Параџић Крешо зв. "Ђупо", припадник ХВО-а; - одговоран је злочине почињене према затвореним Србима у логору у згради бившег затвора на подручју општине Љубушко у периоду 10. и 11. 06. 1992. год. када су убијени Ђорђе Вуковић и Шерлез Анђелко, а затим су тијела спаљена.

Параџић Крешо зв. "Чупко", припадник ХОС; - одговоран је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана.

Парић Данијел, рођ. 1972. год. у Горици, општина Брчко; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скававе, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139) одговоран за злочин почињен над цивилним српским становништвом 1992. год. У логору у селу Улице, општина Брчко, вршио батињање даском, столицама, електричним кабловима, палицама, ногама од стола, исцрпљивање логораша глађу, жеђу, ограничавањем вршења физиолошких потреба, хладноћом.

Патак Адис, стражар; - одговоран је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор "Ђеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Парадик Иво, војник ХВО; - одговоран је за намјерно убијање цивила, 20. 06. 1992. год. у Улици Свети Сава на подручју општине Бос. Брод, именовани је као припадник ХОС-а учествовао у убиству трочлане породице Мачинка Бранко, Мачинко Милева и њихов син; - одговоран је за намјерно убијање цивила 24. 06. 1992. у насељу Скела на подручју општине Бос. Брод убијен је Србин Стојаковић Слободан.

Павалић Адо, рођ. 1970. год., из Тузле, Улица Махмута Бушатлије, - одговоран је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год.

којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Павалић Јасмин, из Тузле, Улица Махмута Бушатлије; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Павић (Мијо) Анто, рођ. 13. 01. 1973. год. у Славонском Броду, са последњим пребивалиштем у мјесту Врела Доња кбр. 32. Општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем,

гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 идентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Павловић (Мишо) Стјепан, из села Вишница, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Пањета Авдо, шеф Центра безбједности Сарајево, командир стражара у Централном затвору Сарајево, припадник МОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у Централном затвору на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у физичком злостављању заробљеника; - **одговоран** је за нехумано поступање са

Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у затвору спортски центар "ФИС" на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у физичком злостављању према групи војника; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у току 1992. год. у Централном затвору на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у физичком злостављању логораша, тучени су ногама и рукама, као и кундацима од пушака.

Пештек Мујо, из села Локарица, муслимански војник; - **одговоран** је за злостављање и малтретирање жена српске националности 12. 05. 1992. год. у селу Црквине, општина Горажде.

Пехратовић (Ибрахим) Авдо, рођ. 01. 10. 1972. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Пејаковић Јосиф, старјешина В спрата затвора, припадник МОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у Централном затвору на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у физичком злостављању заробљеника.

Пејаковић Златко, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у току 1992. год. у Централном затвору на подручју општине Сарајево тако што је учествовао у физичком злостављању логораша, тучени су ногама и рукама, као и кундацима од пушака.

Пејазић (Славко) Драго, рођ. 16. 01. 1972. год. у Бунар, општина Скендер Вакуф, са

пребивалиштем у Бунар бр. 3, општина Кнежево, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Пејхановић (Тахмаз) Мирзет, стар око 22 год., рођ. у селу Пољаку, засеок Миловићи, општина Скелани привремено настањен у Сребреници, припадник паравојних формација зелених беретки-Сребреница; - **одговоран** је за учешће у засједи на путу Пећи, Скелани на мјесту звано Миланова воденица, дана 28. 08. 1992. год. гдје је на свиреп и подмукао начин извршено убиство живковић Станка, Милановић Драгана и Аџимовић Крстине, мјештане цивиле, који су се налазили у путничком возилу.

Пејић (Драгутин) Марко зв. "Пингвин", рођ. 09. 01. 1977. год. у мјесту Смионица, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Смионица бр. 26, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08.

1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Пејикић Самир; - одговоран је за учешће у злочину над цивилним српским становништвом средином септембра 1993. год. у Сарајеву када је вршено привођење Срба Јовановић Душка и Николић Ервина у просторије Штаба 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ на Бистрику гдје су били тучени затим одведени у правцу Богушевца на локацију звану "Казани" гдје су уведени у земуницу снајперског вода, поново били тучени и којом приликом је именовани одсјекао главу Николић Ервину.

Пејто (Неџиб) Менсур зв. "Цар", рођ. 27. 03. 1967. год. у Брчком, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање.

Пекаревић Зијад; - одговоран је за фор-

мирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Пекарић Кадрo, милиционер, командир ИВ маневарске чете МУП-а за напад на колону; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Пекмез Абид, из Фоче, село Јабука, обавјештајца, организатор хапшења Срба са подручја Немиле; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточе, Мутница и

Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до конца 1994. год. вршена психолошко-физичка злостављања, пађење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размијењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне").

Пеко Анте, из Јара код Лиштице, припадник ХВО-а, заповједник затвора, као радник обезбјеђења у затвору; - **одговоран** за физичко злостављање становништва српске националности у Мостару 1992. год. и одузимање покретне имовине; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Ћеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирани, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Пекушић (Хасан) Саудин, рођ. 27. 10. 1963. год. у Рогатици, прије рата настањен у Ул. Рагиба Џинде бр. 8. у Рогатици, припадник

тзв. Армије БиХ у Горажду; - **одговоран** је за напад на српско село Водице на подручју Рогатице, гдје је 17. 03. 1993. год. убијено и масакрирано шест Срба.

Пелић Шефик зв. "Кико", припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II-126)

Пенез (Рагиб) Али, рођ. 17. 10. 1959. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Ф. Петерковића број 2/16, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Пелџо (Неџиб) Менсур, рођ. 27. 03. 1967.

год. у Брчком, био настањен у Брчком, Ц. Шековића бр. 8, каратиста, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је

учествовао у извођењу логораша на исцерирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Перак (Анте) Иво, рођ. 29. 01. 1959. год. у Доњи Бешпел, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Првомајска бр. 10, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Перак (Нико) Пиле, рођ. 15. 02. 1953. год. у Барево, општина Јајце, са пребивалиштем у Барево бр. 45, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Перак (Стипе) Илија, рођ. 04. 09. 1957. год. у Бареву, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, С. Прањка бр. 18; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93); - **одговоран** је за вршење систематског претреса кућа, гаража и других објеката у Јајцу, за хапшење цивила, привођење у команду ХВО-а у згради полиције нс тзв "информативни разговор" гдје је вршена туча и свједоку је од удараца кожа на леђима пуцала и био је сав у модрицама. Вршено је застрашивање подношењем ножа под грло, пријетња клањем. У првој половини септембра 1992.

год. ухапшен је већи број Срба цивила који су довођени на прву борбену линију гдје су били малтретирани, тучени и вријеђани да би послје тога били натјерани да копају ровове на првој борбеној линији како би били зиложени ватри са српске стране; - **одговоран** је за малтретирање преосталог српског становништва у Јајцу који су остали под блокадом њих између 900 и 1.000. Вршени су разни начини малтретирања, забрана кретања, привођење на саслушање, провоцирање и вријеђање по националној основи. Све у периоду мај-август 1992. год.; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Перар Сенад, пребивалиште Сарајево ул. Зелфпорско умиње бб, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Перхатовић Авдо, са подручја општине Власеница, припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за

- организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).
- Перхстовић Сего; - одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Перић Густин**, резервни милиционер бившег МУП-а СР БиХ, Хрват по националности, стално настањен у Љубини, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).
- Перхатовић (Хусо) Рахман**, рођ. 19. 04. 1962. год. у Церској, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Перхатовић (Јусуф) Бего**, рођ. 04. 01. 1973. год. у Церској, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.
- Перић (Врићо) Драго**, предсједник ХВО у Коњицу; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II-126); - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима ВРС крајем маја 1992. год., приватни затвор за Србе на подручју општине Дувно (Томиславград) гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу логораша електро шокovima; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини маја 1992. год. затвор у МУП-у у Дувну (Томиславград) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу електрошоковима а од тих посљедица умрла су два лица српске националности Андријашевић Миле и Важић Перо док је Павловић Саво полудио.
- Перковић (Илија) Ивица зв. "Мунгос"**, рођ. 27. 06. 1965. год. у Брезицима, настањен у мјесту рођења број 6, Дервента, крајем априла 1992. год. као припадник ХВО-а за Дервенту, учествовао у незаконитом масовном хапшењу лица српске националности. У том својству, односно у својству припадника полиције, тукао је Стајчић др

Жељка и Нединић Саву. У логору Рабић неутврђеног дана Перковић је свакодневно тукао затворена лица. Такође је издавао наређења Патковић Луки и Пјетловић Станимиру да се међусобно туку, а када је оцијенио да то није довољно, тукао их је он.

Перковић (Јандро) Анте зв. "Пеце", рођ. 11. 11. 1954. год. у селу Ботун, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Перушић Зијо, из Жуља код Невесиња, стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.

Перван (Марко) Жарко, из Младошевца, општина Маглај, рођ. 1960. год., радник без запослења, Хрват, ожењен, отац једног дјетета, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за хапшење цивилног становништва у српском селу Радојчићи, општина Маглај крајем јуна 1992. год., одвођење у логор у мјесту Бранковићи, општина Завидовићи, гдје су затворени мучени, злостављани и убијани. Директно је; - **одговоран** као учесник у убиству Кршић (Симо) Неђе, рођ. 1960. год.

Перванић (Хусеин) Мухамед зв. "Муки", рођ. 1943. год. у Дервенти, гдје је и

настањен, априла 1992. год. укључио се у редове ХВО Дервента и учествовао у масовним незаконитим хапшењима лица српске националности. Дана 04. 05. 1992. год. у Дервенти, именовани је учествовао у хапшењу Благојевић Недељка, а Миленка и том приликом га је ударао, тражећи од овога признање да је "Војвода". Пријављени је у периоду окупације Дервенте такође учествовао у пљачкању лица српске националности.

Петковић Миљивоје, заповједник ХВО у Мостару; - **одговоран** је за намјерно убиство, 19. и 20. 06. 1992. год. у мјесту Хумилишани код Мостара, српских цивила: Вуковић Дуку, убијен у свом возилу марке, Опел-рекорд", Вуковић Славка убијен 19. 06. 1992. год., Бојанић Велимир, Бојанић Милана и Вукосав Жарка власника кафића "Дигин".

Петоњић (Домино) Жељко зв. "Жиле", рођ. 10. 03. 1969. год. у мјесту Дивичани, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дивичани 123, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Петрић (Мате) Иво, рођ. 04. 06. 1959. год. у Дубравама, општина Брчко, био настањен у Брчком, Улица Р. Ахметбашића бб, при-

падник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Петровић (Петар) Дражан, рођ. 15. 02. 1963. год. у Брчком, био настањен у Дубравама, кбр. 110, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи

број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992. год., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Петровић (Петар) Младен, рођ. 18. 08. 1961. год. у Брчком, био настањен у Дубравама бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана, а куће и друге просторије запаљене.

Петровић (Илија) Анто, рођ. 19. 08. 1959. год. у мјесту Бистрица, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дивичани бр. 194, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Петровић (Фрањо) Драго, рођ. 03. 04. 1959. год. у мјесту Бистрица, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Бистрица бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању

затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Петровић Стипе, припадник ХВО-а, бивши милиционер, замјеник Џидић Жељка, шеф војне полиције, вршио злочин над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присиљан рад.

Петровић (Шимун) Здравко, рођ. 06. 06. 1968. год. у мјесту Дивичани, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дивичани 200, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Пезеровић Садик, из Гуње, општина Жупања, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна

села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Пишковић Иван, из Велике Бруснице; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине

убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Пишкових (Иван) Јозо: - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентифик-

ованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Пичуга (Алија) Расим, рођ. 21. 03. 1960. год. у Храсници, општина Илиџа, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Бунички поток бр. 234; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Пилић Шефер: - одговоран је, као припадник муслиманске "Патриотске лиге", за спровођење етничког чишћења на подручју Бановића у периоду 1992-1994. год. и стварање логора за Србе у згради жељезничке станице кроз који је прошло 300-400 Срба, гдје су мучени, тучени палицама, кундацима, а потом пребацивани у затвор у Тузлу. При размјени затвореника одузиман је новац, а присиљено

становништво такође је морало плаћати свој излазак из Тузле.

Пилић (Едхем) Екрем, рођ. 01. 12. 1945. год. у Бугојну, општина Бугојно, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Пилић (Едхем) Сафет зв. "Сафо", рођ. 27. 07. 1949. год. у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Пилић (Едхем) Сејо, рођ. 08. 06. 1955. год. у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Пилић (Едхем) Сулејман, рођ. 24. 10. 1947. год. у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у

Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и доношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Пилић Екрем; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Пилић (Хаџип) Рашид, рођ. 29. 07. 1962. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Савска 15, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у ло-

гору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Пилић Марио; - одговоран је као припадник ХВО-а што је априла мјесеца 992. год. учествовао у масовним хапшењима лица српске националности на подручју општине Дервента и одводио их у Дом ЈНА.

Пилић Сафет; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а, 06. 04. 1992. год., учествовао у нападу на Купрес. Том приликом су убили 28 цивила српске националности наведено у КП Комитета бр. I-029; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Пилић Сејо; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Пилић Сулејман; - одговоран је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а, 06. 04. 1992. год., учествовао у нападу на Купрес. Том приликом су убили 28 цивила српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-029; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао

у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила.

Пиличић (Јозо) Мато, рођ. 02. 11. 1970. год. у Врбањцима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.

Пиљановић (Мате) Драго, рођ. 11. 08. 1944. год. у Улицама, општина Брчко, био настањен у Брчком, Алексе Шантића бр. 7, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Пирија Расим, командир полиције у Брадини, Коњиц; - **одговоран** је за уличин почињен дана 26. 05. 1992. год. у селу Брадина, код Коњица, због тога што је учествовао у нападу, заробљавању и убиству седам цивила.

Пиркић (Авдо) Мидхат, командант хрватско-муслиманских оружаних снага (МОС); - **одговоран** је за учешће у нападу на Коњиц и околна мјеста и села: Блаце, Брадина, Церићи, Доње Село, Дубравице, Језеро и др. почетком маја 1992. год. гдје су до 21. 05. те год. убили 34 цивила српске националности, а 15. 05. 1992. убили осам српских жена махом старе и болесне особе, а остало становништво одвели у логоре и затворе на подручју Коњица: Брадина, "Челебићи" и спортска хала "Мусула", држали у неусловним просторијама, мучили, тукли, пребијали и убијали, а жене силовали. Имена убијених Срба и силованих жена садржана су у ДЦ 4/2 (лист "Жељезничар"); - **одговоран** је за наміјерно убијање цивила 01. 09. 1992. уселу Џепи на подручју општине Коњиц при чему је измасакрирао једног цивила српске националности Лојпур Лазе Вучко рођ. 1924 год.; - **одговоран** је за наміјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075)

Пиркић Митко, из Коњица, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за наміјерно убијање цивила. Маја 1992. год. у селу Врдоље и Блаце на подручју општине Коњиц он је са осталим припадницима МОС-а и ХОС-а учествовао у одвођењу цивилног становништва у логоре, брачни пар Нинковић Жарка и Нинковић Зорку су убили, куће у селу попалили.

Писколић Сенад, рођ. 1956. год. у Грачаници, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за наміјерно убијање цивила

11. 03. 1995. у улици Раде Јанковића на подручју општине Сарајево и том приликом убијене су двије малолетне дјевојчице Лаловић Милица рођ. 1984. и Учур Наташа рођ. 1986. год.

Пита (Бајро) Суљо, рођ. 02. 10. 1958. год., припадник муслиманске војске из Горжда; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајнице у мјесту Миљено исто дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Пита Един, из Горажда, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин почињен у Горажду 18. 07. 1992. год., што је вршио упаде у станове, куће, злостављање и застрашивање српских цивила уз употребу оружја; - **одговоран** је за упад у станове Срба из Горажда у периоду мај-јуни 1992. год., њихово пљачкање и потом заробљавање Срба, под опријетњама да ће биистријељани.

Пиволић Хазим; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Пињагић (Мустафа) Хусо, рођ. 25. 09. 1964. год. у Сл. Броду настањен у Сијековцу, Општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина

Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Пјанић Мефрудин, из Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Пјанић Мирсад, из Тузле; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Планинчић (Абаз) Фикрет, рођ. 1958. год., из села Хантићи, општина Котор Варош,

припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду од 05. 09. 1992. до 17. 09. 1992. у селу Сердари на подручју општине Котор Варош и том приликом је смртно страдало 17 лица српске националности међу којима и двоје малолетне дјеце, наведено у КП Комитета I-257.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 18. 09. 1992. у селу Дабовци на подручју општине Котор Варош гдје је побијено све становништво села, наведени у КП Комитета бр. И 112.

Планинчић Мухамед, стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Плех Фехим, из Горажда, правник, био секретар, општина Горажде, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за злочин

почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекомјерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору.

Плехо Мехмед; - **одговоран** је што је у својству "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" извршио 22. 04. 1992. год. на Илици "сарајево масакрирање", а затим убиство из ватреног оружја осам заробљених резервиста припадника ЈНА: Вукомановић Милана, Вујчић Недељка, Голубовић Вељка, Ђокмановић Стевана, Лаловић Миливоја, Бјелица Ђорђа, Марковић Зорана и Ђерић Радомира.

Пливац Фадил зв. "Бај-бај"; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логоразатвора.

Плоскић (Рамиз) Хајрудин зв. "Лело", рођ. 05. 01. 1961. год. Доња Пресјеница, општина Трново, Одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-

1/02-K4/94 ДЦ 1(21).

Плоскић Салем; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-K4/94 ДЦ 1(21).

Побрић Омер, прије рата био командир милиције у Фојници; - **одговоран** је за убиство Оџић Пере у току 1993. год. у Фојници, натјеравши га да себи ископа гроб послије чега га је убио и након убиства му одјекао главу.

Подбичанин Зејнил; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноге су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Подкорјеновић ?, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 20. 06. 1992. год. у селу Ратковићи, општина Сребреница, у којем је извршен

ратни злочин над мјештанима српске националности и том приликом убијено 18 цивила.

Поднар (Борис) Сениша, рођ. 11. 03. 1967. год. у Дервенти, гдје је и настањен, Улица 5. козарачке бригаде број 25; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у току 1992. годне учествовао у легитимисању становништва српске националности и давао наређења, односно омогућавао слободу кретања.

Похара (Есад) Армин, рођ. 15. 06. 1958. у Сл. Брод, настањен у Броду; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те доношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Пондро Емир; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Попаја (Сеад) Дервиш, рођ. 12. 09. 1952. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Симе Шолаје бр. 40, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско

муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Попаја Џемаил; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Поплашен (Мијо) Мате, рођ. 29. 03. 1944. год. у Карићи, општина Јајце, са пребивалиштем у Карићи бб, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да

лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Поплата Мухамед; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Поповић Мурат, из Витковића, општина Горажде, муслимански војник; - **одговоран** је што је 05. 05. 1992. год. у Витковићима, насеље у Горажду, вршио упад у станове, малтретирање те тучу кундаком од пушке све до онесвјешћивања, претњу убиством.

Попржановић (Мехмед) Асим, из Маглаја, припадник ТО Маглај; - **одговоран** је за хапшење цивилног становништва у српском селу Радојчићи, општина Маглај крајем јуна 1992. год., одвођење у логор у мјесту Бранковићи, општина Завидовићи, гдје су затворени мучени, злостављани и убијани. Директно је **одговоран** као учесник у убиству Кршић (Симо) Неђе, рођ. 1960. год.

Пољо Јусо; - **одговоран** је за нехумано поступање према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, средином 1992. год. у селу Кука општина Вишеград, заробио једног цивила српске националности.

Пољо Рамо; - **одговоран** је за нехумано поступање према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, средином 1992. год. у селу Кука општина Вишеград, заробио једног цивила српске националности.

Поробић Хусо, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Поробић Нурија, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Поровић (Хусо) Захир, рођен 25. 01. 1948. год. у Пријеполу, био настањен у Брчком, Улица Зије Диздаревића 40/2, пре рата радио као милиционар, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а по-

том извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буквицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Потур Мирсад зв. "Прлица", припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у току 1992. год. у логору бивше касарне ЈНА "Виктор Бубањ" тако што је учествовао у физичком злостављању, силовању већег броја жена, извођењу на лажно стрељање логораша.

Потуровић (Авдо) Шефко, рођ. 01. 01. 1938. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Бавар бб, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, стараца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Поцић Селман, мајор муслиманске војске, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним

заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.

Познановић ?, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 20. 06. 1992. год. у селу Ратковићи, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин над мјештанима српске националности и том приликом убијено 18 цивила.

Пљакић (Хамдија) Рамиз, рођ. 17. 05. 1958. год. у селу Угао, код Сјенице, био настањен у Брчком, Штросмајерова бб, пре рата био војно лице, по чину поручник, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буквицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139) **одговоран** за организовање и командовање, малтретирање у мучење ухапшеника српске националности у логору Далићи 1992. год.; - **одговоран** је за учешће у

нападу на село Билиште-општина Брчко, дана 08. 03. 1993. год., у којем је, уз претходно мучење, одсјечена глава заробљеним војницима ВРС Пудић Стојану и ? Перици, и за учешће у нападу на село Липовац-општина Брчко, дана 27. 04. 1993. год. у којем је заробљен и убијен ? Жељко и Марјановић Радован, припадници ВРС; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање у Буквику, Горњи Рахићи, општина Брчко, средином септембра 1992. год., а у затвору су примјењене методе мучења и физичке тортуре од којих су многи (имена садржана у КП ВИ, 028) задобили теже повреде тијела; - **одговоран** је за злочин напада на село, заробљавање цивила и убиства Радић Гојка и Радић Цијетина из села Буковац, општина Брчко, дана 11. 09. 1992. год.; - **одговоран** је за злочин почињен март-април 1993. год. напад на српско село Боделиште и Липовац, Брчко гдје је заробљено, мучено а затим убијено 15 војника ВРС, је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у селу Боделиште и Липовац, општина Брчко, март-април 1993. год., када је као припадник муслиманско-хрватских оружаних формација из мјеста Горњи Рахићи, по навођењу штаба 108. бригаде ХВО-а Босанке Посавине, учествовао у нападу са том јединицом 08. 03. 1993. год. на село Бодалиште, а 27. 04. 1993. год. на село Липовац, а затим укупно заробили, мучили и убили 15 припадника ВРС чије су лешеве предали 11. 03. и 07. 05. 1993. год., а специјалисти судске медицине ВМА-Београд на челу са Станковић др Зораном приликом обдукције констатовали да су убијени из непосредне близине ватреним оружјем, ломљењем дијелова тијела, лобање, одсијецање глава и на други звјерски начин (имена су навођена у КП са фотодокументацијом II, 097 ДЦ, И,2); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору

за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у мјесту Буквик Горњи на подручју општине Брчког и том приликом убијено је 12 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-238; - **одговоран** је за организовање и командовање напада на село МЗ Доњи Буквик 14. 09. 1992. год. и том приликом све Србе све Србе су протјерали из кућа а који су се бјекством спашавали од оружаног напада при том три лица су убијена: Брестовачки Радојка, Брестовачки Милка и Видовић Ђоко за чију је смрт директно **одговоран**; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима хрватско-муслиманских оружаних формација да изврше гранатирање по насељеним мјестима 10. 05. 1994. и 11. 05. 1994. на брду Врановача и у рејону села Брке на подручју општине Брчко и том приликом смртно страдале три српска цивила Исаиловић Свјетлана рођ. 1967., Исаиловић Божана рођ. 1991., Исаиловић Божо рођ. 1933., рањено 11 српских цивила и причињена велика материјална штета; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992., у селима Вујичићи, Гајево и Лукавац на подручју општине Брчко и том приликом је убијено 11 лица српске националности, опљачкано и запаљено 330 кућа и пратећих објеката, наведено у КП Комитета бр. I-240; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима муслиманско-хрватских оружаних формација да изврше гранатирање по насељеним мјестима у периоду од јула до септембра 1994. год. на дјелу коридора Брчко-Обудовац на подручју општине

Брчко и том приликом је рањено више цивила српске националности, а нанесена је велика материјална штета, наведено у КП Комитета бр. I-241; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше гранатирање по насељеним мјестима ноћи 06. и 07. 1994. у рејону села Брка и на брду Врановача на подручју општине Брчко и том приликом рањена су четири лица и причињена је велика материјална штета, наведено у КП Комитета I-244.

Пљевљак Фикрет; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноге су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Пршеш Хамед, из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом 20. 08. 1992. год. у релјеу "Троврх" код Горажда, заробљавање осам припадника српских оружаних снага, употребу недозвољених средстава, бојних отрова. Одвођење заробљеника у "Силос" у Колачима недалеко од Горажда, гдје су заробљеници били тучени, мучени, од којих је Рато Клочар, да би прекирати муче,

извршио самоубиство вјешањем. Осталих седам заробљеника је изведено поред Дрине и стрељано, а њихова су тијела бачена на сметлиште у близини жељезничке пруге; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у насељу Копачи, општина Горажде у августу 1992. год., када је учествовао у свирепом убиству осам заробљених српских војника и то: Клачар Ратко, Ласица Бошко, Ласица Ђоко, Чехо Његош, Вуковић Која, Тодоровић Будо, Тодоровић Бране и Радовић Тадија (Клачар Ратко извршио самоубиство). Наведене борце послје заробљавања на релеју Врх одвели су у логор "Силос", након мучења одвели их поред ријеке Дрине и стријељали, а њихова тијела бацили на ђубриште у близини жељезничке пруге.

Праћалић (Реџа) Рамиз зв. "Лола", рођ. 19. 11. 1971. год. у Мркоњић Граду, са пребивалиштем у Мркоњић Граду, Ул. Екрема Херића број 52, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Праљац Јосип, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Празина (Јусуф) Јука, командант специјалних јединица оружаних снага Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца и стварање логора за Србе, затвор бивше касарне ЈНА "Виктор Бубањ" јуни, август 1992. год. у који је спроведено 200 српских цивила смјештених у 12 хелија за мушкарце и седам за жене. У логору су мучени и злостављани, исцрпљивани глађу, као локални командант и један од непосредних извршилаца напада **одговоран** је за организацију, напад и заробљавање и нехумано поступање са припадницима ЈНА који је извршен 03. 05. 1992. год. у ул. Добровољачкој у Сарајеву; - **одговоран** је за организовање, наоружавање и формирање муслиманске војске почетком рата 1992. на подручју општине Сарајево гдје је вршио злодјела према Србима убијање на најмонструознији начин том приликом је убијен неидентификовани Србин чије тијело су растргали пси, наведено у КП Комитета бр. 1-218; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила априла 1992. на подручју општине Сарајево гдје су након малтретирања заклана два цивила српске националности један

од убијених је Остојић Миодрагод; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 04. 1993. у селу Хомоље на подручју општине Коњиц гдје је вршио злостављања, а учествовао је и у убиству три српска цивила Ристић Обрена рођеног 1957., Куљанин Зорана рођеног 1955. и Голубовић Неђу.

Празина Сеад, из Јелача, општина Фоча, припадник хрватско-муслиманских снага, - **одговоран** је што је са својом јединицом направио засједу, те из оса, зоља и другог лаког пјешадијског наоружања уништио један камион на кме се налазило 39 лица која су у насталој експлозији страдала дана 20. 09. 1992. год., у мјесту Вратло општине Фоче.

Прцић Фарук, из Тузле, лидер Патриотске лиге у Тузли, припадник тзв. ОС РБиХ, по чину резервни мајор, на функцији команданта Инжињеријског батаљона и управник затвора за Србе, у просторијама Рударског института у Тузли, муслиман; - **одговоран** је као припадник војске тзв. Армије БиХ што је организовао и учествовао у злочину против српског цивилног становништва и формирању затвора у просторијама Рударског института маја 1992. год. на подручју општине Тузла, гдје је вршио привођење грађана српске националности који су били подвргнути разним видовима психофизичког злостављања и другим видовима најбруталније малтретирања; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду од 31. 09. до 10. 10. 1992. год. логор за Србе у Рударском институту на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу, физичком злостављању, тјерању у минска поља; - **одговоран** је за опште хапшење Срба способних за војску који су присилно тјерани у униформе и на ратиште на подручју Тузле у периоду 1992-1994. год.

Превљач Смајо, припадник МОС; - **одго-**

воран је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 02. до 09. 05. 1992. год. у затвору за Србе у СУП-у на подручју општине Коњиц гдје је учествовао у физичком злостављању, избијању зуба, ломљењу носне кости, извођење на лажно стрељање логораша.

Превљак (Хусо) Фикрет, рођ. 12. 05. 1961. год. у Храсници, општина Илиџа, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, насеље Храсница, Бунички поток бр. 1. Именовани је руководио војном полицијом ХОС при хапшењу; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на иселјавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Пргомет (Марјан) Жељко, рођ. 25. 09. 1960. год. у Бишњи, настањен у Лугу бб, Дервента; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских формација што је крајем априла 1992. год. у Дому ЈНА, општина Дервента, тукао противправно затворена лица српске националности, а између осталих и Патковић Луку, а Васе, коме су нанешене тешке тјелесне повреде.

Прилић Иван, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима рат-

ним заробљеницима поетчком маја 1992. год. логор у каналу гараже уза оправку моторних возила на подручју општине Груде, гдје је вршио злостављање, мучење, понижавање на разне начине, ударае кундацима и палицама до онесвјешћивања затовреника, затим убацаивање у канал који је покривен даскама.

Приморац Винко, из Радишића код Љубушког, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе "Дретељ" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, загадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо; - **одговоран** је за организацију насиља и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду јули-август 1992. год. у Логору "Дретељ", тако што је учествовао у мучењу, злостављању и понижавању затвореника на разне начине: да чупају траву а затим да пасу траву и да је прогутају, да око 15 минута држе широм отворена уста а зато вријеме стражар му је завлачио нож уста.

Пркача Марко, Хрват из Славонског Брода, као припадник ХВО; - **одговоран** је за учешће у упаду у српске куће у селу Сијековац код Б. Брода, дана 26. 03. 1992. год. Мушкарци су издвојени од жена од којих је девет Срба на лицу мјета убијено, а остало српско становништво протјерано из села; - **одговоран** је за учешће у упаду у кућу Србина Седлић Новака из Сијековца, дана 08. 04. 1992. год., гдје је убијен Седлић Новак и Брновић Милорад, а

затим поливен бензином и запаљен.

Пркачин Анте, генерал ХОС-а, из Славонског Брода; РХ, - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Продановић (Саво) Бранислав зв. "Бато", рођ. 07. 04. 1956. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Браће Рибар 12-а, Србин, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Пролић Мирсад; - одговоран је, као припадник ХВО-а и МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год. У том периоду именовани је учествовао у хапшењу око 400 Срба по кућама и становима, одводио у станицу милиције, а потом у логор "Ћеловина" у Шантићевој улици бр. 27 у Мостару. У логору су нехумано поступали са затвореним Србима све до размјене.

Провалић (Сејо) Амир, из Топузовог Поља, општина Високо; - **одговоран** је за напад на село Зимчу код Високог 18. 08. 1992. год. и том приликом убио Ђулум Благоја уз претходно мучење, гурањем кошуље у уста, бодењем тијела ножем а потом заклао а потом тијело бацио у ријеку Зимашницу.

Прљак Јосип, иследник; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор "Ћеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Пушина Јусуф, као помоћник министра унутрашњих послова, непосредно је командовао свим јединицама МУП-а (специјалне и друге полиције) у подмуклом нападу на колону Команде II армијске области ЈНА, 03. 05. 1992. год. у Добровољачкој улици у Сарајеву, а по његовом наређењу полицајци су, уз припаднике осталих муслиманско, хрватских формација, убили, ранили и заробили више десетина официра, плаћених официра, војника и грађанских лица на служби у ЈНА. Поред тога, Пушина

је један од одговорних за злостављање једног броја заробљених припадника ЈНА, које су, нарочито припадници полиције-по његовом одобрењу подвргавани свирепом мучењу у просторијама ДТВ "Партизан", Центра службе безбједности, те Централном и другим муслиманским затворима, гдје су их и по више дана батинали, наносећи ударце разним тврдим предметима и сл.; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Пушка Захир; - одговоран је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Пуце Хелмут, припадник ХВО-а, као радник обезбјеђења у затвору **одговоран** за физичко злостављање становништва српске националности у Мостару 1992. год. и одузимање покретне имовине.

Пуце Никола, заповједник, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27. (бивши Окружни затвор) гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Пудић (Јуре) Жељко, рођ. 08. 08. 1956. год. у Дервенти, гдје је и настањен у Улици Вида Њежића број 17, шеф полиције у Дервенти, припадник МОС-а, шеф полиције у Дервенти, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Дервенти, логор у Дому ЈНА крајем априла и прва половина маја 1992. год., при чему су хапшени Срби из насеља Чардак у Дервенти, смјештени у неусловне просторије, у логору су логораше тукли, мучили од чега су многи губили свијест, полијевани водом и настављали тучу, урезивали ножем грудни кош; - **одговоран** је као припадник полиције ХВО што је у мјесецу априла 1992. године организовао је и учествовао и масовним противзаконитим привођењима и хапшењима лица српске националности, пљачкање имовине, физичког мучења и малтретирања затворених лица у Дому ЈНА у граду Дервента, Марковић (Милорад) Перо, Стојић др Жељка, Недимић Саве, Кузмановић Милета, одвођење на прву борбену линију и том приликом кориштени као живи штит односно на копање ровова.

Пулић Еснеф зв. "Есо", стражар-полицајац логора; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерају на

једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Пупаловић (Лутво) Фадил зв. "Тања", рођ. 10. 03. 1961. год. у Исламовцу, општина Брчко, био настањен у Горњем Рахићу, кбр. 139, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО 108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор где је вршено

злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Пурић Ибрахим, из Зенице, командант муслиманске војне формације "Патриотска лига", командант бригада ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. организовао и командовао јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дијело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљене (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год."); - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора Високо јули-октобар 1992. год., при чему је у селу Збиље код Високог хапсио и спровео у логор 36 Срба и затворио у приватне куће у којима су Србе тукли, а Милутина Лукића убили испред његове куће. Туча је вршена палицама, електричним кабловима, кундацима и др., од којих су многи били у несвијести неколико часова; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тор-

тури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до краја 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне").

Пузић (Мустафа) Енес, рођ. 22. 02. 1969. год. у Оџаку; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљивање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвијешивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљивање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по ти-

јелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Рашчић (Ибрахим) Мемсудин зв. "Мемсо", муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен нац цивилним српским становништвом у првој половини маја 1992. год. у Горажду када је са групом муслиманских војника упао у кућу Миша Јевђевића у ул. Ксеније Танасковић бр. 1, из куће одузели све вредније ствари. Кућу запалили, а власника и његовог сина Миленка одвели у насење Махала у Горажде и ту их лишили живота, стрељањем.

Рашчић Ријад, из Горажда, замјеник председника СДА и члан муслиманског Ратног председништва у Горажду; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здраље попуштало, прекојерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским

становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична зјверства над цивилима.; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Рашић Илија зв. "Рашо"; - **одговоран** је што је као припадник ХВО-а дана 26. 04. 1992. год. у селу Живинице код Дервенте, заједно са осталим учествовао у физичком малтретирању и злостављању Стајчић др Жељка и том приликом му нанео велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Рашић Илија зв. "Дидија"; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени,

стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Раштегорац (Перо) Иво, рођ. 27. 08. 1959. год. у мјесту Гаравци, општина Купрес; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном поспатрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Рачић (Ибрахим) Мемсудин зв. "Мемсаг"; - **одговоран** је што је као припадник МОС-а почетком маја 1992. год. након претреса стана ухапсио Николић Душана и Николић Брану из Горажда, одвео у затвор Витковиће, насеље код Горажда, гдје их је заклао, а њихова тијела бацио у Дрину, власник забавног салона из Горажда, припадник муслимански формација

Радановић Жељко, официр бивше ЈНА са чином пуковника, активно војно лице на служби у Хрватској војсци; - **одговоран** је

што је у периоду од почетка маја до краја јула 1992. год. у Војном затвору у Осијеку, током исљеђивања притворене српкиње из Шамца за вријеме ратних сукоба у Шамцу, на различите начине физички злостављао тукући је у више наврата рукама и различитим предметим, наносећи јој при томе велике физичке и психичке патње, те повреде тјелесног интегритета. Током злостављања пријављени ју је, у више наврата, силовао тако да је иста остала правидна. Име страдале налази се у КП-КУ-27/95. ЦЈБ Добој.

Радић (Мијо) Драго зв. "Пуће", рођ. 01. 05. 1962. год. у Купресу, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Радић (Радослав) Ивица зв. "Сребрушин", рођ. 22. 07. 1966. год. у мјесту Горавци, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Радић (Стипе) Љупко зв. "Швабин", рођ. 01. 02. 1960. год. у селу Горавци, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС

и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Радошевић (Илија) Здравко зв. "Кеса", рођ. 23. 06. 1962. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене

Радошевић (Иво) Јуре, рођ. 24. 01. 1968. год. у Брчком, био настањен у Дубравама кбр. 154-а; - **одговоран** је за формирање

логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наносење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Радошевић (Звонимир) Мато, рођ. 04. 10. 1965. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Р. Мехмедовића 12, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Би-

тановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Радончић Реџеп, из Илице, стражар, припадник МОС и ТО; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу.

Радончић Заим, стражар, припадник МОС и ТО; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу.

Радовац (Мијат) Драго, рођ. 02. 09. 1970. год. у мјесту Дорибаба, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дорибаба број 83,

Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Радовац (Нико) Мијо зв. "Жижа", рођ. 29. 11. 1969. год. у мјесту Дорибаба, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дорибаба 101, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Радовац (Матија) Момир, рођ. 03. 03. 1970. год. у мјесту Дорибаба, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дорибаба бр. 72, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село

Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Радовац (Стипан) Тихомир, рођ. 10. 03. 1970. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Дорибаба бр. 77, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Радован Мишо зв. "Гладијан", припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима јула 1992. год. у затвору у бившој војној амбуланти на подручју општине Мостар гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и МОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год. У том периоду именовани

је учествовао у хапшењу око 400 Срба по кућама и становима, одводио у станицу милиције, а потом у логор "Беловина" у Шантићевој улици бр. 27 у Мостару. У логору су нехумано поступали са затвореним Србима све до размјене.

Радуловић Слободан, рођ. 1958. год. из Црне Горе, налази се у саставу ХВО, 4. бојна у Орашју; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Рајчевић Ивица; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је

претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Рајић (Марко) Владо, из Чапљине, припадник полиције ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-јул 1992. год. логор за Србе у бившој касарни ЈНА "Мирко Попара" у Граховини на подручју општине Чапљина гдје је учествовао у злостављању логораша, мучењем, обављањем физичких послова за потребе ХВО, спавање на дрвном поду без ћебади.

Рајић Тони, из Мостара, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију насиља и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду јули-август 1992. год. у Логору "Дретел", тако што је учествовао у мучењу, злостављању и понижавању затвореника на разне начине: да чупају траву, а затим да пасу траву и да је прогутају, да око 15 минута држе широм отворена уста, а за то вријеме стражар му је завлачио нож у уста.

Раквић (Халила) Мевлудин, рођ. 21. 09. 1959. год. у Рашљанима, општина Брчко, био настањен у Брчком, Улица Павла Башића 111; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског

становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Раквић (Мустафа) Саид, рођ. 07. 12. 1964. год. у Брчком, био настањен у Рашљанима кбр. 186, општина Брчко; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Рамчић (Мујо) Руџија, рођ. 23. 08. 1966. год. у Бугојну, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном постматрању, мучењу и наносењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Рамчић (Мујо) Амир, рођ. 14. 05. 1965. год. у Купресу са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном постматрању, мучењу и наносењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Рамадани (Џезаир) Нешет, рођ. 17. 03. 1960. год. у Куманову, био настањен у Брчком, О. Џиндића 28, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Рамић (Јусуф) Ибрахим, рођ. 11. 02. 1944. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Сафета Травањкића бр. 12, специјалиста интерне медицине, пре рата био запослен у Медицинском центру Брчко, припадник војне команде у 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Рамић (Јусуф) Мустафа, рођ. 06. 02. 1942. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Сафета Травањкића бр. 10, пре рата био председник, општина Брчко, припадник војне команде у 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је

за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин напада на село, заробљавање цивила и убиства Радић Гојка и Радић Цвијетина из села Буковац, општина Брчко, дана 11. 09. 1992. год.

Рамић (Салко) Исмет, рођ. 1949. год., Хранча, општина Братунац, један од вођа и учесника напада на село Хранча 25. 07. 1992. год. Учествовао у убиству шесторо цивила из овог села. Опљачкао имовину Тодора Митровића, Крстине Петровић и Миладина Лукића из истог села.

Рамић Ђамил; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Рамић (Дервиш) Сафет, рођ. 05. 02. 1960. год. у Купрешани, општина Јајце, са пребивалиштем у Купрешани бб, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Рамић Дика, припадник ХОС и ХВО, одговорна је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима 21. 05. 1992. год. у приватној кући у селу Бјеловшчина на подручју општине Коњиц гдје је учествовала у физичком злостављању, понижавању и мучењу.

Рамић (Хасан) Есад, рођ. 28. 01. 1952. год. у Језеро, општина Јајце, са пребивалиштем у Доње Пијавице 8-а, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина

на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Рамић (Јусуф) Ибрахим, рођ. 11. 02. 1944. год. у Брчком, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага, припадник 108. брчанске бригаде **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у мјесту Буквик Горњи на подручју општине Брчког и том приликом убијено је 12 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-238; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992., у селима Вујичићи, Гајево и Лукавац на подручју општине Брчко и том приликом је убијено 11 лица српске националности, опљачкано и запаљено 330 кућа и пратећих објеката, наведено у КП Комитета бр. I-240; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у селима Витановић, Буквик Доњи и Буквик Горњи на подручју општине Брчко и том приликом убијено 16 лица српске националности, опљачкано, запаљено више кућа, срушена православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-239; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присилан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Рамић Изет зв. "Изо", из Тарчина, стражар;

- **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глау додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноге су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паћењу глау и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1).

Рамић Мисрет зв. "Минђуша", из Соеча код Високог; - **одговоран** је за напад на село Колошићи, општина Високо 20. 06. 1992. год. и том приликом ликвидирао, са групом од 20 муслиманских војника, цијелокупну породицу Вуковић, натоварили их на камион и након пет дана закопали на српском гробљу, а да нису дозволили присуство сахрани. Том приликом убили су: Вуковић Бошка, Вуковић Драгана, Вуковић Рајка, Вуковић Миодрага, Вуковић Здравка и Вуковић Јеленка.

Рамић (Јусуф) Мустафа, рођ. 06. 02. 1942. год. у Брчком, био настањен у Брчком у ул.

Сафета Травњакића 10, прије рата био предсједник, општина Брчко, припадник Војне команде у 108. Брчанској бригади ХВО Босанске Посавине у бившој БиХ; - **одговоран** је за организовање и командовање напада на село МЗ Доњи Буквик 14. 09. 1992. год. и том приликом све Србе све Србе су протјерали из кућа а који су се бјекством спашавали од оружаног напада при том три лица су убијена: Брестовачки Радојка, Брестовачки Милка и Видовић Ђоко за чију је смрт директно **одговоран**; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у селима Витановић, Буквик Доњи и Буквик Горњи на подручју општине Брчко и том приликом убијено 16 лица српске националности, опљачкано, запаљено више кућа, срушена православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-239; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Рамић (Мустафа) Хамдо, рођ. 24. 08. 1957. год. у селу Требечај, општина Трново, Одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Рамић Назиф, из Мостара, командир смјене страже; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу

Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Ћеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Рамић Нисет, из села Г. Сеоча, општина Високо; - **одговоран** је за напад на село Зимчу код Високог 18. 08. 1992. год. и том приликом убио Ђулум Благоја уз претходно мучење, гурањем кошуље у уста, бодењем тијела ножем, потом заклао, а потом тијело бацио у ријеку Зимашницу.

Рамић Нисват, припадник ТО Армије БиХ; - **одговоран** је што је лично 26. 03. 1992. год. стрељао породицу Вуковић, Ристић и Дамјановић, а затим опљачкао њихове и друге куће у селу Хлапчевићи, општина Високо.

Рамић Нусрет, из села Соча код Високог, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 06. 1992. у селу Хлапчевићи на подручју општине Високо и том приликом убијено пет лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-252.

Рамић (Осман) Мурат, из села Глогова; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника у затвору у Горњем Поточару, општина Братунац јуна 1992. год., када је као припадник муслиманских оружаних формација, са још шест саучесника, свакодневно тукао Митровић Драгана, рођеног 1929. год., из села Доњег Магашаћа, све док није умро, а потом је леш бачен у Поточку ријеку.

Рамић Рамиз, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске

баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик; - **одговоран** је што је као припадник МОС-а почетком августа 1992. год. учествовао у узимању талаца и стварао логор у Годињским брдима у селу Дејчићима, општина Трново, при чему је затваран већи број Срба, у логору су мучени, злостављани и батинани; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Рамић Самир, војник стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка торура и др.

Рамо (Омер) Појо, из Влаховића, припадник МОС-а; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 09. 06. 1992. год. у селу Влаховићи код Вишеграда лишио живота три српска цивила: Шимшић Божу и

брачни пар Шимшић Драгомира, рођ. 1945. год. и његову супругу Перку, рођ. 1941. год.

Рамовић Мемсо, из Горажда, припадник муслиманске војске Зелене беретке; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом, дана 22. 05. 1992. год. у Горажду, насеље Обарак, упад у кућу Милана и Миле Спајић, вршење претреса, одузимање вреднијих ствари, а затим из ватреног оружја убили Милу Спајић и потом кућу, са тијелом жртве, запалили.

Рамљак Владо, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Ранчић Хазим, начелник ЦСБ Тузла, ској улици у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Раонић Есад; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину

Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Раонић Фахрудин; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Раонић (Осман) Мухидин, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и

вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Раонић Сенад зв. "Маскирни", муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Раушевић (Јовица) Жељко, рођ. 1974. год. у Орашју, припадник ХВО, 4. бојна у Орашју; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Раванчић (Винко) Ивица зв. "Мајстора", рођ. 26. 11. 1959. год. у селу Оџак, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у време од 04. 04.

до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средстава за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Ребрина (Анте) Ратко, рођ. 14. 03. 1949. год. у Оџаку, општина Оџак, СР БиХ, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наносењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивилног становништва. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Оџак код Купреса. 01. 05. 1992. год. извршили су напад на поменуто село и том приликом убили девет српских цивила; - **одговоран** је за ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а, 06. 04. 1992. год., учествовао у нападу на Купрес. Том приликом су убили 28 цивила српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-029.

Рефо Туфик, командант логора "Тарчин", МОС-а; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним

шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Рехић, рођ. Дабранин (Сабит) Нурка, - **одговорна** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починила у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фришпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог

злочина именована је учествовала у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ремић Хамдо, руководилац смјене у затвору, припадник Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-заорбљеницима у Бихаћу, (Лука) у другој половини 1992. год., одвођење у логор у Окружном затвору гдје је вршено мучење, малтретирање од којих је последица умро Радаковић Јово, рођ. 1934. год. и још један младић којем у то вријеме није утврђен идентитет.

Репак (Миро) Мирсад зв. "Чикаго", из Стоца, шеф полиције и главни истражник ХОС за Херцеговину, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-август 1992. год. у логору за Србе "Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, загадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретел" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе свијећом, гашење опушака по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно сливање жена.

Рељић Хамдија, чувар затвора Бихаћ, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима ВРС 1992. год., главни затвор за Србе у Бихаћу гдје је вршио злостављање и свакоднебне туче палица и ногама Срба затвореника.

Реџепагић (Ахмет) Зухдија зв. "Зуцо", из Братунца; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Храча. Дана 25. 07. 1992. припадници МОС-а извршили су напад на поменуто село и том приликом убили седам српских цивила, притом су извршили пљачку и спаљивање њихових кућа.

Реџеповић Тахир, из Орашја, секретар СДА, сада члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посаvine; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Рејић (Рамо) Абдулах, рођ. 24. 01. 1958. год. у Ђермату, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу

убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Рејић (Измо) Хасан, рођ. 10. 01. 1973. год. у Смајићима, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Рејић (Мате) Саламон, рођ. 05. 10. 1939. год. у Улицама, општина Брчко, био настањен у Улицама, кбр. 70; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаљене и разорене (К-IX-139).

Рејић Шабан, бивши инспектор Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Рејић (Абдурахман) Алија, рођ. 22. 12. 1948. год. у Абдулићима, са пребивалиштем Абдулићи, општина Братунац, по националности муслиман; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница

Рејић (Ејуб) Вехид, из Каменице, добровољац у мучењу и убијању српских заробљеника; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Рејић (Мехо) Хусо, рођ. 01. 12. 1954. год. у Бареву, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Барево бб, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних форма-

ција, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Реџић (Осман) Мехемед, рођ. 04. 11. 1965. год. у Бареву, општина Јајце, са пребивалиштем у Бареву бб, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Бареву, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Реџић Мехо; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Реџић Мухамед, из Каменице, добровољац у мучењу и убијању српских заробљеника; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Реџић (Мустафа) Абдурахман, из Каменице, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена ти-

јела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Реџић (Мустафа) Алија, из Каменице, општина Зворник, добровољац у мучењу и убијању српских заробљеника; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Реџић (Сабит) Аљо, из Каменице, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију

- почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменнице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.
- Реџић (Осман) Туфик**, рођ. 10. 02. 1973. год. у Бареву, општина Јајце, са пребивалиштем у Бареву бр. 52, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Бареву, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Реџин Љево**, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).
- Реџовић Емир**, настањен у Сарајеву, по националности муслиман, од јануара 1991. год., до краја рата у 1996. години обављао дужност команданта 4. моторизоване бригаде тзв. Армије БиХ, - **одговоран** је за наредбу својој јединици да дана 28. 08. 1995. год. плански и систематски изврши гранатирање стамбеног насеља Пламдиште, општина Илиџа, у порти објекта Српске православне цркве "Св. Сава" испред које је био скуп од 150 до 200 вјерника православаца. Гранатирање је извршено са 20 артиљеријских пројектила калибра 120 и 82 мм усљед чега је смртно страдао Витор Јадранко рођ. 1965. год., а теже и лакше рањено 51 лице.
- Риџић (Муниб) Харис**; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, у периоду септембар-октобар 1992. год. уселу Дивовићи на подручју општине Братунац именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у масакру два цивила српске националности Ђокић Сретена и његовог сина Ђокић Светозара.
- Рибич (Сенад) Сабрија**, рођ. 28. 08. 1966. год. у Брчком био настањен у Брчком, Улица Николе Тесле бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).
- Рихнер Тихомир**, наставник основне школе у Јајцу, припадник ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за мучење стављањем аутомата под врат и претњи убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну сљепоочницу када је остао без ока, протјеран је из своје куће која је касније била запаљена као и већина српских кућа.
- Римац (Јуре) Стипе**, рођ. 29. 09. 1962. год. у Рика, општина Јајце, са пребивалиштем у Рика број 22, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Бареву, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Риџал (Шаџир) Рамиз**, рођ. 12. 02. 1951. год. у селу Годање; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.
- Ризвановић (Рамиз) Адмир зв. "Рамић"**, рођ. 27. 09. 1975. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Ђапића бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко

у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Ризвановић (Шабан) Ибрахим, рођ. 19. 07. 1973. год. у Ровашима, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Потколзлавача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа, наведено у КП Комитета бр. I-274; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунаца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца

Ризвановић (Нурија) Нуриф, рођ. 06. 07. 1949. год. у Глоговој, општина Братунац, командант муслиманске јединице из Глогове, општина Братунац; - **одговоран** је зато што је, дана 10. 09. 1992. год.,

наредио напад и непосредно у њему учествовао, на колону моторних возила са цивилима која се кретала магистралним путем Шековићи, Зворник испод превоја Црни Врх, у селу Планица. Приликом поменутог напада, на најсвирепији начин, убијено је, а затим спаљено седам лица српске националности и уништено осам моторних возила.

Ризвић (Мустафа) Мухамед, из Глоди, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Ризвић (Суљо) Мухидин, из Глоди, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили,

нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Ризво (Ахмед) Изет, рођ. 13. 05. 1951. год. Локве, Хаџићи, стално настањен у Хаџићима, Омладинска бб; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, зостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93); - **одговоран** је за учешће у извођењу из логора Крупа и "Силос" заробљених српских цивила 26. 05. 1993. год. на Ступник, општина Хаџићи, на копање ровова на ватренох линији при чему су убијени из ватреног оружја: Давидовић Драган, Витор Ранко, Његован Бранислав и Голуб Анђелко

Рого (Суљо) Шефкет, из Баџца, општина Горажде, од оца, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баџци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Мујо) Алија, физички радник из Горажда, са станом у Баћци, општина Горажде, рођ. 1956. год. у Горажде, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баћци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Мурат) Енес, из Баћца, општина Горажде, рођ. 1971. год.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баћци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Мурат) Халем, возач из Баћца, општина Горажде, рођ. 1952. год. у Горажду; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баћци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Мујо) Аљо, рођ. 1956. год., стално настањен у насељу Баћци, општина Горажде; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном половином маја 1992. год. у Горажду, насеље Баћци којом приликом је убијен Илија Влашки из Баћца, затим у селу Брда гдје су убијена три цивила српске националности. Злочин је почињен клањем и бацањем тијела у оближњи поток и убиством из ватреног оружја на кућном прагу.

Рого (Мујо) Салко, рођ. 1952. год., стално настањен у Горажду, насеље Баћци; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном половином маја 1992. год. у Горажду, насеље Баћци којом приликом је

убијен Илија Влашки из Баћца, затим у селу Брда гдје су убијена три цивила српске националности. Злочин је почињен клањем и бацањем тијела у оближњи поток и убиством из ватреног оружја на кућном прагу.

Рого (Суљо) Мурат, из Баћца, општина Горажде; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баћци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Мурат) Енес, рођ. 1971. год., стално настањен у насељу Баћци, стално настањен у насељу Баћци; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном половином маја 1992. год. у Горажду, насеље Баћци којом приликом је убијен Илија Влашки из Баћца, затим у селу Брда гдје су убијена три цивила српске националности. Злочин је почињен клањем и бацањем тијела у оближњи поток и убиством из ватреног оружја на кућном прагу.

Рого (Мујо) Расим, из Баћца, општина Горажде, рођ. 1961. год. у Горажду, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баћци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Мујо) Салко, аутопревозник из Баћца, општина Горажде, рођ. 1952. год. у Горажду, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила. Средином маја 1992. год. у селима Баћци и Брда на подручју општине Горажде он је са осталим припадницима МОС-а убио и заклао четири цивила српске националности и запалио куће, наведено у КП Комитета бр. I-180.

Рого (Суљо) Шевко, стално настањен у насељу Баћци, општина Горажде; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном половином маја 1992. год. у Горажду, насеље Баћци којом приликом је убијен Илија Влашки из Баћца, затим у селу Брда гдје су убијена три цивила српске националности. Злочин је почињен клањем и бацањем тијела у оближњи поток и убиством из ватреног оружја на кућном прагу.

Рого (Суљо) Халим, рођ. 1952. год., стално настањен у насељу Баћци, општина Горажде; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном половином маја 1992. год. у Горажду, насеље Баћци којом приликом је убијен Илија Влашки из Баћца, затим у селу Брда гдје су убијена три цивила српске националности. Злочин је почињен клањем и бацањем тијела у оближњи поток и убиством из ватреног оружја на кућном прагу.

Рого (Суљо) Мурат, стално настањен у насељу Баћци, општина Горажде; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном половином маја 1992. год. у Горажду, насеље Баћци којом приликом је убијен Илија Влашки из Баћца, затим у селу Брда гдје су убијена три цивила српске националности. Злочин је почињен клањем и бацањем тијела у оближњи поток и убиством из ватреног оружја на кућном прагу.

Рокша Велија, из Гацког, стражар, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присиљан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Рубил (Јозо) Горан, рођ. 27. 05. 1964. год. у

Сл. Броду, настањен у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те nanoшењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Рудо Слободан; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логорозатвора.

Рустанбеговић Мухамед, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и

затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Рустанпашаић Семин, командант јединица "Зелених беретки"; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила у периоду крајем маја до почетка јуна 1992. год. у селу Поточани на подручју општине Бугојно при чему је убијено седам српских цивила, (наведено у КП Комитета бр. I-251), командовао својом паравојном јединицом; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 1992. на подручју општине Бугојно и том приликом је убијено осам лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-250.

Сачић Сенад; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је што је као припадник МОС-а почетком августа 1992. год. учествовао у узимању талаца и стварао логор у Годињским брдима у селу Дејчићима, општина Трново, при чему је затваран већи број Срба, у логору су мучени, злостављани и батинани.

Сачић (Сулејман) Дино, рођ. у Сарајеву; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору

село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и стараца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирани полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послје размјене.

Садиковић (Мухамед) Шемсудин, рођ. 01. 04. 1968. год. у Касатићима бр. 54, општина Хаџићи гдје је био стално и настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавању ратног злочина, над војницима нападом на касарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Садиковић (Мухамед) Ахмед, рођ. 11. 04. 1954. год. у Касатићима, општина Хаџићи гдје је био и стално настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавању ратног злочина, над војницима нападом на касарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Садиковић (Мехемед) Аземин, рођ. 05. 06. 1972. год. у Сарајеву, општина Центар, стално настањен у Касатићима бр. 62, општина Хаџићи, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавању ратног злочина, над војницима нападом накасарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Садиковић (Сабрија) Елведин, рођ. 12. 02. 1970. год. у Касатићима бр. 64, општина Хаџићи гдје је стално и настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавању ратног злочина, над војницима нападом накасарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Садиковић (Мухамед) Халил, рођ. 01. 04. 1958. год. у Касатићима бб, општина Хаџићи гдје је био стално и настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавању ратног злочина, над војницима нападом накасарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног

органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Садиковић (Ибрахим) Мухамед, рођ. 26. 06. 1961. год. у Прибинићу, општина Теслић, са пребивалиштем у Котор Варошу; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз доношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Садиковић (Вејсил) Мехемед, рођ. 10. 10. 1939. год. у Касатићима бр. 56, општина Хаџићи гдје је стално настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавању ратног злочина, над војницима нападом накасарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.

Садковић (Хамдо) Исмет, рођ. 29. 03. 1964. год. у Сарајеву, настањен у Ул. 6. Новембра бр. 56., муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што

је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Сакач (Мехо) Един, рођ. 1959. год. у Чапљини, муслиман који је прије рата радио као бравар у "Енергоинвесту", припадник ХОС-а; - **одговоран** је за учешће у убиству, средином 1992. год., брачног пара љекара Кузман Николу и Душанку из Тасовића, општина Чапљина.

Сакић Хелим, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадите, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Фоча дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакрирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Саковић (Мехмед) Шемсо, рођ. 12. 07. 1957. год. у Поткамену, општина Пљевља, био настањен у Брчком, Улица Јусуфа Кобића 37, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом

извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин почињен март-април 1993. год. напад на српско село Боделиште и Липовац, Брчко гдје је заробљено, мучено а затим убијено 15 војника ВРС; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у селу Боделиште и Липовац, општина Брчко, март-април 1993. год., када је као припадник муслиманско-хрватских оружаних формација из мјеста Горњи Рахићи, по навођењу штаба 108. бригаде ХВО-а Босанке Посавине, учествовао у нападу са том јединицом 08. 03. 1993. год. на село Бодалиште, а 27. 04. 1993. год. на село Липовац, а затим укупно заробили, мучили и убили 15 припадника ВРС чије су лешеве предали 11. 03. и 07. 05. 1993. год., а специјалисти судске медицине ВМА-Београд на челу са Станковић др Зораном приликом обдукције констатовали да су убијени из непосредне близине ватреним оружјем, ломљењем дијелова тијела, лобање, одсијецање глава и на други звјерски начин (имена су навођена у КП са фотодокументацијом II, 097 ДЦ, И,2).

Салчић Аднан, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за злочин над цивилним српским становништвом, вршио одсијецање главе сабљом Србину Симић Мирку; - **одговоран** је за злочин почињен

11. 12. 1994. год. у Јабланици гдје су заробљена четири војника ВРС, мучени, малтретирани и убијени.

Салчин Хилмо, припадник муслиманске ТО, вршио злочин над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., злостављање, упадање у станове, одузимање покретне имовине.

Салчин (Касим) Сулејман зв. "Суљо", рођ. 13. 03. 1949. год. у Сијаконцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93. ЦСБ Добој; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше

станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјелења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Салчиновић Ибрахим; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Салчиновић Мурат; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке

бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Салдо Драго, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника 01. 06. 1992. год. у мјесту Паприце код Коњица. Тога дана именовани је са још два саучесника убио Бабић Бранка, оца Блаже, уз претходно извођење из логора у Челебићу и мучења.

Салиховић (Авдо) Адил, рођ. 1960. год., Биљача, општина Братунац, активно учествовао у нападу и спаљивању села Лознице, када је осморо српских цивила убијено 28. 06. 1992. год.,, затим у постављању засједу у селу Залазаје, када је убијено деветоро мјештана 16. 09. 1992. год. и у нападима на села Бјеловац, Лозницу и Сикирић 14. 12. 1992. год.

Салиховић (Авдо) Бесим, рођ. 1957. год., Биљача, општина Братунац, учествовао у нападу на српска села Лозницу 28. 06. 1992. год., гдје је **одговоран** за убиство шесторо цивила, затим Бјеловац и Сикирић 14. 12. 1992. год., гдје је учествовао у масакрима над српским цивилима; - **одговоран** је и за масакре и мучење затвореника и цивила.

Салиховић (Авдо) Хидан, рођ. 1968. год., Биљача, општина Братунац, познат због својих злочина почињених над Србима, вођа напада на један број српских села. Мучио и убио Милорада Драгичевића из Лозничке Ријеке. Предводио нападе на Бјеловац, Лозницу и Сикириће 14. 12. 1992. год. У тим нападима убијао цивиле српске националности. Учествовао у нападу на Лозницу 28. 06. 1992. год. и убиству шесторо цивила.

Салиховић (Едхем) Фикрет, рођ. 197?. год., Биљача, општина Братунац, учествовао у

нападу на Сикирић, Бјеловац и Лозницу 14. 12. 1992. год.

Салиховић (Едхем) Мидхат, рођ. 1969. год., Биљача, општина Братунац, озлоглашени криминалац, активно учествовао у свим нападима на српска села. Директно учествовао у разарању села Лознице 28. 06. 1992. год., Залазаје 16. 09. 1992. год., Сикирића, Бјеловца и поново Лознице 14. 12. 1992. год..

Салиховић (Исмаил) Хусеин, рођен 03. 03. 1969. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи, кбр. 484; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских форма-ција у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Салиховић (Рамо) Едхем, Биљача, општина Братунац, учествовао у убиству мјештана села Бјеловца, Сикирића и Лознице 14. 12. 1992. год., учествовао у нападу на села Сикирић, Бјеловац и Лозницу и пљачки имовине породица Петровић, Матић, Филиповић, Стојановић и Ранкић из тих села.

Салиховић (Рифата) Кирам, рођ. 1972. год., Биљача, општина Братунац, познат по злочинима и мучењу Срба. Послије мучења убио Милорада Драгичевића у Лозничкој Ријеци 28. 06. 1992. год..

Салиховић (Смајкан) Шемсудин, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Салиховић (Шевко) Шевал, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница.

Салиховић Хамед, начелник Секретаријата унутрашњих послова у Сребреници; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за уешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице,

Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Салиховић Хусо, из села Моћевићи, бивша, општина Сребреница, припадник муслиманских формација Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Опарци, општина Сребреница, дана 01. 06. 1992. год. гдје је убијено шест грађана-цивила, а потом село опљачкано и запаљено, организатор напада на село Опарци (Брезовице) 01. 06. 1992. год. Учествовао у убиствима цивила и пљачкању и спаљивању српских села; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 01. 06. 1992. год. у Опарцима, засеок села Брезовица, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин убијања мјештана српске националности, спаљивања 22 српске куће колико их је и било у овом селу. Том приликом је убијено шест мјештана.

Салиховић Нусрет, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено

или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Салиховић Рифат, учествовао у нападу на један број српских села, међу којима су Сикирић, Лозница и Бјеловац 14. 12. 1992. год., опљачкао и уништио имовину Наде Стојановић из Бјеловца и Мила Илића из Коштановића.

Салиховић Салих, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Салиховић (Смајкан) Шемсудин, рођ. 06. 08. 1964. год. у селу Маћеси, општина Власеница, командант јединице на Маћесима; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сре-

бреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Салихоџић Шемсудин, из Церске, општина Власеница, одреда МОС-а; - **одговоран** је, заједно са осталим припадницима МОС-а, за ратни злочин разарање цивилних објеката без војне потребе. Августа 1992. год. муслиманске снаге нападе су село Корита код Власенице, иако је становништво избјегло, и запалили куће у селу.

Салијевић (Фериз) Дамир зв. "Гумени", рођ. 24. 11. 1969. год. у Брчком, члан кризног штаба у Горњем Рахићу, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне

дјецe на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тјелу, одвођење на лажно стрељање.

Салијевић (Фериз) Нермин зв. "Гумени", рођ. 24. 11. 1968. год. у Брчком, са посљедњим мјестом пребивалишта у Гуњи, општина Жупања, Ул. Насерова бр. 39; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Салкановић Ахмед, припадник МОС; - **одговоран** је за поступање са ратним заробљеницима у периоду април-октобар 1992. год. затвор за Србе у Љубушком гдје је учествовао у физичком злостављању, понижавању, пребијању, вађењу зуба, тјерање да једу фекалије; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до конца 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу коцулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора").

Салкић Есад, Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Салковић Неџад, пјевач; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је

заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Самарџић (Јозо) Фрањо, рођ. 02. 04. 1965. год. у Дервенти стално настањен у мјесту рођења, Улица Браће Поробића број 158; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду априла до 06. 1992. год. вршио физичко обезбјеђење логора Рабић код Дервенте и ту се иживљавао и тукао затворена лица српске националности међу којима: Благојевић Недељка зв. "Неђо", а Миленка, и Телић Драгољуба, а Алексе којег је тукао кундаком од пушке, ногама и рукама, те му нанијео тешке тјелесне повреде у виду прелома ребара. На исти начин је учествовао у ударању Стајчић др Жељка, коме су такође нанесене тешке тјелесне повреде.

Самарџић (Смаил) Мухарем, из Вишеграда, рођ. 20. 07. 1959. год., у мјесту Баримо; - **одговоран** је за ратни злочин убијање ратних заробљеника. Именовани је са осталим припадницима МОС-а 16. 10. 1992. год., приликом заузимања коте Меремилгше код Вишеграда, учествовао у заробљавању, мучењу и убијању девет српских војника, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Сантовац (Јосип) Жељко, рођ. 07. 01. 1964. год. у Брчком, био настањен у Улицама кбр. 117, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992.

год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Сантовац (Јосип) Ивица, Крешимир, рођ. 25. 05. 1942. год. у Улицама, општина Брчко, био настањен у Улицама, кбр. 116, командир 6. батаљона у 108. Брчанској бригади ХВО Босанске Посавине у бившој БиХ; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Сарачевић Рашид; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Сараф (Мате) Шимун, рођ. 24. 11. 1967. год. у Подмилачу, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Подмилаче бр. 101; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93); - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тјелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Сарајчић (Хасан) Нурија, рођ. 01. 09. 1968. год. у Брки, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 150, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одго-**

воран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Сарајкић (Осман) Мирсад зв. "Куба", рођ. 17. 05. 1962. год. у селу Говедићи, општина Трново, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Бунички поток бр. 236. Именовани је руководио војном полицијом ХОС и хапшењем; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање,

вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96)

Сарајић (Мустафа) Фехим, рођ. 02. 01. 1958. год. у селу Богатић, општина Трново, био настањен у мјесту рођења, Одговоран је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Сарајић Нихад; - одговоран је као припадник војне полиције ХВО што је у периоду од априла до јуна 1992. год. учествовао у незаконитом масовном хапшењу цивила српске националности на подручју општине Дервента, пљачкању њихове имовине, те физичком малтретирању затвореника у Дому ЈНА као и у логору Рабић, гдје је претукао Ђук Илију, а Јована и том приликом му нанио тешке тјелесне повреде, оштећење бубрега.

Сарија Миралем, стражар, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - одговоран је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период септембар-октобар 1992. год. пети спрат Централног затвора за Србе на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању и слиовању жена српске националности.

Саврчић (Сулејман) Дино, рођ. у Сарајеву,

припадник МОС-а; - одговоран је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик.

Сеферовић Самир зв. "Ђебле", муслиман, прије рата радио у предузећу Неретва у Сарајеву, био командант 10. бригаде Армије БиХ, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - одговоран је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - одговоран је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - одговоран је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењењ

глађу логораша, извођење на снијег ради мучењеа хладноћом преко 140 лица српске националности.

Сеих (Абу) Сулејман; - одговоран је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, муџахедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретел".

Сејдић (Ибро) Ахмет, из мјеста Дрокан, општина Вишеград, гдје је и рођ. 02. 01. 1960. год.; - одговоран је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11; - одговоран је за организовање и извршење оружаног напада 09. 09. 1992. на путу према Бродарима код ушћа Лима у Дрину на подручју општине Рудо и том приликом је нападнуто санитарско возило гдје је смртно страдала докторица Јојовић Стојана и медицинска сестра Кастратовић Љубица; - одговоран је за организовање и извршење оружаног напада на подручје општине Вишеград и том приликом из ватреног оружја убили 10 цивила српске националности међу којима је било и 2 малолетна дјетета, наведено у КП Комитета бр. I-213; - одговоран је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у

КП Комитета бр. I-199.; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звијерства над цивилима; - **одговоран** је за хапшење мушкараца, жена и дјеце српске националности у периоду јул 1992. год. и њих 44 је одвођено на Требушко брдо гдје су тучени рукама, ногама и кундацима од оружја, тако да су многи били у крви са повредама и тешко се кретали, некима је прикуцавано ухо за дрвену грађу; - **одговоран** је за организовање и командовање муслиманском војском за напад на село Бучје 14. 07. 1992. год., хапшење Срба, одвођење на Требешко брдо гдје су затварани у подрумске просторије, зграде гдје су над њима вршена малтретирања, туча кундацима од оружја и палицама по леђима и другим дијеловима тијела до онесвјешћивања. Подметање ножева под врат и испред очију врховима ножа урезивање муслиманског амблема, полумјесеца и звијезда на тијелу и ознака СДА на леђима. Бушење ушију, закивање уха ексером за греду у подруму зграде; - **одговоран** је за организовање и учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993.

год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена; - **одговоран** је за претресање станова и њихово опљачкање, хапшење српских цивила, њихово мучење тучом и стављање цијеви од оружја и ножева под грло уз упућивање разних пријетњи у периоду од маја 1992. до маја 1994. год.

Сејдић Јасмин, стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Сејдић Цемо, из Чатића; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. учествовао у јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу,

изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљене (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.").

Сејдиновић (Ахмо) Шабан, рођ. 25. 03. 1962. год. у Прохићима, општина Сребреница, са пребивалиштем у мјесту рођења, адреса боравка на подручју МХ Федерације непозната; - **одговоран** је за учешће у нападу на село Међе, општина Сребреница, дана 15. 05. 1992. год. када је убијена Андрић Петрија, а тешко рањен Суботић Видоје, а дана 20. 05. 1992. одведен је Суботић Радивоје, а убијен из ватреног оружја, касније 25. 05. 1992. год. ухапшен је и одведен Гагић Милојко, који је тучен, мучен и исти дан убијен, а сутрадан му је кућа опљачкана и запаљена.

Сејдиновић Хакија, из села Прохићи, општина Сребреница, тренутно борави на подручју МХ Федерације на непознатој адреси, а ближи подаци за истог тренутно су непознати; - **одговоран** је за учешће у нападу на село Међе, општина Сребреница, дана 15. 05. 1992. год. када је убијена Андрић Петрија, а тешко рањен Суботић Видоје, а дана 20. 05. 1992. одведен је Суботић Радивоје, а убијен из ватреног оружја, касније 25. 05. 1992. год. ухапшен је и одведен Гагић Милојко, који је тучен, мучен и исти дан убијен, а сутрадан му је кућа опљачкана и запаљена.

Сејмановић Јасмин зв. "Јаско", стално настањен у Солаковићима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени:

Марковић Марица, Марковић Зорица,
Марковић Гордана и Маџановић Влатко.

Сејменовић (Шабан) Алија, рођ. 14. 10. 1960. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Сејменовић (Алија) Емин, рођ. 07. 08. 1957. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Сејменовић (Алија) Џемаил, рођ. 01. 11. 1961. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Сејменовић (Алија) Един, рођ. 07. 08. 1958. год. у Росашевини, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Сејменовић (Шабан) Ибро, рођ. 08. 07. 1957. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном

становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Сејменовић (Шабан) Лутво, рођ. 10. 01. 1971. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Сејменовић (Машо) Мирсад, рођ. 16. 08. 1973. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Таловић (Рахман) Рамиз, рођ. 15. 03. 1972. год., Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Сејменовић (Хасан) Ибрахим, рођ. 26. 02. 1969. год., Роваши; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том

периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Сејмовић (Нусрет) Мијо, рођ. 04. 09. 1958. год. у мјесту Роваши, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Сејтиш Хусо, рођ. 1952. год. у Штоборанима, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је што је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао у убиству јула 1992. год. Симић Борислава, општине Хан Пијесак.

Селак Мевлудин, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Селмановић Хасан зв. "Бузгија", настањен у Коритима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год.); - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на

пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Селимагић Алија; - одговоран је ратни злочин намијерно убијање цивила. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Костреш код Бос. Брода. 03. 04. 1992. год. извршили су напад на село и том приликом су лишили живота 66 цивила, клањем. Прије убиства силовали су више жена међу којим је било дјевојчица старости 12 и 14 година, наведено у КП Комитета бр. I-028.

Селимовић (Џемаил) Едо, рођ. 1971. год. из Скургрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Селимовић (Џемаил) Заим, рођ. 1968. год. из Скургрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Селимовић (Џемал) Фахрудин, рођ. 19. 04. 1957. год. у Сеони, општина Сребреник, био настањен у Брчком, Улица Фрање Дасовића 56, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-

муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Селимовић Шефко, из Горажда, муслимански војник члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична зјверства над цивилима.

Селимовић (Алија) Шабан, рођ. 1952. год. у Токољацима, бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Селимовић Бајазит зв. "Баја", из Братунца, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период друга половина 1992. год. и 1993. год. у Централни војни затвор за Србе на подручју општине Тузла гдје је учествовао у мучењу глађу, одвођење логораша на коалпне ровова на прве борбене редове и том приликом је једно лице рањено, присиљавање на давање лажних изјава; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наносење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наносење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за злочин почињен у централном затвору у Тузли у току 1992, 1993 год. над затвореницима који су били изложени најстрашнијем мучењу и мучком убијању.

Селимовић Хасан, из села Корита-Бреза, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Селимовић (Хасан) Хамид, рођ. 17. 03. 1949. год. Шабанчићи, Јабланица, стално

настањен СПС бр. 40 Хаџићи сада предсједник муслиманског суда Пазарић, Тарчин; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Селимовић Химзо, начелник Управе за кадровске послове МУП-а БиХ, радио у директној вези са А. Изетбеговићем, замјеник шефа заробљеничког логора, а касније шеф логора, муслимански војник; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и

психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Селимовић (Смаил) Лутво, рођ. 15. 05. 1973. год. у мјесту Роваши, општина Власеница, припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа, наведено у КП Комитета бр. I-274

Селимовић (Хасан) Мехмедалија, рођ. 05. 01. 1962. год. у Помолу, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Селимовић (Багрем) Мехо, рођ. 06. 01. 1968. год. у Маџеси, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Селимовић Мухамед, Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Селимовић (Галиб) Самир зв. "Домац",

рођ. 1969. год. у Високом, иследник логора; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Селиновић (Џемал) Едо, рођ. 15. 09. 1971. год. у Скургрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Метаљка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Селиновић (Џемал) Заим, рођ. 10. 08. 1968. год. у Скургрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Метаљка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Селманагић Хасан, муслимански екстремиста, из Сребренице; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља

1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Селманагић Неџад, муслимански екстремиста, из Сребренице; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Селманагић Ризо, муслимански екстремиста, из Сребренице; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља

Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Селмановић Зехрид, стално настањен у Коритима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Сенад, ? из Саса, општина Сребреница, остали подаци непознати; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према цивилном становништву 18. 07. 1992. год., убиство из засједе три младића који су се возили на трактору у селу Тегаре, општина Братунац.

Сено Џино, управник логора у Музеју Револуције у Јабланици; - **одговоран** је за злочин почињен 11. 12. 1994. год. у Јабланици гдје су заробљена четири војника ВРС, мучени, малтретирани и убијени.

Селдић Ахмед, из Вишеграда, командант муслиманске војне јединице; - **одговоран** је за намерно убијање цивила за период од јула 1992. до јануара 1993. год. у мјесту Требешко брдо на подручју општине Горажде при чему је вршено страховито мучење заробљених цивила, а од посљедица мучења умро је цивил Чарапић Јован рођ. 1943 год.

Сердаревић (Мехо) Мехмед зв. "Меша", рођ. 19. 01. 1950. год. у Паланци, општина

Брчко, био настањен у Брчком, Улица Братства и јединства 166, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Схакер Алшариф, држављанин Сирије; - **одговоран** је, као страни плаћеник у саставу војних снага муслимана и у саставу Хрватских војних снага, за злочине почињене против српског цивилног становништва и војске између Тешња и Теслића половином септембра 1992. год. на страни МОС-а учествовала је група од 43 плаћеника, муџахедина, углавном из Саудијске Арабије. Страни плаћеници су учествовали на ратиштима у Дервенти, Приједору, Илијашу, Чакрчићима. Даље су били смјештени у Мостару, на подручју Чапљине, као и у логору "Дретељ".

Сичић (Иво) Паво, рођ. 02. 01. 1964. год. у Посавској Махали, општина Оџак, радио у Клаоници у Новом Граду; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за паљење кућа Васе Панића, његове мајке, Светозара Панића,

Вида Ђекића и Зорке Шишљагић у, засеоку Брезик у Н.Граду почтеком 06. 1992. год.

Сијерчић (Садик) Абдулселама зв. "Пелам", рођ. 1952. год. у Горажду, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен на цивилним српским становништвом у првој половини маја 1992. год. у Горажду када је са групом муслиманских војника упао у кућу Миша Јевђевића у ул. Ксеније Танасковић бр. 1, из куће одузели све вредније ствари. Кућу запалили, а власника и његовог а Миленка одвели у насење Махала у Горажде и ту их лишили живота, стрељањем.

Сикира Сенад, из села Папратница, командир II одјелења ТО (војник ТО); - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Силајчић (Захид) Зијад, рођ. 28. 10. 1968. год. у селу Шамлићи, општина Чајниче, гдје је био и настањен, припадник муслиманске војске из Горажда; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. учествовао у оружаном нападу од стране муслиманске војске на више села општине Чајниче гдје је у селу Млакве и убили Војевић Милана, Ласицу Мирка, Крезовић Ратка и Станичић Радован, а теже ранили Јаншић Тодора од Кејшлије преминуо и Шубара Момира који је теже рањен, истог дана нападнуто је село Брезовац и Старонићи у том селу запалене куће и убијене Танасковић Алекса стар 80 година; - **одговоран** је за учешће у нападу на мјесто Млакве, општина Чајниче, дана 14. 02. 1993. год. гдје је погинуло пет припадника ВРС који су бранили село, а тијело убијеног Вујовић Милана је масакрирано гдје му је одсјечено лијево ухо, извађено лијево око и заклан је ножем

који је остао у тијелу, у селима су паљене куће, а Танасковић Алекса стар 80 година је убијен и запаљен у кући.

Силајчић Аго, из Махале, општина Бреза, муслиман по националности, стално запослен у СЈБ Бреза, припадник ТО Бреза; лични пратилац Алије Изетбеговића, - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама службе јавне безбједности Брезе над ухапшеним Србима из Горње Брезе кроз малтретирање, тучу и наношење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.) а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном у логору у магацину рудника "Бреза" у Брези у првој половини јуна 1992. год. гдје је вршено хапшење и затварање 30 Срба који су мучени и малтретирани, ударани ногама, песницама, палицама, кундацима од оружја и др.

Силајчић (Хидајет) Нецад, рођ. 19. 09. 1972. год. у Дервенти, општина Дервента, настањен у мјесту рођења, Улица Бошка Ацића број 14; - **одговоран** је као припадник ХВО што је почетком маја 1992. год. учествовао у претресу куће Ножице Мирка из Дервенте, као и његовом противзаконитом хапшењу.

Синановић (Едхем) Хајрудин, рођ. 1965. год., Пирићи, општина Братунац, командир јединице која је напала село Лозничка Ријека и извршила злочин над српским цивилима 14. 12. 1992. год..

Синановић (Хамза) Хусеин, рођ. 13. 01. 1945. год. у месту Босански Дубочац, општина Дервента, био настањен у Брчком, Ице Воловског 28/II, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине, а директно је убио једног Србина, везао га је за путнички аутомобил и вукао га Улицама Горњег Рахића све док овај није умро; - **одговоран** је за фор-

мирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Синановић (Мехмед) Сенада, зв. "Беба", рођ. 15. 05. 1956. год. у Братунцу, активно учествовала у бројним нападима на српска села и организовала пљачкање. Пљачкала имовину Цвијете Илић, Славка Матића, (Илија) Илића, Ивка Илића и других мјештана Бјеловца.

Синановић (Рахман) Решид, рођ. 1949. год., Пирићи, општина Братунац, бивши начелник Сектератијата за унутрашње послове општине Братунац и истакнути активиста СДА, организатор незаконите набавке оружја, организатор и учесник у постављању више засједа и напада на српска села: Залужје 08. 08. 1992. год., Биљачу 12. 07. 1992. год., Сикирић, Бјеловац и Лозницу 14. 12. 1992. год.. У нападу на Лозницу убио Милоша Јовановића из тог села. Пљачкао имовину и учествовао у спаљивању нападнутих села.

Синановић (Рахман) Зихнија, Бјеловац, општина Братунац, један од вођа муслиманских паравојних формација, активиста СДА и учесник бројних напада и масакра над српским цивилима. Опљачкао имовину Ивка, Цвијете и (Илија) Илића, Славка Матића, Божане Јовановић, Славољуба Филиповића и породица Стојановић и Ранкић из Бјеловца.

Синановић (Сафет) Сеад, рођ. 1956. год., Пирићи, општина Братунац, учествовао у нападу на село Лозничка Ријека, убиствима мјештана, пљачкању имовине и спаљивању села 14. 12. 1992. год..

Синановић (Сафет) Џевад, рођ. 1961. год., Пирићи, општина Братунац, учествовао у нападу на село Лозничка Ријека, убиству мјештана, пљачкању имовине и спаљивању села 14. 12. 1992. год..

Синановић (Сафет) Зијад, рођ. 1969. год., Пирићи, општина Братунац, учествовао у нападу на село Лозничка Ријека и убиству становништва 14. 12. 1992. год..

Синановић Шефкет, из Орашја, сада члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, зас-трашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Синановић Шухра, Бјеловац, општина Братунац, активно учествовала у већини напада на српска села. Организовала пљачкање и уништавање имовине породица Филиповић, Матић, Стојановић и Петровић из српских села Бјеловац, Лозничке Ријеке и Сикирића.

Синановић (Ариф) Ахмет, из Шетића, командант муслиманске јединице; - **одговоран** је за оружани напад на село Шетићи, општина Зворник 08. 10. 1992. год. и директно учешће у убиствима болесних, старих и немоћних лица која су затекли у селу и то: Пантић Михајла рођ. 1902. год., Пантић Цвијета рођ. 1907 год., Пантић Деса, стара 65 година, Пантић Сава, 72 год., Пантић Љубица рођ. 1946 год., Преловац Цвија, 60 година и Лукић Боса 65 година.

Синановић (Рамо) Рахман, рођ. 04. 12. 1925. год. у Подлозни са пребивалиштем у Бјеловцу, општина Братунац, пензионисани трговац, по националности муслиман; - **одговоран** је за почињен ратни злочин од 28. 06. 1992. год који је извршен на подручју Братунца, село Лозница. Том приликом је именовани, са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Лозница и по упаду упоменуто село убијено је осам цивила српске националности који су претходно мучени а након убиства измасакирани, учествовао у постављању засједе у селу Залазје 08. 08. 1992. год. и убиству једног броја пролазника као и у пљачкању имовине многих мјештана села Бјеловац

Синановић Сакиб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500

Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Синаровић (Рахман) Муриз, рођ. 1963. год., Лозница, учествовао у нападу на села Бјеловац и Сикирић 14. 12. 1992. год.. Убио неколико десетина мјештана. Опљачкао имовину Ивка Илића и (Илија) Илића из Бјеловца.

Синотић Екрем, из села Богдашићи, општина Вишеград; - **одговоран** је, заједно са осталим припадницима МОС-а, за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. 08. 08. 1992. год. муслиманске снаге напале су село Бурсаћи код Горажда и у селу запалили више кућа, без икакве војне потребе, јер из кућа није пружан отпор, пошто су становници избјегли; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуру, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Сипић Маид; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је почетком јуна 1992. год. у подрумским просторијама куће у Живинацама, општина Дервента, заједно са осталим садржаним и кривичној пријави,

учествовао у психичком и физичком малтретирању Стајчић др Жељка и Кнежевић Драге. Том приликом Сипић је Стајчића др Жељка ударао у предно сљепоочнице, због чега је овај привремено изгубио вид.

Сиротановић Ариф, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном у логору у магацину рудника "Бреза" у Брези у првој половини јуна 1992. год. гдје је вршено хапшење и затварање 30 Срба који су мучени и малтретирани, ударани ногама, песницама, палицама, кундацима од оружја и др. Послије сваке туче остављали су их да леже на поду модри и крвави, а од задобијених повреда умрли су Суботић Момчило из Горње Брезе и Суботић Здравко зв. "Баја" из Брезе.

Сиротковић Илија; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на

прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 идентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретирани, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Сировина (Суљо) Ферид, рођ. 10. 09. 1959. год. у селу Ховрљице, општине Чајниче, налазио се настањен у Чајничу припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 14. 02. 1993. учествовао у оружаној нападу од стране муслиманске војске на више села општине Чајниче гдје је у селу Млакве и убили Војевић Милана, Ласицу Мирка, Крезовић Ратка и Станичић Радован, а теже ранили Јаншић Тодора од Кејшлије преминуо и Шубара Момира који је теже рањен, истог дана нападнуто је село Брезовац и Старонићи у том селу запаљене куће и убијене Танасковић Алекса стар 80 година; - **одговоран** је што је дана 17. 10. 1993. год. у мјесту Умчари, општина Чајниче учествовао у наредби и извршењу ратног злочина против рањеника и болесника, вршећи убијање, нечовјечно поступање, мучење. Овај злочин почињено је у мјесту Преврзе на шумском путу гдје су из заседе убијени браћа Савић Милан и Миле, а у мјесту Умчи истог дана подметнули експлозивну нараву од које је након експлозије испод возила "Пинц-аугер" смртно страдало б. војника на локалном путу Лука-Умчеви, а један преминуо у болници (имена садржана у КУ-14-14/02-230-15/93). Именовани је дана 19. 09. 1993.

радне исто тако учествовао у засједи на теренско возило које је превозило цивилно становништво из села Гламочовићи у Чајниче и том приликом убили Лаловић Милорада, Влашкићи Александра, Живковић Војина, а тешко ранили још шест особа српске националности (од тога три жене), а лакше повређено седам цивила.

Сиручић Муниб, предсједник Општинских комуна; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Скалонић Нијаз, командир војне полиције МОС-а; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца и стварање логора за Србе, затвор бивше касарне ЈНА "Виктор Бубањ" јуни, август 1992. год. у који је спроведено 200 српских цивила смјештених у 12 ћелија за мушкарце и седам за жене. У логору су мучени и злостављани, исцрпљивани глађу.

Скелић Харис, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла- мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању,

мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање

Скелић Мурис, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла- мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање

Скелић Нихадам зв. "Скело", из Дервенте, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулек" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању преко 150 лица српске националности који су доведени из логора у селу Паље тако што су их тукли бејзбол палицама, кундацима и довошење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник ХВО што је дана 30. маја 1992. год. учествовао је у хапшењу Благојевић Раде, а у више наврата изводио је из "Хангара" и тукао логораше гуменом палицом Кнежевић Драгу и наредио непознатом младићу у усташкој униформи да га туче, заједно са осталим пијављеним крајме маја 1992. год. у логору Рабић поскидао је групу од 30 лица голе, а затим их тукао палицом, шаком, кундаком од пушке, а међу тим лицима су били Стајчић др. Жељко, Кузмановић Миле, Видовић Здравко, Патковић Лука и Аџић Милована, Стајчић др Жељка тукао га је свим и свачим (металном шипком, дрвеном фосном, лопатом, палицама, рукама и ногама), а свакодневно је тукао Видовић Здравка, а

(Петар) и Благојевић Недељка зв. "Неђо", Рашић Веселка, у Дому ЈНА Дервента и у логору Рабић код Дервенте физички злостављали, односно тукли Николић Предрага, сина Неде, Тепић Драгољуба а Алексе, Петровић Луку а Васе.

Скендер Иван, припадник ХВО-а, као радник обезбјеђења у затвору; - **одговоран** за физичко злостављање становништва српске националности у Мостару 1992. год. и одузимање покретне имовине.

Скендер Јуре, припадник ХВО-а, као радник обезбјеђења у затвору; - **одговоран** за физичко злостављање становништва српске националности у Мостару 1992. год. и одузимање покретне имовине.

Скиљан Зијад, милиционар у СЈБ у Јајцу, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 06. до 24.09. 1992. год. у логору за Србе у управној згради "Електро Врбаса" на подручју општине Јајце, гдје је учествовао у злостављању и мучењу логораша и нарочито у избијању зуба и понижавању.

Скопљак Фикрет зв. "Само", припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 30. 05. 1992. у селу Ростово на подручју општине Нови Травник, при чему су убијена три лица српске националности: Медић Симо рођ. 1968., Медић Драган рођ. 1970. и Медић Млађан рођ. 1974.

Скопљак Перо, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушцици на подручју општине Витез, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу реbara, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Слабић (Хусеин) Ферид, рођ. 10. 08. 1938. год. у Броду, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Слабић Таиб, муслиман из Брода, припадник ХВО; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четири "С", небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, учртавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послјије мокрења.

Слабић (Таиб) Далибор, рођ. 16. 07. 1966. год. у Броду са последњим мјестом пребивалишта у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна

имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 идентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Сламеник (Каплан) Цавид, рођ. 16. 03. 1957. год. у Миљковцу, општина Добој, као члан штаба 37. дивизије армије БиХ, налази се на дужности помоћника команданта дивизије за безбједност; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини 1995. год., гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена не-

процјењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.

Слишко Иван; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду од маја до средине 06. 1992. год. учествовао у масовном хапшењу цивилног становништва српске националности о одвођење у логор Пољани код Дервенте гдје је вршио физичко обезбјеђење логора.

Слишко (Иван) Лука, рођ. 06. 07. 1945. год. у Шушњарима, општина Дервента, настањен у мјесту рођења; - **одговоран** је што је као припадник ХВО-а код Дервенте вршио свакодневна мучења лица српске националности, с песницама са објема рукама тукао је маја и августа 1992. год. Бојевих Раду, а Душана, а Ђекић Вујадина, а Жарка, ударао је у предјелу полних органа и нанео му тешке тјелесне повреде.

Слишко (Иван) Маринко зв. "Опанак", по избијању сукоба на подручју Дервенте ступио у редове ХВО. Обучен у маскарну униформу са бијелим опасачем и дугим наоружањем учествовао је у претресу кућа лица српске националности на подручју општине Дервента, између осталих и Марковић Владу.

Слугановић (Мате) Мартин, рођ. 1962. год. у Буковцу, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из

- 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).
- Смаиловић (Хашим) Мехидин**, Јаглићи, општина Сребреница, учествовао у нападу на село Магашаћи 20. 07. 1992. год.
- Смаиловић (Ибрахим) Кемо**, Тегаре, општина Братунац; - **одговоран** је за убиство мјештана села Ратковићи и Брежани 30. 06. 1992. год.
- Смаиловић (Сабрија) Елизабет**, из села Жањева, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,
- Смаиловић Фикрет**, из Брезе, село Сокаковићи, војник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).
- Смаиловић (Заим) Рамо**, рођ. 08. 06. 1953. год. у Абдулићима гдје и живи, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница.
- Смајић (Рамо) Енвер зв. "Баке"**, рођ. 04. 05. 1955. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Н. Шахића бр. 34; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.
- Смајић Ахмет**, припадник М-Х оружаних снага у селу Крушчица; - **одговоран** је за упад у засеок Брђари, села Крушчица код Јајца при чему је вршено застрашивање становништва и претрес српских кућа, пљачком и одузимањем новца, злата и других драгоцености. један број грађана посебно је злостављан гдје је вршено убадање врата и надкољенице једном од домаћина села у периоду април-септембар 1992. год.
- Смајић (Ариф) Азиз**, рођ. 12. 05. 1948. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица бр. 40; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Смајић Емир зв. "Емко"**, рођ. 12. 08. 1952. год. у Сијековцу, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.
- Смајић (Јусо) Јакуб**, рођ. 1963. год. у селу Токољацима, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Смајић Мирсад, рођ. 1964. год., припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 18. 09. 1992. у селу Дабовци на подручју општине Котор Варош гдје је побијено све становништво села, наведени у КП Комитета бр. И 112.; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду од 05. 09. 1992. до 17. 09. 1992. у селу Сердари на подручју општине Котор Варош и том приликом је смртно страдало 17 лица српске националности међу којима и двоје малолетне дјеце, наведено у КП Комитета I-257.

Смајић (Сабрија) Мустафа, из Доњег Дубова, гдје је и рођ. 01. 01. 1972. год.; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву. У мјесту Кустур поље, именовани је са осталим припадницима МОС-а 21. 07. 1992. год. пресрео возило у ком су била три српска цивила, и потом из ватреног наоружања отворили паљбу. Том приликом двојица су смртно страдала Жељко Тасић из Босанске Јагод. и Ивица Маринковић, а трећи је теже рањен.

Смајић Нахид; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Смајић Нијаз, рођ. 1961. год., припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду од 05. 09. 1992. до 17. 09. 1992. у селу Сердари на подручју општине Котор Варош и том приликом је смртно страдало 17 лица српске националности међу којима и двоје

малолетне дјеце, наведено у КП Комитета I-257.

Смајић (Омер) Рефик, рођ. 1960. гоине у Токољацима, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Смајиловић (Шевко) Ибрахим, рођ. 1957. год. у селу Токољаци, Општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Смајиловић Бајро, рођ. 1938. год. у селу Токољацима, бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Смајиловић Омер, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских

формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Смајиловић Садик, члан Главног одбора СДА и један од командира паравојних формација; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Смајиловић (Бекто) Мирсад, рођ. 1962., Јошево, општина Братунац, учествовао у нападу на Скелане и околна српска села у децембру 1992.

Смајиловић (Шевко) Шевал, рођ. 28. 03. 1968. год. у селу Познановићи, општина

- Сребреница, помоћник Начелника Штаба за ОНП у Сребренице, припадник муслиманске војске у Сребреници; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.
- Смајловић Драган**, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.
- Смајловић (Хабиб) Хедиб**, рођ. 28. 03. 1966. год. у селу Токољаци, општина Сребреница, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.
- Смајловић Јасмин зв. "Јаско"**, стално настањен у Солаковићима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, а теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко. (ДЦ 1/12 крив. пр. 65/92 од 20. 07. 1992. год.)
- Смајловић Кемал**, замјеник управника логора Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, безусловном станавање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").
- Смајловић Мухамед зв. "Жути"**, стално настањен у Солаковићима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник
- Смајловић (Мухарем) Миралем**, рођ. 18. 09. 1966. год. у Врбњацима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима
- гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.
- Смајловић Осман**, припадник МОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора за ухапшене Србе на подручју Травника у периоду јун-јул 1992. год., у којима је учествовао у мучењу, физичком злостављању логораша у затвору Травник.
- Смајловић ? зв. "Жиле"**, име непознато, брат Мухамедов, стално настањен у Солаковићима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.
- Смајловић зв. "Шербо"**, име непознато, стално настањен у Солаковићима, општина Илијаш, припадник ТО; - **одговоран** је за почињено кривично дјело злочин против цивилног становништва изведено дана 19. 07. 1992. год. у мјесту Љубина, општина Илијаш на магистралном путу Тузла-Сарајево, при чему су смртно страдали: Николић Јован, Марић Тихомир и Мацановић Слободанка, теже рањени: Марковић Марица, Марковић Зорица, Марковић Гордана и Мацановић Влатко.
- Смољан (Љупко) Маријан зв. "Машо"**, рођ. 03. 05. 1970. год. у мјесту Прудџи, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Прудџи бр. 112, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна

села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Смољо (Живко) Фрањо зв. "Љаљка", рођ. 02. 01. 1958. год. у селу Олово, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Собо Фехим, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенце. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и

рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Собо Мехо, који је прије рата био судија у Фочи, а у критично вријеме управник Централног затвора у Сарајеву; - **одговоран** је за мучење, злостављање и нехумано поступање према заробљеном војнику ВРС у централном затвору у Сарајеву у периоду септембар-октобар 1992. год.; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период септембар-октобар 1992. год. пети спрат Централног затвора за Србе на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању и сливању жена српске националности.

Собо Рагиб, из Вишеграда; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилно становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Таћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Софтић (Салих) Сеад, рођ. 06. 09. 1971. год. у Горњем Рахићу, општина Брчко, био настањен у Горњем Рахићу, кбр. 115; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Софтић (Хилмо) Јасмин, рођ. 23. 01. 1974. год. у Приједору, са пебивалиштем у Брђанима, кбр. 120, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора. 03. 11. 1992. год. Именовани је био у групи муслимана која је у засједи сачекала трактор са цивилима, те из ватреног оружја усмртила два цивила српске националности.

Софтић (Хуснија) Един, рођ. 05. 09. 1966. год. у Приједору, са пребивалиштем у Брђани бб, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Софтић (Хуснија) Самир, рођ. 04. 10. 1971. год. у Приједору, са пребивалиштем у Брђани бб, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Софтић (Јусуф) Кадрија, рођ. 04. 11. 1971. год. у селу Дабраку, општина Скелани; - **одговоран** је за учешће у засједи на путу

Пећи, Скелани на мјесту звано Миланова воденица, дана 28. 08. 1992. год. гдје је на свиреп и подмукао начин извршено убиство живковић Станка, Милановић Драгана и Аџимовић Крстине, мјештане цивиле, који су се налазили у путничком возилу.

Софтић Рамо, замјеник команданта "Зелених беретки" за подручје Немиле; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до краја 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паљење главу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом у истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (Детаљни подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне").

Софтић Рихад, са последњим пребивалиштем у Брђанима, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора. 03. 11. 1992. год. Именовани је био у групи муслимана која је у засједи сачекала трактор са цивилима, те из ватреног оружја усмртила два цивила српске националности.

Соколовић Аднан, прије рата криминалац, помоћник Јуке Празине, командант муџахединске јединице стациониране на Стоматолошком факултету, гдје су многи Срби одвођени и тамо пребијани; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора- затвора **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Солдан (Шимо) Томо, рођ. 23. 05. 1925. год. Мочилима, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Солдан (Анте) Ивко, рођ. 29. 07. 1938. год. у Зборишту, општина Брод, настањен у Сијековцу; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица

цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у јулу 1992. год. у Сијековцу код Босанског Брода, масакрирање Срба, одсијецање двију људских глава које је показивао по Сијековцу и у кафани Хазима ћутића, говорећи да су то главе Срба које је он побио.

Солдан (Паво) Марко, рођ. 30. 03. 1950. год. у мјесту Мочила Горња, општина Брод, са последњим пребивалиштем у Мочилима Горњим; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарала и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани бати-

њањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Солин Младен, припадник ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана.

Совић (Илија) Тоно, рођ. 1945. год. у Глобарици, општина Маглај, радник Комбината "Натрон" (Друштвени стандард), Хрват, ожењен, отац двоје дјеце, резервни официр ЈНА, командир радног вода ХВО Нови Шехер, остали подаци непознати.

Спахић Адем; - **одговоран** је као припадника муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 06. 09. 1992. год. до 25. 09. 1992. год. у мјесту Крезник на подручју општине Јајце, тако што је три лица затворио у просторије Електродистрибуције: Кркљаш Војко рођ. 1923. год, Кркљаш Славко рођ. 1953. год, Ромац Мирко рођ. 1926. год., гдје су вршили злостављање и

мучење при чему је један умро од посљедица мучења.

Спахић Бесим, предсједник општине Зеница, шеф Кризног штаба ТО; - **одговоран** је за организовање и учешће у нападу на српско становништво приградског насеља града Зенице: Дервиши, Распоточје, Мутница и Перин Хан 04. 06. 1992. год. те током напада убили седам, а теже ранили 17 Срба у обновљеним нападима током 1992. год., убили више стотина људи, силовали више српских жена, опљачкали сву покретну имовину, сточни фонд, драгоцености и новац, а 1.200 спровели у сабирни центар школу "Сеад Шкрго" у Зеници, те након ислеђивања 390 мушкараца изложили их стравичној тортури, мучењу и застрашивању, а потом спровели у логор за Србе КПД Зеница, гдје су у периоду 05. 06. 1992. до краја 1994. год. вршена психо-физичка злостављања, паћење глађу (један оброк дневно са кутлачом супе и пет дека хљеба), одвођени на ислеђивање, а потом и истражни војни затвор. Размјењене логораше намиривали су новим ухапшеним на барикадама око Зенице, у становима у граду, предузећима и улици, тако да је преко 800 Срба прошло кроз овај казамат. (детални подаци књига "Голгота Срба из Средње Босне")

Спахић (Ибрахим) Изудин, рођ. 11. 09. 1960. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Пруди бр. 10, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању

затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Спахо Фехим, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Спахо Ибро, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујаковина на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.

Спајић Бесим, управник логора, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучење глађу логораша,

извођење на снијег ради мучења хладноћом преко 140 лица српске националности; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Сарајева у логору "Рамиз Салчин" у бившој касарни "Виктор Бубањ" у периоду од јула 1992. год. до октобар 1993. год. гдје су заробљеници за вријеме боравка у овом логору били изложени страховитој тортури. Свакодневно су тучени пендерцима, гажени чизмама и ударани по свим дијеловима тијела од којих је 18 заробљеника убијено или подлегло од задобијених рана (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II-109).

Сребраниковић Мирсад, помоћник министра УП; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајева. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Станић Ико, предсједник ХДЗ-а за Дервенту; - **одговоран** је за убиство инвалида-цивила Петковић Василије, на кућном прагу дана 20. 04. 1992. год. у селу Кулине код Дервенте, - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 25. и 26. 04. 1992. у насељу Чардак на подручју општине Дервента учествовао је у убијању 19 цивила српске националности наведени у КП Комитета бр. I-190; - **одговоран** је за убиство инвалида-цивила Петковић Василије, на кућном прагу дана 20.04.1992. год. у селу Кулине код Дервенте.

Станић Илија, командант М-Х јединице из Бутуровић Поља, Коњиц; - **одговоран** је за уличин почињен дана 26. 05. 1992. год. у селу Брадина, код Коњица, због тога што

је учествовао у нападу, заробљавању и убиству седам цивила.

Станић Паво зв "Пава", из Д. Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкакао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Станић (Мате) Славенко, рођ. 30. 04. 1967. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Симе Шолаје бр. 36, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

СТИПИЋ НЕДО; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19

лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Стјепановић (Андрија) Иво - Иван зв. "Пелеш", рођ. 02. 01. 1970. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој бб, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чистиње српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква,

наведено у КП Комитета бр. I-236.

Стјепановић (Петар) Звонко, рођ. 15. 02. 1950. год. у Улицама, општина Брчко, био настањен у Улицама бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Страњак Есад, из Бакраћуша код Невесиња, стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глађу, застрашивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.

Ступар Бранко зв. "Патак", припадник ХВО; - **одговоран** је за прогон Срба из Јајца у периоду мај-октобар 1992. год. за мучење стављањем аутомата под врат и претњи убиством. Свједок је 04. 10. 1992. год. био погођен из снајпера у десну сљепоочицу када је остао без ока, протјеран је из своје куће која је касније била запаљена као и

већина српских кућа.

Ступар Сабир, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од јуна до августа 1992. год. затвор у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у мучењу храном и понижавању затвореника.

Сушац Ивица, из Љубушког, замјеник управника логора Љубушки, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима маја 1992. год. у логору у Љубушком тако што је учествовао у злостављању, тјерали су их да бесконачно раде склекове, пуштали су им касете са усташким пјесмама и тјерали их да их науче и пјевају, спавали су на поду без ћебади у хладним и тамним просторијама, учествовао у физичком злостављању и мучењу разним средствима и ударање по полним органима, паљење лет-лампом по тијелу, ударање палицама по свим дијеловима тијела, а од тих последица умрла су два лица српске националности; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од 10. 06. до 18. 08. 1992. год. у затвору у полицијског станици на подручју општине Љубушко тако што је учествовао у физичком злостављању, психичкој тортури логораша; - **одговоран** је за злочин почињен у затвору у Љубушком средином 1992. год. за вријеме муслиманског празника Бајрама гдје су од последица мучења подлегла четири српска затвореника.

Сушић Дарио, заповједник 91. домобранске пуковније Хрватског вијећа обране; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Сушић (Мустафа) Мирсад, рођ. 07. 08. 1963. год. у Приједору, са пребивалиштем у Козарцу, омладинска 169, општина Приједор., у бјекству; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злочиња у више села и засеока усмртили су четири цивила

Сућеска Илија; - **одговоран** је заједно са осталим припадницима МОС-а, за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе на подручју Вишеграда. 13. 04. 1992. год. учествовао је у гранатирању стамбених насеља, села, бране ХЕ Зворник, пуштањем воде из бране изазване су велике поплаве насеља, фабрика и др., а штета се процјењује на 10 милиона ДМ, а из ријеке је извађено 200 лешева Срба страдалих у овим нападима

Субашић Исмет; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању,

мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Субашић Осман зв. "Осмо", из Зубине Шуме, Србиња (Фоча), муслимански војни старјешина, маја 1992. год. вршио саслушавања српских цивила праћено претњама убиством и разним увредама; - **одговоран** је за хапшење Гојка Симовића из Сарајева, официра ЈНА у августу 1992. год. у селу Шашићима, општина Горажде, гдје се претпоставља да је убијен; - **одговоран** је за командовање муслиманском војном јединицом која је 1992. год. од Срба заточених у логору Мравињуцу, општина Горажде, убијено најмање двадесет; - **одговоран** је за нехумано поступање са заробљеницима у логору у Мравињуцу, општина Горажде, средином 1992. год., од којих је убијено најмање двадесет, међу којима су: Драган Делић, Угљеша и Никола Жмукић, Милутин Пејовић, Љубо Матовић, сви из Црквине, и други. Када су одведени из логора у Мравињуцу код Горажда у Витковићима по којима је вршена пуцњава којом приликом је убијен Радивоје Делић, а рањен Новица Делић.

Субашић Сафет, муслимански војник, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе

су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. 1-199.

Субашић Зијо; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Сулејмановић (Алија) Емин, рођ. 1957. год. из Рвана, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Сулејмановић (Алија) Џемаил, рођ. 1961. год., из Рована, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Сулејмановић (Хабан) Алијаб, рођ. 1960. год., из Рована, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад

на село Металка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Сулејмановић (Мујо) Ибрахим, рођ. 1954. год., Глогова, општина Братунац, командир чете и вођа напада на бројна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Сулејмановић (Мујо) Муниб, рођ. 1953. год., Урковићи, општина Братунац, командир чете и вођа напада на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Сулејмановић (Мујо) Вахид, рођ. 1966. год., Урковићи, општина Братунац, командир чете и вођа напада на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Сулејмановић (Васиф) Лејла, рођ. 18. 11. 1969. год. у Брчком, била настањена у Брчком, Браће Биберовића 13; - **одговорна** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовала као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Сулејмановић (Шабан) Ибро зв. "Инц", рођ. 08. 07. 1957. год. у Ровашима, општина Власеница, припадник муслиманских

снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Вранџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено.

Сулејмановић (Шабан) Мирсад зв. "Скејо", рођ. 17. 04. 1967. год. у Скурићима, општина Власеница, командир 3. чете Церанског одреда тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсејцани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника Војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Сулејмановић Шефкет, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убиства настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору, - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Сулејмановић Јусуф, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за почињени

ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убиства настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Сулејмановић Мерхудин, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све,

општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Сулејмановић Мевлудин; - одговоран је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Сулејмановић (Реџа) Халид зв. "Жуфо", рођ. 02. 11. 1965. год. у Брчком, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком Ул. Салкића бр. 2; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, nanoшење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Суљагић (Незир) Мирсад, рођ. 26. 12. 1958. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Импек Павао 29, пре рата рдио као милиционар у Станици милиције Брчко,

припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буквицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Суљагић Мехо, из Каменице, општина Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Суљаковић Нијаз, Сарајево; - **одговоран** је за насилно упадање и пљачку станова српских цивила између којих је и породица Љубе Чамура и породица Мелчић у сарајеву у току 1993. год.

Суљић (Сакиб) Намик, рођ. 03. 02. 1945. год. у Орашју командант 105. босанско-шамачке војне бригаде, са сједиштем на подручју Орашја; - **одговоран** је што је, наредио употребу артиљерије на насељено подручје града дана 14. 05. 1992. год. гдје је од парчадног дејства гранате тешко рањен, са смртним исходом

Омерагић Фикрет, такође је на истом мјесту задобило тешке повреде његова супруга Омерагић Фикрета, а на објектима је наступила материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 26. 11. 1992. год. гдје је од експлозије гранате погинуо Мустафић Хусеин и Капетановић Зејнета, двоје је рањено, а причињено је материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 19. 09. 1992. год. гдје је усљед парчадног дејства гранате рањено пет цивила, а на цивилним објектима је наступила огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца дана 28. 05. 1994. год. гдје су, усљед гранатирања и дејства парчади граната смртно страдале двије особе, а четири особе су задобиле теже тјелесне повреде. На приватним и друштвеним објектима је начињено велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца дана 07. 06. 1995. год. усљед чега је наступила велика материјална штета на објектима друштвеног власништва; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 12. 1992. год. гдје је смртно страдао малољетник Златко Табановић, а тешке тјелесне повреде задобило је четворо цивила, док је у унутрашњости станова причињена велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 10. 1992. год. од чијег дејства су смртно страдале три особе, двије је задобило теже, а једна лакше тјелесне повреде. На објектима друштвеног власништва је причињена огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца дана 04. 08. 1995. год., гдје је од посљедица гранатирања на објектима друштвеног власништва, причињена огромна материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио

града Шамца, дана 06. 05. 1995. год., гдје је на друштвеним објектима, од посљедица гранатирања, наступила велика материјална штета; наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 10. 05. 1995. год. гдје је од посљедица гранатирања на приватним и друштвеним објектима причињена огромна материјална штета.

Суљић (Смајил) Дамир зв. "Макија", рођ. 01. 12. 1967. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Браће Сулџагића 72, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маочке, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочке, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени; - **одговоран** је за

нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Суљић (Смаил) Дамир, рођ. 01. 12. 1967. год. у Брчком, припадник 108. брчанске бригаде; - **одговоран** је за намерно убијање цивила 14. 09. 1992. у селима Витановић, Буквик Доњи и Буквик Горњи на подручју општине Брчко и том приликом убијено 16 лица српске националности, опљачкано, запаљено више кућа, срушена православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-239.

Суљић (Хусеин) Сулејман; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко.

Суљић Мехо, Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица

код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.

Суљић (Бећир) Сафет, рођ. 10. 01. 1970. год. у мјесту Друм, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Суљић (Бећир) Сејфудин, рођ. 04. 09. 1963. год. у мјесту Друм, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Суљић (Смаил) Дамир зв. "Макија", рођ. 01. 12. 1967. год. у Брчком, припадник 108. брчанске бригаде, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво,

гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Суталић Јаско, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, јула 1992. у мјесту Подорашац на подручју општине Коњиц именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству српског цивила Живак Драгана рођеног 1963. год.

Табаковић (Абдулах) Салим, рођ. 14. 10. 1969. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи, кбр. 491; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Табаковић Шукрија зв. "Шулц", из села Стожерско, општина Сребреница; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према српском цивилном становништву на подручју Сребренице, село Тегаре, гдје је у јулу 1992. год. заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад из засједе на српске цивиле и том приликом су убијена три младића - Илић Цвијетина, Илић Радојка и Вучериновић Милојка.

Табаковић (Мустафа) Мубекир, рођ. 04. 03. 1970. год. у Вишеграду, припадник ТО БиХ; - **одговоран** је за малтретирање и физичко злостављање припадника ЈНА, пријетња пиштољем, ударање по глави при чему је свједока облила крв и када је дошао себи отет му је новац у износу (30\$ УСА и 50 ДМ) у Вишеграду крајем новембра 1991. год.

Табаковић Сарија; - одговоран је за ратни злочин убијање цивила. У прољеће 1993. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на мјесто Штитарево код Вишеграда. Том приликом су убили српског цивила Миливоја Ристића.

Табаковић Сенахид, из села Стожерско, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Табаковић зв. "Мањо", из села Стожерско, општина Сребреница, остали подаци непознати; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према српском цивилном становништву на подручју Сребренице, село Тегаре, гдје је у јуну 1992. год. заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад из засједе на српске цивиле и том приликом су убијена три

младића - Илић Цвијетина, Илић Радојка и Вучериновић Милојка.

Тадић Сенад; - одговоран је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Тахировић (Спахо) Ирфан, рођ. 10. 04. 1967. год. у Омербеговачи, Општина Брчко, био настањен у Омербеговачи кбр. 85; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Тахто (Салко) Халил, рођ. 22. 11. 1956. год. у месту Потпеће, општина Фоча, био настањен у Брчком, Јусуфа Чампаре бр 20/б, пре рата радио у Служби државне безбедности у Брчком, припадник 108.

Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Таловић (Мустафа) Мирсад, рођ. 27. 06. 1975. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Таловић (Рахман) Рамиз, рођ. 15. 03. 1972. год., Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Таловић (Салим) Самир, рођ. 01. 11. 1971. год., Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Тандир (Авдо) Неџад, рођ. 29. 04. 1959. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Бановића 18; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Тандир (Емин) Решид, рођ. 09. 04. 1971. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Г. Васића 60; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом

извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Тарлак Нијаз, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик.

Татар Хасиб, рођ. 06. 01. 1963. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју

општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.

Татаревећ (Мевлудин) Асмир, рођ. 14. 06. 1964. год. у Брчком, био настањен у Брчком, М. Шехића бр. 2, прије рата радио у луци у Брчком; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор ускладишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске на-

ционалности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запалјене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Татаревећ (Сафет) Армин, рођ. 19. 02. 1967. год. у Брчком, био настањен у Брчком, И. Кунџа 2; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које

је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној нози док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запалјене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Татаревећ (Сафет) Мухамед, рођ. 05. 05. 1960. год., у Брчком, био настањен у

Брчком, у Улици Фадила Хаџиефендића бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Тањић (Мевлудин) Шевалија, рођ. 17. 04. 1960. год. у Хумцима, општина Лопаре, био настањен у Брки, кбр. 126, пре рата радио као начелник Одељења за спречавање и откривање криминалитета у Брчком, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи

број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Тањић (Надил) Смајо, из Горњих Хуманаца, општина Лопаре; - **одговоран** је као припадник муслиманске патроле МОС-а, што је 28. 02. 1993. год. извршио упад у кућу Гашић Јове у селу Бразје-Лопаре одвео га са саучесником Тањић Мухамедом ван села, а након извјесног времена, вратио се у село и саопштио да се Јово објесио. Мјештани су га скинули са дрвета и сахранили.

Тањић (Сулејман) Мухамед, рођ. 05. 01. 1960. год. у Горњим Хумцима, општина Лопаре; - **одговоран** је као припадник муслиманске патроле МОС-а, што је 02. 09. 1992. год. извршио упад у кућу Гашић Јове у селу Бразје-Лопаре, одвео га са саучесником ван села, а након извјесног времена, вратио се у село и саопштио да се Јово објесио. Мјештани су га скинули са дрвета и сахранили; - **одговоран** је за почињен ратни злочин над српским становништвом гдје је вршено одвођење у логоре и том приликом рађено је засјецање ножем на челу усташки симбол "У", ножем урезивани крстови на леђима, туча и дављење у базенима са водом у селу Брезје код Лопара друга половина 1992. год.

Тељиговић Сабина, одговорна је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починила у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на

српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораш индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именована је учествовала у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Темовић Иван, командант мјешовитог артиљеријског дивизиона 1 Тузланске бригаде АР БиХ; - **одговоран** је што је 03. 08. 1994. год. у склопу те бригаде са положаја Царске башће, испалио више артиљеријских пројектила на Лопаре чијом експлозијом је почињена већа материјална штета, а више лица рађено, а теже рањени Мирковић Ацо, Ђокић Јово, Савић Оливер из Тузле. Такође исти напад обновио 12. 10. 1994. год. у селу Вукосавце заселак Митровићи. Кад је више лица

рањено, а Митровић Ковилџка кћи (Илија) погинула, теже повреде задобио Милан Митровић и Митровић Милица. Напад који је извршио 23. 07. 1994. год. на Лопаре убијен је Марковић Момчило и Марковић Митар, а 06. 04. 1995. год. исти је гранатирањем Лопаре тешко повредио Марковић Пају и Марковић Винка и Јањић Лазара.

Тенцо Омер, рођ. 1962. год., муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ-командир снајпериста; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносењу им тешке повреде и патње.

Тепић Мујо, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено

или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Теровић (Рамиз) Сабахудин, рођ. 03. 10. 1972. год. у Горажду, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајнице у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Теровић Самир зв. "Тера", из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен на цивилним српским становништвом у првој половини маја 1992. год. у Горажду када је са групом муслиманских војника упао у кућу Миша Јевђевића у ул. Ксеније Танасковић бр. 1, из куће одузели све вредније ствари. Кућу запалили, а власника и његовог а Миленка одвели у насење Махала у Горажде и ту их лишили живота, стрељањем.

Терзић (Винко) Албина зв. "Нина", рођ. 29. 02. 1972. год. у Варешу, припадница војне полиције ХВО-а, - **одговорна** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивала стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, помљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о

зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша, одговорна је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној школи у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак

убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098), - **одговорна** је што је учествовала у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Терзо (Мехо) Мехо, рођ. 01. 01. 1945. год. у селу Пендичићи, општина Трново, МБ 0101945173891, по занимању пензионисани милиционер, био настањен у Трнову; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-K4/94 ДЦ 1(21).

Тетрубић Анте, припадник војне полиције ХВО, из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Тигуро Јела, из Ритешића, као припадник хрватске војне формације одговорна за учешће у убиству Дејановић Мирка из Мајевца 06. 05. 1992. год. у Ритешићима и његовом масакрирању крампом, одсијецање главе, nanoшење повреда од 100 убода ножем и одсијецање полног органа и стављање у уста.

Тихић Ахмет, један од командира паравојних формација муслиманских

екстремиста. Учествовао у нападима на српска села на подручју Сребренице.

Тихић (Мујо) Ахмо, рођ. 04. 01. 1955. год. у селу Лијешће, општина Скелани, члан муслиманских формација Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Тихић Самир, из Лијешћа, бивша, општина Сребреница, припадник "Зелених беретки", Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Крњиће, општина Скелани, дана 05. 07. 1992. год. којом приликом је убијено 18 лица, а рањено 12 лица српске националности који су се

налазили код својих кућа запаљено је 33 куће, 37 штала, 30 помоћних објеката, запаљена нова и стара школа са шест станова, демолирани црква, опљачкана цјелокупна имовина села и отјеран неутврђен број крупне и ситне стоке.

Тирић (Хасо) Амир; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је у периоду априла и маја 1992. год. вршио масовна противзаконита хапшења лица српске националности на подручју општине Дервента.

Тиро Шабан зв. "Тики", из села Будмолићи, код Тарчина; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казии Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноги су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-611)

Тиро Мурат, стражар, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и

гвозденим шипкама, присиљан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Тошић (Чедомир) Милош, рођ. 03. 04. 1954. год. у Јабучју, општина Лајковац, био настањен у Брезнику, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Тодолац Шимо, стар 40 година, припадник ХВО-а; - **одговоран** је што је као припадник ХВО групе "Ватрени коњи", учествовао 08. 05. 1992. год. у оружаном нападу на цивилно српско становништво у Новом Граду и околини града, пљачкали и запалили куће, становништво похапсили и одвели у логоре "Тулук", средњу школу у Бос. Броду, тровину чарапа у Бос. Броду, међу којима и већи број жена (само у Тулеку било 30 жена), те нехумано поступали и тукли, а жене силовали, међу њима и дјецу од 9-13 година, уз примјену монструозних поступака. Тортури је било изложено од маја до септембра 1992. год.

преко 4.500 цивила српске националности (детални подаци са именима ДЦ, 4/2, лист "Железничар").

Тојага Зијо, из Мостара, стражар; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор "Ћеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирани, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе Человина у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присиљан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору; - **одговоран** је за злочин почињен над српским ухапшеницима-ратним заробљеницима на подручју Мостара у логору војне полиције ХВО на машинском факултету 20. 06. 1992. год. када је учествовао са више војника ХВО у тучи, злостављању заробљеника међу којима припадника Војске Републике Српске Ковач Дарка су претученог одвели из логора, наводно у болницу, с тим што му се даље сваки траг губи. Након мучења премјештени су у логор "Чеховина" у Мостару гдје је настављено мучење; - **одговоран** је као припадник ХОС-а за узимање талаца и стварање логора за Србе у Мостару, ћеловине, током 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу и затварању 420 Срба међу којима 70-80 жена, у логору су многи мучени, пребијани, желе си-

ловане уз примјер да мораш пред публиком силовати Сркињу.

Токић Горан; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је априла и маја 1992. год. вршио незаконита хапшења лица српске националности и у Дому ЈНА, општина Дервента, везао за радијатор са лисицама Ђукић Перу, а Милана, и у таквом стању држао га 24 часа без воде и хране.

Токић (Владо) Голубан зв. "Голуб", рођ. 28. 09. 1959. год. у мјесту Осредак, општина Какањ, задње пребивалиште у Дервенти, полицајац СЈБ Дервента; - **одговоран** је што је у временском периоду од 06. 06. 1992. год. до 23. 11. 1992. год. обављајући дужности стражара у Истражном одјељењу при Окружном затвору у Зеници, у више наврата учествовао у физичком и психичком злостављању лица српске националности, који су као цивилно становништво из српских села противправно лишени слободе, те стационарани у просторије КПД у Зеници.

Токовић (Туфик) Неџад зв. "Нећко", рођ. 01. 04. 1971. год. у мјесту Витомирица, општина Пећ, Република Србија, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Стари друм бр. 6; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвојење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних

патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у његово 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Толић Илија; - одговоран је као припадник ХВО-а што је у периоду априла и маја 1992. год. вршио незаконита хапшења лица српске националности на подручју општине Дервента и у Дому ЈНА неутврђеног дана везао за радијатор са лисицама Ђукић Перу, а Милана, и у таквом стању држао га 24 часа без воде и хране.

Толић Иван; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и мињањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграде бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих

лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима крајем маја 1992. год., логор за Србе у фискултурној сали у Оџаку гдје је учествовао у злостављању преко 700 затворених Срба, међу којима је било жена које су свакодневно силоване.

Толић Јосип, рођ. 1968. год., из Бијелих Бара, замјеник заповједника логора у Оџаку; - **одговоран** је што је као припадник ХВО групе "Ватрени коњи", учествовао 08. 05. 1992. год. у оружаном нападу на цивилно српско становништво у Новом Граду и околини града, плъчкали и запалили куће, становништво похапсили и одвели у логоре "Тулек", средњу школу у Бос. Броду, тровину чарапа у Бос. Броду, међу којима и већи број жена (само у Тулеку било 30 жена), те нехумано поступали и тукли, а жене силовали, међу њима и дјецу од 9-13 година, уз примјену монструозних поступака. Тортири је било изложено од маја до септембра 1992. год. преко 4.500 цивила српске националности (детални подаци са именима ДЦ, 4/2, лист "Жељезничар"); - **одговоран** је као учесник у вршењу злочина против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима ти-

јела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеву у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша; - **одговоран** је што је, наредио употребу артиљерије на насељено подручје града Шамца дана 14. 05. 1992. год. гдје је од парчадног дејства гранате, тешко рањен, са смртним исходом Омерагић Фикрет, такође је на истом мјесту задобила тешке повреде његова супруга Омерагић Фикрета, а на објектима је наступила материјална штета., наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 19. 09. 1992. год. гдје је смртно страдао малолетник Златко Табановић, а тешке тјелесне повреде задобило је четворо цивила, док је у уну-

трашњости станова причињена велика материјална штета., наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 10. 1992. год., од чијег дејства су смртно страдале три особе, двије су задобиле теже, а једна лакше тјелесне повреде. На објектима друштвеног власништва је причињена огромна материјална штета., наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 27. 06. и 28. 06. 1992. год. усљед њега је погинуо Симендић Раде, а три лица су рањена, на објектима друштвеног власништва је наступила велика материјална штета.

Томаш (Иво) Слободан, рођ. 13. 11. 1973. год. у Пристика, општина Скендер Вакуф, са пребивалиштем у Пристика бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Томић (Лука) Мишо, рођ. 21. 08. 1962. год. у Дубравама, општина Брчко, био насањен у Дубравама, кбр. 129, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992.

год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана, а куће и друге просторије запаљене.

Томић Бела; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Томић (Лука) Мишо, рођ. 21. 08. 1962. год. у Дубравама; - **одговоран** је за намерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Томић Петар; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарала и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 идентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална

учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду мај-јуни 1992. год. логор за Србе у фабрици "Стролит" на подручју општине Оџак гдје је вршио физичко злостављање и мучење.

Томић Сениша, припадник ХОС, управник логора Љубушки; - **одговоран** је злочине почињене према затвореним Србима у логору у згради бившег затвора на подручју општине Љубушко у периоду 10. и 11. 06. 1992. год. када су убијени Ђорђе Вуковић и Шерлез Анђелко, а затим су тијела спаљена; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јун-август 1992. год. у логору за Србе у згради бившег затвора на подручју општине Љубушки гдје је учествовао у мучењу заробљеника, злостављању, вађењу очију и присиљавање да поједе, давање соли без воде преко 15 дана.

Томовић Иван, замјеник команданта мјешовитог артиљеријског дивизиона 1. Тузланске бригаде АР БиХ **одговоран** је што је заједно са Шабић Хусеином командантом тог дивизиона, испалио 28. 05. 1995. год. више артиљеријских пројектила на насеље Лопаре и тиме нанијео велике штете фабрици ДП "Термал" Лопаре, а након поновљеног напада 01. 06. 1995. год. на исто мјесто теже повредио у Вуковсавцима Видаковић Мирослава са истог мјеста именовани је извршио гранатирање 28. 05. 1995. год. ДП Шумарства "Мајевица" Лопаре чија експлозија граната нанијела велику материјалну штету и тежу повреду Марковић Неђи и Остојић Цвијети.

Топаловић (Бењамин) Амир, припадник војне полиције ХВО-из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Топаловић Емир; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Топаловић Мушан зв. "Цацо", командант 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за организовање и наредбу вршења злочина над цивилним српским становништвом, хапшењу цивила средином октобра 1993. год. у Сарајеву у становима у ул. Бориса Кидрича бр. 3,

одвођење у штаб 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, гдје је по наређењу вршена туча, потом одвођење на мјесто звано "Казани" којом приликом је Радосављевић Враниславу са два, три потеза ножем пресјечен врат, послје тога одсјечена глава, а Шалипур Предраг убијен, којом приликом је ножем одвојена глава и потом тијело бачено у провалију "Казани".

Топаловић Нермин зв. "Нане", муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. почињено више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацали у провалију.

Топаловић Џемо, један од команданата у 10-тој брдској бригади, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењу глау логораша, извођење на снијег ради мучења хладноћом преко 140 лица српске националности; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Ка-

зани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Топић Јадранко, предсједник извршног вијећа општине Мостар, припадник ХВО; - **одговоран** је за учешће у хапшење, тучи и пљачки стана свиједока којему је у времену док је био у затвору мај-август 1992. год. у Мостару, опљачкана имовина и вриједности од 250.000 ДМ; - **одговоран** је за организовање тзв. радног вода и привођење Срба, цивила који су одвођени на разне физичке радове и приморавани да се међусобно туку у Ливну крајем 1992. год. и почетком 1993. год.

Топић Цевад; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Топић Зоран, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Тополовац (Мијат) Шимо, рођ. 13. 04. 1961. год. у Новом Селу, општина Оџак; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица

мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Топован Хасан, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретељ" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе

свијећом, гашење опушака по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно сливавање жена.

Торлак Нијаз; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Товило Амброзије зв. "Окоља", припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима крајем априла 1992. год. затвор бише станиве милиције у Рами на подручју општине Горњи Вакуф, гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу на разне начине, чупање клиштима ноката са руку, вјешање као вид престашивања затвореника.

Туђман др Фрањо., Велико Трговишће, предсједник Републике Хрватске и врховни командант Војске Републике Хрватске, из Загреб; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката,

цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Тубог Мухамед, из села Раштелица, код Тарчина, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Туцаковић (Адем) Алма зв. "Чичак", рођ. 22. 09. 1964. год. у Храсници, општина Илица, стално мјесто боравка Сарајево, општина Илица, Храсница, Бунички поток бр. 157; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илићанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, плљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим

облицима злостављања, најсвирилијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Туцаковић Есад зв. "Есо", муслиман; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом који је починио средином октобра 1993. год. у Сарајеву на локацији званој "Казани" заклао Србина Лабљив Василија, а послѣје тога му ножем одсјекао главу, а потом тијело бацио у провалију.

Туце Никола, прије рата био командир саобраћајне полиције у Мостару, главни командант у логору; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор "Ћеловина", Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирани, тукли,

мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Туфо (Алија) Рефик, рођ. 12. 05. 1950. год. Дурановићи, општина Хаџићи гдје је био и стално настањен; - **одговоран** је за напад на село Врнојевићи, општина Живинице 21. и 22. 06. 1992. год. и директно учешће у убиству Бошковић Томислава, Ришић Даше, Јовановић Чеде, Стевановић Љепојку и њеног сина Стевановић Здравка, прије ликвидациј ова лица су мучена вађењем очију и клањем; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паћењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1).

Тунарџић Хазим, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су

супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Тупура Матан, из Поточанског Липика; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у упаду у кућу Нинковић Драге, дана 05. и 06. 06. 1992. год. у Новом Граду, општина Оџак, гдје је вршено малтретирање и туча становника уз употребу оружја а 3 жене су издвојене и одведене у Посавску Махалу, гдје је вршено силовање и противприродни блуд, а затим им је наређено да наге трче ка Новом Граду.

Турчало Мехо, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10.

1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Турчиновић (Мухамед) Мухамед зв. "Зека", рођ. 1953. год. у Драговићима код Пазарића, организовао са Дуповцем логор "Силос" и хапсио Србе; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а ноги су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Туралија Иво, заповједник 55. домобранске пуковније Хрватског вијећа обране Бугојно; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних

објеката, цијелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Туралија (Мирко) Јосип, рођ. 24. 10. 1961. год. у Беговуселу, општина Купрес; - **одговоран** је што је дана 07. 04. 1992. год. као припадник формација ХОС, за вријеме оружаног напада на подручје општине Купрес, пуцањем из пјешадијског оружја са више хитаца лишио живота комшију, старца и цивила Спремо Симу у Бегову селу.

Туралија (Славо) Зоро зв. "Зорана", рођ. 26. 04. 1961. год. у Бегову селу, општина Купрес; - **одговоран** је што је, као припадник хрватских паравојних формација ХОС и других у времену од 04. 04. до 06. 04. 1992. год. у подручју Купреса, а из националистичких побуда, учествовао у убиству цивила српске националности који нису били наоружани нити су имали средства за одбрану, већ су приликом напада на Купрес панично бјежали. Убијено је 11 лица српске националности, а њихова имена су садржана у КП-КУ-60/92, ЦЈБ Купрес.

Туран (Махмут) Џевад, рођ. 20. 06. 1968. год., у Котор Варошу; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаных сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Туркановић (Јусуф) Адем, рођ. 20. 11. 1964. год. у Камичанима, општина Приједор, са пребивалиштем у Камичанима, општина Приједор.

Турковић (Мехмед) Омер, организатор паравојних јединица СДА у овом крају које су се бориле под називом "Љиљани". Опљачкао имовину Момчила Јовановића из Сребренице.

Турковић Енес, из Горажда, командант батаљона у Горажданској муслиманској бригади; - **одговоран** је за командовање, организовање и учешће у нападу средином 1992. год. на српска села на територији општине Горажде, опљачкање кућа и других објеката, као и убиство 29 људи, жена и дјеце међу којима је било болесних, старих и изнемоглих лица, а млађе су силвали. Доказ о кривичној пријави документ 3.695 ДЦ Београд. Нападом на српска села Борак Брдо и Грабовицу убили шесторо Срба од којих су старца Илију Гладанца исјекли ножем на комаде пред његовом кућом у селу Борак Брдо па су прије сахране дијелови његовог тијела сакупљани у шаторско крило. Међу убијенима је и Анђелка Терзић из Грабовице.

Турковић (Халил) Фадил, рођ. 02. 03. 1953. год. у Назди, општина Власеница, до маја 1992. год. је био командир СЈБ Власеница и изузетно активан члан СДА Власеница, учествовао у наоружавању муслимана у Власеници, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач".

Турковић Муниб, са подручја општине Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Турковић (Махмут) Мурат, рођ. 15. 02. 1972. год. у Врсињу, Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Туркушић (Смаил) Енес, рођ. 15. 11. 1949. год. у Орашју, био настањен у Брчком, Исмета Тробрадовића 28, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Турнаџић (Мустафа) Омер, рођ. 03. 01. 1970. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу

убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Турнаџић (Ибрахим) Џемил, рођ. 04. 05. 1963. год. у Ровашима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Турсић (Хусо) Мухарем, рођ. 26. 10. 1946. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Б. Симића 2, пре рат радио као милиционар у Станици милиције Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Турсумовић (Салко) Зулфо, рођ. 21. 11. 1933. год., из Сућеске, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у

нападу на површински коп Браћан, власништво ДД "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирепији начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину; - **одговоран** је за злочин над цивилним српским становништвом као припадник

муслиманских оружаних снага које су 24. 09. 1992. год. напали село Подравоње у општини Милићи, опљачкали га и запалили, побили 19 рањених лица, а њихова тијела масакрирали, а лично именовани је заклао тешко рањеног Томислава Перендића, ставио му главу у своје крило и одсјекао је, а оружана формација којој је припадао одсјекла је Јовановић Светозару главу и набила је на колац, а Гојку Томићу одсјечену главу бацили 20-ак метара даље од тијела; - **одговоран** је за злочин почињен над заробљеницима у Сребреници септембра, октобра 1992. год. који су подвргавани разним мучењима и злостављањима од чијих посљедица је издахнуо Кукић Драгољуб, раније осуђиван за троструко убиство; - **одговоран** је за учешће у нападу на село Међе, општина Сребреница, дана 15. 05. 1992. год. када је убијена Андрић Петрија, а тешко рањен Суботић Видоје, а дана 20. 05. 1992. одведен је Суботић Радивоје, а убијен из ватреног оружја, касније 25. 05. 1992. год. ухапшен је и одведен Гагић Милојко, који је тучен, мучен и исти дан убијен, а сутрадан му је кућа опљачкана и запаљена; - **одговоран** је за учешће у нападу на чисто српско село Рупово Брдо, дана 10. 06. 1992. год. услед чега је погинуло пет цивила, два рањено, а три нестало. Запаљено је и опљачкано село (25 кућа) као и ОШ и управна зграда ДП "Бирач"; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од

задобijenих удараца и мучење у Сребреничком затвору; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.; - **одговоран** је за намијерно убијање ухапшеника-ратних заробљеника на подручју оштине Сребреница. Српске затворенике у затвору у Сребреници је подвргавао разним мучењима и злостављањима као што је батинање цјепаницама и другим предметима, гашење цигарета по тијелу. Исхрана је била лоша тако да су затвореници за 21 дан губили и по 3 кг. Један затвореник је тучен до смрти. (Доказ: Комитет бр. 378/94-14); - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Турсуновић (Хусеин) Нурија, рођ. 10. 09. 1939. год. у Рашљанима, општина Брчко, био настањен у Брчком, насеље Брод, кбр. 10, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи

број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Турсуновић (Нурија) Зијад, рођ. 11. 07. 1961. год. у Брчком, био настањен у Броду, кбр. 66, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Турудић Омер, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намери да прикрију почињене злочине, исте закопали

на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Турусовић Зулко, командир затвора у Сребреници; - **одговоран** је за злочин почињен над заробљеним српским цивилима у затвору у Сребреници у времену јануар-фебруар 1993. год. због нехуманог поступања према рањеницима и болесницима., намјерно убијање цивилног становништва и нехумано поступање са рањеницима и болесницима. Напад на цивиле у селу Кушићи, рањавање и заробљавање цивила, као и мучење и малтретирање затвореника. (Доказ: В-046)

Туткур (Салих) Един, рођ. 06. 06. 1969. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Мује Џубе број 6/1, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Ћатић (Осман) Емир зв. "Еко", рођ. 30. 09. 1970. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Ул. Мује Џебе број 14/9, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријећање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Ћатић (Смајо) Исмет, рођ. 1967. год. у селу Жуља, општина Невесиње, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 11. 11. 1994. год. у селу Жуберин на подручју општине Невесиње у том приликом су убијена три српска цивила Чабрило Мара рођ. 1911., Чабрило Даринка рођ. 1929. и Чабрило Милосав рођ. 1940., два лица рањена, опљачкано и запаљено већи број кућа.

Ћатовић (Осман) Адем, рођ. 01. 02. 1956. год. у Брчком, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком, Ул. 16 НОУБ бр. 19; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-а 108. Брчанске бригаде БиХ, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођењу већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва

на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Ђешко (Хасиб) Зијад, из мјеста Каберник, гдје је и рођ. 16. 10. 1964. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Ђејван (Ибро) Адем, рођ. 07. 04. 1971. у Дабовци, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Ђејван (Касим) Сурман, рођ. 05. 01. 1968. год., у Радахова, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07. до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз наношење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ, 117/93.

Ђелебић (Мујо) Хасиб, рођ. 1958. год., из Церске, Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Метаљка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Ђеркез Нагиб, официр МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима-ратним заробљеницима у периоду јун-октобар 1993. год. у затвору у Казнено поправном дому на подручју општине Зеница гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, изнуривању глађу, понижавању.

Ђеско Химзо; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Ђевизовић Предраг, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима-ратним заробљеницима у периоду април-мај 1991. год., у затвору у баракама у кругу војне касарне на подручју општине

Нова Градишка, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, понижавању и сексуалном злостављању.

Ђибо др Есад, ортопед у Сарајеву; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Ђибо Сафет, из села Пиљана код Зворника, командант тзв. Армије БиХ у Коњицу; - **одговоран** је за злочин почињен 19. 04. 1993. год. у селу Хомоље код Коњица, гдје су заробљени сви мушкарци-Срби, њих 95, од којих су издвојили њих четворо и јавно стријељали.

Ђимпо Муниб, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенце. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволога 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Ђорић Иренко, са станом у Рударској 38, Мостар; - **одговоран** за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присиљан рад.

Ђорић Валентин, из Читлука, био старјешина над другим затворима у Херцеговини, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од 10. 06. до 18. 08. 1992. год. у затвору у полицијског станици на подручју општине Љубушко тако што је учествовао у физичком злостављању, психичкој тортури логораша.

Ђорић Виктор, из Јасенице код Мостара, стражар, припадник ХВО и ХОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-октобар 1992. год. у логору за Србе "Человина" у Шантићевој улици 27 бивши Окружни затвор гдје је учествовао у физичком злостављању логораша и њиховом понижавању на разне начине, свакодневна туча пендрецима и гвозденим шипкама, присиљан рад на градњи бункера, ношење врећа пијеска, силовање жена у логору.

Ђосић (Алија) Авдо, стар око 28 година из Кијева, општина Трново; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (са 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21); - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу

преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и стараца, у затвору су мучени, пребијани, малтретирану полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послеје размјене.

Ђосић (Јосип) Мирослав, рођ. 26. 09. 1955. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Марковић Поље 1-6; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђосић (Мехмед) Сенад, рођ. 07. 09. 1973. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Б.Кркељаша бр. 41, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама,

вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присиљан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Ђосић Хектор зв. "Дига", Хрват, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од маја до августа 1992. год. у логору за Србе у "Дретељу", гдје је учествовао у мучењу, понижавању и силовању жена српске националности.

Ђосић Мустафа; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Ђулић (Исмет) Шанел, из Стоца, стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од новембра 1994. год. до марта 1995. год. у логору за Србе у спортској дворани "Мусала" на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у мучењу логораша глау,

заstraшивање да ће вршити клање, психичка тортура и др.

Ђулиман Кемал, судија који је учествовао у одлучивању о томе који Срби ће бити погубљени; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Ђулиман Џемо, припадник ТО Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима на подручју Храснице код Сарајева у логору у подруму незавршене стамбене зграде у периоду 1992.-1994. год. у којем је било затворено до 100 Срба гдје су били изложени страховитим тортурама. Од последица задобијених повреда умирло је седам затвореника (списак имена се налази у КП Комитета ДЦ I-2 II/10); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу.

Ђума (Андрија) Стјепан зв. "Штефо", рођ. 20. 11. 1966. год. у Босанском Броду гдје је и настањен; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин

извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је што је дана 25. 03. 1992. год., у својству припадника паравојне групе, у којој су се поред њега налазили Кљајић Блажан, Ђума Дамир, Кожул Јозо, Кљајић Иво, Ђума Влатко, Ђума Станко и Маринић Миро наоружан аутоматским оружјем, око поноћи учествовао је у опкољавању, а потом и минирању пословног дијела куће тј. два пословна простора приземље куће Мартић Андрије, која је лоцирана у улици ЈНА на броју 63 у Броду, након чега је

заједно са Ђума Дамиром, Кожул Јозом и још неколико неидентификованих починилаца, насилно ушао у кућу, коју су пријављени тражећи новац и драгоцености претресли, а потом из подрумске просторије, гдје су се покушали прикрити, извели Мартић Момира, његову супругу Мериму, Мартић Андрију, Дујанић Душка и Дујанић Бранка, те им наредили да бјеже низ улицу ЈНА, у правцу бензинске пумпе, да би након што су ови кренули из аутоматског оружја на исте отворили ватру лишивши при томе живота устрелима у леђа Мартић Андрију, Мартић Момира и Дујанић Душка, док су Момировој супрузи Мерими нанијели тјелесне повреде у виду прострелина и устрелина, док је Дујанић Бранко остао неозлијеђен, тако да је помагавши Мерими да се прикрије у оближњем свиџу успио да побегне са лица мјеста.

Ђума (Станислав) Станислав зв. "Станко", рођ. 09. 11. 1959. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са посљедњим пребивалиштем у Босанском Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне

полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ђума (Стјепан) Дамир, рођ. 11. 01. 1977. год. у мјесту Куртх, СР Њемачка, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала,

зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова и гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је на стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ђума Влатко; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила"

Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Ђурчић Марин; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Ђовчић (Мехмед) Есад, рођ. 13. 06. 1968. год. у Ровашима, општина Власеница, добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992.

год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Удовчић (Мехо) Халид, рођ. 02. 02. 1974. год. у Ровашима, општина Власеница ; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Угљан Неџад; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Угљар (Драго) Слободан, рођ. 13. 07. 1965. год. у Доњем Вукшићу, општина Брчко, био настањен у Доњем Вукшићу кбр. 11, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Угљеших (Анте) Ивица, рођ. 23. 04. 1961. год. у Г. Скакави, општина Брчко, гдје је и настањен кбр. 72; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, доношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из

које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Ухота Едо, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Устамујић Недин; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима

МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Устић (Енес) Акиф, рођ. 1948. год., Сребреница, један од команданата веће војне формације муслиманских екстремиста, директно предводио нападе на већину српских села, међу којима су Осредак 14.05. 1992.год., гдје је учествовао у спаљивању четири особе српске националности; Опарци 01. 06. 1992. год., гдје је убио пет особа; Залазје 12. 07. 1992. год., гдје је поново спалио један број цивила; те Факовићи 05. 10. 1992. год. Према неким информацијама, он је био замјеник команданта Насера Орића. Лично је мучио свог школског друга Радосава Андрића.

Устић Акиф, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 30. 06. 1992. год. у селу Брежани, општина Сребреница у којом приликом је убијено 22 мјештана српске националности, који су мучени на разне начине одсијецањем главе, разапињањем на крст и спаљивањем. Село је опљачкано, запаљено и уништено. Опљачкано је 200 крава и сва друга стока; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 12. 07. 1992. год. у селу Залазје, општина Сребреница у којем је извршен ратни злочин над српским становништвом и том приликом убијено 38 лица. Злочин је урађен под командом Орић Насера, - **одговоран** је за почињени ратни злочин 01. 06. 1992. год. у Опарцима, засеок села Брезовица, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин убијања мјештана српске националности, спаљивања 22 српске куће колико их је и било у овом селу. Том приликом је убијено шест мјештана.

Устић Хасо, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Гапиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадиће, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Фоча дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакрирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена, а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Узналић (Химзо) Мухамед, рођ. 1966. год. у селу Околишће, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 20. 06. 1992. у селу Хлапчевићи на подручју општине Високо и том приликом убијено пет лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-252.

Узуновић Нермин зв. "Шок"; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логоразатора.

Фачић (Хасиб) Ахмед, рођ. 27. 09. 1942. год. у месту Брка, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 242, члана Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке,

Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Фатима - Фата, организатор силовања у Боћу, - **одговорна** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовала као припадник хрватско-муслиманских форма-ција у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Фазлагич (Шемсудин) Харис, припадник ХОС-а из Мостара; - **одговоран** је за претрес стана и хапшење Бошковић Милене у Мостару, мај-јуни 1992. год., којом приликом јој је одузета већа количина златног накита и 3.000 ДМ за које није издата никаква потврда; - **одговоран** је за злочин над цивилним српским становништвом, вршио сексуално злостављање, одузимање лична имовине,

вршио убиства, силовања у Мостару 1992. год.; - **одговоран** је за учешће у хапшењу цивила Брботић Томислава и његове супруге у прољеће 1992. год. у Мостару и пљачку имовине, новца и златног накита кога су предали управнику затвора у Мостару.

Фазлагвић Јасна, припадник муслиманско хрватских формација, прије рата радила у СУП-у у Брчком, - **одговорна** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складшту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовала у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељане, - **одговорна** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовала као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број

цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Фазлић Фахрудин; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Фазлић Галиб зв. "Алија", муслиман по националности, припадник ТО Брежа; - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама службе јавне безбједности Бреже над ухапшеним Србима из Горње Бреже кроз малтретирање, тучу и ношење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.) а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара.

Фазлић Мухамед, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складшту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на

голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељане; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Фазлић Мунивера, из Тузле, супруга доктора Фазлића; - **одговорна** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаливањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Фазлић (Осман) Хајрудин зв. "Бато", рођ. 11. 03. 1962. год. у Фочи, стално мјесто

бравка Србиње, Ул. ЈНА бр. 60; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирипијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Фазловић (Авдо) Бахрија, рођ. 19. 01. 1967. год. у Маочи, општина Брчко, био настањен у Маочи бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Фазловић (Муша) Ферид, рођ. 05. 05. 1954. год. у Исламовцу, Брчко, припадник 108. брчанске бригаде Босанске Посавине, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наношење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање

на откопавање неактивираних мина; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Фазловић (Муша) Новалија, рођ. 01. 01. 1948. год. у Исламовцу, општина Брчко, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком 16. МНОУБ бр. 79, бивши

инспектор СУП Брчко; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, nanoшење великих патњи, повреде тјелесног интегритета; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, nanoшење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићице, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинства. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током

1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Фејто Менсур, припадник муслиманско-хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање.

Фејзић Суљо, стражар, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 30. 12. 1992. год. до 18. 08. 1994. год. у логору за Србе у Крупи код Пазарића гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, принудни рад за сјечу дрва, утоваривање истоваривање муниције и хране; - **одговоран** је за организацију и извршење

злочина у периоду од маја 1992. год. до 1993. год. над српским становништвом у логору "Силос"-Тарчин, ОШ "Крупа" гдје су вршили злостављање, малтретирање и убијање.

Фејзовић Халид, био настањен у Бињажеву, општина Хаџићи, а сада настањен у Тарчину, општина Хаџићи, припадник МОС-а (кривична пријава бр. 15-7/02-КУ 58/93 од 19. 11. 1993. год. упућена ВТ-Сарајево); - **одговоран** је за учешће у извођењу из логора Крупа и "Силос" заробљених српских цивила 26. 05. 1993. год. на Ступник, општина Хаџићи, на копање ровова на ватренох линији при чему су убијени из ватреног оружја: Давидовић Драган, Витор Ранко, Његован Бранислав и Голуб Анђелко.

Ферхатбеговић Мустафа, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Фишо (Фадил) Ибро зв. "Џихо" и "Џино", рођ. 23. 07. 1966. год. Трзањ, Хаџићи гдје је стално и настањен стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са

привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Фишо Незир, старјешина војне полиције 109. бригаде; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Фишо Суљо, из Трзањак, општина Хаџићи, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у

логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паћењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-131)

Фикрет ?, из села Димњићи, општина Сребреница; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према цивиним становништву 18. 07. 1992. год., убиство из засједе три младића који су се возили на трактору у селу Тегаре, општина Братунац.

Филиповић (Блажо) Никола зв. "Нико", рођ. 13. 01. 1964. год. у Брчком, био настањен у Уловићу, кбр. 57, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом

извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Филиповић (Блажо) Стјепан, рођ. 12. 02. 1959. год. у Лаништима, општина Брчко, био настањен у Брчком, Г. Лукића бб, пре рата био начелник Станице јавне безбедности у Брчком, један од припадника 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Филиповић (Мартин) Фрањо зв. "Прле", рођ. 01. 10. 1963. год. у Брчком, био настањен у Лаништима, кбр. 19, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Филиповић (Пејо) Иво зв. "Ђорак", из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник штаба команде 108. бригаде ХВО-а Бос. Посавине; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становнишвом у у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098).

Филиповић (Пејо) Нико зв. "Никсо", из Д. Махале, општина Орашје, војни полицајац, припадник ХВО; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као

припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становнишвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Филиповић Пејо зв. "Бабо" и "Вук са Саве", рођ. 1926. год., из Доње Махале, општина Орашје, војни полицајац; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становнишвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је

још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098); - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Форић (Сејдо) Хамид, рођ. 22. 06. 1964. год. у Камичанима, општина Приједор, са последњим пребивалиштем у Камичанима; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, починио злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Франчешевић (Мијо) Марко зв. "Геро", рођ. 27. 10. 1963. год. у Горицама, општина Брчко, био настањен у Горицама, кбр. 85, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик,

Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашлина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Францетић Јуре, заповједник 93. домобранске пуковније Хрватског вијећа обране Бусовача; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Фрљак Муамер, из Брезе, помоћник командира одјељења ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год.).

Фулан (Мујо) Хајрудин зв. "Меле", рођ. 17. 03. 1960. год. у Сијеговцу, општина Брод,

гдје је и настањен; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или минирани. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Хабиб (Вехбија) Вехид, извршилац, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Хабиб (Зулфо) Ален, рођ. 10. 03. 1971. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Винац бр. 213, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Хабиб Авдо, помоћник министра УП; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од

СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајево. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Хабиб (Хасан) Авдо, рођ. 10. 05. 1942. год. у Доњем Вакуфу, са пребивалиштем у Србобрану, Соколина бб, припадник "Зелених беретки"; - одговоран је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Хабиб (Авдо) Сабахудин, рођ. 15. 05. 1969. год. у Доњем Вакуфу, са пребивалиштем у Србобрану, Соколина бб, припадник "Зелених беретки"; - одговоран је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Хабиб (Хасан) Зулфо, рођ. 15. 03. 1944. год. у Доњем Вакуфу, са пребивалиштем у Србобрану, Торлаковац бб, припадник "Зелених беретки"; - одговоран је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Хабибџа Алмир, из Коњица, припадник тзв. Армије БиХ; - одговоран је за злочин почињен 19. 04. 1993. год. у селу Хомоље код Коњица, гдје су заробљени сви мушкарци Срби, њих 95, од којих су издвојили њих четверо и јавно стријељали.

Хабибовић (Хаџа) Хаџ, рођ. 08. 04. 1954. год. у селу Видобаре, општина Чајниче припадник муслиманске војске у Горажду и командант бригаде раније био настањен у Чајничу; - одговоран је што је дана 14. 02. 1993. учествовао у оружаном нападу од стране муслиманске војске на више села општине Чајниче гдје је у селу Млакве и убили Војевић Милана, Ласицу Мирка, Крезовић Ратка и Станичић Радован, а теже ранили Јаншић Тодора од Кејшлије преминуо и Шубара Момира који је теже рањен, истог дана нападнуто је село Брезовац и Старонићи у том селу запаљене куће и убијене Танасковић Алекса стар 80 година.

Хабибовић Исмет зв. "Брочета", припадник МОС; - одговоран је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду мај, септембар

1992. год., у логору спротска дворана "Мусала" на подручју општине Коњиц гдје је учествовао у злостављању и понижавању логораша.

Хабибовић (Осман) Мехмед, рођ. 04. 04. 1968. год., припадник муслиманске војске из Горажда; - одговоран је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљено-Чајниче у мјесту Миљено истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.

Хацовић Хајрулах, Поточари, општина Сребреница, пљачкао имовину Обрена Вијадиновића и Михајла Вијадиновића из Осредка, Милене Грујичић, Драгиње и Босе Илић те Јованке и Драгиње Грујичић, Миленка Остојића и Вере Ђокић из Гостиља.

Хацовић Азем, Поточари, општина Сребреница, пљачкао имовину Обрена Вијадиновића и Михајла Вијадиновића из Осредка, Милене Грујичић, Драгиње и Босе Илић те Јованке и Драгиње Грујичић, Миленка Остојића и Вере Ђокић из Гостиља.

Хаић Нермин; - одговоран је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93)

Хајдаревић (Есад) Мирсад, рођ. 24. 06. 1972. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Гоје Васиљевић 15; -

одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хајдаревић (Хусеин) Мирсад, рођ. 01. 01. 1972. год. у Церској, СО Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хајдаревић Исмет, из Горажда, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на села: Галиће, Хоџиће, Брајковиће, Медановиће, Боговиће, Шкобоље, Вашадифе, Оштрице, Баждаре и Бјелице, општина Србиње дана 19. 12. 1992. год. гдје је на разне начине убијено и измасакирано 51 цивилно лице, од којих су три лица убијена клањем оштрим предметом, три лица су спаљена,

а остали су убијени из ватреног оружја, те спаљени су сви објекти у селима.

Хајдаревић (Мехмедалија) Мирсад, рођ. 15. 03. 1974. год. у Неђилиштима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хајдаревић Рифат зв. "Роле", стражар, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењењ глађу логораша, извођење на снијег ради мучењеа хладноћом преко 140 лица српске националности.

Хајдаревић Узеир, рођ. 1956. год. у Гуњи, општина Жупања, прије рата био запослен у ЈНА у Тузли, начелник контраобавештајне групе за подручје Тузланског корпуса, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом

извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хајдаревић Туња; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни

рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвојене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Хајрудин, ? из села Дедићи, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Хајрулаховић Мустафа зв. "Талијан", командовао је на терену јединицама муслиманско, хрватске ТО, наређивао и непосредно учествовао у подмуклом нападу на колону Команде II армијске области ЈНА, 03. 05. 1992. год. у Добровољачкој улици у Сарајеву, односно у убијању, рањавању и злостављању заробљених официра, млађих официра, војника и грађанских лица у ЈНА, као управник затвора Тунел "Циглана" Сарајево; - **одговоран** је за узимање талаца маја 1992. год. и стварање логора за притварање искључиво Срба, у којима је злостављао, мучио, на силу узимао крв за рањене муслимане.

Хајрули Хазир, из Тарчина, Шиптар са Косова, припадник МОС, стражар у логору; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању,

мучењу, понижавању, паћењу глауу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1); - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силос" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глауу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвојни на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Хакиф Шабанија, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено.

Халчин Нијаз, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима крајем маја 1992. год., просторије ХВО на правном факултету на подручју општине Мостар гдје је учествовао у физичком злостављању логораша.

Халић Нихад, командант Кошевског брда, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран**

је за злостављање, мучење, принуђивање на служење у непријатељској војсци, туче и ломљење кичме Јовановић Слободану на подручју Сарајева у периоду 1992-1993. год.

Халић Расим; - **одговоран** је као извршилац ратног злочина намјерно убијање цивила. Од експлозије постављених минско-експлозивних средстава, у улици Васе Мискина у Сарајеву, погинуло је 14 до 16, а рањено 14 грађана који су чекали у реду да купе хлеб. То је слика коју су муслиманске власти предочиле очима свијета, а као наводни докази су слике са ТВ БиХ. Међутим то се касније доказало као превара од стране муслиманских власти како би свијетску јавност окренули против Срба и српског народа.

Халихоџић Хајрудин, из села Моћевихи, општина Сребреница, припадник муслиманских снага из Сребренице; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Опарци, општина Сребреница, дана 01. 06. 1992. год. гдје је убијено шест грађана-цивила, а потом село опљачкано и запаљено.

Халиловић (Хасан) Салих, рођ. 1938. год., Тегаре, општина Братунац, учествовао у нападима на српска села и убиству Драга и Милана Илића из Тегара.

Халиловић (Ибро) Осман, рођ. 1963. год., Тегаре, општина Братунац; - **одговоран** је за нападе на српска села и пљачку те за убиство Радојка и Цвијетина Илића из Тегара 17. 07. 1992. год.. Опљачкао имовину Божа Илића из Тегара.

Халиловић (Мехо) Асиф зв. "Марко", рођ., 24. 07. 1950. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Кланац бр. 3; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као

припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Халиловић (Мехмед) Севдалија, рођ. 1971. год., Тегаре, општина Братунац; - **одговоран** је за учешће у нападима на српска села те у пљачкама и спаљивањима имовине. Учествовао у убиству Радојка и Цвијетина Илића из Тегара 17. 07. 1992. год.

Халиловић (Реџо) Решад, Тегаре, општина Братунац, предводио нападе на српска села Брежани и Ратковићи 30. 06. 1992. год. Убијао цивиле међу којима су били Раде Јовановић, Радојко Илић, Милојко Вечериновић и Цвијетин Илић 17. 07. 1992. год. Опљачкао имовину Станоја Вечериновића и Божа Илића из Тегара, такође 17. 07. 1992. год.

Халиловић Ђазим, Тузла, ул. Вјекослава Тањића бр. 62; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Халиловић (Асим) Сеад зв. "Креја", са пребивалиштем у Сребреници, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Халиловић Асмир, припадник ТО; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу на село је уништено, а на свиреп начин лишено живота 30 лица српске националности, (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).

Халиловић (Азем) Нермин, рођ. 03. 07. 1967. год. у Сарајеву, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница,

Стари друм бр. 5; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Халиловић (Сафет) Емир, рођ. 01. 09. 1969. год. у по занимању бријач, из Сребренице, рођ. у Поточарима, општина Сребреница, припадник муслиманских оружаних формација; - **одговоран** је за злочин почињен између 24. и 27. 07. 1993. год. у болници у Сребреници, када је хицем из пиштоља убио рањеног цивила Крсмановић Стојана.

Халиловић Фадил, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјецe, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, поплаћено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и

затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Халиловић Хајрудин зв. "Мрчо", истражник у логору; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерају на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након истраживања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо"); - **одговоран** је што је дана 30. 06. 1992. год. извршио силовање над Шаранац Данијелом из Високог, а затим то поновио 07. 07. 1992. год. у њеној породичној кући у мјесту Милићи.

Халиловић (Хусо) Сејо, припадник муслиманских оружаних формација; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 15. 06. 1992. год. у селу Живашница на подручју општине Коњиц, при чему је убијен, у својој кући, Ђогић Бранко рођ. 1955. год.

Халиловић Хусо, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 30. 06. 1992. год. у селу Брежани, општина Сребреница у којој приликом је убијено 22 мјештана српске националности, који су мучени на разне начине одсијецањем главе, разапињањем на крст и спаљивањем. Село је опљачкано, запаљено и уништено. Опљачкано је 200

крава и сва друга стока. Опљачкао Срећка Андрића из Прибићеваца.

Халиловић (Ибро) Осман, рођ. 13. 01. 1963. год. у селу Тегаре, са пребивалиштем у истом селу, по занимању КВ возач, муслиман, ожењен, отац петоро дјеце, припадник Ткз. 283 бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према српском цивилном становништву на подручју Сребренице, село Тегаре гдје је у јуну 1992. год. заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад из засједе на српске цивиле и том приликом су убијена три младића - Илић Цвијетина, Илић Радојка и Вучериновић Милојка.

Халиловић (Реџа) Решад, из села Тегаре, општина Братунац; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према српском цивилном становништву на подручју Сребренице, село Тегаре, гдје је у јулу 1992. год. заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад из засједе на српске цивиле и том приликом су убијена три младића - Илић Цвијетина, Илић Радојка и Вучериновић Милојка.

Халиловић Сафет; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Халиловић Самир зв. "Сане", из Витеза; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. учествовао у јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи,

Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске националности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запаљена (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.")

Халиловић Сефер, као начелник Главног штаба тзв. Армије БиХ и у то вријеме главнокомандујући оружаних снага, посвојој функцији непосредно је **одговоран** за напад на колону ЈНА у Добровољачкој улици 03. 05. 1992. год. и за убијање и рањавање више десетина официра, млађих официра, војника и грађанских лица на служби у ЈНА; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

Халиловић (Узеир) Узеир зв. "Лело", рођ. 08. 09. 1941. год. у Дервенти, настањен у Дервенти у улици 19. април бб; - **одговоран** је што је у периоду априла и маја 1992. год. у својству припадника ТО извршио неколико противзаконитих хапшења одвођења цивила српске националности у логоре Рабић и Поље код Дервенте, а међу ухапшеним били су: Ножица Мирко, Мирка, Поповић Ристо, Саве, Попара Милорад, а Благоје, у истом својству, у истом периоду вршена су претреси кућа лица српске националности као и опљачкање истих.

Халџић Митхад, муслимански војник; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном у логору у магацину рудника "Бреза" у Брезе у првој половини јуна 1992. год. гдје је вршено хапшење и затварање 30 Срба који су мучени и малтретиран, ударани ногама, песницама, палицама, кундацима од оружја и др. Послије сваке туче остављали су их да леже на поду модри и крвави, а од задобијених повреда умрли су Суботић Момчило из Горње Брезе и Суботић Здравко зв. "Баја" из Брезе.

Хамед ?, из села Кутузера, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.

Хамидовић (Хуснија) Аднан, рођ. 28. 10. 1968. год., у Брчком, био настањен у Брчком, Улица 16. муслиманске НОУБ бр. 37, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог

ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање.

Хамзић (Химзо) Салих, рођ. 11. 11. 1945. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Заима Мушановића 13; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог

изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хамзић Асим, ислједник у затвору Високо; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерају на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислједивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо"); - **одговоран** је што је од Шаранац Радојке неутврђеног датума 1992. год. узео 3.800 ДМ.

Хамзић Хамза, бивши припадник ДБ у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испаљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска

мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Хамзић (Исмет) Един, рођ. 27. 08. 1970. год. у селу Хамзићи, општина Вишеград, општина Трново, прије рата био милиционер, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Хамзић (Фикрет) Нихад зв. "Фриц", рођ. 07. 04. 1962. год. у Дервенти; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја јуна до почетка јула 1992. год. логор за Србе у магацину робне куће "Београд" у насељу "Тулук" на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању преко 150 лица српске националности који су доведени из логора у селу Паље тако што су их тукли бејзбол палицама, кундацима и довошење на лажно стрељање; -

одговоран је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла-мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсјецање ушију, извођење на лажно стријељање; - **одговоран** је што је у периоду мај-август 1992. год. учествовао у масовним хапшењима лица српске националности и одвођења у заробљеничке логоре, а у истом периоду пријављени је врши физичко обезбјеђење логора Рабић, Поље и Тулек. У својству стражара истакао се у физичком злостављању и малтретирању затворених лица српске националности и том приликом нанио им велике патње и повреде тјелесног интегритета. Тако је у мају мјесецу 1992. год. у логору Рабић, заједно са осталим пријављенима тукао Кнежевић Драгу, а Милована, Благојевић Неђу, сина Неде, Кузмановић Милета, Тепић Драгољуба, Аџић Милована, Петковић Луку, Чук Илију, Рашић Веселка и др. и том им приликом нанио тешке тјелесне повреде. У наведеном периоду, пријављени Хамзић именован је за заповједника логора Поље код Дервенте, у том својству, а и сам издавао наређења да се туку, муче и злостављају лица српске националности. Тако је у више наврата натјерао затворенике да сатима стоје мирно са подигнутим рукама на потиљак главе, да клече на бетону са главом наслоњеном на земљу, а затим их тукао. У логору "Тулук" код Бос. Брода, а након што је измештен логор Поље, тукао је Милошевић Милана, Пјерановић Драгу и том приликом им нанио тешке тјелесне повреде; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, заробљеника у логору Рабић, Дервента маја 1992. год., када је организовао и издао наредбу за одвођење 15 логораша на копање ровова

за потребе хрватско-муслиманских оружаних снага, на мјесту званом Спроменик убијено је 7 логораша: Гуњевић Милорад из Дервенте, Јовичић Миро из Кулина код Дервенте, Амзалевић Ненад из Доње Церине, Бокор Раде и његов Бокор Жељко, Јовичић Мирко, из Кулина и Павловић Саво из насеља Чардак у Дервенти, а остали су успјели побјећи са стријељања, међу којима Ковачевић Драган и Паузалевић Ненад (свјedoци догађаја).

Ханић (Смајо) Хајро, из Вишеграда, рођ. у Меремишљу, 09. 06. 1950. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуру, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према цивилном становништву. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, 08. 08. 1992. у селу Брусићи, општина Вишеград, учествовао у нападу на поменуто село и том приликом заробили три жене српске националности које су након заробљавања мучене и злостављане.

Хаљић (Хасан) Мехмед; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Харачић (Фадил) Сенад, рођ. 20. 06. 1963. год. у Сарајеву гдје му је пребивалиште у ул. Христе Ботеве 6, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; -

- одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.
- Харбаш Јасмин**, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима ВРС маја 1992. год., Грабеж на подручју општине Бихаћ, гдје је вршио злостављање и понижавање заробљеника и засјецање уха ножем, пробијање уха, везање за стуб да не може спавати.
- Хардаревић (Мехмедалија) Мирсад**, рођ. 15. 03. 1974. год. у Недељишту. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).
- Хардербашић (Хамид) Шемсо**, рођ. 24. 01. 1939. год. у Невачкој, са пребивалиштем у Невачкој, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).
- Хасанагић Апо**, из Горажда, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Горажду, гдје је вршен упад у станове, истјеривање, покушај паљења, уз претњу убиством априла 1994. год.
- Хасанбашић (Рефик) Сенад**, рођ. 27. 08. 1974. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Ћапића 5; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).
- Хасанхоџић Сеад**, рођ. у селу Табацима, општина Лукавац, 1958. год., по занимању правник. Обавља функцију предсједника општине Лукавац. Један од оснивача СДА на овом подручју, организатор муслиманских паравојних формација и саучесник у нападу на војну локону ЈНА у Тузли 15. 05. 1992. год.
- Хасановић (Адем) Амир**, рођ. 09. 09. 1970. год. у Лопарама, са сталним боравком у Теочаку, завршио основну школу, по занимању НК радник без запослења, ожењен, без дјете, по народности муслиман; - **одговоран** је, заједно са осталим припадницима МОС-а, за почињене ратне злочине против цивилног становништва. У периоду од 20. 03. 1993. год. до 05. 08. 1994. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а извршио више злодјела. Гранатирани су насељена мјеста, приликом гранатирања убијен је један цивил, а рањено троје. Нанесена је велика материјална штета. 08. 10. 1995. год. из снајпера су убили радника Електропривреде.
- Хасановић (Хамид) Самир**, рођ. 20. 07. 1972. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Војвођанских бригада 34; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).
- Хасановић (Ибрахим) Мевлудин**, рођ. 05. 10. 1958. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Омладинска 42, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна

- села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вучичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).
- Хасановић (Мехмед) Ђамил**, рођ. 1947. год., Глогова, општина Братунац, учествовао у нападу на село Магашаћи (20. јули 1992.) и у убиствима цивилног становништва (осам особа). Опљачкао имовину: Стане Јовановић, Тодора Митровића, Богосава Живалића и Анђелине Момчиловић из Оправдића, Рада Обрадовића, (Петар) Николића, Сима Пајића, Милосава Обрадовића, Јова Николића, Рада Обрадовића, Милисаву Ђукановића, Миодрага Јањића, Милисаву Поповића, Драга Божића, Станимира Митровића, Марка Дероњића, Гвоздане Живковић и Драгосава Јовановића из Магашаћа.
- Хасановић (Шабан) Изет**, рођ. 01. 01. 1958. год. у Абдулићима, са пребивалиштем у истом селу, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.
- Хасановић (Шабан) Алмаз**, рођ. 07. 06. 1970. год. у Абдулићима, гдје и живи, општина Братунац; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.
- Хасановић (Лулфо) Ђамил**, рођ. 1958. год. у селу Криваче, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзанско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.
- Хасановић (Ахмо) Шабан**, рођ. 20. 12. 1943. год. у Абдулићима, са пребивалиштем у мјесту рођења, по занимању трговац, по националности муслиман; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.
- Хасановић (Алија) Ибрахим**, из Каменице, општина Зворник добровољац у мучењу и убијању српских бораца; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.
- Хасановић (Едхем) Шабан**, рођ. 24. 02. 1958. год. у селу Пирићи са пребивалиштем у Пирићима, општина, Братунац, по националности муслиман, по занимању палиоц мина; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилима почињен 20. 06. 1992. год. у селу Лозница. Он је са осталим припадницима МОС-а насилно ушао у кућу српских цивила. Том приликом су физички малтретирали и злостављали брачни пар, наевеши им теже тјелесне повреде, а кућу су им опљачкали, учествовао у нападу на село Лозничка Ријека, убиству становништва и пљачкању и спаљивању села 14. 12. 1992. год.
- Хасановић (Едхем) Фахрудин**, рођ. 30. 09. 1965. год. у Пирићима, општина Братунац са станом у мјесту рођења, по националности муслиман; - **одговоран** је за почињен ратни злочин од 28. 06. 1992. год који је извршен на подручју Братунца, село Лозница. Том приликом је именовани, са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Лозница и по упаду упоменуто село убијено је осам цивила српске националности који су претходно мучени а након убиства измасакирани.
- Хасановић (Едхем) Мевлудин зв. "Кико"**, рођ. 02. 08. 1963. год. у Пирићима, гдје и живи, по занимању машинбравар, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилима почињен 20. 06. 1992. год. у селу Лозница. Он је са осталим припадницима МОС-а насилно

ушао у кућу српских цивила. Том приликом су физички малтретирани и злостављали брачни пар, нађевши им теже тјелесне повреде, а кућу су им опљачкали., активно учествовао у нападу, злочинима и пљачкању Лозничке Ријеке 14. 12. 1992. год..

Хасановић (Едхем) Рифет, рођ. 1970. год., Пирићи, Лозничка Ријека, командир чете и вођа напада на села Лозничка Ријека и околне српске, засеоке.

Хасановић (Едхем) Сабахудић зв. "Кокан", из села Пирићи, општина Братунац по националности муслиман; - **одговоран** је за почињен ратни злочин од 28. 06. 1992. год који је извршен на подручју Братунца, село Лозница. Том приликом је именовани, са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Лозница и по упаду упоменуто село убијено је осам цивила српске националности који су претходно мучени а након убиства измасакирани., учествовао у нападу на село Лозничка Ријека, као и у злочинима над становништвом 14. 12. 1992. год.

Хасановић (Мустафа) Екрем зв. "Кемо", рођ. 15. 06. 1961. год. у мјесту Поджепље, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Хасановић Елвис, са подручја општине Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом

убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Хасановић (Салих) Фадил, рођ. 22. 07. 1955. год. у мјесту Криваче, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровине-Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Хасановић Хајрудин, из Шетића, командант муслиманске јединице; - **одговоран** је за оружани напад на село Шетићи, општина Зворник 8. 10 1992. год. и директно учешће у убиствима болесних, старих и немоћних лица која су затекли у селу и то: Пантић Михајла рођ. 1902 год., Пантић Цвијета рођ. 1907 год., Пантић Деса стара 65 година, Пантић Сава 72 год., Пантић Љубица рођ. 1946 год., Преловац Цвија 60 година и Лукић Боса 65 година; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Хасановић Хајрудин, из Маћеса, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Хасановић Хакуб, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце,

засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Хасановић (Алага) Хасан, рођ. 12. 10. 1957. год. у Рађеновићима, -СО Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на површински коп Браћан, власништво ДД. "Боксит" Милићи, дана 24. 09. 1992. год. којом приликом је убијено осам чувара радника, и то на најсвирилијачки начине (паљењем, сијечењем и резањем дијелова тијела, гажењем људи тенком, убијањем тупим предметом и клањем). По извршеном убијању радничке бараке запаљена је управна зграда рудника као и радионица. Учествовао је у поновном нападу на површински коп Браћан, дана 03. 12. 1992. год. којом приликом је убијен чувар Милић Жељко; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком

затвору; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Хасановић Хасиб, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Хасановић (Шабан) Изет, рођ. 01. 01. 1958. год. у Абдулићима, са пребивалиштем у истом селу, општина Братунац; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, у периоду септембар-октобар 1992. год. уселу Дивовићи на подручју општине Братунац именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у масакру 2 цивила српске националности Ђокић Сретена и његовог сина Ђокић Светозара.

Хасановић (Мехмед) Мехо, рођ. 24. 09. 1965. год. у Туралићима, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је

почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хасановић Неврес, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убиства настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Хасановић (Хусеин) Рамиз, рођ. 1965. год. у селу Криваче, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско, терористичке групе тзв. Армије БиХ из Желе за учешће у засједи, маја 1992. год. на путу у село Ријека, на мјесту званом Мајдан, путничког возило марке "Застава" и убиство возача Крсмановић Гојка и Јелкић Мирка у засједи у јуну 1992. год. на путу село Црна Ријека општине Хан Пијесак путничког возила марке Голф и убиство возача Зечевић Илије, оба возила опљачкао и запалио.

Хасановић Сејид зв. "Рус", из Осатице, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16.

01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убиства настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Хасановић (Хусеин) Селман зв. "Зелени", рођ. 1967. год. у селу Криваче, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско, терористичке групе тзв. Армије БиХ из Желе за учешће у засједи, маја 1992. год. на путу у село Ријека, на мјесту званом Мајдан, путничког возило марке "Застава" и убиство возача Крсмановић Гојка и Јелкић Мирка у засједи у јуну 1992. год. на путу село Црна Ријека општине Хан Пијесак путничког возила марке Голф и убиство возача Зечевић Илије, оба возила опљачкао и запалио.

Хасановић Теуфик, из Осатице, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Склане, све, општина Склани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убиства настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Хасановић (Шабан) Џемаил, рођ. 23. 12. 1973. год., из Слатине, општина Сребреница, припадник муслиманских формација; - **одговоран** је за учешће у нападу на српска села Костоломце, засеок Ћосићи, Жабаковицу са засеоцима Калиманиће и Скелане, све, општина Скелани, дана 16. 01. 1993. год. Приликом овог напада вршено је убијање цивилног становништва које се налазило код својих кућа, убијено је 62 лица, осим убијених истог дана рањено је 88 лица. Након извршених убистава настављен је са пљачкањем српске имовине, паљењем српских кућа и господарских објеката. Истог дана вршено је и заробљавање цивилног становништва, њих пет од чега је једно лице подлегло од задобијених удараца и мучење у Сребреничком затвору.

Хасановић зв. "Амица", из Чајнича, муслимански војни полицајац; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Хасенчић Нарцис, бивши водник ЈНА, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за узимање талаца, стварање логора у Коњицу 20. априла 1992. год., при чему је припремио хапшење водника ЈНА и одвођење у логоре Челебићи, а одатле премјестио у "Лору" код Сплита, а након мучења у тим логорима премјештен је у Шибеник у војни затвор, па у Керестинац у Загребу.

Хасељић (Ибрахим) Мирсад, рођ. 08. 06. 1955. год. у Градачцу, био настањен у Брчком, Улица Милака Тешића 2, прије рата радио на радном месту командира Станице милиције за безбједност саобраћаја, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковице, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хасић (Мујо) Алија, рођ. 14. 02. 1952. год. у Шипову, са пребивалиштем у Јајцу, Козлук бр. 17, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на

село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Хасић Енес зв. "Зела", припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењу глађу логораша, извођење на снијег ради мучења хладноћом преко 140 лица српске националности.

Хасић Есад; - одговоран је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Хасић (Хамза) Миларем, рођ. 05. 02. 1960. год., у Језеру, општина Јајце, припадник хрватско-муслиманских снага; - **одговоран** је за злочин почињен 28. - 29. 10. 1992. год. у Јајцу, подметнувши бомбу и

- тешко ранивши старог и болесног цивила Ђукић Ђуру.
- Хасић Харис**, рођ. 04. 11. 1961. год., у Језеру, општина Јајце од оца Хамзе; - **одговоран** је за злочин почињен 28. - 29. 10. 1992. год. у Јајцу, подметнувши бомбу и тешко ранивши старог и болесног цивила Ђукић Ђуру.
- Хасић Сенад**, рођ. 1959. год., пребивалиште Сарајево-Стари Град, насеље Џека, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја лjeta 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.
- Хаскић Едо**, из Горње Каменице, општина Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника гдје су на звјерски начин убијена три цивила.
- Хаскић Есад**, из Горње Каменице, општина Зворник, припадник МОС-а; - **одговоран** је за злочин над српским цивилним становништвом почињен дана 24. 08. 1992. год. у селу Горња Каменица код Зворника
- гдје су на звјерски начин убијена три цивила.
- Хасовић (Шафир) Вејсил**, рођ. 18. 05. 1956. год. у селу Мркојевићи, општина Чајниче, се налази у Горажду, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је што је дана 07. 01. 1994. год. око 23 часа учествовао у засједи на путу Миљево-Чајниче у мјесту Миљево истог дана отворили ватру на путничко возило марке "Ауди" регистарски број ГЖ-364-10, власништво ДП Стакозина и том приликом убили возача Кувелу Владимира.
- Хатић Ален**; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.
- Хаџајлић (Мехмед) Захрудин зв. "Ђана"**, рођ. 01. 03. 1956. год. у Жуновници, општина Хаџићи гдје је био стално и настањен, припадник МОС; - **одговоран** је за организовање и извршавање ратног злочина, над војницима нападом на касарну у Жуновници, општина Хаџићи 25. 05. 1992. год., а потом истог дана извршен напад на околна села: Милошевиће и Касатиће, у којим је убијено шест цивила ножевима и из ватреног оружја, а над Србином Милошевић Срђаном извршена је ампутација полног органа, настављајући монструмске злочине извршили су пљачку, а потом уништавање имовине паљевином.
- Хаџић Химзо Галиб зв. "Гале"**, рођ. 21. 11. 1947. год. у Брчком, био настањен у Брчком, у Улици Османа Ђикића бр. 23, пре рата био инспектор СУП-а у Брчком,
- члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период мај-септембар 1992. год. у логору за Србе Горњи Рахић и Маочи на подручју општине Брчко гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наносење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање у Буквику, Горњи Рахићи, општина Брчко, средином септембра 1992. год., а у затвору су примјењене методе мучења и физичке тортуре од којих су многи (имена садржана у КП ВИ, 028) задобили теже повреде тијела; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем

Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запалене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Хаџић (Хусо) Енес, из Уловића, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попалјене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Костреш код Бос. Брода. 03. 04. 1992. год. извршили су напад на село и том приликом су лишили живота 66 цивила, клањем. Прије убиства силовали су више жена међу којим је било дјевојчица старости 12 и 14 година, наведено у КП Комитета бр. I-028.

Хаџић (Хусо) Синан, из Уловца; - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Хаџић (Мустафа) Садо, рођ. 19. 03. 1965. год. у Уловићима, општина Брчко, био настањен у Уловићима, кбр. 10, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи

Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попалјене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Хаџић Енко, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Хаџић Хусеин, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевећ Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих

особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, поплаћено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.,

Хаџић Исмет, командант 5. моторизоване бригаде тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за напад на цивиле српске националности и њихово заробљавање и одвожење у насеље Добриња у команду 5. моторизоване бригаде муслиманске војске гдје их је 15 полицајаца тукло, ударало ногама, палицама, пиштољима и кундацима од пушака. Злочин је вршен октобра 1993. год.; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Хаџић Изет, предсједник округа Тузла; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Хаџић Нијаз; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексера, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Хаџић (Нујрија) Хајрија, из Тузле; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Хаџић Нусрет, из Дубрава, општина Живинице; - **одговоран** је за напад на село Врнојевићи, општина Живинице 21. и 22. 06. 1992. год. и директно учешће у убиству Бошковић Томислава, Ришић Даше, Јовановић Чеде, Стевановић Љепојку и њеног сина Стевановић Здравка, прије ликвидациј ова лица су мучена вађењем очију и клањем.

Хаџић Синан, из Уловића, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник

хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након плачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Хаџић Сулејман, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, поплаћено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Хаџиавдић (Хамзалија) Измир зв. "Бато", рођ. 04. 01. 1960. год. у Дервенти, гдје је и настањен, Улица А. Мајсторовић број 7; - **одговоран** је што је као припадник паравојне муслиманске формације тзв. "Змај од Босне" учествовао у борбама као оперативац у заповједништву И градске бојне у Дервенти и у том својству издавао наређења за масовно хапшење цивила

српске националности на подручју општине Дервента.

Хаџихајрић Селим, као предсједник општине Стари град, Сарајево и оснивач "Патриотске лиге" у тој општини, учествовао је поред наведених у организацији подмуклог напада на колону Команде II армијске области у Добровољачкој улици у Сарајевоу 03. 05. 1992. год. којом приликом је убијено и рањено више десетина официра, млађих официра, војника и грађанских лица у ЈНА. Он је, поред тога, пред објектом ДТВ "Партизан", гдје су спроведени заробљени припадници ЈНА, давао упустава припадницима полиције и ТО који су у том моменту тукли и злостављали заробљене припаднике ЈНА.

Хаџихусеиновић др Русмир, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Хаџимехмедовић Фахро зв. "Професор"; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајевоу. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Хаџимехмедовић Мидхат, командант логора, припадник ТО тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у другој половини маја 1992. год. логор у старом руднику код стадиона "Слободе" на подручју општине Тузла тако што је учествовао у физичком злостављању и мучењу око 140 лица српске националности међу којима је било и војника ЈНА, свакодневна туча,

живљевање кроз тјерање да се између себе туку логораши, тјерања на међусобне сексуалне односе, присиљавање да једу измет и да пасу траву а том приликом је убијено 10 војника.

Хаџимуратовић (Хамдија) Ибрахим, рођ. 22. 03. 1964. год. у месту Стари Мајдан, општина Сански Мост, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Ћапића бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хаџиомеровић (Алија) Елвира зв. "Амазонка", из Орашја, евидентичар у логору Доња Махала, одговорна је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано

поступали, присиљавали су их на принудни рад, изглађивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098), одговорна је што је учествовала у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности, одговорна је за организовање и нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од октобра до децембра 1992. год. у затвору у Орашју тако што је смртно страдала једна особа, Грујо Ђајић, од последица мучења, гасили цигарете по тијелу, ножем пробадали ноге и руке, ударали тупим предметом по глави.

Хаџиомерспахић Селим, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду мај-септембар 1992. на подручју општине Травник и том приликом усљед злостављања и малтретирања смртно страдала два лица српске националности један од погинулих је идентификован Павић Синиша.

Хаџиосмановић Исмет, предсједник СДА у Мостару; - **одговоран** је за намјерно убиство, 19. и 20. 06. 1992. год. у мјесту Хумилишани код Мостара, српских цивила: Вуковић Дуку, убијен у свом возилу марке "Опел-рекорд", Вуковић Славка убијен 19. 06. 1992. год., Бојанић Велимир, Бојанић Милана и Вукосав

- Жарка власника кафића "Дигин"; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и МОС-а, за узимање талача и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год. У том периоду именовани је учествовао у хапшењу око 400 Срба по кућама и становима, одводио у станицу милиције, а потом у логор "Ћеловина" у Шантићевој улици бр. 27 у Мостару. У логору су нехумано поступали са затвореним Србима све до размјене.
- Хаџибулић (Расим) Ђамил**, рођ. 01. 09. 1954. год. у селу Кустурица, општина Рогатица, замјеник команданта Рогатичке муслиманске бригаде, настањен у Горажду; - **одговоран** је за ратни залочин према цивилном становништву, у селу Округло код Рогатице, 28. 08. 1992. год., пресретање на друму цивилних возила и ликвидирање путника Срба: Ђелаковић Раденка и његове кћерке Соње.
- Хаџибулић (Расим) Омер**, рођ. 24. 02. 1958. год. у селу Кустурица, општина Рогатица, војник Рогатичке муслиманске бригаде. Настањен у Горажду; - **одговоран** је за ратни залочин према цивилном становништву, у селу Округло код Рогатице, 28. 08. 1992. год., пресретање на друму цивилних возила и ликвидирање путника Срба: Ђелаковић Раденка и његове кћерке Соње.
- Хаџибулић (Расим) Сенад**, рођ. 25. 05. 1968. год. у селу Кустурица, општина Рогатица, по занимању угоститељ, војник Рогатичке бригаде. Настањен у Горажду; - **одговоран** је за ратни залочин према цивилном становништву, у селу Округло код Рогатице, 28. 08. 1992. год., пресретање на друму цивилних возила и ликвидирање путника Срба: Ђелаковић Раденка и његове кћерке Соње.
- Хаџиспахић (Мујага) Мустафа**, из Орашја, члан Штаба команде 106. бригада ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.
- Хазим ?**, остали подаци тренутно непознати, из села Вољавице, општина Братунац; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према цивилном становништву 18. 07. 1992. год., убиство из засједе три младића који су се возили на трактору у селу Тегаре, општина Братунац
- Хећимовић Сенихад**, из Орашја, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашиво, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.
- Хебиб (Садик) Сабрија**, рођ. 15. 08. 1940. год. село Равни, Гацко, стално настањен Гаровци 6, општина Хаџићи, пензионисани замјеник командира бивше станице милиције Хаџићи; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93) **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)
- Хебиб (Зефир) Суљо**, рођ. 04. 01. 1968. год. у селу Церница, општина Гацко, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Бунички поток бр. 215; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су

подгравани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96); -

одговоран је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу.

Хебировић или Халиловић Исмет зв.

"Брођета", из Коњица, командант логора, припадник ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњици и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повређен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ 1-2 /1126).

Хебовић Мери, репортер радио-Јајца, **одговорна** је за малтретирање преосталог српског становништва у Јајцу који су остали под блокадом њих између 900 и 1.000. Вршени су разни начини малтретирања, забрана кретања, привођење на саслушање, провоцирање и

вријеђање по националној основи. Све у периоду мај-август 1992. год.

Хелаћ (Захир) Суад, рођ. 01. 08. 1964. год. у Брчком, био настаљен у Брчком, Улица Јусуфа Кобића 41, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Херцег (Алија) Салим, рођ. 21. 04. 1970. год; - **одговоран** је за учешће у убиству Горана Стоканића, Велимира Панића и Душана Стоканића у Маглају. И касније је учествовао у физичком и психичком злостављању Срба у овом граду.

Херцег Славко, полицајац МОС-а; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца у јуну 1992. год. и стварању логора за Србе у Сарајеву у које су ухапшене Србе спроводили у централни затвор у којем су их мучили, пребијали кабловима, присиљавали на лажна признања о силовању, убијању муслиманки, исцрпљивали глађу,

жеђу, а многе жене које су биле затворене су силоване у овом затвору.

Херцег Срећко, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду од априла до октобра 1992. год. у логору "Дретел" на подручју општине Мостар, тако што је учествовао у злостављању, батињање пендрецима, штаповима, забијање игала под нокте, паљење косе свијећом, гашење опушака по тијелу, ухапшеници су тјерани да пасу траву и при томе блеје опонашајући овце, да пију властиту мокраћу, свакодневно слиовање жена.

Херцеговац (Сакиб) Шемсудин, рођ. 24. 01. 1952. год. у Беговачи, општина Брчко, био настаљен у Беговачи кбр. 36; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хибић (Ћерим) Неџад, рођ. 06. 01. 1963. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник

- муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.
- Хибић (Фадил) Сеад**, рођ. 05. 08. 1970. год. у Котор Варошу; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.
- Хибић (Мухамед) Сеад**, рођ. 27. 09. 1965. год. у Котор Варошу; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.
- Хибић (Паша) Шафир**, рођ. 16. 01. 1972. год. у Вечићима, општина Котор Варош; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских војних формација за вријеме трајања оружаних сукоба на подручју општине Котор Варош, у времену од 24. 07 до 02. 11. 1992. год. учествовао у лишавању живота четири цивила, рањавању једног цивила, а док је пет цивила заробљено у затвор у Верићима гдје су мучени повријеђивани уз nanoшење великих патњи, чиме је почињено кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва, а имена страдалих садржана су у КП КУ,117/93.
- Хидић Фатима**, из Кладња, припадник ТО БиХ. Одговорна за узимање таоца у кућни притвор у периоду у периоду 03. 08. 1993., 28. 07. 1994. год. и нехумано поступање у виду кориштења за принудни рад и упућивање на силовање Н.Н. у селу Жеранице.
- Хидић Расим**, из Кладња, припадник ТО БиХ; - **одговоран** је за узимање таоца у кућни притвор у периоду у периоду 03. 08. 1993., 28. 07. 1994. год. и нехумано поступање у виду кориштења за принудни рад и упућивање на силовање Н.Н. у селу Жеранице.
- Хиркић Алија зв. "Киљара"**, из Кутузера, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.
- Хиркић (Хусеин) Екрем**, завршио специјалну школу, из Дера, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, почињено злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила
- Хиркић (Хусеин) Фикрет**, рођ. 19. 04. 1958. год. у Дери, са пребивалиштем у Козарцу бр. 13, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08. 1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и Зелених беретки, почињено злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.
- Хиркић Махо**, из Кутузерева, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Подравине, општина Милићи, дана 24. 09. 1992. год., којом приликом је убијено 27 мјештана, а радило се углавном о женама, старцима и браниоцима села. Исти дан, по убијању цивила запаљено је село које је бројало 73 куће. Запаљена је ОШ-а, дом културе, продавница, радионица и управна зграда површинског копа "Шумарница" и механизација власништва ДД "Боксит" Милићи.
- Хирош др Мустафа**, уролог; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.
- Ходо Сифет**, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од

здобили повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Хорман Амира, медицинска сестра у логору, ускраћивала медицинску помоћ и лекове логорашима, одговорна је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. маја именована је са муслиманским снагама отпочела са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1)

Хорман Харо, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са

муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Хоро Сулејман, из Фоче, управник 5. спрата централног затвора; - **одговоран** је за учешће у узимању талаца у јуну 1992. год. и стварању логора за Србе у Сарајеву у које су ухапшене Србе спроводили у централни затвор у којем су их мучили, пребијали кабловима, присиљавали на лажна признања о силовању, убијају муслиманки, исцрпљивали глађу, жеђу, а многе жене које су биле затворене су силиване у овом затвору.

Хорозовић (Осман) Ахмо, рођ. 27. 03. 1962. год. у Билом Потоку, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Хорозовић (Осман) Ибро, рођ. 03. 05. 1953. год. у Билом Потоку, општина Купрес, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је

што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном посматрању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Хосиф Иван, припадник ХОС-а, полицајац; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до краја 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударањем по цијелом тијелу цокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијаних у овом логору на најсвирепији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора").

Хоца (Ћемо) Селим, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујаковина на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.

Хоџић (Абид) Нијаз зв. "Говедар", рођ. 06. 11. 1960. год. у месту Сеоца, општина Горажде, био настањен у Брчком, Ул. Д. Михајловића 22, пре рата радио као инспектор у СУП-у у Брчком; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник војске ХВО-108. Брчанске бригаде, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, нашошење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Хоџић (Авдо) Ферид, рођ. 1959. год., из Друма, општина Власеница, који је у то вријеме командовао муслиманском јединицом из Церске; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ

извршио напад на село Метаљка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено, издао наређење за постављање засједе, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 27. 05. 1992. год. у мјесту Коњевић Поље на подручју општине Братунац, гдје је постављена засједа на колону камиона и том приликом убијено пет лица српске националности наведени у КП Комитета бр. I-160.

Хоџић (Неџиб) Руждија, рођ. 16. 07. 1958. год. у Омербеговачи, општина Брчко, био настањен у Омербеговачи бб; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хоџић Шефко, из Горажда, муслимански полицајац, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске

националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора у Горажду јули-октобар 1992. год., при чему је присиљено 75 Срба да напусте своје станове и смјештени су у зграду преко пута зграде СУП-а Ул. М. Пијаде у Горажду гдје су држани три мјесеца у веома тешким хигијенским условима, паћени глађу, а под овом тортуром у логору су умрле двије особе: мушкарац Јовановић Чедо и једна жена. Њихове куће и станови су запосједнути од муслима те стога се нису имали гдје да врате; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом средином јула 1992. год. у Горажду, истјеривање из станова, одвођење у логор "Центар за изолацију Срба" (чија је сврха наводно била заштита Срба од муслиманских екстремиста и спречавање Срба у Горажду да сарађују са српским јединицама ван Горажда), гдје су били изложени тешким хигијенским и другим условима, исцрпљивани тешким условима гдје је здравље попуштало, прекомјерно губљење тежине и преко 41 кг, од чега су двије жене, сестре, од којих је једној име Славица умрле у логору; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Горажду, гдје је вршен упад у станове, истјеривање, покушај паљења, уз претњу убиством априла 1994. год.; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Хоџић Адис, припадник војне полиције при 102. Оџачкој бригади; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске

националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеву у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лизу своју крв, или крв других логораша.

Хоџић (Сеад) Армин, рођ. 16. 02. 1973. год. у Сарајеву, настањен у Сарајеву, ул. Мујкановића бр. 2-а; - **одговоран** је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије

БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Хоџић (Авдо) Ферид, рођ. 02. 12. 1959. год. у селу Друм, општина Власеница, командант ОС Власеница, у Церској тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ванџиће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана; - **одговоран** је што је планирао, а затим пустио групу од 30 војника тзв. Армије БиХ да илегално уђу на просторе РС-е, тј. у српско село Цикотека

Ријека, те да тамо изврше покољ цивилног становништва, и попале српску имовину, дана 23. 12. 1992. год., што је и учињено. Направљена је засједна гдје је масакрирано 11 цивила српске националности, које су клали, убијали тупим предметима, вадиле очи, осјецали поједине дијелове тијела, живе палили, разбијали главе тупим предметима, пробадали ножевима и вршили друга звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила, Срба.

Хоџић Бефир; - **одговоран** је ратни злочин намјерно убијање цивила. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а и ХВО-а учествовао у нападу на село Костреш код Бос. Брода. 03. 04. 1992. год. извршили су напад на село и том приликом су лишили живота 66 цивила, клањем. Прије убиства силовали су више жена међу којим је било дјевојчица старости 12 и 14 година, наведено у КП Комитета бр. I-028.

Хоџић др Лутво, педијатар; - **одговоран** је за ратни злочин, злоупотреба медицинских установа у војне сврхе у Сарајеву. Од почетка 1992. год. па до љета 1993. год. именовани је са осталим медицинским особљем и припадницима МОС-а учествовао у мучењу, злостављању и убијању затвореника и цивила српске националности.

Хоџић Фејзо, командант муслиманске оружане јединице из села Бешировића; - **одговоран** је за наредбу припадницима МОС-а, да на православни празник Задушнице који је посвећен мртвима, нападну село Врнојевиће, општина Живинице 23. 02. 1993. год. и убили Стевановић Љепосаву, Стевановић Здравка и Јовановић Чеду.

Хоџић (Хамзо) Галиб зв. "Гале" или "Гали", рођ. 21. 11. 1947. год. у Брчком, члан Кризног штаба у Г. Рахићу, припадник муслиманско хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање

према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора: логор у ОШ, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у ОШ у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малолетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тијелу, одвођење на лажно стрељање.

Хоџић (Хамед) Хасан зв. "Питанац", рођ. 1957. год. у селу Поджепље, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник диверзантско, терористичке групе тзв. Армије БиХ из Желе за учешће у засједи, маја 1992. год. на путу у село Ријека, на мјесту званом Мајдан, путничког возило марке "Застава" и убиство возача Крсмановић Гојка и Јелкић Мирка у засједи у јуну 1992. год. на путу село Црна Ријека општине Хан Пијесак путничког возила марке "Голф" и убиство возача Зечевић Илије, оба возила опљачкао и запалио; - **одговоран** је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ што је 29. 06. 1994. год. учествовао у убиству Вељовић Стојана на ливади покрај куће у, засеоку Дубице село Мислово, општина Рогатица, а његов син Милан се спасао бјежањем; - **одговоран** је што је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао у убиству јула 1992. год. Симић Борислава из општине Хан Пијесак.

Хоџић Хасан, прије рата почео у служби као милиционер, касније постао криминалистички инспектор у СЈБ Нови Град; - **одговоран** је што је у својству "Зелених

беретки" и "Патриотске лиге" извршио 22. 04. 1992. год. на Илици "сарајево масакрирање", а затим убиство из ватреног оружја осам заробљених резервиста припадника ЈНА: Вукомановић Милана, Вујчић Недељка, Голубовић Вељка, Ђокмановић Стевана, Лаловић Миливоја, Бјелица Ђорђа, Марковић Зорана и Ђерић Радомира.

Хоџић Хусеин, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију; - **одговоран** је за учешће и директно извршење злочина почињеног над цивилним српским становништвом средином октобра 1993. год. у Сарајеву, хапшење српских цивила у стану у ул. Бориса Кидрича бр. 3. српских цивила, одвођење у штаб 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, одвођење на мјесто звано "Казани", којом приликом је именовани извршио масакрирање над убијеним Шалипур Предрагом, одсјекао му главу ножем и тијело бацио у провалију "Казани".

Хоџић (Ибро) Муниб зв. "Муна", рођ. 10. 10. 1960. год. у Храсници, општина Илица, стално настањен у Сарајеву, општина Илица, Храсница, Ковачи бр. 49; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илићанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, плачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на

Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Хоџић (Кемал) Неџад, рођ. 15. 03. 1963. год., припадник МОС, припадник Зукине добровољачке јединице; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95,7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за намјерно убијање ратних заробљеника. Именовани је у затвору за Србе у хотелу "Игман" фебруара 1993. год. стално тукао затворене Србе, а затвореника Јадранка Главаша одвео у хотел "Мразиште" на Игману са још неколико Срба међу којима је био и Драган Вуковић, који је потврдио да је Јадранко Главаш умро од удараца. - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима у

периоду фебруар-август 1993. год. логор у атомском склоништу хотела "Игман" на Игману гдје је учествовао у физичком злостављању и мучењу на разне начине, гашење цигарета по тијелу, гурањем у чмар шила, једење опушака и сапуна, премлаћивање жељезним шипкама а од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Јадранко Главаш;

Хоџић Мевлудин зв. "Хаџа", муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Хоџић Мирсад зв. "Мирко"; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хоџић Мурат; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хоџић Нихад; - одговоран је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовао у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над којом је убијао Србе и бацао их у јаму затим гумама запалио лешеве, многе ухапшене Србе везао за камион и вукао цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовао је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злодјела као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Хоџић (Мухамед) Салко, рођ. 01. 10. 1959. год., Церска, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хоџић Сенад, начелник Секретаријата унутрашњих послова у Братунцу; - **одговоран** је као организатор геноцида над српским народом на подручју

Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља 1992-1995. год.; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Хоџић Зијо, муслимански војник, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убиства чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Хоџић-Мехић Нерман; - одговоран је за учествовање у вршењу злочина против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, помљена екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем

ушташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које им се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Хоџић-Мехић (Есад) Сеад, рођ. 01. 05. 1956. год. у Оџаку; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање

ножом ушташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођене браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које им се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у физкултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Хозић (Рефик) Ибрахим, рођ. 27. 04. 1958. год. у Придјелу Горњем, општина Добој, са чином капетана 1. класе, у резервном саставу ЈНА, са чином мајора налази на дужности команданта 373. моторизоване бригаде у саставу 37. дивизије армије БиХ; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне

нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини у 1995-ој. години, гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр. КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.

Хозо Аладин, први управник логора; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до конца 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Хрчаник Марко; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће

опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Храниловић др Зоран, љекар-хирург из Сплита, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима, августа 1992. год. у логору за Србе у "Дретелу" гдје је извршено силовање 99 жена српске националности кориштењем намучнијих метода. - учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и кости,

гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, забадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо.

Храстић Миро зв. "Царо", из Љубушког, старјешина полиције ХОС-а у Чапљини; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила у периоду 1992. и 1993. год. на подручју општине Чапљина и том приликом је убијено 32 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-266.

Хрговчић (Иво) Златко, рођ. 12. 11. 1961. год. у Дубравама, кбр. 46-а, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чистићење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге

просторије запаљене; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Хрговчић (Петар) Томислав, рођ. 01. 01. 1950. год. у Дубравама, општина Брчко, био настањен у Дубравама, кбр. 47, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чистићење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље. Домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Христић Мирко, заповједник ХОС из Љубушког; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним

заробљеницима у периоду од 01. маја до 17. августа у затвору у "Дретељу", тако што је учествовао у физичком злостављању логораша тјерањем да међусобно боксују, један другог да шамарају, забијали ексере и шпенадле испод ноктију, пробадали су им језик ножем.

Хрчач (Борис) Златко, рођ. 06. 10. 1952. год. у Броду, војник ХВО; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, 20. 06. 1992. год. у Улици Свети Саво на подручју општине Бос. Брод, именовани је као припадник ХОС-а учествовао у убиству трочлане породице Мачинка Бранко, Мачинко Милева и њихов син; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 24. 06. 1992. у насељу Скела на подручју општине Бос. Брод убијен је Србин Стојаковић Слободан.

Хрустемовић Смајил зв. "Смајо", из Орашја, војни полицајац, припадник ХВО, припадник штаба команде 108. бригаде ХВО-а Бос. Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.; - **одговоран** је као припадник војне полиције у злочину почињеном над цивилним српским становништвом у току 1992. год. на подручју Орашја, гдје је вршено хапшење цивилног становништва српске националности, одвођење у логоре

у фискултурној сали гимназије у Орашју и основној у Доњој Махали. Припадници војне полиције у тим логорима, вршили убиства већег броја логораша а остале мучили и нехумано поступали, присиљавали су их на принудни рад, изгладњивали су их и силовали женска лица, а присвајали су или уништавали њихову покретну имовину. Том приликом су убијена 42 лица која су идентификована, а поред њих убијено је још 40 непознатих лица српске националности са подручја, општина Дервенте, Оџак и Брод (списак убијених цивилних лица налази се у КП ДЦ I-2 II-098).

Хрњић (Сакиб) Мирсад, рођ. 23. 12. 1955. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, ул. Маршала Тита број 80, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Хујић (Ђемаил) Наил, рођ. 03. 01. 1949. год. Љубовчићи, Хаџићи, стално настањен Шавничка 24, Пазарић, замјеник командира муслиманске милиције Пазарић; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин,

ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93)

Хујић (Мухамед) Беџир зв. "Беџа", из села Љубовчићи код Пазарића, рођ. 1957. или 1958. год., управник логора у Тарчину, од оснивања до августа 1994. год.; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, пађењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-1 3 1).

Хукић (Хусо) Халид, рођ. 1967. год., Запоље, општина Братунац, замјеник командира чете и учесник многих напада

на околна српска села Братунца и Коњевић Поља.

Хукић (Мујо) Сабит, из Осмача, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Хукић (Абид) Сафет, рођ. 1960. год. у Осмачама, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Хукић (Мујо) Сабахудин, рођ. 1963. год. у Осмачама, општина Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Брежане, општина Скелани, дана 30. 06. 1992. год., при чему је убијено 22 лица међу којима су углавном били старци, жене и један дио мушкараца који су се налазили у улози сеоске страже. Село је запаљено уз претходно опљачкану сву српску имовину.

Хукичевић (Мехо) Сулејман, рођ. 18. 04. 1947. год. у Диздаруши, општина Брчко, био настањен у Брчком, Јерковића 134, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу,

Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Хурем Нецад, таксиста из Међеђе; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуру, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Хурем (Рагиб) Рагиб зв. "Рапче", из Мале Гостиље, гдје је и рођ. 24. 09. 1960. год.; - **одговоран** је за ратни злочин према цивилном становништву. У мјесту Кустур поље, именовани је са осталим припадницима МОС-а 21. 07. 1992. год. пресрео возило у ком су била три српска цивила, и потом из ватреног наоружања отворили паљбу. Том приликом двојица су смртно страдала Жељко Тасић из Босанске Јагод. и Ивица Маринковић, а трећи је теже рањен; - **одговоран** је за намијерно убијање цивила. 09. 06. 1992. на ливади званој Кучевина у селу Влаховићи на подручју општине Вишеград. Учествовао је у убиству три српска цивила, клањем, Шимшић Драгомира рођеног 1949., Шимшић Перке рођ. 1941. и Шимшић Боже рођеног 1932.

Хурем Захид, припадник ТО БиХ; - **одговоран** је за малтретирање и физичко злостављање припадника ЈНА, пријетња

пиштољем, ударање по глави при чему је свједока облила крв и када је дошао себи отет му је новац у износу (30\$ УСА и 50 ДМ) у Вишеграду крајем новембра 1991. год; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Хурић Ејуб; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хурић Хазим; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хурић (Хасиб) Хасудин, рођ. 27. 01. 1971. год., Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хурић Рецо; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је

почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хуртић Хакија; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хусабашић Бего; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хусабашић Хамо; - одговоран је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Хусакановић Јасмин; - одговоран је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скааве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће поплањене и разорене (К-IX-139).

Хусеиновић (Хаким) Хусеин, рођ. 1963. год., из Скугрића, општина Власеница; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. Именовани је заједно са осталим припадницима Армије БиХ извршио напад на село Метаљка, општина Милићи-Власеница 02. 06. 1992. год., за вријеме напада село је опљачкано и спаљено.

Хусеиновић Аљо зв. "Колошћура"; - одговоран је за убиства из засједе и масакре над становништвом. Лично поставио засједу у Глогови када су убијени Милорад Јокић, Радомир Милошевић и др. 01. 06. 1992. год.

Хусеиновић (Хамид) Брајко, рођ. 07. 10. 1959. год. у Рубнићима, општина Хан Пијесак, са пребивалиштем у мјесту Рубинићи, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Хусеиновић (Хашим) Хусеин, рођ. 15. 11. 1963. год. у Скугрићима, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Метаљка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско:

паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Хусеиновић (Месуд) Јасмин зв. "Марин", рођ. 31. 03. 1956. год. у Дервенти, општина Дервента, настањен у Дервенти, Улица Сестара Бандур број 6; - **одговоран** је као припадник ХВО што је у периоду априла и маја 1992. год. вршио масовна противзаконита хапшења и одвођења цивила у логоре на подручју општине Дервента. Вршио претресе кућа лицима српске националности.

Хусеинспахић Кемал, из Гњуса код Зенице; - **одговоран** је, као припадник муслиманских оружаних снага, за етничко чишћење Срба са подручја Зенице и оснивање логора за Србе у Зеници, КПД Зеница, у периоду 04. и 05. 06. 1992. год., при томе је вршен напад на приградско насеље Распоточје, Мутница, Дривуша, одатле је приведено у школу "Сеад Шкрго" у Зеници 1.200 Срба, а потом, наком мучења и батињања, мушкарци су спроведени у КПД Зеница, гдје су мучени, а од туче су подлегла двијица логораша: Ђукић Радован из Локвина и Купрешак. Све куће су разорене, опљачкане и запаљене.

Хусеинспахић Мехмед, из Гњуси код Зенице; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 04. и 05. 06. 1992. у селу Распоточје на подручју општине Зеница именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству три цивила Балић Радована по националности Србин, Зорота Стана српске националности и Мишура Ана хрватске националности; - **одговоран** је, као припадник муслиманских оружаних снага, за етничко чишћење Срба са подручја Зенице и оснивање логора за Србе у Зеници, КПД Зеница, у периоду 04. и 05. 06. 1992. год., при томе је вршен напад на приградско насеље Распоточје, Мутница, Дривуша,

одатле је приведено у школу "Сеад Шкрго" у Зеници 1.200 Срба, а потом, наком мучења и батињања, мушкарци су спроведени у КПД Зеница, гдје су мучени, а од туче су подлегла двијица логораша: Ђукић Радован из Локвина и Купрешак. Све куће су разорене, опљачкане и запаљене.

Хусеинспахић Џемал, из Гњуси код Зенице; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 04. и 05. 06. 1992. у селу Распоточје на подручју општине Зеница именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству три цивила Балић Радована по националности Србин, Зорота Стана српске националности и Мишура Ана хрватске националности; - **одговоран** је, као припадник муслиманских оружаних снага, за етничко чишћење Срба са подручја Зенице и оснивање логора за Србе у Зеници, КПД Зеница, у периоду 04. и 05. 06. 1992. год., при томе је вршен напад на приградско насеље Распоточје, Мутница, Дривуша, одатле је приведено у школу "Сеад Шкрго" у Зеници 1.200 Срба, а потом, наком мучења и батињања, мушкарци су спроведени у КПД Зеница, гдје су мучени, а од туче су подлегла двијица логораша: Ђукић Радован из Локвина и Купрешак. Све куће су разорене, опљачкане и запаљене.

Хусић (Фадил) Суљо, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Хусић (Ибрахим) Зијад зв. "Жићко", рођ. 14. 06. 1964. год. у Запољу, општина,е Братунац, припадник армије БиХ; - **одговоран** је за паљење цркве "Пресвета Богородица" у Сребреници, у љето 1993. год.

Хусић (Рашид) Незир, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Хусић (Рамо) Нурија зв. "Сенахид", рођ. 26. 05. 1951. год. у селу Подчаушу, општина Братунац, припадник муслиманске војске Сребреница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Залазје и засеок Ободи, дана 08. 06. 1992. год., којом приликом је запаљено 14 српских кућа, спаљени су и уништени и помоћни објекти власника запаљених кућа. Дана 12. 07. 1992. год. поново је нападнуто село Залазје и спаљене куће и помоћни објекти Срба које нису спаљене у претходном нападу, а запаљен је и засеок Радоњића и Азлице. Приликом овог напада запаљено је укупно 18 кућа, а заробљено је девет цивила за које се претпоставља да су убијени након нечовјечног поступања над њима.

Хусић (Фадил) Суљо, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је за почињени ратни злочин према цивилном становништву, убиства мучења, гранатирања, паљевине кућа, одношење покретне имовине у селима Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи у општини Сребреница,

Хусић Велказ, припадник МОС-а; - **одговоран** је за почињени ратни злочин 01. 06. 1992. год. у Опарцима, засеок села Брезовица, општина Сребреница, у којем је извршен ратни злочин убијања мјештана српске националности, спаљивања 22 српске куће колико их је и било у овом селу. Том приликом је убијено шест мјештана.

Хусић Абдел; - **одговоран** је као припадник ТО БиХ што је маја мјесеца 1992. год. у логору Рабић, општина

Дервента, у масовном ударању ухапшених лица српске националности.

Хускић Албин зв. "Кинез"; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логоразатвора.

Хускић (Бећир) Ахмет, рођ. 21. 03. 1966. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 161, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Хускић (Фадил) Сифет, рођ. 20. 03. 1967. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици 114, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Хускић (Фарук) Сабахудић, рођ. 08. 10. 1964. год. у Броду, са последњим мјесто пребивалишта у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораши индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршеће нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Хускић (Хусеин) Рок, из Градачца, припадник муслиманско-хрватских снага; - **одговоран** је за злочин намјерног убијања ухапшеника-ратног заробљеника почињен у логору у средњошколском центру почетком новембра 1992. год. у Градцу гдје је наведени убио Благојевић Милана из села Аврамарина код Градачца, тако што га је тукао ногама и рукама све док Благојевић није издахнуо, а потом тијело у пласту сијена запалио.

Хускић Изудин; - **одговоран** је као припадник ХВО-а на подручју Дервенте, што је у својству војног полицајца заједно са Куртагић Аднаном почетком маја 1992. год. вршио је незаконита хапшења, претресе као и пљачкање кућа лица српске националности на подручју општине Дервента.

Хускић Михрат; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Хускић Наим; - **одговоран** је као припадник муслиманско-хрватских формација што је у априлу мјесецу 1992. год. у Дому ЈНА, општина Дервента, тукао Ђураш Благоја док је овај лежао, газећи га ногама по грудном кошу и стомаку, те тукао га ногама по другим дијеловима тијела.

Хускић Незир; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце,

тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Хускић (Сулејман) Џемал, рођ. 31. 08. 1956. год. у Крушчици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушчици бр. 1, општина Јајце, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Хусовић Салко, припадник ТО тзв. Армије БиХ, 42. бригада, рођ. у Невесињу, управник логора у Кочинама; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима новембра 1994. год. логор за Србе Кочине на подручју општине Мостар гдје је вршио злостављање логораша и ударање палицама и боксерима, ломљење костију тучом, присиљавање да трче боси по стаклу, полијевање врелим чајем.

Хушкић Ређо; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Цибра (Беган) Изет, рођ. 18. 01. 1967. год. у селу Делијаш, општина Трново, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијесним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић Милорад, Владе, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар Душан, Митра, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору село Дејчићи код Трнова јун-август 1992. год., када је учествовао у привођењу преко 150 лица српске националности, претежно жена, дјеце и старца, у затвору су мучени, пребијани, малтретиран полугма, гуменим палицама и другим предметима, а од задобијених повреда у крви многи су падали у несвијест, док су у тој тортури подлегли (убијени) Миовчић Миленко и Шеховац Никола из Горње Арасјенице умро два дана послјие размијене; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (с 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно је учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Циндрић Дамир зв. "Цндра" и "Нинца", из Славоније, Република Хрватска; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и

околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. 1992. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираног логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурној дворани СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, Зграда бивше станице ЈБ, Зграда војне полиције, Свила Челинац, ФК Стадион "Полет", Зграда творнице чарапа и Дворана спортова и гдје су логораша индивидуални мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор, крајем јуна 1992. год. као припадник ХВО-а у Сл. Броду у улици Словачка број 6б, у кући извјесног Бардака у коме је био смјештен затвор, из подрумске просторије извео Кузмановић Милу и ту га тукао безбол палицом, столицом, кундаком од пушке, тако да му

је нанио тешке тјелесне повреде у види прелома ребара и оштећења пршљенова. Приликом одвођења на размјену, у возилу ударио је око десет пута песницом у главу Кнежевић Драгу, због чега је овај пао у несвијест. Крајем јуна, неутврђеног датума, пријављени је натјерао Дујаковић Милу да Стајчић др Жељку пуши пенис, а када је то др Стајчић одбио, пржио га је запаљеном цигаретом по тијелу. Поред тога, пријављени је издавао наређења млађим полицајцима да туку затворенике у сврху обуке и тренинга.

Циндрић Мато, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање прстију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послјие мокрења.

Ципан (Павле) Дарко, рођ. 11. 10. 1957. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Улица Славка Прања број 21, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу

- своју крв и крв других затвореника, да једу олушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Цоцалић Незим; - одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. У прољеће 1993. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на мјесто Штитарево код Вишеграда. Том приликом су убили српског цивила Миливоја Ристића.
- Цоцалић Рамиз, припадник МОС-а; - одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а у прољеће 1992. год. на подручју Вишрада-село Штитарево учествовао у убиству српског цивила Неђе Линда из Тршевине, а једног цивила су теже ранили.
- Цвијетковић Марко, из села Орахово-Бреза, војник ТО; - одговоран** је за учешће у нападу на српско село Чемерно, општина Илијаш изведен дана 10. 06. 1992. год. у 5 часова, при нападу село уништено, а на свиреп начин лишио живота 30 лица српске националности (наведено у КП КУ-64/92 од 17. 07. 1992. год).
- Цвитић (Мијо) Драго, рођ. 25. 08. 1972. год.** у мјесту Дивичани, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Дивичани бб, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу олушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.
- Цвитић Франо; - одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Цвитић (Јако) Горан, рођ. 18. 02. 1974. год.** у Крушцици, општина Јајце, са пребивалиштем у Крушцици бр. 17, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Цвитић (Јако) Мирко, рођ. 06. 02. 1970. год.** у Крушцици, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Крушчица 17; - **одговоран** је као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).
- Цвитковић Мирко, родом из Западне Славоније, припадник ХВО; - одговоран** је за злочин почињен у логору у времену од јануара до маја 1993. год. у Нешћаку, због

нехуманог поступања са рањеницима и болесницима.

Чачеш Лука, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље, домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене.

Чабрајић Драго, из Новог Села, СО Бос. Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спорта где су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих

лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. логор за Србе на градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању затвореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четир С, небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, уцртавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послије мокрења.

Чабраја Иван, из Новог Села, СО Бос. Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама

регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спорта где су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Чабраја Миро; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03.

до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Чабраја Зоран; - одговоран је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин

извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Чакар (Асим) Расим, из Закрсноце, општина Вишеград, гдје је и рођ. 02. 12. 1967. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје мало-

љетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Чакарић (Стјепан) Илија, рођ. 15. 02. 1970. год. у Рика, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Браће Кркељаша бр. 104, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Чакарић (Виктор) Петар, рођ. 08. 01. 1949. год. у мјесту Добротићи, општина Скендер Вакуф, са пребивалиштем у Кнежеву, 22. фебруар бр. 4, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Чакир (Абид) Сакиб, из Вишеграда, гдје је и рођ. 17. 07. 1957. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Чамџић Рамиз, рођ. 1938. год. у мјесту Подглавица, општина Кладањ, са пребивалиштем у Подглавици, општина Кладањ; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 02. 08. 1993. у селима Жеравица и Речица на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је осам лица српске националности, заробљена три цивила, опљачкано и запаљен већи број кућа, (наведено у КП Комитета бр. I-248).

Чамџић Реџо, учитељ из Завидовића, радио у војном одсјеку и заједно са осталим муслиманским командантима правио тајне спискове о ликвидацији угледнијих Срба на овом простору. Касније био један од истакнутих џихад-ратника који су починили стравичне злочине над српским народом на подручју Гостовића, Возуће и Свињашнице. Испитивао и мучио заробљене Србе након пада Возуће. Носилац је четири златна њиљана.

Чанчар (Ејуб) Алмир, из Каберника, рођ. у Вишеграду, 19. 09. 1968. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Чанчар (Ејуб) Јасмин, из Каберника, **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у

нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Чанчар (Мустафа) Мемеш, из Вишеграда, рођ. у Кабернику, 07. 12. 1950. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Чанчар (Мухарем) Сенад, из Каберника, гдје је и рођ. 05. 01. 1969. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Чанчаревић (Андрија) Фрањо, рођ. 05. 02. 1952. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој бр. 29, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље, домаћинства су опљачкана, а куће и друге просторије запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Чанчаревић (Блажо) Андрија, рођ. 17. 12. 1925. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 29, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље, домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања

имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Чанчаревић (Иво) Марко, рођ. 19. 08. 1964. год. у Горњој Скакави, општина Брчко, био настањен у Горњој Скакави, кбр. 100, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Чанчаревић (Маријан) Грго зв. "Тахир", рођ. 29. 07. 1957. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 31-а, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Бос. Бијела, општина Брчко, дана 11. 06. 1992. год. у којем је убијено пет, а рањена три српска цивила, опљачкана имовина, а куће запаљене; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Церик, општина Брчко, у два наврата, дана 17. 06. 1992. год. у којем су убијена три српска цивила и дана 28. 08. 1992. год. гдје је убијено још 11 цивила, Срба, а село Церик је практично збрисано са земље,

домаћинства су опљачкана а куће и друге просторије запаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско- муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Чанчаревић (Мате) Нико, рођ. 21. 05. 1961. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Брчком, Моше Пијаде бб, прије рата радио у Служби државне безбједности у Брчком, припадник војне команде 108, Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из

1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Чанчаревић (Нико) Андрија, рођ. 23. 08. 1950. год. у Бијелој, општина Брчко, био настањен у Бијелој, кбр. 203, члан Кризног штаба у Бијелој; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Чанчаревић (Блажо) Андрија, рођ. 17. 12. 1925. год. у селу Бијелом, предсједник Кризног штаба у Бијелој, припадник муслиманско-хрватских оружаних снага; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП

Комитета бр. I-236; - **одговоран** је за организовање и намјерно убијање цивила 14. 09. 1992. у мјесту Буквик Горњи на подручју општине Брчког и том приликом убијено је 12 лица српске националности, наведено у КП Комитета бр. I-238.

Чанчаревић (Марјан) Грга, рођ. 29. 07. 1957. год. у Бијелој; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила за период јуни и август 1992., у селу Церик на подручју општине Брчко и том приликом убијена су три лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа и православна црква, наведено у КП Комитета бр. I-236.

Чанатковић Рифет, из Хаџића; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног оброка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Чарапић (Нико) Вјекослав, рођ. 09. 10. 1958. год. у Боћу, општина Брчко, био настањен у Горњем Буквику кбр. 21, члан Кризног штаба у Улицама; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју

општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након опљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139), - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем су убијена 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени.

Чардаковић (Бег) Емин зв. "Брацо", рођ. 11. 02. 1964. год. у Хан Пијеску; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Чардаковић (Расим) Рамиз, рођ. 1956. год. у Штоборанима, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је што је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао у убиству јула 1992. год. Симић Борислава из општине Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи

возила марке ТАМ-110, који се кретао путем Штоборани-Гођење и том приликом учествовао у убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио; - **одговоран** је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ што је 29. 06. 1994. год. учествовао у убиству Вељовић Стојана на ливади покрај куће у, засеоку Дубице село Мислово, општина Рогатица, а његов син Милан се спасао бјежањем.

Чардаковић (Осман) Рамо, рођ. 18. 04. 1957. год., у селу Стоборани, општина Хан Пијесак, по занимању ауто-механичар, ожењен, отац двоје дјеце; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Чардаковић (Абид) Сафет, рођ. 1964. год. у Штоборанима, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је што је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао у убиству јула 1992. год. Симић Борислава из општине Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ што је 29. 06. 1994. год. учествовао у убиству Вељовић Стојана на ливади покрај куће у, засеоку Дубице село Мислово, општина Рогатица, а његов син Милан се спасао бјежањем.

Чаушевић (Алага) Изет, рођ. 08. 05. 1964. год. у Сијевку, општина Брод; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем,

мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Чаушевић (Алага) Махо; - одговоран је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Чаушевић (Енвер) Мирсад, рођ. 29. 09. 1954. год. у месту Брка, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 194, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Чаушевић (Јусо) Есад, рођ. 07. 08. 1960. год. у Сјеници, налазио се настањен у селу Бучковићи, оштина Чајниче, припадник муслиманске војске из Горажда; - **одговоран** је што је 14. 02. 1993. год. учествовао са већом војном формацијом, припадник муслиманске националности из Горажда у нападима на Село Бучковиће и Безујно при томе извршили паљевину куће Пљечковић Николе, а истог у кући убили, а потом су запалили 15 српских кућа и друге објекте (штале, гараже), а у Црницама запалили кућу Зечевић Рајка и Машвић Глигора, убили Чук Владу (ово убиство је извршио Крехо Изудин) а у то вријеме пронађен је у селу Дракула Младан.

Чаушевић (Мехо) Омер, рођ. 17. 03. 1968. год. у Бијелом Пољу, са посљедњим мјестом пребивалишта у Брчком, Ул. Х. Јерковића бр. 159, главни стражар у логору; - **одговоран** је за формирање логора гдје је учествовао у мучењу и злостављању логораша на разне начине, ударање гуменим палицама и кундацима, наносење рана по тијелу ножевима, гашење цигарета по тијелу, присиљавање на откопавање неактивираних мина, као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наносење великих патњи, повреде тјелесног интегритета и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче,

Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за узимање талаца и стварање затвора у Буквику, Горњи Рахићи, општина Брчко, средином септембра 1992. год., а у затвору су примјењене методе мучења и физичке тортуре од којих су многи (имена садржана у КП ВИ, 028) задобили теже повреде тијела; - **одговоран** је за нехумано поступање са логорашима у логору "Рахићи", општина Брчко, током 1992. и 1993. год. при чему је учествовао у извођењу логораша на исценирано извршење смртне казне, присиљавање да дуго стоје на сунцу и на једној ноzi док се не онесвијесте, бушење грудног коша сврдлом за дрво; одсијецање дијела стопала или тијела логораша, стерео ударање и истовремено ударање обема шакама по ушима логораша, стезање врата шакама, гашење цигарета по тијелу, лицу и уху и стављање запаљене цигарете у уста, забадање игли, ситних ексерца, шила, шпенадли и др. под нокте или између прстију руку и ногу; вађење очију или покушај вађења очију логораша.

Чаушевић (Муниб) Нијаз зв. "Медо", рођ. 13. 03. 1953. год. у Сијековцу, Општина Брод; - **одговоран** је, као припадник ХВО, за учешће у нападу на српско село Сијековац, код Брода, дана 26. 03. 1992. год., којом приликом су мушкарци издвојени од жена од којих је 9 Срба на лицу мјета убијено, а остало српско становништво протјерано из села и гдје је заклан Јово Зечевић и његова три сина:

Милан, Васо и Петар. Такође је **одговоран** за учешће у упаду у кућу Србина Седлић Новака из Сијеговца, дана 08.04.1992. год., гдје је убијен Седлић Новак и Брновић Милорад, а затим поливен бензином и запаљен; - **одговоран** је што је нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наносењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Чаушевић Шафир, командир страже у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришије, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенце. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Чаушевић (Хамдија) Заим, рођ. у Козарцу, са пребивалиштем у Козарцу, Пионирска 12, општина Приједор; - **одговоран** је за почињене ратне злочине против цивилног становништва на подручју Приједора у периоду од 03. 08. 1992. год. до 29. 08.

1992. год. У овом периоду именовани је са осталим припадницима МОС-а и "Зелених беретки", почињу злодјела у више села и засеока усмртили су четири цивила.

Чавалић (Дервиш) Есад, рођ. 02. 07. 1963. год. у Дервенти, гдје је и стално настањен, Улица Иве Шеремете број 55; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је у периоду крајем априла и почетком маја 1992. год. вршио обезбјеђење формираног логора код Дервенте, гдје је тукао Петковић Луку, а Васе и Новаковић Перу, а Михајла у Дому ЈНА у Дервенти тукао пок. Благоја Ђураша тако што га је оборио на патос на коме се налазило полупано стакло, а затим га ногама ударао; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Чавалић (Дервиш) Нихад, рођ. 29. 06. 1956. год. у Дервенти, гдје је стално и настањен у улици Иве Шеремете број 25; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је крајем априла и почетком маја 1992. на подручју општине Дервента вршио претресе кућа и масовна противправна затварања лица српске националности, а 04. 05. 1992. год. око 20 сати учествовао је у хапшењу Ножица Мирка из Дервенте. Дана 26. 04. 1992. год. заједно са осталим пријављеним тукао је пок. Благоја Ђураша, Патковић (Лука) Луку и Новаковић (Михајло) Перу.

Чавалић Сајо, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у

физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Чавар (Божо) Мато, рођ. 11. 06. 1939. год. у мјесту Рика, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Браће Кукелаша бр. 94, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Бареве, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводи психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Чаварушић Драган зв. "Драго", припадник ХОС; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је у периоду априла и маја 1992. год. вршио масовно противправна затварања и одвођење лица српске националности у логоре на подручју општине Дервента, истакао се у физичком малтретирању и ударању затворених лица: Стајчић (Петар) др Жељка, Ђурић (Јеленко) Живка и Ножица (Мирко) Мирка; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено

стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу

Чавка (Анте) Стипе, рођ. 05. 07. 1965. год. у Рика, општина Јајце, са пребивалиштем у Рика број 19, општина Јајце, Хрват; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у торттури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку торттуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Чегар Зоран, један од команданата војних јединица које су извршиле напад на ЈНА; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Чехајић Бајро, из Смајића, општина Власеница, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирилији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи одсјецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијена главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена и друга

звјерства. У истој акцији рањено је 12 цивила-Срба.

Чехајић Мусто, из Плана код Тузле, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у Скојевској улици у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Чехић (Сафет) Бесим, рођ. 1965. год. у селу Ханифићи, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у периоду од 05. 09. 1992. до 17. 09. 1992. у селу Сердари на подручју општине Котор Варош и том приликом је смртно страдало 17 лица српске националности међу којима и двоје малољетне дјеце, наведено у КП Комитета I-257.

Челебић (Хамед) Хамдија, рођ. 02. 09. 1962. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је

уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Челебић (Мујо) Хасиб, рођ. 15. 05. 1958. год. у Церској, општина Власеница; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Металка, општина Милићи, дана 02. 06. 1993. год. којом приликом је уништено све што је српско: паљење куће, помоћни објекти, рушење надгробних споменика, а покретна имовина опљачкана.

Челебија Перо; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Челебија Рудо; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Челик Кемо, један од челника СДА, муслимански војник, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Челиковић Осман, из Ћосата, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Ченгић Миралем зв. "Ченга", из мјеста Врела, припадник МОС-а, иследник

логора; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, безусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортура, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Чело (Сафет) Азедин, рођ. 03. 07. 1967. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Бановићка 84, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и

Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Чело Ирфан, инспектор СУП-а Горажде, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убистава чинили невиђена стравична звјерства над цивилима.

Чело Изудин зв. "Бели", из Горажда, припадник муслиманске војске Зелене беретке; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом, дана 22. 05. 1992. год. у Горажду, насеље Обарак, упад у кућу Милана и Миле Спајић, вршење претреса, одузимање вреднијих ствари, а затим из ватреног оружја убили Милу Спајић и потом кућу, са тијелом жртве, запалили.

Чело Сабахудин зв. "Црни", из Горажда, припадник муслиманске војске Зелене беретке; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над цивилним српским становништвом, дана 22. 05. 1992. год. у Горажду, насеље Обарак, упад у кућу Милана и Миле Спајић, вршење претреса, одузимање вреднијих ствари, а затим из ватреног оружја убили Милу Спајић и потом кућу, са тијелом жртве, запалили.

Червенко Звонимир, начелник Главног стожера Хрватске војске Републике Хрватске, из Загребца; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и

дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Чичак (Лука) Јосип, рођ. 14. 02. 1963. год. у Добоју са последњим пребивалиштем у мјесту Сијековац, општина Брод; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална

учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор; - **одговоран** је што је, као припадник паравојних формација, муслиманско-хрватских снага, дана 26. 03. 1992. год. приликом напада на цивилно становништво у селу Сијековац, општина Брод, учествовао је у убиству девет лица цивила српске националности и нападом на села Мочила учествовао у убиству 19 лица, а остало становништво батињањем, мучењем, нечовјечним поступањем те наношењем тешких тјелесних повреда, незаконито лишење слободе, након чега је расељено са својих огњишта, а њихове куће опљачкане, а потом запаљене или миниране. Имена страдалих Срба налазе се у КП бр. КУ-298/93 ЦСБ Добој.

Чичак (Винко) Иво зв. "Пендаков", рођ. 01. 10. 1963. год. у селу Оџак, општина Купрес; - **одговоран** је што је као припадник формација ХОС-а, пратећи заробљенике српске националности дана 07. 04. 1992. год. у Шујици, општина Дувно, убио цивила, заробљеника Живановић Жарка, познаника и комшију који је био рањен и није могао да хода.

Чичак Дражен; - **одговоран** је што је у периоду ратних дејстава ступио у редове ХВО-а и ту том својству учествовао у масовним хапшењима лица српске националности на подручју општине Дервента. У Дому ЈНА, логору за Србе, у периоду маја 1992. год. тукао је Ковачевић Чеду, а Трифка, злостављао Благојевић (Недељко) Неђу, те што је наредио извјесном Чабраји да Благојевића одведе на стрељање.

Чичко Мухамед, из села Чичке код Тарчина, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Чикарић (Зејро) Зермин, из Каменице, општина Зворник, командир чете у Каменици; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао је у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно Међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанског брда пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске

РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Чизмић Хасан зв. "Хасо", стражар; - **одговоран** је за кривична дјела која је починио заједно са другим стражарима-полицајцима припадницима ТО Армије БиХ у логору за Србе Високо, смјештен у Посавини "Ахмет Фетагић" у периоду од априла 1992. до краја 1993. год., нехуманим поступањем са 409 логораша цивила међу којима и 26 жена, које су у логору мучили глађу, тјерању на једење фекалија, стравично злостављали свакодневном тучом, неусловно становање, понижавање, ломљење дијелова тијела, одвођење на копање ровова на првој борбеној линији, при чему је седам затвореника смртно страдало у логору од тортуре, а већина логораша спроведена након ислеђивања у зенички КПД са великим посљедицама по физичко и душевно здравље (имена погинулих и логораша, књига "Муслимански логор за Србе Високо").

Чобић Бесима, припадник муслиманско - хрватских снага, одговорна је за намјерно убијање цивила 18. 09. 1992. у селу Дабовци на подручју општине Котор Варош гдје је побијено све становништво села, наведени у КП Комитета бр. И 112.

Чолак Рефик, муслиман, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именовани је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију.

Чолак Ветик, припадник МОС; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од октобра 1992. год. до марта 1994. год. у логору за Србе у бившој касарни "Виткор Бубањ" на подручју општине Сарајево гдје је учествовао у злостављању, понижавању, мучењу глађу логораша, извођење на снијег ради мучења хладноћом преко 140 лица српске националности.

Чолпа (Мујо) Зијо, рођ. 02. 06. 1971. год. у мјесту Замршен, општина Србиње, мјесто боравка Сарајево, општина Илиџа, Храсница, Творничка бр. 6; - **одговоран** је као припадник муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наносења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96).

Чолука Марко, из Модраца код Дервенте, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период од краја априла до јуна 1992. год. логор за Србе у бившем Дому ЈНА у Дервенти гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању на разне начине: да пузе голи и ходају боси по поду гдје је било ломљено

стакло, сипање соли у уста, забрана да пију воду, гашење цигарета по тијелу.

Чомић Месут зв. "Менса", одговорна за злочин над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., злостављање и мучење, одузимање покретне имовине, ударање тупим металним предметима.

Чомор Адем, из села Свињаревина код Мостара, командир смјене страже; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талаца и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу којима и малољетних, те њиховом спровођењу у логор Ђеловина, Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирали, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Чондрић (Перо) Марјан зв. "Маринко", рођ. 17. 11. 1957. год. у Дервенти, гдје је и настањен; - **одговоран** је што је, као припадник ХОС-а, у логору Рабић у периоду мај-јун 1992. год. тукао противзаконито затворена лица српске националности на подручју општине Дервента. У наведеном својству, неутврђеног дана тукао је Марковић (Неда) Владу.

Чондрић (Перо) Здравко, рођ. 16. 04. 1959. год. у Дервенти, гдје је и настањен; - **одговоран** је што је као припадник ХВО-а, у периоду маја и августа мјесеца 1992. год. физички мучио и злостављао лица српске националности на подручју општине Дервента. Посебно се истакао у мучењу и ударању затворених лица у логору "Тулек" код Бос. Брода од маја до августа 1992. год., а у селу Живинице код Дервенте, пријављени је учествовао у физичком и

психичком малтретирању Стајчић др Жељка и том приликом му нанио велике психичке патње; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла- мај 1992. год. у логору за Србе Рахич, на подручју општине Дервента гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду пољеваном водо уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсијецање ушију, извођење на лажно стријељање.

Чондрић Паво; - одговоран је као припадник ХВО-а што је у периоду мјесеца јула 1992. год. неутврђеног дана у логору Тулек, општина Дервента, тукао палицом Милошевић Милана и том приликом нанио му велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Чонкић-Мариновић Бранко, рођ. 1960. год. у Илићима-Мостар; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у Мостару 1992. год., ударање тупим предметима, бушење ушију, избијање зуба, присилан рад.

Чорбо Сејо, из Борача код Гацка, стражар, припадник МОС и ТО; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солитера испод станице муслиманске полиције у Храсници на подручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавало их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу.

Чорлука Марко; - одговоран је као припадник ХВО што је у периоду априла и маја 1992. год., издавао наређења и сам саслушавао противзаконито притворена лица са подручја општине Дервента. Том

приликом неки од саслушаваних лица српске националности су физички малтретирани и ударани због чега су задобили тешке тјелесне повреде.

Човић (Хусо) Фадил, рођ. 17. 08. 1953. год. Гривићи, општина Хаџићи, мјесто боравка 27. јули 4/ИИ22 Хаџићи, начелник бившег СУП Хаџићи; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. година на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа"-Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93).

Човић (Зилко) Халид, рођ. 30. 08. 1953. год. у Гривићима, Хаџићи гдје је стално настањен, замјеник управника логора до августа 1994. год. а послје тога управник логора све до краја 1996. год.; - **одговоран** је за организацију и извршење злочина у периоду од маја 1992. год. до 1993. год. над српским становништвом у логору "Силос"-Тарчин, ОШ "Крупа" гдје су вршили злостављање, малтретирање и убијање.; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању, паћењу глађу и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-131).

Човић Анте, иследник; - **одговоран** је, као припадник ХВО-а и ХОС-а, за узимање талача и стварање логора у Мостару мај-август 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба мушкараца и жена, међу

којима и малолетних, те њиховом спровођењу у логор Ђеловина, Шантићева улица број 27. (бивши Окружни затвор) гдје су их малтретирани, тукли, мичили. Кад је логор напуњен са преко 300 Срба међу којима и 34 жене, посебно су изложени злостављању, а и другим видовима мучења. Од удараца и других видова мучења двије особе су умрле у затвору.

Човић Менсур, иследник у логору, учествовао у пребијању затвореника; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира затварни су логораша у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Чудро (Мујо) Бајро, рођ. 16. 01. 1962. год. из села Чањева, општина Чајниче, гдје био настањен; - **одговоран** је за директно учешће у саставу МОС-а Чајнича у нападу на село Вијогор, општина Чајниче 23. 01. 1993. год. и након рањавања припадника ВРС Обрадовић Миленка и Јоксимовић Влајка, извршили клање ножем, а потом масакрирање.

Чулан Мирко, припадник војне полиције ХВО-а у Броду; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послјије мокрења.

Чума Дамир, из Брода, припадник ХВО-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становништвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-колца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послјије мокрења.

Чурчић Нихад, одговорна је као припадник ХВО-а што је априла 1992. год. у Дому ЈНА, општина Дервента, ударала противправно затворена лица српске националности, од истих је одузимала новац и друге вриједности.

Чворац (Дујо) Петар зв. "Перица", рођ. 03. 12. 1962. год. у Броду, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на

подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду од 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минарањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораша индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су у КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Џаферовић Енвер; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима

МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Џафић (Мустафа) Менсур, рођ. 04. 10. 1957. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Гојка Лукића 4, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Џафић Нурдин, из мјеста Каберник, гдје је и рођ. 13. 11. 1969. год. од оца Хусрета; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Џафић Сејад, из мјеста Холијаца, гдје је и рођ. 30. 10. 1957. год; - **одговоран** је за

ратни злочин убијање цивила. Дана 25. 10. 1992. год. именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Кочари и Паљевина. Том приликом су убили двије жене српске националности Ковиљку Мирковић и Милку Зечевић.

Џафо (Ибрахим) Алија, из Вишеграда, рођ. 04. 08. 1951. год. у Горњој Брештеници; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малолетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11. из Брештенице.

Џамбеговић Дино, из села Милијен, код Чајничка, муслимански војник; - **одговоран** је за упад у српске куће, пљачку имовине у селу Црквине, општина Горажде, када је 10. 08. 1992. год. упао у кућу Анђе Шекара гдје је била тучена и малтретирана. Није издржала злостављање па је 13. 08. 1992. год. извршила самоубиство вјешањем. Остале малтретиране жене одведене су у село Шашиће.

Џанановић (Решид) Нерфид, рођ. 01. 09. 1960. год. у Оцаку; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оцаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о

зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеву у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Џанановић Сенад зв. "Главогуз"; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора.

Џанић Азем, предсједник Инаугурационог одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевих Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и

појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Џанић Неџад, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевих Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Џанић Нурија, члан Главног одбора СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевих Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Џанић Салчин, активиста и идеолог СДА; - **одговоран** је за учешће у организовању

напада муслиманских војних и паравојних формација на цивилно становништво српских села и насеља Сребренице, Братунца, Каменице и Коњевић Поља при чему је у периоду мај-децембар 1992. год. извршено масовно и појединачно убијање цивила међу којима и жена, дјеце, старих особа, болесних и изнемоглих, а потом већина кућа и села опљачкано, попаљено или уништено. При овим нападима без војне потребе, цивилно становништво је мучено, злостављано, масакрирано, одвођено у логоре и затворе, те расељавано ради етничког чишћења тих подручја.

Џанић (Зухдо) Фахрудин зв. "Баја", рођ. 03. 01. 1973. год. у селу Дабраку; - **одговоран** је за учешће у засједи на путу Пећи, Скелани на мјесту звано Миланова воденица, дана 28. 08. 1992. год. гдје је на свиреп и подмукао начин извршено убиство живковић Станка, Милановић Драгана и Аџимовић Крстине, мјештане цивиле, који су се налазили у путничком возилу.

Џанић Зулфо, стражар у заробљеничком логору у Горажду; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволог 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима

живота живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена.

Џанко (Бег) Есад, из Џанкића, рођ. 08. 03. 1967. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисору, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Џебо (Химзо) Рахман, рођ. 10. 05. 1941. год. у селу Годање, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Џебо Самир, инспектор СУП-а Горажде, члан муслиманског Ратног предсједништва; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убиства чинили невиђена стравична звјерства над цивилима; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199.

Џебо (Рахман) Џевад зв. "Црни", рођ. 1970. год. у Штобранима, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник тзв. Армије БиХ јединице из Желе, што је октобра 1993 год. учествовао у засједи возила марке ТАМ-110, који се кретао путем Штоборани-Гођење и том приликом учествовао у

убиству Митровић Раденка и Рубеж Симке, камион опљачкао и запалио; - **одговоран** је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ што је 29. 06. 1994. год. учествовао у убиству Вељовић Стојана на ливади покрај куће у, засеоку Дубице село Мислово, општина Рогатица, а његов син Милан се спасао бјежањем; - **одговоран** је што је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао у убиству јула 1992. год. Симић Борислава из општине Хан Пијесак; - **одговоран** је, као припадник диверзантско-терористичке групе одреда "4. јул" тзв. Армије БиХ из Желе, што је учествовао у нападу 07. 08. 1992. год. на српско становништво у селу Боровина, Хан Пијесак убио Боровина Марка, Боровина Славка (био болестан и непокретан) и Боровина Ковиљку, мајку Маркову, кућу, штале опљачкао, а потом попалио.

Џелиловић (Хамед) Алија, рођ. 1957. год., Урковићи, општина Братунац, командир чете и вођа напада на српска села Братунца и Коњевић Поља.

Џелиловић Мустафа, предсједник општине у Хаџићима, руководилац тзв. Кризног штаба и организатор МОС-а; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира затварни су логораши у неуставне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим

су извођене тортуре и убијања а ноги су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Џидић Жељко, из Цима, предграђе Мостара, припадник ХВО-а, шеф војне полиције; - **одговоран** је за физичко злостављање, одузимање покретне имовине становништву српске националности на подручју Мостара 1992. год.

Џијан Ивица зв. "Пики", из Бока, општина Орашје, један од организатора ХДЗ на подручју општине Орашје, сада члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности.

Џиндрић Дамир, припадник ХВ; - **одговоран** је као учесник у вршењу злочина против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од последица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезивање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да на главачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при

томе не смију да разбију наочале које ин се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачење пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Џинић (Петар) Блажо зв. "Бајица", рођ. 06. 11. 1949. год. у Доњим Витановићима, општина Брчко, био настањен у Витановићима кбр. 31, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из

које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је као припадник ХВО за злочин учешћа у нападу на српска села Горњи и Доњи Буквик, Вујичићи, Гајева и Лукавац, општина Брчко, дана 14. 09. 1992. год., у којем је убијено 34 српска цивила, имовина опљачкана и присвојена, куће спаљене као и православне цркве, а српски гробови скрнављени; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Џинић Здравко, припадник М-Х војске; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Џино Сено, управник логора у Музеју у Јабланици, пре рата радио у СУП-у у Јабланици; - **одговоран** је за злочин почињен над заробљеним и рањеним војником ВРС који је подвргаван најстрашнијем мучењу и понижавању у логору у Музеју револуције у Јабланици у периоду од новембра 1994. до марта 1995. год.

Џипа Есац; - одговоран је као припадник ХВО-а што је крајем априла 1992. год. вршио незаконита хапшења лица српске националности на подручју општине Дервента, од истих пљачкао и узимао и куће и вриједније ствари.

Џојић Паво зв. "Фактор", из Доње Махале, општина Орашје. Прије рата налазио се на

функцији предсједника Извршног одбора општине Орашје, сада члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске посаvine; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у фискултурној сали гимназије у Орашју и ОШ у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима звјерски мучио, убијао, силовао, застрашио, присиљавао на принудни рад, пљачкао имовину, палио куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша..

Џонлић (Салих) Сенахид, рођ. 24. 09. 1970. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Брки, кбр. 7; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Џубур (Осман) Хасан, рођ. 30. 08. 1951. год. у селу Бадњине, општина Калиновик, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Џубур (Рамо) Расим, рођ. 01. 02. 1949. год. у селу Бадњине, општина Калиновик, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у нападу на селу Пољице, општина Србиње, дана 07. 09. 1992. год. кршећи правила међународног права мучени, а затим убијена из ватреног и хладног оружја 14 мјештана наведеног села, до темеља спаљено девет кућа, 12 штала и пет гаража.

Џурдо (Мујо) Бајро, рођ. 16. 01. 1962. год. у селу Чањева, општина Чајниче, припадник муслиманске војске у Горажду; - **одговоран** је за учешће у масакру над рањеним борцима војске РС-е Обрадовић Милојком и Јоксимовић Влајком, који су заклани, а Влајку је одсјечено лијево ухо, а Милојку је извађено лијево око. Злочин се догодио дана 23. 01. 1993. год. у мјесту Вијогор, општина Чајниче.

Шашић Хамдо, припадник специјалне јединице Јуке Празине; - **одговоран** је за злочин физичког малтретирања и силовања једне Српкиње у њеном стану у Сарајеву, 30. 09. 1992. год. од чијих посљедица је преминула.

Шаћировић (Идриз) Салик, рођ. 1961. год., Хранча, Братунац, учествовао у убиству шесторо цивила у српском селу Хранча 25. 07. 1992. год.

Шаћировић (Емин) Мујо, рођ. 1949. год. у селу Хранча, општина Братунац гдје је и живио, по занимању радник, по националности муслиман; - **одговоран** је

за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Храча. Дана 25. 07. 1992. припадници МОС-а извршили су напад на поменуто село и том приликом убили седам српских цивила, притом су извршили пљачку и спаљивање њихових кућа. учествовао у нападу на Хранчу и убиству српских цивила 25. 07. 1992. год. Опљачкао имовину Драгослава Јовановића из Магашића.

Шаћировић (Идриз) Салих, рођ. 1966. год. у селу Хранча, општина Братунац гдје је и живио, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Хранча. Дана 25. 07. 1992. припадници МОС-а извршили су напад на поменуто село и том приликом убили седам српских цивила, притом су извршили пљачку и спаљивање њихових кућа.

Шаћировић Мухамед; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у мучењу и убиству српских цивила Соке Тешовић, старе 63 год. и Десанке Видаковић, старе 62 год. Дана 21. 01. 1993. год. припадници МОС-а напали су села Стражбенице и Ћаћице код Вишеграда, гдје су извршили поменути злочин.

Шаћировић (Захид) Мујо, рођ. 1957. год. у селу Хранча, општина Братунац гдје је и живио, по националности муслиман; - **одговоран** је за ратни злочин почињен према српском цивилном становништву на подручју Братунца-село Храча. Дана 25. 07. 1992. припадници МОС-а извршили су напад на поменуто село и том приликом убили седам српских цивила, притом су извршили пљачку и спаљивање њихових кућа.

Шабан, ?, - командант Прве чете Првог Церанског одреда муслиманске војске; -

одговоран је за злочин почињен у септембру 1992. год. у селу Рогосија-Власеница, усмртивши рањеног српског војника.

Шабановић (Шабан) Авдија, из Вишеграда, муслимански војник, припадник СДА у Вишеграду; - **одговоран** је, за организовање ратних злочина разарања цивилних објеката без војне потребе на подручју Вишеграда. 13. 04. 1992. год. извршено је гранатирање стамбених насеља, села, бране ХЕ Зворник, пуштањем воде из бране изазване су велике поплаве насеља, фабрика и др., а штета се процјењује на 10 милиона ДМ, а из ријеке је извађено 200 лешева Срба страдалих у овим нападима; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању; - **одговоран** је за учешће у заробљавању припадника Територијалне одбране српске војске 16. 09. 1992. год. на мјесту Мемеришје, у близини Вишеграда, гдје су били мучени, ударани са пендрецима, дрвеним палицама, ногама и рукама, кундацима од оружја, бацање претучених низ степенице. Љубинко Давидовић је умро од задобијених повреда. Над њима је вршено и застрашивање, тјерање да једни на друге пуцају, били су изложени гладовању. Од физичког злостављања, исцрпљености и хладноће умро је заробљеник Слободан Танасковић; - **одговоран** је и за учешће у заробљавању још 25 српских војника из Дволога 21. 01. 1993. год. на брду Стрмица и мјесту Долани у општини Рудо, међу којима је било и рањеника. Због изгладњавања, физичког и психичког мучења у тешким условима

живота, здравље заробљеника је оштећено, а њихова тјелесна тежина је преполовљена; - **одговоран** је, као припадник муслиманских оружаних снага у Вишеграду, за узимање талаца и стварање логора у Вишеграду при чему је већи број Срба ухапсио и одвео у подрум Хидроцентрале Вишеград, држао их као таоце за лично спашавање због кривње, пуштања бране, а послјије пуштања бране наредио стражарима да их ликвидирају, али задатак није извршен, јер их је спасила војска ЈНА.

Шабановић (Шабан) Мурат, рођ. 07. 01. 1953. год. у Ораховцима, општина Вишеград, био насељен у насељу Душће у Вишеграду; - **одговоран** је заједно са осталим припадницима МОС-а, за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе на подручју Вишеграда. 13. 04. 1992. год. учествовао је угранатирању стамбених насеља, села, бране ХЕ Зворник, пуштањем воде из бране изазване су велике поплаве насеља, фабрика и др., а штета се процјењује на 10 милиона ДМ, а из ријеке је извађено 200 лешева Срба страдалих у овим нападима; - **одговоран** је за ратни злочин уништавања имовине праћено огромном материјалном штетом и људским жртвама. Именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у злудјелима почињеним на подручју Вишеграда. Рушење бране ХЕ Зворник, штета 633.140 ДМ и губитак енергије 618.150 ДМ, друга штета на брани 4.581.441 ДМ, бројна убиства, уцјене, таоци и штит. Уништена готово сва српска села, попаљена и опљачкана имовина., као подстрекач, јер је мегафоном позивао муслимане да убијају Србе; - **одговоран** је за организовање и извршење оружаних напада муслиманске полиције и војске у периоду од маја 1992. до средине 1994. на подручју општине Горажде када је убијено 145 цивила српске националности, наведени у КП Комитета бр. I-199; - **одговоран** је за

малтретирање и физичко злостављање припадника ЈНА, пријетња пиштољем, ударање по глави при чему је свједока облила крв и када је дошао себи отет му је новац у износу (30\$ УСА и 50 ДМ) у Вишеграду крајем новембра 1991. год.; - **одговоран** је за разбојништво на друму у центру села Душће са 15 наоружаних муслимана нападом на камион са цивилима српске националности, извођење из камиона, туча, пријетње и злостављање путника средином марта 1992. год.; - **одговоран** је, као припадник муслиманских оружаних снага у Вишеграду, за узимање талаца и стварање логора у Вишеграду при чему је већи број Срба ухапсио и одвео у подрум Хидроцентрале Вишеград, држао их као таоце за лично спашавање због кривње, пуштања бране, а послјије пуштања бране наредио стражарима да их ликвидирају, али задатак није извршен, јер их је спасила војска ЈНА; - **одговоран** је за учествовање у организовању и директном извршењу злочина над српским становништвом у 33 села и убиство три цивила у овим селима за које су у КП дата имена села и погинулих лица српске националности. При томе су куће опљачкали па запалили, а приликом убиства чинили невиђена стравична звјерства над цивилима.

Шабановић Брацо, из Сутјешнице, општина Бреза, муслиман по националности, припадник ТО Бреза; - **одговоран** је за ратни злочин извршен 10. 06. 1992. год. у просторијама службе јавне безбједности Брезе над ухапшеним Србима из Горње Брезе кроз малтретирање, тучу и наношење тешких повреда од којих су подлегли Суботић Момчило (1929.), Суботић Здравко (1926.) а Суботић Мићи и Суботић Јанку поломили пет ребара.

Шабановић (Рифат) Адил, из Мале Гостиље гдје је и рођ. 27. 11. 1972. год., припадник МОС-а; - **одговоран** је за ратни

злочин убијање цивилног становништва. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 09. 06. 1992. год. у селу Влаховићи код Вишеграда лишио живота три српска цивила: Шимшић Божу и брачни пар Шимшић Драгомира рођеног 1945. и његову супругу Перку, рођ. у 1941.; - **одговоран** је за намерно убијање цивила. 09. 06. 1992. на ливади званој Кучевина у селу Влаховићи на подручју општине Вишеград. Учествовао је у убиству три српска цивила, клањем, Шимшић Драгомира рођеног 1949., Шимшић Перке рођ. 1941. и Шимшић Боже рођеног 1932. год.

Шабановић Самир; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Шабановић Сеад; - **одговоран** је за нехумано поступање према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, средином 1992. год. у селу Кука општин Вишеград, заробио једног цивила српске националности.

Шабић (Алија) Мирсад, рођ. 19. 08. 1954. год. у Драговићима, општина Хаџићи, стално настањен у Драговићима, Пазарић, општина Хаџићи, командир муслиманске полиције у Пазарићу; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против цивилног становништва у периоду 1991/1992. год. на подручју општине Хаџићи тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупа", Зовик гдје су својом пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили уб-

ства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93), организовао акције хапшења Срба; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору, који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира, затварани су логораша у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Шабић (Велија) Вејз, рођ. 25. 07. 1966. год., бивши официр ЈНА, Урковићи, општина Братунац, Коњевић Поље од 1. августа 1992., организатор напада на околна српска села Братунца и Коњевић Поља; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шабић (Вехбија) Велид, рођ. 1964. год., припадник тзв. Армије БиХ Урковићи, општина Братунац, командир региона Коњевић Поље до 01. 07. 1992. год. и организатор напада на околна српска

села Братунца и Коњевић Поља; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Шабић Шемсо, комадант Братуначког батаљона тзв. Армије БиХ, резервни официр бивше ЈНА; - **одговоран** је што је у својству комаданта непријатељске војске, тзв. Армије БиХ, у дане: 25. 05. 1992. год. на подручју општине Калесије, 29. 04. 1994. год. на подручју општине Хан Пијесак и 04. 06. 1994. год. на подручју општине Кладањ наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српске положаје на наведеним подручјима, те да у овим нападима врше убиства, мучења, масакрирања и ношење великих патњи цивилном становништву и заробљеним припадницима ВРС. Дана 23. 07. 1994. год. извршена је размјена лешева цивилног становништва и припадника ВРС-е, који су се водили нестали приликом наведених напада, а записник о идентификацији са именима налази се у КП бр. КУ,136/94, ЦЈБ, Зворник.

Шабић (Фахрија) Хајрудин, рођ. 01. 01. 1949. год. у мјесту Волари, општина Шипово, са пребивалиштем у Шипову, Копарска бр. 5, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и

крв других затвореника, да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Шабих Фахрудин, припадник војне полиције ХВО-из Мркоњић Града; - **одговоран** је за злостављање и мучење 15 заробљених припадника ратне милиције РС у просторијама МУП-а Мркоњић Град у периоду од 13. 06. до 24. 06. 1992. год.

Шабих Хусеин, замјеник комаданта мјешовитог артиљеријског дивизиона 1. Тузланске бригаде Армије БиХ; - **одговоран** је што је заједно са Томовић Иваном, комадантом тог дивизиона, дана 28. 05. 1995. год. испалио више артиљеријских пројектила на насеље Лопаре и тиме нанео велике штете фабрици ДП "Термал" Лопаре, а након поновљеног напада 01. 06. 1995. год. на исто мјесто, теже повриједио у Вукосавцима Видаковић Мирослава, са истог мјеста именовани је извршио гранатирање 28. 05. 1995. год. ДП Шумарства "Мајевица", Лопаре чија је експлозија граната нанијела велику материјалну штету и тежу повреду Марковић Неди и Остојчић Џвијети.

Шабих (Ибрахим) Алмир, рођ. 28. 07. 1964. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Браће Кркељаша бр. 22, муслиман; - **одговоран** је као припадник хрватско муслиманских војних формација што је у периоду мај-октобар 1992. год. учествовао у вршењу напада на село Барево, општина Јајце и друга околна села без војне потребе и вршио убијање српског становништва, затим хапшењу и затварању у логоре и сабирне центре, а за вријеме саслушавања затвореника у периоду од 13. 06. до 25. 08. 1992. год. учествовао у тортури, тучи кундацима, вишежилним кабловима, тјерању затвореника да ударају главом о зид, да лижу своју крв и крв других затвореника,

да једу опушке од цигарета, гасио цигарете по тијелу, спроводио психичку тортуру, вријеђање и понижавање ухапшених српских цивила и војника ВРС.

Шабих Зијо зв. "Црни", из Тузле; - **одговоран** је као припадник војске ХВО-а 108. Брчанске бригаде БиХ, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од маја 1992. год. до 14. 09. 1992. год. у логору у Горњем Рахићу и Маочи на подручју општине Брчко као и одвођење већег броја у Тузлански затвор гдје је вршено злостављање, мучење, наношење великих патњи, повреде тјелесног интегритета.

Шабовић (Ахмет) Амир, рођ. 01. 03. 1948. год. у општини Плав, Република Црна Гора, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Школска бр. 7, именовани је руководио војном полицијом ХОС-а при хапшењу; - **одговоран** је као припадник муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, зас-трашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, наношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од августа 1992. год. до 1994. год. у логору за Србе у подруму солitera испод станице муслиманске полиције у Храсници на по-

дручју општине Сарајево учествовао је у злостављању и мучењу затвореника на разне начине, свакодневна туча палицама, одвођење на копање ровова, и друге физичке послове, присиљавао их да клањају, лупање главама од столице, спавање на голом бетону, мучење глађу, а од задобијених повреда приликом батињања умрло је шест затвореника и то: Милутиновић Достимир, Милутиновић Радомир, Стефановић Гојко, Стрампуста Алекса, Гузина Радован, Говедарица Радослав.

Шадић Азим, из Тузле, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у Скојевској улици у Тузли); - **одговоран** је за организовање и учешће у, саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалгивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Шахић Хидајет, из села Корче код Тарчина, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код

Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору, који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира, затварани су логораши у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-131).

Шахић (Мурат) Хурем, рођ. 10. 07. 1960. год. у селу Гођење, општина Хан Пијесак, по занимању милиционер, био запослен у СЈБ Хан Пијесак као крим.техничар; - **одговоран** је за учешће у ратном злочину према рањеним, болесним и заробљеним српским војницима од стране "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" 04. 06. 1992. год. на подручју Желе гдје је убијено 45, а несталих се води 31 војник.

Шахинпашић Абдулах зв. "Шаја"; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани

напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (K-IX-139).

Шахман (Сулејман) Нихад, рођ. 07. 09. 1968. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Раде Марјанца бр. 123; - **одговоран** је, као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93).

Шахмановић (Шабан) Халим, рођ. 26. 12. 1954. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица 16. муслиманске НОУБ 108; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица,

Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (K-IX-139).

Шахмановић (Хаџо) Нијаз зв. "Брада", рођ. 04. 06. 1961. год. у Власеници; - **одговоран** је зато што је, дана 10. 09. 1992. год., наредио напад и непосредно у њему учествовао, на колону моторних возила са цивилима која се кретала магистралним путем Шековићи, Зворник испод превоја Црни Врх, у селу Планица. Приликом поменутог напада, на најсвирепији начин, убијено је, а затим спаљено седам лица српске националности и уништено осам моторних возила; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао у нападу на шире подручје српског села Каменице, општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су, супротно Међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су, у намјери да прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо. пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и

измасакрираних бораца није било могуће идентификовати, имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник.

Шахмановић (Химзо) Хусеин, рођ. 01. 05. 1956. год., Бемат, Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шахмановић (Хасиба) Сафет, рођ. 02. 02. 1968. год. у Неђељшту, општина Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплањена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шаховић, ?, иследник у милицији Горажда, припадник МОС-а; - **одговоран** је за претресање српских станова и њихово опљачкање, хапшење српских цивила, њихово мучење тучом и стављање цијеви од оружја и ножева под грло уз упућивање разних пријетњи у периоду од маја 1992. год. до маја 1994. год.

Шакић (Мурат) Кисадет, рођ. 1971. год. у Гођанима, општина Хан Пијесак; - **одговоран** је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ што је 29. 6. 1994. год. учествовао у убиству Вељовић Стојана на ливади покрај куће у, засеоку Дубице село Мислово, општина Рогатица, а његов син Милан се спасао бјежањем; - **одговоран** је што је као припадник терористичко диверзантске групе тзв. Армије БиХ из Желе, учествовао

у убиству јула 1992. год. Симић Борислава из општине Хан Пијесак.

Шалдић (Раиф) Омер, рођ. 12. 07. 1965. год. у Оџаку; - **одговоран** је као учесник у злочину против цивилног становништва, припадника српске националности, у Оџаку у периоду 1992. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша од којих су поједини умрли од посљедица мучења, ломљења екстремитета логораша, закачивање логораша у сушионицу за месо, урезавање ножем усташког симбола слова "У" по глави и разним дијеловима тијела логораша, присиљавање логораша да наглавачке скачу са стола на под, да се међусобно туку све до онесвјешћивања укључујући и тучу између рођ. браће, присиљавање да из трка ударају главом о зид све док не падну у несвијест, а да при томе не смију да разбију наочале које им се претходно ставе на главу, ударање тако што стражари ухвате главе два логораша па ударају једну главу у другу, стављање цијеви у уста са захтјевом да зубима стисну цијев, а потом нагло повлачене пиштоља тако да је чупан зуб закачен нишаном, скакање по логорашима док су оборени на тло, ударање док му је претходно стављена бомба у уста, ударање везаног рукама за стуб на одбојкашком терену у фискултурној сали кундаком од пушке по леђима и другим дијеловима тијела, гашење цигарета по тијелу, у уху и стављање запаљене цигарете у уста, присиљавање жене и мушкарца на међусобно сисање и лизање полних органа или да то чине стражарима, присиљавање да врше силовање умноболне жене-логораша, организовање "логорске свадбе", присиљавање одабраног пара Србина и Српкиње на сексуални однос у присуству логораша и особља логора, групно купање голих логораша па и пред грађанима млазом ледене воде под притиском, присиљавање да са пода и

зида лижу своју крв, или крв других логораша.

Шамић Сафет; - **одговоран** је, као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (са 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Шанта Нијаз; - **одговоран** је што је у својству "Зелених беретки" и "Патриотске лиге" дана 22. 04. 1992. год. на Илици, Сарајево извршио масакрирање, а затим убиство из ватреног оружја 8 заробљених резервиста припадника ВРС Вукмановић Милана, Вујчић Недељка, Голубовић Вељка, Ђокмановић Стевана, Лаловић Миливоја, Бјелица Ђорђа, Марковић Зорана и Ђерић Радомира.

Шантић Ивица, припадник ХВО-а и активист ХДЗ-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима 1992. год. у подруму приватне куће у Крушчици на подручју општине Витез, где је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању, пребијању и ломљењу ребара, емитовањем снимака са криковима о мучењу затвореника, мучења чланова породице.

Шантић Јосип, Хрват, начелник безбједности у Бихаћу, прије рата капетан ЈНА, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским ухапшеницима-заорбљеницима у Бихаћу, Луке, у другој половини 1992. год., одвођење у логор у Окружном затвору гдје је вршено мучење, малтретирање од којих последица је умро Радаковић Јово, рођ. 1934. год. и још један младић којем у то вријеме није утврђен

идентитет.

Шарац Мујо, из Брлошког Потока, општина Кладањ, стар 35 година; - **одговоран** је што је у својству комаданта непријатељске војске, тзв. Армије БиХ, у дане: 25. 05. 1992. год. на подручју општине Калесије, 29. 04. 1994. год. на подручју општине Хан Пијесак и 04. 06. 1994. год. на подручју општине Кладањ наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српске положаје на наведеним подручјима, те да у овим нападима врше убиства, мучења, масакрирања и доношење великих патњи цивилном становништву и заробљеним припадницима ВРС. Дана 23. 07. 1994. год. извршена је размјена лешева цивилног становништва и припадника ВРС, који су се водили нестали приликом наведених напада, а записник о идентификацији са именима налази се у КП бр. КУ, 136/94, ЦЈБ, Зворник; - **одговоран** је што је вршећи дужности комаданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ, наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српска села Пелемиши-Кладањ дана 20. 03. 1993. год. када је убијен Гајић Радислав, а српско становништво протјерано, уз пљачку цјелокупне имовине, а село је спаљено. Дана 14. 01. 1994. год. нападнуто је српско село Јелачићи-Кладањ, при чему је нестало-заробљено девет лица, цивила српске националности и осам бораца ВРС, чија тијела су предата сва измасакрирана српској страни, 22. 02. 1994. год., а село је опљачкано и уништено. Истог датума, тј. 14. 01. 1994. год. нападнуто је и село Мајдан, тада је погинуо српски војник Лакић Владо, а село опљачкано и куће уништене, спаљене, дана 30. 03. 1994. год. нападнуто је поново село Пелемиши-Кладањ, када су убијена четири припадника ВРС, а три су нестала, дана 20. 04. 1994. год., по трећи пут, нападнуто је српско село Пелемиши, приликом чега је побијено седам лица

српске националности. Имена страдалих налазе се у кп бр. Ку-109/94. ЦЈБ Зворник.

Шаргановић Сенад, командант 501. бригаде В корпуса Армије Босне и Херцеговине Бихаћ; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Града, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231 припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цјелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Шарић (Смајо) Фарук, из села Љубовчићи, код Пазарића, стражар, истицао се у тучи затвореника и по ојцени свједока био је најсуровији стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силос" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору, који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казиф Незира, затварни су логораши у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23

погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Шарић Хамзо, бивши поручник ЈНА, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у Скојевској улици у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјеци им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Шарић Харис, комадант 121. брдске бригаде тзв. Армије Бих из Кладња, капетан прве класе, активно војно лице бивше ЈНА; - **одговоран** је што је вршећи дужности комаданта непријатељске војске тзв. Армије БиХ, наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српска села Пелемиши-Кладањ дана 20. 03. 1993. год. када је убијен Гајић Радислав, а српско становништво протјерано, уз пљачку цјелокупне имовине, а село је спаљено; - **одговоран** је што је у својству комаданта непријатељске војске, тзв. Армије БиХ, у дане: 25. 05. 1992. год. на подручју општине Калесије, 29. 04.

1994. год. на подручју општине Хан Пијесак и 04. 06. 1994. год. на подручју општине Кладањ наредио припадницима својих јединица да изврше нападе на српске положаје на наведеним подручјима, те да у овим нападима врше убиства, мучења, масакрирања и наношење великих патњи цивилном становништву и заробљеним припадницима ВРС. Дана 23. 07. 1994. год. извршена је размјена лешева цивилног становништва и припадника ВРС, који су се водили нестали приликом наведених напада, а записник о идентификацији са именима налази се у КП бр. КУ, 136/94, ЦЈБ, Зворник.

Шарић Јасмин, прије рата активни капетан ЈНА из Зенице, припадник муслимански "Зелених беретки"; - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над ухапшеницима-ратним заробљеницима српске националности на подручју Зенице у логору у селу Тетово у основној школи "Хасан Кикић" 16. 06. 1992. год. када је са припадницима муслиманске патристорске лиге вршио претрес српских кућа и станова, хапсио Србе међу којима Божић Анђелка и његова два а које су одвели у Тетово у Основну школу "Хасан Кикић", тукли их и мучили са трајним посљедицама по ове, којима су изломиле ребра, а отац је од задобијених повреда-прелома кичме, подлегао.

Шарић Медарис, родом из Херцеговине, до рата био активни официр ЈНА (по чину поручник), у почетку рата (април, мај 1992. год.), био командант трновско-хаџићког батаљона, а средином јуна постављен за комаданта тзв. "Главног штаба оружаних снага Трново"; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Годињске баре" између Трнова и Горажда јун-август 1992. год., када је са другим припадницима МОС-а, нехумано поступао са ухапшенима Србима, свакодневни их тукли разним предметима, кундацима и на други начин, држали у тијес-

ним просторијама без довољно ваздуха од чега су многи падали у несвијест, а ове тортуре нису издржали и умрли су у затвору: Џилић (Владо) Милорад, рођ. 1940. год., у селу Црна Ријека, Бадњар (Митар) Душан, рођ. 1953. год. у селу Јелашница, општина Калиновик; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (са 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ 1(21).

Шарић Салих, бивши заставник ЈНА, управник пекарне у Тузли, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у Скојевској улици у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалљивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082,

Београд.

Шарић Заим, припадник МОС, стражар; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објекат претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору, који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казих Незира, затварани су логораши у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу дојелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1); - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима од 04. 06. 1992. год. до 17. 08. 1994. год. у логору за Србе у силосу Тарчин гдје је учествовао у злостављању, мучењу, понижавању и тешким принудним радовима ван логора, а од тих посљедица умрло је шест лица српске националности (садржано у КП Комитета IV-131).

Шешел Жељко, из Опузена, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од маја до августа 1992. год. у логору за Србе у "Дретељу", гдје је учествовао у мучењу, понижавању и силовању жена српске националности.

Шећербегорић (Мехмед) Мухамед зв. "Хамо", рођ. 08. 04. 1952. год., био настањен у Горњем Рахићу, члан Кризног штаба у Горњем Рахићу; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење

српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Шећић (Акиф) Сенахид, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Шећић Енвер, из Вољавице, општина Братунац; - **одговоран** је за почињен ратни злочин према цивилином становништву 18. 07. 1992. год., убиство из засједе три младића који су се возили на трактору у селу Тегаре, општина Братунац.

Шећић (Химзо) Изет, из Моћевића, општина Сребреница. и **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Шећић (Химзо) Салко, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање и пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Шећић (Исмет) Фикрет, из Моћевића, општина Сребреница; - **одговоран** је као припадник Армије БиХ за почињене ратне злочине: убиства, мучење, гранатирање пљачкање српског цивилног становништва на подручју Сребренице (Ратковићи, Дучићи, Дворишта, Рачићи) у периоду од 21. 06. 1992. год. до 05. 10. 1992. год.

Шећиберовић Нусрет зв. "Нута", посланик СДА у Коњицу, припадник МОС-а; - **одговоран** је за одвођење 28. 05. 1992. год. ухапшених Срба са подручја Коњица у логор "Силос" Тарчин и стравичном злостављању, мучењу и убијању. Послије тортуре у логору "Силос" учествовао је у одвођењу Срба у логор у Челебићу гдје су тортуре настављане и кроз које је прошло 500 Срба. У овим логорима тучени су кабловима, жељезним шипкама, бејзбол палицама, пљачкали имовину, новац, златарију, а за вријеме саслушавања и ислеђивања многи Срби су подлегли под батинама. До доласка Међународног црвеног крста 20. 08. 1992. год. убијено је у овом логору 19 Срба, а касније на десетине је убијано сваког мјесеца (имена у Регистру ДЦ 4/2 лист "Жељезничар").

Шечић (Осман) Мухамед, рођ. 25. 02. 1970. год. у Ограђеновцу, општина Брчко, био настањен у Ограђеновцу, кбр. 110, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у на-

паду на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће поплаћене и разорене (К-IX-139).

Шехић (Расим) Нихад, рођ. 06. 12. 1964. год. у Градцу, општина Хаџићи, милиционер бивше станице милиције Хаџићи, био на дужности командира сектора у Зовику; - **одговоран** је као припадник МОС-а, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду 1991/1992. година на подручју општине Хаџићи, тако што су организовали концентрационе логоре "Силос", Тарчин, ОШ "Пазарић", бивша војна касарна "Крупна", Зовик гдје су својим пропагандом изазивали вјерску мржњу, вршили убиства, мучења, злостављање преко 600 лица, а на дан 06. 05. 1992. год. смртно страдало девет лица клањем и вјешањем (садржани у КП 28/93).

Шеховић Мирха, из Тузле, снаха од др Шеховића, постоји основана сумња да је починила кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из

члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у Скојевској улици у Тузли; - **одговорна** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовала у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Шеховић Мухамед, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила у љето 1992. год. у селу Бујаковина на подручју општине Фоча и том приликом је заклано и измасакирано 10 српских цивила, наведени у КП Комитета бр. I-123.

Шеховић Зајко; - **одговоран** је као припадник хрватско-муслиманских снага што је крајем маја 1992. год. у логору Рабић, општина Дервента, издао наређење Незировић Алмазу да туче Марковић Бору, што је Незировић и учинио и том приликом је овај доживио велике патње и повреде тјелесног интегритета.

Шеић Сеад; - **одговоран** је за нехумано поступање према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а, средином 1992. год. у селу Кука општин Вишеград, заробио једног цивила српске националности.

Шемшић Нермин, из Хаџића, рођ. 1955. или 1956. год., задужен за логор Тарчин у име команде ТО у Хаџићима; - **одговоран** је за мучења и изгладњавања у логору; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање

заробљених војника у испражњене коморе у "Силос" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од 20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору, који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казић Незира, затварни су логораши у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Шемић (Халил) Шефкија, рођ. 1965. год. у селу Камена, општина Невесиње, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила 11. 11. 1994. год. у селу Жуберин на подручју општине Невесиње и том приликом су убијена три српска цивила Чабрило Мара рођ. 1911., Чабрило Даринка рођ. 1929. и Чабрило Милосав рођ. 1940., два лица рањена, опљачкано и запаљено већи број кућа.

Шешић Каме, из Тузле, власник приватне продавнице ауто дијелова у селу Славиновићи, код Чесме, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у

Скојевској улици у Тузли; - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалјивањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Шерифовић (Наил) Енес, рођ. 13. 07. 1956. год. у Хумцима, општина Лопаре, био настањен у Брчком, Улица Фрање Дасовића бр. 41, припадник војне команде 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Шета Јусуф; - **одговоран** је за злочин почињен у КПД у Зеници у 1992. год. због

лишавања медицинске помоћи и нехуманог поступка према рањеницима и болесницима.

Шишак Фирад, управник КПД Зеница; - **одговоран** је за злочин нехуманог поступања над заробљеницима, рањеницима и болесницима у логору у КПД у Зеници у периоду јуни, октобар 1992. год.

Шишић Адем, члан штаба 37. дивизије армије БиХ, налазио се на дужности помоћника команданта дивизије за попуњу позадину; - **одговоран** је што је непосредно учествовао у доношењу одлука и издавању наређења за константне и неселктивне артиљеријско-ракетне нападе на градско језгро и цивилне циљеве у граду Добоју и његовој околини 1995. год., гдје је дошло до страдања цивилног становништва, осам лица је преминуло од задобијених експлозивних повреда, а 90 лица је рањено. На стамбеним, јавним и другим приватним и државним објектима је причињена непроцењива материјална штета. Имена страдалих цивила садржана су у КП бр.

КУ-2-1613/95, ЦЈБ Добој.
Шишић (Јусо) Исмет, из Богдашића, гдје је и рођ. 08. 02. 1936. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуре, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Шишић (Исмет) Мехмедалија, из Богдашића, гдје је и рођ. 02. 01. 1975. год.; - **одговоран** је за ратни злочин убијања цивилног становништва. Дана 08. 08. 1992. год., именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на села Клисуре, Ардовиће и Брусиће код Вишеграда. Том приликом су убили осам српских цивила.

Шишић (Исмет) Џевад, рођ. 1961. год., из села Богдашићи код Вишеграда; - **одговоран** је за ратни злочин разарања цивилних објеката без војне потребе. 08. 08. 1992. год. именовани је заједно са осталим припадницима МОС-а учествовао у нападу на српска села Клисуре, Брусићи, Андравићи, Доња Лијеска код Вишеграда, иако је становништво избјегло, приликом упада у село нанијета је велика материјална штета јер су запалили све куће и остале помоћне објекте. Том приликом су убили осам српских цивила, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

Шишић Нермин; - **одговоран** је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Шишић Сирађ, који је командовао МОС-ом; - **одговоран** је организовање и наредбу напада ТО тзв. Армије БиХ на приградско насеље Мутрица код Зенице 05. 06. 1992. год. и том приликом су убијени Лакић Славко и Карач Богдан, обојици запаљене штале.

Шибалић Самир, стар око 25 година, полицајац; - **одговоран** је за напад на цивиле српске националности и њихово заробљавање и одвожење у насеље Добриња у команду 5. моторизоване бригаде муслиманске војске гдје их је 15 полицајаца тукло, ударало ногама, палицама, пиштољима и кундацима од пушака. Злочин је вршен октобра 1993. год.

Шимић-Николић Марко, љекар из Тузле, Хрват, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима средином 1992. год., у логору за

Србе "Ступари" на подручју општине Тузла, гдје је било затворено око 1.200 лица српске националности, гдје им је принудно узимао крв у великим количинама.

Шимић (Блажо) Марко, из села Уловића, Брчко, командир војне полиције 108. брчанске бригаде, припадник муслиманско-хрватских формација; - **одговоран** је за нехумано поступање према Србима ратним заробљеницима за период од јуна 1992. год. до марта 1993. год. у неколико логора и то: логор у основној школи, логор у мјесном дому, логор у складишту грађевинског материјала, логор у расаднику у Горњем Рахићу и логор у основној школи у селу Улице на подручју Брчког, гдје је учествовао у злостављању, мучењу и понижавању преко 260 лица српске националности међу којима и малољетне дјеце на разне начине, свакодневна туча ногама и кундацима од оружја, мучење глађу, одвођење на копање ровова на прве борбене линије и том приликом погинуло је једно лице Лука Драгичевић, спавање на голом кревету, бушење грудног коша са сврдлом за дрво, гашење цигарета по тигелу, одвођење на лажно стрељање; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу,

Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Шимић (Иван) Дарко, рођ. 07. 10. 1969. год. у Купресу са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном понашању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Шимић (Ивица) Дражен, рођ. 10. 05. 1972. год. у Купресу, са пребивалиштем у Купресу; - **одговоран** је што је као припадник паравојних формација ХОС и ЗНГ униформисан и наоружан дана 05. 04. 1992. год. у тзв. Вилиним кућама у Купресу, за вријеме ратних операција на том подручју, учествовао у одвођењу, нечовјечном понашању, мучењу и наношењу великих психичких и физичких патњи, а потом лишавању живота девет лица српске националности из редова цивилног становништва.

Шимић (Иво) Жарко, рођ. 12. 12. 1965. год. у Брчком, био настањен у Уловићу кбр. 41, општина Брчко, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце,

Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139); - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене.

Шимић (Иво) Стјепан, рођ. 30. 11. 1972. год. у Буковцу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 41, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и

разорене (К-IX-139).

Шимић (Петар) Јозо зв. "Зике", рођ. 06. 11. 1964. год. у Уловићу, општина Брчко, био настањен у Уловићу, кбр. 44, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за злочин учешћа у нападу на српско село Буковац, општина Брчко, дана 11. и 12. 09. 1992. год. у којем је убијено три цивила Србина, а српска имовина пљачкана и присвајана, а куће спаљене; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Бође, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Шимић Мато, из Доњег Рахића, општина Брчко, члан штаба команде 106. бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва и оснивању логора за ухапшене Србе у физкултурној сали гимназије у Орашју и основној школи у Доњој Махали у периоду од 29. 04. 1992. год. до 24. 06. 1994. год. гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу, убијани, силовали, застрашивали, присиљавали на принудни

рад, пљачкакали имовину, палили куће и том приликом је страдало више од 100 лица српске националности; - **одговоран** је као организатор и извршилац злочина почињеног у логору Доња Махала, подручје Орашја, у периоду од 09. 05. 1992. год. и током 1993. год. при чему је примјењивао стравичне методе мучења логораша.

Шимун Сараф, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период јул-септембар 1992. год. у затвору за Србе у згради СУП-а на подручју општине Јајце гдје је вршио злостављање, мучење, ломљење костију, гашење цигарета по тијелу логораша.

Шиндрић Фадил; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао, као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Шилјак Зијад, припадник муслиманске војске, општина Фоча; - **одговоран** је за убиство из ватреног оружја Фуштер Владе и за учешће у убиству Фуштер Јеле и Фуштер Мила, српских цивила у Зебиној

шуми, општина Фоча, дана 03. 05. 1992. год.

Шилјаковић Амир, из села Гобеља, општина Власеница, муслимански војник; - **одговоран** је за злочин почињен у септембру 1992. год. у селу Рогосија-Власеница усмртивши рањеног српског војника.

Шилковић (Авдо) Адмир, рођ. 02. 01. 1972. год. у Церској, општина Власеница, припадник церанског одреда тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за учешће у упаду у српско село Цикотска Ријека, општине Сребреница, дана 23. 12. 1992. год. гдје је на најсвирепији начин масакрирано 11 цивила Срба, који су клати, убијани тупим предметима, вађене им очи, одсијецани поједини дијелови тијела, живи паљени, разбијене главе тупим предметима, пробадани ножевима и вршена друга зvjерства. У истој акцији рањено је 12 цивила Срба.

Шилковић (Буљкан) Ибро, рођ. 03. 01. 1966. год. у Неђилиштима, општина Власеница, припадник муслиманских снага; - **одговоран** је за учешће у нападу на српско село Ваниће, општина Милићи, дана 08. 02. 1993. год. којом приликом су, на кућном прагу из ватреног оружја убијени брачни пар Марко и Марија Дашић, а село је опљачкано, спаљено и уништено.

Шилковић (Авдо) Амир, рођ. 02. 10. 1972. год., Говеље, Власеница, командир самосталног вода; - **одговоран** је што је као припадник муслиманских снага Сребреница у улози наредбодавца и непосредног извршиоца учествовао у нападу на шире подручје српског села Каменице општина Зворник, гдје је заробљен већи број припадника војске Републике Српске, дана 06. 11. 1992. год. које су супротно Међународном праву о ратним заробљеницима, мучили, нечовјечно поступали, а затим убили, након чега су, у намјери да

прикрију почињене злочине, исте закопали на више различитих мјеста на локалитету Глођанског брда и околине села Каменице, општине Зворник. Након ослобођења српског села Каменица и локалитета Глођанско брдо пронађено је седам масовних гробница у којима су пронађена тијела 41 припадника Војске РС, а идентификовано је три лица, док остаци тијела осморице убијених и измасакрираних бораца није било могуће идентификовати имена жртава садржана у КП бр 12-1/02-2-1541/93 од 17. 08. 1993. год. ЦСБ Зворник; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шилковић (Авдо) Бего, рођ. 02. 01. 1970. год., Гобеље, Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шилковић Ибро; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна попаљена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шилковић (Суљкан) Садик, рођ. 03. 01. 1966. год., Неђељиште, Власеница; - **одговоран** је као припадник МОС-а за ратни злочин према цивилном

становништву на подручју Братунца који је почињен у периоду од 07. 01. 1993. до 16. 03. 1993. год. У том периоду је убијено 48-оро цивила чија је покретна имовина опљачкана, а непокретна поплаћена. Међу убијеним цивилима су били старци, жене и дјеца.

Шкиљан (Ђулага) Нихад, рођ. 02. 01. 1972. год. у Биоковини, општина Јајце, са пребивалиштем у Јајцу, Биоковина кбр. 83; - **одговоран** је, као припадник хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 01. 06. 1992. год. до 29. 10. 1992. год. у селу Крушца на подручју општине Јајце, тако што је пуцао из ватреног оружја по њиховим кућама, вршио претрес кућа, одузимање покретне имовине, приводио их у просторије ОШ "Братство и јединство", гдје је вршено мучење, злостављање и одвођење на присилан рад 32 лица (садржани у КП бр. 62/93); - **одговоран** је, као припадника муслиманско-хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од 06. 09. 1992. год. до 25. 09. 1992. год. у мјесту Крезник на подручју општине Јајце, тако што је три лица затворио у просторије Електродистрибуције и то: Кркљаш Војка, рођ. 1923. год, Кркљаш Славка, рођ. 1953. год, Ромац Мирка, рођ. 1926. год., гдје су вршили злостављање и мучење при чему је један умро од последица мучења.

Шкојић Амир, из Стојковића, припадник хрватско-муслиманских оружаних снага (МОС); - **одговоран** је за учешће у нападу на Коњиц и околна мјеста и села: Блаце, Брадина, Церићи, Доње Село, Дубравице, Језеро и др. почетком маја 1992. год. гдје су до 21. 05. те год. убили 34 цивила српске националности, а 15. 05. 1992. год. убили осам српских жена махом старе и болесне особе, а остало становништво одвели у логоре и затворе на подручју

Коњица: Брадина, "Челебићи" и спортска хала "Мусула", држали у неусловним просторијама, мучили, тукли, пребијали и убијали, а жене силовали. Имена убијених Срба и силованих жена садржана су у ДЦ 4/2 (лист "Жељезничар").

Шкојић Бришо, из Стојковића, командант хрватско-муслиманских оружаних снага (МОС); - **одговоран** је за учешће у нападу на Коњиц и околна мјеста и села: Блаце, Брадина, Церићи, Доње Село, Дубравице, Језеро и др. почетком маја 1992. год. гдје су до 21. 05. те год. убили 34 цивила српске националности, а 15. 05. 1992. год. убили осам српских жена махом старе и болесне особе, а остало становништво одвели у логоре и затворе на подручју Коњица: Брадина, "Челебићи" и спортска хала "Мусула", држали у неусловним просторијама, мучили, тукли, пребијали и убијали, а жене силовали. Имена убијених Срба и силованих жена садржана су у ДЦ 4/2 (лист "Жељезничар"); - **одговоран** је за намјерно убијање цивила од 25. до 28. 05. 1992. год. у селу Брадина на подручју општине Коњиц при чему је на свиреп начин убијено 26 цивила. (Наведено у КП Комитета I-075).

Школић или Шкорић Ђурђа, рођ. 27. 04. 1951. год. у мјесту Кутина, Република Хрватска, пребивалиште Сарајево, Хрватица, припадник 10. Брдске бригаде Армије БиХ., одговорна је за ратни злочин против цивилног становништва на подручју Стари Град Сарајево у мјесту Казани. Именована је са осталим припадницима Армије БиХ у периоду од краја љета 1992. год. до 26. 10. 1993. год. починио више злочиња као што је хапшење Срба, одвођење у логоре, 12 Срба су лишили живота клањем и бацили у провалију., одговорна је као припадник 10. Брдске бригаде тзв. Армије БиХ, што је учествовала у хапшењу Срба на сарајевским Улицама августа 1992. до октобра 1993 год., одвођење на пећину Казани над

којом је убијала Србе и бацала их у јаму затим гумама запалила лешеве, многе ухапшене Србе везала за камион и вукала цестом док не издахну, а као припадник ове бригаде учествовала је у противзаконитом затварању Срба, мучењу и наносећи им тешке повреде и патње.

Шкорић (Анте) Мато, из Костура; - **одговоран** је што је као припадник ХВО-а у функцији стражара за вријеме привремене окупације Дервенте вршио физичко обезбјеђење логора "Рабић" и у том својству заједно са осталим лицима која су вршила обезбјеђивање логора, тукао је Марковић (Неда) Владу, Благојевић (Миленко) Недељака зв. "Неђо", Патковић Луку и Милошевић Милана и при том им нанео тешке тјелесне повреде; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла-мај 1992. год. у логору за Србе "Рабић", на подручју општине Дервента, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање логораша на цементном поду, полијевање водом уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсијецање ушију, извођење на лажно стријељање.

Шкорић (Ивица) Миро; - **одговоран** је као припадник ХВО-а што је крајем априла 1992. год. у Дому ЈНА издавао наређења, а и сам учествовао у физичком малтретирању ухапшених Ђекић Вујадина и др. којом приликом је овоме прободена десна рука, расјецана кожа на леђима, Чук Илији коме је расјечено ухо, те Плавшић Срети и Кнежевић Драги којима су од удараца нанешене тјелесне повреде.

Шкорић Мирко, из Дервенте, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима за период крај априла-мај 1992. год. у логору за Србе "Рабић", на подручју општине Дервента, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучење глађу, држање ло-

гораша на цементном поду, полијевање водом уз обављање физиолошких потреба, чупање клијештима ноктију, одсијецање ушију, извођење на лажно стријељање.

Шоштарић Јосип, припадник ХОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима у периоду април-мај 1991. год., у затвору у баракама у кругу војне касарне на подручју општине Нова Градишка, гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу, понижавању и сексуалном злостављању.

Шокчевић (Илија) Марко, рођ. 14. 10. 1960. год. у Буковцу, општина Брчко, био настањен у Буковцу, кбр. 104/6, припадник 108. Брчанске бригаде ХВО Босанске Посавине; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчког 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујићиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоче, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Џирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (К-IX-139).

Шољић Владимир, министар одбране хрватске Републике Херцег-Босне; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељено подручје града

Шамца дана 14. 05. 1992. год. гдје је од парчадног дејства гранате, тешко рањен са смртним исходом Омерагић Фикрет, такође је на истом мјесту задобила тешке повреде његова супруга Омерагић Фикрета, а на објектима је наступила материјална штета; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 26. 11. 1992. год., гдје је од експлозије гранате погинуо Мустафић Хусеин и Капетановић Зејнета, двоје је рањено, а причињена је материјална штета; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 19. 09. 1992. год. гдје је усљед парчадног дејства гранате рањено пет цивила, а на цивилним објектима је наступила огромна материјална штета **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 05. 1994. год. гдје су усљед гранатирања и дејства парчади граната смртно страдале двије особе, а четири особе су задобиле теже тјелесне повреде. На приватним и друштвеним објектима је начињена велика материјална штета; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 07. 06. 1995. год. усљед чега је наступила велика материјална штета на објектима друштвеног власништва; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 12. 1992. год. гдје је смртно страдао малољетник Златко Табановић, а тешке тјелесне повреде задобило је четворо цивила док је у унутрашњости станова причињена велика материјална штета; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 28. 10. 1992. год. од чијег дејства су смртно страдале три особе, двије је задобило теже, а једна лакше тјелесне повреде. На објектима друштвеног власништва је причињена огромна материјална штета; - **одговоран**

је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 04. 08. 1995. год., гдје је од посљедица гранатирања на објектима друштвеног власништва, причињена огромна материјална штета; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 06. 05. 1995. год., гдје је на друштвеном објектима, од посљедица гранатирања, наступила велика материјална штета; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 10. 05. 1995. год. гдје је од посљедица гранатирања на приватним и друштвеним објектима причињена огромна материјална штета.

Шапо (Хамдија) Енид зв. "Крвар", рођ. 1965. год. у Коњицу, стражар у логору, припадник тзв. Армије БиХ; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору у спортској дворани "Мусала", у Коњицу 15. 07. 1992. год. који је као припадник ХВО учествовао у нападу на српска села у Коњицу и околини при чему су затворили око 280 Срба. На 15. 07. 1992. год. муслимански војници из мјеста Превља гранатирани су овај логор у којем је убијено 13, а рањено осам затворених Срба, а на путу до болнице или у болници умрло 14 Срба. Све је изведено тако да ниједан стражар при бомбардовању није повријеђен, што указује на припрему убијања ухапшеника (списак погинулих, који су иначе сахрањени у Доњем селу код Коњица, садржан је у КП Комитета ДЦ I-2 II-126).

Шапо Неџад, припадник МОС-а; - **одговоран** је за намјерно убијање цивила, јула 1992. у мјесту Подорашац на подручју општине Коњиц именовани је са осталим припадницима МОС-а учествовао у убиству српског цивила Живак Драгана рођеног 1963 год.

Шпиодић (Мушан) Ешеф, рођ. 15. 02. 1958.

год. у Сребреници, припадник муслиманске војске; - **одговоран** је за учешће у засједи на колону камиона која се кретала на путу Зворник-Милићи у Коњевић Пољу дана 27. 05. 1992. год. којом приликом је погинуло пет цивила српске националности, возача (наведени у КП Комитета бр. I-160) док је један камион паљењем уништен.

Шљивић Асим, постоји основана сумња да је починио кривично дјело геноцида из члана 141. КЗ СРЈ, у стицају са кривичним дјелом ратног злочина против цивилног становништва из члана 142. КЗ СРЈ, ратног злочина против рањеника и болесника из члана 143. КЗ СРЈ злочина против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СРЈ у вези са чланом 145. став 1. КЗ СРЈ и напад на војно лице у вршењу службе из члана ст. 206. став 4. у вези ст. 1. КЗ СРЈ (напад на војну колону припадника ЈНА ВП 7954 Тузла 15. 05. 1992. год. у Скојевској улици у Тузли); - **одговоран** је за организовање и учешће, у саставу војне формације "Патриотске лиге" Тузла, у нападу на војну колону припадника ЈНА у Тузли у Скојевској улици 15. 05. 1992. год. којом приликом је убијено 200 војника и старјешина ЈНА, а 140 припадника ЈНА је заробљено и одведено у логоре и затворе гдје је заједно с другима учествовао у звјерском мучењу - одсјецали им дијелове тијела, полне органе, убијали испалживањем метка у анус, заробљене жене силовали и вршили друга звјерска мучења што је садржано у КП бр. 02/2-177/95 упућеној Војном тужилаштву при ВП 2082, Београд.

Шљиво Ферид; - **одговоран** је што је као припадник ТО тзв. Армије БиХ, дана 30. 09. 1992. год. учествовао у јединицама муслиманске војске у нападу на српска села у околини Високог и исто дјело поновио 07. 07. 1992. год. у селима Доње Моштре, Калотићи, Вилењак, Мауровиће, Доња Зимча, при томе већи број цивила српске национ-

алности убили, а преко 2.000 спровели у сабирни центар из којег су 380 спровели у логор Високо, затворене Србе мучили, тукли, патили глађу, изводили на радове у прве борбене линије, на којим су многи погинули и рањени, а један број ликвидирали у логору. Све куће су опљачкане и већина запалјене (затворени, погинули, мучени и стрељани у књизи "Муслимански логор Високо 1992-1993. год.").

Штец (Јосип) Горан, рођ. 26. 03. 1964. год. у Сл. Броду, настањен у Дервенти; - **одговоран** је што је као припадник полиције ХВО-а дана 19. или 20. 04. 1992. год. заједно са пријављеним Мартић Стипицом учествовао у незаконитом хапшењу Аничих (Светко) Цвије, са подручја општине Дервента. Исти је дана 28. 04. 1992. год., заједно са осталим припадницима полиције ХВО-а, зауставио аутобус "Црвеног крста" који се кретао до Дервенте према Добоју те из њега извео, односно противзаконито затворио Попара (Благоје) Милорада из Дервенте.

Штефанек Винко, официр хрватске војске Републике Хрватске, пуковник, заповједник ХВ-а, са сједиштем у Славонском Броду за Босанску Посавину; - **одговоран** је што је наредио употребу артиљерије на насељени дио града Шамца, дана 27. 06 и 28. 06. 1992. год. усљед чега је погинуо Симендић Раде, а три лица су рањена, на објектима друштвеног власништва је наступила велика материјална штета.

Штралегер (Златко) Зоран, рођ. 28. 10. 1967. год. у Броду, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је починио у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду 26. 03. до 27. 10.

1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, Фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", Складиште грађевинског материјала, зграду бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је на стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификована лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линији фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те поновно враћене у логор.

Штуц (Јозо) Анто зв. "Бритва", рођ. 03. 03. 1964. год. у Славонском Броду, Република Хрватска, са задњим пребивалиштем у Броду; - **одговоран** је за организацију и нехумано поступање са ратним заробљеницима, у периоду од марта до септембра 1992. год. у логору за Србе на Градском стадиону и затвору у згради општине на подручју општине Брод (Бос. Брод) гдје је учествовао у физичком злостављању, мучењу и понижавању зат-

вореника на разне начине, урезивање ножем на леђима четири слова "С", небројено силовање жена те одвођење из логора на линије ради силовања, гашење цигарета по тијелу, уцртавање усташког знака "У", ломљење костију; - **одговоран** је за учешће у почињеном ратном злочину против цивилног српског становништва на подручју Брода и околних мјеста, села и насеља које је почињено у саставу 101. и 108. бригаде ХВО Посавине, а у садејству са формацијама регуларне Војске Републике Хрватске у периоду 26. 03. до 27. 10. 1992. год. на тај начин извршавајући ничим изазвани напад на српска села, насеља и град Брчко са циљем етничког чишћења и расељавања српског становништва при чему су куће опљачкане, одузета сва покретна имовина, а потом куће уништене паљењем, гранатирањем и минирањем. Све заточено становништво је одведено у систем формираних логора за Србе складиште РК "Београд" у Тулеку, фискултурну дворану СШЦ "Фрицпалик", складиште грађевинског материјала, уградње бивше станице ЈБ, зграду војне полиције, "Свила" Челинац, ФК Стадион "Полет", зграду творнице чарапа и Дворану спортова гдје су логораши индивидуално мучени, стравичним методама кажњавани батињањем, колективно ускраћивани за питку воду, храну, вршење нужде, одвођени на прву борбену линију на којој су кориштени као живи штит, на принудни рад при чему је уз стравичне тортуре и друге разне начине убијено 116 идентификованих цивила српске националности и 44 неидентификованих лица, а имена идентификованих и додатна индивидуална учешћа именованог садржани су КП бр. 02-963/93 ДЦ-1/18. У току овог злочина именовани је учествовао у формирању женских одјељења у логорима гдје су жене силоване, физички и психички малтретиране, а у више наврата одвођене на линије фронта и свака појединачно силована од стране више извршиоца, те по-

новно враћене у логор; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становнишвом у периоду 1992. год. у Броду, гдје је вршено: стављање голе жене на ужарену ринглу електричне пећи, одгризање ушију, вјешање за ноге, а потом пуштање са ударом главе о под, одсијецање пристију на ногама и рукама, стављање летве-коца у анални отвор, урезивање крста са четири слова "С" ножем по тијелу, ударање рањеног логораша док га по наредби држе два његова рођ. брата, силовање жена, присиљавање да једу најлом чарапу, пријетња клањем, присиљавање да пасе траву послеје мокрења; - **одговоран** је за узимање талаца и стварање логора на "Градском стадиону" Брод (Бос. Брод) јула 1992. год., при чему је учествовао у хапшењу Срба, међу којима и цијелих породица са малољетном дјецом. Ухапсили су 19 мушкараца и 19 жена које су силовали. Мушкарци су тучени у предјелу полних органа уз претходну наредбу да се скину; - **одговоран** је за намјерно убијање ухапшеника, ратних заробљеника у логору "Градски стадион" у Броду, јуна 1992. год., када је именовани лично кастрирао Кушљић Здравка из Бродског поља, општина Брод, од које је повреде исти умро.

Шушак (Анте) Гојко, рођ. 16. 04. 1945. год. у Широком Бријегу, министар одбране у Влади Републике Хрватске, из Загреб; - **одговоран** је за организацију, наредбу, односно није спречавао да се према цивилном становништву врше убиства као и пљачкање и уништавање имовине српског становништва, а према заробљеницима припадницима ВРС врше убиства, мучења и нечовјечно поступање на подручју општина Мркоњић Град, Шипова, и дијелом општине Бања Лука, Кључ и Дрвар од стране ХВ, ХВО и Армије БиХ када је на свиреп начин убијено 358 лица, од чега је 127 цивилних и 231

припадник ВРС, док је смишљено уништено око 40% стамбених и приватних објеката, цијелокупни сточни фонд и опљачкана и уништена сва покретна имовина.

Шушко Ениз; - одговоран је за ратни злочин нехуманог поступања према цивилима и ратним заробљеницима. Именовани је са осталим припадницима МОС-а дана 11. 04. 1992. год. учествовао у нападу на село Никитовићи код Вишеграда. Том приликом су заробили седам припадника српске милиције и пет цивила који су бранили село. Заробљенике су подвргли мучењу и злостављању.

Шушко Ибрахим, муслиман из Вишеграда; - **одговоран** је за прогон Срба цивила у Горажду и Вишеграду у периоду од априла 1992. до априла 1994. год., упад у њихове станове, пљачку, пријетњу убиствима и одвођење у логоре гдје је вршено мучење.

Шуић Марко, припадник војне полиције ХОС-а; - **одговоран** је за злочин почињен над цивилним српским становнишвом 1992. год. У логору у селу Улице, општина Брчко, вршио батињање даском, столицама, електричним кабловима, палицама, ногама од стола, исцрпљивање логораша глађу, жеђу, ограничавањем вршења физиолошких потреба, хладноћом..

Шукоровић (Рамиз) Адем зв. "Шукур", рођ. 24. 11. 1966. год., у селу Јабланица, општина Трново, гдје је био и настањен; - **одговоран** је као припадник "Зелених беретки" што је дана 07. и 08. 07. 1992. год. на подручју села Горња Пресјеница, Доња Пресјеница, Страјиште (са 11 засеока) бивше општине Трново, непосредно учествовао у извршењу масакра и свирепом убиству три цивила српске националности и убиству шест припадника резервног састава ВРС, чија су имена од 99 жртава наведена у КП 15-1/02-К4/94 ДЦ

1(21).

Шунић Јуре, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима крајем маја 1992. год. у просторијама ХВО-а на правном факултету на подручју општине Мостар гдје је учествовао у физичком злостављању логораша.

Шунић Лука, припадник ХВО; - **одговоран** је за нехумано поступање са Србима ратним заробљеницима крајем маја 1992. год. у просторијама ХВО-а на правном факултету на подручју општине Мостар гдје је учествовао у физичком злостављању логораша.

Шуљковић (Авдо) Амир, рођ. 02. 01. 1972. год. у мјесту Гобелјима, општина Власеница. Припадник муслиманског одреда са тог подручја; - **одговоран** је за организацију и наредбу припадницима МОС-а и ХОС-а да изврше напад 11. 12. 1993. год. у селу Поткозловача на подручју општине Хан Пијесак и том приликом убијено је пет лица српске националности, опљачкано и запаљено више кућа. (наведено у КП Комитета бр. I-274).

Шута Зерин, из Дубраве, припадник ХОС-а; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима у периоду јула-август 1992. год. у логору за Србе "Дретел" гдје је учествовао у физичком злостављању и понижавању логораша на разне начине, свакодневно ударање електричним палицама и дрвеним моткама, присиљавање да једу косу, паљење обрва и бркова, усјецање слова "У" на глави, ломљење ребара и костију, гашење цигарета по тијелу, присиљавање да пасу траву, присиљавање да једу измет и пију мокраћу, забадање игле под нокте, од тих посљедица умрло је једно лице српске националности, Балабан Божо те свакодневно силовање жена.

Шутало (Ђуро) Перо зв. "Усташа", рођ. 24.

11. 1954. год. у општини Винковци, Република Хрватска, стално настањен у Сарајеву, општина Илиџа, Храсница, Пионирска бр. 15, именовани је руководио војним операцијама у саставу јединица ХОС; - **одговоран** је као припадник муслиманско хрватских војних формација, што је учествовао у злочину против српског цивилног становништва у периоду од априла 1992. год. до краја 1994. год. у Илиџанским насељима Храсница и Соколовић Колонија при чему су злостављали, пљачкали, масовно уништавали српску имовину, застрашивали и присиљавали на исељавање, вршили убијање цивила по становима и на Улицама, силовали и сексуално злостављали жене српске националности, затим одвођење у храсничке логоре кроз које је прошло неколико стотина људи гдје су подвргавани најтежим облицима злостављања, најсвирепијем мучењу, батињања, ношења великих душевних патњи и тешких тјелесних повреда, због чега је у љето 1992. год. страдало 17 лица (садржани у КП бр. 15-02-36/96); - **одговоран** је за учешће у злочину почињеном над српским заробљеницима у Храсници код Сарајева, у логору у подруму солитера испод станице муслиманске полиције од августа 1992. од 1994. год. гдје су их мучили и тукли на разне начине, палицама, одвођење на копање ровова и друге физичке послове, присиљавали их да клањају, лупају главама од столице, спавају на голом бетону, мучели главу, а од задобијених повреда приликом батињања умрло је шест затвореника и то: Милутиновић Достимир, Милутиновић Радомир, Стефановић Гојко, Стрампушта Алекса, Гузина Радован, Говедарица Радослав, припадник муслиманске полиције; - **одговоран** је што је учествовао у хапшењу цивила српске националности, одвођење у логор гдје је вршено нехумано поступање, мучење и малтретирање цивила ударањем дрвеном столицом све док се није распала

и док се мученик није онесвијестио те тјерање на противприродни блуд. Злочин је почињен на подручју Сарајева у логору "Алекса Шантић" у периоду 1992.-1994. год.

Шувалић (Смајил) Федахија, рођ. 09. 05. 1965. год. у Брчком, био настањен у Брчком, Улица Мевлудина Ћалића бб.; - **одговоран** је за формирање логора и етничко чишћење српског становништва на подручју општине Брчко у току 1992. год. при чему је директно учествовао као припадник хрватско-муслиманских формација у нападу на МЗ Буквик 14. 09. 1992. год. из које је протјерано ван Брчко 2.500 Срба, а потом извршен оружани напад на околна села: Бијеле, Буквик, Буковицу, Битановиће, Вујичиће, Вучковце, Гајеве, Горњи Буквик, Липовац, Лукавица, Маоча, Поља, Рашљина, Скакаве, Српске Брке, Стјепановица, Улица, Церик и Цирога из које је протјерано 5.588 становника из 1.456 српских домаћинстава. У току овог, ничим изазваног напада, убијен је већи број цивила српске националности, а већи број спроведен у логоре Босанску Бијелу, Боће, Горњи Зовик, Горњи Рахић, Доњи Рахић, Маочи, Паланка, Рашљани, Улице и Бојићи. Истовремено су након пљачкања имовине Срба њихове куће попаљене и разорене (K-IX-139).

Шуњ Шехзад, из Коњица, припадник МОС; - **одговоран** је за нехумано поступање са ратним заробљеницима од 02. до 09. 05. 1992. год. у затвору за Србе у СУП-у на подручју општине Коњиц, гдје је учествовао у физичком злостављању, избијању зуба, ломљењу носне кости, извођењу на лажно стрељање логораша.

Шуњ Осман, из села Бињежево код Хаџића, припадник полиције; - **одговоран** је за учешће 11. 05. 1992. год. у нападу на касарну ЈНА у Крупи и затварање заробљених војника у испражњене коморе у "Силосу" Тарчин код Пазарића, када је овај објект претворен у логор за Србе, а од

20. 05. 1992. год. именовани је са муслиманским снагама отпочео са привођењем Срба и затварањем у овај логор кроз који је прошло преко 550 Срба, међу којима на десетине жена. У овом логору, који је био под непосредном контролом 109. Брдске бригаде Армије БиХ под командом Казих Незира, затварни су логораши у неусловне просторије и посебне ћелије гдје су мучени глађу додјелом само једног obroка хране тежине 250-500 грама, старост логораша кретала се од 14 до 85 година и над свим су извођене тортуре и убијања, а многи су одвођени на принудни рад на првим борбеним линијама на којима је 23 погинуло (имена наведена у КП Комитета бр. 386/95-7 ДЦ I-6/1).

Шуњић Анте, припадник ХОС-а, полицајац; - **одговоран** је за директно учешће у нехуманом поступању са заробљеницима ВРС и цивилима у логору за Србе "Лора" у Сплиту, који су доведени са подручја Босне и Херцеговине у периоду април 1992. до конца 1992. год. У овом периоду именовани је заједно са другим стражарима и особљем логора спроводио стравичне тортуре над логорашима и ударање по цијелом тијелу цокулама, кабловима за струју, палицама, пајсерима, мучење струјом, одсјецање дијелова тијела, вађење зуби и очију, сипање соли у уста, шампона, мучење жеђу, глађу, силовање Српкиња, мушкараца уз тјерање на сексуалне односе оца и сина, логораша између себе, са животитињама (псима), урезивање знакова на тијелу, одсјецање глава, вјешање по дрвећу, спаљивање затвореника при чему је неутврђени број, а цијени се да се ради о великом броју (уз напомену да је приликом једне размјене у Херцеговини од 160 ликвидираних Срба 130 било без главе) убијених у овом логору на најсвирилији начин (књига "Од логора до логора, Црна Лора").

Шврака (Адем) Бесим зв. "Беко", рођ. 15. 09. 1968. год. у Јајцу, са пребивалиштем у

Јајцу, Догана бр. 35, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Шврака (Алија) Алија, рођ. 01. 05. 1965. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Догана бр. 35, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Шврака (Карло) Адил, рођ. 04. 03. 1953. год. у Јајцу, са пребивалиштем у Јајцу, Догани бр. 27, припадник "Зелених беретки"; - **одговоран** је за кривично дјело ратни злочин против цивилног становништва извршено у дане 25. 05., 03. 07. и 06. 09. 1992. год. над српским цивилним становништвом Јајца и села: Грдова, Крезлука, Бавра, и др. мјеста, околине Јајца, при чему је учествовао као припадник хрватско-муслиманских оружаних формација у убијању из ватреног оружја, клању и

масакрирању жена, старца, изнемоглих и болесних лица, затим учествовао у пљачкању покретне имовине, паљењу и уништавању кућа у којем је живјело српско становништво.

Швракић Емин, руководилац Зелених Беретки; - **одговоран** је за припреме муслимана и Хрвата у БиХ за насилно отцјепљење од СФРЈ и организовани геноцид према Србима у Сарајеву. Именовани је са осталим организаторима и наредбодавцима учествовао у припремању и спровођењу убиства Срба као и у отварању логора-затвора. Убијено је њиховом заслугом преко 7.000 Срба, а отворено преко 100 затвора и логора.

?(Авдија), рођ. 26. 10. 1970. год., из Брештенице; - **одговоран** је за ратни злочин убијање цивила. Именовани је, заједно са осталим припадницима МОС-а, учествовао у нападу на српско село Јелашци код Вишеграда дана 01. 08. 1992. год. Том приликом су убили 10 српских цивила, међу којима је било и двоје малољетне дјеце, наведено у Документу ДЦ РС бр. I-11.

PRILOG

SLU@BENI GLASNI K REPUBLI KE SRPSKE

Година X- број 52	Среда, 17. октобар 2001. године БАЊА ЛУКА	Претплата за 2001. годину износи 300 КМ Жиро-рачун: 567-162-1000010-81 Тел.: (051) 311-532, Факс: (051) 311-545
-------------------	--	--

1207

На основу Амандмана XL тачке 2. на Устав републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94),

Д О Н О С И М

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О САРАДЊИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СА МЕЂУНАРОДНИМ КРИВИЧНИМ СУДОМ У ХАГУ

Проглашавам Закон о сарадњи Републике Српске са Међународним кривичним судом У Хагу који је Народна Скупштина Републике Српске усвојила на седници одржаној 2. октобра 2001. године.

Број: 01-801/01
8. октобра 2001.
Бања Лука

Председник
Републике
Мирко Шаровић, с.р.

ЗАКОН

О САРАДЊИ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СА МЕЂУНАРОДНИМ КРИВИЧНИМ СУДОМ У ХАГУ

I. - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује поступак и начин сарадње Републике Српске са Међународним судом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године (у даљем тексту: Трибунал).

Међународни суд и национални судови истовремено су надлежни за кривично гоњење лица одговорних за кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године, с тим да Међународни суд има предност у односу на националне судове.

Судови из става 2 овог члана су надлежни за кривично гоњење физичких лица која су лично одговорна у складу са појединачном кривичном

одговорношћу, предвиђеном у члану 7 Статута Трибунала.

Члан 2.

Сарадња са Трибуналом односи се на кривично гоњење лица само за злочине дефинисане у члану 2, а који се односе на тешке повреде Женевских конвенција из 1949. године, члана 3, који се односе на кршења ратних закона и обичаја, члана 4, који се односе на геноцид и члана 5, који се односе на злочине против човјечности Статута Трибунала који су извршени на територији бивше Југославије од 1. јануара 1991. године.

Сарадња ће се одвијати на начин утврђен овим законом, Статутом Трибунала и Правилником о поступку и доказима Трибунала.

Члан 3.

Влада Републике Српске се стара за законито и ефикасно одвијање сарадње са Трибуналом.

Сарадња са Трибуналом се остварује преко Министарства правде, органа правосуђа, Министарства унутрашњих послова и Министарства одбране.

Члан 4.

Сви захтјеви или налози за сарадњу Трибунала достављају се Министарству правде (у даљем тексту: Министарство), које ће их прослиједити органу који је по овом закону надлежан да их изврши. Коммуникација са Трибуналом одвијаће се увијек преко Министарства.

Органи из члана 3 став 2 овог закона могу именовати официре за везу са одређивањем њихових обавеза и овлашћења.

Влада Републике Српске може одредити посебног официра за везу са Трибуналом, са одређивањем његових обавеза и овлашћења, који може имати канцеларију у сједишту Трибунала.

II. ПОСТУПАК ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ДОКАЗА ПО ЗАХТЈЕВУ ТРИБУНАЛА

Члан 5.

Када Трибунал упути захтјев за помоћ органима Републике Српске, по захтјеву Трибунала да се изведе неки доказ, надлежан је да поступа истражни

судија окружног суда на чијем се подручју доказ налази.

Када је потребно да се узму искази од осумњичених, окривљених, свједока или вјештака (стручних свједока), да се изврши увиђај (реконструкција догађаја) на лицу мјеста, обдукција или ексхумација леша, о времену и мјесту спровођења истражних радњи истражни судија ће обавијестити Трибунал, ако Трибунал то затражи.

Истражни судија ће при спровођењу ових истражних радњи поступати супсидијарно по одредбама Закона о кривичном поступку. Уколико Трибунал тражи да се у овом поступку испуне неки посебни услови или форме, истражни судија може то уважити.

Када тужилац Трибунала тражи да он лично изведе доказе из става 2 овог члана, истражни судија ће му то омогућити издавањем налога и предузимањем мјера на које га овлашћују овај закон и Закон о кривичном поступку.

Када је потребно да се одузме неки предмет (документација и сл.), који може послужити као доказ у поступку, истражни судија ће без одлагања удовољити захтјеву за помоћ који је добио од Трибунала. Истражни судија ће извршити и све одлуке Трибунала којима су одређене привремене мјере обезбјеђења. Када добије такав налог од Трибунала сходно примјењујући одредбе Закона о кривичном поступку, може уважити и посебне захтјеве ако их налог садржи.

Члан 6.

Одредбе члана 5 овог закона сходно се примјењују и на права одбране оптужених лица, и то од момента првог појављивања оптуженог пред Трибуналом, па све до окончања поступка уколико су захтјеви одбране поднесени у складу са Правилником о поступку и доказима Трибунала.

Члан 7.

Уколико само или на иницијативу другог надлежног органа процијени да би одређени поступак сарадње могао да нанесе штету интересима Републике Српске, Министарство ће обавијестити Владу, која ће донијети одлуку о конкретном захтјеву.

Ако Влада донесе одлуку да би објелодањивање одређених информација или достављање документације могло да угрози интересе безбједности Републике Српске, наложиће Министарству да о томе обавијести Трибунал у смислу правила 54 бис.-Е-(иии) Правилника о поступку и доказима Трибунала и стави захтјев за поништење налога.

III. - УСТУПАЊЕ НАДЛЕЖНОСТИ ЗА ВОЂЕЊЕ КРИВИЧНОГ ПОСТУПКА

Члан 8.

Суд у Републици Српској ће у складу са правилима "Римског пута" извијестити Трибунал чим покрене поступак за кривично дјело из надлежности Трибунала.

Одредба става 1 овог члана не спречава примјену посебних међународних споразума који су закључени у овој материји.

Члан 9.

На захтјев Трибунала уступиће му се надлежност да води кривични поступак у предметима гдје је овај поступак покренут пред судовима у Републици Српској против окривљених за кривично дјело из надлежности Трибунала. Рјешење о преносу надлежности и уступању предмета доноси вијеће окружног суда (члан 23 став 6 Закона о кривичном поступку).

Одредба става 1 овога члана примјењује се и у случају када је поступак пред домаћим судом правноснажно окончан, ако су испуњени услови из члана 10 Статута Трибунала.

Члан 10.

Након преношења надлежности и уступања предмета Трибуналу, не може се против окривљеног за исте кривичноправне радње покренути поступак пред судом у Републици Српској, а поступак који је у току - обуставиће се.

Уколико, у међувремену, буде донесена и постане правноснажна пресуда суда у Републици Српској за исте кривичноправне радње против истог окривљеног, одложиће се извршење такве пресуде до окончања поступка пред Трибуналом, а ако је

извршење такве пресуде у току - биће прекинуто даном када је окривљени предат Трибуналу, о чему ће министар правде донијети рјешење.

Члан 11.

Ако су пресудом Трибунала обухваћена само нека кривична дјела за које постоје правноснажне пресуде у Републици Српској, суд Републике Српске ће измијенити ту пресуду у погледу казне, примјењујући сходно одредбе Закона о кривичном поступку о понављању поступка.

Члан 12.

Осуђени о чијој кривици је одлучио Трибунал не може за исто кривично дјело одговарати у Републици Српској нити се против њега може извршити ранија пресуда суда Републике Српске која се односи на то кривично дјело.

Члан 13

Када је по одредбама овог закона предмет уступљен Трибуналу, поступак пред домаћим судом може се наставити само под сљедећим условима:

- а) ако тужилац Трибунала одлучи да не подигне оптужницу;
- б) ако судија Трибунала одбаца оптужницу;
- в) ако се Трибунал огласи ненадлежним;
- г) ако Трибунал уступи надлежност за вођење поступка у смислу правила 11-бис, Правилника о поступку и доказима Трибунала.

Када су испуњени услови из става 1 овог члана, правноснажна пресуда домаћег суда остаје на снази.

IV. - ПРИТВАРАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ И ПРЕДАЈА ТРИБУНАЛУ

Члан 14.

Када постоји опасност од бјекства или други разлог предвиђен Правилном 40 Правилника о поступку и доказима Трибунала, Министарство унутрашњих послова на захтјев тужиоца Трибунала ће лишити слободе лице осумњичено да је извршило кривично дјело за које је надлежан Трибунал, али је дужно да то лице одмах, а најкасније у року од 24 сата, спроведе истражном судији надлежног суда.

Након што испита то лице и спроведе друге неопходне доказе (извиђаје), истражни судија ће

одлучити да ли ће то лице задржати у притвору или ће га пустити на слободу. Такву одлуку истражни судија мора донијети у року од 24 сата од часа када му је осумњичени спроведен. Притвор се не смије одредити ако нису пружени поуздани докази за идентификацију и информације о кривичном дјелу за које се ово лице терети.

Против одлуке о одређивању притвора, притворено лице и његов бранилац имају право жалбе. Жалба се може изјавити због грешке у идентификацији притвореног и ако не постоје основне информације о кривичном дјелу поводом којег је одређен притвор. На поступак по жалби сходно се примјењују одредбе Закона о кривичном поступку.

Притвор по овом основу не може трајати дуже од три мјесеца, рачунајући од дана лишења слободе. Ако до тог рока не буде одређен притвор ради предаје, истражни судија ће притворено лице пустити на слободу.

Члан 15.

Захтјев Трибунала за притварање и предају окривљеног, без обзира чији је држављанин, уважиће се под условом да се уз захтјев приложи:

- а) основ захтјева,
- б) налог судије Трибунала да се окривљени притвори и преда,
- в) инструменти за поуздану идентификацију окривљеног.

О захтјеву из става 1 овог члана одлуку доноси Вијеће окружног суда (члан 23 став 6 Закона о кривичном поступку). Мјесно је надлежан суд на чијем подручју окривљени има боравиште. Суд који је одредио притвор по члану 14 овог закона или донио у првом степену одлуку о уступању надлежности Трибуналу остаће надлежан и за одлуке о притвору ради предаје Трибуналу. Ако се не зна боравиште окривљеног, биће надлежан суд на чијем је подручју извршено кривично дјело. Ако се надлежност не може одредити ни по једном од ових критеријума, поступаће суд кога одреди Врховни суд. Ако је окривљени у бјекству или није доступан органима гоњења у Републици Српској, а утврди се да има мјеста захтјеву за притварање и предају, надлежни суд ће наредити издавање

погјернице по одредбама Закона о кривичном поступку.

Прије него што донесе одлуку о притварању и предаји, суд ће саслушати окривљеног и спровести друге неопходне радње.

Против одлуке о притварању и предаји окривљени и његов бранилац имају право жалбе Врховном суду Републике Српске у року од три дана од дана пријема одлуке.

Врховни суд доноси одлуку о жалби најкасније у року од три дана од дана пријема предмета.

Члан 16.

Увијек када се по одредбама овога закона окривљени или осумњичени саслушавају или се према њима предузимају неке друге мјере, они морају имати браниоца. Ако они сами не изаберу браниоца, одредиће им га суд по службеној дужности у складу са одредбама Закона о кривичном поступку.

Члан 17.

Након правноснажности рјешења о предаји, министар правде може привремено одложити извршење само због тешке болести окривљеног, због које је у немогућности да путује, а након што љекарски тим из Републике Српске и Трибунала изврши одговарајуће прегледе.

V. - ПРАВНА ПОМОЋ ТРИБУНАЛУ

Члан 18.

Поред сарадње у истрагама које спроводе истражитељи Трибунала, на захтјев Трибунала надлежни органи Републике Српске обавиће поједине истражне радње, прикупити потребне податке о кривичном дјелу, учиниоцима и другим чињеницама битним за кривични поступак, расписати погјерницу, доставити позиве и друга писмена која лицима у Републици Српској шаље Трибунал и обавити друге радње потребне за поступак пред Трибуналом.

VI. - ИЗВРШЕЊЕ ПРЕСУДА ТРИБУНАЛА

Члан 19.

Правноснажна пресуда Трибунала за грађане Републике Српске извршиће се у Републици Српској ако Трибунал не изда другачији налог.

Казна из става 1 овог члана извршава се по прописима Републике Српске.

Трибуналу ће се омогућити потпуни надзор над извршењем казне.

Члан 20.

Ако осуђено лице издржава казну у Републици Српској, а када се према прописима Републике Српске стекну услови за помиловање, ублажавање казне или услови отпуста, министар правде ће о томе обавијестити Трибунал, у складу са чланом 28 Статута Трибунала.

VII. - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 21.

За све што није регулисано овим законом, примјењиваће се одредбе Кривичног законика Републике Српске, Закона о кривичном поступку и Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске. Поступање по захтјевима Трибунала је хитно и Трибунал се извјештава без одлагања о свему што је релевантно за ефикасно одвијање сарадње.

Члан 22.

Влада Републике Српске посебним прописом ће регулисати материјално обезбјеђење лица из Републике Српске, која се налазе у притвору по одлуци Трибунала, или органа Републике Српске у складу са овим законом, као и чланова њихових породица.

Члан 23.

Влада Републике Српске ће посебним прописом регулисати материјалну надокнаду за тјелесна и друга општења лицима која грешком или неосновано буду процесуирана по овом закону.

Члан 24.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1052/01
2. октобра 2001.
Бања Лука

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
Др Драган Калинић

Образложење

УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у тачки 1 подтачке 10 и 18 Амандмана 32 на Устав Републике Српске, које гласе: "Република уређује и обезбјеђује... 10) организацију, надлежности и рад државних органа, ... 18) групе односе од интереса за Републику у складу са Уставом."

РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Као што је познато, сви комитетни органи Босне и Херцеговине и ентитети су у обавези да сарађују са Хашким трибуналом. У том контексту предложени текстови предлога закона треба да одрази однос између органа Републике Српске и Међународног суда, и уреди процедуре у којима ће се одвијати сарадња Републике Српске са Међународним судом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године. Законом је потребно прописати модалитете извршавања обавеза које за Републику Српску произилазе из Резолуције Савјета безбједности ОУН 827 (1993), Статута Међународног суда за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године, Правилника о поступку и доказима и Опште оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини. Поменути сарадња ће се одвијати у облицима који су утврђени у Статути Трибунала и Правилнику о поступку и доказима Трибунала, а односиће се на кривично гоњење лица само за злочине

дефинисане чланом 2, 3, 4 и 5. Статута Трибунала (иешке повреде Женевских конвенција из 1949. године, кршење ратних закона и обичаја, геноцид и злочине против човјечности).

У изради приједлога овог Закона имала се иакође у виду и потреба да се сарадња Републике Српске са Хашким трибуналом одвија кроз легалне институције Републике Српске, као и да важећи текстови Закона о кривичном поступку који се примјењује на основу Уставног закона за спровођење Устава РС не регулише сва релевантна питања сарадње са овим Трибуналом, будући да до сада није постојао овакав орган који има суверенацију над домаћим правосуђем. Полазећи од изнесеног приједлога овог Закона.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПОЈЕДИНИХ ОДРЕДБИ

Члан 1. став 1. регулише садржај закона, а став 2 истио члана изражава суверенацију актиа Трибунала над домаћим законодавством.

Члан 2. дефинише оквире сарадње са Трибуналом.

Чланови 3. и 4. дефинишу носиоце сарадње са Трибуналом, начин достављања захтјева за сарадњу од стране Трибунала, односно налога.

У поглављу ИИ члановима 5. и 6. регулисано је на који начин ће бити проведене истражне радње када Трибунал затражи помоћ органа Републике Српске. У члану 6. између осталог предвиђена је заштитна интереса Републике Српске, о чему одлучује Влада, а што је у складу са одредбама статута Трибунала.

Поглавље ИИИ регулише успућање надлежности за вођење кривичног поступка Трибуналу. Најомињемо да процедуре и смјернице намијењене странама у вези подношења случајева на размајрање Међународном трибуналу за бившу Југославију, у складу са мјерама договореним 18. фебруара 1996. године у Риму (познатије као правила "Римског пута" или "Друмска правила") од стране страна појединица Оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, предвиђају да лица против којих није подигнута оптужница од стране Трибунала могу бити ухањена због озбиљног кршења међународног хуманитарног права само у складу са прикладно издатим судским наредбом, појединцем или оптужницом, која је од стране Међународног трибунала преиспитана и очињена конзистентно са међународним правним стандардима. То даље подразумијева да се поступак не може водити пред домаћим судом без одобрења Трибунала, осим у случајевима предвиђеном овим Законом.

Осталим члановима у истом поглављу разрађује се процедура успућања поступка од стране домаћих судова и дефинишу органи који ће одлучивати о успућању предмета и преносу надлежности.

Поглавље ИВ регулише пријаву окривљених и предају Трибуналу. С тим у вези, чланом 13. је предвиђено да када поступоји ојасност од бјекства или другог разлози предвиђени правилном 40. Правилника о поступку и доказима Трибунала, органи унутрашњих послова могу лишити слободу осумњичено лице, уз обавезу да најкасније у року од 24 сата по лице приведу истражном судији, које у даљем року од 24 сата дужан да одлучи о задржавању у пријвору или да по лице пусти на слободу. Истим чланом је прописана максимална дужина трајања пријвора, право на жалбу пријвореног, те поступак по жалби.

Члан 14 предвиђа начин одлучивања о захтјеви за пријварење и трансфер окривљеног, став и мјесну надлежност суда.

Члан 17., односно поглавље које се односи на правну помоћ Трибуналу, уређује садржину појединих радњи које надлежни орган Републике Српске обављају на захтјев Трибунала.

Поглавље ВИ Закона регулише извршење пресуда донесених од стране Трибунала.

У завршним одредбама овог Закона уређена су питања сходне примјене других закона, ако поједина питања нису уређена овим Законом, те успућање на снагу овог Закона. С тим у вези ивршено је да ће се на питања која нису регулисана овим Законом примјенити одредбе Кривичног законика, Закона о кривичном поступку и Закона о извршењу кривичних санкција.

У члану 21. закона стављена је обавеза Владе да својим прописом регулише питање материјалног обезбјеђења лица из Републике Српске који се налазе у пријвору по одлуци Трибунала, као и чланова њихових породица.

ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За спровођење овог Закона биће и потребно обезбједити годатна средства у буџету Републике Српске, али у овом иренуику није их могуће квантификовати.

Ж

Жепчан (Ибро) Рефик · 151
 Жига (Нурко) Ислам · 151
 Жига Беган · 151
 Жига Дамир · 151
 Жига Сабахудин · 151
 Жилић Едо · 151
 Жилић Мехмед · 151
 Жива Сабахудин · 151
 Живковић (Илија) Мато · 152
 Живковић Анто · 151
 Живковић Илија · 152
 Живковић Иво · 152
 Живојевић Мурис · 152
 Жндарић Маријан · 152
 Жужић (Хусо) Шериф · 153
 Жужић (Захид) Идриз · 152
 Жужић Галиб · 152
 Жуљ (Анте) Божо · 153
 Жуљ (Дане) Божо · 153
 Жуљ (Фране) Ивица · 153
 Жуљ Бранко · 153
 Жуљ Перо · 153

Ш

Шашић Хамдо · 460
 Шаћировић (Емин) Мујо · 460
 Шаћировић (Идриз) Салих · 460
 Шаћировић (Идриз) Салик · 460
 Шаћировић (Захид) Мујо · 460
 Шаћировић Мухамед · 460
 Шабан, ? · 460
 Шабановић (Шабан) Авдија · 460
 Шабановић (Шабан) Мурат · 461
 Шабановић (Рифат) Адил · 461
 Шабановић Брацо · 461
 Шабановић Самир · 461
 Шабановић Сеад · 461
 Шабић (Алија) Мирсад · 461
 Шабић (Фахрија) Хајрудин · 462
 Шабић (Ибрахим) Алмир · 462
 Шабић (Вехбија) Велид · 462
 Шабић (Велија) Вејз · 462
 Шабић Шемсо · 462
 Шабић Фахрудин · 462
 Шабић Хусеин · 462
 Шабић Зијо · 463
 Шабовић (Ахмет) Амир · 463
 Шадић Азим · 463
 Шахић (Мурат) Хурем · 464

Шахић Хидајет · 463
 Шахинпашић Абдулах · 464
 Шахман (Сулејман) Нихад · 464
 Шахмановић (Шабан) Халим · 464
 Шахмановић (Хасиба) Сафет · 464
 Шахмановић (Хаџо) Нијаз · 464
 Шахмановић (Химзо) Хусеин · 464
 Шаховић, ? · 464
 Шакић (Мурат) Кисадет · 465
 Шалдић (Раиф) Омер · 465
 Шамић Сафет · 465
 Шанта Нијаз · 465
 Шантић Ивица · 465
 Шантић Јосип · 465
 Шарац Мујо · 465
 Шаргановић Сенад · 466
 Шарић (Смајо) Фарук · 466
 Шарић Хамзо · 466
 Шарић Харис · 466
 Шарић Јасмин · 466
 Шарић Медарис · 466
 Шарић Салих · 467
 Шарић Заим · 467
 Шешел Желко · 467
 Шећербегорић (Мехмед) Мухамед · 467
 Шећић (Акиф) Сенахид · 467
 Шећић (Химзо) Изет · 468
 Шећић (Химзо) Салко · 468
 Шећић (Исмет) Фикрет · 468
 Шећић Енвер · 467
 Шећиберовић Нусрет · 468
 Шечич (Осман) Мухамед · 468
 Шехић (Расим) Нихад · 468
 Шеховић Мирха · 468
 Шеховић Мухамед · 468
 Шеховић Зајко · 468
 Шеић Сеад · 468
 Шемшић Нермин · 469
 Шеммић (Халил) Шефкија · 469
 Шепић Каме · 469
 Шерифовић (Наил) Енес · 469
 Шета Јусуф · 469
 Шишак Фирад · 469
 Шишић (Исмет) Мехмедалија · 470
 Шишић (Исмет) Џевад · 470
 Шишић (Јусо) Исмет · 469
 Шишић Адем · 469
 Шишић Нермин · 470
 Шишић Сираџ · 470
 Шибалић Самир · 470
 Шимић (Блажо) Марко · 470
 Шимић (Иван) Дарко · 470
 Шимић (Ивица) Дражен · 470
 Шимић (Иво) Жарко · 470
 Шимић (Иво) Стјепан · 471
 Шимић (Петар) Јозо · 471

Шимић Мато · 471
 Шимић-Николић Марко · 470
 Шимун Сараф · 471
 Шиндрић Фадил · 471
 Шилџак Зијад · 472
 Шилџковић Амир · 472
 Шилџковић (Авдо) Адмир · 472
 Шилџковић (Авдо) Амир · 472
 Шилџковић (Авдо) Бего · 472
 Шилџковић (Буљкан) Ибро · 472
 Шилџковић (Суљкан) Садик · 472
 Шилџковић Ибро · 472
 Шкиљан (Ђулага) Нихад · 472
 Шкојић Амир · 473
 Шкојић Бришо · 473
 Школић Ђурђа · 473
 Шкорић (Анте) Мато · 473
 Шкорић (Ивица) Миро · 473
 Шкорић Мирко · 473
 Шкорић Ђурђа · 473
 Шоштарић Јосип · 473
 Шокчевић (Илија) Марко · 473
 Шољић Владимир · 474
 Шпаго (Хамдија) Енид · 474
 Шпаго Неџад · 474
 Шпиодић (Мушан) Ешеф · 474
 Шљивић Асим · 474
 Шљиво Ферид · 475
 Штец (Јосип) Горан · 475
 Штефанек Винко · 475
 Штралегер (Златко) Зоран · 475
 Штуц (Јозо) Анто · 475
 Шушак (Анте) Гојко · 476
 Шушко Енис · 476
 Шушко Ибрахим · 476
 Шуйић Марко · 476
 Шукоровић (Рамиз) Адем · 476
 Шунић Јуре · 476
 Шунић Лука · 476
 Шуљковић (Авдо) Амир · 476
 Шута Зерин · 476
 Шутало (Ђуро) Перо · 477
 Шувалић (Смајил) Федахија · 477
 Шунџ Шехзад · 477
 Шунџ Осман · 477
 Шунџић Анте · 477
 Шврака (Адем) Бесим · 478
 Шврака (Алија) Алија · 478
 Шврака (Карло) Адил · 478
 Швракић Емин · 478

Ћ

Ћатић (Осман) Емир · 398
 Ћатић (Смајо) Исмет · 398

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

Ѓатовић (Осман) Адем · 398
Ѓешко (Хасиб) Зијад · 398
Ѓејван (Ибро) Адем · 398
Ѓејван (Касим) Сурман · 398
Ѓелебић (Мујо) Хасиб · 399
Ѓеркез Нагиб · 399
Ѓеско Химзо · 399
Ѓевизовић Предраг · 399
Ѓибо др Есад · 399
Ѓибо Сафет · 399
Ѓимпо Муниб · 399
Ѓорић Ирэнко · 399
Ѓорић Валентин · 399
Ѓорић Виктор · 399
Ѓосић (Алија) Авдо · 399
Ѓосић (Јосип) Мирослав · 400
Ѓосић (Мехмед) Сенад · 400
Ѓосић Хектор · 400
Ѓосић Мустафа · 400
Ѓулић (Исмет) Шанел · 400
Ѓулиман Кемал · 400
Ѓулиман Џемо · 400
Ѓума (Андрија) Стјепан · 400
Ѓума (Станислав) Станислав · 401
Ѓума (Стјепан) Дамир · 401
Ѓума Влатко · 402
Ѓурчић Марин · 402

Ч

Чачеш Лука · 443
Чабраја Иван · 444
Чабраја Мирко · 444
Чабраја Зоран · 444
Чабрајић Драго · 443
Чакар (Асим) Расим · 445
Чакарић (Стјепан) Илија · 445
Чакарић (Виктор) Петар · 445
Чакир (Абид) Сакиб · 445
Чамџић Рамиз · 445
Чамџић Реџо · 445
Чанчар (Ејуб) Алмир · 445
Чанчар (Ејуб) Јасмин · 445
Чанчар (Мухарем) Сенад · 446
Чанчар (Мустафа) Мемиш · 446
Чанчаревић (Андрија) Фрања · 446
Чанчаревић (Блажо) Андрија · 446, 447
Чанчаревић (Иво) Марко · 446
Чанчаревић (Маријан) Грго · 446
Чанчаревић (Марјан) Грга · 447
Чанчаревић (Мате) Нико · 447
Чанчаревић (Нико) Андрија · 447
Чанатковић Рифет · 447
Чарапић (Нико) Вјекослав · 447
Чардаковић (Абид) Сафет · 448

Чардаковић (Бег) Емин · 448
Чардаковић (Осман) Рамо · 448
Чардаковић (Расим) Рамиз · 448
Чаушевић (Алага) Изет · 448
Чаушевић (Алага) Махо · 448
Чаушевић (Енвер) Мирсад · 448
Чаушевић (Хамдија) Заим · 449
Чаушевић (Јусо) Есад · 449
Чаушевић (Мехо) Омер · 449
Чаушевић (Муниб) Нијаз · 449
Чаушевић Шафир · 449
Чавалић (Дервиш) Есад · 450
Чавалић (Дервиш) Ниџад · 450
Чавалић Сајо · 450
Чавар (Божо) Мато · 450
Чаварушић Драган · 450
Чавка (Анте) Стипе · 450
Чегар Зоран · 450
Чехајић Бајро · 450
Чехајић Мусто · 451
Чехић (Сафет) Бесим · 451
Челебић (Хамед) Хамдија · 451
Челебић (Мујо) Хасиб · 451
Челебија Перо · 451
Челебија Рудо · 451
Челик Кемо · 451
Челиковић Осман · 451
Ченгић Миралем · 452
Чельо (Сафет) Азедин · 452
Чельо Ирфан · 452
Чельо Изудин · 452
Чельо Сабахудин · 452
Червенко Звонимир · 452
Чичак (Лука) Јосип · 452
Чичак (Винко) Иво · 453
Чичак Дражен · 453
Чичко Мухамед · 453
Чикарић (Зејро) Зермин · 453
Чизмић Хасан · 453
Чобић Бесима · 453
Чолак Рефик · 453
Чолак Ветик · 454
Чолпа (Мујо) Зијо · 454
Чолука Марко · 454
Чомић Месут · 454
Чомор Адем · 454
Чондрић (Перо) Марјан · 454
Чондрић Паво · 454
Чонкић-Мариновић Бранко · 454
Чорбо Сејо · 454
Чорлука Марко · 454
Човић (Хусо) Фадил · 455
Човић (Зилко) Халид · 455
Човић Анте · 455
Човић Менсур · 455
Чудро (Мујо) Бајро · 455

Чулан Мирко · 455
Чума Дамир · 455
Чурчић Ниџад · 455
Чворак (Дујо) Петар · 455

А

Ажлић (Абдулах) Рамиз · 55
Ађуловић (Мехмед) Ахмат · 38
Абдић Фарук · 34
Абдули Рамо · 34
Абид (Абу) Сафијахаи · 34
Абидовић (Ибрахим) Бахрија · 34
Абу Амин · 34
Абу Фалах · 34
Абу Исак · 34
Абу Џериб · 34
Адемовић (Адем) Осман · 38
Адемовић (Бег) Хасан · 38
Адемовић (Хасан) Неџад · 38
Адемовић (Зејнил) Муниб · 38
Адемовић Ибрахим зв. "Цакура" · 38
Адровић Реџо · 38
Аганчетовић (Мехмед) Зијад · 39
Агановић (Изет) Фарук · 39
Агемовић Адем · 39
Агић (Ахмет) Бајро · 39
Агић (Хусеин) Аднан · 39
Агић (Исмет) Самир зв. "Миш" · 39
Аготић Мирко · 40
Ахмечковић (Гане) Сакиб · 40
Ахмедовић Мехо · 40
Ахметбашић (Хајрулах) Самир · 40
Ахметбашић (Мехо) Мирсад · 40
Ахметовић (Шабан) Сафет · 41
Ахметовић (Есада) Хариз · 41
Ахметовић (Хилме) Бахрија · 41
Ахметовић (Хилме) Ибрахим · 42
Ахметовић (Меџо) Мухидин · 42
Ахметовић (Охран) Јусуф · 41
Ахметовић (Турко) Мерсудин · 41
Ахметовић Харис · 41
Ахметовић Ибро · 42
Ахметовић Кемал · 42
Ахметовић Сеад · 42
Ахметспахић Авдо · 42
Ахмић (Алија) Сулејман · 42
Ахмић (Сулејман) Аднан · 43
Ахмић (Сулејман) Алија · 43
Ахмић Абдулах · 43
Ахмић Алмир · 43
Ахмић Елмедин · 43
Ајшић Сабит · 43
Ајшић Сабрија · 43
Ајановић (Хусо) Але · 44

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

- Баотић Мато · 62
Барбарих Драган · 63
Бардак Осман · 63
Бардак Узеир · 63
Бардак Џевад · 63
Баришић (Анте) Жељко · 63
Баришић (Иво) Шимо · 64
Баришић (Стипан) Паво · 64
Баришић Илија · 64
Баришић Вјекослав · 65
Барић (Винко) Зоран · 65
Барић Брацо · 65
Барић Данко · 65
Барић Карло · 65
Барић Пепо · 65
Барић Стјепан · 65
Барић Џафер · 65
Барлов (Едхем) Елведин · 65
Барлов (Едхем) Фахрудин · 65
Барлов (Мујо) Касим · 66
Барлов (Сад) Зајко · 66
Барлов (Смаил) Сеад · 66
Барлов (Зајко) Сабит · 66
Барлов (Зајко) Зулфо · 66
Барукчић (Марка) Мато · 66
Барукчић (Марко) Илија · 66
Барукчић (Мартин) Јозо · 66
Барукчић Маријан · 66
Барукчић Паво · 66
Барунчић Перо · 67
Басић (Фрањо) Марко · 67
Бавчић Џемо, · 68
Баца Ђорђе · 69
Бази Екрем · 69
Базлер (Јосип) Драган · 69
Базлер (Јосип) Миљенко · 69
Базлер (Мартин) Ђуро · 69
Бешић (Мехмед) Хајрудин · 78
Бешић (Мехмед) Ризах, · 78
Бешић (Муниб) Вахид · 78
Бешић (Мустафа) Исмет · 78
Бешић (Осман) Зилхад · 78
Беширевић Салих · 78
Бешировић (Абид) Хакија · 78
Бешлагих (Ћамил) Хамдија · 79
Бешлагих Селим · 79
Бешлић (Анте) Мирослав · 79
Бешлић Бранислав · 79
Бешлић др Ешреф · 79
Бешлић Хајро, · 79
Бешлић Хамдија · 79
Бешлија Ферид, · 79
Бешлија Муса · 79
Бешлија Осман, · 79
Бешо Халид · 80
Бећирбашић Фикрет, · 70
Бећиревић (Авдо) Абдулкадир · 70
Бећиревић (Азем) Смајил · 71
Бећиревић (Бешир) Џемаил · 71
Бећиревић (Хасан) Рахман · 70
Бећиревић (Хусеин) Хусеин · 70
Бећиревић (Мустафа) Ахим · 70
Бећиревић (Мустафа) Џафер · 70
Бећиревић (Мустафа) Џемо · 70
Бећиревић Сеад · 71
Бећироџић Рамиз · 71
Бећировић (Бећир) Муниб · 72
Бећировић (Фехим) Фадил · 72
Бећировић (Хабиб) Халих · 71
Бећировић (Ибрахим) Саћко · 70
Бећировић (Мешан) Алага · 71
Бећировић (Мехо) Мехмедалија · 71
Бећировић (Назир) Мустафа · 72
Бећировић (Незир) Сафет · 71
Бећировић (Осман) Рамиз · 71
Бећировић (Рахман) Шахбаз · 72
Бећировић (Расим) Мевлудин · 72
Бећировић (Суљо) Авдо, · 70
Бећировић Бајро · 72
Бечевих (Зулфага) Самир · 72
Бечих Амир; · 72
Бебић (Иво) Јуре · 72
Бегановић Мустафа · 73
Бегановић Вехад · 73
Бегих (Фехим) Бесим, · 73
Бегих Шљиво, · 73
Бегих Амир · 73
Бегих др Сабит, · 73
Бегих Хазир · 73
Бегих Мате, · 73
Бегих Медо · 74
Бегих Мухарем · 74
Бегих Садик · 74
Бегих Севдалија · 74
Беговић Хусо · 74
Беговић Селим, · 74
Беговић Џевад, · 74
Бегзидић (Шахман) Мехмедалија · 74
Бегзидић (Алија) Хајрудин · 74
Бехман Омер · 74
Бејтић (Рамо) Самир · 74
Бека Енвер · 74
Бекић Ћусо, · 75
Бекић Ивица · 75
Бекић Јуре · 75
Бековић Ивица · 75
Бековић Марко · 75
Бектић (Есад) Неџад, · 75
Бектић (Хасиба) Шабан · 75
Бектић (Мустафа) Јусуф · 75
Бектић Бехаија · 75
Бектић Идриз, · 75
Бектић Мујо · 75
Бектић Неџад · 76
Белша Звонимир · 76
Белићи (Ћамила) Ћазим · 76
Белко (Бајро) Фехим · 76
Белко Мирсад · 76
Беловић Сергеј, · 76
Белоња Мирза · 76
Бенковић (Маријан) Марко · 76
Бенковић (Марош) Јосо, · 77
Бенковић Бранко · 77
Бенковић Илија · 77
Беља Ферид · 77
Бељан Мате, · 77
Берберовић Сеад · 77
Бербић (Алија) Сулејман · 77
Бербић (Деџо) Мирсад · 77
Бербић (Њеџиб) Нурија · 77
Бербић Мурадин · 77
Беримац Анел · 78
Беџић Хасан · 78
Бичо (Мустафа) Бајро · 80
Бибер Кемал · 80
Биберовић Химзо Неџиб · 80
Бибовић Самир · 80
Бијелић (Божо) Тихомир · 80
Бијелић (Мујо) Вејз · 81
Бијелић (Вејз) Зоран · 81
Билал др Берзад · 81
Биландија Славко · 81
Билић (Адем) Мухамед, · 82
Билић (Анте) Бруно, · 82
Билић (Бранко) Младен · 83
Билић (Јозо) Винко · 81
Билић (Мухарем) Ћамил · 83
Билић (Мухарем) Ђемил · 83
Билић (Мухарем) Мехмед · 83
Билић Хамдија · 82
Билић Јасенка · 82
Билић Јосип · 83
Биоградлија Назиф · 83
Билеџки Бруно · 83
Бигић Рашид · 83
Бисић Муниб · 84
Бједић Махмут · 84
Бјелиш (Звонимир) Звонко · 84
Бјеловић Сергеј · 84
Бјелоња Мирза · 84
Блажевић (Шимо) Илија · 84
Блажевић (Фрањо) Стјепан · 86
Блажевић (Пејо) Марин · 84
Блажевић (Стипе) Андрија · 86
Блажевић (Стипе) Пејо, · 86
Блажевић Анто · 84
Блажевић Драго · 85
Блажевић Хемаш, · 85

Блажевић Ивица · 85
 Блажевић Петар · 86
 Блажевић Томо зв. "Томас"; · 86
Блашкић Тихомир · 87
 Благојевић Зоран · 87
 Блатанчић (Андрија) Ивица · 87
 Блатанчкић Перо · 87
 Божић (Иво) Нико · 88, 89
Божић (Јурица) Маринко · 88
 Божић Јурица · 88
 Божић Милан · 89
 Бошкаило Рамо · 89
 Бошковић Мартин · 89
 Бошњак (Мате) Маријан · 89
 Бошњак (Веселко) Винко · 89
 Бобетко Јанко · 89
Болсек (Антун) Жељко · 90
Болсек (Антун) Златко; · 90
 Бончина Бранко · 90
 Борчак (Осман) Салик · 90
Борчак Нузур, · 90
 Борац (Филип) Маријан · 90
 Борац (Нико) Петар · 90
 Боровина Борис · 91
Боровина Енвер · 91
 Боровина Рецо · 91
 Бостанџија (Салко) Хамид · 91
 Ботић (Реџал) Мирзет · 91
 Брчвановић Јуре · 92
 Брачаниновић (Суљо) Нитхад, · 92
 брахимовић (Абдурахман) Харис · 160
 Бранић Илија · 92
 Бранић Стјепо · 92
 Бранић Звонко · 92
 Братић Мерим · 92
 Брец (Мартин) Бруно · 92
 Брекало Горан · 92
Брица (Перо) Иван · 93
Брицо (Тадрија) Јозо · 93
 Бризић (Илија) Иван · 93
 Бркић (Абдулах) Менсур · 93
 Бркић (Анте) Зоран · 94
 Бркић (Јоз) Иван · 93
 Бркић (Милан) Мићо · 93
 Бркић Мухамед · 93
 Брних (Паво) Марјан · 94
 Брних Мартин · 94
 Брних Мато · 94
 Бродарић Менсудин · 94
 Бродлић (Бахрија) Енис · 94
 Бродлић (Зухдо) Амер · 95
 Брњић (Томо) Нико · 95
 Брзина Халил · 95
 Бушић др Факица · 95
 Будалица др Мехмедалија · 95
 Будеш (Бранко) Томо · 95

Буховац Анте · 96
 Букета (Савко) Иван · 96
 Буковић Јакуб · 96
 Буквић (Узеир) Узеир, · 96
 Булатовић (Шефик) Мирсад, · 96
Бундало (Стипе) Дамир · 96
 Бундавица (Ахмет) Хидајет · 96
 Бунгур (Ибро) Ешреф · 97
 Бунгур (Заим) Самир · 97
 Бунгур (Заим) Џафер · 97
 Буљубашић (Шафир) Јунуз · 97
 Буљубашић (Авдо) Авдо · 97
 Буљубашић (Бефир) Бего · 97
 Буљубашић Един · 97
 Буљубашић Ферид, · 97
 Бурагић Таиб · 98
 Бургић Ниҳад, · 98
 Бурић (Салих) Сафет · 98
 Бурић Јусуф · 98
 Бурко Шафир · 98
 Бурко Суљо · 98
 Буза Туфо · 98

Ц

Цибра (Беган) Изет · 441
 Циндрић Дамир · 441
 Циндрић Мато · 442
 Ципан (Павле) Дарко · 442
 Цоцалић Незим · 442
 Цоцалић Рамиз · 442
 Цвијетковић Марко · 442
 Цвитић (Јако) Горан · 443
 Цвитић (Јако) Мирко · 443
 Цвитић (Мијо) Драго, · 442
 Цвитић (Стипан) Илија · 443
 Цвитић (Томо) Паво · 443
 Цвитић Франо; · 443
 Цвитковић Миро · 443

Д

Дајичић Хацо · 121
Данкић Славко · 121
 Даутбашић (Рамо) Јусо · 121
 Даутбашић Исмет · 121
 Даутовић Кемо · 122
 Даџик Мирза · 122
 Дечак Буро · 122
 Дедаковић Миле зв. "Јастреб", · 122
Дедић (Аган) Авдија · 122
 Дедић (Аган) Суљо · 123
Дедић (Бајро) Суно · 123
 Дедић (Хамдија) Кемал · 122

Дедић (Хамдија) Кемал · 123
 Дедић (Хамдија) Неџад · 122, 123
 Дедић (Хусеин) Фадил · 122, 123
 Дедић (Хусо) Азиз · 123
Дедић (Хусо) Азиз, · 122
 Дедић (Незир) Нијаз · 124
 Дедић (Незир) Нијаз, · 122
 Дедић (Рамиз) Ејуб · 124
 Дедић (Рамиз) Ејуп · 122
 Дедић Един · 123
 Дедић Мухамед · 124
 Дедић Мухамед зв. "Гундо" · 124
 Дедић Мустафа зв. "Мусте", · 124
 Дедић Осман, · 124
 Дедић Сенад, · 124
 Дедовић (Садија) Суад · 125
Дедовић Фахро · 124
 Дедовић Мирзо · 125
 Дејановић Филип · 125
 Делалић Зејнел, · 125
 Делалић Мехо, · 125
 Делалић Рамиз · 125
 Делалић Рамиз зв. "Ђело 2" · 125
 Делић (Алија) Смајо, · 126
 Делић (Хамид) Шећо, · 126
 Делић (Ибро) Хазим, · 126
Делић (Рашид) Расим · 127
 Делић (Селма) Сеад · 126
 Делић (Суљо) Велид, · 127
 Делић Азем · 126
 Делић Мехо, · 127
 Делић Мерсудин · 127
 Делић Љубан · 127
 Делић Рамиз · 127
 Делић Сеад · 127
 Делић Сенад · 127
 Делић Зејнел · 128
 Делибашић Исмет · 128
 Делибеговић Енвер, · 128
 Делибеговић Мирсад · 128
 Делимустафић Алија · 128
 Демовић Сергеј · 128
 Деровић (Јусуф) Хамид · 128
 Дервишевић (Шабан) Самир · 129
 Дервишевић (Ѓамил) Сејфудин · 129
 Дервишевић (Ахмет) Асим · 128
 Дервишевић (Хамид) Хамдија · 129
 Дервишевић (Махмут) Рахмадан · 129
 Дервишевић (Рахман) · 129
 Дервишевић (Расим) Асим, · 129
 Дервишевић (Расим) Халил · 129
 Дервишевић (Сабрија) Сафет · 129
 Дервишевић (Сабрија) Суљо · 130
 Дервишевић Хамза · 129
 Дервишевић Мирсад · 129
 Дервишевић Нино · 129

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

Дервишевић Осман · 129
Дервишевић Зијад · 130
Дервишић (Хабан) Самир · 130
Дервишић (Хамид) Хамдија · 130
Дервишић (Хрустан) Сеад · 130
Дервишић (Булага) Касим · 130
Девеџић (Ахмет) Хусеин · 130
Дилберовић (Петар) Марко · 130
Динаревић Халид · 130
Дирикт Назиф · 130
Дивики Андрија · 130
Дивјак Јован · 131
Дивовић Идриз · 131
Диздар (Решид) Џевад · 131
Диздар Дино · 131
Диздаревић (Шефкија) Нусрет · 131
Диздаревић (Ибрахим) Неџиб · 131
Диздаревић (Ибро) Џевад · 131
Диздаревић (Мушан) Аго · 132
Диздаревић (Вахид) Ферид · 131
Диздаревић (Вехид) Ферид · 132
Диздаревић Деџат · 132
дјеца · 78, 115
Дјуг Кемал · 132
Добојчић (Рефик) Бењамин · 132
Добојчић (Рефик) Дино · 132
Доган (Алија) Фајим · 133
Доган (Алија) Мехмед · 133
Доган (Мехмед) Енвер · 132
Доган (Мехмед) Галиб · 133
Доган (Мухамед) Мевлудин · 133
Доган (Салко) Јакуб · 133
Доган (Суада) Сафет · 133
Долан Химзо · 134
Доминковић Марко · 134
Дорић Екрем · 134
Дражета (Мате) Жељко · 134
Драгаш Саша · 134
Драгановић Драган · 134
Драгиновић Расим · 135
Драмац (Марко) Драган · 135
Дрино др Есад · 135
Дрињаковић Самир · 135
Дрнда др Кемал · 135
Дрљевић (Изет) Мидхат · 135
Дрљевић Енвер · 135
Дрљевић Јусо · 136
Дрљевић Мехо · 136
Дрљо (Ахмет) Ахо · 136
Дрњаковић Самир · 136
Дубичић (Салчин) Нијаз · 136
Дудаковић Атиф · 136
Дудић (Шукрија) Мирсад · 137
Дугалић (Ејуб) Амир · 137
Дугалић (Ибрахим) Ејуб · 137

Дугалић (Ибрахим) Идриз · 138
Дугалић (Рашид) Фикрет · 137
Дугалић Хакија · 137
Дујак (Лука) Алојзије · 138
Дујак (Мијо) Мирослав · 138
Дујмовић Драган · 138
Дулић др Амира · 138
Думанчић (Илија) Драгун · 138
Думанчић (Твртко) Перо · 138
Дуповац (Хусеин) Енвер · 139
Дуповац Енвер · 139
Дурачић Миралем · 139
Дурак Енес · 139
Дураковић (Хајрудин) Рамиз · 139
Дураковић (Осман) Галиб · 139
Дураковић Амел · 139
Дурановић (Јусуф) Ђазим · 140
Дурић (Дамиз) Вехид · 140
Дурић (Нурија) Мурат · 140
Дурмо Сафет · 140
Дуроња (Чедомир) Велимир · 140
Дуспада Иван · 140
Дувњак (Јосип) Франо · 140

Е

ебо Самир · 142
Ефендић (Бесим) Мурат · 146
Ефендић Хамед · 146
Ефендић Хасан · 146
Ефендић Хаџо · 147
Ефендић Мурат · 147
екнић Кемо · 142
Елезовић Хајрудин · 147
Елезовић Сабина · 147
Елезовић Сабрин · 148
елић (Рамо) Екрем · 142
елиповић (Салих) Мустафа · 142
Емкић (Аљо) Хајро · 148
Емкић Мидхат · 148
Емкић Најро · 148
Емкић Рамиз · 148
Емкић Џевад · 148
Емушић Хамид · 148
Емушић Мухарем · 148
Емушић Нусрет · 149
Емушић Рифет · 149
Ереш (Златко) Дамир · 149
Ереш (Златко) Драган · 149
Ереш Бранко · 149
Ереиз (Илија) Мато · 150
Ереиз (Илија) Стипе · 150
Ереиз (Ђуро) Илија · 150

Ф

Фачић (Хасиб) Ахмед · 404
Фатима - Фата · 404
Фазлагић (Шемсудин) Харис · 404
Фазлагић Јасна · 404
Фазлић (Осман) Хајрудин · 405
Фазлић Фахрудин · 405
Фазлић Галиб · 405
Фазлић Мухамед · 405
Фазлић Мунивера · 405
Фазловић (Авдо) Бахрија · 405
Фазловић (Муша) Ферид · 405
Фазловић (Муша) Новалија · 406
Фејто Менсур · 407
Фејзић Суљо · 407
Фејзовић Халид · 407
Ферхатбеговић Мустафа · 407
Фишо (Фадил) Ибро · 407
Фишо Незир · 407
Фишо Суљо · 407
Фикрет ?, · 408
Филиповић (Блажо) Никола · 408
Филиповић (Блажо) Стјепан · 408
Филиповић (Мартин) Франо · 408
Филиповић (Пејо) Иво · 408
Филиповић (Пејо) Нико · 409
Филиповић Пејо · 409
Форић (Сејдо) Хамид · 409
Франчешевевић (Мијо) Марко · 409
Францетић Јуре · 410
Фрљак Муамер · 410
Фулан (Мујо) Хајрудин · 410

Г

Гаши (Алија) Дамир · 107
Гашпаревић (Јанко) Алојзије · 107
Габелјић Шевко · 107
Гагић (Рукија) Зијад · 107
Гагула (Хуска) Сафет · 107
Гагулић (Мехмед) Мустафа · 107
Гагулић Таиб · 107
Гагулућ Франо · 107
Галић (Мијат) Жарко · 107
Гак Ђазим · 107
Гакић Есад · 108
Гакковић Рамиз · 108
Галић Ејуб · 108
Галвар Сенад · 108
Ганић Ејуп · 108
Гарић (Анте) Горан · 108
Гарић Иво · 109
Гарић Зоран · 109
Гавранкапетановић др Фариз · 109

Гавранкапетановић др Мухамед, · 109
 Гаврановић (Милан) Јасмин · 109
 Гаврић (Марко) Никола · 109
 Гаџо (Хусо) Сенад · 109
 Гаџо (Касим) Рамиз · 110
 Газић (Хасан) Мусафер, · 110
 Газић (Рагиб) Мехо · 110
 Газић (Реџа) Смајо · 110
 Жежо (Мустафа) Осман · 110
 Гегај (Ахмет) Мустафа · 110
 Гегало Јуре · 110
 Гегих (Јусо) Халил · 111
 Гегих Алија · 111
 Гељић (Јаков) Пиља · 111
 Гељић Фрањо · 111
 Геровић Алија · 111
 Геровић Хасан · 111
 Геровић Мевлудин · 111
 Геровић Муса, · 111
 Геровић Рамиз, · 111
 Геровић Рамо · 111
 Герзић Адем · 111
Гетош Андрија · 112
 Гењац Несо · 112
 Геџо (Мустафа) Осман, · 112
 Гламочић (Шефко) Јасмин · 112
 Гласић (Беган) Хајрудин · 112
Гласновић Жељко, · 112
 Гласновић Давор · 112
 Главаш (Иво) Илија · 112
 Главаш (Пејо) Марко · 113
 Главаш Паво · 113
 Главих (Маријан) Илија · 113
 Главих Ивица · 113
 Главогуз Сенад · 113
 Главовић Алија · 113
 Глигорић (Симо) Славко · 114
 Глоговац Дамир, · 114
 Глушић (Мехмед) Бекто · 114
 Глушаковић (Бартол) Филип · 114
 Глушаковић (Мате) Бартол · 114
 Гмитровић (Младен) Велимир · 114
 Гобелјић (Абдулах) Шевал, · 114
 Гобелјић (Ахмет) Изет · 115
 Гобелјић (Махмут) Шевко · 115
 Гобелјић (Смајил) Месуд · 115
 Годињак (Ибрахим) Едхем · 115
 Голић (Латиф) Ејуб · 115
 Голић (Махмута) Харис · 116
 Голић (Мустафа) Ејуб · 115
 Голић Адис · 115
 Голић Авдо · 115
 Голић Јозо · 115
 Голубовић (Марко) Анте · 116
Голубовић Илија · 116
 Госто Салко · 117

Готовина Анте · 117
 Говрић Илија · 117
Грчанлић (Сенахид) Ђамил · 117
 Грахо Џевад, · 117
 Грбић (Незир) Хасан · 117
 Грбо Пашага · 118
 Гребих Ахмет · 118
 Гргић (Пејо) Шимо · 119
 Гргић (Тадија) Илија · 118
 Гргић Един · 118
 Гргић Илија · 118
 Гргић Марјан · 119
Грубаш Анте · 119
 Грубишић Јуре · 119
 Гушишић (Мухамед) Бекто · 119
 Гушић (Ибрахим) Туфо · 120
 Гушић (Мухамед) Авдија · 119
 Гушић (Сарија) Мехо · 119
 Гушић (Сарија) Омер зв. "Сремац" · 120
 Гушић Изет, · 119
 Гушић Мемис, · 119
 Гушић Џевад · 120
 Гушо (Алија) Рашид · 120
 Гушо Рашид · 120
 Гуште (Ибран) Хусо · 120
 Губерац, · 120
Гудељ Мустафа, · 121
 Гурдић (Атиф) Нурија · 121
 Гуска Јасмин, · 121
 Гуње Весна · 121

Х

Хабиб (Авдо) Сабахудин · 410
 Хабиб (Хасан) Авдо · 410
 Хабиб (Хасан) Зулфо · 410
 Хабиб (Вехбија) Вехид, · 410
 Хабиб (Зулфо) Ален · 410
 Хабиб Авдо · 410
 Хабибија Алмир · 411
 Хабибовић (Хаџа) Хаџ · 411
 Хабибовић (Осман) Мехмед · 411
 Хабибовић Исмет · 411
 Хаџовић Азем · 411
 Хаџовић Хајрулах, · 411
 Хајић Нермин · 411
 Хајдаревић (Есад) Мирсад, · 411
Хајдаревић (Хусеин) Мирсад · 411
 Хајдаревић (Мехмедалија) Мирсад · 411
 Хајдаревић Исмет · 411
 Хајдаревић Рифат · 412
 Хајдаревић Туња · 412
 Хајдаревић Узеир · 412
 Хајрудин,? · 412
 Хајрулаховић Мустафа · 412
 Хајрули Хазир · 412
 Хакић Шабанија · 413
 Халчин Нијаз · 413
 Халић Нихад · 413
 Халић Расим · 413
 Халихоџић Хајрудин · 413
 Халиловић (Асим) Сеад · 414
 Халиловић (Азем) Нермин · 414
 Халиловић (Хасан) Салих · 413
 Халиловић (Хусо) Сејо · 414
 Халиловић (Ибро) Осман · 413, 414
 Халиловић (Мехмед) Севдалија · 413
 Халиловић (Мехо) Асиф · 413
 Халиловић (Реџа) Решад · 415
 Халиловић (Реџо) Решад, · 413
 Халиловић (Сафет) Емир · 414
 Халиловић (Узеир) Узеир · 415
 Халиловић Ђазим · 413
 Халиловић Асмир · 414
 Халиловић Фадил · 414
 Халиловић Хајрудин · 414
 Халиловић Хусо, · 414
 Халиловић Исмет · 427
 Халиловић Сафет, · 415
 Халиловић Самир · 415
 Халиловић Сефер · 415
 Халиџ Митхад, · 415
 Хамед ?, · 415
 Хамидовић (Хуснија) Аднан, · 415
 Хамзић (Фикрет) Нихад · 416
 Хамзић (Химзо) Салих · 416
Хамзић (Исмет) Един · 416
 Хамзић Асим · 416
 Хамзић Хамза, · 416
 Ханић (Смајо) Хајро · 417
 Халић (Хасан) Мехмед; · 417
 Харачић (Фадил) Сенад · 417
 Харбаш Јасмин, · 417
 Хардаревић (Мехмедалија) Мирсад · 417
 Хардербашић (Хамид) Шемсо · 417
 Хасанагић Апо · 417
 Хасанбашић (Рефик) Сенад · 417
 Хасанхоџић Сеад · 418
 Хасановић (Шабан) Алмаз · 418
 Хасановић (Шабан) Изет · 418, 420
 Хасановић (Шабан) Џемаил · 421
 Хасановић (Адем) Амир, · 418
 Хасановић (Ахмо) Шабан, · 419
 Хасановић (Алага) Хасан · 420
 Хасановић (Алија) Ибрахим · 419
 Хасановић (Едхем) Шабан · 419
 Хасановић (Едхем) Фахрудин · 419
 Хасановић (Едхем) Мевлудин · 419
 Хасановић (Едхем) Рифет · 419
 Хасановић (Едхем) Сабахудин · 419
 Хасановић (Хамид) Самир · 418

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

- Хасановић (Хусеин) Рамиз · 421
Хасановић (Хусеин) Селман · 421
Хасановић (Ибрахим) Мевлудин · 418
Хасановић (Лулфо) Ђамил · 419
Хасановић (Мехмед) Ђамил · 418
Хасановић (Мехмед) Мехо · 420
Хасановић (Мустафа) Екрем · 419
Хасановић (Салих) Фадил · 420
Хасановић Елвис · 419
Хасановић Хајрудин · 420
Хасановић Хајрудин · 420
Хасановић Хакуб · 420
Хасановић Хасиб · 420
Хасановић Неврес · 421
Хасановић Сејид · 421
Хасановић Теуфик · 421
Хасановић зв. "Амица", · 421
Хасенчић Нарцис · 421
Хасељић (Ибрахим) Мирсад · 422
Хасић (Хамза) Миларем · 422
Хасић (Мујо) Алија · 422
Хасић Енес · 422
Хасић Есад · 422
Хасић Харис · 422
Хасић Сенад · 422
Хаскић Едо · 422
Хаскић Есад · 422
Хасовић (Шафир) Вејсил · 422
Хатић Ален · 423
Хаџаџић (Мехмед) Захрудин · 423
Хаџић (Хусо) Енес · 423
Хаџић (Хусо) Синан · 424
Хаџић (Мустафа) Садо · 424
Хаџић (Нуррија) Хајрија · 425
Хаџић Енко · 424
Хаџић Химзо Галиб · 423
Хаџић Хусеин · 424
Хаџић Исмет · 424
Хаџић Изет · 424
Хаџић Нијаз · 424
Хаџић Нусрет · 425
Хаџић Синан · 425
Хаџић Сулејман · 425
Хаџиавдић (Хамзалија) Измир · 425
Хаџибулић (Расим) Ђамил · 426
Хаџибулић (Расим) Омер · 426
Хаџибулић (Расим) Сенад · 426
Хаџихаџрић Селим · 425
Хаџихусеиновић др Русмир · 425
Хаџимехмедовић Фахро · 425
Хаџимехмедовић Мидхат · 425
Хаџимуратовић (Хамдија) Ибрахим · 426
Хаџиомеровић (Алија) Елвира · 426
Хаџиомерспахић Селим · 426
Хаџиосмановић Исмет, · 426
Хаџиспахић (Мујага) Мустафа · 426
Хазим ?, · 427
Хећимовић Сенихад · 427
Хебиб (Садик) Сабрија · 427
Хебиб (Зефир) Суљо · 427
Хебировић Исмет · 427
Хебовић Мери · 427
Хелаћ (Захир) Суад · 427
Херцег (Алија) Салим · 428
Херцег Славко · 428
Херцег Срећко · 428
Херцеговац (Сакиб) Шемсудин · 428
Хибић (Ѓерим) Неџад · 428
Хибић (Фадил) Сеад · 428
Хибић (Мухамед) Сеад · 428
Хибић (Паша) Шафир · 428
Хидић Фатима · 429
Хидић Расим · 429
Хиркић (Хусеин) Екрем · 429
Хиркић (Хусеин) Фикрет · 429
Хиркић Алија · 429
Хиркић Махо · 429
Хирош др Мустафа · 429
Ходо Сифет · 429
Хорман Амира · 429
Хорман Харо · 429
Хоро Сулејман · 430
Хорозовић (Осман) Ахмо · 430
Хорозовић (Осман) Ибро · 430
Хосић Иван · 430
Хоџа (Ѓемо) Селим · 430
Хоџић (Абид) Нијаз · 430
Хоџић (Авдо) Ферид · 430, 432
Хоџић (Хамед) Хасан · 432
Хоџић (Хамзо) Галиб · 432
Хоџић (Ибро) Муниб · 433
Хоџић (Кемал) Неџад · 433
Хоџић (Мухамед) Салко · 434
Хоџић (Неџиб) Руждија · 431
Хоџић (Сеад) Армин · 431
Хоџић Шефко · 431
Хоџић Адис · 431
Хоџић Бефир · 432
Хоџић др Лутво · 432
Хоџић Фејзо · 432
Хоџић Хасан · 432
Хоџић Хусеин · 433
Хоџић Мевлудин · 433
Хоџић Мирсад · 433
Хоџић Мурат · 433
Хоџић Нихад · 434
Хоџић Сенад · 434
Хоџић Зијо · 434
Хоџић-Мехић (Есад) Сеад · 434
Хоџић-Мехић Нерман · 434
Хозић (Рефик) Ибрахим · 435
Хозо Аладин · 435
Хрчаник Марко · 435
Храниловић др Зоран · 435
Храстић Миро · 436
Хрговчић (Иво) Златко · 436
Хрговчић (Петар) Томислав · 436
Христић Мирко · 436
Хрчач (Борис) Златко · 436
Хрустемовић Смајил · 436
Хрњић (Сакиб) Мирсад · 437
Хушкић Реџо · 441
Хујић (Бемаил) Наил · 437
Хујић (Мухамед) Бефир · 437
Хукић (Абид) Сафет · 437
Хукић (Хусо) Халид · 437
Хукић (Мујо) Сабахудин · 437
Хукић (Мујо) Сабит · 437
Хукичевић (Мехо) Сулејман · 437
Хурем (Рагиб) Рагиб · 438
Хурем Неџад · 438
Хурем Захид · 438
Хурић (Хасиб) Хасудин · 438
Хурић Ејуб · 438
Хурић Хазим · 438
Хурић Реџо · 438
Хуртић Хакија · 438
Хусабашић Бего · 438
Хусабашић Хамо · 438
Хусакановић Јасмин · 438
Хусеиновић (Хашим) Хусеин · 439
Хусеиновић (Хаким) Хусеин · 439
Хусеиновић (Хамид) Брајко · 439
Хусеиновић (Месуд) Јасмин · 439
Хусеиновић Аљо · 439
Хусеинспахић Кемал, · 439
Хусеинспахић Мехмед · 439
Хусеинспахић Џемал · 439
Хусић (Фадил) Суљо · 439, 440
Хусић (Ибрахим) Зијад · 439
Хусић (Рашид) Незир · 439
Хусић (Рамо) Нурија · 440
Хусић Велказ · 440
Хускић (Бефир) Ахмет · 440
Хускић (Фадил) Сифет · 440
Хускић (Фарук) Сабахудин · 440
Хускић (Хусеин) Рок · 440
Хускић (Сулејман) Џемал · 441
Хускић Абдел · 440
Хускић Албин · 440
Хускић Изудин, · 441
Хускић Михрат · 441
Хускић Наим · 441
Хускић Незир · 441
Хусовић Салко · 441

И

Ибрахимбашић (Мевлудин) Михидин · 160
 Ибрахимовић (Адем) Нуфик · 160
 Ибрахимовић (Нуриф) Идриз · 160
Ибрахимовић (Суљо) Мујо · 161
 Ибрахимовић Халим · 160
Ибрахимовић Мухамед · 161
 Ибрахимовић Нуик · 161
 Ибрахимовић Рамиз · 161
 Ибришевић Бесим · 161
 Ибрић (Адем) Зијад · 161
 Ибрић (Мујо) Алија зв. "Курта", · 161
 Ибрица (Мехмед) Мурис · 161
 Ибу Раха · 161
 Игњатовић Небојша · 162
 ијан (Бариша) Љубомир · 218
 Икановић Амир · 162
 Илић Анто · 162
 Илијас Медини · 162
 Илиновић (Фране) Стипе · 162
 Имшировић Ибрашим · 162
 Имшировић Мехо · 162
 Имамић (Суљо) Џемоов · 163
 Имамовић (Мухарем) Бекир · 163
 Имамовић (Мустафа) Јуниз · 162
 Имамовић (Назиф) Сафет · 163
 Имамовић Емин · 162
 Имамовић Омер · 163
 Имамовић Осман зв. "Осмо" · 163
 Имамовић Заим · 163
 Имановић (Бајро) Решид · 164
 ине · 298
 инић Јозо · 142
 Исаковић Хајрудин · 164
 Исановић (Назиф) Шефик · 164
 Исић (Шабан) Фадил · 164
 Исић (Шемсо) Кемал · 165
 Исламагић Сакиб зв. "Киме" · 165
 Исламовић (Шемсудин) Мирсад · 165
 Исламовић (Шемсудин) Мирсад · 165
 Исламовић (Исмет) Шемсудин зв. "Шемсо", · 165
Исламовић (Исмет) Алминко зв. "Стаљо", · 166
 Исламовић (Ремзо) Мујо · 165
 Исмајилефендић (Ахмет) Јаско · 166
 Исовић Сафет · 166
 Истић Нијаз · 166
 Иванић Марцел · 167
 Иванић Мијо · 167
 Иванић Паво · 167
 Иванић Стипе · 167
Иванковић (Милан) Зоран зв. "Мачак" · 167
 Иванковић Дане · 167
 Ивановић Драгутин · 167

Ивељић (Серафин) Антун зв. "Анто" и "Посавац" · 167
 Ивић Гојко · 168
Ивић Зринко · 168
 Ивица зв. "Манган", · 168
 Ивојевић (Емин) Абдулах зв. "Дуло", · 168
 Иџановић (Тадија) Фрањо · 168
 Изетбеговић (Мустафа) Алија · 168
 Изудин ? · 169

Ј

Јашаревић (Абдулах) Златко · 169
 Јашаревић (Енес) Арман · 169
 Јашаревић (Фејзо) Хусеин · 170
 Јашаревић (Хасан) Ернест · 170
 Јашаревић (Касим) Аго · 170
 Јашаревић (Теуфик) Сенад · 170
 Јашаревић Амир · 170
 Јашаревић Јусуф · 170
 Јачаревић (Фејзо) Хусеин · 170
 Јахић (Анте) Лука · 171
 Јахић (Хусо) Мехмед · 171
 Јахић (Салкица) Вехбија · 170
 Јахић (Џафо) Расим · 171
 Јахић Адил · 171
 Јахија (Фатиме Калић) Самир · 171
 Јакешевевић (Бранко) Звонко · 171
 Јакешевевић (Ивица) Илија · 171
 Јакић (Анте) Лука · 171
 Јакић Зденко · 172
 Јакубовић (Шехман) Ибро · 172
 Јакубовић (Мујо) Фикрет · 172
 Јакубовић (Мујо) Мујчин, · 172
 Јакуповић Хусо, · 172
 Јамак (Авдо) Есад · 172
 Јамак (Хусо) Закир · 172
 Јамаковић (Ибро) Ибрахим · 172
 Јамаковић Путво · 172
 Јанковић (Душан) Горан, · 172
 Јаношевић Жељко · 173
 Јапалак (Расим) Изудин · 173
 Јасика (Салих) Мехјудин · 173
 Јаушер Алојз · 173
 Јазвић (Јосип) Маринко · 173
 Јазвић (Јосип) Марко · 173
Једвај Бранко · 174
 Јелачић (Хусо) Медо · 174
 Јелачић Фајо · 174
 Јелешковић Един · 174
 Јелић (Јозо) Анте · 174
 Јелић Мато · 174
 Јелица (Мате) Мирко · 175
 Јелица Славко · 175
 Јемениџић (Шевко) Галиб · 175

Јерковић (Суљо) Хамед · 175
 Језерчић (Иво) Драго · 175
 Језиџић (Божо) Иван · 176
 Јоха (Рашид) Мустафа · 176
 Јохић (Суљо) Мухамед · 176
 Јохић Мухамед · 176
 Јолдић (Осмо) Фрањо · 176
Јолдић Етхем · 176
 Јосиповић (Анте) Фрањо · 176
 Јовановић (Џвијетин) Михаило · 177
 Јовић Мато · 177
Јозић (Илија) Лука · 177
 Јозић (Нико) Анто · 178
 Јозић (Нико) Лука · 178
 Јозић (Нико) Мато · 178
 Јозић (Нико) Умрислав · 179
 Јозић (Владимир) Јерко · 177
 Јозић Ивица · 178
 Јозић Мато · 178
 Јушић Алем · 179
 Југић Шефик · 179
 Јукановић (Бранко) Илија · 179
 Јукановић (Пејо) Драго · 179
 Јукановић (Пејо) Невен · 179
 Јукић (Ибрахим) Миралем · 179
 Јукић (Иван) Перо · 180
Јукић (Мате) Стипе · 180
Јукић Ивица · 180
 Јукић Џемка · 180
Јурчевевић Владо · 180
Јуракић (Петар) Иван · 180
Јуракић Јозо · 180
 Јуришић (Лука) Зоран · 181
 Јуришић (Туње) Мате · 180
 Јуришић (Звонимир) Мато · 181
 Јуришић Илија · 180, 181
 Јурић (Фрањо) Мате · 182
 Јурић (Фрањо) Звонимир · 182
 Јурић (Иво) Лука · 182
 Јурић (Иво) Мијо · 182
 Јурић (Јуре) Ива · 182
 Јурић (Јуре) Иво · 182
 Јурић (Паво) Илија · 182
 Јурић (Стјепан) Лука · 183
 Јурић Марко · 183
 Јурић Мирко · 183
 Јурић-Катушић (Јозо) Иво · 181
 Јуркић (Фрањо) Божо · 183
 Јурковић (Филип) Игњације · 184
 Јурковић (Игњацијо) Анђелко · 184
 Јурковић (Крешимир) Стјепан · 184
 Јурковић (Павле) Иво · 184
 Јурковић зв. Мангаш · 185
 Јусановић (Мустафа) Ангијад зв. "Ханго" и "Талијан" · 185
 Јусић (Мехмед) Веказ · 186

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

- Јусић (Нурија) Шемсо · 186
Јусић (Сејфо) Кадрија · 186
Јусић Јаско · 185
Јусмани (Берсим) Мухамед · 186
Јусмани (Берсим) Нусрет · 186
Јусуф · 228
Јусуфбашић Кенан · 186
Јусуфовић (Мујо) Муниб · 186
Јусуфовић (Омер) Џемаил · 186
Јусуфовић Нурија · 186
Јусуповић (Мухарем) Џемаил · 187
Јусуповић (Мујо) Решид · 187
- Камберовић Мирсад · 193
Камберовић Вахид · 193
Каменица (Идриз) Муниб · 193
Каменица (Идриз) Рамиз · 193
Каменица (Идриз) Џемаил · 193
Каменица (Муниб) Авдо · 193
Каменица Бекто · 193
Камењашевић (Ибрахим) Омер · 193
Каминић Семир · 193
Камински (Маријан) Мирослав · 193
Канлић Сејо · 194
Кантић (Нурага) Армин · 194
Капетановић (Зијад) Един зв. "Кина", · 194
Капетановић Емир · 194
Капетановић Гавро · 194
Капетановић Самир · 194
Капетановић Сеад · 194
Капетановић Сенад зв. "Сенче" · 194
Капић (Мехмед) Јусуф · 195
Капицић Суљо · 195
Карачић (Хасан) Енес · 195
Карачић (Сејман) Сабахудин · 195
Карабашић Але · 195
Каравелић Вахид · 195
Каришик Исмет · 195
Карић (Есад) Шефик зв. "Шашко", · 196
Карић (Мустафа) Хамдо зв. "Хамо" · 196
Карић (Расим) Ејуб · 196
Карић Ђамил · 195
Карић Абдулах · 196
Карић Вехбија · 196
Касаловић Мехо · 196
Катић Анте; - одговоран · 197
Катинић (Лука) Шимо · 197
Катинић (Лука) Мирко · 197
Катинић Јосип; - одговоран · 197
Катинић Тадија · 197
Каткић Мустафа · 198
Кауриновић (Анте) Марко · 198
Кавазбашић Мирсад · 188
Казазиф Јоја · 198
Казазиф Сенад · 198
Казиф Ахмед · 198
Казиф Емир · 198
Казиф Мухамед · 198
Казиф Незир · 198
Кешина (Фрањо) Анте · 199
Кећа Асим · 199
Кечо Јунуз · 199
Кечо Музафер · 199
Кецерин Јосип · 199
Кецман Јусуф · 199
Келава Фабијан · 199
Келава Илија · 200
Келавић зв. "Мића", · 200
Келебић Ибрахим, · 200
- Кесић (Мијо) Фрањо · 200
Кин (Петар) Звонимир · 200
Кисаћ (Мијат) Драго · 201
Кисић (Иван) Дражен · 201
Киверић (Ибиш) Есма · 201
Клајић (Анто) Дамир · 201
Клајић (Иво) Ивица · 201
Клајић Мато зв. "Банџо"; · 201
Кларић (Анте) Илија зв. "Илек" · 201
Кларић (Илија) Стипе зв. "Мини усташа", · 202
Кларић Паво Пејо зв. "Ђело", · 202
Кленић (Хусеин) зв. "Хусо" · 202
Кленовшек (Роман) Златко · 202
Клепуч Хајрудин · 202
Клово Изет · 203
Кнежевић (Перо) Јосип · 208
Кнежевић Марко зв. "Лола", · 208
Кнежевић Мато зв. "Лана", · 208
Кнежевић Томо · 208
Кнез Жељко · 208
Кожул (Перо) Јосип зв. "Јозо" · 208
Кочић (Ферид) Мирсад · 209
Кобаш Паво · 209
Кобајица (Сулејман) Екрем · 209
Кобилица Кемал · 209
Којић Амир · 209
Којић Василије · 209
Кокић (Асим) Мустафа зв. "Бег", · 209
Кокић Хидајет · 209
Кокић Кемал · 209
Колак (Златко) Синиша · 210
Колар (Бајро) Исмета звана "Невенка", · 210
Колар (Мухамед) Дамир · 210
Колар Иван · 210
Комбић (Алосман) Мехмедалија · 210
Конак (Мехо) Мујо · 211
Копић Хасан зв. "Коло", · 211
Копљар (Антун) Мирослав зв. "Бало", · 211
Кољевић Мирзет · 211
Кордић Марио · 211
Корјеновић (Бег) Расим · 212
Корјеновић (Ибро) Есеф · 212
Коркутовић (Мурат) Лутво · 212
Коровић Рифат · 212
Коровија Никола · 212
Кос (Сулејман) Адем · 212
Кос (Сулејман) Салко · 212
Коскутовић Ибрахим зв. "Тајо", · 212
Косо Рамиз · 212
Костадиновић (Алекса) Свјетлан · 212
Косто Ибро · 213
Ковач Хасан · 213
Ковач Кемал · 213
Ковач Мирсад · 213
Ковач Мухарем, · 213
Ковач Рахман · 213

Ковач Захид · 213	Крстичевић Дамир · 219	Латифовић Сабир · 226
Ковач Зијад · 213	Круљац Младен · 219	Леџи Ивица · 226
Ковачевић (Анте) Јаков · 214	Крњић (Анте) Пејо · 220	Ледић (Драган) Манијел · 226
Ковачевић (Хамдија Башић) Мирзет · 214	Крџић Атиф · 220	Ледић (Емануел) Драгун · 227
Ковачевић (Хасиб) Семир · 215	Крџић Сакиб · 220	Лехић (Салих) Зејнил · 227
Ковачевић (Хасим) Земир · 215	Крзнарић Мато · 220	Леко Марко · 227
Ковачевић (Лука) Блажан зв. "Мурјак", · 215	Крбац Зијо · 220	Лелић (Иво) Златан · 227
Ковачевић (Мујо) Суад зв. "Меле"; · 215	Кубат Енвер · 220	Лелић (Јозо) Илија · 227
Ковачевић (Нико) Туња зв. "Кунди" · 214	Кубат Зијо · 220	Лелић (Јозо) Јосип · 227
Ковачевић Миро · 215	Кудра Мирза · 221	Лемешкић Марјан · 228
Ковачевић Салко зв. "Бугош", · 215	Кукавица (Фехим) Фикрет · 221	Лемезан (Расим) Енес · 228
Ковачевић Туња зв. "Кунди"; · 216	Кукавица (Ибро) Мујо · 221	Ленђел Давор · 228
Ковачић (Никола) Роберт · 216	Кукић Мирсад · 221	Лендо Шефик · 228
Ковић Омер · 216	Куленовић Харис · 221	Лепан (Петар) Тадија · 231
Коњхоџић Фарук · 216	Куловац (Шабан) Бењамин зв. "Бено" · 221	Лепан (Тадија) Драго · 229
Козар Латиф · 216	Куловић Бесим · 221	Лепан (Тадија) Винко · 228
Кљајић (Анте) Драган · 203	Кумић Иван · 221	Лепан Шимо · 230
Кљајић (Фердо) Давор · 204	Кунић Фикретб · 221	Лепан Марко · 230
Кљајић (Иван) Блажан · 204	Куновац (Азиз) Салем · 221	Лепан Пејо · 230
Кљајић (Иво) Ивица · 205	Куновац (Реџа) Азиз · 221	Лепан Петар · 230
Кљајић (Мате) Антун зв. "Анто" и "Скутра", · 206	Куновац Ешеф · 222	Лепен Драган · 231
Кљајић Анто зв. "Брзица" · 203	Купусић Хусо · 222	Лепен Ђуро · 231
Кљајић Блаженко · 203	Куљанчић Хасудин · 222	Летик Фадил · 231
Кљајић Дамир · 203	Куљанчић Сафет · 222	Летука Фадил · 231
Кљајић Иван зв. "Шундро" · 204	Куљух Хаша · 222	Левећ (Абдулах) Есад · 231
Кљајић Ивица · 205	Курдија (Илија) Анто зв. "Боксер", · 222	Лишић (Мексуд) Мирсад · 232
Кљајић Иво · 205	Курдија (Рудолф) Младен · 223	Лишић (Сеад) Самир · 232
Кљајић Мато зв. "Банџо", · 206	Курдија Илија · 222	Лишић Сенад · 233
Кљајић Ранко · 206	Курјак (Мујо) Асим · 223	Лишко Лука, · 233
Кљако Сенад · 207	Курјак (Мујо) Касим · 223	Лиховац Саид · 233
Кључанин Ибро · 207	Куртагић (Амир) Аднан · 223	Лилић (Абид) Нијаз · 234
Кључевић (Јаков) Франьо · 207	Куртић (Алија) Рахим · 224	Лилић (Абид) Сејфалија · 234
Кључевић (Јаков) Јозо; - одговоран · 207	Куртић (Авдо) Адил, · 223	Лилић (Хамид) Селим · 234
Кључевић Миро · 207	Куртић (Ибро) Ибрахим · 224	Лилић (Незир) Наско · 233
Кључевић Стојко · 207	Куртић Абид · 223	Лилић Хајрудин · 233
Кљујић Ивица · 207	Куртић Наир · 223	Лилић Неџад · 234
Крашчић Насуф · 216	Куртовић Сеад · 224	Липовача Кемал · 234
Крашчић Осман · 216	Кустура (Хамид) Алија · 224	Липовац (Анте) Дамир · 234
Крајишник (Ахмет) Елведин зв. "Брацо", · 216	Кустура (Хусеин) Бахрет · 224	Липовац (Анте) Ивица · 234
Крајиновић Анте · 216	Кустура (Ислам) Заим · 224	Липовац (Пејо) Лукица · 234
Крајиновић Перо · 216	Кустура Алија · 224	Липовац Пејо; - одговоран · 235
Краљевић Блаж , · 216	Кустура Заим зв. "Хоџа" · 225	Липовац Предраг · 235
Краљевић Дарко · 217	Кустурица (Адем) Сулејман · 225	Ливадић (Ахмет) Исмет · 235
Краснићи (Халил) Агим · 217	Кусуран (Мехо) Хамед · 225	Ливадић Нихад · 236
Крешо Иван зв. "Дугоња", · 217		Лизало (Мехмед) Михрет · 236
Крешталица (Мујо) Алија · 217		Локванчић (Наил) Хамо · 236
Крехо (Хајрудин) Филдуз · 218		Локванчић (Рашид) Шефик · 236
Крехо (Хајрудин) Изудин · 217		Локванчић (Вејсил) Албин · 236
Крескић Мирослав · 218		Лопа Незир · 236
Кришто Иван · 218		Ловреновић (Бранко) Јозо · 237
Кријан (Иван) Ивица · 218		Ловрић (Ивица) Марко · 237
Кривић (Томо) Жељко · 219		Ловрић (Нико) Марко · 237
Кривић Малик · 219		Ловрић (Вид) Блашко · 237
Крндел (Нико) Иво · 219		Ловрић Ивица · 237
Крпан Томислав зв. "Тоц" · 219		Ловрић Миро · 237
		Лозић (Наил) Шекиб · 238

Л

Лагунџија Џемо · 225
 Лаличић (Хако) Заим · 225
 Ламешишћ (Мате) Маријан · 225
 Ланџо Есад · 225
 Ланџо Зијо зв. "Зенги" · 225
 Лапан Андрија · 226
 Ласић Мирко · 226
 Ластич (Иво) Маријан · 226

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

Лозић (Томо) Марко · 237
Лозић Исмет · 237
Лучаревевић Керим · 238
Лучић (Илија) Иво · 238
Лучић (Илија) Маријан · 238
Лучић (Илија) Марко · 239
Лучић (Илија) Стјепан · 238
Лучић (Јаков) Нико · 238
Лучић (Марија) Јозо · 239
Лучић (Марко) Лука · 239
Лучић (Томо) Мијо · 239
Лубиновић (Јусуф) Шефкет · 239
Лукавица Омер · 240
Лукић (Иво) Маријан · 240
Лукић (Марко) Тадија · 240
Лукић (Тадија) Недељко · 240
Лукић (Томо) Петар · 240
Лукић (Винко) Иво · 240
Лукић Иво · 240

М

Машић (Мате) Јошко · 241
Машић (Мехо) Бахир · 242
Машић (Мишо) Анте · 242
Машић (Незир) Ибрахим · 242
Машић (Паво) Мујо · 241
Машић Бехадиљ · 241
Машић Јунуз · 241
Машић Мухидин · 242
Маџић Ибро · 242
Маџић Миралем · 242
Маџић Неђо · 242
Маџић Вахид · 242
Махмуљин (Асим) Асмир · 242
Махмутчехајић Русмир · 243
Махмутбеговић Мевлудин · 243
Махмутовић (Бехаија) Насир · 243
Махмутовић (Ибрахим) Фејзо · 243
Махмутовић Едем · 243
Махмутовић Хусеин · 243
Махмутовић Месуд · 243
Мајић (Стјепан) Златко · 244
Мајић Анто · 244
Мајић Ивица · 244
Мајковић (Наил) Јусуф · 244
Маканић (Јакуб) Бећир · 244
Макић (Абид) Халид · 244
Макић (Бећир) Фахрија · 244
Макић (Ејуб) Шекиб · 244
Макић (Садик) Халид · 244
Макитан (или Махитан) Ахмет · 245
Максимовић Мирза · 245
Малагић (Хилмо) Хајрудин · 245
Малајхоџић Самир · 245

Малеш (Мијо) Иво · 245
Малић Неџо · 245
Малкић (Осман) Џевад · 245
Малкић (Рушид) Абдурахман · 245
Малнић Мевлудин · 245
Маловић (Емин) Ифет · 245
Мамутовић Насир · 246
Мандалинић (Милош) Драган · 246
Мандеш (Фрањо) Матија · 246
Мандић Анкица · 246
Манић Иво · 246
Манот (Антун) Андрија · 246
Манџић Смајо · 247
Манџука (Ахмет) Смаил · 247
Манџука Зијад · 247
Маљишевић (Суљо) Сакиб · 247
Марчино Јосип · 247
Марчинковић (Анте) Стипе · 247
Марчинковић (Марко) Перо · 247
Марас (Мате) Златко · 247
Марас Јозо · 247
Марас Маринко · 247
Мареља Маринко · 248
Мареља Ђозга · 248
Мареља Зоран · 248
Маргетић Анто · 248
Марић (Анте) Матија · 248
Марић (Бајро) Рамо · 249
Марић (Хусо) Осман · 249
Марић (Марјан) Аугустин · 248
Марић Фрањо · 248
Марић Предраг · 249
Марић Зехро · 249
Маријановић Марко · 249
Маријановић Перо · 249
Маријановић Тадија · 249
Маринчић Иван · 249
Маринић (Мијо) Драго · 249
Маринић (Мијо) Мир · 250
Маринић (Мијо) Перо · 250
Маринић (Перо) Здравко · 250
Маринковић Шимо · 251
Марио (Фрањо) Милош · 251
Марјановић (Иван) Винко · 251
Марјановић Анте · 251
Марјановић Марко · 251
Маркић Ивица · 252
Маркић Пејо · 252
Марковић (Анте) Иво · 252
Марковић Анте · 252, 253
Марковић Фабијан · 253
Марковић Тони · 253
Марковић, Поробић Драгослав · 252
Марковић, Поробић Мирослав · 252
Маројевић (Илија) Паво · 253
Мартић (Пејо) Стипица · 254

Мартић ?, · 254
Мартић Беаја · 253
Мартић Горан · 253
Мартић Ивица · 253
Мартић Јозо · 253
Мартиновић (Мате) Нико · 254, 255
Мартиновић (Мурат) Абид · 254
Мартиновић (Нико) Лука · 254
Мартиновић (Нушин) Мехо · 255
Мартиновић (Зухдија) Расим · 255
Мартиновић Жељко · 255
Мартиновић Берто · 255
Мартиновић Давор · 255
Мартиновић Винко · 255
Мартиновић Зоран · 255
Маруница (Драго) Феликс · 256
Маруница (Марјан) Елвис · 256
Маскаљевић (Ђуро) Марко · 256
Маслић (Мухарем) Хари · 256
Мастрић Марјан · 256
Матановић (Јозо) Ивица · 256
Матановић (Јозо) Иво · 256
Матановић Паво · 257
Матеш Иво · 257
Матенда Зоран · 257
Матић Шекиб · 257
Матић Давор · 257
Матић Драган · 257
Матић Јозо · 258
Матић Неђо · 258
Матић Тони · 258
Матињанин (Алија) Армин · 258
Матковић (Марко) Мато · 258
Матковић Младен · 259
Матус Аднан · 259
Матузовић Ђуро · 259
Маутузић Владо · 259
Маџаревић (Мирослав) Драшко · 260
Мешановић Шериф · 260
Мешановић Алија · 260
Мешетовић (Шафир) Мехо · 260
Мешетовић (Атиф) Осман · 260
Мешић (Мехо) Бакир · 261
Мешић (Узеир) Алем · 261
Мешковић (Алија) Мухамед · 261
Мешковић (Фадил) Нијаз · 261
Мешковић Јасмин · 261
Медар Авда · 262
Медић ?, · 262
Медић Иван · 262
Медошевић (Фамдија) Сафет · 262
Механија (Ахмед) Суад · 262
Механовић (Ахмо) Захид · 262
Механовић (Хаџо) Бајро · 262
Мехењић Хасан · 262
Мехић (Авдо) Зајим · 263

- Мехић (Ибрахим) Амир* · 262
Мехић (Осман) Јунуз · 263
Мехић Врба · 263
Мехмед, ? · 263
Мехмедбашић Мирсад · 263
Мехмедић (Бајро) Сеид · 263
Мехмедовић (Хакија) Рамиз · 264
Мехмедовић (Мурадиф) Рамиз · 263
Мехмедовић (Мурадиф) Рамиз · 264
Мехмедовић (Мустафа) Алија · 264
Мехмедовић (Мустафа) Кемал · 263, 264
Мехмедовић (Нусрет) Исмет · 264
Мехмедовић (Салчин) Есад · 265
Мехмедовић (Салко) Заим · 265
Мехмедовић Амир · 264
Мехмедовић Есад · 264
Мехмедовић Мухарем · 264
Мехмедовић Рамо · 264
Мехмедспахић Шукрет · 265
Мехољић (Хусеин) Хакија · 265
Меховић Макија · 266
Меканић (Јукуб) Бећир · 266
Мекoљић Хакија · 266
Мемишевић (Хајдар) Нурија · 266
Мемишевић (Махмут) Азем · 266
Мемишевић (Мехмед) Сулфо · 266
Мемишевић (Салко) Салко · 266
Мемић (Осман) Хасан · 267
Мемић Аднан · 267
Мемић Сејдо · 267
Мендеш (Анте) Мато · 267
Мендеш (Франђо) Матија · 267
Мендеш (Пејо) Лука · 267
Мендеш Драган · 268
Мендеш Франђо · 268
Мендеш Мате · 268
Мензил (Але) Сувад · 268
Мензилџић (Менсур) Неримин · 268
Мерџановић (Рамиз) Исмет · 268
Мердић (Исмет) Незир · 268
Меркез (Бекто) Азем · 268
Меркез Ибро · 268
Мерџић (Шефко) Мустафа · 269
Мерџић (Исмет) Назир · 269
Месић Незир · 269
Мишић (Ибрахим) Смајо · 269
Мишић Мирсад · 269
Мишковић (Анте) Иво · 269
Мишковић (Антун) Мирко · 270
Мишковић (Мате) Звонко · 270
Мићановић (Матеј) Ивица · 270
Мићић (Мијо) Томислав · 270
Мићивод Рамиз · 270
Михаљевић Крешо · 271
Михољић (Хусеин) Хакија · 271
Мијатовић (Иво) Драго · 271
Мијатовић (Петар) Марјан · 271
Мијић Драго · 271
Микелин (Јохан) Ивица · 271
Микић (Томо) Здравко · 272
Микић Мирко · 272
Мил Мијо · 272
Милаџоџић Самир · 272
Милановић Мијо · 272
Милас (Анте) Иван · 272
Милас (Иван) Тони · 272
Милас Ивица · 272
Милић Горан · 272
Милић Суад · 273
Милићевић Марио · 273
Милићевић Миро · 273
Милићевић Недељко · 273
Миличевић Марио · 273
Миличевић Неџо · 273
Миливић Кадрија · 273
Милош (Мате) Марио · 274
Милош Марко · 273
Милошевић (Илија) Јадранка · 274
Минковић Марко · 274
Миљак Зденко · 274
Миљковић (Ратко) Динко · 274
Мирас Зденко · 275
Мирзет ?, · 275
Миња · 211
Мливић (Фахир) Хидајет · 275
Мливић (Сафет) Смајо · 276
Мливић (Салем) Мустафа · 276
Мливић Фахир · 275
Мливић Кадрија · 275
Моћевећ (Салко) Јусуф · 276
Моћевећ (Салко) Суад · 276
Моранкић Рефик · 276
Мот Неџа · 277
Мраковић (Шефик) Мустафа · 277
Мраковић (Ахмет) Ахмет · 277
Мраковић (Ахмет) Мирсад · 277
Мраковић (Ахмет) Мухамед · 277
Мраковић (Ахмет) Незир · 277
Мраковић (Ахмет) Суад · 277
Мраковић (Бећир) Ема · 278
Мраковић (Хасан) Џехва · 278
Мраковић (Ибрахим) Џемил · 278
Мраковић (Јусуф) Мухарем · 278
Мраковић (Мехмед) Хусеин · 278
Мраковић (Реџиф) Емир · 278
Мраковић (Валих) Рифет · 279
Мраковић Фахрија · 278
Мраковић Рамиз · 278
Мраковић Реџо · 278
Мраковић Валих · 279
Мраковић Џевад · 279
Мркак (Бариша) Златко · 279
Мркаљевић (Јусуф) Асиф · 279
Мркаљевић (Мухарем) Ферид · 279
Мркоња Фикрет · 280
Мркоњић (Реџа) Един · 280
Мркоњић Едhem · 280
Мрмо Омер · 280
Мрнџић Кемал · 280
Мрвель (Лука) Илија · 280
Мрњавац (Марко) Анђелко · 281
Мушић (Авдија) Авдија · 281
Мушић Шабо · 281
Мушинбеговић Хасан · 281
Мушинбеговић Хасиб · 281
Мушинбеговић Изет · 281
Мушинбеговић Јусуф · 281
Мушиновић Миралем · 281
Мушкић (Адил) Фадил · 282
Мушкић (Хусо) Муниб · 282
Мушкић (Рагиб) Џемаил · 282
Мушкић (Рамо) Рамиз · 282
Мушкић Бериз · 281
Муџић (Пајазит) Ђазим · 282
Мучиновић (Ибро) Сулејман · 282
Муџић (Јанко) Здравко · 282
Муџић Жубор · 282
Мухаремовић ("Побро") Џевад · 283
Мухаремовић (Авдија) Хамдо · 283
Мухаремовић (Хусеин) Хасан · 283
Мухаремовић Авдо · 283
Мухаремовић Екрем · 283
Мухибић Шабан · 283
Мухкић (Хусо) Муниб · 284
Мујчин Свад · 284
Мујчиновић (Ибро) Сулејман · 284
Мујаковић (Бего) Осман · 284
Мујан (Салко) Авдо · 284
Мујановић (Рефик) Неџад · 284
Мујановић (Салих) Хусеин · 285
Мујановић Хамид · 285
Мујдановић (Хасан) Веџад · 285
Мујезиновић Салем · 285
Мујџић Сафет · 285
Мујџић (Нурија) Ибрахим · 286
Мујџић (Џевад) Нихад · 285
Мујџић Армин · 285
Мујџић Фадил · 286
Мујџић Рамиз · 286
Мујџић Зуријет · 286
Мујкановић (Фикрет) Месуд · 286
Мујкановић (Хамдија) Ферид · 286
Мујкановић (Салих) Самир · 286
Мујкановић Бехадин · 286
Мујкановић Хајрудин · 286
Мујкановић Ибро · 287
Мујкић (Авдо) Хамед · 287
Мујкић (Мехдин) Един · 287

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

Муџић (Нурија) Ибрахим · 287
Муџић (Салко) Алија · 287
Муџић Мухидин · 287
Муџић Сабит · 287
Мукић Сафет · 287
Мулалић (Мехмед) Шевал · 287
Мулалић Азем · 287
Мулалић Недим · 288
Мулалић Сарија · 288
Мулаловић Неђим · 288
Муласалиховић Нерим · 288
Мулић (Мустафа) Сафет · 288
Мулић Абид · 288
Муминагић или Муминовић (Наил) Мирсад · 288
Муминовић Шемсудин · 288
Муминовић (Шабан) Шахбаз · 289
Муминовић (Шахбаз) Шабан · 289
Муминовић (Абдулах) Шахман · 289
Муминовић (Авдо) Хасиб · 288
Муминовић (Фахро) Велид · 288
Муминовић (Мумин) Мустафа · 288
Муминовић (Суљо) Хашид · 288
Муминовић (Суљо) Хашим · 289
Муминовић Шабан · 289
Муминовић Шемсо · 289
Муминовић Шемсудин · 289
Мурак Хидајет · 289
Муратчехајић (Сафет) Мурис · 290
Муратовић (Хасиб) Хамед · 290
Муратовић (Ибро) Хамед · 290
Муратовић (Мурадиф) Исмет · 290
Муратовић (Нурија) ? · 290
Муратовић (Омер) Џемо · 291
Муратовић (Рашид) Есад · 290
Муратовић (Сарија) Џевад · 291
Муратовић (Булага) Хилмо · 290
Муратовић Ђамил · 290
Муратовић Есад · 290
Муратовић Мурис · 290
Муратовић Мустафа · 291
Муратовић Нуриф · 291
Муратовић Рашид Есад · 291
Муратовић Расим · 291
Мурица (Зухдија) Фарко · 291
Мурица (Зухдија) Ферид · 291
Муртић Шевал · 291
Муртић Амир · 292
Муртић Хакија · 292
Мусалиновић Јосип · 292
Мусић (Мухарем) Хазим · 292
Мусић (Мујо) Решид · 292
Муслић (Авдо) Мустафа · 292
Муслић (Авдо) Селим · 292
Муслић (Селим) Авдо · 292
Муслић Хари, · 292

Муслим Мурат · 293
Муслимовић (Суљо) Хајрудин · 293
Муслимовић Фикрет · 293
Мустабашић Бего · 293
Мустабашић Хамо · 293
Мустафић (Бекто) Нурија · 293
Мустафић (Мехмедлија) Таиб · 294
Мустафић (Незир) Хусеин · 294
Мустафић (Нурија) Вахид · 294
Мустафић (Рамо) Ибро · 294
Мустафић (Рамо) Мујо · 294
Мустафић (Рамо) Мурат · 294
Мустафић (Салик) Алија · 293
Мустафић (Салко) Салим · 293, 295
Мустафић (Салко) Салим · 295
Мустафић Фикрет · 293
Мустафић Хасан · 293
Мустафић Хидајет · 294
Мустафић Ибран · 294
Мустафић Кемо · 294
Мутапчић (Ѓамил) Хазим · 295
Мутапчић Алија · 295
Мутапчић Сакиб · 295
Мутапчић Салко · 295
Мутаџић Ивица · 295

Н

Нахић Сејдо · 295
Најатовић Џемал · 295
Накић Илија · 296
Насер Али · 296
Наутовић Екрем · 296
Наџак Јакуб · 296
Нешуст (Абдулах) Мехо · 296
Нешуст (Алија) Мујо · 296
Нешуст (Мехмед) Седин · 296
Нешуст (Назиф) Есад · 296
Недић Јосо · 297
Нерадин Адем · 297
Незир (Машо) Аган · 297
Незировић (Галиб) Алмаз · 297
Нишић Емир · 297
Нишић Енвер · 297
Нихад, ? · 298
Никшић (Алија) Атиф · 298
Никшић (Алија) Митхат · 298
Никшић (Алија) Сафет · 298
Никшић (Ејуб) Дим · 298
Никшић (Ејуб) Фадил · 298
Никшић (Ејуб) Џевад · 298
Никшић (Мухарем) Хамдија · 298
Никшић Шефко · 298
Николић Будимир · 298
Николић Перо · 298

Николић Зденко · 299
Нинић (Маре) Мика · 299
Ноголица Миле · 299
Новалић (Џафо) Осман · 299
Нушкић Фадил · 299
Нухановић (Хашим) Несиб · 300
Нухановић (Рахман) Мустафа · 300
Нухановић (Рам) Рамиз · 300
Нухановић (Сабрија) Јусуф · 299
Нухановић (Сабрија) Смаил · 300
Нухановић Јусуф · 300
Нујић (Мате) Илија · 300
Нукић (Хамид) Решо · 300
Нукић (Мустафа) Шабан · 301
Нукић (Саде) Алија · 300
Нукић (Садо) Алија · 301
Нукић (Суљо) Адис · 300
Нукић Садија · 301
Нукић Џемал · 301
Нумановић (Наход) Мумин · 301
Нумић (Неџад) Харис · 301

О

Обарчанин Ђазим · 301
Обарчанин Азем · 301
Обрадовић Раде · 302
Обровац Миле · 302
Одобашић (Мохо) Дедо · 302
Одобашић (Паво) Перица · 303
огаш (Драго) Иво · 142
ого Ибро · 143
ојић (Стипо) Анто · 143
ојић Паво · 143
ојић Томо · 143
Окановић Исмет · 302
Окановић Суљо · 302
Окерић (Хасан) Расим · 302
олар (Хамид) Реџо · 210
Омановић (Асим) Хасиб · 303
Омановић (Осман) Суад · 303
Омановић Мустафа · 303
Омазић (Абид) Ибрахим · 303
Омазић (Неџиб) Армин · 303
Омерагић (Нурка) Селим · 304
Омербашић Аско · 304
Омербеговић (Вејсил) Јунуз · 304
Омербеговић Адем · 304
Омербеговић Захид · 304
Омеровић (Алија) Смајил · 306
Омеровић (Дервиш) Хамед · 304
Омеровић (Хакија) Салих · 304
Омеровић (Исмет) Шафир · 304
Омеровић (Јашар) Сафет · 305
Омеровић (Мурат) Ариф · 305

- Омеровић (Мустафа) Неџад** · 305
 Омеровић (Омер) Рамо, · 306
 Омеровић (Салко) Медо · 306
 Омеровић Шафир · 304
Омеровић Шефик · 304
Омеровић Бехајиј, · 304
Омеровић Мевлудин · 305
 Омеровић Нијаз · 306
Омеровић Рамиз · 306
Омеровић Заим · 307
 Омерспахић (Ага) Агоња · 307
Омић (Шемсудин) Индиرو, · 307
Опачак (Марко) Анто · 307
Опуга Емир · 308
Опуга Осман · 308
Оршолић Иво · 308
Оршолић Тадо · 308
 орџић (Јуре) Звонимир · 143, 144
 орџић (Мате) Андрија · 143
 орџић (Мате) Иво · 144
 орџић (Мате) Петар · 144
Орешовић Марко · 308
 Орхановић Есад · 308
 Орић (Џемал) Насер · 308
 Орић Мехо, · 308
Оруч (Јусо) Хусеин · 310
Оручевић др Сафет · 310
Оручевић Хамид · 310
Османчевић (Хамдо) Елвир · 310
 Османагић (Рахим) Јасминка · 310
Османбашић (Мехмед) Шемсудин · 310
Османбашић (Садик) Мухарем · 310
Османбашић (Таиб) Сабрија · 311
Османбеговић Есад · 311
Османгић Шефко · 311
Османгић Сејфо · 311
Османовић (Шемсо) Ферхат · 312
Османовић (Шемсо) Осман · 313
 Османовић (Адем) Адил, · 312
 Османовић (Хакија) Јасмин · 311
 Османовић (Ибрахим) Хајро · 312
 Османовић (Ибрахим) Хајрудин, · 312
 Османовић (Ибрахим) Џемал · 312
 Османовић (Ибрахим) Џемил, · 314
 Османовић (Јунуз) Шабан · 312
 Османовић (Јунуз) Мехоб · 312
Османовић (Мехо) Мушан · 314
 Османовић (Муниба) Неџиб · 312
 Османовић (Осман) Мехудин · 312
Османовић (Осман) Мухидин · 314
Османовић (Рахман) Јасминка · 312
 Османовић Ђевад · 313
 Османовић Хајрудин, · 313
 Османовић Хамдија · 313
 Османовић Ибро, · 314
 Османовић Исмет · 314
 Османовић Осман · 314
 Османовић Суад · 314
Осмерхоџић Хусо · 314
Осмић (Мевлудин) Зекеријаш · 314
Осмић (Сакиб) Фахрудин · 315
Осојић (Мустафа) Хусеин · 315
Остојић Здравко, · 315
 Острук Махмут · 315
Отановић (Бахрија) Мидхат · 316
 Отановић Мидхат · 316
Отановић зв. "Ђули", · 315
Оџаковић (Мустафа) Хусеин · 316
Оџаковић (Салко) Фахрудин · 316
 Оџић Мурат, · 316
озић (Абид) Мустафа · 144
озић Абид, · 144
озић Незира · 145
озић Турабија · 145
 озо Исмет · 145
-
- П**
 Пашагић Мурадиф · 316
Пашић (Ешреф) Амир, · 316
Пашић Сејо · 316
Пајић (Мијо) Ивица · 316
Палдум Ханка · 317
Палић (Шабан) Адем · 317
 Палић (Мурат) Авдо · 317
Памукчић (Алмахир) Шефик · 317
Памукчић (Авдо) Енвер · 317
Памукчић (Елмахир) Фарук · 318
Памукчић (Мустафа) Бакир · 318
Панџо Омер · 318
Папић Бошко · 318
Паљета Авдо · 318
Парадик Иво · 319
 Параџић Крешо · 318
Парић Данијел · 319
Патак Адис · 319
Павалић Адо · 319
Павалић Јасмин · 319
Павић (Мијо) Анто, · 319
 Павловић (Мишо) Стјепан · 320
Пањета Авдо · 320
Пештек Мујо, · 320
 Пехратовић (Ибрахим) Авдо · 320
Пејаковић Јосиф · 320
Пејаковић Златко · 320
 Пејазић (Славко) Драго, · 320
Пејхановић (Тахмаз) Мирзет · 320
 Пејић (Драгутин) Марко · 320
Пејикић Самир · 320
Пејто (Неџиб) Менсур · 321
Пекаревић Зијад, · 321
Пекарић Кадро · 321
Пекмез Абид · 321
Пеко Анте · 321
 Пекушић (Хасан) Саудин · 321
Пелић Шефик · 321
 Пенез (Рагиб) Али · 322
Пелто (Неџиб) Менсур, · 322
 Перак (Анте) Иво · 322
 Перак (Нико) Пиле, · 322
Перак (Стипе) Илија · 323
 Перар Сенад · 323
 Перхатовић (Хусо) Рахман · 323
 Перхатовић (Јусуф) Бего · 323
 Перхатовић Авдо · 323
 Перхстовић Сего · 323
Перић (Врићо) Драго · 323
 Перић Густин · 323
Перковић (Илија) Ивица · 324
Перковић (Јандро) Анте · 324
Перушић Зијо · 324
 Перван (Марко) Жарко · 324
Перванић (Хусеин) Мухамед · 324
 Петковић Миљивоје · 324
 Петоњић (Домино) Жељко · 324
Петрић (Мате) Иво · 324
 Петровић (Шимун) Здравко, · 326
 Петровић (Фрањо) Драго · 325
 Петровић (Илија) Анто · 325
Петровић (Петар) Дражан · 325
Петровић (Петар) Младен, · 325
Петровић Стипе · 325
 Петезовић Садик, · 326
Пишковић (Иван) Јозо · 326
Пишковић Иван · 326
Пичуга (Алија) Расим · 327
Пилић (Едхем) Екрем · 327
Пилић (Едхем) Сафет · 327
Пилић (Едхем) Сејо · 327
Пилић (Едхем) Сулејман · 327
Пилић (Хаџип) Рашид · 327
Пилић Шефер · 327
 Пилић Екрем · 327
Пилић Марио · 327
 Пилић Сафет · 328
 Пилић Сејо · 328
 Пилић Сулејман · 328
Пиличић (Јозо) Мато · 328
Пилџановић (Мате) Драго · 328
Пирија Расим, · 328
Пиркић (Авдо) Мидхат · 328
 Писколић Сенад · 328
Пита (Бајро) Суљо, · 328
 Пита Един · 329
Пиволић Хазим · 329
Пињагић (Мустафа) Хусо · 329
Пјанић Мефрудин · 329

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

Пјанић Мирсад · 329
Планинчић (Абаз) Фикрет · 329
Планинчић Мухамед · 329
Плех Фехим · 329
Плехо Мехмед · 330
Пливац Фадил · 330
Плоскић (Рамиз) Хајрудин · 330
Плоскић Салем · 330
Побрић Омер · 330
Подбичанин Зејнил · 330
Подкорјеновић ?, · 330
Поднар (Борис) Синиш · 330
Похара (Есад) Армин · 330
Пондро Емир · 330
Попаја (Сеад) Дервиш · 330
Попаја Џемаил · 331
Поплашен (Мијо) Мате · 331
Поплата Мухамед · 331
Поповић Мурат · 331
Попржановић (Мехмед) Асим · 331
Пољо Јусо · 331
Пољо Рамо · 331
Поробић Хусо · 331
Поробић Нурија · 331
Поровић (Хусо) Захир · 331
Потур Мирсад · 332
Потуровић (Авдо) Шефко · 332
Поцић Селман · 332
Познановић ?, · 332
Пљакић (Хамдија) Рамиз · 332
Пљевљак Фикрет · 333
Пршеш Хамед · 333
Праћалић (Реџа) Рамиз · 333
Праљак Јосип · 334
Празина (Јусуф) Јука · 334
Празина Сеад · 334
Прцић Фарук · 334
Превљач Смајо · 334
Превљак (Хусо) Фикрет · 334
Пргомет (Марјан) Жељко · 334
Прилић Иван · 335
Приморац Винко · 335
Пркача Марко · 335
Пркачин Анте · 335
Продановић (Саво) Бранислав · 335
Пролић Мирсад · 335
Провалић (Сејо) Амир · 335
Прљак Јосип · 335
Пушина Јусуф · 335
Пушка Захир · 336
Пуце Хелмут · 336
Пуце Никола · 336
Пудић (Јуре) Жељко · 336
Пулић Еснеф · 336
Пупаловић (Лутво) Фадил · 336
Пурић Ибрахим · 337

Пузић (Мустафа) Енес · 337

Љ

Љубановић (Јусуф) Шефкет · 241
Љубичић Марин · 241
Љубовић Самир · 241
Љумић Кећо · 241

Р

Рашчић (Ибрахим) Мемсудин · 337
Рашчић Ријад · 337
Рашић Илија зв. "Дидија"; · 338
Рашић Илија зв. "Рашо" · 338
Раштегорац (Перо) Иво · 338
Рачић (Ибрахим) Мемсудин · 338
Радановић Жељко · 338
Радић (Мијо) Драго · 338
Радић (Радослав) Ивица · 338
Радић (Стипе) Љупко · 339
Радосевић (Илија) Здравко · 339
Радосевић (Иво) Јуре · 339
Радосевић (Звонимир) Мато · 339
Радончић Реџеп · 339
Радончић Заим · 339
Радовац (Матија) Момир · 340
Радовац (Мијат) Драго · 340
Радовац (Нико) Мијо · 340
Радовац (Стипан) Тихомир · 340
Радован Мишо зв. "Гладијан" · 340
Радловић Слободан · 340
Рајчевић Ивица · 340
Рајић (Марко) Владо · 341
Рајић Тони · 341
Раквић (Халила) Мевлудин · 341
Раквић (Мустафа) Саид · 341
Рамчић (Мујо) Амир · 341
Рамчић (Мујо) Руџија · 341
Рамадани (Џезаир) Нешет · 341
Рамић (Дервиш) Сафет · 342
Рамић (Хасан) Есад · 342
Рамић (Јусуф) Ибрахим · 342, 343
Рамић (Јусуф) Мустафа · 342, 343
Рамић (Мустафа) Хамдо · 344
Рамић (Осман) Мурат · 344
Рамић (Салко) Исмет · 342
Рамић Ђамил · 342
Рамић Дика · 342
Рамић Изет · 343
Рамић Мисрет · 343
Рамић Назиф · 344
Рамић Нисет · 344
Рамић Нисват · 344

Рамић Нусрет · 344
Рамић Рамиз · 344
Рамић Самир · 344
Рамо (Омер) Појо · 344
Рамовић Мемсо · 344
Рамљак Владо · 344
Ранчић Хазим · 345
Раонић (Осман) Мухидин · 345
Раонић Есад · 345
Раонић Фахрудин · 345
Раонић Сенад зв. "Маскирни", · 345
Раушевић (Јовица) Жељко · 345
Раванчић (Винко) Ивица · 345
Ређић (Измо) Хасан · 347
Ређић (Рамо) Абдулах · 347
Ребрина (Анте) Ратко · 345
Рефо Туфик · 346
Рехић, рођ. Дабранин · 346
Ремић Хамдо · 346
Репак (Миро) Мирсад · 346
Рељић Хамдија · 346
Реџеповић Тахир · 346
Реџић (Абдурахман) Алија · 347
Реџић (Ејуб) Вехид · 347
Реџић (Мате) Саламон · 347
Реџић (Мехо) Хусо · 347
Реџић (Мустафа) Абдурахман · 348
Реџић (Мустафа) Алија · 348
Реџић (Осман) Мехмед · 347
Реџић (Осман) Туфик · 349
Реџић (Сабит) Аљо · 348
Реџић Шабан · 347
Реџић Мехо · 348
Реџић Мухамед · 348
Реџин Љево · 349
Реџовић Емир · 349
Риђић (Муниб) Харис · 349
Рибич (Сенад) Сабрија · 349
Рихнер Тихомир · 349
Римац (Јуре) Стипе · 349
Риџал (Шаћир) Рамиз · 349
Ризвановић (Шабан) Ибрахим · 350
Ризвановић (Нурија) Нуриф · 350
Ризвановић (Рамиз) Адмир · 349
Ризвић (Мустафа) Мухамед · 350
Ризвић (Суљо) Мухидин · 350
Ризво (Ахмед) Изет · 350
Рого (Мујо) Алија · 351
Рого (Мујо) Аљо · 351
Рого (Мујо) Расим · 351
Рого (Мујо) Салко · 351
Рого (Мурат) Енес · 351
Рого (Мурат) Енес · 351
Рого (Мурат) Халем · 351
Рого (Суљо) Шефкет · 350
Рого (Суљо) Шевко · 351

Рого (Суљо) Халим · 351
Рого (Суљо) Мурат · 351
Рокша Велија, · 351
Рубил (Јозо) Горан · 352
 Рудо Слободан; · 352
 Рустанбеговић Мухамед, · 352
 Рустанпашић Семин, · 352

C

Сачић (Сулејман) Дино · 352
Сачић Сенад; · 352
Садиковић (Ибрахим) Мухамед · 353
 Садиковић (Мехмед) Аземин, · 353
 Садиковић (Мухамед) Шемсудин · 352
 Садиковић (Мухамед) Ахмед, · 352
 Садиковић (Мухамед) Халил, · 353
 Садиковић (Сабрија) Елведин · 353
 Садиковић (Вејсил) Мехмед · 353
 Садовић (Хамдо) Исмет · 353
 Сакач (Мехо) Един, · 353
Сакловић (Мехмед) Шемсо · 353
Салчић Аднан · 354
Салчин (Касим) Сулејман · 354
Салчин Хилмо · 354
Салчиновић Ибрахим · 354
Салчиновић Мурат · 354
Салдо Драго · 355
 Салиховић (Шевко) Шевал · 355
 Салиховић (Авдо) Адил · 355
 Салиховић (Авдо) Бесим · 355
 Салиховић (Авдо) Хидан · 355
 Салиховић (Едхем) Фикрет · 355
Салиховић (Исмаил) Хусеин · 355
 Салиховић (Рамо) Едхем · 355
 Салиховић (Рифата) Кирам, · 355
Салиховић (Смајкан) Шемсудин · 356
 Салиховић (Смајкан) Шемсудин, · 355
 Салиховић Хамед · 355
Салиховић Хусо, · 356
 Салиховић Нусрет · 356
 Салиховић Рифат · 356
 Салиховић Салих · 356
 Салихоџић Шемсудин · 356
Салијевић (Фериз) Дамир · 356
Салијевић (Фериз) Нермин · 357
Салкановић Ахмед · 357
Салкић Есад · 357
Салковић Неџад · 357
Самарџић (Јозо) Фрањо · 357
 Самарџић (Смаил) Мухарем, · 357
Сантовац (Јосип) Жељко · 358
Сантовац (Јосип) Ивица · 358
 Сарачевић Рашид · 358
Сараф (Мате) Шимун · 358

Сарајчић (Хасан) Нурија · 358
Сарајкић (Мустафа) Фехим · 359
Сарајкић (Осман) Мирсад · 358
Сарајлић Нихад · 359
Сарија Миралем · 359
Саврчић (Сулејман) Дино · 359
 Сеферовић Самир · 359
 Сеих (Абу) Сулејман · 359
Сејдић (Ибро) Ахмет · 359
Сејдић Јасмин · 360
Сејдић Џемо · 360
Сејдиновић (Ахмо) Шабан · 360
Сејдиновић Хакија · 360
 Сејмановић Јасмин · 361
Сејменовић (Шабан) Алија · 361
 Сејменовић (Шабан) Ибро · 361
 Сејменовић (Шабан) Лутво, · 361
 Сејменовић (Алија) Един, · 361
Сејменовић (Алија) Емин · 361
Сејменовић (Алија) Џемаил · 361
 Сејменовић (Хасан) Ибрахим · 361
 Сејменовић (Машо) Мирсад · 361
 Сејмовић (Нусрет) Мијо · 361
 Сејтиш Хусо · 361
 Селак Мевлудин, · 361
 Селимагић Алија · 362
Селимовић (Алија) Шабан · 362
 Селимовић (Баграм) Мехо · 363
Селимовић (Галиб) Самир · 363
Селимовић (Хасан) Хамид, · 363
 Селимовић (Хасан) Мехмедалија · 363
 Селимовић (Смаил) Лутво · 363
 Селимовић (Џемаил) Едо · 362
 Селимовић (Џемаил) Заим · 362
Селимовић (Џемал) Фахрудин · 362
Селимовић Шефко · 362
Селимовић Бајазит · 362
 Селимовић Хасан · 363
Селимовић Химзо · 363
Селимовић Мухамед, · 363
Селиновић (Џемал) Едо, · 363
Селиновић (Џемал) Заим · 364
 Селманагић Хасан, · 364
 Селманагић Неџад, · 364
 Селманагић Ризо · 364
 Селмановић Хасан · 362
 Селмановић Зефрид · 364
 Сенад, ? · 364
Сено Џино, · 364
 Сељдић Ахмед, · 364
Сердаревић (Мехо) Мехмед · 364
 Схакер Алшариф · 365
Сичић (Иво) Паво, · 365
Сијерчић (Садик) Абдулселама · 365
 Сикира Сенад, · 365
Силајчић (Хидајет) Неџад · 365

Силајчић (Захид) Зијад · 365
 Силајчић Аго · 365
 Синановић (Ариф) Ахмет · 366
 Синановић (Едхем) Хајрудин · 365
Синановић (Хамза) Хусеин · 365
 Синановић (Мехмед) Сенада · 366
 Синановић (Рахман) Решид · 366
 Синановић (Рахман) Зихнија · 366
 Синановић (Рамо) Рахман · 366
 Синановић (Сафет) Сеад, · 366
 Синановић (Сафет) Џевад · 366
 Синановић (Сафет) Зијад · 366
Синановић Шефкет · 366
 Синановић Шухра · 366
Синановић Сакиб · 366
 Синановић (Рахман) Муриз · 366
 Синотић Екрем · 367
Сипић Маид · 367
Сиротановић Ариф · 367
Сиротковић Илија; · 367
Сировина (Суљо) Ферид · 367
 Сиручић Муниб · 367
Скалонић Нијаз · 368
Скелић Харис · 368
Скелић Мурис · 368
Скелић Нихадам · 368
Скендер Иван · 368
Скендер Јуре · 368
Скиљан Зијад · 368
 Скопљак Фикрет · 368
Скопљак Перо · 368
Слабић (Хусеин) Ферид · 368
Слабић (Таиб) Далибор · 369
Слабић Таиб · 369
Сламник (Каплан) Џавид · 369
Слишко (Иван) Лука · 369
Слишко (Иван) Маринко · 370
Слишко Иван; · 369
Слугановић (Мате) Мартин, · 370
 Смаиловић (Хашим) Мехидин · 370
 Смаиловић (Ибрахим) Кемо · 370
 Смаиловић (Сабрија) Елизабет · 370
 Смаиловић (Заим) Рамо · 370
 Смаиловић Фикрет · 370
Смајић (Ариф) Азиз · 370
Смајић (Јусо) Јакуб · 371
Смајић (Омер) Рефик · 371
Смајић (Рамо) Енвер · 370
 Смајић (Сабрија) Мустафа · 371
Смајић Ахмет · 370
Смајић Емир · 371
 Смајић Мирсад · 371
Смајић Нахид · 371
 Смајић Нијаз · 371
Смајиловић (Шевко) Ибрахим · 371
Смајиловић Бајро · 371

Смајловић Омер · 371
Смајловић Садик · 372
Смајловић (Шевко) Шевал · 372
Смајловић (Бекто) Мирсад · 372
Смајловић (Хабиб) Хедиб · 372
Смајловић (Мухарем) Миралем · 372
Смајловић ? зв. "Жиле", · 373
Смајловић Драган · 372
Смајловић Јасмин · 372
Смајловић Кемал · 372
Смајловић Мухамед · 372
Смајловић Осман · 373
Смајловић зв. "Шербо", · 373
Смољан (Љупко) Маријан · 373
Смољо (Живко) Фрањо · 373
Собо Фехим · 373
Собо Мехо · 373
Собо Рагиб · 373
Софтић (Хилмо) Јасмин · 374
Софтић (Хуснија) Един · 374
Софтић (Хуснија) Самир · 374
Софтић (Јусуф) Кадрија · 374
Софтић (Салих) Сеад · 373
Софтић Рамо · 374
Софтић Рихад · 374
Соколовић Аднан · 374
Солдан (Шимо) Томо · 374
Солдан (Анте) Ивко · 374
Солдан (Паво) Марко · 375
Солин Младен · 375
Совић (Илија) Тоно · 375
Спахић (Ибрахим) Иззудин · 375
Спахић Адем · 375
Спахић Бесим · 375
Спахо Фехим · 376
Спахо Ибро · 376
Спајић Бесим · 376
Сребраниковић Мирсад · 376
Станић (Мате) Славенко · 376
Станић Ико · 376
Станић Илија · 376
Станић Паво · 376
Стипић Недо · 376
Стјепановић (Андрија) Иво · 377
Стјепановић (Петар) Звонко · 377
Страњак Есад · 377
Ступар Бранко · 377
Ступар Сабир · 377
Сушац Ивица · 377
Сушић (Мустафа) Мирсад · 378
Сушић Дарио · 378
Сућеска Илија · 378
Субашић Исмет · 378
Субашић Осман · 378
Субашић Сафет · 378
Субашић Зијо · 378

Сулејмановић (Шабан) Ибро · 379
Сулејмановић (Шабан) Мирсад · 379
Сулејмановић (Алија) Емин · 378
Сулејмановић (Алија) Џемаил · 378
Сулејмановић (Хабан) Алијаб · 379
Сулејмановић (Мујо) Ибрахим · 379
Сулејмановић (Мујо) Муниб · 379
Сулејмановић (Мујо) Вахид · 379
Сулејмановић (Реџа) Халид · 380
Сулејмановић (Васиф) Лејла · 379
Сулејмановић Шефкет · 379
Сулејмановић Јусуф · 380
Сулејмановић Мерхуди · 380
Сулејмановић Мевлудин · 380
Суљагић (Незир) Мирсад · 380
Суљагић Мехо · 380
Суљаковић Нијаз · 380
Суљић (Беџир) Сафет · 382
Суљић (Беџир) Сејфудин · 382
Суљић (Хусеин) Сулејман · 381
Суљић (Сакиб) Намик · 381
Суљић (Смаил) Дамир · 381, 382
Суљић (Смајил) Дамир · 381
Суљић Мехо · 382
Суталић Јаско · 382

Т

Табаковић (Абдулах) Салим · 382
Табаковић (Мустафа) Мубекир · 382
Табаковић Шукрија · 382
Табаковић Сарџа · 382
Табаковић Сенахид · 382
Табаковић зв. "Мањо", · 383
Тадић Сенад · 383
Тахировић (Спахо) Ирфан · 383
Тахто (Салко) Халил · 383
Таловић (Мустафа) Мирсад · 383
Таловић (Рахман) Рамиз · 361, 383
Таловић (Салим) Самир · 383
Тандир (Авдо) Неџад · 383
Тандир (Емин) Решид · 384
Тарлак Нијаз · 384
Татар Хасиб · 384
Татаревић (Мевлудин) Асмир · 384
Татаревић (Сафет) Армин · 385
Татаревић (Сафет) Мухамед · 385
Тањић (Мевлудин) Шевалија · 385
Тањић (Надил) Смајо · 385
Тањић (Сулејман) Мухамед · 385
Темовић Иван · 386
Тенџо Омер · 386
Тепић Мујо · 386
Телџиговић Сабина · 386
Теровић (Рамиз) Сабахуди · 386
Теровић Самир · 386
Терзић (Винко) Албина · 386
Терзо (Мехо) Мехо · 387
Тетрубић Анте · 387
Тигуро Јела · 387
Тихић (Мујо) Ахмо · 387
Тихић Ахмет · 387
Тихић Самир · 388
Тирић (Хасо) Амир · 388
Тиро Шабан · 388
Тиро Мурат · 388
Тошић (Чедомир) Милош · 388
Тодолац Шимо · 388
Тојага Зијо · 388
Токић (Владо) Голубан · 389
Токић Горан · 389
Токовић (Туфик) Неџад · 389
Толић Илија · 389
Толић Иван · 389
Толић Јосип · 389
Томаш (Иво) Слободан · 390
Томић (Лука) Миш · 390
Томић (Лука) Мишо · 391
Томић Бела · 391
Томић Петар · 391
Томић Синиша · 391
Томовић Иван · 391
Топаловић (Бењамин) Амир · 391
Топаловић Емир · 391
Топаловић Мушан · 391
Топаловић Нермин · 392
Топаловић Џемо · 392
Топић Јадранко · 392
Топић Џевад · 392
Топић Зоран · 392
Тополовац (Мијат) Шимо · 392
Топован Хасан · 393
Торлак Нијаз · 393
Товило Амброзије · 393
Туђман др Фрањо · 393
Тубог Мухамед · 393
Туцаковић (Адем) Алма · 393
Туцаковић Есад · 393
Туце Никола · 394
Туфо (Алија) Рефик · 394
Тунарџић Хазим · 394
Тупура Матан · 394
Турчало Мехо · 394
Турчиновић (Мухамед) Мухамед · 394
Туралија (Мирко) Јосип · 395
Туралија (Славо) Зоро · 395
Туралија Иво · 395
Туран (Махмут) Џевад · 395
Туркановић (Јусуф) Адем · 395
Турковић (Халил) Фадил · 395
Турковић (Махмут) Мурат · 395

Турковић (Мехмед) Омер · 395
Турковић Енес · 395
 Турковић Муниб · 395
Туркушић (Смаил) Енес · 395
 Турнаџић (Ибрахим) Џемил · 396
 Турнаџић (Мустафа) Омер · 396
Турсић (Хусо) Мухарем · 396
Турсумовић (Салко) Зулфо · 396
Турсуновић (Хусеин) Нурија · 397
Турсуновић (Нурија) Зијад · 397
Турудић Омер · 397
Турусовић Зулко · 398
 Туркур (Салих) Един · 398

У

Удовчић (Мехмед) Есад, · 402
 Удовчић (Мехо) Халид · 402
уг Кемал · 145
 Угљан Неџад; · 402
Угљар (Драго) Слободан · 402
Угљешић (Анте) Ивица · 403
Ухота Едо · 403
 укић (Маријан) Нико, · 145
укић Хусо · 145
 улиман (Јашар) Џемал · 145
 уран Томица · 145
урић (Едхем) Екрем · 146
 урић (Главо) Стијепо · 146
 Устамујић Недин · 403
 Устић (Енес) Акиф · 403
 Устић Акиф · 403
Устић Хасо, · 403
 Узналић (Химзо) Мухамед · 404
 Узуновић Нермин · 404

В

Валента Анто · 98
 Ванзхов Зхејанг · 98
 Вегер (Илија) Јозо · 99
 Вегер (Илија) Златко · 99
Вего Миле, · 99
Веизовић Кахро · 99
Веизовић Зијад · 99
 Вејзовић (Суљо) Сулејман · 99
 Велетовац Хасан · 99
Велић (Ћамил) Азим · 99
Велић (Адам) Изет · 100
Велић (Адем) Ејуб · 99
Велић (Адем) Исмет, · 99
 Велић (Бећо) Мухамед · 100
 Велић (Сарија) Химзо · 100
 Велић Ђазим; · 99

Велић Алмедин · 99
Велић Сенад; · 100
Вентиља Јулијан, · 100
Веселји (Рахман) Елфета · 100
 вић (Перо) Марко · 168
 Видаковић Вело, · 101
Видић Младен · 101
 Видовић Жељко, · 101
Викић Драган · 101
Виктор Петар · 101
Вила (Драгун) Марко, · 101
Вила (Марко) Бариш · 101
Вила (Марко) Миленко · 101
Вила (Марко) Мирко · 101
Вила (Матко) Мијо · 101
Вила (Мијо) Игор · 102
Вила (Недјељко) Зоран · 102
 Вила Марко · 101
 Вила Матко; · 102
 Вила Миленко; · 102
 Вила Зоран; · 102
Вилић (Рамиз) Мехмед · 102
 Вилић Мустафа, · 102
Винцентић Иво · 102
Винцетић Илија · 103
Винцетић Мате · 103
Винцетић Мирко · 103
Винцетић Перо · 103
Влашић Дамјан · 104
 Врабац (Шахбаз) Ризво · 104
 Врабац (Асим) Зијад · 104
 Врабац (Мујо) Мухамед · 104
 Врабац (Реџо) Исмет · 104
 Врабац (Рифет) Булбега · 104
 Врања Сулејман · 104
Врбат (Шимо) Жељко · 105
Врбат Лука · 105
Врбањац (Муниб) Индира · 105
Врдољак (Петар) Ивица · 106
Врдољак Перо · 106
Вргоч (Иван) Мирослав · 106
Вук Горан · 106
Вунић (Ахмет) Мухарем · 106

Џ

Џаферовић Енвер · 456
Џафић (Мустафа) Менсур · 456
 Џафић Нурдин · 456
 Џафић Сејад · 456
 Џафо (Ибрахим) Алија · 456
Џамбеговић Дино, · 456
Џанановић (Решид) Нерфид · 456
 Џанановић Сенад · 457
Џанић (Зухдо) Фахрудин · 457

Џанић Азем, · 457
 Џанић Неџад, · 457
 Џанић Нурија · 457
 Џанић Салчин, · 457
Џанић Зулфо · 457
 Џанко (Бег) Есад, · 458
 Џебо (Химзо) Рахман, · 458
 Џебо (Рахман) Џевад · 458
Џебо Самир · 458
 Џелиловић (Хамед) Алија, · 458
Џелиловић Мустафа · 458
Џидић Жељко, · 458
Џијан Ивица · 458
Џиндрић Дамир · 458
Џинић (Петар) Блажо · 459
Џинић Здравко · 459
Џино Сено, · 459
Џипа Есац · 459
Џојић Паво · 459
Џонлић (Салих) Сенахид · 459
Џубур (Осман) Хасан · 460
Џубур (Рамо) Расим · 460
Џурдо (Мујо) Бајро · 460

З

Заимовић Шефик · 153
Заимовић Шери · 153
Заимовић Ахмед · 153
Зарић (Идриз) Фахрудин · 153
Зарић Живана · 154
Зечевић (Илија) Миленко · 154
Зечевић Нико · 154
Зечевић-Тадих (Мирко) Марин · 154
 Зебић Динко · 155
Зеџ (Мухарем) Ђевад · 155
Зехер (Мухарем) Рамо · 155
 Зеимовић Исмо · 155
 Зејнилагић (Авдо) Амир · 155
Зејниловић Реџеп · 155
 Зекан (Мехмед) Сакиб · 155
Зеленика Иван · 155
Зеленика Младен · 156
Зеленика Перо · 156
Згонић Мујо · 156
Згонић Мурадиф · 156
Зилић (Мустафа) Екрем · 156
 Зјајц (Мехмед) Мухарем · 156
Зјајо (Салих) Хидајет · 156
Зјајо Мујо · 156
Зјајо Сабахудин · 156
Зјакић Ризман · 157
 Златић Мехо · 157
Златић Мустафа · 157
 Злоја Мустафа, · 157

Извод из кривичних пријава оптужених за ратне злочине у БиХ 1992-1995. - 1

Злојо Мујо · 157

Зока (Перо) Звонко · 157

Золота (Суљо) Мехмед · 157

Зорнић Енвер; · 157

Зовко Звонко; · 158

Зримић (Јаков) Мато · 158

Зрно (Анте) Марио · 158

Зрно (Фране) Јуре · 158

Зрно (Миле) Ивица · 158

Зрно (Недељко) Јосип · 158

Зрно (Недиљко) Борислав · 158

Зрно Иво; · 158

Зукановић (Рашид) Хасан · 158

Зукановић (Сулејман) Енес · 159

Зукановић Касим · 159

Зукић (Мухарем) Мустафа · 159

Зукић (Салих) Садик; · 159

Зукић Хусо · 159

Зукић Мухамед · 159

Зукић Мулија; · 159

Зукић Осман · 159

Зукић Сабит · 159

Зулић Салих; · 159

Зулић зв. "Шеста"; · 159

Звонко Младен · 159